Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 575/2013**

af 26. juni 2013

om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 208 af 2.8.2013, s. 68 (575/2013)
►**C2** Berigtigelse, EUT L 321 af 30.11.2013, s. 6 (575/2013)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 575/2013

af 26. juni 2013

om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelsen fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til G20-erklæringen af 2. april 2009 om styrkelse af det finansielle system bør der gøres en samordnet international indsats for at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og reguleringen ved at forbedre kvantiteten og kvaliteten af kapital i banksystemet, når den økonomiske genopretning er blevet gennemført. Ifølge erklæringen bør der også indføres et supplerende ikkerisikobaseret måletal for at forhindre overdreven gearing i banksystemet og etableres rammer for stærkere likviditetsbuffere. På grundlag af mandatet fra G20 nåede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS) i september 2009 til enighed om en række tiltag for at styrke reguleringen af banksektoren. Disse foranstaltninger blev godkendt af G20-lederne på topmødet i Pittsburgh den 24.-25. september 2009 og blev udformet mere detaljeret i december 2009. I juli og september 2010 udsendte GHOS to yderligere meddelelser om udformningen og kalibreringen af disse nye foranstaltninger, og i december 2010 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) de endelige foranstaltninger, der kaldes Basel III-regelsættet.

(2) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU med Jacques de Larosière som formand ("Larosière-gruppen") opfordrede Unionen til at udvikle et mere harmoniseret sæt regler om finansiel regulering. I forbindelse med den nye europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd på mødet den 18.-19. juni 2009 også behovet for at udarbejde et fælles europæisk regelsæt for alle kreditinstitutter og investeringsselskaber i det indre marked.

([1]) EUT C 105 af 11.4.2012, s. 1.
([2]) EUT C 68 af 6.3.2012, s. 39.

▼B

(3) Som anført i de Larosière-gruppens rapport af 25. februar 2009 ("Larosière-rapporten") bør en medlemsstat kunne vedtage strengere nationale reguleringsforanstaltninger, som anses for at være egnede til at sikre finansiel stabilitet på nationalt plan, så længe principperne for det indre marked og de vedtagne grundlæggende minimumsstandarder respekteres.

(4) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ([2]) er der ved flere lejligheder blevet foretaget omfattende ændringer. Mange af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. Af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser bør de samles i to nye lovgivningsmæssige retsakter, der er gældende for både kreditinstitutter og investeringsselskaber, dvs.: ►C1 denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 ([3]). ◄ Bestemmelserne i bilagene til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør af hensyn til en lettere tilgang dertil integreres i den dispositive del af direktiv 2013/36/EU og denne forordning.

(5) Denne forordning og direktiv 2013/36/EU bør tilsammen udgøre de retlige rammer for adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab og for tilsynssystemet og de tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber (i det følgende sammen benævnt "institutter"). Denne forordning bør derfor læses sammen med nævnte direktiv.

(6) Direktiv 2013/36/EU, som bygger på artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør bl.a. indeholde bestemmelserne om adgang til at udøve virksomhed som institut samt reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem, f.eks. bestemmelserne om meddelelse af tilladelse til udøvelse af virksomheden, erhvervelse af kvalificerede kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i denne henseende, og bestemmelserne om startkapital og tilsynskontrol i forbindelse med institutter.

(7) Denne forordning bør bl.a. indeholde de tilsynsmæssige krav for institutter, der konkret vedrører markederne for bankydelser og finansielle tjenesteydelser, og har til formål at sikre, at aktørerne på disse markeder er finansielt stabile, og at investorer og indskydere nyder et højt beskyttelsesniveau. Denne forordning har desuden til formål på afgørende vis at bidrage til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og bør derfor baseres på bestemmelserne i artikel 114 i TEUF, som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis.

([1]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
([2]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
([3]) EUT L 338

▼B

(8) Med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF er medlemsstaternes regler for tilsyn til en vis grad blevet harmoniseret, men direktiverne indeholder et stort antal valgmuligheder og muligheder for, at medlemsstaterne kan indføre strengere regler end dem, der er fastsat i de to direktiver. Dette medfører forskelle mellem de nationale regler, som kan hæmme udvekslingen af tjenester på tværs af grænserne og retten til fri etablering og dermed hindre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

(9) Hensynet til retssikkerheden og behovet for lige konkurrencevilkår inden for Unionen gør et fælles regelsæt for alle markedsaktører til et centralt element i det indre markeds funktion. Med henblik på at undgå markedsforvridninger og regelarbitrage bør tilsynsmæssige minimumsforanstaltninger derfor sikre den størst mulige grad af harmonisering. Som følge heraf er overgangsperioderne i denne forordning vigtige for at sikre en uproblematisk gennemførelse af forordningen og for at undgå at skabe usikkerhed for markederne.

(10) For så vidt angår det arbejde, der udføres i BCBS' gruppe for gennemførelse af standarder med at overvåge og evaluere medlemslandenes gennemførelse af Basel III-regelsættet for kapitaldækning, bør Kommissionen løbende udarbejde statusrapporter, som minimum efter offentliggørelsen af hver statusrapport fra BCBS om gennemførelsen af Basel III, vedrørende gennemførelse og national vedtagelse af Basel III-regelsætte i andre store jurisdiktioner, herunder en vurdering af, om andre landes love eller forskrifter stemmer overens med de internationale minimumsstandarder, med henblik på at identificere forskelle, som kan være problematiske med hensyn til lige konkurrencevilkår.

(11) For at fjerne hindringerne for handelen og de konkurrenceforvridninger, som forskellene mellem de nationale lovgivninger medfører, og for at forhindre, at der opstår yderligere hindringer for handelen og væsentlige konkurrenceforvridninger, er det derfor nødvendigt at vedtage en forordning, hvorved der indføres ensartede regler, der gælder i alle medlemsstaterne.

(12) Når tilsynsmæssige krav indføres i form af en forordning, sikres det, at kravene gælder umiddelbart. Herved skabes der ensartede betingelser, fordi det forhindres, at der indføres afvigende nationale krav som følge af gennemførelsen af et direktiv. Denne forordning vil medføre, at alle de institutter følger samme regler i hele Unionen, hvilket samtidig vil fremme tilliden til institutters stabilitet, særlig i stresssituationer. En forordning vil også mindske reglernes kompleksitet og virksomhedernes overholdelsesomkostninger, særlig for institutter, der arbejder på tværs af grænserne, og bidrage til at fjerne konkurrenceforvridninger. Hvad angår de særlige forhold, der gør sig gældende på markederne for fast ejendom, der er kendetegnet ved en økonomisk udvikling og retlige forskelle, der er specifikke for de enkelte medlemsstater, regioner eller lokalområder, bør de kompetente myndigheder i forbindelse med eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom inden for specifikke områder, have mulighed for at anvende højere risikovægte eller strengere kriterier baseret på misligholdelseserfaringerne og den forventede markedsudvikling.

▼B

(13) På områder, der ikke er omfattet af denne forordning, så som dynamisk hensættelse, bestemmelser om nationale ordninger for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som ikke vedrører behandlingen af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer i henhold til bestemmelserne i denne forordning, erhvervelse og besiddelse af kapitalandele i både den finansielle sektor og den ikke-finansielle sektor med henblik på formål, som ikke vedrører de tilsynsmæssige krav i denne forordning, bør de kompetente myndigheder eller medlemsstaterne kunne indføre nationale bestemmelser, forudsat at de ikke er uforenelige med denne forordning.

(14) De vigtigste anbefalinger i de Larosière-rapporten, som senere blev gennemført i Unionen, var, at der skulle indføres et fælles regelsæt og en europæisk ramme for makrotilsyn, idet de to elementer tilsammen havde til formål at sikre finansiel stabilitet. Det fælles regelsæt sikrer en solid og ensartet reguleringsordning, der letter det indre markeds funktion og forhindrer muligheder for regelarbitrage. På det indre marked for finansielle tjenesteydelser kan makroprudentielle risici imidlertid adskille sig på en række punkter, hvor en række nationale forhold med at der kan observeres variationer f.eks. med hensyn til banksektorens struktur og størrelse i forhold til økonomien som helhed og kreditcyklussen.

(15) Denne forordning og direktiv 2013/36/EU omfatter en række redskaber til hindring og begrænsning af makroprudentielle og systemiske risici, hvilket sikrer fleksibilitet, men også at disse redskaber anvendes under passende kontrol, således at det indre markeds funktion ikke generes, og tillige at redskaberne anvendes gennemsigtigt og konsistent.

(16) Ud over redskabet i form af en systemisk buffer, der indgår i direktiv 2013/36/EU, bør der, når makroprudentielle eller systemiske risici kun vedrører en medlemsstat, være mulighed for, at de kompetente eller udpegede myndigheder i den pågældende medlemsstat kan imødegå disse risici ved hjælp af visse specifikke nationale makroprudentielle foranstaltninger, når det er opfattelsen, at disse risici bedre kan imødegås på denne måde. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ("ESRB") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 24. november 2010 ([1]) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ("EBA") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 ([2]) bør have mulighed for at afgive udtalelse om, hvorvidt betingelserne for sådanne nationale makroprudentielle foranstaltninger er opfyldt, og der bør være en EU-mekanisme til at hindre iværksættelse af nationale foranstaltninger, når der foreligger meget stærke beviser for, at de relevante betingelser ikke er opfyldt. Mens der i denne forordning fastsættes ensartede mikroprudentielle regler for institutter, spiller medlemsstaterne fortsat en ledende rolle i makrotilsyn på grund af deres ekspertise og deres eksisterende ansvar for finansiel stabilitet. Da afgørelsen om at vedtage nationale

([1]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
([2]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

▼B

makroprudentielle foranstaltninger omfatter visse vurderinger af risici, der i sidste ende kan påvirke den pågældende medlemsstats makroøkonomiske, finansielle og budgetmæssige situation, er det i dette specifikke tilfælde nødvendigt, at beføjelsen til at afvise foreslåede nationale makroprudentielle foranstaltninger overdrages til Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 291 i TEUF.

(17) Hvis Kommissionen har forelagt Rådet et forslag om at afvise nationale makroprudentielle foranstaltninger, bør Rådet omgående behandle dette forslag og afgøre, om de nationale foranstaltninger skal afvises. Der kan efter anmodning fra en medlemsstat eller Kommissionen afholdes en afstemning i overensstemmelse med Rådets forretningsorden ([1]). Rådet bør i henhold til artikel 296 i TEUF begrunde sin afgørelse for så vidt angår opfyldelsen af betingelserne i denne forordning for Rådets indgriben. Da makroprudentielle og systemiske risici har stor betydning for den pågældende medlemsstats finansielle marked, og der derfor er behov for en hurtig reaktion, er det vigtigt, at fristen for en sådan Råds afgørelse fastsættes til en måned. Hvis Rådet efter at have foretaget en grundig gennemgang af Kommissionens forslag om at afvise de foreslåede nationale foranstaltninger kommer til den konklusion, at betingelserne i denne forordning for at afvise de nationale foranstaltninger ikke er opfyldt, bør det altid angive sin begrundelse herfor klart og entydigt.

(18) Indtil harmoniseringen af likviditetskravene i 2015 og harmoniseringen af en gearingsgrad i 2018 bør medlemsstaterne kunne anvende sådanne foranstaltninger, som de finder passende, herunder foranstaltninger til at begrænse en makroprudentiel eller systemisk risiko i en bestemt medlemsstat.

(19) Det bør være muligt at anvende systemiske buffere eller enkeltforanstaltninger, der træffes af medlemsstaterne for at reducere systemiske risici i disse medlemsstater, på hele banksektoren eller på en eller flere dele af sektoren i form af underafdelinger institutter, der udviser lignende risikoprofiler i deres forretningsaktiviteter, eller på eksponeringer mod en eller flere nationale økonomiske eller geografiske sektorer i hele banksektoren.

(20) Hvis to eller flere medlemsstaters udpegede myndigheder identificerer de samme ændringer i intensiteten af den systemiske eller makroprudentielle risiko, som udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan i de enkelte medlemsstater, og som efter de udpegede myndigheders opfattelse bedre kan imødegås ved hjælp af nationale foranstaltninger, kan medlemsstaterne fremsende en fælles meddelelse til Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom. Når de underretter Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA, skal de forelægge relevant dokumentation, herunder en begrundelse for den fælles meddelelse.

(21) Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt, der midlertidigt forhøjer kapitalgrundlagskrav, kravene til store eksponeringer og offentliggørelseskrav. Sådanne bestemmelser bør gælde i et år, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt inden

([1]) Rådets afgørelse af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).

▼B

tre måneder. Kommissionen bør anføre begrundelsen for at anvende en sådan procedure. Kommissionen bør kun have beføjelse til at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, der skyldes markedsudviklingen i Unionen eller uden for Unionen, der berører alle medlemsstaterne.

(22) En vurdering af de makroprudentielle regler er berettiget for, at Kommissionen bl.a. kan vurdere, hvorvidt de makroprudentielle instrumenter i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU er virkningsfulde, effektive og gennemsigtige, hvorvidt der bør foreslås nye instrumenter, hvorvidt dækningen og de mulige grader af overlapning for de makroprudentielle instrumenter til håndtering af lignende risici i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU er passende, og hvilket samspil der er mellem internationalt aftalte standarder for systemisk vigtige institutter og bestemmelserne i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

(23) Hvis medlemsstaterne indfører generelle retningslinjer, særlig på områder, hvor Kommissionen endnu ikke har vedtaget udkast til tekniske standarder, bør disse retningslinjer hverken stride mod EU-lovgivningen eller være til hinder for anvendelsen af den.

(24) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne om fornødent kan indføre tilsvarende krav for virksomheder, der ikke er omfattet af den.

(25) De generelle tilsynsmæssige krav, som er fastlagt i denne forordning, suppleres af individuelle ordninger, som fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med de enkelte institutter. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør bl.a. fastlægges i direktiv 2013/36/EU, da de kompetente myndigheder bør kunne vurdere, hvilke ordninger der bør indføres.

(26) Denne forordning bør ikke berøre de kompetente myndigheders mulighed for at pålægge særlige krav i forbindelse med den i direktiv 2013/36/EU omhandlede tilsyns- og evalueringsproces, der bør tilpasses institutters særlige risikoprofil.

(27) Forordning (EU) nr. 1093/2010 har til formål at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn og styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner.

(28) I lyset af stigningen i antallet af opgaver, der tillægges EBA ved denne forordning og direktiv 2013/36/EU, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at fornødne menneskelige og finansielle ressourcer stilles til rådighed.

(29) I henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA handle inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. EBA skal også handle på institutters aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke direkte er omfattet af de nævnte direktiver, såfremt en sådan indsats er nødvendig for at sikre en effektiv og konsistent anvendelse af direktiverne. Denne forordning bør tage hensyn til EBA's rolle og funktion og lette udøvelsen af de beføjelser, EBA er tillagt i henhold til nævnte forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

(30) Efter iagttagelsesperioden og den fuldstændige gennemførelse af et likviditetsdækningskrav i henhold til denne forordning bør Kommissionen vurdere, om det vil lette den praktiske nedsættelse og drift af enkelte likviditetsundergrupper samt afgørelsen af, om kriterierne for en specifik koncernintern behandling for grænseoverskridende institutter er opfyldt, hvis EBA får beføjelse til på eget initiativ at gribe ind med bindende mægling med henblik på de kompetente myndigheders fælles afgørelser i henhold til denne forordnings artikel 19 og 20. På det tidspunkt bør Kommissionen derfor i forbindelse med en af de regelmæssige rapporter om EBA's drift i henhold til artikel 81 i forordning (EU) nr. 1093/2010 specifikt undersøge, om EBA skal have denne beføjelse, og medtage resultatet af denne undersøgelse i sin rapport, der bør ledsages af et lovgivningsforslag, når det er hensigtsmæssigt.

(31) Det fremgår af Larosière-rapporten, at mikrotilsyn ikke kan sikre den finansielle stabilitet effektivt, hvis ikke det tager det fornødne hensyn til udviklingen på makroniveau, mens makrotilsyn ikke giver mening, medmindre det på en eller anden måde kan indvirke på tilsynet på mikroniveau. Et tæt samarbejde mellem EBA og ESRB er afgørende for at gøre ESRB's funktion og opfølgningen af dets advarsler og henstillinger fuldt effektiv. EBA bør navnlig kunne videregive ESRB alle relevante oplysninger indsamlet af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningspligten i denne forordning.

(32) I lyset af den seneste finanskrises ødelæggende virkninger er den overordnede målsætning med denne forordning at tilskynde til økonomisk nyttig bankvirksomhed, som tjener almene interesser, og at afskrække fra uholdbar finansiel spekulation uden reel merværdi. Dette kræver en gennemgribende reform af den måde, hvorpå opsparing kanaliseres ind i produktive investeringer. For at sikre et holdbart og mangfoldigt bankmiljø i Unionen bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at indføre højere kapitalkrav for systemisk vigtige institutter, der i kraft af deres forretninger kan udgøre en trussel for den globale økonomi.

(33) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til institutter, som opbevarer penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for at sikre ensartet beskyttelse af sparerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af institutter.

(34) Da der hersker direkte konkurrence mellem institutter på det indre marked, bør kontrolkravene svare til hinanden i hele Unionen, under hensyntagen til institutternes forskellige risikoprofiler.

(35) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af det konsoliderede kapitalgrundlag i en koncern af institutter, bør den beregnes i overensstemmelse med denne forordning.

(36) I henhold til denne forordning gælder kapitalgrundlagskravene på individuelt og konsolideret niveau, medmindre de kompetente myndigheder ikke anvender tilsyn på individuelt niveau, når de

▼B

finder dette hensigtsmæssigt. Individuelt, konsolideret og grænseoverskridende konsolideret tilsyn er nyttige værktøjer til at føre tilsyn med institutter.

(37) For at sikre, at institutter i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at kapitalkravene anvendes på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for disse institutter i koncernen. For at sikre, at kapitalgrundlaget er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparing, bør kapitalkravene gælde for det individuelle institut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på anden måde.

(38) Minoritetsinteresser i mellemliggende finansielle holdingselskaber, som er underlagt kravene i denne forordning på delkonsolideret grundlag, kan også inden for de relevante grænser være berettigede som koncernens egentlige kernekapital ved konsolideringen, idet den egentlige kernekapital i et mellemliggende finansielt holdingselskab, som kan henføres til minoritetsinteresser, og den del af samme kapital, som kan henføres til moderselskabet, begge støtter tabene i deres dattervirksomheder ligeligt, når de opstår.

(39) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af kapitalgrundlaget og kapitaldækningen i forhold til den risiko, som instituttet er eksponeret mod, samt ved evaluering af eksponeringer, bør tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber [1] og konsoliderede regnskaber, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber [2] eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder [3], afhængigt af hvilken af de to retsakter der gælder for institutter efter national ret.

(40) For at sikre tilstrækkelig solvens er det vigtigt at fastsætte kapitalkrav, hvor aktiver og ikkebalanceførte poster vægtes efter risikograden.

(41) Den 26. juni 2004 vedtog BCBS en rammeaftale om den internationale konvergens af kapitalberegning og kapitalkrav ("Basel II-regelsættet"). De bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som er overtaget i denne forordning, svarer til bestemmelserne i Basel II-regelsættet. Da de supplerende elementer indeholdt i Basel III er indarbejdet i denne forordning, svarer denne forordning til bestemmelserne i Basel II- og Basel III-regelsættene.

[1] EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.
[2] EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
[3] EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

▼B

(42) Det er afgørende at tage hensyn til de mange forskellige typer institutter i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Brug af eksterne ratings og institutters egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og tilsynsmæssige kvalitet. Institutter bør tilskyndes til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Institutter bør, når de foretager de estimater, der er nødvendige for at anvende fremgangsmåden i denne forordning på kreditrisiko, forbedre deres procedurer for kreditrisikomåling og kreditrisikostyring, således at der findes metoder til fastsættelse af lovbestemte kapitalgrundlagskrav, der afspejler arten, omfanget og kompleksiteten af de enkelte institutters processer. I denne henseende bør databehandling i forbindelse med indgåelse eller forvaltning af eksponeringer mod kunder anses for at omfatte udvikling og validering af kreditrisikostyrings- og kreditrisikomålingssystemer. Dette ligger både inden for institutters legitime interesser og denne forordnings målsætning om at anvende forbedrede metoder til risikomåling og -forvaltning og også at anvende disse i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget. Ikke desto mindre kræver mere risikofølsomme metoder betydelig ekspertise og ressourcer samt data af høj kvalitet og tilstrækkeligt omfang. Institutter bør derfor overholde høje standarder, før de anvender disse metoder i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget. I betragtning af det igangværende arbejde med at sikre passende bagstopperordninger for interne modeller bør Kommissionen udarbejde en rapport om muligheden for at hæve Basel I-minimumsgrænsen sammen med et lovgivningsforslag, hvis det er hensigtsmæssigt.

(43) Kapitalkravene bør være proportionale med risiciene. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små eksponeringer.

(44) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør en af grundpillerne i Unionen økonomi, eftersom de spiller en afgørende rolle for skabelse af økonomisk vækst og beskæftigelse. Unionens økonomis genopretning og fremtidige vækst afhænger i vidt omfang af adgang til kapital og finansiering for SMV'er, der er etableret i Unionen, så de kan foretage de nødvendige investeringer og indføre ny teknologi og nyt udstyr med henblik på at forbedre deres konkurrenceevne. De begrænsede alternative finansieringskilder har gjort SMV'er, der er etableret i Unionen, endnu mere sårbare over for bankkrisens virkninger. Det er derfor vigtigt at mindske den eksisterende finansieringskløft for SMV'er og sikre en tilstrækkelig kreditstrøm til dem i den nuværende situation. Kapitalkravene vedrørende eksponeringer mod SMV'er bør mindskes via anvendelse af en støttefaktor på 0,7619 for at gøre det muligt for kreditinstitutter at øge deres udlån til SMV'er. Med henblik herpå bør kreditinstitutter udelukkende udnytte den kapitallettelse, der tilvejebringes som følge af anvendelsen af støttefaktoren, til at sikre en passende kreditstrøm til SMV'er,

▼B

der er etableret i Unionen. Kompetente myndigheder bør regelmæssigt overvåge kreditinstitutternes samlede eksponeringer mod SMV'er og det samlede kapitalfradrag.

(45) I overensstemmelse med BCBS' afgørelse som godkendt af GHOS den 10. januar 2011 bør samtlige et instituts hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter fuldt og permanent kunne nedskrives eller konverteres fuldt ud til egentlig kernekapital på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt. Nødvendig lovgivning til sikring af, at kapitalgrundlagsinstrumenter er omfattet af mekanismen til yderligere tabsdækning, bør indarbejdes i EU-retten som led i kravene vedrørende genopretning og afvikling af institutter. Hvis EU-retten vedrørende kravet om, at kapitalinstrumenter fuldt og permanent bør kunne nedskrives til nul eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis et institut ikke længere anses for levedygtigt, ikke er vedtaget den 31. december 2015, bør Kommissionen undersøge og aflægge rapport om, hvorvidt denne bestemmelse bør medtages i nærværende forordning, og på baggrund af denne undersøgelse fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag.

(46) Bestemmelserne i denne forordning overholder proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til institutters forskelligartethed, når det gælder transaktionernes størrelse og omfang, samt institutters forskellige aktiviteter. Overholdelsen af proportionalitetsprincippet betyder også, at så enkle ratingprocedurer som muligt, også ved brug af metoden med interne ratings ("IRB-metoden"), kan anvendes for detaileksponeringer. Medlemsstaterne bør sikre, at kravene i denne forordning anvendes på en måde, der står i forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med et instituts forretningsmodel og virksomhed. Kommissionen bør sikre, at delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt, reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, med henblik på at garantere, at denne forordning anvendes forholdsmæssigt. EBA bør derfor sikre, at alle regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder affattes på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med og fastholder proportionalitetsprincippet.

(47) De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på tilfælde, hvor de har en formodning om, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, for at undgå, at sådanne oplysninger videregives. Selv om et institut kan vælge ikke at videregive oplysninger, da de betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, bør det forhold, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, ikke fritage for ansvaret som følge af en manglende videregivelse af disse oplysninger, når en sådan videregivelse anses for at have væsentlig virkning.

(48) Denne forordnings "evolutionære" karakter gør det muligt for institutter at vælge mellem tre metoder for kreditrisiko af forskellig kompleksitet. For navnlig at give mindre institutter

▼B

mulighed for at vælge den mere risikofølsomme IRB-metode bør de relevante bestemmelser forstås således, at eksponeringsklasserne omfatter alle eksponeringer, som direkte eller indirekte sidestilles med dem i denne forordning. Som hovedregel bør de kompetente myndigheder ikke diskriminere mellem de tre metoder, når det gælder tilsynsprocessen, det vil sige, at institutter, som opererer efter bestemmelserne i standardmetoden, ikke alene af den grund bør være underlagt strengere bestemmelser.

(49) Metoder til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes inden for rammerne af bestemmelser, der skal sikre, at solvensen ikke undermineres som følge af en fejlagtig anerkendelse. Så vidt muligt bør sædvanlig sikkerhedsstillelse i de enkelte medlemsstater til reduktion af kreditrisikoen indgå i standardmetoden, men også i andre metoder.

(50) For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af institutters securitiseringsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i kapitalkravene til institutter, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssigt sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer. Med henblik herpå er der behov for en klar og omfattende definition af securitisering, der dækker alle transaktioner eller ordninger, hvorved kreditrisikoen i forbindelse med en eksponering eller pulje af eksponeringer opdeles i trancher. En eksponering, der skaber en direkte betalingsforpligtelse for en transaktion eller ordning, som anvendes til at finansiere eller drive fysiske aktiver, bør ikke betragtes som en eksponering for en securitisering, selv om transaktionen eller ordningen omfatter betalingsforpligtelser med forskellig rang.

(51) Foruden overvågning, der skal sikre finansiel stabilitet, er der behov for ordninger, der har til formål at skærpe og udvikle en effektiv overvågning og forebyggelse af potentielle bobler for at sikre en optimal kapitalallokering på baggrund af de makroøkonomiske udfordringer og mål, navnlig med hensyn til langsigtede investeringer i realøkonomien.

(52) Den operationelle risiko udgør en væsentlig risiko for institutter, som skal dækkes via kapitalgrundlaget. Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer institutter i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Institutter bør have et passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Da teknikkerne til måling og forvaltning af den operationelle risiko ikke er fuldt udviklet, bør reglerne regelmæssigt kontrolleres og ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, herunder i forbindelse med omkostningerne på forskellige forretningsområder og anerkendelse af teknikker til risikoreduktion. Der bør i denne forbindelse specielt tages hensyn til inddragelse af forsikringer i de enkle metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko.

▼B

(53) Overvågning af og kontrol med institutters eksponeringer bør indgå som et integreret led i tilsynet med disse institutter. Hvis et kreditinstituts eksponeringer i alt for høj grad koncentreres på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et instituts solvens.

(54) Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som instituttet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.

(55) Selv om det er hensigtsmæssigt at basere beregningen af eksponeringsværdien på den, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlagskravene, bør der vedtages regler for overvågning af store eksponeringer uden anvendelse af risikovægtninger eller risikograder. Kreditrisikoreduktionsteknikkerne i forbindelse med solvensordningen er desuden udformet ud fra en antagelse om veldiversificeret kreditrisiko. I tilfælde af store eksponeringer er kreditrisikoen ikke veldiversificeret, når der er tale om koncentrationsrisiko i forbindelse med enkeltkunder. Virkningen af disse teknikker bør derfor være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditrisikoafdækning med hensyn til store eksponeringer.

(56) Da et tab på en eksponering mod et institut kan være lige så alvorligt som et tab på enhver anden eksponering, bør sådanne eksponeringer behandles og indberettes på samme måde som alle andre eksponeringer. Der er indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde for mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede eksponeringer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede eksponeringer omfatter eksponeringer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetalinger, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.

(57) Det er vigtigt, at interesserne i selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (eksponeringsleverende eller organiserende institutter), og i selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer), tilpasses. For at opnå dette bør det eksponeringsleverende eller organiserende institut bibeholde en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Det er derfor vigtigt for eksponeringsleverende eller organiserende institutter, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Generelt set bør securitiseringstransaktioner ikke struktureres således, at man undgår anvendelse af bibeholdelseskravene, navnlig gennem en gebyr- eller præmieordning eller begge dele. En sådan bibeholdelse bør gælde i alle situationer, hvor det økonomiske indhold af

▼B

en securitisering finder anvendelse, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes til at opnå dette økonomiske indhold. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisering, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitiseringerne.

(58) Ved denne forordning fastsættes desuden, at kravet om bibeholdelse ikke må bringes i anvendelse flere gange. For en given securitisering er det tilstrækkeligt, at det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitiseringstransaktioner omfatter andre securitiseringer, der er underliggende eksponeringer, bør bibeholdelseskravet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisering, der ligger til grund for investeringen. Erhvervede fordringer bør ikke være underlagt bibeholdelseskravet, hvis de opstår i forbindelse med selskabsretlige aktiviteter, hvormed de overføres eller sælges med nedslag for at finansiere en sådan aktivitet. De kompetente myndigheder bør anvende risikovægten i tilfælde af manglende overholdelse af securitiseringskrav vedrørende rettidig omhu og risikostyring hvad angår ikkeuvæsentlige overtrædelser af politikker og procedurer, der er relevante for analysen af de underliggende risici. Kommissionen bør desuden undersøge, hvorvidt undgåelse af flere anvendelser af bibeholdelseskravet kan medføre praksis, hvor bibeholdelseskravet omgås, og hvorvidt securitiseringsreglerne håndhæves effektivt af de kompetente myndigheder.

(59) Der bør udvises rettidig omhu for på behørig vis at kunne vurdere risici hidrørende fra securitiseringseksponeringer både inden for og uden for handelsbeholdningen. Endvidere bør kravene om rettidig omhu være forholdsmæssige. De procedurer, der garanterer, at der udvises rettidig omhu, bør bidrage til at skabe større tillid mellem de eksponeringsleverende eller organiserende institutter og investorerne. Det er derfor ønskeligt, at den relevante information vedrørende de procedurer, der skal garantere rettidig omhu, offentliggøres på behørig vis.

(60) Når et institut påtager sig eksponeringer mod sit moderselskab eller mod andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes. Alle institutters eksponeringer af den art bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god forvaltningspraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn. Dette er særlig vigtigt i tilfælde af store eksponeringer og i tilfælde, der ikke kun vedrører koncernintern administration eller sædvanlige koncerninterne transaktioner. Kompetente myndigheder bør være særligt opmærksomme på sådanne koncerninterne eksponeringer. Disse regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk virksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet.

(61) I lyset af kapitalkravsreglernes risikofølsomhed er det ønskeligt regelmæssigt at kontrollere, om de har væsentlig indflydelse på

▼B

den økonomiske konjunktur. Kommissionen bør under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank rapportere om disse aspekter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(62) Kapitalkravene til råvarehandlere, herunder handlere, der i øjeblikket er undtaget fra kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ([1]), bør tages op til revision.

(63) Målet med liberaliseringen af gas- og elektricitetsmarkederne er både økonomisk og politisk set vigtigt for Unionen. Med dette in mente bør kapitalkrav og andre regler, der anvendes i forbindelse med firmaer, der opererer på disse markeder, være forholdsmæssige, og de bør ikke unødigt berøre opfyldelsen af liberaliseringsmålet. Dette mål bør især holdes for øje, når denne forordning tages op til revision.

(64) Institutter, som investerer i resecuritiseringer, bør udvise rettidig omhu også i forbindelse med de underliggende securitiseringer og de underliggende eksponeringer, som ikke selv er securitiseringer, der som sidste led ligger til grund for resecuritiseringer. Institutter bør vurdere, om eksponeringer i securitiseringsprogrammer med kortfristede gældsbreve (ABCP-programmer) udgør eksponeringer mod en resecuritisering, herunder når de optræder i forbindelse med programmer, der erhverver foranstillede trancher i separate puljer af hele lån, hvor ingen af disse lån er en eksponering mod en securitisering eller en resecuritisering, og hvor "first-loss"-sikringen for hver investering ydes af lånenes sælger. I sidstnævnte situation bør en puljespecifik likviditetsfacilitet normalt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering, fordi den svarer til en tranche af en pulje med ét enkelt aktiv (dvs. den relevante pulje af hele lån), der ikke omfatter nogen eksponeringer mod securitiseringer. Derimod ville en kreditforbedring for hele programmet, som kun dækker nogle af tabene ud over den beskyttelse, sælgeren yder i de forskellige puljer, generelt udgøre en trancheopdeling af risikoen ved en pulje af mange aktiver, der indeholder mindst én eksponering mod en securitisering, og som derfor ville være en eksponering mod en resecuritisering. Hvis et sådant program fuldt ud finansierer sig selv med en enkelt kategori af gældsbreve (commercial papers), og hvis enten kreditforbedringen for hele programmet ikke er en resecuritisering, eller gældsbrevet fuldt ud støttes af det organiserende institut, så det reelt er den, der har investeret i gældsbrevet, der eksponeres mod det organiserende kreditinstituts misligholdelsesrisiko, i stedet for de underliggende puljer eller aktiver, så bør et sådant gældsbrev dog generelt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering.

(65) Bestemmelserne om forsigtighedsbaseret værdiansættelse i forbindelse med handelsbeholdningen bør finde anvendelse på alle instrumenter opgjort til dagsværdi i og uden for institutters

([1]) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

▼B

handelsbeholdning. Det bør præciseres, at i de tilfælde, hvor anvendelsen af forsigtig værdiansættelse resulterer i en lavere regnskabsmæssig værdi end den reelt bogførte, bør den absolutte værdi af forskellen fratrækkes i kapitalgrundlaget.

(66) Institutter bør frit kunne vælge, om de for securitiseringspositioner, der i henhold til denne forordning tildeles en risikovægt på 1 250 %, anvender et kapitalkrav eller fratrækker dem i egentlige kernekapitalposter, uanset om det er positioner i eller uden for handelsbeholdningen.

(67) Eksponeringsleverende eller organiserende institutter bør ikke kunne omgå forbuddet mod implicit støtte ved at anvende deres handelsbeholdning til ydelse af sådan støtte.

(68) Uden at det berører de oplysninger, som udtrykkeligt kræves i denne forordning, er formålet med oplysningspligten at give markedsdeltagerne præcise og fyldestgørende oplysninger om de enkelte institutters risikoprofil. Hvis det til opfyldelse af denne målsætning er nødvendigt, bør det derfor være et krav, at institutter videregiver yderligere oplysninger, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordning. Samtidig bør de kompetente myndigheder være opmærksomme på tilfælde, hvor de har en formodning om, at oplysninger betragtes som et instituts ejendom eller som fortrolige, for at undgå, at sådanne oplysninger videregives.

(69) Hvis der ved en ekstern kreditvurdering af en securitiseringsposition tages højde for en kreditrisikoafdækning, som instituttet selv har stillet til rådighed, bør instituttet ikke kunne drage fordel af den deraf følgende lavere risikovægt. Securitiseringspositionen bør ikke fratrækkes i kapitalen, hvis der er andre muligheder for at bestemme en risikovægt svarende til den reelle risiko forbundet med positionen, som ikke tager højde for denne kreditrisikoafdækning.

(70) Da der i den seneste tid har været konstateret mangler i de interne modeller til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen, bør standarden hæves. Navnlig bør indregningen af risici udvides vedrørende kreditrisiciene i handelsbeholdningen. Endvidere bør der i kapitalkravene indgå en komponent, der tager højde for krisesituationer, for at stramme kapitalkravene, når markedsforholdene forringes, og for at mindske risikoen for en procyklisk udvikling. Institutter bør også gennemføre omvendte stresstests for at undersøge, hvilke scenarier der kunne true instituttets eksistens, medmindre det kan påvises, at en sådan test er overflødig. Som følge af de vanskeligheder, der i den seneste tid har været ved at beregne risikoen i forbindelse med securitiseringspositioner på basis af interne modeller, bør anerkendelse af institutters modellering af securitiseringsrisici til at beregne kapitalkrav i handelsbeholdningen begrænses, og der bør i stedet indføres standardiserede kapitalkrav til securitiseringspositioner i handelsbeholdningen.

▼B

(71) Denne forordning fastsætter begrænsede undtagelser for visse korrelationshandelsaktiviteter, i overensstemmelse med hvilke et institut kan få tilladelse af sine tilsynsmyndighed til at beregne et samlet kapitalkrav, hvis en række strenge betingelser er opfyldt. I sådanne tilfælde bliver instituttet pålagt at underlægge disse aktiviteter et kapitalkrav, som svarer til det højeste af kapitalkravene i overensstemmelse med denne internt udviklede metode og 8 % af kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko i overensstemmelse med standardmålemetoden. Der bør ikke være krav om at underlægge disse eksponeringer kapitalkravet ved forøget risiko, men de skal dog medregnes både i value-at-risk-værdien og value-at-risk-værdien i stresssituationer.

(72) I lyset af arten og størrelsen af de uventede tab, som institutter måtte konstatere under den finansielle og økonomiske krise, er det nødvendigt yderligere at forbedre kvaliteten og harmoniseringen af det kapitalgrundlag, som institutter skal have. Heri bør blandt andet indgå en ny definition af de kernekapitalposter, der er til rådighed til at opfange uventede tab, efterhånden som de opstår, en bedre definition af hybridkapital og ensartede forsigtighedsjusteringer af kapitalgrundlaget. Det er også nødvendigt at hæve kapitalgrundlaget væsentligt og indføre nye kapitalprocenter med fokus på de centrale kapitalgrundlagsposter, der er til rådighed til at opfange tab, efterhånden som de opstår. Det forventes, at institutter, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, skal opfylde deres kapitalkrav til kernekapitalposterne med alene sådanne aktier, der opfylder strenge kriterier for kernekapitalinstrumenter og instituttets synlige reserver. For at tage behørigt hensyn til de forskellige retlige former, som institutter i Unionen drives under, bør de strenge kriterier for kernekapitalinstrumenterne sikre, at kernekapitalinstrumenterne for institutter, hvis aktier ikke er optaget til handel på et reguleret marked, er af højeste kvalitet. Dette bør ikke hindre institutter i at foretage mange flere udlodninger fra aktier med differentierede stemmerettigheder eller uden stemmerettigheder end fra aktier med en relativt større stemmevægt, forudsat at de strenge kriterier for egentlige kernekapitalinstrumenter opfyldes, uanset stemmevægt, herunder kriterierne for fleksible udbetalinger, og forudsat at en eventuel udlodning foretages for alle de aktier, som det pågældende institut har udstedt.

(73) Handelsfinansieringseksponeringer er af forskelligartet karakter, men har bl.a. det til fælles, at de er på små beløb, har kort løbetid og har en identificerbar kilde til tilbagebetaling. De er baseret på bevægelser af varer og tjenesteydelser, som understøtter realøkonomien og i de fleste tilfælde hjælper små virksomheder med at opfylde deres daglige behov, hvorved der skabes økonomisk vækst og arbejdspladser. De ind- og udgående pengestrømme matcher som regel hinanden, og likviditetsrisikoen er derfor begrænset.

▼B

(74) Det er hensigtsmæssigt, at EBA ajourfører en liste over alle de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, der kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter. EBA bør lade ikke-statsstøtteinstrumenter, der er udstedt efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, og som ikke opfylder kriterierne i forordningen, udgår af listen og bør offentliggøre dette. Hvis de instrumenter, som EBA har ladet udgå af listen, fortsat anerkendes efter EBA's offentliggørelse, bør EBA fuldt ud udøve sine beføjelser, navnlig de fastsatte beføjelser i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedrørende overtrædelse af EU-retten. Det skal erindres, at en tretrinsmekanisme finder anvendelse for at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, hvorved EBA for det første har beføjelse til at foretage en undersøgelse af nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, har Kommissionen for det andet beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til EBA's henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten. I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, har EBA for det tredje beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes til individuelle finansieringsinstitutter. Der mindes desuden om, at Kommissionen i henhold til artikel 258 i TEUF har beføjelse til at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har opfyldt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaterne.

(75) Denne forordning bør ikke påvirke de kompetente myndigheders evne til at fastholde den forudgående godkendelsesproces i forbindelse med kontrakterne om hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter. I disse tilfælde bør sådanne kapitalinstrumenter kun beregnes i forhold til instituttets hybride kernekapital eller supplerende kapital, når disse godkendelsesprocesser er tilendebragt.

(76) For at styrke markedsdisciplinen og øge den finansielle stabilitet er det nødvendigt at indføre mere detaljerede krav om videregivelse af formen og arten af lovpligtig kapital og de forsigtighedsjusteringer, der er foretaget for at sikre, at investorer og indskydere er tilstrækkeligt informeret om institutters solvens.

(77) De kompetente myndigheder skal desuden have kendskab til omfanget, i det mindste i aggregeret form, af genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler. Disse oplysninger bør sendes til de kompetente myndigheder. For at styrke markedsdisciplinen bør der være mere detaljerede krav om offentliggørelse af oplysninger om genkøbsaftaler og sikret finansiering.

(78) Den nye definition af kapital og krav til lovpligtig kapital bør indføres således, at der tages hensyn til, at udgangspunktet og

▼B

forholdene varierer på nationalt plan, og således at de indledningsvise afvigelser omkring de nye standarder indsnævres i overgangsperioden. For at sikre passende kontinuitet i kapitalgrundlaget vil der i overgangsperioden gælde en undtagelsesklausul for instrumenter, der er udstedt før denne forordnings anvendelsesdato i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Afhængighed af statsstøtte bør begrænses mest muligt i fremtiden. Denne forordning bør dog, i det omfang statsstøtte viser sig nødvendig i visse situationer, fastsætte en ramme til håndtering af sådanne situationer. Denne forordning bør navnlig præcisere behandlingen af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Institutters mulighed for at drage fordel af en sådan behandling bør være underlagt strenge betingelser. I det omfang en sådan behandling gør det muligt at fravige de nye kriterier for kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter, bør disse fravigelser desuden i videst muligt omfang begrænses. Behandlingen af eksisterende kapitalinstrumenter udstedt i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne bør klart skelne mellem de kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i denne forordning, og dem, der ikke gør det. Der bør derfor fastsættes passende overgangsbestemmelser i denne forordning for sidstnævnte tilfælde.

(79) I henhold til direktiv 2006/48/EF skulle kreditinstitutter indtil den 31. december 2011 have et kapitalgrundlag på ikke under et vist minimumsbeløb. Da banksektoren endnu ikke har overvundet følgerne af den finansielle krise, og da BCBS har forlænget overgangsordningerne vedrørende kapitalkrav, bør der genindføres en lavere grænse i en begrænset periode, indtil der er blevet akkumuleret et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med overgangsordningen for kapitalgrundlag i denne forordning, der vil blive indført gradvis fra denne forordnings anvendelsesdato til 2019.

(80) For koncerner, der i betydeligt omfang driver bank- eller investeringsvirksomhed og forsikringsvirksomhed, er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ([1]) om finansielle konglomerater blevet fastsat særlige bestemmelser vedrørende dobbelttælling af kapital. Direktiv 2002/87/EF er baseret på internationalt anerkendte principper for håndtering af risiko i forskellige sektorer. Denne forordning styrker den måde, hvorpå disse regler om finansielle konglomerater finder anvendelse på koncerner af banker og investeringsselskaber, og sikrer, at de anvendes konsistent og sammenhængende. Eventuelle yderligere nødvendige ændringer vil blive behandlet, når direktiv 2002/87/EF tages op til revision, hvilket forventes at ske i 2015.

(81) Finanskrisen har vist, at institutter i stort omfang undervurderede modpartskreditrisikoen i forbindelse med over the counter-derivater (OTC-derivater). Dette fik G20 til i september 2009 at

([1]) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

▼B

kræve, at flere OTC-derivater skulle cleares gennem en central modpart (CCP). Desuden anmodede G20 om, at de OTC-derivater, der ikke kan cleares centralt, underkastes højere kapitalgrundlagskrav på grund af den højere risiko, der er forbundet med dem.

(82) Som reaktion på G20's anmodning foretog BCBS som led i Basel III-regelsættet væsentlige ændringer i modpartsrisikoordningen. Basel III-regelsættet forventes i væsentlig grad at øge kapitalgrundlagskravene i tilknytning til institutters OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner og at skabe væsentlige incitamenter for institutter til at anvende CCP'er. Basel III-regelsættet forventes også at skabe yderligere incitamenter til at styrke risikostyringen ved eksponeringer mod modpartsrisiko og at ændre den nuværende ordning for behandling af eksponeringer mod modpartskreditrisiko i tilknytning til CCP'er.

(83) Institutter bør have et supplerende kapitalgrundlag på grund af den kreditværdijusteringsrisiko, som OTC-derivater udgør. Institutter bør også anvende en højere aktivværdikorrelation ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisikoeksponeringer i forbindelse med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner over for visse finansieringsinstitutter. Institutter bør også pålægges at forbedre målingen og styringen af modpartskreditrisiko væsentligt ved at tage bedre hensyn til "wrong way"-risiko, højt gearede modparter og sikkerhedsstillelse, ligesom der bør ske forbedringer inden for backtesting og stresstest.

(84) Handelseksponeringer mod CCP'er nyder normalt godt af den multilaterale netting- og tabsdelingsordning, som CCP'er har. Følgelig er de forbundet med en meget lille modpartskreditrisiko og bør derfor være omfattet af et meget lille kapitalgrundlagskrav. Samtidig bør dette krav være positivt, således at det sikres, at institutter følger og overvåger deres eksponeringer mod CCP'er som led i god risikostyring, og for at afspejle, at heller ikke handelseksponeringer mod CCP'er er uden risiko.

(85) En CCP's misligholdelsesfond er en ordning, der gør det muligt at dele (sprede) tab blandt CCP-clearingmedlemmerne. Den anvendes, hvis de tab, der konstateres af CCP'en som følge af et clearingmedlems misligholdelse, er større end margenerne og bidragene til misligholdelsesfonden indbetalt af det pågældende clearingmedlem og eventuelle andre beskyttelsesmekanismer, CCP'en kan anvende, før de øvrige clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden tages i anvendelse. På grund af denne risiko er tabsrisikoen i tilknytning til eksponeringer mod misligholdelsesfonde større end den, der forbindes med handelseksponeringer. Denne type eksponeringer bør derfor være omfattet af et højere kapitalgrundlagskrav.

▼B

(86) En CCP's "hypotetiske kapital" bør være en variabel, der er nødvendig for at bestemme kapitalgrundlagskravet for et clearingmedlems eksponeringer i tilknytning til dets bidrag til en CCP's misligholdelsesfond. Den bør ikke anses for at være noget andet. Særlig bør den ikke anses for at være den kapital, som den kompetente myndighed pålægger en CCP at have.

(87) Den ændrede behandling af modpartskreditrisiko og særlig indførelsen af højere kapitalgrundlagskrav for bilaterale derivatkontrakter for at afspejle den højere risiko, som sådanne kontrakter udgør for det finansielle system, udgør en integrerende del af Kommissionens indsats for at skabe effektive, sikre og sunde derivatmarkeder. Denne forordning supplerer derfor Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ([1]).

(88) Kommissionen bør gennemgå de relevante undtagelser for store eksponeringer senest den 31. december 2015. Afhængigt af resultatet af denne gennemgang bør medlemsstaterne fortsat kunne træffe afgørelse om undtagelse af visse store eksponeringer fra disse regler i en tilstrækkelig lang overgangsperiode. På baggrund af det udførte arbejde i forbindelse med forberedelsen af og forhandlingerne om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store eksponeringer, tilsynsordninger og krisestyring ([2]) og under hensyntagen til den internationale udvikling og EU-udviklingen på dette område, bør Kommissionen undersøge, hvorvidt disse undtagelser fortsat bør anvendes skønsmæssigt eller mere generelt, og om, hvorvidt risiciene i forbindelse med disse eksponeringer imødegås med andre effektive midler, der er fastsat i denne forordning.

(89) For at sikre, at de kompetente myndigheders undtagelser for eksponeringer ikke bringer sammenhængen i de permanente ensartede bestemmelser i denne forordning i fare efter en overgangsperiode, bør de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger et resultat af ovennævnte undersøgelser, høre EBA om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at gøre undtage visse eksponeringer.

(90) I årene op til finanskrisen opbyggede institutter en overdreven grad af eksponeringer i forhold til deres kapitalgrundlag (gearing). Under finanskrisen tvang tab og finansieringsproblemer institutter til at begrænse deres gearing væsentligt i løbet af kort tid. Dette forstærkede det nedadgående pres på prisen på aktiver og skabte yderligere tab for både institutter, hvilket igen førte til yderligere fald i værdien af deres kapitalgrundlag. Denne onde cirkel medførte i sidste ende, at der var færre kreditmuligheder til rådighed for realøkonomien, og at krisen blev længerevarende og mere alvorlig.

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.
([2]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

▼B

(91) Det er afgørende vigtigt med risikobaserede kapitalgrundlagskrav for at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til dækning af uventede tab. Krisen har imidlertid vist, at disse krav alene ikke er tilstrækkelige til at forhindre institutter i at påtage sig en overdreven og uholdbar gearingsrisiko.

(92) I september 2009 afgav G20-lederne et løfte om, at der skulle udarbejdes internationale regler med henblik på at modvirke overdreven gearing. I den forbindelse støttede de indførelsen af en gearingsgrad som en supplerende foranstaltning til Basel II-regelsættet.

(93) I december 2010 offentliggjorde BCBS retningslinjer, hvori metoden til beregning af gearingsgraden er fastlagt. Heri er indeholdt bestemmelser om en observationsperiode fra den 1. januar 2013 til den 1. januar 2017, i hvilken gearingsgraden, dens komponenter og dens reaktion i forhold til det risikobaserede krav vil blive overvåget. På grundlag af resultaterne af observationsperioden har BCBS til hensigt at foretage eventuelt nødvendige endelige justeringer af definitionen og kalibreringen af gearingsgraden i første halvdel af 2017 med henblik på at gå over til et bindende krav den 1. januar 2018 på basis af en passende fornyet gennemgang og kalibrering. Ifølge BCBS' retningslinjer er gearingsgraden og dens komponenter desuden omfattet af oplysningspligt fra den 1. januar 2015.

(94) Gearingsgraden er et nyt værktøj for Unionen til regulering og tilsyn. I overensstemmelse med internationale aftaler bør den i første omgang indføres som et supplerende element, der kan anvendes på de enkelte institutter, når tilsynsmyndighederne ønsker det. Den rapporteringspligt, institutter er pålagt, skulle gøre det muligt at gennemføre en fornyet gennemgang og kalibrering med henblik på at gå over til et bindende tal for gearingsgraden i 2018.

(95) Ved gennemgangen af virkningen af gearingsgraden på forskellige forretningsmodeller bør der særlig tages hensyn til forretningsmodeller, der anses for at indebære en lav risiko, f.eks. lån mod pant i fast ejendom og specialfinansiering for regionale eller lokale myndigheder og offentlige enheder. På grundlag af de modtagne oplysninger og resultaterne af tilsynskontrollen i observationsperioden bør EBA i samarbejde med de kompetente myndigheder udarbejde en klassificering af forretningsmodeller og risici. På grundlag af en passende analyse og under hensyntagen til historiske data eller stressscenarier i betragtning, bør det vurderes, hvilke niveauer af gearingsgrad der er tilstrækkelige til at sikre de respektive forretningsmodellers modstandsdygtighed, og hvorvidt disse niveauer af gearingsgrad bør opstilles som tærskler eller intervaller. Efter observationsperioden og kalibreringen af de respektive niveauer af gearingsgrad og på grundlag af vurderingen kan EBA offentliggøre en passende statistisk oversigt over gearingsgraden, bl.a. med gennemsnits- og standardafvigelser. Efter vedtagelsen af krav til gearingsgraden bør EBA offentliggøre en passende statistisk oversigt over gearingsgraden, bl.a. med gennemsnits- og standardafvigelser, i forhold til de identificerede kategorier af institutter.

▼B

(96) Institutter bør overvåge niveauet af og ændringerne i gearingsgrad samt gearingsrisikoen som led i processen til vurdering af den interne kapital. En sådan overvågning bør indgå i tilsynskontrolprocessen. De kompetente myndigheder bør navnlig efter ikrafttrædelsen af kravene til gearingsgraden overvåge udviklingen i forretningsmodellen og den tilsvarende risikoprofil for at sikre en ajourført og passende klassificering af institutter.

(97) Gode ledelsesstrukturer, gennemsigtighed og offentliggørelse er vigtige for forsvarlige aflønningspolitikker. For at markedet kan få tilstrækkelig indsigt i deres aflønningsstrukturer og de tilhørende risici, bør institutter offentliggøre detaljerede oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis og, af hensyn til fortroligheden, de samlede beløb for de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikoprofil. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige for alle interessenter. Disse særlige krav bør ikke berøre mere generelle offentliggørelseskrav vedrørende aflønningspolitikker, der gælder horisontalt på tværs af sektorer. Desuden bør medlemsstaterne kunne kræve, at institutter giver mere detaljerede oplysninger om aflønning.

(98) Anerkendelse af et kreditvurderingsbureau som et eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI) bør ikke medføre øget afskærmning af et marked, som i forvejen domineres af tre store virksomheder. EBA og ESCB-centralbankerne bør, uden at gøre processen lettere eller slække på kravene, sørge for, at flere kreditvurderingsbureauer anerkendes som ECAI'er som en metode til at åbne markedet for andre virksomheder.

(99) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [1] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2] bør i alle enkeltheder finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.

(100) Institutter bør have en diversificeret buffer af likvide aktiver, som de kan anvende til at dække likviditetsbehov i tilfælde af kortvarig likviditetsstress. Da det ikke på forhånd er muligt at vide med sikkerhed, hvilke specifikke aktiver inden for hver aktivklasse der kan blive udsat for chok, er det hensigtsmæssigt at fremme en diversificeret likviditetsbuffer af høj kvalitet sammensat af forskellige aktivkategorier. En koncentration af aktiver og overdreven afhængighed af markedslikviditet skaber systemiske risici for den finansielle sektor og bør undgås. Der

[1] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
[2] EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

▼B

bør derfor tages hensyn til en bred vifte af kvalitetsaktiver i den indledende observationsperiode, som skal anvendes til udarbejdelse af en definition af likviditetsdækningskrav. Ved fastlæggelsen af en standarddefinition af likvide aktiver bør i det mindste statsobligationer og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer handlet på gennemsigtige markeder med en løbende omsætning kunne forventes at blive betragtet som aktiver af særdeles høj likviditet og kreditkvalitet. Det vil også være hensigtsmæssigt, at aktiver omfattet af artikel 416, stk. 1, litra a)-c), uden begrænsning indgår i bufferen. Når institutter anvender likviditetsbeholdningen, bør de udarbejde en plan for at genopbygge deres beholdning af likvide aktiver, og de kompetente myndigheder bør sikre, at planen er tilstrækkelig og bliver gennemført.

(101) Beholdningen af likvide aktiver bør til enhver tid være til rådighed til at dække udgående likviditetsstrømme. Niveauet for behovet for likviditet i tilfælde af kortvarig likviditetsstress bør fastsættes på en standardiseret måde, så det sikres, at der findes en ensartet soliditetsstandard, og at konkurrencevilkårene er ens. Det bør sikres, at en sådan standardiseret fastsættelse ikke har utilsigtede konsekvenser for finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst, også under hensyn til institutters forskellige forretnings- og investeringsmodeller og finansieringsmiljøerne i Unionen. Likviditetsdækningskravet bør derfor være omfattet af en observationsperiode. På grundlag af observationerne og støttet af rapporterne fra EBA bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt for rettidigt at indføre et detaljeret og harmoniseret likviditetsdækningskrav i Unionen. Med henblik på at sikre global harmonisering inden for regulering af likviditet bør enhver delegeret retsakt om indførelse af likviditetsdækningskravet indeholde et krav, der svarer til den likviditetsdækningsgrad, der er fastsat i de endelige internationale regler om måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisikoen fra BCBS, under hensyntagen til de særlige EU-forhold og nationale forhold.

(102) Med henblik herpå bør EBA i observationsperioden analysere og vurdere bl.a., om det er hensigtsmæssigt med en tærskel på 60 % for likvide aktiver på niveau 1, et loft på 75 % for indgående pengestrømme i forhold til udgående pengestrømme og en indfasning af et likviditetsdækningskrav på 60 % fra 1. januar 2015, der gradvist skal stige til 100 %. Ved vurderingen af og rapporteringen om standarddefinitioner af beholdningen af likvide aktiver bør EBA tage hensyn til BCBS' definition af likvide højkvalitetsaktiver som grundlag for sin analyse under hensyntagen til de særlige EU-forhold og nationale forhold. EBA bør identificere de valutaer, hvor institutterne, der er etablerede i Unionens, har et behov for likvide aktiver, der overstiger de disponible likvide aktiver i den pågældende valuta, men bør også hvert år undersøge, om der bør anvendes undtagelser, bl.a. dem, der er fastsat i denne forordning. Desuden bør EBA hvert år vurdere, om der bør fastsættes yderligere betingelser for anvendelse af sådanne

▼B

undtagelser og undtagelser, der allerede er fastsat i denne forordning, af institutter, der er etablerede i Unionen, eller om de gældende betingelser bør revideres. EBA bør forelægge resultaterne af sin analyse i en årsrapport til Kommissionen.

(103) EBA bør med henblik på at øge effektiviteten og mindske den administrative byrde indføre en sammenhængende indberetningsordning på grundlag af harmoniserede standarder for de likviditetskrav, der bør finde anvendelse i hele Unionen. Med henblik herpå bør EBA udarbejde ensartede indberetningsformater og itløsninger, der tager hensyn til bestemmelserne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU. Indtil datoen for anvendelsen af de fulde likviditetskrav bør institutter fortsat opfylde deres nationale indberetningskrav.

(104) EBA bør i samarbejde med ESRB udstikke retningslinjer om principperne for anvendelse af likvide aktiver i en stresssituation

(105) Man bør ikke gå ud fra, at institutter vil få likviditetsstøtte fra andre institutter tilhørende samme koncern, hvis de får vanskeligheder med at opfylde deres betalingsforpligtelser. De kompetente myndigheder bør dog under strenge betingelser og med særskilt samtykke fra alle de involverede kompetente myndigheder kunne dispensere fra anvendelsen af likviditetskravet på individuelle institutter og lade disse institutter være omfattet af et konsolideret krav, så institutterne kan styre deres likviditet centralt på koncern- eller koncerndelniveau.

(106) Hvis der ikke gives dispensation, bør likviditetsstrømme mellem to institutter, der tilhører samme koncern og er underlagt konsolideret tilsyn, når likviditetskravet bliver en bindende foranstaltning, på samme måde kun indrømmes præferencesatser for ind- og udgående pengestrømme i de tilfælde, hvor alle de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er på plads. En sådan særlig fortrinsbehandling bør defineres snævert og være knyttet til opfyldelse af en række strenge og objektive betingelser. Særbehandling af en given koncernintern pengestrøm bør opnås på grundlag af en metode med objektive kriterier og parametre, så der kan fastsættes specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme mellem instituttet og modparten. På grundlag af observationerne og støttet af rapporten fra EBA bør Kommissionen, hvis det er relevant og som en del af den delegerede retsakt, som den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likvidtetdækningskravet, have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte denne særlige koncerninterne behandling, metoden og de objektive kriterier, som de er knyttet til, samt fælles beslutningsregler for vurdering af disse kriterier.

(107) Obligationer, der udstedes af National Asset Management Agency (NAMA) i Irland, er af særlig betydning for genopretningen af den irske banksektor, og udstedelsen heraf er på forhånd blevet godkendt af medlemsstaterne og godkendt af Kommissionen som statsstøtte som en støtteforanstaltning, der indføres for at fjerne

▼B

giftige aktiver fra visse kreditinstitutters balance. Udstedelsen af sådanne obligationer, som Kommissionen og ECB støtter som en overgangsforanstaltning, indgår som et integreret led i omstruktureringen af det irske banksystem. Sådanne obligationerne garanteres af den irske regering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder. Kommissionen bør indføre specifikke mekanismer for anvendelse af overgangsbestemmelser for overdragelige aktiver, som er udstedt eller garanteret af enheder med EU-statsstøttegodkendelse, som en del af den delegerede retsakt, den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likvidtetdækningskravet. I den sammenhæng bør Kommissionen tage hensyn til, at institutter, der beregner likviditetsdækningskrav i overensstemmelse med denne forordning, bør have tilladelse til indtil december 2019 at medtage højt prioriterede NAMA-obligationer som aktiver af særdeles høj likviditets- og kreditkvalitet.

(108) Tilsvarende er udstedelse af obligationer fra det spanske porteføljeadministrationsselskab af særlig betydning for genopretningen af den spanske banksektor og støttes af Kommissionen og ECB som en overgangsforanstaltning, der indgår som en integrerende del af omstruktureringen af det spanske banksystem. Da deres udstedelse er fastlagt i det aftalememorandum om konditionalitet i finanssektoren, som Kommissionen og de spanske myndigheder undertegnede den 23. juli 2012, og da overdragelse af aktiver kræver Kommissionens godkendelse som en statsstøtteforanstaltning, der indføres for at fjerne værdiforringende aktiver fra visse kreditinstitutters balance, og i den udstrækning de garanteres af den spanske regering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder Kommissionen bør indføre specifikke mekanismer for anvendelse af overgangsbestemmelser for overdragelige aktiver, som er udstedt eller garanteret af enheder med EU-statsstøttegodkendelse som en del af den delegerede retsakt, den skal vedtage i henhold til nærværende forordning med henblik på at specificere likvidtetdækningskravet. I den sammenhæng bør Kommissionen tage hensyn til, at institutter, der beregner likviditetsdækningskravet i overensstemmelse med denne forordning, bør have tilladelse til indtil mindst december 2023 at medtage højt prioriterede obligationer fra det spanske porteføljeadministrationsselskab som aktiver af særdeles høj likviditets- og kreditkvalitet.

(109) På grundlag af de rapporter, som EBA skal forelægge, bør Kommissionen ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt om likviditetskrav i henhold til artikel 460 desuden overveje, om højt prioriterede obligationer, der udstedes af juridiske enheder svarende til NAMA i Irland eller det spanske porteføljeadministrationsselskab, som er oprettet med samme formål og er af særlig betydning for genopretningen af banker i andre medlemsstater, skal indrømmes en sådan behandling, i den udstrækning de garanteres af den pågældende medlemsstats centralregering og anerkendes som sikkerhed af de pengepolitiske myndigheder.

(110) EBA bør ved udarbejdelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte metoder til

▼B

måling af supplerende udgående pengestrømme, overveje en standardmetode, der tager hensyn til historiske data, som en sådan målemetode.

(111) Indtil en net stable funding ratio (NSFR) er indført som en bindende minimumsstandard, bør institutterne overholde en generel finansieringsforpligtelse. Den generelle finansieringsforpligtelse bør ikke et krav til ratio. Hvis der indtil indførelsen af NSFR indføres en stable funding ratio som en minimumsstandard ved en national bestemmelse, bør institutterne overholde denne minimumsstandard.

(112) Ud over hensynet til de kortfristede likviditetsbehov bør institutter også skabe finansieringsstrukturer, der er stabile på længere sigt. I december 2010 blev der i BCBS opnået enighed om, at net stable funding ratio (NSFR) skal sættes til en minimumsstandard senest den 1. januar 2018, og at BCBS vil indføre strenge rapporteringsprocedurer for at overvåge denne ratio i en overgangsperiode og fortsat vil holde øje med virkningerne af disse standarder på finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst og om nødvendigt gribe ind over for utilsigtede konsekvenser. BCBS besluttede således, at NSFR vil være omfattet af en observationsperiode og en revisionsklausul. I den forbindelse bør EBA på grundlag af den i henhold til denne forordning krævede rapportering evaluere, hvordan et krav om stabil finansiering skal udformes. Med udgangspunkt i denne evaluering bør Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med egnede forslag til, hvordan et sådant krav kan indføres senest i 2018.

(113) Svagheder i ledelsen i en række institutter har været en medvirkende årsag til overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren, som har resulteret i flere institutters konkurs og systemiske problemer.

(114) For at lette overvågningen af institutternes praksis for selskabsledelse og forbedre markedsdisciplinen bør institutter offentliggøre oplysninger om deres ledelsessystemer. Deres ledelsesorganer bør godkende og offentliggøre en erklæring, hvoraf det over for offentligheden bekræftes, at disse systemer er tilstrækkelige og effektive.

(115) For at tage højde for den forskelligartede karakter af forretningsmodellerne for institutter på det indre marked bør visse langsigtede strukturelle krav såsom NSFR og gearingsgraden underkastes en nøje vurdering med henblik på at fremme en bred vifte af solide bankstrukturer, som har været og bør fortsætte med at være til gavn for Unionens økonomi.

(116) Et løbende udbud af finansielle tjenesteydelser til private og virksomheder forudsætter en stabil finansieringsstruktur. De langsigtede finansieringsstrømme i de bankbaserede finansielle systemer i mange medlemsstater kan generelt være af en anden beskaffenhed end dem, der findes på andre internationale markeder. Hertil kommer, at der i medlemsstaterne kan have udviklet sig

▼B

særlige finansieringsstrukturer med henblik på at tilvejebringe stabil finansiering af langfristede investeringer, herunder decentrale bankstrukturer til formidling af likviditet eller specialiserede realkreditværdipapirer, der handles på meget likvide markeder og er et eftertragtet langsigtet investeringsobjekt. Disse strukturelle faktorer bør overvejes nøje. Det er med henblik herpå afgørende, at EBA og ESRB, når de internationale standarder er færdiggjort, på grundlag af de i henhold til denne forordning krævede indberetninger vurderer, hvordan et krav om stabil finansiering bør udformes, under fuld hensyntagen til de forskelligartede finansieringsstrukturer på bankmarkedet i Unionen.

(117) For at sikre en gradvis konvergens mellem kapitalgrundlaget og de justeringer, der anvendes på definitionen af kapitalgrundlag i Unionen og på definitionen af kapitalgrundlag som fastlagt i denne forordning i en overgangsperiode, bør indfasningen af denne forordnings kapitalgrundlagskrav ske gradvist. Det er af afgørende betydning at sikre, at denne indfasning er i overensstemmelse med de forbedringer, som medlemsstaterne senest har foretaget af det krævede kapitalgrundlagsniveau og af definition af kapitalgrundlaget i medlemsstaterne. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder i overgangsperioden inden for fastsatte nedre og øvre grænser bestemme, hvor hurtigt det krævede kapitalgrundlagsniveau og de justeringer, der er fastlagt i denne forordning, skal indføres.

(118) For at muliggøre en smidig overgang fra de indbyrdes afvigende forsigtighedsjusteringer, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, til det sæt forsigtighedsjusteringer, der er fastlagt i denne forordning, bør de kompetente myndigheder i en overgangsperiode kunne fortsætte med at kræve, at institutter i begrænset omfang foretager forsigtighedsjusteringer, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning.

(119) For at sikre, at institutter har tilstrækkelig tid til at opfylde de nye krævede niveauer for og definitioner af kapitalgrundlaget, bør en række kapitalinstrumenter, der ikke opfylder definitionen af kapitalgrundlaget som fastsat i denne forordning, udfases mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2021. Desuden bør visse instrumenter indskudt af centralregeringer kunne medregnes fuldt ud som kapitalgrundlag i en begrænset periode. Endvidere bør overkurs ved emission i forbindelse med poster, der blev betragtet som kapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF, under visse omstændigheder betragtes som egentlig kernekapital.

(120) For at sikre gradvis konvergens hen imod ensartede regler for institutternes pligt til at forsyne markedsdeltagerne med nøjagtige og omfattende oplysninger om institutternes risikoprofil bør kravene om oplysningspligt indføres gradvis.

(121) For at tage højde for markedsudviklingen og erfaringerne med anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen skulle forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, når det er hensigtsmæssigt, om den mulige virkning af kapitalkrav på de økonomiske konjunkturer, minimumskravene til kapitalgrundlaget i relation til eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, store eksponeringer, likviditetskrav, gearing, eksponeringer mod overført kreditrisiko, modpartskreditrisiko og den oprindelige risikos metode, detaileksponeringer, om definitionen af justeret kapitalgrundlag og anvendelsesniveauet for denne forordning.

▼B

(122) Hovedformålet med de lovgivningsmæssige rammer for kreditinstitutter bør være at sikre vitale tjenesteydelser til realøkonomien og samtidig begrænse risikoen for moralsk hasard. En strukturel adskillelse af detail- og investeringsbankdriften inden for en bankkoncern kan være et afgørende værktøj til at nå dette mål. Ingen bestemmelser i det gældende regelsæt bør derfor være til hinder for indførelse af foranstaltninger til gennemførelse af en sådan adskillelse. Kommissionen bør analysere problemet med strukturel adskillelse i Unionen og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapportledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

(123) Med henblik på at beskytte indskydere og bevare den finansielle stabilitet bør medlemsstaterne også kunne vedtage strukturforanstaltninger, der kræver, at kreditinstitutter, som har tilladelse i den pågældende medlemsstat, reducerer deres eksponeringer mod forskellige juridiske enheder afhængigt af deres aktiviteter, uanset hvor disse aktiviteter udføres. Fordi sådanne foranstaltninger kunne have en negativ indvirkning ved at fragmentere det indre marked, bør de dog kun godkendes på strenge betingelser, indtil en kommende retsakt, der udtrykkeligt harmoniserer sådanne foranstaltninger, træder i kraft.

(124) For nærmere at fastlægge kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende tekniske tilpasninger af denne forordning med henblik på at præcisere definitionerne, sikre ensartet anvendelse af denne forordning eller for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse terminologien og definitionerne til efterfølgende relevante retsakter, at tilpasse bestemmelserne i denne forordning vedrørende kapitalgrundlaget for at afspejle udviklingen inden for regnskabsstandarder eller EU-retten eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis, at udvide listen over eksponeringsklasser med henblik på standardmetoden eller IRB-metoden for tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse visse beløb, der er relevante for disse eksponeringsklasser, for at tage hensyn til virkningen af inflation, at tilpasse listen over og klassificeringen af ikkebalanceførte poster og at tilpasse specifikke bestemmelser og tekniske kriterier vedrørende behandling af modpartskreditrisici, standardmetoden og IRB-metoden, kreditrisikoreduktion, securitisering, operationelle risici, markedsrisiko, likviditet, gearing og oplysningspligt for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller inden for regnskabsstandarder eller EU-retten eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis og risikomåling og til resultatet af overvejelserne af forskellige spørgsmål, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF.

(125) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør også delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår indførelse af en midlertidig nedsættelse af kapitalgrundlaget eller risikovægte fastsat i denne forordning for at tage hensyn til særlige forhold, at tydeliggøre undtagelsen af visse eksponeringer fra bestemmelser i denne forordning om store eksponeringer, at fastsætte beløb, der er relevante ved beregning af kapitalkravene vedrørende handelsbeholdningen, for at tage hensyn til den

▼B

økonomiske og monetære udvikling, at tilpasse kategorierne af investeringsselskaber, der er berettiget til visse undtagelser fra kapitalgrundlaget, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tydeliggøre kravet om, at investeringsselskaber skal have et kapitalgrundlag svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, for at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning, at bestemme de kapitalgrundlagsposter, i hvilke der bør foretages fradrag af et instituts besiddelser af instrumenter i relevante enheder, at indføre yderligere overgangsbestemmelser vedrørende behandlingen af aktuarmæssige gevinster og tab ved målingen af institutters forpligtelser i forbindelse med ydelsesbaserede pensionsordninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(126) I overensstemmelse med erklæring nr. 39 om artikel 290 i TEUF bør Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.

(127) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre harmonisering, ensartede betingelser og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA har højt specialiseret ekspertise, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade EBA få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen. EBA bør sikre effektive forvaltnings- og indberetningsprocedurer i forbindelse med udarbejdelsen af tekniske standarder. Indberetningsformaterne bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

(128) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder vedrørende gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter, visse kapitalgrundlagsinstrumenter, forsigtighedsjusteringer, fradrag i kapitalgrundlag, supplerende kapitalgrundlagsinstrumenter, minoritetsinteresser, accessorisk bankvirksomhed, behandling af kreditrisikojustering, sandsynlighed for misligholdelse, tab givet misligholdelse, metoder for risikovægtning af aktiver, konvergens med hensyn til tilsynspraksis, likviditet og overgangsordninger for kapitalgrundlag, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder og krav kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et passende forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.

▼B

(129) Gennemførelsen af visse delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, såsom en delegeret retsakt om likviditetsdækningskravet, kan potentielt få en kraftig indvirkning på de institutter, der er underkastet tilsyn, og realøkonomien. Kommissionen bør sørge for, at Europa-Parlamentet og Rådet altid bliver informeret om den relevante udvikling på internationalt plan og Kommissionens aktuelle overvejelser, allerede inden delegerede retsakter offentliggøres.

(130) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, for så vidt angår konsolidering, fælles afgørelser, rapportering, oplysningspligt, eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom, risikovurdering, metoder for risikovægtning af aktiver, risikovægte for og specificering af visse eksponeringer, behandling af optioner og warrants, positioner i aktieinstrumenter og udenlandsk valuta, anvendelse af interne modeller, gearing og ikkebalanceførte poster ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(131) Under hensyn til detaljerne omkring og antallet af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal vedtages i henhold til denne forordning, bør den periode, hvori Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard, når Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, der er den samme som det udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som EBA har forelagt, når det er passende yderligere forlænges med én måned. Desuden bør Kommissionen sigte mod at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder i god tid, så Europa-Parlamentet og Rådet kan foretage en fuld kontrol under hensyntagen til mængden og kompleksiteten af de reguleringsmæssige tekniske standarder og de nærmere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forretningsordener, deres arbejdsprogram og sammensætning.

(132) For at sikre en høj grad af retssikkerhed bør EBA indlede høringer om de udkast til tekniske standarder, der er omhandlet i denne forordning. EBA og Kommissionen bør desuden snarest muligt påbegynde udarbejdelsen af de rapporter om likviditetskrav og gearing, der er omhandlet i denne forordning.

(133) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([1]).

(134) I overensstemmelse med artikel 345 i TEUF, ifølge hvilken de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke berøres af traktaterne, er denne forordning hverken til fordel eller ulempe for eller diskriminerer mod de forskellige typer af ejerskab, der falder ind under dens anvendelsesområde.

([1]) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

▼B

(135) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og har afgivet en udtalelse ([1]).

(136) Forordning (EU) nr. 648/2012 bør ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om generelle tilsynsmæssige krav, som alle institutter, der er underkastet tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal opfylde på følgende områder:

a) kapitalgrundlagskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og afviklingsrisiko

b) krav, som begrænser store eksponeringer

c) efter at den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 460 er trådt i kraft: likviditetskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af likviditetsrisiko

d) indberetningskrav i forbindelse med litra a), b) og c) og gearing

e) offentliggørelseskrav.

Denne forordning indeholder ikke bestemmelser om offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter som omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tilsynsbeføjelser

For at kunne overholde bestemmelserne i denne forordning udøver de kompetente myndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv 2013/36/EU.

([1]) EUT C 175 af 19.6.2012, s. 1.

▼B

Artikel 3

Institutters anvendelse af strengere krav

Institutter kan uanset denne forordning have et kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer samt træffe foranstaltninger, som opfylder strengere krav end dem, der er foreskrevet i denne forordning.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

1) "kreditinstitut": en virksomhed, hvis aktivitet består i fra offentligheden at tage imod indskud eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning

2) "investeringsselskab": en person som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, som er omfattet af kravene i nævnte direktiv, undtagen:

a) kreditinstitutter

b) lokale firmaer

c) selskaber, som ikke har tilladelse til at yde den accessoriske tjenesteydelse, der er omhandlet i bilag I, afsnit B, punkt 1, til direktiv 2004/39/EF, som kun yder en eller flere af de investeringsservices og -aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, punkt 1, 2, 4 og 5, til nævnte direktiv, og som ikke har tilladelse til at opbevare penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt må komme i gældsforhold til deres kunder

3) "institut": et kreditinstitut eller et investeringsselskab

4) "lokalt firma": et firma, som handler for egen regning på markederne for finansielle futures eller optioner eller andre derivater og på spotmarkederne med det ene formål at afdække positionerne på derivatmarkederne, eller som handler på vegne af andre medlemmer på disse markeder, og som garanteres af clearingmedlemmer på samme markeder, og hvor ansvaret for opfyldelsen af de kontrakter, som et sådant firma har indgået, påhviler clearingmedlemmer på samme markeder

5) "forsikringsselskab": et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([1])

6) "genforsikringsselskab": et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF

([1]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

▼B

7) "kollektiv investeringsordning" eller "CIU": et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ([1]), herunder, medmindre andet er bestemt, enheder i tredjelande, der udøver lignende aktiviteter, som er underkastet tilsyn i henhold til EU-retten eller lovgivningen i et tredjeland, som anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen, en AIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde ([2]) eller en ikke-EU-AIF som defineret i nævnte direktivs artikel 4, stk. 1, litra aa)

8) "offentlig enhed": et ikkekommercielt administrativt organ, der er ansvarlig over for centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, eller myndigheder, som har samme ansvar som regionale og lokale myndigheder, eller en ikkekommerciel virksomhed, der ejes eller oprettes og støttes af centralregeringer, eller regionale eller lokale myndigheder og har særlige garantiordninger, og kan omfatte lovregulerede selvstyrende organer under offentligt tilsyn

9) "ledelsesorgan": et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU

10) "den daglige ledelse": den daglige ledelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU]

11) "systemisk risiko": systemisk risiko som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 10), i direktiv 2013/36/EU

12) "modelrisiko": modelrisiko som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 11), i direktiv 2013/36/EU

13) "eksponeringsleverende institut": en enhed, der

   a) selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisering af risikoen, eller

   b) overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem

14) "organiserende institut": et andet institut end det eksponeringsleverende, der etablerer og forvalter et program for kortfristede gældsbreve (commercial papers) med sikkerhed i aktiver eller en anden securitiseringsordning, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand

([1]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
([2]) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

▼B

15) "moderselskab":

a) et moderselskab som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

b) med henblik på afsnit VII, afdeling II, kapitel 3 og 4, og afsnit VIII i direktiv 2013/36/EU og femte del i denne forordning et moderselskab i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der faktisk udøver bestemmende indflydelse over en anden virksomhed

16) "datterselskab":

a) et datterselskab som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

b) et datterselskab som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, over hvilken et moderselskab faktisk udøver bestemmende indflydelse.

Datterselskaber af datterselskaber anses også for at være datterselskaber af den virksomhed, som er det oprindelige moderselskab

17) "filial": en afdeling, som udgør en retligt afhængig del af et institut, og som direkte foretager alle eller nogle af de transaktioner, der er forbundet med virksomheden som institut

18) "accessorisk servicevirksomhed": en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af databehandlingsydelser eller en lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere institutters hovedaktivitet

►C2 19) "porteføljeadministrationsselskab": et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2002/87/EF eller en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b) i direktiv 2011/61/EU, herunder, medmindre andet er bestemt, enheder i tredjelande, der udøver lignende aktiviteter, og som er underkastet lovgivningen i et tredjeland, ◄ der anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen

20) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er institutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et er et institut, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab

21) "blandet finansielt holdingselskab": et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF

22) "blandet holdingselskab": et moderselskab, der ikke er et finansielt holdingselskab eller et institut eller et blandet finansielt holdingselskab, i hvis datterselskaber der indgår mindst ét institut

23) "tredjelandsforsikringsselskab": et tredjelandsforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 3), i direktiv 2009/138/EF

▼B

24) "tredjelandsgenforsikringsselskab": et tredjelandsgenforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 6), i direktiv 2009/138/EF

25) "anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland": et selskab, der opfylder følgende betingelser:

a) hvis det var etableret i Unionen, ville det være omfattet af definitionen af et investeringsselskab

b) det er godkendt i et tredjeland

c) det er underlagt og overholder regler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i denne forordning eller i direktiv 2013/36/EU

26) "finansieringsinstitut": en virksomhed, som ikke er et institut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et betalingsinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ([1]) og et porteføljeadministrationsselskab, ►C2 men ikke forsikringsholdingselskaber eller blandede forsikringsholdingselskaber, som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f) og g), i direktiv 2009/138/EF ◄

27) "enhed i den finansielle sektor":

a) et institut

b) et finansieringsinstitut

c) en accessorisk servicevirksomhed, der indgår i et instituts konsoliderede finansielle situation

d) et forsikringsselskab

e) et tredjelandsforsikringsselskab

f) et genforsikringsselskab

g) et tredjelandsgenforsikringsselskab

▼C2

h) et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF

▼B

k) en virksomhed, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv

l) en tredjelandsvirksomhed, hvis hovedvirksomhed svarer til virksomheden i en af enhederne i litra a)-k)

([1]) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

▼B

28) "moderinstitut i en medlemsstat": et institut i en medlemsstat, der som datterselskab har et institut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut eller finansieringsinstitut, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

29) "moderinstitut i Unionen": et moderinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

30) "finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

31) "finansielt moderholdingselskab i Unionen": et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

32) "blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

33) "blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen": et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

34) "central modpart" eller "CCP": en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012

35) "kapitalinteresse": kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer ([1]) eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller derover af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

36) "kvalificeret andel": direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve betydelig indflydelse på driften af den pågældende virksomhed

([1]) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

▼B

37) "kontrol": den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed, jf. artikel 1 direktiv 83/349/EØF eller de regnskabsstandarder, som et institut er underlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller en tilsvarende forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

38) "snævre forbindelser": en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden på en af følgende måder:

a) kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol

b) kontrol

c) begge eller alle er varigt knyttet til den samme tredjemand gennem kontrol

39) "gruppe af indbyrdes forbundne kunder":

a) to eller flere fysiske eller juridiske personer, der - medmindre andet fremgår - udgør en enkelt risiko, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre

b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen

Uanset litra a) og b), hvis en centralregering udøver direkte kontrol med eller står i direkte indbyrdes forbindelse med mere end én fysisk eller juridisk person, kan gruppen bestående af centralregeringen og alle de fysiske eller juridiske personer, som centralregeringen udøver direkte eller indirekte kontrol med i henhold til litra a), eller som står i indbyrdes forbindelse med den i henhold til litra b), betragtes som ikke udgørende en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Eksistensen af en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der udgøres af centralregeringen og andre fysiske eller juridiske personer, kan i stedet vurderes særskilt for hver af de personer, som den udøver direkte kontrol med i henhold til litra a), eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med den i henhold til litra b), og alle de fysiske og juridiske personer, som den pågældende person udøver kontrol med i henhold til litra a), eller som står i indbyrdes forbindelse med den pågældende person i henhold til litra b), herunder centralregeringen; det samme gælder for regionale eller lokale myndigheder, som artikel 115, stk. 2, finder anvendelse på

40) "kompetent myndighed": en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som er officielt anerkendt i henhold til national lovgivning, og som i henhold til national lovgivning er bemyndiget til at føre tilsyn med institutter som led i tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat

▼B

41) "konsoliderende tilsynsmyndighed": en kompetent myndighed med ansvar for gennemførelse af konsolideret tilsyn med moderinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen

42) "tilladelse": en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at drive virksomhed

43) "hjemland": den medlemsstat, hvor et institut er blevet meddelt tilladelse

44) "værtsland": den medlemsstat, hvor et institut har en filial eller leverer tjenesteydelser

45) "ESCB-centralbanker": de nationale centralbanker, der er medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB)

46) "centralbanker": ESCB-centralbanker og centralbanker i tredjelande

47) "konsolideret situation": den situation, der følger af anvendelsen af bestemmelserne i denne forordnings første del, afsnit II, kapitel 2, på et institut, som om dette institut sammen med en eller flere andre enheder udgjorde et enkelt institut

48) "konsolideret niveau": på basis af den konsoliderede situation

49) "delkonsolideret niveau": på basis af den konsoliderede situation for moderinstituttet, det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, undtagen en undergruppe af enheder, eller på basis af den konsoliderede situation for et moderinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der ikke er det øverste moderinstitut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab

50) "finansielle instrumenter":

    a) en kontrakt, hvorved der oprettes et finansielt aktiv hos den ene part og en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument hos den anden part

    b) et instrument, som er nævnt i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF

    c) et afledt finansielt instrument

    d) et primært finansielt instrument

    e) et kontantinstrument.

    De instrumenter, der er anført i litra a), b) og c), er kun finansielle instrumenter, hvis deres værdi er afledt af prisen for et underliggende finansielt instrument eller et andet underliggende aktiv, en sats eller et indeks

51) "startkapital": størrelsen og arten af det kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 2013/36/EU for kreditinstitutter og i afsnit IV i nævnte direktiv for så vidt angår investeringsselskaber

▼B

52) "operationel risiko": risiko for tab som følge af mangelfulde eller svigtende interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, inklusive juridiske risici

53) "udvandingsrisiko": risikoen for, at en fordring mindskes gennem kontantlån eller andre typer lån til låntager

54) "sandsynlighed for misligholdelse" eller "PD": sandsynligheden for, at en modpart over et tidsrum på et år misligholder sine forpligtelser

55) "tab givet misligholdelse" eller "LGD": tabet ved en eksponering som følge af modpartens misligholdelse i forhold til det udestående tilgodehavende ved misligholdelsen

56) "konverteringsfaktor": forholdet mellem det ikkeudnyttede engagement på det aktuelle tidspunkt, som der kan blive trukket på, og som derfor ville blive et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikkeudnyttede engagement på det aktuelle tidspunkt, idet størrelsen af engagementet bestemmes ud fra den meddelte grænse, medmindre den ikkemeddelte grænse er højere

57) "kreditrisikoreduktion": en teknik, et institut anvender for at mindske kreditrisikoen ved en eller flere af sine eksponeringer

58) "finansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på instituttets ret til – i tilfælde af modpartens misligholdelse, eller hvis en af de øvrige nærmere angivne kredithændelser, der vedrører modparten, indtræffer – at realisere eller overføre eller erhverve eller tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske eksponeringens størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem eksponeringens størrelse og størrelsen af fordringen på instituttet

59) "ufinansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering skyldes tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser

60) "kontantlignende instrument": et indskudsbevis, en obligation, herunder en dækket obligation eller ethvert andet ikkeefterstillet instrument, der er udstedt af et institut, og for hvilket instituttet allerede har modtaget fuld betaling, og som tilbagebetales uden betingelser af instituttet til dets nominelle værdi

61) "securitisering": en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher og er karakteriseret ved følgende:

   a) Betalingerne i forbindelse med transaktionen eller ordningen afhænger af udviklingen i eksponeringen eller puljen af eksponeringer.

   b) Rangordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid.

▼B

62) "securitiseringsposition": en eksponering mod en securitisering

63) "resecuritisering": en securitisering, hvor risikoen i forbindelse med en underliggende pulje af eksponeringer er opdelt i trancher, og hvor mindst en af de underliggende eksponeringer er en securitiseringsposition

64) "resecuritiseringsposition": eksponering mod en resecuritisering

65) "kreditforbedring": et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisering forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitisering eller andre typer kreditrisikoafdækning

66) "securitiseringsenhed med særligt formål" eller "SSPE": et administrationsselskab eller en anden enhed end et institut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitiseringer, og hvis aktiviteter er begrænset til dette formål, hvis struktur er udformet med henblik på at adskille SSPE'ens forpligtelser fra det eksponeringsleverende instituts, og i hvilket indehaverne af retten til securitiseringsenheden har ubegrænset ret til at pantsætte eller sælge de hermed forbundne rettigheder

67) "tranche": et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved en eksponering eller en række eksponeringer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end en position af samme størrelse i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den kreditrisikoafdækning, som tredjemand direkte giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter

68) "opgørelse til markedsværdi": værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder, herunder vekselkurser, skærmkurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere

69) "opgørelse til modelværdi": en værdiansættelse, som skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et eller flere markedsinput

70) "uafhængig kurskontrol": en proces, hvorved markedskurser eller modelværdier regelmæssigt kontrolleres for nøjagtighed og uafhængighed

▼C2

71) "justeret kapitalgrundlag":

a) med henblik på anden del, afsnit III, summen af følgende:

▼C2

i) kernekapital som omhandlet i artikel 25 uden anvendelse af fradraget i artikel 36, stk. 1, litra k), nr. i)

ii) supplerende kapital som omhandlet i artikel 71, der udgør højst en tredjedel af kernekapitalen beregnet i henhold til nærværende litras nr. i)

b) med henblik på artikel 97 og fjerde del, summen af følgende:

i) kernekapital som omhandlet i artikel 25

ii) supplerende kapital som omhandlet i artikel 71, der udgør højst en tredjedel af kernekapitalen

▼B

72) "anerkendte børser": en børs, der opfylder alle følgende betingelser:

a) Den er et reguleret marked.

b) Den har en clearingordning, hvorved der til de i bilag II nævnte kontrakter stilles daglige margenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse

73) "skønsmæssige pensionsydelser": forhøjede pensionsydelser, som et institut på grundlag af skøn tildeler en medarbejder som en del af dennes variable lønpakke, og som ikke omfatter opsparede ydelser, som en medarbejder er blevet tildelt i henhold til virksomhedens pensionsordning

74) "belåningsværdi": en fast ejendoms værdi som fastsat gennem en forsigtig vurdering af de fremtidige salgsmuligheder under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, ejendommens nuværende brug og alternative anvendelsesmuligheder

75) "beboelsesejendom": en ejendom, der er beboet af ejeren eller lejeren af ejendommen. Beboelsesejendomme omfatter retten til at bebo en lejlighed i en andelsboligforening beliggende i Sverige

76) "markedsværdi": for fast ejendom det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag med forsigtighed og uden at være under tvang

77) "gældende regnskabsregler": de regnskabsstandarder, som instituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 eller direktiv 86/635/EØF

78) "etårig misligholdelsesfrekvens": forholdet mellem antallet af misligholdelser i en periode, som begynder et år før en dato T, og antallet af låntagere, der er klassificeret i denne risikogruppe eller pulje et år forud for denne dato

79) "spekulativ finansiering af fast ejendom": lån til erhvervelse af eller byggemodning af eller opførelse på jord i forbindelse med fast ejendom eller af og i forbindelse med sådan ejendom med henblik på videresalg med fortjeneste

▼B

80) "handelsfinansiering": finansiering, herunder garantier, i tilknytning til udveksling af varer og tjenesteydelser ved hjælp af finansielle produkter med fast kortfristet løbetid, normalt på under et år uden automatisk fornyelse

81) "offentligt støttet eksportkredit": lån eller kreditter til finansiering af eksport af varer og tjenesteydelser, for hvilke et officielt eksportkreditagentur stiller garanti eller yder forsikring eller direkte finansiering

▼C2

82) "genkøbsaftale" og "omvendt genkøbsaftale": en aftale, hvorefter et institut eller dets modpart overdrager værdipapirer eller råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende værdipapirer eller råvarer, når garantien gives af en anerkendt børs, der er indehaver af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en bestemt råvare til mere end en modpart ad gangen og samtidig forpligter sig til at tilbagekøbe dem, eller andre værdipapirer eller råvarer af samme type til en nærmere angiven pris på et senere tidspunkt, der er eller bliver nærmere angivet af overdrageren, idet der er tale om en genkøbsaftale for det institut, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale for det institut, der køber dem

▼B

83) "genkøbstransaktion": enhver transaktion, der er omfattet af en genkøbsaftale eller en omvendt genkøbsaftale

84) "simpel genkøbsaftale": en genkøbstransaktion af et enkelt aktivt eller lignende ikkekomplekst aktiv i modsætning til en kurv af aktiver

85) "positioner, der besiddes med handelshensigt":

a) positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning, og positioner baseret på kundebetjening og opgørelse til markedsværdi

b) positioner, som indehaves med henblik på videresalg på kort sigt

c) positioner, som besiddes med henblik på at få fordel af faktiske eller forventede kortsigtede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- eller renteændringer

86) "handelsbeholdning": alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg

87) "multilateral handelsfacilitet": en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF

▼B

►C2 88) "kvalificerende central modpart" eller "QCCP": en central modpart, der ◄ enten er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 45 i nævnte forordning

89) "misligholdelsesfond": en fond oprettet af en central modpart i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012 og anvendt i overensstemmelse med artikel 45 i nævnte forordning

90) "indbetalt bidrag til en CCP's misligholdelsesfond": et bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, som et institut har indbetalt

►C2 91) "handelseksponering": et clearingmedlems eller en kundes nuværende eksponering, herunder den variationsmargen, som clearingmedlemmet eller kunden har til gode, men endnu ikke har modtaget, ◄ og enhver potentiel fremtidig eksponering mod en CCP som følge af kontrakter og transaktioner som anført i artikel 301, stk. 1, litra a)-e), samt initialmargenen

92) "reguleret marked": et reguleret marked som defineret i artikel 4, nr. 14) i direktiv 2004/39/EF

93) "gearing": den relative størrelse af et instituts aktiver, ikkebalanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser, der betales eller stilles som sikkerhed, herunder forpligtelser i forbindelse med modtagne midler, indgåede forpligtelser, derivater eller genkøbsaftaler, men ikke forpligtelser, som kun kan opfyldes ved likvidation af et institut, sammenlignet med instituttets kapitalgrundlag

94) "risiko for overdreven gearing": risiko som resultat af et instituts sårbarhed som følge af gearing eller mulig gearing, som kan kræve uforudsete korrigerende foranstaltninger i dets forretningsplan, herunder nødsalg af aktiver, som vil kunne medføre tab eller justeringer i værdien af dets resterende aktiver

95) "kreditrisikojustering": størrelsen af specifikke og generelle hensættelser til dækning af tab på udlån for kreditrisici, som er anerkendt i instituttets årsregnskab i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler

96) "intern afdækning": en position, der i væsentlig udstrækning dækker komponentrisikoelementerne mellem én eller flere positioner i og uden for handelsbeholdningen

97) "referenceforpligtelse": en forpligtelse, der anvendes til at bestemme et kreditderivats kontante afregningsværdi

▼B

98) "eksternt kreditvurderingsinstitut" eller "ECAI": et kreditvurderingsbureau, som er registreret eller godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ([1]), eller en centralbank, som udsteder kreditvurderinger, der er undtaget fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 1060/2009

99) "Udpeget ECAI" betyder et ECAI, der er udpeget af et institut

100) "akkumuleret anden totalindkomst": det samme som i international regnskabsstandard (IAS) 1, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002

101) "kernekapital": kernekapital som defineret i artikel 88 i direktiv 2009/138/EF

102) "kernekapitalposter i forsikringsselskaber": kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv

103) "hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber": kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv, og indregningen af disse poster er begrænset af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nævnte direktivs artikel 99

104) "supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber": kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 2-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, i nævnte direktiv

105) "resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber": kernekapitalposter i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse poster klassificeres som tier 3-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 3, i nævnte direktiv

106) "udskudte skatteaktiver": den samme som i de gældende regnskabsregler

107) "udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet": udskudte skatteaktiver, hvis fremtidige værdi kun kan realiseres, såfremt instituttet genererer skattemæssigt overskud i fremtiden

([1]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

▼B

108) "udskudte skatteforpligtelser": det samme som i de gældende regnskabsregler

109) "aktiver i ydelsesbaseret pensionskasse": aktiver i en ydelsesbaseret pensionskasse eller ordning opgjort efter fradrag af samme pensionskasses eller -ordnings forpligtelser

110) "udlodninger": udbetaling af udbytte eller rente under enhver form

111) "finansiel virksomhed": det samme som i artikel 13, nr. 25), litra b) og d), i direktiv 2009/138/EF

112) "midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici": det samme som i artikel 38 i direktiv 86/635/EØF

113) "goodwill": det samme som i de gældende regnskabsregler

114) "indirekte besiddelse": enhver eksponering mod en mellemliggende enhed, der er eksponeret mod kapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor, hvor en eventuel permanent nedskrivning af de kapitalinstrumenter, der er udstedt af enheden i den finansielle sektor, ville påføre instituttet et tab, der ikke ville være væsentligt forskelligt fra det tab, som instituttet ville lide i tilfælde af en direkte besiddelse af de kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheden i den finansielle sektor

115) "immaterielle aktiver": det samme som i de gældende regnskabsregler, og de omfatter goodwill

116) "andre kapitalinstrumenter": kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheder i den finansielle sektor, og som ikke kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter, kernekapitalposter i forsikringsselskaber, hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber, supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber eller resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber

117) "andre reserver": reserver, jf. de gældende regnskabsregler, som skal oplyses i henhold til den gældende regnskabsstandard med fradrag af de beløb, der allerede indgår i akkumuleret anden totalindkomst eller overført resultat

118) "kapitalgrundlag": summen af kernekapital og supplerende kapital

119) "kapitalgrundlagsinstrumenter": kapitalinstrumenter, som udstedes af instituttet, og som kan klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter

▼B

120) "minoritetsinteresse": den egentlige kernekapital i et datterselskab af et institut, der er tillagt andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er omfattet af konsolideringsreglerne for instituttet

121) "overskud": det samme som i de gældende regnskabsregler

122) "krydsejerskab": et instituts besiddelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter udstedt af enheder i den finansielle sektor, når disse enheder også besidder kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af instituttet

123) "overført resultat": fremført driftsresultat opgjort som det endelige overskud eller tab i henhold til de gældende regnskabsregler

124) "overkurs ved emission": det samme som i de gældende regnskabsregler

125) "midlertidige forskelle": det samme som i de gældende regnskabsregler

126) "syntetisk besiddelse": et instituts investering i et finansielt instrument, hvis værdi er direkte knyttet til værdien af de kapitalinstrumenter, som udstedes af en enhed i den finansielle sektor

127) "krydsgarantiordning": en ordning, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7

b) Institutterne er fuldt konsoliderede i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), eller artikel 1, stk. 2, i direktiv 83/349/EØF og er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau med det institut, der er moderinstitut i en medlemsstat i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2 i denne forordning, og underlagt et kapitalgrundlagskrav.

c) Moderinstituttet i en medlemsstat og datterselskaberne er etableret i samme medlemsstat og er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilladelser og tilsyn.

d) Moderinstituttet i en medlemsstat og datterselskaberne har indgået en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens med henblik på at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt.

▼B

e) Der er etableret ordninger, der kan sikre øjeblikkelig tilvejebringelse af finansielle midler i form af kapital og likviditet, hvis det bliver nødvendigt under den kontraktmæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordning, der er omhandlet i litra d).

f) Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt, om de i litra d) og e) omhandlede ordninger er fyldestgørende.

g) Minimumsopsigelsesfristen for et datterselskabs frivillige udtræden af ansvarsordningen er ti år.

h) Den kompetente myndighed har beføjelse til at forbyde et datterselskabs frivillige udtræden af ansvarsordningen

128) "elementer, der kan udloddes": resultatet for det sidst afsluttede regnskabsår med tillæg af overført overskud samt af anvendelige reserver til dette formål inden udlodninger til indehavere af kapitalgrundlagsinstrumenter og med fradrag af overført underskud, af overskud, der i henhold til bestemmelserne i lovgivningen eller instituttets bekendtgørelser ikke kan udloddes, samt af beløb henlagt til reserver, som ikke kan udloddes i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller instituttets vedtægter, idet disse underskud og reserver fastsættes på grundlag af instituttets enkelte regnskaber og ikke på grundlag af det konsoliderede regnskab.

2. Når der i denne forordning henvises til fast ejendom, beboelses- eller erhvervsejendomme eller pant i sådanne ejendomme omfatter det andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan tillade, at andele, der udgør en tilsvarende indirekte besiddelse af fast ejendom, behandles som direkte besiddelse af fast ejendom, forudsat at denne indirekte besiddelse er specifikt omhandlet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, og at den ved anvendelse som sikkerhed giver kreditorer samme beskyttelse.

3. Handelsfinansiering som omhandlet i stk. 1, nr. 80) er generelt uforpligtet og kræver fyldestgørende transaktionsdokumentation i forbindelse med hver udbetalingsanmodning, således at finansieringen kan nægtes, hvis der er nogen tvivl om kreditværdigheden eller den fremlagte transaktionsdokumentation; tilbagebetaling af handelsfinansieringsengagementet er som regel uafhængig af låntageren; midlerne kommer i stedet fra kontantbeløb modtaget af importører eller fra indtægterne fra salget af de underliggende varer.

Artikel 5

Definitioner, der specifikt gælder for kapitalkravene i relation til kreditrisci

Med henblik på tredje del, afsnit II forstås ved:

1) "eksponering": en aktivpost eller en ikkebalanceført post

2) "tab": økonomisk tab, herunder virkningerne af væsentlige diskonteringer og væsentlige direkte og indirekte omkostninger i tilknytning til inddrivelser i forbindelse med instrumentet

▼B

3) "forventet tab" eller "EL": det beløb, der forventes tabt i forbindelse med en eksponering som følge af modpartens potentielle misligholdelse eller udvanding over en etårig periode, i forhold til det misligholdte tilgodehavende

AFSNIT II

NIVEAU FOR ANVENDELSE AF KRAVENE

KAPITEL 1

Anvendelse af kravene på individuelt niveau

Artikel 6

Generelle principper

1. Institutter overholder bestemmelserne i anden til femte del og ottende del på individuelt niveau.

▼C2

2. Et institut, der enten er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 18, er ikke forpligtet til at overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 89, 90 og 91, på individuelt niveau.

3. Et institut, der enten er et moderselskab eller et datterselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 18, er ikke forpligtet til at overholde de bestemmelser, der er fastsat i ottende del, på individuelt niveau.

▼B

4. Kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, overholder bestemmelserne i sjette del på individuelt niveau. Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk.3, foreligger, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra at overholde de bestemmelser, der er fastsat i sjette del, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.

5. Institutter, bortset fra de investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, og de institutter, for hvilke de kompetente myndigheder har gjort brug af undtagelsen i artikel 7, stk. 1 eller 3, overholder bestemmelserne i syvende del på individuelt niveau.

Artikel 7

Undtagelse fra anvendelsen af kravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et instituts datterselskab, hvis både datterselskabet og instituttet er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og datterselskabet er omfattet af det konsoliderede tilsyn med det institut, som er moderselskabet, og samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskabet:

▼B

a) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser.

b) Enten godtgør moderselskabet over for den kompetente myndighed, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med tilladelse fra den kompetente myndighed stiller garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risiciene i datterselskabet er ubetydelige.

c) Moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet.

d) Moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.

2. De kompetente myndigheder kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som instituttet, forudsat at det er underkastet samme tilsyn som institutter og navnlig de i artikel 11, stk. 1, fastsatte standarder.

3. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 6, stk. 1, på et moderinstitut i en medlemsstat, når instituttet er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og det er omfattet af det konsoliderede tilsyn, og såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:

a) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forpligtelser til moderinstituttet i en medlemsstat.

b) De relevante procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol i det konsoliderede tilsyn omfatter moderselskabet i en medlemsstat.

Den kompetente myndighed, der anvender dette stykke, underretter de kompetente myndigheder i alle de andre medlemsstater.

Artikel 8

Undtagelse fra anvendelsen af likviditetskravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber i Unionen og føre tilsyn med dem som en enkelt likviditetsundergruppe, hvis de opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Moderinstituttet på konsolideret niveau eller et datterinstitut på delkonsolideret niveau opfylder kravene i sjette del.

▼B

b) Til enhver tid overvåger og kontrollerer moderinstituttet på konsolideret niveau eller datterinstituttet på delkonsolideret niveau likviditetspositionerne i alle gruppens eller undergruppens institutter, som er omfattet af undtagelsen, og sikrer, at alle disse institutter råder over tilstrækkelig likviditet.

c) Institutterne har på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde indgået kontrakter om fri overførsel af midler mellem hinanden for at kunne indfri deres individuelle og fælles forpligtelser, efterhånden som de forfalder.

d) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for opfyldelse af de i litra c) omtalte kontrakter.

Senest den 1. januar 2014 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om eventuelle juridiske hindringer for anvendelsen af litra c) og opfordres til, hvis det er hensigtsmæssigt, at fremsætte et lovgivningsforslag senest den 31. december 2015 om den eller de hindringer, der bør fjernes.

2. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis undlade at anvende sjette del på et institut og på alle eller nogle af dets datterselskaber, hvis alle institutterne i likviditetsundergruppen er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, og forudsat at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Er institutterne i likviditetsundergruppen meddelt tilladelse i flere medlemsstater, finder stk. 1 kun anvendelse efter gennemførelse af proceduren i artikel 21 og kun på de institutter, hvis kompetente myndigheder kan godkende følgende:

a) deres vurdering af, hvorvidt strategien for og behandlingen af likviditetsrisikoen opfylder betingelserne i artikel 86 i direktiv 2013/36/EU i hele likviditetsundergruppen

b) fordelingen af, placeringen af og ejerforholdet til de krævede likvide aktiver, som likviditetsundergruppen skal besidde

c) afgørelsen om mindstebeholdningerne af likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der undtages fra bestemmelserne i sjette del

d) behovet for strengere parametre end dem, der er fastsat i sjette del

e) en ubegrænset udveksling af fuldstændige oplysninger mellem de kompetente myndigheder

f) en fuld forståelse af følgerne af en sådan undtagelse.

▼B

►C2 4. De kompetente myndigheder kan også anvende stk. 1, 2 og 3 på institutter, som deltager i den samme institutsikringsordning, jf. artikel 113, stk. 7, forudsat at de opfylder alle betingelserne deri, og på andre institutter, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 113, stk. 6, forudsat at de opfylder alle betingelserne deri. ◄ I dette tilfælde udpeger de kompetente myndigheder blandt de institutter, der er omfattet af undtagelsen, et institut, som skal opfylde kravene i sjette del på grundlag af den konsoliderede situation for alle institutterne i likviditetsundergruppen.

5. Er der indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2, kan de kompetente myndigheder også anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på likviditetsundergruppen og undlade at anvende artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller dele heraf på individuelt niveau.

Artikel 9

Individuel konsolideringsmetode

1. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde tillade moderinstitutter ved beregningen af deres krav i medfør af artikel 6, stk. 1, at medregne datterselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra c) og d), og hvis væsentlige eksponeringer eller væsentlige forpligtelser er over for dette moderinstitut, jf. dog stk. 2 og 3 i nærværende artikel og artikel 144, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

2. Den i stk. 1 fastsatte behandling er kun tilladt, når moderinstituttet over for de kompetente myndigheder fuldt ud dokumenterer eksistensen af forhold og ordninger, herunder juridisk bindende aftaler, i medfør af hvilke der hverken er eller forudses væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for datterselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsmidler eller tilbagebetaling af forfaldne forpligtelser til moderselskabet.

3. Når en kompetent myndighed gør brug af valgmuligheden i stk. 1, underretter den regelmæssigt og mindst en gang om året de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater om anvendelsen af stk. 1 og om de forhold og ordninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis datterselskabet er beliggende i et tredjeland, giver den kompetente myndighed de samme oplysninger til de kompetente myndigheder i dette tredjeland.

Artikel 10

Undtagelser for institutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

1. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med national lovgivning helt eller delvis undtage et eller flere institutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, fra kravene i anden til ottende del, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) Det centrale organ og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ.

b) Det centrale organs og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber.

c) Det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse.

▼C2

Medlemsstaterne kan fastholde og gøre brug af gældende national lovgivning om anvendelse af den i stk. 1 omhandlede undtagelse, så længe det ikke strider mod denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

▼B

2. Når de kompetente myndigheder har fundet det godtgjort, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og det centrale organs forpligtelser garanteres fuldt ud af de tilknyttede institutter, kan de kompetente myndigheder undtage det centrale organ fra kravene i anden til ottende del på individuelt niveau.

KAPITEL 2

Konsolideringsregler

Afdeling 1

Anvendelse af kravene på konsolideret niveau

Artikel 11

Generelt

1. Moderinstitutter i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, som er foreskrevet i artikel 18, kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af deres konsoliderede situation. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, etablerer en passende organisatorisk struktur og egnede interne kontrolordninger for at sikre, at de data, der er nødvendige til konsolidering, behandles og fremsendes på behørig vis. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på korrekt konsolidering.

2. Institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 18, kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Når mere end ét institut kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det institut, der i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU er omfattet af konsolideret tilsyn.

▼B

3. Moderinstitutter i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen og institutter kontrolleret af et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen opfylder forpligtelserne i sjette del på grundlag af moderinstituttets, det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, hvis koncernen omfatter et eller flere institutter, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2004/39/EF. ►C2 Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk. 2, i nærværende forordning foreligger, og ◄ hvis koncernen kun omfatter investeringsselskaber, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra at overholde de bestemmelser, der er fastsat i sjette del, på konsolideret niveau under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.

4. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i anden til ottende del på grundlag af den konsoliderede situation for det centrale organ og dets tilknyttede institutter som helhed.

5. Ud over kravene i stk. 1-4 og med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning og direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder, hvis det i tilsynsøjemed er berettiget på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, kræve, at de strukturelt adskilte institutter opfylder forpligtelserne i anden til fjerde del og sjette til ottende del i denne forordning og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret niveau.

Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må hverken få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og ej heller udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

Artikel 12

Et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med både et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab

Hvis et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har mindst ét kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab, finder de krav, der er baseret på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, anvendelse på kreditinstituttet.

▼B

Artikel 13

Anvendelse af oplysningskravene på konsolideret niveau

1. Moderinstitutter i Unionen overholder de i ottende del fastsatte bestemmelser på grundlag af deres konsoliderede situation.

Større datterselskaber af moderinstitutter i Unionen og de datterselskaber, der har væsentlig betydning for deres lokale marked, offentliggør oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451 og 453 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

2. Institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen overholder bestemmelserne i ottende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen og de datterselskaber, der har væsentlig betydning for deres lokale marked, offentliggør oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451 og 453 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

3. Stk. 1 og 2 finder hverken hel eller delvis anvendelse på moderinstitutter i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, hvis de er omfattet af tilsvarende oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har givet på konsolideret niveau.

4. Finder artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i ottende del på grundlag af det centrale organs konsoliderede situation. Artikel 18, stk. 1, finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ.

Artikel 14

Anvendelse af kravene i femte del på konsolideret niveau

1. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, opfylder de i femte del fastsatte krav på konsolideret eller delkonsolideret niveau for at sikre, at de ordninger, procedurer og mekanismer, som kræves i disse bestemmelser, er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på overholdelse af disse bestemmelser.

2. Institutter anvender en supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 407, når artikel 92 anvendes på konsolideret eller delkonsolideret niveau, hvis bestemmelserne i artikel 405 eller 406 overtrædes af en enhed, der er etableret i et tredjeland, og som indgår i konsolideringen i overensstemmelse med artikel 18, såfremt overtrædelsen er væsentlig i forhold til koncernens generelle risikoprofil.

▼B

3. De krav, der følger af femte del vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af denne forordning, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen eller institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af femte del strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret.

Artikel 15

Undtagelse fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

►C2 1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i enkelttilfælde undlade at anvende tredje del i denne forordning og afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU på konsolideret niveau med forbehold af følgende:

a) Alle investeringsselskaberne i Unionen i koncernen anvender den alternative beregning af den samlede risikoeksponering, der er omhandlet i artikel 95, stk. 2, eller i artikel 96, stk. 2.

b) Alle investeringsselskaberne i koncernen falder ind under kategorierne i artikel 95, stk. 1, eller artikel 96, stk. 1.

c) Alle investeringsselskaberne i Unionen i koncernen opfylder hver især kravene i artikel 95 eller 96 og ◄ fratrækkes samtidig i den egentlige kernekapital alle eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen.

d) Ethvert finansielt holdingselskab, som er finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat for et investeringsselskab i koncernen, har mindst den kapital, som her er defineret som summen af kapitalposterne i artikel 26, stk. 1, artikel 51 og artikel 62 for at dække summen af følgende:

   i) summen af den fulde bogførte værdi af kapitalandele, efterstillede fordringer og instrumenter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra h) og i), artikel 56, litra c) og d), og artikel 66litra c) og d), i investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen, og

   ii) de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen.

▼B

e) Koncernen omfatter ikke kreditinstitutter.

Hvis kriterierne i første afsnit er opfyldt, skal alle investeringsselskaber i Unionen have indført systemer til overvågning og kontrol af kapital- og finansieringskilderne for alle finansielle holdingselskaber, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder i koncernen.

2. De kompetente myndigheder kan også anvende undtagelsen, hvis de finansielle holdingselskaber har et mindre kapitalgrundlag end det, der beregnes i henhold til stk. 1, litra d), men ikke mindre end summen af de kapitalgrundlagskrav, der på individuelt niveau pålægger investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet af konsolideringen, og de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet af konsolideringen. I dette stykke er kapitalgrundlagskravene for investeringsselskaber fra tredjelande, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder et beregningsmæssigt kapitalgrundlagskrav.

Artikel 16

Undtagelse fra anvendelsen af gearingsgradkravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

Hvis alle enhederne i en koncern af investeringsselskaber, herunder moderenheden, er investeringsselskaber, der er undtaget fra anvendelsen af kravene i syvende del på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, kan moderinvesteringsselskabet vælge ikke at anvende kravene i syvende del på konsolideret niveau.

Artikel 17

Tilsyn med investeringsselskaber, som er undtaget fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau

1. Investeringsselskaber i en koncern, som er indrømmet undtagelsen i henhold til artikel 15, underretter de kompetente myndigheder om de risici, der kan skade investeringsselskabernes finansielle situation, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapitalgrundlag, interne kapital og finansiering.

2. Når de kompetente myndigheder, som har ansvaret for tilsyn med investeringsselskabet, fritager selskaberne for kravet om tilsyn på konsolideret niveau i henhold til artikel 15, træffer de andre passende foranstaltninger til at overvåge risiciene, navnlig store eksponeringer, i hele koncernen, herunder i de virksomheder, som ikke er beliggende i en medlemsstat.

3. Afstår de kompetente myndigheder, som har ansvaret for tilsyn med investeringsselskabet, fra at anvende kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau som omhandlet i artikel 15, finder kravene i ottende del anvendelse på individuelt niveau.

▼B

Afdeling 2

Konsolideringsmetoder

Artikel 18

Konsolideringsmetoder

1. De institutter, som skal opfylde kravene i afdeling 1 på grundlag af deres konsoliderede situation, foretager fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres datterselskaber eller i givet fald datterselskaber af samme finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab. Stk. 2-8 finder ikke anvendelse, når sjette del finder anvendelse på grundlag af et instituts konsoliderede situation.

2. De kompetente myndigheder kan imidlertid i enkelttilfælde tillade pro rata-konsolidering ud fra moderselskabets kapitalandel i datterselskabet. Pro rata-konsolidering kan kun tillades, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) moderselskabets ansvar er begrænset til moderselskabets kapitalandel i datterselskabet i betragtning af de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres ansvar

b) de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres solvens er tilfredsstillende

c) de øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar er klart fastlagt og juridisk bindende.

3. Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan konsolideringen skal gennemføres.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed stiller krav om pro rata-konsolidering i forhold til kapitalandelen i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, som indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, som de besidder.

►C2 5. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 4 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, ◄ om konsolideringen skal foretages, og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

6. De kompetente myndigheder bestemmer, om og hvordan der foretages konsolidering i følgende tilfælde:

a) når et institut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver betydelig indflydelse på et eller flere institutter eller finansieringsinstitutter, men ikke besidder kapitalinteresser eller har kapitaltilknytning til de pågældende institutter, og

▼B

b) når to eller flere institutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Når der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU skal foretages konsolideret tilsyn, medtages accessoriske servicevirksomheder og porteføljeadministrationsselskaber som defineret i artikel 2, nr. 5) i direktiv 2002/87/EF i konsolideringen i de tilfælde og efter de metoder, der er foreskrevet i nærværende artikel.

Afdeling 3

Konsolideringsreglernes anvendelsesområde

Artikel 19

Enheder, der er undtaget fra konsolideringsreglernes anvendelsesområde

1. Et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, som er et datterselskab af en virksomhed, hvori der besiddes kapitalinteresser, kan undtages fra konsolideringen, hvis de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i den pågældende virksomhed er mindre end det mindste af følgende to beløb:

a) 10 mio. EUR

b) 1 % af de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i moderselskabet eller den virksomhed, som besidder kapitalinteressen.

2. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i følgende tilfælde undlade at medtage et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

a) Når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der er juridiske hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger.

▼C2

b) Når den pågældende virksomhed kun er af ringe betydning i forhold til formålene med tilsynet med institutter.

▼B

c) Når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det ud fra formålene med tilsynet med kreditinstitutter ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

3. Hvis flere virksomheder i de stk. 1 og stk. 2, litra b), nævnte tilfælde opfylder de heri fastlagte kriterier, medtages de dog i konsolideringen, dersom de kollektivt er af ikke uvæsentlig betydning i forhold til de fastsatte formål.

Artikel 20

Fælles afgørelser om tilsynsmæssige krav

1. De kompetente myndigheder er i tæt samråd med hinanden

a) i forbindelse med ansøgningerne om de i henholdsvis artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4, og stk. 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2, og artikel 363 omhandlede tilladelser, der indgives af et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, og der skal træffes afgørelse om, hvorvidt den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsættes eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt

b) for at afgøre, om kriterierne for en specifik koncernintern behandling som omhandlet i artikel 422, stk. 9, og artikel 425, stk. 5, suppleret med EBA's reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i artikel 422, stk. 10, og artikel 425, stk. 6, er opfyldt.

Ansøgningerne kan kun indgives til den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Den i artikel 312, stk. 2, omhandlede ansøgning skal omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes til fordelingen af kapital til dækning af den operationelle risiko mellem koncernens forskellige enheder. I ansøgningen angives det, hvorvidt og hvordan virkningerne af diversificeringen vil blive medregnet i risikomålingssystemet.

2. De kompetente myndigheder bestræber sig for at nå frem til en fælles afgørelse inden for seks måneder om:

a) den i stk. 1, litra a), nævnte ansøgning

b) den i stk. 1, litra b), omhandlede vurdering af kriterier og afgørelse om specifik behandling.

▼B

Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes til ansøgeren af den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

3. Den i stk. 2 nævnte periode regnes fra:

a) den dato, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed modtager en fuldstændig ansøgning som nævnt i stk. 1, litra a). Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks den fuldstændige ansøgning til de øvrige kompetente myndigheder

b) den dato, hvor de kompetente myndigheder modtager en af den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejdet rapport om forpligtelser inden for koncernen.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om stk. 1, litra a). Den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse begrænser ikke de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

Afgørelsen skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har fremsat i løbet af perioden på seks måneder.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed giver moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen og de øvrige kompetente myndigheder meddelelse om afgørelsen.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse om stk. 1, litra a) i nærværende artikel, og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

5. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med datterselskabet på individuelt niveau, selv afgørelse om stk. 1, litra b).

Afgørelsen skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har fremsat i løbet af perioden på seks måneder.

Afgørelsen fremsendes til den konsoliderende tilsynsmyndighed, som underretter moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen.

▼B

Har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med datterselskabet på individuelt niveau, sin afgørelse om stk. 1, litra b) i nærværende artikel, og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

6. Anvender et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber, datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen en avanceret målemetode som omhandlet i artikel 312, stk. 2, eller en IRB-metode som omhandlet i artikel 143 på fælles grundlag tillader de kompetente myndigheder, at moderselskabet og dets datterselskaber opfylder kriterierne i artikel 321 og 322 eller i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, samlet set på en måde, som er konsistent med koncernens struktur og dens risikostyringssystemer, -processer og -metoder.

7. De i stk. 2, 4 og 5 nævnte afgørelser anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

8. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i stk. 1, litra a), nævnte fælles beslutningsproces angående ansøgningerne om tilladelser som omhandlet i artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4 og 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2 og artikel 363 for at lette den fælles beslutningsproces.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 21

Fælles afgørelser om, på hvilket niveau likviditetskravene anvendes

1. Efter ansøgning fra et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et delkonsoliderende datterselskab af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen bestræber den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med datterselskaber af et

▼B

moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat sig på at nå frem til en fælles afgørelse om, hvorvidt betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), er opfyldt, og om afgrænsning af en enkelt likviditetsundergruppe med henblik på anvendelse af artikel 8.

Den fælles afgørelse skal foreligge inden for seks måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af en rapport, som afgrænser enkelte likviditetsundergrupper på grundlag af kriterierne i artikel 8. I tilfælde af uenighed i løbet af perioden på seks måneder hører den konsoliderende tilsynsmyndighed efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

Ved den fælles afgørelse kan der også pålægges begrænsninger vedrørende placeringen af og ejerforholdet til de likvide aktiver og indføres minimumsbeløb for de likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der er undtaget fra bestemmelserne i sjette del.

Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til moderinstituttet for likviditetsundergruppen.

2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for seks måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse.

En kompetent myndighed kan dog i løbet af perioden på seks måneder for EBA indbringe spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra a)-d), er opfyldt. I dette tilfælde kan EBA foretage en ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010 og alle de pågældende kompetente myndigheder udskyder deres afgørelse, indtil den ikkebindende mægling er afsluttet. Når de kompetente myndigheder under mæglingen ikke til enighed inden for tre måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse under hensyntagen til forholdet mellem fordele og risici i den medlemsstat, hvor moderinstituttet er etableret, og forholdet mellem fordele og risici i den medlemsstat, hvor datterselskabet er etableret. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EBA.

Den i stk. 1 nævnte fælles afgørelse og de i nærværende stykkes andet afsnit nævnte afgørelser er bindende.

3. En relevant kompetent myndighed kan også i løbet af perioden på seks måneder høre EBA i tilfælde af uenighed om betingelserne i artikel 8, stk. 3, litra a)-d). I dette tilfælde kan EBA foretage en ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010 og alle de pågældende kompetente myndigheder deres afgørelse, indtil den ikkebindende mægling er afsluttet. Når de kompetente myndigheder under mæglingen ikke til enighed inden for tre måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse.

▼B

Artikel 22

Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

►C2 Institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i tredje del, artikel 89, 90 og 91, og tredje og fjerde del på et delkonsolideret niveau, ◄ hvis disse institutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har et institut eller et finansieringsinstitut som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

Artikel 23

Virksomheder i tredjelande

Med henblik på at foretage konsolideret tilsyn i overensstemmelse med dette kapitel finder betegnelserne investeringsselskab, kreditinstitut, finansieringsinstitut og institut også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som ville opfylde definitionerne af disse betegnelser i artikel 4, hvis de havde været etableret i Unionen.

Artikel 24

Værdiansættelse af aktiver og ikkebalanceførte poster

1. Værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster foretages i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler.

2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder kræve, at institutter foretager værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster samt bestemmelsen af kapitalgrundlaget i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002.

ANDEN DEL

KAPITALGRUNDLAG

AFSNIT I

KAPITALGRUNDLAGSPOSTER

KAPITEL 1

Kernekapital

Artikel 25

Kernekapital

Et instituts kernekapital er summen af instituttets egentlige kernekapital og hybride kernekapital.

▼B

KAPITEL 2

Egentlig kernekapital

Afdeling 1

Egentlige kernekapitalposter og -instrumenter

Artikel 26

Egentlige kernekapitalposter

1. Institutternes egentlige kernekapitalposter består af følgende:

a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 er opfyldt

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter

c) overført resultat

d) akkumuleret anden totalindkomst

e) andre reserver

f) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici.

De poster, der er omhandlet i litra c)-f), anerkendes kun som egentlige kernekapitalposter, når de af instituttet kan anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder.

2. For så vidt angår stk. 1, litra c), kan institutter kun med den kompetente myndigheds forudgående tilladelse medregne foreløbige overskud og overskud ved årets udgang i den egentlige kernekapital, før instituttet har truffet formel afgørelse om sit endelige overskud eller tab for året. Den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Overskuddet er blevet verificeret af uafhængige personer, som er ansvarlige for revisionen af instituttets regnskaber.

b) Instituttet har godtgjort over for den kompetente myndighed, at de forventede udgifter eller udbytter er blevet fratrukket overskuddet.

En verificering af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang skal tilvejebringe passende sikkerhed for, at disse overskud er blevet evalueret i overensstemmelse med principperne i de gældende regnskabsregler.

▼B

3. De kompetente myndigheder vurderer, hvorvidt udstedelser af egentlige kernekapitalinstrumenter opfylder betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29. ►C1 Med hensyn til udstedelser efter den 28. juni 2013 klassificerer institutter ◄ kun kapitalinstrumenter som egentlige kernekapitalinstrumenter, når der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som kan høre EBA.

For så vidt angår kapitalinstrumenter, bortset fra statsstøtte, der af den kompetente myndighed er godkendt som kvalificeret til klassifikation som egentlige kernekapitalinstrumenter, men når opfyldelsen af kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 ifølge EBA er substansmæssigt kompleks at fastslå, skal de kompetente myndigheder underrette EBA om deres begrundelse.

EBA opstiller, ajourfører og offentliggør på grundlag af oplysninger fra hver kompetent myndighed en liste over alle de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, der kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter. ►C1 EBA opstiller denne liste og offentliggør den første gang senest den 28. juli 2013. ◄

EBA kan efter kontrollen i artikel 80, og hvis der foreligger væsentlige beviser for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29, ►C1 beslutte at lade kapitalinstrumenter, der ikke er statsstøtte, og som er udstedt efter den 28. juni 2013, udgå af listen ◄ og kan bekendtgøre dette.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27

Gensidige selskabers, andelsselskabers, sparekassers og lignende institutters kapitalinstrumenter i egentlig kernekapital

1. Egentlige kernekapitalposter omfatter ethvert kapitalinstrument udstedt af et institut i henhold til dets vedtægter, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet er af en type, som er defineret i gældende national lovgivning, og som efter de kompetente myndigheders vurdering kan klassificeres som et af følgende:

i) et gensidigt selskab

▼B

ii) et andelsselskab

iii) en sparekasse

iv) et lignende institut

v) et kreditinstitut, som er 100 % ejet af et af de i nr. i)-iv) omhandlede institutter og har de kompetente myndigheders tilladelse til at anvende bestemmelserne i denne artikel, under forudsætning af og så længe 100 % af de udstedte ordinære aktier i kreditinstituttet ejes direkte eller indirekte af et af de i nævnte numre omhandlede institutter.

b) Betingelserne i artikel 28 eller i givet fald i artikel 29 er opfyldt.

Nævnte gensidige selskaber, andelsselskaber eller sparekasser, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som sådanne før den 31. december 2012, klassificeres fortsat som sådanne med henblik på denne del, forudsat at de stadig opfylder kriterierne for denne godkendelse.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Egentlige kernekapitalinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter kvalificeres kun som egentlige kernekapitalinstrumenter, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Instrumenterne er udstedt af instituttet med forudgående godkendelse af instituttets ejere, eller hvis den nationale lovgivning giver mulighed for det, af instituttets ledelsesorgan.

b) Instrumenterne er betalt, og købet heraf er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.

c) Instrumenterne opfylder samtlige følgende betingelser vedrørende deres klassificering:

▼B

i) De kvalificeres som kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF.

ii) De er klassificeret som egenkapital i de gældende regnskabsregler.

iii) De er klassificeret som aktiekapital for at fastslå, om der foreligger insolvens i henhold til balancen, når dette er relevant i henhold til national lovgivning om insolvens.

d) Instrumenterne er opført tydeligt og særskilt på balancen i regnskaberne for instituttet.

e) Instrumenterne er uamortisable.

f) Instrumenternes hovedstol reduceres eller indfries ikke, undtagen i et af følgende tilfælde:

i) instituttets likvidation

ii) diskretionære genkøb af instrumenterne eller anden diskretionær måde til reducering af kapitalen, hvis instituttet har modtaget de kompetente myndigheders forudgående tilladelse i overensstemmelse med artikel 77.

g) I de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er det hverken eksplicit eller implicit angivet, at instrumenternes hovedstol vil eller kan blive reduceret eller indfriet, undtagen ved instituttets likvidation, og instituttet anfører ikke på anden måde en sådan angivelse forud for eller ved udstedelsen af instrumenterne, undtagen i forbindelse med de i artikel 27 omhandlede instrumenter, hvor det i henhold til gældende national lovgivning er forbudt at nægte indfrielse af sådanne instrumenter.

h) Instrumenterne opfylder alle følgende betingelser vedrørende udlodninger:

i) Der er ingen fortrinsbehandling med hensyn til rækkefølgen for udbetaling af udlodninger, heller ikke i forbindelse med egentlige kernekapitalinstrumenter, og de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, giver ikke fortrinsret til udlodninger.

ii) Udlodninger til indehavere af instrumenter kan kun udbetales af de elementer, som kan udloddes.

iii) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, fastsætter ikke noget loft eller andre restriktioner for udlodningernes maksimale størrelse, undtagen for de i artikel 27 omhandlede instrumenter.

iv) Udlodningernes størrelse fastlægges ikke på grundlag af det beløb, som instrumenterne blev købt til ved udstedelsen, undtagen for de i artikel 27 omhandlede instrumenter.

▼B

v) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, pålægger ikke instituttet en forpligtelse til at foretage udlodninger til indehaverne, og instituttet er ikke på anden måde underlagt en sådan forpligtelse.

vi) Manglende udlodning betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side.

vii) Annulleringen af udlodningerne pålægger ikke instituttet restriktioner.

i) Sammenlignet med alle kapitalinstrumenter udstedt af instituttet dækker instrumenterne den første og forholdsmæssigt største andel af tab, efterhånden som de opstår, og hvert instrument dækker tab i samme omfang som alle andre egentlige kernekapitalinstrumenter.

j) Instrumenterne er efterstillet alle øvrige fordringer i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation.

k) Instrumenterne giver deres indehavere ret til en fordring på instituttets resterende aktiver, som i tilfælde af dets likvidation og efter betaling af alle foranstående fordringer opgøres i forhold til omfanget af sådanne udstedte instrumenter og ikke er et fast beløb eller en fast andel eller begrænset af et loft, undtagen for de i artikel 27 omhandlede kapitalinstrumenter.

l) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringens rangorden:

i) instituttet eller dets datterselskaber

ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber

iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber

iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber

v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber

vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i)-v) nævnte enheder.

m) Instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation.

Betingelsen i litra j), anses for opfyldt, selv om instrumenterne indgår i hybrid kernekapital eller supplerende kapital i medfør af artikel 484, stk. 3, forudsat at de er sidestillede.

2. Betingelserne i stk. 1, litra i), anses for opfyldt trods en permanent nedskrivning af de hybride kernekapitalinstrumenters eller supplerende kapitalinstrumenters hovedstol.

▼B

Betingelsen i stk. 1, litra f), anses for opfyldt trods nedbringelsen af kapitalinstrumentets hovedstol i forbindelse med en afviklingsprocedure eller som følge af en nedskrivning af kapitalinstrumenter som krævet af den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for instituttet.

Betingelsen i stk. 1, litra g), anses for opfyldt, selv om de bestemmelser, som regulerer kapitalinstrumentet, eksplicit eller implicit angiver, at instrumentets hovedstol vil eller måtte blive reduceret i forbindelse med en afviklingsprocedure eller som følge af en nedskrivning af kapitalinstrumenter som krævet af den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for instituttet.

3. Betingelsen i stk. 1, litra h), nr. iii), anses for opfyldt, selv om instrumentet har multiple udlodninger, forudsat at de pågældende udlodninger ikke resulterer i en udbyttebetaling, der forårsager et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra h), nr. i), må en differentieret udlodning kun afspejle differentierede stemmerettigheder. I den forbindelse må der kun foretages større udlodninger fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter.

b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget

c) betydningen af præferenceudlodninger.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 29

Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter

1. Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter kvalificeres kun som egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis betingelserne i artikel 28 med de ændringer, der følger af anvendelsen af nærværende artikel, er opfyldt.

▼B

2. Følgende betingelser opfyldes for så vidt angår indfrielse af kapitalinstrumenter:

a) Instituttet skal kunne nægte af indfri instrumenter, undtagen hvis det i gældende national lovgivning er forbudt.

b) Er det i henhold til gældende national lovgivning forbudt at nægte indfrielse af instrumenter, skal de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, give instituttet mulighed for at begrænse deres indfrielse.

c) Nægtelse af indfrielse af instrumenter eller i givet fald begrænsning af indfrielsen af instrumenterne må ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side.

3. Kapitalinstrumenter kan kun have et loft over eller andre restriktioner af udlodningernes maksimale størrelse, hvis den gældende nationale lovgivning eller instituttets vedtægter foreskriver dette.

4. Giver kapitalinstrumenterne indehaveren ret til at få andel i instituttets reserver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til instrumenternes nominelle værdi, gælder denne begrænsning i samme omfang for indehavere af alle andre egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.

Den betingelse, der er fastsat i første afsnit, begrænser ikke muligheden for, at et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut inden for den egentlige kernekapital anerkender instrumenter, som ikke giver indehaveren stemmerettigheder, og som opfylder alle følgende betingelser:

a) Den fordring, som indehaverne af instrumenterne uden stemmeret har ved instituttets insolvens eller likvidation, er proportional med den andel af samtlige egentlige kernekapitalinstrumenter, som de pågældende instrumenter uden stemmeret udgør.

b) Instrumenterne kvalificeres i øvrigt som egentlige kernekapitalinstrumenter.

5. Giver kapitalinstrumenterne indehaveren ret til at gøre krav på instituttets aktiver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til et fast beløb eller en fast andel eller et loft, gælder denne begrænsning i samme omfang for alle indehavere af alle egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 30

Følgerne af, at betingelserne for egentlige kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29 vedrørende egentlige kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt:

a) Instrumentet ophører omgående med at være klassificeret som et egentligt kernekapitalinstrument.

b) Overkursen ved emission i forbindelse med dette instrument ophører omgående med at være klassificeret som egentlige kernekapitalposter.

Artikel 31

Kapitalinstrumenter, som offentlige myndigheder har tegnet i nødsituationer

1. I nødsituationer kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter i egentlige kernekapitalinstrumenter medtager kapitalinstrumenter, der mindst opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 1, litra b)-e), når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Kapitalinstrumenterne er udstedt efter den 1. januar 2014.

b) Kapitalinstrumenterne betragtes som statsstøtte af Kommissionen.

c) Kapitalinstrumenterne er udstedt i forbindelse med rekapitaliseringsforanstaltninger i overensstemmelse med de daværende statsstøtteregler.

d) Kapitalinstrumenterne er fuldt tegnet og indehaves af staten, en relevant offentlig myndighed eller offentligt ejet enhed.

e) Kapitalinstrumenterne kan dække tab.

f) Medmindre der er tale om de i artikel 27 omhandlede kapitalinstrumenter, giver kapitalinstrumenterne i tilfælde af likvidation deres indehavere ret til en fordring på instituttets resterende aktiver efter betaling af alle foranstående fordringer.

g) Der er passende udtrædelsesmekanismer for staten eller i givet fald for den relevante offentlige myndighed eller offentligt ejede enhed.

h) Den kompetente myndighed har givet sin forudgående tilladelse og har offentliggjort sin afgørelse sammen med en begrundelse for afgørelsen.

▼B

2. Efter begrundet anmodning fra og i samarbejde med den relevante kompetente myndighed betragter EBA de i stk. 1 omhandlede kapitalinstrumenter som svarende til egentlige kernekapitalinstrumenter i forbindelse med denne forordning.

Afdeling 2

Filtre

Artikel 32

Securitiserede aktiver

1. Et institut udelukker fra alle kapitalgrundlagsposter enhver stigning i egenkapitalen, jf. de gældende regnskabsregler, som er genereret af securitiserede aktiver, herunder:

a) en sådan stigning i tilknytning til fremtidig margenindkomst, som indbringer instituttet en gevinst ved salg

b) når et institut foretager en securitisering: den nettogevinst, der opnås ved kapitalisering af fremtidig indkomst fra securitiserede aktiver, som medfører en kreditforbedring af securitiseringspositionerne.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet "gevinst ved salg" som nævnt i stk. 1, litra a).

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 33

Sikring af pengestrømme (cash flow hedges) og ændringer i værdien af egne forpligtelser

1. Institutterne medtager ikke følgende poster i kapitalgrundlaget:

a) dagsværdireserver i relation til gevinst eller tab på sikring af pengestrømme for finansielle instrumenter, som ikke er værdiansat til dagsværdi, herunder forventede pengestrømme

b) gevinster eller tab på instituttets forpligtelser værdiansat til dagsværdi, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation

▼C2

c) gevinster og tab værdiansat til dagsværdi i forbindelse med instituttets afledte finansielle forpligtelser, der skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation.

▼B

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), modregner institutterne ikke gevinster og tab værdiansat til dagsværdi, der skyldes instituttets egen kreditrisiko, i de gevinster eller tab, der skyldes deres modparters kreditrisiko.

3. Med forbehold af stk. 1, litra b), kan institutter medtage gevinster og tab på deres forpligtelser i kapitalgrundlaget, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Forpligtelserne er i form af obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF.

b) Ændringerne i værdien af instituttets aktiver og passiver skyldes de samme ændringer i instituttets egen kreditsituation.

c) Der er en snæver sammenhæng mellem værdien af de i litra a) nævnte obligationer og værdien af instituttets aktiver.

d) Det er muligt at indfri realkreditlån ved at tilbagekøbe de obligationer, der finansierer realkreditlånene, til markedsværdi eller nominel værdi.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 34

Yderligere værdijusteringer

Ved beregning af kapitalgrundlaget anvender institutterne bestemmelserne i artikel 105 på alle deres aktiver opgjort til dagsværdi og trækker eventuelle yderligere nødvendige værdijusteringer fra den egentlige kernekapital.

Artikel 35

Urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi

Institutterne trækker ikke urealiserede gevinster og tab i forbindelse med deres aktiver og passiver opgjort til dagsværdi fra kapitalgrundlaget, undtagen i de tilfælde, som er omtalt i artikel 33.

▼B

Afdeling 3

Fradrag i egentlige kernekapitalposter, undtagelser og alternativer

Underafdeling 1

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 36

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

1. Institutterne foretager følgende fradrag i egentlige kernekapitalposter:

a) tab i det løbende regnskabsår

b) immaterielle aktiver

c) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet

d) for institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), de negative beløb, som fremkommer ved beregningen af de forventede tab, jf. artikel 158 og 159

e) instituttets balanceførte aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser

f) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som et institut er forpligtet til at købe i henhold til en faktisk forpligtelse eller eventualforpligtelse i medfør af en eksisterende kontrakt

g) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når disse enheder har en besiddelse i krydsejerskab med instituttet, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag

h) instituttets relevante direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har væsentlige investeringer i disse enheder

i) instituttets relevante direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har væsentlige investeringer i disse enheder

j) de komponenter, som i henhold til artikel 56 skal fratrækkes de hybride kernekapitalposter, og som overstiger instituttets hybride kernekapital

▼B

k) eksponteringsværdien af følgende poster, som opfylder betingelserne for at kunne tildeles en risikovægt på 1 250 %, hvis instituttet trækker denne eksponeringsværdi fra værdien af egentlige kernekapitalposter som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1 250 %:

i) kvalificerede andele uden for den finansielle sektor

ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 243, stk. 1, litra b), artikel 244, stk. 1, litra b), og artikel 258

iii) leveringsrisiko (free deliveries) i overensstemmelse med artikel 379, stk. 3

iv) positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte risikovægten efter IRB-metoden, i overensstemmelse med artikel 153, stk. 8

v) aktieeksponeringer efter en metode med interne modeller i overensstemmelse med artikel 155, stk. 4

l) enhver form for skat på kernekapitalposter, som kan forudses på beregningstidspunktet, undtagen når instituttet behørigt tilpasser størrelsen af de egentlige kernekapitalposter, hvis skatten reducerer det beløb, hvormed disse poster kan anvendes til dækning af risici eller tab.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 ([1]), i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

a) egentlige kernekapitalposter

b) hybride kernekapitalposter

c) supplerende kapitalposter.

([1]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 37

Fradrag af immaterielle aktiver

Institutter fastsætter værdien af immaterielle aktiver, som skal fratrækkes, efter følgende principper:

a) Det beløb, som skal fratrækkes, reduceres med værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis de immaterielle aktiver blev forringet eller ophørte med at blive indregnet i henhold til de gældende regnskabsregler.

b) Det beløb, som skal fratrækkes, omfatter goodwill, som indgår i værdiansættelsen af instituttets væsentlige investeringer.

Artikel 38

Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet

1. Institutter fastsætter værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skal fratrækkes i henhold til denne artikel.

2. Værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, beregnes uden at fratrække værdien af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

3. Værdien af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, reduceres med værdien af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) Enheden har en juridisk ret til i henhold til gældende national lovgivning at modregne disse aktuelle skatteaktiver i aktuelle skatteforpligtelser.

b) De udskudte skatteaktiver og de udskudte skatteforpligtelser vedrører skatter, der af den samme skattemyndighed er pålignet den samme skattepligtige enhed.

4. Instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, der anvendes med henblik på stk. 3, kan ikke omfatte udskudte skatteforpligtelser, som reducerer værdien af immaterielle aktiver eller aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes.

5. Værdien af tilhørende udskudte skatteforpligtelser, jf. stk. 4, fordeles på følgende måde:

a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle, der ikke fratrækkes i henhold til artikel 48, stk. 1

▼B

b) alle øvrige udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet.

Institutterne fordeler de tilhørende udskudte skatteforpligtelser efter den andel af de udskudte skatteaktiver, der afhænger af fremtidig rentabilitet, som skatteaktiverne i litra a) og b) udgør.

Artikel 39

For meget betalt skat, tilbageførsel af skattemæssige underskud og udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet

1. Følgende poster fratrækkes ikke kapitalgrundlaget og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3:

a) instituttets for meget betalte skat i det løbende år

b) instituttets skattemæssige underskud i det løbende år tilbageført til tidligere år, som udløser et krav mod eller et tilgodehavende hos en centralregering, regional myndighed eller lokal skattemyndighed.

2. Udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, er begrænset til udskudte skatteaktiver, som skyldes midlertidige forskelle, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) De erstattes straks automatisk og obligatorisk af et skattefradrag, hvis instituttet indberetter et tab i forbindelse med den formelle godkendelse af sit årsregnskab, eller i tilfælde af instituttets likvidation eller insolvens.

b) Et institut skal i henhold til gældende national skattelovgivning kunne modregne det i litra a) omhandlede skattefradrag i de eventuelle skatteforpligtelser i instituttet, i andre virksomheder, som indgår i den samme konsolidering som instituttet af skattemæssige grunde i henhold til den pågældende lovgivning, eller i andre virksomheder, der er omfattet af konsolideret tilsyn i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2.

c) Overstiger størrelsen af de i litra b) omhandlede skattefradrag de skatteforpligtelser, der er omhandlet i det pågældende litra, erstattes et sådant overskydende beløb straks af et direkte krav mod centralregeringen i den medlemsstat, hvor instituttet er oprettet.

Institutter anvender en risikovægt på 100 % på udskudte skatteaktiver, når betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt.

Artikel 40

Fradrag af negative beløb, der fremkommer ved beregningen af forventede tab

Det beløb, som i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), skal fratrækkes, reduceres ikke med en forøgelse af omfanget af udskudte skatteaktiver, der afhænger af fremtidig rentabilitet, eller anden yderligere skatteeffekt, som kunne opstå, ►C2 hvis hensættelserne steg til samme niveau som de forventede tab, jf. i tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 3. ◄

▼B

Artikel 41

Fradrag af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser

▼C2

1. Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra e), reduceres værdien af de aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes, med følgende:

a) værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis aktiverne blev forringet eller ophørte med at blive indregnet efter de gældende regnskabsregler

b) værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som instituttet har uindskrænket ret til at anvende med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse.

De aktiver, som skal anvendes til at reducere den værdi, som skal fratrækkes, risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3.

▼B

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 42

Fradrag af besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra f), opgør institutterne besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne af egne egentlige kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko.

   ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som indgår i disse indeks.

▼B

c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne egentlige kernekapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne egentlige kernekapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i underliggende indeks, herunder når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.

ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 43

Væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

Med henblik på fradrag foreligger der en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet ejer over 10 % af de egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden.

b) Instituttet har snævre forbindelser med enheden og ejer egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden.

c) Instituttet ejer egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden, og enheden indgår ikke i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, men indgår i samme regnskabskonsolidering som instituttet i overensstemmelse med reglerne for regnskabsaflæggelse i de gældende regnskabsregler.

Artikel 44

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og i de tilfælde, hvor et institut har besiddelser i krydsejerskab med det formål kunstigt at forøge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 36, stk. 1, litra g), h) og i), omhandlede fradrag i overensstemmelse med følgende:

a) Besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter og andre kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor opgøres på grundlag af de lange bruttopositioner.

b) Kernekapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

▼B

Artikel 45

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 36, stk. 1, litra h) og i), omhandlede fradrag efter følgende bestemmelser:

a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) Den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år.

   ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 46

Fradrag af besiddelser i egentlige kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

1. Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra h), beregner institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke nævnte beløb med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke nævnte beregning:

a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvor instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel, overstiger 10 % af det samlede beløb af instituttets egentlige kernekapitalposter opgjort efter anvendelse af følgende egentlige kernekapitalposter:

   i) artikel 32-35

   ii) de i artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-v), og litra l), nævnte fradrag, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

   iii) artikel 44 og 45

▼B

b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, ►C2 divideret med den samlede værdi af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i disse enheder i den finansielle sektor. ◄

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.

3. Det beløb, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1, fordeles på samtlige de egentlige kernekapitalinstrumenter, der besiddes. ►C2 Institutterne beregner den del af hvert egentligt kernekapitalinstrument, som fratrækkes i henhold til stk. 1, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel: ◄

a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1

b) andelen af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, og som udgøres af de enkelte egentlige kernekapitalinstrumenter, der besiddes.

4. Værdien af de i artikel 36, stk. 1, litra h), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i)-iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.

▼C2

5. Institutterne beregner den del af hvert egentligt kernekapitalinstrument, som risikovægtes i henhold til stk. 4, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke nævnte beløb med det i litra b) i nærværende stykke nævnte beløb:

a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4

b) den andel, der følger af beregningen i stk. 3, litra b).

▼B

Artikel 47

Fradrag af besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

Med henblik på anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra i), omfatter det relevante beløb, som skal fratrækkes de egentlige kernekapitalposter, ikke emissionspositioner, som besiddes i højst fem arbejdsdage, og beregnes i overensstemmelse med artikel 44 og 45 og underafdeling 2.

Underafdeling 2

Undtagelser fra og alternativer til fradrag fra egentlige kernekapitalposter

Artikel 48

Tærskelbaserede undtagelser fra fradrag fra egentlige kernekapitalposter

1. For så vidt angår de krævede fradrag i artikel 36, stk. 1, litra c) og i), er institutterne ikke forpligtet til at fratrække de poster nævnt i litra a) og b) i nærværende stykke, som tilsammen udgør højst det i stk. 2 omtalte tærskelbeløb:

a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:

   i) artikel 32-35

   ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle.

b) hvis et institut har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor: instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse enheders egentlige kernekapitalinstrumenter, der tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af følgende:

   i) artikel 32-35

   ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er tærskelbeløbet lig med det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb ganget med den i litra b) angivne procentsats:

a) restbeløbet for egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af justeringerne og fradragene i artikel 32-36 i fuldt omfang og uden anvendelse af de i nærværende artikel fastsatte tærskelundtagelser

▼B

b) 17,65 %.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal et institut fastslå de udskudte skatteaktivers andel i de samlede poster, der ikke skal fratrækkes, ved at dividere beløbet i litra a) i nærværende stykke med beløbet i litra b) i nærværende stykke:

a) de udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter;

b) summen af følgende:

i) beløbet i litra a)

ii) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet har en væsentlig investering, og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter.

De væsentlige investeringers andel i de samlede poster, der ikke skal fratrækkes, svarer til 1 minus den andel, der er omhandlet i første afsnit.

4. Beløb for poster, som ikke fratrækkes i henhold til stk. 1, risikovægtes med 250 %.

Artikel 49

Krav i relation til fradrag, når konsolidering, supplerende tilsyn eller institutsikringsordninger finder anvendelse

1. Med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau, når de kompetente myndigheder stiller krav om eller tillader, at institutter anvender metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne ikke at fratrække besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvori moderinstituttet, det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab eller -institut har en væsentlig investering, forudsat at betingelserne i litra a)-e) i nærværende stykke er opfyldt:

a) Enheden i den finansielle sektor er et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab.

b) Det pågældende forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab er omfattet af samme supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF som det moderinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab eller -institut, der har besiddelsen.

▼B

c) Instituttet har fået de kompetente myndigheders forudgående tilladelse.

d) De kompetente myndigheder finder det, før de giver den i litra c) nævnte tilladelse, på et vedvarende grundlag godtgjort, at omfanget af integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol for så vidt angår de enheder, som vil være omfattet af konsolideringen efter metode 1, 2 eller 3, er tilstrækkeligt.

e) Besiddelserne i enheden tilhører et af følgende:

i) moderkreditinstituttet

ii) det finansielle moderselskab

iii) det blandede finansielle moderholdingselskab

iv) instituttet

v) et datterselskab af en af de enheder, der er nævnt i nr. i)-iv), som er omfattet af konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

Den valgte metode anvendes konsistent over tid.

2. Med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt og delkonsolideret niveau fratrækker institutter, som er omfattet af konsolideret tilsyn efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, ikke besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af enheder i den finansielle sektor, som er omfattet af konsolideret tilsyn, medmindre de kompetente myndigheder i særlige tilfælde, navnlig med henblik på strukturel adskillelse af bankvirksomhed og afviklingsplanlægning, fastslår, at de pågældende fradrag er nødvendige med henblik på tilsyn på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

3. De kompetente myndigheder kan med henblik på at beregne kapitalgrundlaget på individuelt eller delkonsolideret niveau tillade, at institutter ikke fratrækker besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i følgende tilfælde:

a) hvis et institut har en besiddelse i et andet institut, og betingelserne i nr. ii)-vi) er opfyldt:

i) Institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7.

ii) De kompetente myndigheder har givet tilladelse som omhandlet i artikel 113, stk. 7.

▼B

iii) Betingelserne i artikel 113, stk. 7, er opfyldt.

iv) Institutsikringsordningen udarbejder den konsoliderede balance som omhandlet i artikel 113, stk. 7, litra e), eller, hvis der ikke er krav om at udarbejde konsoliderede regnskaber, en udvidet aggregeret beregning etableret til de kompetente myndigheders tilfredshed, der svarer til bestemmelserne i direktiv 86/635/EØF som inkorporerer visse tilpasninger af bestemmelserne vedrørende kreditinstitutkoncerners konsoliderede regnskaber i direktiv 83/349/EØF eller i forordning (EF) nr. 1606/2002. Ækvivalensen af denne udvidede aggregerede beregning skal verificeres af en ekstern revisor, der navnlig sikrer, at indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutforsikringsordningen er udelukket i beregningen. Den konsoliderede balance eller den udvidede aggregerede beregning indberettes til de kompetente myndigheder mindst lige så hyppigt som hyppigheden fastsat i artikel 99.

v) De institutter, der indgår i en institutsikringsordning, opfylder sammen på konsolideret eller udvidet aggregeret niveau de krav, der er fastsat i artikel 92, og foretager indberetning af opfyldelsen af disse krav i henhold til artikel 99. I en institutsikringsordning er fradrag af interesser ejet af medlemmer af andelsselskaber eller juridiske enheder, som ikke indgår i institutsikringsordningen, ikke et krav, forudsat at indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutforsikringsordningen og minoritetsaktionæren, når der er tale om et institut, er udelukket

b) hvis et regionalt kreditinstitut har en besiddelse i sit centrale eller et andet regionalt kreditinstitut, og betingelserne i litra a), nr. i)-v), er opfyldt.

4. De besiddelser, der ikke er fratrukket i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 3, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, alt efter tilfældet.

►C2 5. Hvis et institut anvender metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF, skal instituttet ◄ oplyse om det finansielle konglomerats krav om supplerende kapitalgrundlag og dets kapitalprocent beregnet i overensstemmelse med artikel 6 i og bilag I til nævnte direktiv.

6. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 of 24. november 2010 ([1]) udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

([1]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

▼C1

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 4

Egentlig kernekapital

Artikel 50

Egentlig kernekapital

Et instituts egentlige kernekapital består af de egentlige kernekapitalposter efter justeringerne i artikel 32-35, fradragene i artikel 36 og undtagelserne og alternativerne i artikel 48, 49og 79.

KAPITEL 3

Hybrid kernekapital

Afdeling 1

Hybride kernekapitalposter og -instrumenter

Artikel 51

Hybride kernekapitalposter

Hybride kernekapitalposter omfatter følgende:

a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 52, stk. 1, er opfyldt

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter.

Instrumenter som omhandlet i litra a) kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter.

Artikel 52

Hybride kernekapitalinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter kvalificeres kun som hybride kernekapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Instrumenterne er udstedt og betalt.

▼B

b) Ingen af følgende har købt instrumenterne:

i) instituttet eller dets datterselskaber

ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol.

c) Købet af instrumenterne er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.

d) Instrumenterne er efterstillet supplerende kapitalinstrumenter i tilfælde af instituttets insolvens.

e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringernes rangorden:

i) instituttet eller dets datterselskaber

ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber

iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber

iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber

v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber

vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) - v) nævnte enheder.

f) Instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation.

g) Instrumenterne er uamortisable (perpetual), og de bestemmelser, som regulerer dem, indeholder ikke noget indfrielsesincitament for instituttet.

h) Hvis de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder en eller flere call options, og optionen udelukkende kan udnyttes efter udstederens valg.

i) Instrumenterne kan kun førtidsindfries, indfries ved udløb eller genkøbes, når betingelserne i artikel 77 er opfyldt, og først fem år efter udstedelsesdatoen, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i artikel 78, stk. 4, er opfyldt.

j) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne bliver eller kan blive førtidsindfriet, indfriet ved udløb eller genkøbt, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde, bortset fra i følgende tilfælde:

i) instituttets likvidation

▼B

ii) diskretionære genkøb af instrumenterne eller anden diskretionær måde til reducering af den hybride kernekapital, hvis instituttet har modtaget de kompetente myndigheders forudgående tilladelse i overensstemmelse med artikel 77.

k) Instituttet angiver ikke eksplicit eller implicit, at den kompetente myndighed vil give sit samtykke til førtidsindfrielse, indfrielse ved udløb eller genkøb af instrumenterne.

l) Udlodninger på instrumenterne opfylder følgende betingelser:

i) De udbetales fra poster, der kan udloddes.

ii) Størrelsen af udlodningerne på instrumenterne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for instituttet eller dets moderselskab.

iii) I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, kan instituttet til enhver tid frit vælge at annullere udlodningerne på instrumenterne for en ubegrænset periode og på et ikkekumulativt grundlag, og instituttet kan anvende sådanne annullerede udbetalinger uden begrænsning til at indfri sine forfaldne forpligtelser.

iv) Annullering af udlodninger betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side.

v) Annullering af udlodninger pålægger ikke instituttet restriktioner.

m) Instrumenterne bidrager ikke til en afgørelse om, at et instituts passiver er større end dets aktiver, hvis en sådan afgørelse er en insolvenstest i henhold til national lovgivning.

n) I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes hovedstol ved en udløsende hændelse nedskrives permanent eller midlertidigt, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.

o) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder ikke elementer, der er til hinder for en rekapitalisering af instituttet.

p) Hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af et institut, skal følgende to betingelser begge være opfyldt:

i) Instrumenterne er udstedt af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

ii) Provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

▼B

Betingelsen i litra d) anses for opfyldt, selv om instrumenterne indgår i hybrid kernekapital eller supplerende kapital i medfør af artikel 484, stk. 3, forudsat at de er sidestillede.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne

b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning

c) procedurerne og tidspunktet for at:

i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet

ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning

d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet

e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 53

Begrænsning af annullering af udlodninger på hybride kernekapitalinstrumenter og elementer, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet

Med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra l), nr. v), og litra o), må de bestemmelser, som regulerer hybride kernekapitalinstrumenter, især ikke omfatte følgende:

a) et krav om, at udlodninger på instrumenterne skal foretages, i tilfælde af at en udlodning foretages på et af instituttet udstedt instrument med samme rang som eller med lavere rang end et hybridt kernekapitalinstrument, herunder et egentligt kernekapitalinstrument

b) et krav om, at udbetaling af udlodninger på egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter skal annulleres, i tilfælde af at udlodninger ikke foretages på disse hybride kernekapitalinstrumenter

▼B

c) en forpligtelse til at erstatte udbetaling af renter eller udbytte med en anden form for udbetaling. Instituttet er ikke på anden måde omfattet af en sådan forpligtelse.

Artikel 54

Nedskrivning eller konvertering af hybride kernekapitalinstrumenter

1. Med henblik på anvendelse af artikel 52, stk. 1, litra n), finder følgende bestemmelser anvendelse på hybride kernekapitalinstrumenter:

a) En udløsende hændelse indtræffer, når instituttets egentlige kernekapitalprocent som omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra a), falder ned under en af følgende:

i) 5,125 %

ii) et niveau højere end 5,125 %, når det fastsættes af instituttet og beskrives nærmere i de bestemmelser, som regulerer instrumentet.

b) Institutterne kan i de bestemmelser, som regulerer instrumentet, angive en eller flere udløsende hændelser ud over den, der er omhandlet i litra a).

c) Hvis instrumenterne i henhold til de bestemmelser, som regulerer dem, skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter ved en udløsende hændelses indtræden, skal bestemmelserne nærmere angive følgende:

i) konverteringsraten og grænsen for det beløb, som kan konverteres

ii) et interval, inden for hvilket instrumenterne vil kunne konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.

d) Hvis instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, der regulerer instrumenterne, skal nedskrives ved en udløsende hændelses indtræden, skal nedskrivningen reducere samtlige af følgende:

i) instrumentindehaverens krav ved instituttets insolvens eller likvidation

ii) det beløb, som skal udbetales, i tilfælde af at instrumentet førtidsindfries eller indfries

iii) udlodningerne på instrumentet.

2. Nedskrivning eller konvertering af et hybridt kernekapitalinstrument skal i henhold til de gældende regnskabsregler generere elementer, der kvalificeres som egentlige kernekapitalposter.

▼B

3. Værdien af hybride kernekapitalinstrumenter, der anerkendes som hybride kernekapitalposter, er begrænset til minimumsværdien af de egentlige kernekapitalposter, der ville blive genereret, hvis hovedstolen af de hybride kernekapitalinstrumenter blev nedskrevet fuldt ud eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter.

4. Den samlede værdi af hybride kernekapitalinstrumenter, der skal nedskrives eller konverteres ved en udløsende hændelses indtræden, er ikke mindre end den laveste værdi af følgende:

a) den værdi, der er kræves for at bringe instituttets egentlige kernekapitalprocent helt op på 5,125 %

b) hele instrumentets hovedstol.

5. Når en udløsende hændelse indtræffer, træffer institutterne følgende foranstaltninger:

a) De underretter omgående de kompetente myndigheder.

b) De underretter indehaverne af de hybride kernekapitalinstrumenter.

c) De nedskriver instrumenternes hovedstol eller konverterer omgående og inden for en måned instrumenterne til egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med det krav, der er fastsat i denne artikel.

6. Et institut, der udsteder hybride kernekapitalinstrumenter, som ved en udløsende hændelse konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, skal til enhver tid sikre en tilstrækkelig aktiekapital i forbindelse med konverteringen af alle de pågældende konverterbare hybride kernekapitalinstrumenter til aktier, hvis en udløsende hændelse indtræffer. Alle nødvendige tilladelser skal være indhentet på datoen for udstedelse af de pågældende konvertible hybride kernekapitalinstrumenter. Instituttet skal til enhver tid være i besiddelse af den nødvendige forhåndstilladelse til at udstede de egentlige kernekapitalinstrumenter, som de hybride kernekapitalinstrumenter konverteres til i tilfælde af en udløsende hændelse.

7. Et institut, der udsteder hybride kernekapitalinstrumenter, som ved en udløsende hændelse konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, skal sikre, at der ikke i dets stiftelsesoverenskomst eller vedtægter eller kontraktslige ordninger er nogen proceduremæssige hindringer for den pågældende konvertering.

Artikel 55

Følgerne af, at betingelserne for hybride kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne for hybride kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 52, stk. 1, ikke længere er opfyldt:

a) Instrumentet ophører omgående med at kvalificeres som et hybridt kernekapitalinstrument.

▼B

b) Den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument, ophører omgående med at kvalificeres som en hybrid kernekapitalpost.

Afdeling 2

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Artikel 56

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Institutterne fradrager følgende i hybride kernekapitalposter:

a) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter, herunder egne hybride kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser

b) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvormed instituttet har kapitalandele i krydsejerskab, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag

c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 60 af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder

d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage

e) de poster, som i henhold til artikel 63 skal fradrages i de supplerende kapitalposter, der overstiger instituttets supplerende kapital

f) enhver form for skat vedrørende hybride kernekapitalposter, der kan forudses på beregningstidspunktet, undtagen når instituttet behørigt tilpasser værdien af de hybride kernekapitalposter, hvis skatten reducerer det beløb, hvormed disse poster kan anvendes til dækning af risici eller tab.

▼B

Artikel 57

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 56, litra a), opgør institutterne besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne af egne hybride kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko

   ii) enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne hybride kernekapitalinstrumenter i disse indeks.

c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne hybride kernekapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne hybride kernekapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.

   ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 58

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor i de tilfælde, hvor instituttet har krydsejerskab med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 56, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

a) Besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter opgøres på grundlag af lange bruttopositioner.

▼B

b) Hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 59

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 56, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år

   ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 60

Fradrag af besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor

1. Med henblik på anvendelse af artikel 56, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) i nærværende stykke omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

▼C2

a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvor instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel, overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:

▼B

   i) artikel 32-35

   ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k, nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

   iii) artikel 44 og 45

▼B

b) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, divideret med den samlede værdi af alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i disse enheder i den finansielle sektor.

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.

▼C2

3. Det beløb, der skal fratrækkes i henhold til stk. 1, fordeles på samtlige de hybride kernekapitalinstrumenter, der besiddes. Institutterne beregner den del af hvert hybridt kernekapitalinstrument, der fratrækkes i henhold til stk. 1, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel:

a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1

b) andelen af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af hybride kernekapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, og som udgøres af de enkelte hybride kernekapitalinstrumenter, der besiddes.

▼B

4) Værdien af de i artikel 56, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.

▼C2

5. Institutterne beregner den del af hvert hybridt kernekapitalinstrument, som risikovægtes i henhold til stk. 4, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke nævnte beløb med det i litra b) i nærværende stykke nævnte beløb:

a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4

b) den andel, der følger af beregningen i stk. 3, litra b).

▼B

Afdeling 3

Hybrid kernekapital

Artikel 61

Hybrid kernekapital

Et instituts hybride kernekapital består af hybride kernekapitalposter efter fradrag af de i artikel 56 nævnte poster og efter anvendelse af artikel 79.

KAPITEL 4

Supplerende kapital

Afdeling 1

Supplerende kapitalposter og -instrumenter

Artikel 62

Supplerende kapitalposter

Supplerende kapitalposter omfatter følgende:

a) kapitalinstrumenter og efterstillede lån, når betingelserne i artikel 63 er opfyldt

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter.

c) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 2, generelle kreditrisikojusteringer, før indregning af skatteeffekten, på op til 1,25 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 2

d) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3, de positive beløb, før indregning af skatteeffekten, der fremkommer ved beregningen i henhold til artikel 158 og 159, på op til 0,6 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 3.

Kapitalposterne i litra a) kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter.

▼B

Artikel 63

Supplerende kapitalinstrumenter

Kapitalinstrumenterne og de efterstillede lån, kvalificeres som supplerende kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Instrumenterne er udstedt eller de efterstillede lån er optagede og fuldt betalt.

b) Ingen af følgende har købt instrumenterne eller ydet de efterstillede lån:

   i) instituttet eller dets datterselskaber

   ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol.

c) Købet af instrumenterne eller ydelsen af de efterstillede lån er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.

d) Fordringen på instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, eller fordringen på de efterstillede låns hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer de efterstillede lån, er efterstillet alle ikkeefterstillede fordringer.

e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller de efterstillede lån eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringens rangorden:

   i) instituttet eller dets datterselskaber

   ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber

   iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber

   iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber

   v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber

   vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) - v), nævnte enheder.

f) Instrumenterne eller de efterstillede lån er ikke omfattet af ordninger, som på anden måde forbedrer fordringens eller de efterstillede låns rangorden.

g) Instrumenterne eller de efterstillede lån har en oprindelig løbetid på mindst fem år.

h) De bestemmelser, der regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, indeholder ikke et incitament til, at instituttet indløser eller i givet fald tilbagebetaler deres hovedstol, før de udløber.

▼B

i) Hvis instrumenterne eller de efterstillede lån indeholder en eller flere call options eller optioner for førtidig indfrielse, kan optionerne udelukkende udnyttes efter udstederens eller debitorens valg.

j) Instrumenterne eller de efterstillede lån kan kun opkræves, indfries ved udløb eller genkøbes eller førtidsindfries, når betingelserne i artikel 77 er opfyldt, og først fem år efter udstedelses- eller optagelsesdatoen, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i artikel 78, stk. 4, er opfyldt.

k) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne eller de efterstillede lån vil blive eller kan blive opkrævet, indfriet, genkøbt eller førtidsindfriet af instituttet på anden måde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde.

l) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne eller de efterstillede lån, giver ikke indehaveren eller i givet fald långiveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation.

m) Størrelsen af de forfaldne renter eller udbytter af instrumenterne eller de efterstillede lån vil ikke blive ændret på grundlag af kreditsituationen for instituttet eller dets moderselskab.

n) Hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af et institut, eller hvis de efterstillede lån ikke er modtaget direkte af et institut, skal følgende to betingelser begge være opfyldt:

   i) instrumenterne er udstedt eller de efterstillede lån er optaget af en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

   ii) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

Artikel 64

Amortisering af supplerende kapitalinstrumenter

I hvilket omfang supplerende kapitalinstrumenter kan betragtes som supplerende kapitalposter i løbet af de sidste fem år af instrumenternes løbetid, beregnes ved at gange et resultat, der fremkommer ved beregningen i litra a), med det beløb, der er omhandlet i litra b):

▼C2

a) den nominelle værdi af instrumenterne eller de efterstillede lån på førstedagen af de resterende fem år af deres kontraktlige løbetid divideret med antallet af kalenderdage i denne periode

▼B

b) de resterende kalenderdage i instrumenternes eller de efterstillede låns kontraktlige løbetid.

Artikel 65

Følgerne af, at betingelserne for supplerende kapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne for et supplerende kapitalinstrument som omhandlet i artikel 63 ikke længere er opfyldt:

a) Instrumentet ophører omgående med at kvalificeres som et supplerende kapitalinstrument.

b) Den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument, ophører omgående med at kvalificeres som supplerende kapitalposter.

Afdeling 2

Fradrag i supplerende kapitalposter

Artikel 66

Fradrag i supplerende kapitalposter

Følgende fradrages i supplerende kapitalposter:

a) et instituts direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser

b) direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvormed instituttet har besiddelser i krydsejerskab, som efter de kompetente myndigheders opfattelse er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag

c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 70 af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder

d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage.

▼B

Artikel 67

Fradrag af besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 66, litra a), opgør institutterne besiddelser på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne på grundlag af lange nettopositioner, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko.

   ii) enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne supplerende kapitalinstrumenter i disse indeks.

c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne supplerende kapitalinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, i korte positioner i egne supplerende kapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks.

   ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 68

Fradrag af besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og i de tilfælde, hvor instituttet har besiddelser i krydsejerskab med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutterne foretager de i artikel 66, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) Besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter opgøres på grundlag af lange bruttopositioner.

b) Besiddelser af supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber og resterende supplerende kapitalposter i forsikringsselskaber betragtes som supplerende kapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

▼B

Artikel 69

Fradrag af besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor

Institutterne foretager de i artikel 66, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enhederne i den finansielle sektor på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at følgende to betingelser begge er opfyldt:

   i) den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år

   ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) De opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, på grundlag af den underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i enhederne i den finansielle sektor i disse indeks.

Artikel 70

Fradrag af supplerende kapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig investering i en relevant enhed

1. Med henblik på anvendelse af artikel 66, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) i nærværende stykke omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

▼C2

a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvor instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel, overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:

▼B

   i) artikel 32-35

   ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k, nr. ii)-v), og litra l), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

   iii) artikel 44 og 45

▼C2

b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i de enheder i den finansielle sektor, hvor instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel, divideret med den samlede værdi af alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i disse enheder i den finansielle sektor.

▼B

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i højst fem arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.

▼C2

3. Det beløb, der skal fratrækkes i henhold til stk. 1, skal fordeles på hvert supplerende kapitalinstrument, der besiddes. Institutterne beregner den del af hvert supplerende kapitalinstrument, der fratrækkes i henhold til stk. 1, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den i litra b) i nærværende stykke omhandlede andel:

a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1

b) andelen af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele, og som udgøres af de enkelte supplerende kapitalinstrumenter, der besiddes.

▼B

4. Værdien af de i artikel 66, stk. 1, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i)-iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald kravene i tredje del, afsnit IV.

▼C2

5. Institutterne beregner den del af hvert supplerende kapitalinstrument, som risikovægtes i henhold til stk. 4, ved at gange det i litra a) i nærværende stykke nævnte beløb med det i litra b) i nærværende stykke nævnte beløb:

a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4

b) den andel, der følger af beregningen i stk. 3, litra b).

▼B

Afdeling 3

Supplerende kapital

Artikel 71

Supplerende kapital

Et instituts supplerende kapital består af instituttets supplerende kapitalposter efter fradrag af de i artikel 66 nævnte poster og efter anvendelse af artikel 79.

KAPITEL 5

Kapitalgrundlag

Artikel 72

Kapitalgrundlag

Et instituts kapitalgrundlag består af summen af dets kernekapital og supplerende kapital.

KAPITEL 6

Generelle krav

Artikel 73

Udlodninger på kapitalgrundlagsinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter, med hensyn til hvilke et institut efter eget valg kan foretage udlodninger i en anden form end likvide midler eller et kapitalgrundlagsinstrument, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, medmindre instituttet har fået de kompetente myndigheders forudgående tilladelse.

2. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 1 omhandlede tilladelse, hvis de anser samtlige følgende betingelser for at være opfyldt:

a) Instituttets evne til at annullere udbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

b) Instrumentets evne til at dække tab vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

c) Kvaliteten af kapitalinstrumentet vil ikke på anden måde blive forringet af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

▼B

3. Kapitalinstrumenter, med hensyn til hvilke en anden juridisk person end det udstedende institut efter eget valg kan beslutte eller kræve, at udbetalingen af udlodninger på instrumentet foretages i en anden form end likvide midler eller et kapitalgrundlagsinstrument, kvalificeres ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

4. Institutterne kan anvende et bredt markedsindeks som et af grundlagene for fastsættelsen af udlodningernes størrelse på hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis instituttet er en referenceenhed i dette brede markedsindeks, medmindre begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet anser bevægelserne i dette brede markedsindeks for ikke at være væsentligt forbundet med instituttets, moderinstituttets, det finansielle moderholdingselskabs, det blandede finansielle moderholdingselskabs eller det blandede moderselskabs kreditværdighed.

b) Den kompetente myndighed har ikke truffet en anden afgørelse end den, der er omhandlet i litra a).

6. Institutterne indberetter og offentliggør de brede markedsindeks, som deres kapitalinstrumenter afhænger af.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk.4.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 74

Besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af regulerede enheder i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som lovpligtig kapital

Institutterne fratrækker ikke i kapitalgrundlaget direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af en reguleret enhed i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som denne enheds lovpligtige kapital. Institutterne risikovægter sådanne besiddelser i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3.

▼B

Artikel 75

Fradrag og krav om løbetid for korte positioner

Krav om løbetid for de korte positioner, der er omhandlet i artikel 45, litra a), artikel 59, litra a), og artikel 69, litra a), anses for at være opfyldt med hensyn til positioner, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet har kontraktmæssigt ret til på en bestemt fremtidig dato at sælge den afdækkede lange position til den modpart, der foretager afdækningen.

b) Modparten, der foretager afdækningen af instituttet, er kontraktmæssigt forpligtet til på en bestemt fremtidig dato at købe den i litra a) omhandlede lange position af instituttet.

Artikel 76

Indeksbesiddelser af kapitalinstrumenter

1. Ved anvendelsen af artikel 42, litra a), artikel 45, litra a), artikel 57, litra a), artikel 59, litra a), artikel 67, litra a), og artikel 69, litra a), kan institutterne reducere værdien af en lang position i et kapitalinstrument med den del af indekset, der består af samme underliggende eksponering, som afdækkes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Enten indgår både den lange position, der afdækkes, og den korte position i et indeks, der anvendes til afdækning af den lange position, i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) De i litra a) omhandlede positioner opgøres til dagsværdi i instituttets balance.

c) Den i litra a) omhandlede korte position kvalificeres som en effektiv afdækning i henhold til instituttets interne kontrolprocesser.

d) De kompetente myndigheder vurderer mindst én gang om året, at de i litra c) omhandlede kontrolprocesser er tilstrækkelige og fortsat er hensigtsmæssige.

2. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan et institut anvende et konservativt skøn over sin underliggende eksponering for de kapitalinstrumenter, der indgår i indeksene, som et alternativ til, at det beregner sin eksponering for kapitalinstrumenterne i litra a) og/eller litra b):

a) egne egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som indgår i indeksene

b) egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, som indgår i indeksene.

▼B

3. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 2 omhandlede tilladelse, såfremt instituttet over for dem har godtgjort, at det vil være en stor administrativ byrde for instituttet at overvåge sin underliggende eksponering for kapitalinstrumenterne i stk. 2, litra a) og/eller litra b), alt efter hvad der er relevant.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt

b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 77

Betingelser for reduktion af kapitalgrundlaget

Et institut skal have den kompetente myndigheds forudgående tilladelse til at gøre det ene eller begge af følgende:

a) reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national lovgivning

b) førtidsindfri, indfri ved udløb, tilbagebetale eller genkøbe hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter før det kontraktlige forfaldstidspunkt.

Artikel 78

Tilsynsmyndighedens tilladelse til reduktion af kapitalgrundlaget

1. Den kompetente myndighed giver tilladelse til, at et institut reducerer, genkøber, førtidsindfrier eller ved udløb indfrier egentlige kernekapitalinstrumenter, hybrids kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Førend eller samtidig med den i artikel 77 omhandlede aktion erstatter instituttet de i artikel 77 omhandlede instrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne.

▼B

b) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag efter den nævnte aktion vil overstige de i artikel 92, stk. 1, i denne forordning fastlagte krav og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6) i direktiv 2013/36/EU med en margen, som den kompetente myndighed måtte anse for nødvendig på grundlag af artikel 104, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

2. Ved vurderingen af erstatningsinstrumenternes forsvarlighed i forhold til instituttets indtjeningsevne i henhold til stk. 1, litra a), overvejer de kompetente myndigheder, i hvilket omfang disse erstatningskapitalinstrumenter vil være mere omkostningsfulde for instituttet end dem, som de skal erstatte.

3. Såfremt et institut indleder en aktion som omhandlet i artikel 77, litra a), og nægtelse af indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 27 er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, kan den kompetente myndighed fravige betingelserne i stk. 1, forudsat at den kompetente myndighed kræver, at instituttet i passende omfang begrænser indfrielsen af sådanne instrumenter.

4. De kompetente myndigheder kan kun give institutter tilladelse til at indfri hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter inden fem år efter udstedelsesdatoen, hvis betingelserne i stk. 1 og i litra a) eller b) i dette stykke er opfyldt:

a) Der sker en ændring i den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter, som sandsynligvis vil medføre, at de udelukkes fra kapitalgrundlaget eller omklassificeres til kapitalgrundlag af lavere kvalitet, og de to følgende betingelser begge er opfyldt:

   i) Den kompetente myndighed anser denne ændring for at være tilstrækkelig sikker.

   ii) Instituttet godtgør over for de kompetente myndigheder, at den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

b) Der sker en ændring i den gældende skattebehandling af disse instrumenter, som instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør er væsentlig og ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningsevne

b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3

▼B

c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 79

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget

1. Såfremt et institut midlertidig besidder kapitalinstrumenter eller har givet efterstillede lån, der kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, og den kompetente myndighed skønner, at hensigten med disse besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at reorganisere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed midlertidig fravige bestemmelserne om fradrag, som ellers ville finde anvendelse på disse instrumenter.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 80

Løbende kontrol med kvaliteten af kapitalgrundlaget

1. EBA overvåger kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af institutter i hele Unionen og underretter straks Kommissionen, hvis der foreligger væsentligt bevis for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29.

De kompetente myndigheder skal efter anmodning fra EBA omgående fremsende alle de oplysninger, som EBA anser for relevante vedrørende nye kapitalinstrumenter, der udstedes, for at EBA kan overvåge kvaliteten af de kapitalgrundlagsinstrumenter, der udstedes af institutter i hele Unionen.

▼B

2. En underretning indeholder følgende:

a) en detaljeret beskrivelse af arten og omfanget af den konstaterede mangel

b) teknisk rådgivning om de foranstaltninger, som EBA finder det nødvendigt, at Kommissionen træffer.

c) væsentlige ændringer af EBA's metoder til at stressteste institutters solvens.

3. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen om alle væsentlige ændringer, som den finder det nødvendigt at foretage af definitionen af kapitalgrundlag som følge af:

a) relevante ændringer af markedsstandarder eller markedspraksis

b) ændringer af de relevante retsforskrifter eller regnskabsstandarder

c) væsentlige ændringer af EBA's metoder til at stressteste institutters solvens.

4. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen senest den 1. januar 1014 om mulig behandling af urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi ud over indregning i den egentlige kernekapital uden justering. I sådanne anbefalinger tages der højde for relevante ændringer af de internationale regnskabsstandarder og af internationale aftaler om tilsynsstandarder for banker.

AFSNIT II

MINORITETSINTERESSER OG HYBRIDE KERNEKAPITALINSTRUMENTER OG SUPPLERENDE KAPITALINSTRUMENTER UDSTEDT AF DATTERSELSKABER

Artikel 81

Minoritetsinteresser, som opfylder betingelserne for indregning i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Minoritetsinteresser omfatter summen af et datterselskabs egentlige kernekapitalinstrumenter, overkurs ved emission i tilknytning til disse instrumenter, overført resultater, og andre reserver, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU.

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

▼B

c) De i indledningen til dette stykke omhandlede egentlige kernekapitalposter ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

2. Minoritetsinteresser, som finansieres direkte eller indirekte via en enhed med særligt formål (SPE) eller på anden måde af moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber, opfylder ikke betingelserne for indregning i den konsoliderede egentlige kernekapital.

Artikel 82

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag omfatter et datterselskabs minoritetsinteresser, hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

c) Instrumenterne ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

Artikel 83

Kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål (SPE)

1. Hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af en SPE og overkurs ved emission i tilknytning hertil kan kun indregnes i kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital eller supplerende kapital eller i givet fald kvalificerende kapitalgrundlag, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Den SPE, der har udstedt disse instrumenter, indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

b) Instrumenterne og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende hybride kernekapital, hvis de i artikel 52, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.

▼B

c) Instrumenterne og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende supplerende kapital, hvis de i artikel 63 fastsatte betingelser er opfyldt.

d) SPE'ens eneste aktiv er dens andel af kapitalgrundlaget i moderselskabet eller et datterselskab heraf, som indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, og hvis form opfylder de i artikel 52, stk. 1, eller artikel 63 fastsatte relevante betingelser.

Hvis den kompetente myndighed mener, at en SPE's aktiver, bortset fra dens andel af kapitalgrundlaget i moderselskabet eller et datterselskab heraf, som indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, er minimale og ubetydelige for den pågældende enhed, kan den kompetente myndighed undlade at anvende den i litra d) i første afsnit, fastsatte betingelse.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 84

Minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital, ved i dette selskabs minoritetsinteresser at fratrække det resultat, som fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

a) datterselskabets egentlige kernekapital minus den laveste værdi af følgende:

   i) værdien af datterselskabets egentlige kernekapital, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6, i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital

▼B

ii) værdien af den konsoliderede egentlige kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital

b) datterselskabets minoritetsinteresser udtrykt som en procentdel af selskabets samlede egentlige kernekapitalinstrumenter plus overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret grundlag for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs minoritetsinteresser ikke indgå i den konsoliderede egentlige kernekapital.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal minoritetsinteresser i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. De kompetente myndigheder kan fritage et finansielt moderholdingselskab fra at anvende denne artikel, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) dets hovedaktivitet består i at erhverve kapitalinteresser

b) det er underkastet tilsyn på konsolideret niveau

c) det konsoliderer et datterinstitut, i hvilket det kun har minoritetsinteresser gennem kontrol som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF

▼B

d) mere end 90 % af den konsoliderede egentlige kernekapital, der kræves, kommer fra det i litra c) omhandlede datterinstitut beregnet på delkonsolideret niveau.

►C1 Når et finansielt moderholdingselskab, der opfylder betingelserne i første afsnit, efter den 28. juni 2013 bliver et blandet finansielt moderholdingselskab, ◄ kan de kompetente myndigheder give dette blandede finansielle moderholdingselskab den i første afsnit omhandlede fritagelse, hvis det opfylder betingelserne i første afsnit.

6. Hvis kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og institutter, der er etableret inden for en institutsikringsordning og omfattet af de i artikel 113, stk. 7, fastsatte betingelser, har etableret en krydsgarantiordning, der fastsætter, at der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for overførslen af den værdi af kapitalgrundlaget, der ligger over de reguleringsmæssige krav, fra modparten til kreditinstituttet, er disse institutter undtaget fra bestemmelserne i nærværende artikel for så vidt angår fradrag og kan fuldt ud indregne minoritetsinteresser i en krydsgarantiordning.

Artikel 85

Kvalificerende kernekapitalinstrumenter, som indgår i den konsoliderede kernekapital

▼C2

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, ved i dette selskabs kvalificerende kernekapital at fratrække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

▼B

a) datterselskabets kernekapital minus den laveste af følgende værdier:

i) værdien af datterselskabets kernekapital, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, det specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

ii) værdien af den konsoliderede kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 476 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

▼B

b) datterselskabets kvalificerende kernekapital udtrykt som en procentdel af dette selskabs samlede kernekapitalinstrumenter plus overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret grundlag for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs kvalificerende kernekapital ikke indgå i den konsoliderede kernekapital.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal kernekapitalinstrumenter i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

Artikel 86

Kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede hybride kernekapital

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 84, stk. 5 og 6, beregner institutterne værdien af et datterselskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede hybride kernekapital, ved i dette selskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede kernekapital, at fratrække dette selskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede egentlige kernekapital.

Artikel 87

Kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. Institutterne beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag at fratrække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

a) datterselskabets kapitalgrundlag minus den laveste af følgende værdier:

i) værdien af datterselskabets kapitalgrundlag, som kræves for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, det specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande

▼B

ii) værdien af det kapitalgrundlag, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kravene i artikel 500 samt eventuelle supplerende krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande

b) selskabets kvalificerende kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af alle datterselskabets kapitalgrundlagsinstrumenter, som indgår i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter og overkurs ved emission i tilknytning hertil, overført resultat og andre reserver.

2. Beregningen i stk. 1 foretages på delkonsolideret niveau for hvert af de i artikel 81, stk. 1, omhandlede datterselskaber.

Et institut kan vælge ikke at foretage denne beregning for et datterselskab omhandlet i artikel 81, stk. 1. Træffer et institut en sådan beslutning, må dette datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag ikke indgå i det konsoliderede kapitalgrundlag.

3. Hvis en kompetent myndighed benytter sig af den i artikel 7 omhandlede undtagelse fra at anvende tilsynskrav på individuelt niveau, skal kapitalgrundlagsinstrumenter i datterselskaber, der er omfattet af undtagelsen, ikke indregnes i kapitalgrundlaget på delkonsolideret eller i givet fald konsolideret niveau.

Artikel 88

Kvalificerende kapitalgrundlagsinstrumenter, som indgår i den konsoliderede supplerende kapital

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 84, stk. 5 og 6, beregner institutterne værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i den konsoliderede supplerende kapital, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, at fratrække dette selskabs kvalificerende kernekapital, som indgår i den konsoliderede kernekapital.

AFSNIT III

KVALIFICERENDE KAPITALANDELE UDEN FOR DEN FINANSIELLE SEKTOR

Artikel 89

Risikovægtning og forbud mod kvalificerende kapitalandele uden for finanssektoren

1. En kvalificerende kapitalandel, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, i en virksomhed, som ikke er en af følgende, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3:

a) en enhed i den finansielle sektor

▼B

b) en virksomhed, som ikke er en enhed i den finansielle sektor, og som udøver aktiviteter, som den kompetente myndighed anser for at være en af følgende:

i) en direkte forlængelse af bankvirksomhed

ii) accessorisk bankvirksomhed

iii) leasing, factoring, formueforvaltning, forvaltning af databehandlingsydelser eller anden lignende virksomhed.

2. Et instituts samlede kvalificerende kapitalandele i andre virksomheder end de i stk. 1, litra a) og b) nævnte, som overstiger 60 % af dets justerede kapitalgrundlag, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3.

3. De kompetente myndigheder anvender kravene i litra a) eller b) på institutters kvalificerende kapitalandele som omhandlet i stk. 1 og 2:

a) Med henblik på at beregne kapitalkravet i overensstemmelse med tredje del skal institutterne risikovægte den højeste værdi af følgende med 1 250 %:

i) den værdi af de i stk. 1 nævnte kvalificerende kapitalandele, som overstiger 15 % af det justerede kapitalgrundlag

ii) den samlede værdi af de i stk. 2 nævnte kvalificerende kapitalandele, som overstiger 60 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

b) De kompetente myndigheder forbyder institutter at have de i stk. 1 og 2 nævnte kvalificerende kapitalandele, hvis værdi overstiger de i disse stykker fastsatte procentdele af det justerede kapitalgrundlag.

De kompetente myndigheder offentliggør deres valg af litra a) eller b).

4. Ved anvendelsen af stk. 1, litra b), udsteder EBA retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:

a) virksomhed, der er en direkte forlængelse af bankvirksomhed

b) virksomhed, der er accessorisk til bankvirksomhed

c) lignende virksomhed.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 90

Alternativer til risikovægten på 1 250 %

Som alternativ til at risikovægte de beløb, som overstiger de i artikel 89, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, med 1 250 %, kan institutterne fratrække disse beløb i egentlige kernekapitalposter i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra k).

▼B

Artikel 91

Undtagelser

1. Aktier i virksomheder, som ikke er omhandlet i artikel 89 stk. 1, litra a) og b), medregnes ikke ved beregningen af de i nævnte artikel fastsatte grænser for det justerede kapitalgrundlag, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Aktierne besiddes midlertidig som led i en finansiel bistandsoperation som omhandlet i artikel 79.

b) Besiddelsen af aktierne er en emissionsposition, der besiddes i højst fem arbejdsdage.

c) Aktierne besiddes i instituttets eget navn og for andres regning.

2. Aktier, der ikke er finansielle anlægsaktiver som omhandlet i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, medtages ikke i den i artikel 89 omhandlede beregning.

TREDJE DEL

KAPITALKRAV

AFSNIT I

GENERELLE KRAV, VÆRDIANSÆTTELSE OG INDBERETNING

KAPITEL 1

Krav til kapitalgrundlags størrelse

Afdeling 1

Kapitalgrundlagskrav for institutter

Artikel 92

Kapitalgrundlagskrav

1. Med forbehold af artikel 93 og 94 skal institutterne til enhver tid opfylde følgende kapitalgrundlagskrav:

a) en egentlig kernekapitalprocent på 4,5 %

b) en kernekapitalprocent på 6 %

c) en samlet kapitalprocent på 8 %.

2. Institutterne beregner deres kapitalprocenter som følger:

a) Den egentlige kernekapitalprocent er instituttets egentlige kernekapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

▼B

b) Kernekapitalprocenten er instituttets kernekapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

c) Den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

3. Den samlede risikoeksponering beregnes som summen af litra a)-f) i nærværende stykke efter hensyntagen til de i stk. 4 omhandlede bestemmelser:

a) de risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko og udvandingsrisiko beregnet efter bestemmelserne i afsnit II og artikel 379 for så vidt angår samtlige instituttets forretningsaktiviteter, undtagen risikovægtede eksponeringer i instituttets handelsbeholdningsaktiviteter

b) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV i nærværende del, eller i givet fald fjerde del for et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:

   i) positionsrisiko

   ii) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, såfremt et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser

c) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV eller i givet fald afsnit V med undtagelse af artikel 379 for så vidt angår følgende:

   i) valutarisiko

   ii) afviklingsrisiko

   iii) råvarerisiko

d) kapitalgrundlagskravene beregnet efter bestemmelserne i afsnit VI for så vidt angår kreditværdijusteringsrisikoen for OTC-derivater, undtagen kreditderivater, der anses for at begrænse risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko

e) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i afsnit III for så vidt angår den operationelle risiko

▼B

f) de risikovægtede eksponeringer opgjort efter bestemmelserne i afsnit II for den modpartsrisiko, der opstår i forbindelse med instituttets handelsbeholdningsaktiviteter vedrørende følgende typer transaktioner og aftaler:

i) de i bilag II omhandlede kontrakter og kreditderivater

ii) genkøbstransaktioner og udlåns- eller indskudstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer

iii) margenudlånstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer

iv) terminsforretninger.

4. Følgende bestemmelser finder anvendelse på opgørelsen af den samlede risikoeksponering som omhandlet i stk. 3:

a) De kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 3, litra c), d) og e), omfatter de krav, der opstår i forbindelse med alle et instituts forretningsaktiviteter.

b) Institutterne skal gange kapitalgrundlagskravene i stk. 3, litra b)-e), med 12,5.

Artikel 93

Startkapitalkrav for institutter i fortsat drift (going concern)

1. Et instituts kapitalgrundlag må ikke falde til under den krævede startkapital på det tidspunkt, hvor det blev meddelt tilladelse.

2. Kreditinstitutter, som allerede eksisterede den 1. januar 1993, kan, selv om kapitalgrundlagets værdi ikke når op på den krævede startkapital, fortsat drive virksomhed. I så fald må kapitalgrundlagets værdi for disse institutter ikke falde til under det maksimumsbeløb, som den havde nået fra den 22. december 1989.

3. Godkendte investeringsselskaber og firmaer, der var omfattet af artikel 6 i direktiv 2006/49/EF, og som eksisterede før den 31. december 1995, kan fortsat drive virksomhed, selv om kapitalgrundlagets værdi ikke når op på den krævede startkapital. Sådanne firmaers eller investeringsselskabers kapitalgrundlag må ikke falde til under det højeste referenceniveau som beregnet efter datoen for den i Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag [1] omhandlede meddelelse. Referenceniveauet er kapitalgrundlagets daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned for den tilsvarende forudgående periode.

[1] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.

▼B

4. Overtages kontrollen med et institut, som falder ind under kategorien i stk. 2 eller 3, af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal værdien af instituttets kapitalgrundlag være af samme størrelse som den krævede startkapital.

5. Fusioneres to eller flere institutter, der falder ind under den i stk. 2 eller 3 nævnte kategori, må værdien af kapitalgrundlaget i det institut, der opstår som et resultat af fusionen, ikke være lavere end de fusionerede institutters samlede kapitalgrundlag på det tidspunkt, hvor fusionen fandt sted, så længe værdien af kapitalgrundlaget er lavere end den krævede startkapital.

6. Finder de kompetente myndigheder det nødvendigt for at sikre et instituts solvens, at kravet i stk. 1 opfyldes, finder bestemmelserne i stk. 2-5 ikke anvendelse.

Artikel 94

Undtagelser for mindre handelsbeholdningsaktiviteter

1. Institutterne kan erstatte kapitalkravet i artikel 92, stk. 3, litra b), med kapitalkravet beregnet efter samme artikels stk. 3, litra a), for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, hvis omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter opfylder følgende to betingelser:

a) De udgør normalt mindre end 5 % af de samlede aktiver og 15 mio. EUR.

b) De overstiger aldrig 6 % og 20 mio. EUR.

2. Ved opgørelsen af omfanget af balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, anvender institutter følgende:

a) gældsinstrumenter ansættes til deres markedsværdi eller nominelle værdi, aktier til deres markedsværdi og derivater til den nominelle værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter

b) Lange positioners nummeriske værdi og korte positioners nummeriske værdi adderes.

3. Kan et institut ikke opfylde betingelsen i stk. 1, litra b), underretter det straks den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed efter at have foretaget en vurdering fastslår og underretter instituttet om, at kravet i stk. 1, litra a), ikke er opfyldt, ophører instituttet med at anvende stk. 1 fra den næste indberetningsdato.

▼B

Afdeling 2

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investeringsservices

Artikel 95

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investeringsservices

1. Med henblik på artikel 92, stk. 3, anvender investeringsselskaber, som ikke har tilladelse til at levere de i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til direktiv 2004/39/EF nævnte investeringsservices og -aktiviteter, den i stk. 2 fastsatte beregning af den samlede risikoeksponering.

2. De i nærværende artikels stk. 1 nævnte investeringsselskaber og de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, opgør deres samlede risikoeksponering som den største værdi af følgende:

a) summen af posterne i artikel 92, stk. 3, litra a)-d) og f), efter anvendelse af artikel 92, stk. 4

b) 12,5 multipliceret med den i artikel 97 angivne værdi.

De i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, skal opfylde kravene i artikel 92, stk. 1 og 2, på grundlag af den samlede risikoeksponering, der er omhandlet i første afsnit.

De kompetente myndigheder kan for de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, fastsætte kapitalgrundlagskrav, som er bindende for de pågældende selskaber i henhold til de nationale gennemførelsesforanstaltninger, der træder i kraft den 31. december 2013 for direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF.

▼C2

3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle de andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv 2013/36/EU, afsnit VII, kapitel 2, afdeling II, underafdeling 2.

▼B

Artikel 96

Kapitalgrundlagskrav for investeringsselskaber, der har en startkapital som fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU

1. Med henblik på artikel 92, stk. 3, anvender følgende kategorier af investeringsselskaber, som opretholder en startkapital i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, den beregning af den samlede risikoeksponering, der er fastsat i stk. 2 i nærværende artikel:

▼B

a) investeringsselskaber, der handler for egen regning udelukkende for at udføre kundeordrer eller for at få adgang til et clearing- og afregningssystem eller en anerkendt børs, når de fungerer som formidlere eller udfører kundeordrer

b) investeringsselskaber, der opfylder samtlige følgende betingelser:

i) der ikke opbevarer kunders penge eller værdipapirer

ii) der kun handler for egen regning

iii) der ikke har eksterne kunder

iv) som har overdraget ansvaret for gennemførelsen og afregningen af deres transaktioner til en clearinginstitution, der garanterer dem.

2. For de i stk. 1 nævnte investeringsselskaber opgøres den samlede risikoeksponering som summen af følgende:

a) artikel 92, stk. 3, litra a)-d) og f), efter anvendelse af artikel 92, stk. 4

b) den i artikel 97 nævnte værdi multipliceret med 12,5.

3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle de andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv 2013/36/EU, afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, underafdeling 1.

Artikel 97

Kapitalgrundlag baseret på faste omkostninger

1. I overensstemmelse med artikel 95 og 96 skal et investeringsselskab og de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra c), omhandlede selskaber, der leverer investeringsservices og -aktiviteter som nævnt i afsnit A, nr. 2) og 4), i bilag I til direktiv 2004/39/EF besidde et justeret kapitalgrundlag, som udgør mindst en fjerdedel af de faste omkostninger for det foregående år.

2. Er der siden det foregående år sket ændringer i et investeringsselskabs virksomhed, som den kompetente myndighed anser for væsentlige, kan den kompetente myndighed tilpasse kravet i stk. 1.

3. Har et investeringsselskab ikke drevet virksomhed i et år fra den dag, hvor det indledte sine aktiviteter, skal det besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af de i forretningsplanen opførte faste omkostninger, medmindre den kompetente myndighed kræver forretningsplanen tilpasset.

4. EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere følgende:

▼B

a) beregningen af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger

b) betingelserne for den kompetente myndigheds tilpasning af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger

c) beregningen af de forventede faste omkostninger, i tilfælde af at et investeringsselskab ikke har drevet virksomhed i et år.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 98

Kapitalgrundlag for investeringsselskaber på konsolideret niveau

1. Indgår de i artikel 95, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, anvender moderinvesteringsselskabet i en medlemsstat artikel 92 på konsolideret niveau som følger:

a) Den samlede risikoeksponering beregnes som fastlagt i artikel 95, stk. 2.

b) Kapitalgrundlaget beregnes på grundlag af moderinvesteringsselskabets konsoliderede situation eller på grundlag af finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, alt efter hvad der er relevant.

2. Indgår de i artikel 96, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, anvender et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat og et investeringsselskab kontrolleret af et finansielt holdingselskab eller af et blandet finansielt holdingselskab artikel 92 på konsolideret niveau som følger:

a) Den samlede risikoeksponering beregnes som fastlagt i artikel 96, stk. 2.

b) Kapitalgrundlaget beregnes på grundlag af moderinvesteringsselskabets eller i givet fald det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingsselskabs konsoliderede situation og i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2.

▼B

KAPITEL 2

Beregnings- og indberetningskrav

Artikel 99

Indberetning vedrørende kapitalgrundlagskrav og regnskabsdata

1. Institutters indberetning til de kompetente myndigheder vedrørende de i artikel 92 fastsatte krav foretages mindst hvert halve år.

2. Institutter, der er omfattet af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1606/2002, og andre kreditinstitutter end de i artikel 4 i nævnte forordning omhandlede, som udarbejder deres konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder vedtaget efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning indberetter også regnskabsdata.

3. De kompetente myndigheder kan kræve, at de kreditinstitutter, der anvender de internationale regnskabsstandarder, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, i forbindelse med indberetning af kapitalgrundlag i henhold til artikel 23, stk. 2 i nærværende forordning, også indberetter regnskabsdata som fastsat i nærværende artikels stk. 2.

►C2 4. De i stk. 2 og i stk. 3 nævnte regnskabsdata indberettes, ◄ i det omfang det er nødvendigt for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for instituttets aktiviteter og et billede af de systemiske risici, som institutterne udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, hyppigheden af og datoerne for indberetning, definitioner og de it-løsninger, der i Unionen skal anvendes til den i stk. 1 omhandlede indberetning.

Indberetningskravene skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Hvis en kompetent myndighed mener, at de regnskabsdata, der stilles krav om i stk. 2, er nødvendige for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for aktiviteter for andre institutter end de, der er omhandlet i stk. 2 og 3, og som er underlagt et regnskabssystem på grundlag af direktiv 86/635/EØF, og et billede af de systemiske risici, som disse institutter udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, skal den kompetente myndighed høre EBA om muligheden for at udvide kravene til indberetning af regnskabsdata på konsolideret niveau til også at omfatte sådanne institutter, såfremt de ikke allerede foretager indberetninger på dette niveau.

▼B

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de formater, der skal anvendes af institutterne, og gennem hvilke de kompetente myndigheder kan udvide kravene til indberetning af regnskabsdata i overensstemmelse med første afsnit.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Hvis en kompetent myndighed mener, at oplysninger, som ikke er omfattet af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, er nødvendige med henblik på stk. 4, underretter den EBA og ESRB om de supplerende oplysninger, den finder nødvendige at medtage i de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Artikel 100

Supplerende indberetningskrav

Institutterne indberetter omfanget, i det mindste i aggregeret form, af institutternes genkøbsaftaler, værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler til de kompetente myndigheder.

EBA medtager disse oplysninger i de i artikel 99, stk. 5, omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder om indberetning.

Artikel 101

Særlige indberetningskrav

1. Institutterne indberetter hvert halve år følgende data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret for:

a) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 2

b) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

c) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

▼B

d) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 2

e) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

f) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1.

2. De i stk. 1 nævnte data indberettes til den kompetente myndighed i det pågældende instituts hjemland. Hvis et institut har en filial i en anden medlemsstat, skal dataene vedrørende denne filial også indberettes til de kompetente myndigheder i værtslandet. Dataene indberettes særskilt for hvert af de ejendomsmarkeder i Unionen, som det pågældende institut er eksponeret for.

3. De kompetente myndigheder offentliggør hvert år i aggregeret form de i stk. 1, litra a)-f), omhandlede data sammen med eventuelle historiske data. Efter anmodning fra en anden kompetent myndighed i en medlemsstat eller EBA giver en kompetent myndighed den pågældende kompetente myndighed eller EBA mere detaljerede oplysninger om forholdene på markedet for beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme i denne medlemsstat.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede oplysninger

b) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede aggregerede data.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

KAPITEL 3

Handelsbeholdning

Artikel 102

Krav vedrørende handelsbeholdningen

1. Positioner i handelsbeholdningen skal enten være fri for omsætningsbegrænsninger eller kunne afdækkes.

2. En handelshensigt skal fremgå af de strategier, politikker og procedurer, som instituttet har fastlagt til at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med artikel 103.

3. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller til forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med artikel 104 og 105.

4. Institutterne kan medtage interne risikoafdækninger ved beregningen af kapitalkravene i relation til positionsrisikoen, såfremt de besiddes med handelshensigt, og kravene i artikel 103-106 er opfyldt.

Artikel 103

Forvaltning af handelsbeholdningen

Instituttet skal ved forvaltningen af sine positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen opfylde samtlige følgende krav:

a) Instituttet har en klart dokumenteret handelsstrategi for positionen/instrumentet eller porteføljerne, som er godkendt af den øverste ledelse, og hvoraf fremgår den forventede besiddelsesperiode.

b) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for aktiv forvaltning af positioner, der er indgået af en handelsenhed. Disse politikker og procedurer omfatter følgende:

   i) hvilke positioner der kan indgås af hvilke handelsenheder

   ii) der er fastsat grænser for positionerne, og det overvåges, om de er passende

   iii) dealerne kan indgå/forvalte positionen inden for de aftalte rammer og i henhold til den godkendte strategi

   iv) positionerne indberettes til den øverste ledelse som led i instituttets risikostyring

   v) positionerne overvåges aktivt i sammenhæng med markedsinformationskilder, og der foretages en vurdering af muligheden for at omsætte eller afdække en position eller de risici, der er knyttet til positionen, herunder vurdering, kvalitet og tilgængelighed af input fra markedet til værdiansættelsesprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet.

▼B

vi) aktive procedurer og kontrolforanstaltninger til bekæmpelse af svig

c) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for overvågning af positionerne i forhold til instituttets handelsstrategi, herunder overvågning af omsætningen og de positioner, for hvilke den oprindelig påtænkte besiddelsesperiode er overskredet.

Artikel 104

Indregning i handelsbeholdningen

1. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregningen af deres kapitalkrav, i overensstemmelse med kravene i artikel 102 og definitionen af handelsbeholdning i artikel 4, stk. 1, nr. 86), og under hensyntagen til instituttets risikostyringskapacitet og -praksis. Instituttet dokumenterer i fuldt omfang, at disse politikker og procedurer overholdes, og underkaster dem regelmæssig intern revision.

2. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omfatter som minimum:

a) de aktiviteter, som efter det enkelte instituts opfattelse er handel og indgår i handelsbeholdningen med henblik på kapitalgrundlagskravet

b) i hvilket omfang en position på dagsbasis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for køb og salg

c) for positioner, der opgøres til modelværdi, i hvilket omfang instituttet kan:

i) afgrænse alle væsentlige risici i forbindelse med positionen

ii) afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med instrumenter, for hvilke der findes et aktivt likvidt marked for køb og salg

iii) udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen

d) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage værdiansættelser af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde

e) i hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav vil hæmme instituttets evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt

f) i hvilket omfang instituttet kan eller skal foretage aktiv risikostyring af positionen som led i sine handelsaktiviteter

▼B

g) i hvilket omfang instituttet kan overføre risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kriterierne for sådanne overførsler.

Artikel 105

Krav til forsigtig værdiansættelse

1. Alle positioner i handelsbeholdningen skal opfylde standarder for forsigtig værdiansættelse som fastsat i denne artikel. Institutterne sikrer navnlig, at den forsigtige værdiansættelse af deres positioner i handelsbeholdningen har en passende nøjagtighed i forhold til handelsbeholdningspositionernes dynamiske karakter, tilsynskravene og kapitalkravenes funktion og formål for så vidt angår positionerne i handelsbeholdningen.

2. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller, der er tilstrækkelige til at sikre forsigtige og pålidelige værdiansættelsesestimater. I systemerne og kontrollerne indgår der som minimum følgende elementer:

a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen, herunder et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der er inddraget i værdiansættelsen, markedsinformationskilder og gennemgang af deres hensigtsmæssighed, retningslinjer for anvendelse af ikkeobserverbare data, der afspejler instituttets antagelser af, hvilke elementer markedsdeltagerne vil lægge til grund for værdiansættelse af positionen, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunktet for slutkurser, procedurer for værdiansættelsesjusteringer, månedsafslutnings- og ad hoc-verificeringsprocedurer

▼C2

b) rapporteringsveje for den afdeling, der har ansvaret for værdiansættelsesprocessen, som er klare og uafhængige af de disponerende enheder, og som i sidste ende fører til ledelsesorganet.

▼B

3. Institutterne skal mindst dagligt værdiansætte positionerne i handelsbeholdningen.

4. Institutterne opgør deres positioner til markedsværdi, når det er muligt, også når de opgør kapitalkravet for positioner i handelsbeholdningen.

5. Når der foretages opgørelse til markedsværdi, anvender et institut den mere forsigtige del af købs- og salgsbuddet, medmindre instituttet kan indgå handel til middelkurs. Hvis institutterne gør brug af denne undtagelse, underretter de hver sjette måned deres kompetente myndigheder om de pågældende positioner og fremlægger bevis for, at de kan indgå handel til middelkurs.

6. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner og porteføljer til modelværdi, herunder når de opgør kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen.

▼B

7. Anvendes modelværdi, skal institutterne opfylde følgende krav:

a) Den øverste ledelse skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen eller andre positioner til dagsværdi der opgøres efter en model, og forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i rapporteringen af virksomhedens risiko/resultater.

b) Markedsinput skal om muligt anvendes som kilde i overensstemmelse med markeds-kursen, og markedsinputtenes hensigtsmæssighed for den specifikke position, der værdiansættes, og modellens parametre skal vurderes hyppigt.

c) Hvis det er muligt, skal institutterne anvende værdiansættelsesmetoder, som er accepteret markedspraksis for de pågældende finansielle instrumenter eller råvarer.

d) Hvis instituttet selv har udviklet modellen, baseres den på hensigtsmæssige forudsætninger, som er blevet vurderet og efterprøvet af tilstrækkelig kvalificerede parter, som er uafhængige af udviklingsprocessen.

e) Institutterne skal have formelle procedurer for kontrol med ændringer og opbevare en sikret kopi af modellen, som med jævne mellemrum anvendes til at kontrollere værdiansættelserne.

f) De ansvarlige for risikostyringen skal være bevidste om svaghederne i de anvendte modeller og om, hvordan disse svagheder bedst afspejles i værdiansættelserne.

g) Institutters modeller gennemgås regelmæssigt med henblik på at vurdere, om deres resultater er nøjagtige, herunder vurdering af, om forudsætningerne fortsat er hensigtsmæssige, analyse af gevinst og tab i forhold til risikofaktorer og sammenligning af faktiske opgørelsesværdier og modelresultater.

Med henblik på anvendelse af litra d) skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af de disponerende enheder og testes på uafhængig vis, herunder validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen.

8. Institutterne foretager uafhængig kurskontrol ud over den daglige værdiansættelse til markedsværdi eller modelværdi. Kontrollen af markedskurserne og modelinputtene foretages mindst én gang om måneden eller oftere, afhængigt af markedets eller handelsaktivitetens art, af en person eller enhed, der er uafhængig af personer eller enheder, som har økonomisk fordel af handelsbeholdningen. Hvis der ikke findes uafhængige kursfastsættelseskilder, eller hvis kursfastsættelseskilderne er mere subjektive, kan det være hensigtsmæssigt at træffe forsigtighedsforanstaltninger som f.eks. værdiansættelsesjusteringer.

9. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer.

10. Institutterne skal formelt overveje følgende værdiansættelsesjusteringer: ikke optjente kreditspread, omkostninger ved at lukke positioner, operationelle risici, markedskursusikkerhed, forfald før aftalt tid, investerings- og finansieringsomkostninger, fremtidige administrationsomkostninger og eventuelt modelrisiko.

▼B

11. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer til beregning af en justering af den aktuelle værdiansættelse af mindre likvide positioner, som især kan opstå som følge af markedshændelser eller institutrelaterede situationer såsom koncentrerede positioner og/eller positioner, for hvilke den oprindelig påtænkte besiddelsesperiode er overskredet. Institutterne foretager om nødvendigt sådanne justeringer ud over eventuelle værdijusteringer af positionen i forbindelse med regnskabsaflæggelsen og udformer justeringerne på en sådan måde, at de afspejler positionens illikvide karakter. Som led i disse procedurer skal institutterne overveje en række faktorer, når de afgør, om en værdiansættelsesjustering er nødvendig for mindre likvide positioner. Disse faktorer omfatter følgende:

a) den tid, der vil medgå til at afdække positionen eller risici inden for positionen

b) volatiliteten og den gennemsnitlige forskel mellem bud og udbud

c) tilgængeligheden af markedsnoteringer (antallet af market makers og deres identitet) og omsætningens volatilitet og gennemsnitlige størrelse, herunder omsætningens størrelse i perioder med markedsstress

d) markedskoncentrationer

e) positionernes aldersfordeling

f) i hvilket omfang værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi

g) virkningerne af andre modelrisici.

12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at justere for mindre likvide positioner og løbende undersøge, om justeringer fortsat er hensigtsmæssige. Institutterne skal også eksplicit vurdere behovet for værdiansættelsesjusteringer i forbindelse med den usikkerhed, der er forbundet med de inputparametre, som modellerne anvender.

13. For så vidt angår komplekse produkter, som f.eks. securitiseringseksponeringer og "nth to default"-kreditderivater, skal institutterne eksplicit vurdere behovet for værdiansættelsesjusteringer for at afspejle den modelrisiko, der er forbundet med brugen af en muligvis ukorrekt værdiansættelsesmetode, og den modelrisiko, der er forbundet med brugen af ikkeobserverbare (og muligvis ukorrekte) kalibreringsparametre i værdiansættelsesmodellen.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af kravene i artikel 105 på stk. 1 i nærværende artikel.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 106

Intern afdækning

1. En intern afdækning skal især opfylde følgende krav:

a) Den må ikke primært være beregnet til at undgå eller mindske kapitalgrundlagskravene.

b) Den dokumenteres fyldestgørende og underlægges særlige interne godkendelses- og revisionsprocedurer.

c) Den sker på markedsvilkår.

d) Den markedsrisiko, der frembringes af den interne afdækning, forvaltes dynamisk i handelsbeholdningen inden for de tilladte rammer.

▼C2

e) Den overvåges nøje i overensstemmelse med hensigtsmæssige procedurer.

▼B

2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse, uden at dette berører kravene til afdækkede positioner uden for handelsbeholdningen.

3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, gennem intern risikoafdækning, anses den eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, ikke for at være afdækket med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer, medmindre instituttet af en anerkendt ekstern udbyder af kreditrisikoafdækning køber et tilsvarende kreditderivat, der opfylder kravene til ufinansieret kreditafdækning uden for handelsbeholdningen. I forbindelse med køb af en sådan ekstern kreditrisikoafdækning, der opfylder kravene til afdækning af en eksponering uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalkrav, indgår hverken den interne eller den eksterne kreditrisikoafdækning ved hjælp af kreditderivater i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalkrav, jf. dog artikel 299, stk. 2, litra h).

▼B

AFSNIT II

KAPITALKRAV I RELATION TIL KREDITRISIKO

KAPITEL 1

Generelle principper

Artikel 107

Metoder til opgørelse af kreditrisiko

1. Institutterne anvender enten standardmetoden, der er omhandlet i kapitel 2, eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 143, den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), der er omhandlet i kapitel 3, til beregning af de risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f).

2. For så vidt angår handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til en central modpart anvender institutterne behandlingen i kapitel 6, afdeling 9, til at beregne deres risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f). For så vidt angår alle andre typer eksponeringer mod en central modpart behandler institutterne sådanne eksponeringer som følger:

a) som eksponeringer mod et institut for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en kvalificerende CCP

b) som eksponeringer mod en erhvervsvirksomhed for så vidt angår andre typer eksponeringer mod en ikkekvalificerende CCP bør institutterne betragte sådanne eksponeringer som eksponeringer mod et selskab.

3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod et investeringsselskab i et tredjeland og eksponeringer mod et kreditinstitut i et tredjeland og eksponeringer mod clearinginstitutter og børser i tredjelande kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimumsvarer til de krav, der anvendes i Unionen.

4. Med henblik på stk. 3 kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutterne indtil den 1. januar 2015 fortsat behandle eksponeringer mod de i stk. 3, nævnte enheder som eksponeringer mod institutter forudsat, at de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er kvalificeret til denne behandling.

Artikel 108

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknik efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Et institut, der til en eksponering anvender standardmetoden i kapitel 2 eller IRB-metoden i kapitel 3, men ikke benytter sine egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i

▼B

henhold til artikel 151, kan anvende kreditrisikoreduktion efter bestemmelserne i kapitel 4 ved beregningen af risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f), eller i givet fald de forventede tab med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra c), omhandlede beregning.

2. Et institut, der til en eksponering anvender IRB-metoden ved hjælp af egne LGD-estimater og konverteringsfaktorerne i artikel 151, kan anvende kreditrisikoreduktion i henhold til kapitel 3.

Artikel 109

Behandling af securitiserede eksponeringer efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Benytter et institut standardmetoden i kapitel 2 til beregning af de risikovægtede eksponeringer for den eksponeringsklasse, som de securitiserede eksponeringer ville blive henført til i henhold til artikel 112, beregner det den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition i overensstemmelse med artikel 245, 246 og 251-258. Institutter, der benytter standardmetoden, kan også anvende den interne vurderingsmetode, hvis der er givet tilladelse hertil i henhold til artikel 259, stk. 3.

2. Benytter et institut IRB-metoden i kapitel 3 til beregning af de risikovægtede eksponeringer for den eksponeringsklasse, som den securitiserede eksponering ville blive henført til i henhold til artikel 147, beregner det den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 245, 246 og 259-266.

Med undtagelse af den interne vurderingsmetode, hvor IRB-metoden kun anvendes til en del af en securitiserings underliggende securitiserede eksponeringer, skal instituttet anvende den metode, der er relevant for hovedparten af securitiseringens underliggende securitiserede eksponeringer.

Artikel 110

Behandling af kreditrisikojusteringer

1. Institutter, som benytter standardmetoden, behandler generelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 62, litra c).

2. Institutter, som benytter IRB-metoden, behandler generelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 159, artikel 62, litra d), og artikel 36, stk. 1, litra d).

Med henblik på denne artikel og kapitel 2 og 3 omfatter generelle og specifikke kreditrisikojusteringer ikke midler til dækning af generelle bankrisici.

▼B

3. Institutter, som benytter IRB-metoden, og som anvender standardmetoden til en del af deres eksponeringer på konsolideret eller individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 148 og 150, afgør, hvilken del den generelle kreditrisikojustering der behandles efter reglerne herom i standardmetoden og hvilken del efter reglerne herom i IRB-metoden, på følgende måde:

a) Når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender IRB-metoden, behandles den generelle kreditrisikojustering for dette institut efter bestemmelserne i stk. 2.

b) Når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender standardmetoden, behandles den generelle kreditrisikojustering for dette institut efter bestemmelserne i stk. 1.

c) Den resterende del af kreditrisikojusteringen fordeles pro rata på de to metoder efter andelen af de risikovægtede eksponeringer, der er omfattet af henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere beregningen af specifikke kreditrisikojusteringer og af generelle kreditrisikojusteringer efter de gældende regnskabsregler for følgende:

a) eksponeringsværdien opgjort i henhold til standardmetoden, jf. artikel 111

b) eksponeringsværdien opgjort i henhold til IRB-metoden, jf. artikel 166-168

c) behandling af forventede tab, jf. artikel 159

d) eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner, jf. artikel 246 og 266

e) konstatering af misligholdelse, jf. artikel 178.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

KAPITEL 2

Standardmetoden

Afdeling 1

Generelle principper

Artikel 111

Eksponeringsværdi

1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten. Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post opført i bilag I er følgende procentdel af dens nominelle værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer:

a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko

b) 50 %, hvis det er en post med middelrisiko

c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko

d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

De ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i andet punktum i første afsnit, tildeles risikokategorierne i bilag I.

Anvender et institut den udvidede metode for finansiel sikkerhedsstillelse ("Financial Collateral Comprehensive Method") i artikel 223, øges eksponeringsværdien af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer og margenlånetransaktioner, med den volatilitetsjustering, der anvendes for sådanne værdipapirer eller råvarer, jf. artikel 223-225.

2. Eksponeringsværdien af et derivatinstrument opført i bilag II fastsættes i overensstemmelse med kapitel 6, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre nettingaftaler med henblik på anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med kapitel 6. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlånetransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller kapitel 4.

3. Er en eksponering genstand for en finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien for denne post ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 112

Eksponeringsklasser

Hver eksponering fordeles i en af følgende eksponeringsklasser:

▼B

a) eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker

b) eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder

c) eksponeringer mod offentlige enheder

d) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker

e) eksponeringer mod internationale organisationer

f) eksponeringer mod institutter

g) eksponeringer mod selskaber

h) detaileksponeringer

i) eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

j) eksponeringer ved misligholdelse

k) eksponeringer forbundet med særlig høj risiko

l) eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

m) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner

n) eksponeringer mod institutter og selskaber med kortsigtet kreditvurdering

o) eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

p) aktieeksponeringer

q) andre poster.

Artikel 113

Beregning af risikovægtede eksponeringer

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringer anvendes risikovægte for alle eksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget, i henhold til afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen tildeles, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, der er præciseret i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer efter bestemmelserne i afdeling 3.

2. Med henblik på anvendelsen af en risikovægt, jf. stk. 1, ganges eksponeringsværdien med den risikovægt, der angives eller fastlægges i overensstemmelse med afdeling 2.

3. Er en eksponering genstand for kreditrisikoafdækning, kan risikovægten for denne post ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

▼B

4. De risikovægtede poster for securitiserede eksponeringer beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.

5. Eksponeringer, for hvilke der ikke er foreskrevet nogen beregning i afdeling 2, tildeles en risikovægt på 100 %.

6. Med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående godkendelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på instituttets eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, dets datterselskab, et datterselskab af dets moderselskab eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at give godkendelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼C2

a) Modparten er et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav.

▼B

b) Modparten indgår i fuldt omfang i den samme konsolidering som instituttet.

c) Modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som instituttet.

d) Modparten er etableret i samme medlemsstat som instituttet.

e) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for øjeblikkelig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til instituttet.

Hvis instituttet i henhold til dette stykke får tilladelse til at undlade at anvende kravene i stk. 1, kan det tildele en risikovægt på 0 %.

7. Med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, kan institutterne med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på eksponeringer mod modparter, hvormed instituttet har indgået en institutsikringsordning, som er en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens for at undgå konkurs, når det er nødvendigt. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at give tilladelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Kravene i stk. 6, litra a), d) og e), er opfyldt.

b) Ordningerne sikrer, at institutsikringsordningen kan yde den nødvendige støtte i medfør af sine forpligtelser fra midler, der umiddelbart står til rådighed for den.

▼B

c) Institutsikringsordningen omfatter passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af risici i, hvilket giver et fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed, med tilsvarende muligheder for at gribe ind; systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte eksponeringer, jf. artikel 178, stk. 1.

d) Institutsikringsordningen foretager sin egen risikovurdering, som meddeles de enkelte deltagere.

e) Institutsikringsordningen udarbejder og offentliggør hvert år en konsolideret rapport, der omfatter en balance, en resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed, eller en rapport, der omfatter en aggregeret balance, en aggregeret resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed.

f) Deltagerne i institutsikringsordningen er forpligtet til at give et varsel på mindst 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen.

g) Indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end én gang (multiple gearing) såvel som enhver uhensigtsmæssig etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen skal forhindres.

h) Institutsikringsordningen baseres på en bred deltagerkreds af kreditinstitutter med en overvejende ensartet forretningsprofil.

i) De relevante kompetente myndigheder godkender og overvåger regelmæssigt, at de i litra c) og d) omhandlede systemer er tilstrækkelige.

Hvis instituttet i henhold til dette stykke beslutter at undlade at anvende kravene i stk. 1, kan det tildele en risikovægt på 0 %.

Afdeling 2

Risikovægte

Artikel 114

Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker

1. Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker risikovægtes med 100 %, medmindre behandlingen i stk. 2-7 finder anvendelse.

2. Eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 1, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

▼B

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Eksponeringer mod ECB vægtes med 0 %.

4. Eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som er denomineret og finansieret i det pågældende lands og centralbanks nationale valuta, tildeles en risikovægt på 0 %.

▼C2

_____

6. For eksponeringer som anført i artikel 495, stk. 2

a) skal risikovægten anvendt på eksponeringsværdierne i 2018 udgøre 20 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med stk. 2

b) skal risikovægten anvendt på eksponeringsværdierne i 2019 udgøre 50 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med stk. 2

c) skal risikovægten anvendt på eksponeringsværdierne i 2020 og derefter udgøre 100 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med stk. 2.

▼B

7. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, en lavere risikovægt end den, der er anført i stk. 1 og 2, for eksponeringer mod deres centralregering og centralbank, som er denomineret og finansieret i national valuta, kan institutter risikovægte sådanne eksponeringer på samme måde.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

▼B

Artikel 115

Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder

1. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder risikovægtes som eksponeringer mod institutter, medmindre de behandles som eksponeringer mod centralregeringer efter bestemmelserne i stk. 2 eller 4 eller tildeles en risikovægt som angivet i stk. 5. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.

2. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse eksponeringer, fordi de regionale og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.

EBA fører en offentlig tilgængelig database over alle regionale og lokale myndigheder inden for Unionen, som relevante kompetente myndigheder behandler som eksponeringer mod deres centralregeringer.

3. Eksponeringer mod kirker og religionssamfund oprettet som juridiske personer i henhold til offentlig ret behandles, såfremt de opkræver skatter i medfør af en ved lovgivning tildelt ret, som eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder. I dette tilfælde finder stk. 2 ikke anvendelse og med henblik på artikel 150, stk. 1, litra a), er det muligt at få tilladelse til at anvende standardmetoden.

4. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder som eksponeringer mod deres centralregeringer, og der ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi de regionale og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og fordi der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser, kan institutter risikovægte eksponeringer mod sådanne regionale og lokale myndigheder på samme måde.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

5. Eksponeringer mod medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, som ikke er omhandlet i stk. 2-4 og er denomineret og finansieret i den regionale myndigheds og de lokale myndigheders valuta, tildeles en risikovægt på 20 %.

▼B

Artikel 116

Eksponeringer mod offentlige enheder

1. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, tildeles i henhold til følgende tabel 2:

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin, som centralregeringen tildeles	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Risikovægten for eksponeringer mod offentlige enheder, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er kreditvurderet, fastsættes til 100 %.

2. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, behandles i overensstemmelse med artikel 120. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse på disse enheder.

3. Eksponeringer mod offentlige enheder med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

4. Under særlige omstændigheder kan eksponeringer mod offentlige enheder behandles som eksponeringer mod centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed i det land, hvor de er etableret, hvis der ifølge de kompetente myndigheder i dette land ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed har stillet en passende sikkerhed.

5. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimumsvarer til de regler, der anvendes i Unionen, eksponeringer mod offentlige enheder i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, kan institutter risikovægte eksponeringer mod sådanne offentlige enheder på samme måde. I modsat fald anvender institutter en risikovægt på 100 %.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

▼B

Artikel 117

Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker

1. Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke er omhandlet i stk. 2, behandles efter samme fremgangsmåde som eksponeringer mod institutter. Bestemmelserne i artikel 119, stk. 2, og artikel 120, stk. 2 og artikel 121, stk. 3, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.

Det Interamerikanske Investeringsselskab, Sortehavsområdets Handels- og Udviklingsbank, Den Mellemamerikanske Bank for Økonomisk Integration og den latinamerikanske udviklingsbank CAF betragtes som multilaterale udviklingsbanker.

2. Eksponeringer mod følgende multilaterale udviklingsbanker tildeles en risikovægt på 0 %:

a) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling

b) Den Internationale Finansieringsinstitution

c) Den Interamerikanske Udviklingsbank

d) Den Asiatiske Udviklingsbank

e) Den Afrikanske Udviklingsbank

f) Europarådets Udviklingsbank

g) Den Nordiske Investeringsbank

h) Den Caraibiske Udviklingsbank

i) Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

j) Den Europæiske Investeringsbank

k) Den Europæiske Investeringsfond

l) Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier

m) Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunisering

n) Den Islamiske Udviklingsbank.

3. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 118

Eksponeringer mod internationale organisationer

Eksponeringer mod følgende internationale organisationer tildeles en risikovægt på 0 %:

▼B

a) Den Europæiske Union

b) Den Internationale Valutafond

c) Den Internationale Betalingsbank

d) den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet

e) den europæiske stabilitetsmekanisme

f) et international finansieringsinstitut, som er oprettet af to eller flere medlemsstater, og som har til formål at tilvejebringe finansielle midler og yde finansiel bistand til de af sine medlemmer, som har eller risikerer at få alvorlige finansieringsproblemer.

Artikel 119

Eksponeringer mod institutter

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 120. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 121.

2. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på tre måneder eller derunder, som er denomineret og finansieret i låntagers nationale valuta, tildeles en risikovægt i kategorien under kategorien for den fordelagtige risikovægt, jf. artikel 114, stk. 4 - 7, der tildeles eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor instituttet er etableret.

3. Ingen eksponeringer, som har en restløbetid på tre måneder eller derunder og er denomineret og finansieret i låntagers nationale valuta, tildeles en risikovægt på mindre end 20 %.

4. En eksponering mod et institut i form af mindstereserver som krævet af ECB eller af en medlemsstats centralbank, som et institut skal besidde, kan risikovægtes som eksponeringer mod centralbanken i den pågældende medlemsstat, forudsat at:

a) reserverne besiddes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. december 2003 om anvendelse af mindstereserver ([1]) eller i overensstemmelse med nationale krav, der i alt væsentligt svarer til nævnte forordning

b) reserverne i tilfælde af konkurs eller insolvens i det institut, som besidder reserverne, fuldt ud tilbagebetales rettidigt til instituttet og ikke er til rådighed for opfyldelse af andre af instituttets forpligtelser.

5. Eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, behandles som eksponeringer mod institutter.

([1]) EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

▼B

Artikel 120

Eksponeringer mod kreditvurderede institutter

1. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på over tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 3, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod et institut med en restløbetid på indtil tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 4, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Interaktionen mellem behandlingen af en kortfristet kreditvurdering i henhold til artikel 131 og de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2 er som følger:

a) Foreligger der ikke en kortsigtet vurdering af eksponeringen, finder de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2 anvendelse på alle eksponeringer mod institutter med en restløbetid på indtil tre måneder.

b) Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mere fordelagtig risikovægt eller samme risikovægt som ved anvendelsen af de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortfristede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, finder den kortsigtede vurdering kun anvendelse på den specifikke eksponering. Andre kortsigtede eksponeringer følger de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortfristede eksponeringer som omhandlet i stk. 2.

c) Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mindre fordelagtig risikovægt end ved anvendelsen af de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, anvendes de almindelige bestemmelser om særbehandling af kortsigtede eksponeringer ikke, og alle de kortsigtede fordringer, som ikke er kreditvurderet, tildeles den samme risikovægt som den, der anvendes ved den specifikke kortsigtede vurdering.

▼B

Artikel 121

Eksponeringer mod institutter, der ikke er kreditvurderet

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, tildeles i henhold til tabel 5:

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin, som centralregeringen tildeles	1	2	3	4	5	6
Eksponeringens risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er kreditvurderet, risikovægtes med 100 %.

3. Eksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

4. Uanset stk. 2 og 3 risikovægtes handelsfinansieringseksponeringer, jf. artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), mod institutter, som ikke er kreditvurderet, med 50 %, og hvis disse handelsfinansieringseksponeringer mod institutter, som ikke er kreditvurderet, har en restløbetid på tre måneder eller mindre, risikovægtes de med 20 %.

Artikel 122

Eksponeringer mod selskaber

1. Eksponeringer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 6, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 6

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Eksponeringer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tildeles en risikovægt på 100 % eller risikovægten for eksponeringer mod centralregeringen i det land, hvor selskabet er etableret, således at den højeste risikovægt lægges til grund.

▼B

Artikel 123

Detaileksponeringer

Eksponeringer, som opfylder følgende kriterier, tildeles en risikovægt på 75 %:

a) Eksponeringen skal enten være mod en eller flere fysiske personer eller en lille eller mellemstor virksomhed (SMV).

b) Eksponeringen skal være en af mange eksponeringer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til sådanne udlån er væsentlig reduceret.

c) Det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne låntagere skylder instituttet og moderselskaber og dettes datterselskaber, herunder eksponeringer ved misligholdelse, men med undtagelse af eksponeringer, der er fuldt ud og helt sikret ved pant i beboelsesejendom, som er tildelt den eksponeringsklasse, der er fastsat i artikel 112, litra i), må ikke, så vidt det vides af instituttet, overstige 1 mio. EUR. Instituttet tager rimelige skridt til at erhverve denne viden.

Værdipapirer kan ikke godkendes til detaileksponeringsklassen.

Eksponeringer, der ikke opfylder de i litra a)-c) i første afsnit omhandlede kriterier, kan ikke godkendes til detaileksponeringsklassen.

Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan godkendes til detaileksponeringsklassen.

Artikel 124

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

▼C2

1. En eksponering eller en del af en eksponering, som er fuldt sikret ved pant i fast ejendom, tildeles en risikovægt på 100 %, hvis betingelserne i artikel 125 eller 126 ikke er opfyldt, med undtagelse af en del af eksponeringen, som tildeles en anden eksponeringsklasse. Den del af eksponeringen, som overstiger låneværdien af den faste ejendom, tildeles den risikovægt, der finder anvendelse på den involverede modparts usikrede eksponeringer.

▼B

Den del af en eksponering, der betragtes som fuldt ud sikret ved fast ejendom, må ikke være større end den pantsatte del af markedsværdien eller af belåningsværdien af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

2. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 101, og andre relevante indikatorer vurderer de kompetente myndigheder med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år, om risikovægten på 35 % for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom som omhandlet i artikel 125 og risikovægten på 50 % for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom som omhandlet i artikel 126 beliggende i deres landområde er passende ud fra:

▼B

a) tabserfaringerne for eksponeringer sikret ved fast ejendom

b) markedsudviklingen for fast ejendom.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en højere risikovægt eller strengere kriterier end dem, der er anført i artikel 125, stk. 2, og i givet fald artikel 126, stk. 2, under hensyntagen til den finansielle stabilitet.

For eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom fastsætter den kompetente myndighed en risikovægt på mellem 35 og 150 %.

For eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom fastsætter den kompetente myndighed en risikovægt på mellem 50 og 150 %.

Inden for disse intervaller fastsættes den højeste risikovægt på grundlag af tabserfaringerne og under hensyntagen til markedsudviklingen og den finansielle stabilitet. Hvis vurderingen viser, at de i artikel 125, stk. 2, og artikel 126, stk. 2, fastsatte risikovægte ikke afspejler den reelle risiko i et eller flere ejendomssegmenter ved sådanne eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom beliggende i en eller flere dele af deres landområde, fastsætter de kompetente myndigheder en højere risikovægt for eksponeringer i disse ejendomssegmenter, som svarer til den reelle risiko.

De kompetente myndigheder hører EBA om tilpasningerne af de anvendte risikovægte og kriterier, som skal beregnes i overensstemmelse med de i nærværende stykke nævnte kriterier som præciseret i de reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i stk. 4. ►C2 EBA offentliggør de risikovægte og kriterier, som de kompetente myndigheder fastsætter for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 125, 126 og 199, stk. 1, litra a). ◄

3. Når de kompetente myndigheder fastsætter en højere risikovægt eller strengere kriterier, indrømmes institutterne en overgangsperiode på seks måneder til at anvende de nye risikovægte.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de strenge kriterier for vurderingen af den belåningsværdi, der er omhandlet i stk. 1

b) de i stk. 2 omhandlede forhold, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte, navnlig udtrykket "under hensyntagen til den finansielle stabilitet".

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Institutterne i en medlemsstat anvender de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har fastsat for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom og beboelsesejendomme beliggende i denne medlemsstat.

Artikel 125

Eksponeringer helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendom

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom, på følgende måde:

a) Eksponeringer eller en del af en eksponering, som er helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendom, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, tildeles en risikovægt på 35 %.

b) Eksponeringer mod lejere i forbindelse med lejetransaktioner vedrørende beboelsesejendomme, hvor instituttet er udlejer, og lejeren har en købsoption, tildeles en risikovægt på 35 %, såfremt instituttets eksponering helt og fuldt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.

2. Institutterne kan kun betragte en eksponering eller en del af en eksponering som helt og fuldt sikret med henblik på stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutterne i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne

b) Risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af faciliteten afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere. For de andre kilders vedkommende skal institutterne som led i deres udlånspolitik fastlægge, hvor stort et lån der maksimalt kan ydes i forhold til indkomsten, og sikre sig passende dokumentation for den relevante indkomst ved ydelsen af lånet.

c) Kravene i artikel 208 og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

▼B

d) Med mindre andet er fastsat i henhold til artikel 124, stk. 2 overstiger den del af lånet, som risikovægtes med 35 %, ikke 80 % af markedsværdien af den pågældende faste ejendom eller 80 % af belåningsværdien af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for beboelsesejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

a) Tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i beboelsesejendom på op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendom i et bestemt år.

b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i beboelsesejendom overstiger ikke 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendom i et bestemt år.

4. Hvis en af de grænser, der er anført i stk. 3, overskrides i et bestemt år, bortfalder retten til at anvende stk. 3, og den betingelse, der er anført i stk. 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i stk. 3 opfyldes i et efterfølgende år.

Artikel 126

Eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom, på følgende måde:

a) Eksponeringer eller en del af en eksponering, som er fuldt og helt sikret ved pant i kontorejendom eller anden erhvervsejendom, kan tildeles en risikovægt på 50 %.

b) Eksponeringer i forbindelse med lejetransaktioner vedrørende kontor- eller andre erhvervsejendomme, hvor instituttet er udlejer, og lejeren har en købsoption, kan tildeles en risikovægt på 50 %, såfremt instituttets eksponering fuldt og helt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.

2. Institutterne kan kun betragte en eksponering eller en del af en eksponering som helt og fuldt sikret med henblik på stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutterne i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne

b) Risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af faciliteten afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

c) Kravene i artikel 208 og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

d) Den del af lånet, som risikovægtes med 50 %, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 50 % af markedsværdien af den faste ejendom eller 60 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

a) Tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendom på op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, overstiger ikke 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom

b) De samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendom overstiger ikke 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom

4. Hvis en af de grænser, der er anført i stk. 3, overskrides i et bestemt år, bortfalder retten til at anvende stk. 3, og den betingelse, der er anført i stk. 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i stk. 3 opfyldes i et efterfølgende år.

Artikel 127

Eksponeringer ved misligholdelse

▼C2

1. Den usikrede del af en post, hvor låntager er i misligholdelse i henhold til artikel 178, eller i tilfælde af detaileksponeringer den usikrede del af en kreditfacilitet, som er i misligholdelse i henhold til artikel 178, tildeles en risikovægt på:

▼B

a) 150 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindre end 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer ikke blev foretaget

b) 100 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindst 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer ikke blev foretaget.

2. Med henblik på at fastlægge den sikrede del af poster i restance anvendes samme sikkerhedsstillelse og garanti som for kreditrisikoreduktion, jf. kapitel 4.

3. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 125, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178.

4. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 126, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178.

Artikel 128

Poster forbundet med særlig stor risiko

1. Institutterne tildeler eksponeringer, herunder eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, som er forbundet med særlig høje risici, en risikovægt på 150 %, når det er relevant.

2. Eksponeringer forbundet med særlig høje risici omfatter følgende eksponeringer:

a) investeringer i venturekapitalselskaber

b) investeringer i AIF som defineret i artikel 4, stk.1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, undtagen når fondens mandat ikke tillader en højere gearing end den, der kræves i henhold til artikel 51, stk. 3, i direktiv 2009/65/EF

c) private equity-investeringer

d) spekulativ finansiering af fast ejendom.

3. Ved vurderingen af, om en eksponering, undtagen eksponeringerne i stk. 2, er forbundet med særlig høje risici, tager institutter følgende risikokarakteristika i betragtning:

a) Der er stor risiko for tab som følge af låntagers restance.

b) Det er umuligt på passende måde at vurdere, om eksponeringen falder ind under litra a).

EBA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere, hvilke typer eksponeringer der er forbundet med særlig høj risiko og under hvilke omstændigheder.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

Artikel 129

Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. For at være omfattet af særbehandlingen i stk. 4 og 5 skal obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF (særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer) opfylde kravene i stk. 7 og være sikret ved et af følgende aktiver:

a) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af centralregeringer, ESCB-centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i Unionen

b) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af centralregeringer og centralbanker i tredjelande samt multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i tredjelande, der risikovægtes som eksponeringer mod institutter eller centralregeringer og centralbanker i overensstemmelse med henholdsvis artikel 115, stk. 1 og 2, artikel 116, stk. 1 og 2, eller stk. 4, og kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, samt eksponeringer som omhandlet i dette litra, der mindst kan kvalificere til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel, under forudsætning af at de ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af de udstedende institutters udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

c) eksponeringer mod institutter, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel. Den samlede eksponering af denne art må ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Eksponeringer mod institutter i Unionen med en løbetid på højst 100 dage er ikke omfattet af trin 1-kravet, men disse institutter skal mindst kunne kvalificere til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel.

d) lån med sikkerhed i

   i) beboelsesejendom op til den mindste værdi af hovedstolen af panterettighederne sammenlagt med eventuelle foranstående panterettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommes værdi eller

   ii) privilegerede andele udstedt af franske "fonds communs de Titrisation" eller tilsvarende securitiseringsenheder, der er reguleret af en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i beboelsesejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhed, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af obligationer, jf. artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid, og så længe de indgår i sikkerhedspuljen (cover pool), består af mindst 90 % panterettigheder i beboelsesejendom, der er sammenlagt med alle foranstående panterettigheder op til den laveste værdi af hovedstolen, der forfalder via andelene, hovedstolen af panterettighederne og 80 % af de pantsatte ejendommes værdi, at andelene kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

▼B

e) boliglån, som fuldt ud garanteres af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 eller derover som fastsat i dette kapitel, hvis den del af hvert af lånene, der anvendes til at opfylde kravet i dette stykke om sikkerhedsstillelse for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, ikke udgør mere end 80 % af værdien af den hertil svarende beboelsesejendom beliggende i Frankrig, og hvis forholdet mellem lånets størrelse og indkomsten er højst 33 %, når lånet er ydet. Der stiftes ikke pant i beboelsesejendommen, når lånet ydes, og for de lån, der ydes fra den 1. januar 2014, forpligter låntager sig ved kontrakt til ikke at indrømme sådanne panterettigheder uden samtykke fra det kreditinstitut, der ydede lånet. Forholdet mellem lånets størrelse og indkomsten udgør den andel af låntagers bruttoindkomst, der dækker tilbagebetalingen af lånet med renter. Udbyderen af kreditrisikoafdækningen er enten et finansieringsinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, eller et institut eller et forsikringsselskab. Udbyderen skal oprette en gensidig garantifond eller en tilsvarende risikoafdækning for forsikringsselskaber til at dække kreditrisikotab, hvis kalibrering de kompetente myndigheder regelmæssigt tager op til overvejelse. Både kreditinstituttet og udbyderen af kreditrisikoafdækning skal foretage en kreditværdighedsvurdering af låntageren

f) lån med sikkerhed i:

i) lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til den mindste værdi af panterettighedernes hovedstol sammenlagt med eventuelle foranstående panterettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommes værdi eller

ii) privilegerede andele udstedt af franske "fonds communs de Titrisation" eller tilsvarende securitiseringsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i erhvervsejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhed, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af obligationer, jf. artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid, og så længe de indgår i sikkerhedspuljen (cover pool), består af mindst 90 % panterettigheder i erhvervsejendom, der er sammenlagt med alle tidligere panterettigheder op til den laveste værdi af hovedstolen, der forfalder via andelene, hovedstolen af panterettighederne og 60 % af de pantsatte ejendommes værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

Lån med sikkerhed i erhvervsejendom opfylder betingelserne, når belåningsprocenten på 60 forhøjes til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er omhandlet i kapitel 4. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for alle andre panthaveres fordringer.

g) lån med sikkerhed i panterettigheder i skibe på op til forskellen mellem 60 % af det pantsatte skibs værdi og værdien af eventuelle tidligere panterettigheder.

▼B

Med henblik på litra c), litra d), nr. ii) og litra f), nr. ii) i første afsnit er eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af betalinger fra låntagerne eller likvidationsprovenuet i forbindelse med lån sikret ved fast ejendom i privilegerede andele eller gældspapirer, ikke omfattet ved beregning af grænserne i nævnte litra.

De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA delvis undlade at anvende litra c) i første afsnit og tillade kreditkvalitetstrin 2 for op til 10 % af den samlede eksponering for den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, såfremt det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1 som omhandlet i nævnte litra.

2. De i stk. 1, litra a)-f), omhandlede situationer omfatter også sikkerhedsstillelse, der i henhold til lovgivningen udelukkende anvendes til at sikre obligationsindehaverne mod tab.

3. Institutter skal for fast ejendom, der stilles som sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, opfylde kravene i artikel 208 og overholde værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1.

4. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 6a, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 6a

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes på grundlag af den risikovægt, der tildeles privilegerede usikrede eksponeringer mod det institut, der har udstedt dem. Følgende sammenhæng mellem risikovægtene anvendes:

a) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 20 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 10 %.

b) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 50 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 20 %.

c) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 100 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 50 %.

d) Hvis eksponeringerne mod instituttet tildeles en risikovægt på 150 %, risikovægtes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer med 100 %.

▼B

6. Særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer udstedt før den 31. december 2007 er ikke omfattet af kravene i stk. 1 og 3. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.

7. Eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er omfattet af særbehandlingen, forudsat at det institut, der investerer i de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at:

a) det modtager mindst følgende oplysninger om porteføljen:

   i) værdien af sikkerhedspuljen (cover pool) og udestående særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

   ii) den geografiske fordeling og typen af dækkende aktiver, lånets størrelse samt rente- og valutarisici

   iii) dækkende aktivers og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationers forfaldsstruktur og

   iv) procentdelen af lån, der har været i restance i over 90 dage.

b) udstederen stiller de i litra a) omhandlede oplysninger til rådighed for instituttet mindst én gang hvert halve år.

Artikel 130

Poster, der repræsenterer securitiseringspositioner

De risikovægtede poster for securitiseringspositioner opgøres i henhold til bestemmelserne i kapitel 5.

Artikel 131

Eksponeringer mod institutter og erhvervsvirksomheder med kortsigtet kreditvurdering

Eksponeringer mod institutter og erhvervsvirksomheder, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 7, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 7

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 132

Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er risikovægtes med 100 %, medmindre instituttet anvender kreditrisikovurderingsmetoden i stk. 2 eller den i stk. 4 omhandlede metode eller gennemsnitsrisikovægtmetoden i stk. 5, når betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

▼B

2. Eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 8, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 8

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Institutterne kan fastsætte risikovægten for en CIU i overensstemmelse med stk. 4 og 5, hvis følgende kriterier er opfyldt:

a) CIU'en ledes af et selskab, der er omfattet af en medlemsstats tilsyn, eller hvis der er tale om en CIU i et tredjeland:

   i) CIU'en ledes af et selskab, som er omfattet af et tilsyn, der anses for at svare til det, der er foreskrevet i EU-retten.

   ii) Der sikres et tilstrækkeligt samarbejde mellem de kompetente myndigheder.

b) CIU'ens prospekt eller et tilsvarende dokument indeholder følgende:

   i) de aktivkategorier, som CIU'en har tilladelse til at investere i

   ii) hvis investeringslofter finder anvendelse: de relative lofter og metoder til at beregne dem.

c) CIU'en aflægger beretning om sin virksomhed mindst en gang om året, således at det er muligt at vurdere aktiver og passiver samt indtægter og transaktioner i den periode, som beretningen dækker.

Med henblik på litra a) kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter fortsat indtil den 1. januar 2015 anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er i tredjelande, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.

4. Har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan det i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, lade disse underliggende eksponeringer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er. Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele i en anden CIU, som opfylder kriterierne i stk. 3, kan instituttet medregne den anden CIU's underliggende eksponeringer.

▼B

5. Har instituttet ikke kendskab til de underliggende eksponeringer i en CIU, kan det beregne den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'en i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, idet det antages, at CIU'en først investerer det maksimale af det, som den har tilladelse til, i de eksponeringsklasser, hvor kapitalkravet er højest, og dernæst investerer i de lavere klasser, indtil den maksimale samlede investeringsgrænse er nået.

Institutterne kan overlade det til følgende tredjeparter at beregne og indberette en risikovægt for CIU'en i overensstemmelse med metoderne i stk. 4 og 5:

a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

b) for CIU'er, som ikke er omfattet af litra a), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen, der omtalt i første afsnit, skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 133

Aktieeksponeringer

1. Følgende eksponeringer betragtes som aktieeksponeringer:

a) ikkegældsbaserede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst

b) gældsbaserede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).

2. Aktieeksponeringer risikovægtes med 100 %, medmindre de skal fratrækkes i overensstemmelse med bestemmelserne i anden del, med 250 % i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, med 1 250 % i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, eller behandles som højrisikoeksponeringer i overensstemmelse med artikel 128.

3. Investeringer i aktier og lovregulerede kapitalinstrumenter udstedt af institutter klassificeres som aktieeksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 48, stk. 4, eller behandles som højrisikoposter i overensstemmelse med artikel 128.

▼B

Artikel 134

Andre poster

▼C2

1. Materielle aktiver i henhold til artikel 4, afsnittet med overskriften "Aktiver", punkt 10, i direktiv 86/635/EØF tildeles en risikovægt på 100 %.

▼B

2. Periodeafgrænsningsposter, for hvilke et institut ikke er i stand til at bestemme modparten i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, tildeles en risikovægt på 100 %.

3. Indgående likvide midler tildeles en risikovægt på 20 %. Kassebeholdning og tilsvarende kontante poster tildeles en risikovægt på 0 %.

4. Guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld.

5. I tilfælde af salgs- og genkøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes risikovægten for de pågældende aktiver og ikke for transaktionernes modparter.

6. Hvis et kreditinstitut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse i forbindelse med eksponeringerne udløser forfald, hvorved kontrakten bringes til ophør, tildeles de risikovægte, der er anført i kapitel 5, forudsat at produktet har en ekstern kreditvurdering fra et ECAI. Er produktet ikke vurderet af et ECAI, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven, med undtagelse af n-1-eksponeringer op til højst 1 250 %, og ganges med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede aktivværdi. De n-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen.

7. Eksponeringsværdien for lejekontrakter svarer til de diskonterede minimumslejeindbetalinger. Minimumslejeydelser er de betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af lejekontraktens løbetid, og en eventuel købsoption, hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker. En anden part end lejeren kan være forpligtet til at foretage en betaling i relation til restværdien af det lejede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 2017 om anerkendte udbydere af kreditafdækning samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 213, 214 og 215, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditafdækning efter bestemmelserne i kapitel 4. Disse eksponeringer henføres til den relevante eksponeringsklasse i overensstemmelse med artikel 112. Er eksponeringen en restværdi af lejede aktiver, beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer således: 1/t * 100 % * restværdien, hvor t er større end 1 og er det nærmeste hele antal år af lejekontraktens restløbetid.

▼B

Afdeling 3

Anerkendelse og konvertering af kreditvurderinger

Underafdeling 1

Anerkendelse af ecai'er

Artikel 135

Anvendelse af ECAI'ers kreditvurderinger

1. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til bestemmelse af en eksponerings risikovægt i henhold til dette kapitel, hvis vurderingen er udstedt eller godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

2. EBA offentliggør en liste over ECAI'er på sit websted i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, og artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1060/2009.

Underafdeling 2

Konvertering af ecai'ers kreditvurderinger

Artikel 136

Konvertering af ECAI'ers kreditvurderinger

1. EBA, EIOPA og ESMA skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at angive, til hvilke af de i afdeling 2 omhandlede kreditkvalitetstrin de relevante kreditvurderinger fra et ECAI svarer. Disse angivelser skal være objektive og konsistente.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014 og forelægger om nødvendigt reviderede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. EBA, EIOPA og ESMA opfylder ved konverteringen af kreditvurderingerne følgende krav:

a) EBA, EIOPA og ESMA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver kreditvurdering, tage hensyn til kvantitative faktorer såsom den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering. Hvis det pågældende ECAI er nystiftet eller kun har indsamlet få data om misligholdelser, skal EBA, EIOPA og ESMA anmode det om at oplyse, hvad det anser for at være den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering.

▼B

b) EBA, EIOPA og ESMA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver kreditvurdering, tage hensyn til kvalitative faktorer, heriblandt hvilken gruppe af udstedere ECAI'et dækker, hvilke kreditvurderinger ECAI'et foretager, hvad den enkelte kreditvurdering indeholder, og hvordan ECAI'et definerer misligholdelse.

c) EBA, EIOPA og ESMA skal sammenligne misligholdelsesraten for hver kreditvurdering, der er foretaget af det konkrete ECAI, med et benchmark baseret på den misligholdelsesrate, som andre ECAI'er har registreret for en udstedergruppe med tilsvarende kreditrisiko.

d) Er den misligholdelsesrate, som et konkret ECAI har registreret ved en kreditvurdering, til stadighed væsentligt højere end benchmarket, skal EBA, EIOPA og ESMA henføre ECAI'ets kreditvurdering til et højere kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.

e) Hvis EBA, EIOPA og ESMA har forhøjet den risikovægt, som et konkret ECAI har fastsat i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, og den misligholdelsesrate, som ECAI'et har registreret ved denne kreditvurdering, ikke længere til stadighed er væsentlig højere end benchmarket, kan EBA, EIOPA og ESMA flytte ECAI'ets kreditvurdering tilbage til det oprindelige kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.

3. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 2, litra a), nævnte kvantitative faktorer, de i stk. 2, litra b), nævnte kvalitative faktorer og det i stk. 2, litra c), nævnte benchmark.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Underafdeling 3

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

Artikel 137

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

1. Med henblik på artikel 114 kan institutter anvende kreditvurderinger fra et eksportkreditagentur, som instituttet har udpeget, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Der er tale om en konsensusbaseret risikoberegning foretaget af eksportkreditagenturer, der har tilsluttet sig OECD's vejledende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter ("Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits").

▼B

b) Eksportkreditagenturet offentliggør sine kreditvurderinger og anvender den metode, der er vedtaget af OECD, og kreditvurderingen knyttes til en af de otte minimumseksportkreditpræmier (MEIP'er), der er fastsat i OECD's metode. Instituttet kan tilbagekalde sin udpegning af et eksportkreditagentur. Instituttet skal begrunde tilbagekaldelsen, hvis der er konkrete tegn på, at hensigten med tilbagekaldelsen er at mindske kapitalkravene.

2. Eksponeringer, for hvilke en kreditvurdering foretaget af et eksportkreditagentur er blevet godkendt med henblik på risikovægtning, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 9.

Tabel 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Risikovægt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Afdeling 4

Anvendelse af kreditvurderinger fra ecai'er til fastlæggelse af risikovægte

Artikel 138

Generelle krav

Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktiver og ikkebalanceførte poster. Et institut kan tilbagekalde sin udpegning af et ECAI. Instituttet skal begrunde tilbagekaldelsen, hvis der er konkrete tegn på, at hensigten med tilbagekaldelsen er at mindske kapitalkravene. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt. Et institut skal benytte bestilte kreditvurderinger. Det kan dog benytte uopfordrede kreditvurderinger, hvis EBA har bekræftet, at uopfordrede kreditvurderinger fra et ECAI ikke er af en anden kvalitet end bestilte kreditvurderinger fra dette ECAI. EBA undlader at give eller tilbagekalde en sådan bekræftelse, navnlig hvis ECAI'et har udnyttet en uopfordret kreditvurdering til at presse den kreditvurderede enhed til at bestille en kreditvurdering eller andre tjenesteydelser. Ved anvendelsen af kreditvurderinger opfylder institutter følgende krav:

a) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et ECAI for en bestemt klasse af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsistent for alle eksponeringer inden for denne klasse.

b) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et ECAI, skal anvende dem vedvarende og konsistent over tid.

c) Et institut anvender kun kreditvurderinger fra ECAI'er, hvis de omfatter samtlige beløb, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.

▼B

d) Hvis der for en kreditvurderet post kun foreligger én kreditvurdering fra et udpeget ECAI, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

e) Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, og disse kreditvurderinger fastsætter to forskellige risikovægte for en kreditvurderet post, tildeles den højeste risikovægt.

f) Hvis der for en kreditvurderet post foreligger flere end to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, skal de to vurderinger, der fastsætter de to laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte er forskellige, tildeles den højeste risikovægt. Hvis de to laveste risikovægte er ens, tildeles denne risikovægt.

Artikel 139

Kreditvurdering af udstedere og emissioner

1. Foreligger der en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, indgår i, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

2. Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes i et af følgende tilfælde:

a) hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller lavere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer

b) hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller højere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer.

I alle andre tilfælde betragtes eksponeringen ikke som kreditvurderet.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for anvendelsen af artikel 129.

4. Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

Artikel 140

Langsigtede og kortsigtede kreditvurderinger

1. Kortsigtede kreditvurderinger kan kun anvendes til kortfristede aktivposter og ikkebalanceførte poster, som udgør eksponeringer mod institutter og virksomheder.

▼B

2. En kortsigtet kreditvurdering finder kun anvendelse på den post, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre poster, undtagen i følgende tilfælde:

a) Hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tildeles en risikovægt på 150 %, skal alle ikkevurderede usikrede eksponeringer mod den pågældende låntager også tildeles en risikovægt på 150 %, uanset om disse eksponeringer er kortfristede eller langfristede.

b) Hvis en facilitet med kortsigtet kreditvurdering tildeles en risikovægt på 50 %, vil ingen ikkevurderet kortfristet eksponering kunne tildeles en risikovægt på under 100 %.

Artikel 141

Poster i national og udenlandsk valuta

En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i låntagers nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af en risikovægt for en anden eksponering mod samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

Når en eksponering opstår som følge af et instituts deltagelse i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor på markedet, kan kreditvurderingen af låntagers part i national valuta anvendes til fastsættelse af en risikovægt.

KAPITEL 3

Den interne ratingbaserede metode

Afdeling 1

Tilladelse fra de kompetente myndigheder til at anvende irb-metoden

Artikel 142

Definitioner

1. I dette kapitel forstås ved:

1) "ratingsystem": alle de metoder, procedurer og kontroller samt dataindsamlings- og it-systemer, som understøtter vurderingen af kreditrisikoen, eksponeringernes fordeling i ratingklasser eller -puljer og kvantificering af misligholdelses- og tabsestimater for en bestemt eksponeringstype

2) "eksponeringstype": en gruppe homogent forvaltede eksponeringer, som er sammensat af en bestemt type faciliteter, og som kan være begrænset til en enkelt enhed eller en enkelt undergruppe af enheder inden for en koncern, såfremt den samme eksponeringstype forvaltes forskelligt i andre af koncernens enheder

▼B

3) "forretningsenhed": særskilte organisatoriske eller juridiske enheder, forretningsområder, geografiske lokaliteter

▼C2

4) "stor enhed i den finansielle sektor": en enhed i den finansielle sektor, der opfylder følgende betingelser:

▼B

a) dens samlede aktiver beregnet på individuelt eller konsolideret grundlag har en værdi, der er højere end eller lig med tærsklen på 70 mia. EUR, når det seneste reviderede årsregnskab eller konsoliderede årsregnskab anvendes til at opgøre aktivernes størrelse

b) den er, eller ét af dens datterselskaber er, omfattet af tilsynsmæssig regulering i Unionen eller er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, der anvender tilsyns- og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.

►C2 5) "ureguleret enhed i den finansielle sektor": enhver anden enhed, som ikke er en reguleret enhed i den finansielle sektor, ◄ men som hovedaktivitet udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU eller i bilag I til direktiv 2004/39/EF

6) "låntagerklasse": en risikokategori inden for et ratingsystems ratingskala for låntagere, som låntagerne inddeles i på grundlag af et nærmere angivet og klart sæt ratingkriterier, som danner grundlag for egne estimater for sandsynlighed for misligholdelse (PD)

7) "facilitetsklasse": en risikokategori inden for et ratingsystems facilitetsskala, som eksponeringer fordeles på grundlag af et nærmere angivet og klart sæt ratingkriterier, som danner grundlag for egne LGD-estimater

8) "administrationsselskab": en enhed, der daglig forvalter en pulje af erhvervede fordringer eller de underliggende krediteksponeringer.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1, nr. 4), litra b) i nærværende artikel kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage en afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og reguleringsordninger, som er mindst lige så strenge som Unionens ordninger. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på et tredjeland, hvis de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er omfattet af en sådan behandling.

Artikel 143

Tilladelse til at anvende IRB-metoden

1. Hvis betingelserne i dette kapitel er opfyldt, tillader den kompetente myndighed, at institutter beregner deres risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (i det følgende benævnt "IRB-metoden").

▼B

2. Der kræves forudgående tilladelse til at anvende IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD) og konverteringsfaktorer, for hver eksponeringsklasse og for hvert ratingsystem og metode med interne modeller vedrørende aktieeksponeringer og for hver metode til estimering af LGD og de anvendte konverteringsfaktorer.

3. Institutterne skal indhente forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder til følgende:

a) væsentlige ændringer i anvendelsesområde for et ratingsystem eller en metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende

b) væsentlige ændringer i et ratingsystem eller en metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

Anvendelsesområdet for et ratingsystem omfatter alle eksponeringer af den relevante eksponeringstype, som det pågældende ratingsystem er udviklet til.

4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i ratingsystemer og metoder med interne modeller for aktieeksponeringer.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer i henhold til IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 144

De kompetente myndigheders vurdering af en ansøgning om anvendelse af en IRB-metode

1. I henhold til artikel 143 giver den kompetente myndighed kun tilladelse til, at et institut anvender IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at kravene i dette kapitel er opfyldt, navnlig kravene i afdeling 6, og at instituttets systemer til forvaltning og rating af kreditrisikoeksponeringer er pålidelige og er gennemført med integritet og navnlig, at instituttet har godtgjort over for den kompetente myndighed, at følgende standarder overholdes:

a) instituttets ratingsystemer giver en relevant vurdering af låntageren og transaktionens karakteristika, en relevant sondring mellem risici og nøjagtige og konsistente kvantitative risikovurderinger

▼B

b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskrav og de hertil knyttede systemer og processer, spiller en væsentlig rolle i risikostyringen og beslutningsprocessen samt i kreditbevillingen, den interne kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner i instituttet

c) instituttet har en kreditrisikokontrolenhed, der er ansvarlig for ratingsystemerne, er behørigt uafhængig og ikke er under upassende indflydelse

d) instituttet indsamler og opbevarer alle relevante data for at yde en effektiv støtte for sin kreditrisikomåling og kreditrisikostyringsproces

e) instituttet dokumenterer sine ratingsystemer og begrundelsen for deres udformning samt validerer sine ratingsystemer

f) instituttet har valideret hvert ratingsystem og hver metode med interne modeller for aktieeksponeringer i en passende periode forud for tilladelsen til at anvende dette ratingsystem eller denne metode med interne modeller for aktieeksponering, det har i denne periode vurderet, om ratingsystemet eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer, er egnede til anvendelsesområdet for ratingsystemet eller den metode med interne modeller for aktieeksponering, og har foretaget de nødvendige ændringer i disse ratingsystemer eller metode med interne modeller for aktieeksponeringer, som følger af denne vurdering

g) instituttet har ved hjælp af IRB-metoden beregnet kapitalgrundlagskravene som følge af dets risikoparameterestimater og kan foretage indberetningen som krævet i artikel 99

h) instituttet har fordelt og fortsætter med at fordele hver eksponering i anvendelsesområdet for et ratingsystem i en ratingklasse eller -pulje i dette ratingsystem; instituttet har fordelt og fortsætter med at fordele hver eksponering i anvendelsesområdet for en metode for aktieeksponeringer i denne metode med interne modeller.

Kravene om at anvende en IRB-metode, herunder egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, finder også anvendelse, når et institut har gennemført et ratingsystem eller en model, der anvendes inden for et ratingsystem, som det har købt af en tredjepart.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge for at vurdere, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

Artikel 145

Tidligere erfaring med anvendelse af IRB-metoder

1. Et institut, der ansøger om at kunne anvende IRB-metoden, skal for de pågældende IRB-eksponeringsklasser have anvendt ratingsystemer, som i det store og hele er i overensstemmelse med kravene i afdeling 6 til den interne risikomåling og risikostyring i mindst tre år forud for dets opnåelse af godkendelse til at anvende IRB-metoden.

2. Et institut, der ansøger om at kunne anvende egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det har udarbejdet og benyttet egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer på en måde, der i det store og hele svarer til kravene i afdeling 6 til anvendelse af egne estimater af disse parametre i mindst tre år forud for dets opnåelse af godkendelse til at anvende egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer.

3. Såfremt instituttet udvider anvendelsen af IRB-metoden efter dets oprindelige tilladelse, er instituttets erfaring tilstrækkelig til at opfylde kravene i stk. 1 og 2 for så vidt angår de yderligere eksponeringer, der er omfattet. Hvis anvendelsen af ratingsystemer udvides til at omfatte eksponeringer, som er væsentligt forskellige fra den eksisterende dækning, så den eksisterende erfaring ikke med rimelighed kan antages at være tilstrækkelig til at opfylde kravene i disse bestemmelser for så vidt angår de yderligere eksponeringer, finder kravene i stk. 1 og 2 særskilt anvendelse for de yderligere eksponeringer.

Artikel 146

Foranstaltninger, som skal træffes, når kravene i dette kapitel ikke længere opfyldes

Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i dette kapitel, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:

a) forelægger til den kompetente myndigheds tilfredshed en plan for rettidig fornyet overholdelse og gennemfører denne plan inden for en frist, som aftales med den kompetente myndighed

b) godtgør over for de kompetente myndigheder, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 147

Metode til fordeling af eksponeringer i eksponeringsklasser

1. Den metode, som instituttet benytter til at fordele eksponeringer i forskellige eksponeringsklasser, skal være hensigtsmæssig og konsistent over tid.

2. Hver eksponering fordeles i en af følgende eksponeringsklasser:

a) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker

▼B

b) eksponeringer mod institutter

c) erhvervseksponeringer

d) detaileksponeringer

e) aktieeksponeringer

f) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner

g) andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser.

3. Følgende eksponeringer fordeles i den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra a):

a) eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod centralregeringer i henhold til artikel 115 og 116

b) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2

c) eksponeringer mod internationale organisationer, der tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118.

4. Følgende eksponeringer fordeles i den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra b):

a) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder, der ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2 og 4

b) eksponeringer mod offentlige enheder, der ikke behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4

c) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, og

d) eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der behandles som eksponeringer mod institutter i overensstemmelse med artikel 119, stk. 5.

5. For at kunne indgå i den detaileksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra d), skal eksponeringer opfylde følgende kriterier:

a) de skal være mod en af følgende:

i) eksponeringer mod en eller flere fysiske personer

ii) eksponeringer mod en SMV, forudsat – i det tilfælde – at det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne låntagere skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer i restance, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, ikke overstiger 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet har taget rimelige skridt til at få bekræftet situationen

▼B

b) de skal behandles konsistent over tid og ensartet af instituttet i dets risikostyring

c) de forvaltes ikke lige så individuelt som eksponeringer i erhvervseksponeringsklassen

d) de repræsenterer hver især en af et betydeligt antal ensartet forvaltede eksponeringer.

Ud over eksponeringerne i første afsnit medtages nutidsværdien af detailminimumslejeydelser i detaileksponeringsklassen.

6. Følgende eksponeringer fordeles i den aktieeksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra e):

a) ikkegældsbaserede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst

b) gældsbaserede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).

7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke er fordelt i eksponeringsklasserne i stk. 2, litra a), b), d), e) og f), fordeles i den erhvervseksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

8. Inden for den erhvervseksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra c), skal institutter separat identificere eksponeringer med følgende karakteristika som specialiseret långivning:

a) eksponeringen er mod en enhed, som er oprettet specifikt for at finansiere eller drive fysiske aktiver eller er en økonomisk set sammenlignelig eksponering

b) de kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, som de genererer, og

c) den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne.

9. Restværdien af lejede ejendomme fordeles i den eksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra g), undtagen hvis denne restværdi allerede indgår i den lejeeksponering, som er fastlagt i artikel 166, stk. 4.

10. En eksponering som følge af udbydelsen af kreditrisikoafdækning for en kurv af "nth to default"-kreditderivater fordeles i den samme klasse, som er fastlagt i stk. 2, som eksponeringerne i kurven ville være fordelt i, medmindre de enkelte eksponeringer i kurven ville være fordelt i forskellige eksponeringsklasser, og eksponeringen fordeles i så tilfælde i den erhvervseksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra c).

▼B

Artikel 148

Betingelser for implementering af IRB-metoden for forskellige eksponeringsklasser og forretningsenheder

1. Institutter og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber skal implementere IRB-metoden for alle eksponeringer, medmindre de af de kompetente myndigheder har fået tilladelse til permanent at anvende den standardiserede metode i overensstemmelse med artikel 150.

Med forbehold af forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder kan implementeringen ske trinvist for de forskellige eksponeringsklasser, jf. artikel 147, inden for samme forretningsenhed, for forskellige forretningsenheder inden for samme koncern eller med henblik på anvendelse af egne estimater af LGD eller konverteringsfaktorer til beregning af risikovægte for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker.

I forbindelse med den detaileksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 5, kan implementeringen ske trinvist for de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154 svarer til.

2. De kompetente myndigheder fastsætter den frist, som et institut og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber har til at implementere IRB-metoden for alle eksponeringer. De kompetente myndigheder fastsætter en frist, som de anser for passende på grundlag af arten og omfanget af institutternes eller et eventuelt moderselskabs og dets datterselskabers aktiviteter samt antallet og arten af de ratingsystemer, der skal implementeres.

3. Institutter implementerer IRB-metoden efter de betingelser, de kompetente myndigheder har fastsat. Den kompetente myndighed udformer disse betingelser, så de sikrer, at den fleksibilitet, der følger af stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav for de eksponeringsklasser eller forretningsenheder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller til brug for egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer.

4. Institutter, som først er begyndt at anvende IRB-metoden efter den 1. januar 2013, eller som indtil denne dato er blevet pålagt af de kompetente myndigheder, at de skal kunne beregne deres kapitalkrav ved hjælp af standardmetoden, skal fortsat kunne beregne deres kapitalkrav ved hjælp af standardmetoden for alle deres eksponeringer i implementeringsperioden, indtil de kompetente myndigheder meddeler, at de finder det godtgjort, at IRB-metoden vil kunne implementeres med rimelig sikkerhed.

5. Et institut, som har fået tilladelse til at anvende IRB-metoden til en hvilken som helst eksponeringsklasse, skal anvende IRB-metoden til den aktieeksponeringsklasse, som er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), undtagen i det tilfælde, hvor instituttet har tilladelse til at anvende standardmetoden for aktieeksponeringer i henhold til artikel 150, og til eksponeringsklassen for aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, som er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra g).

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder skal fastlægge den hensigtsmæssige karakter af og tidsplan for den trinvise implementering af IRB-metoden for de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 3.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 149

Betingelser for tilbagevenden til mindre avancerede metoder

1. Et institut, som anvender IRB-metoden til en bestemt eksponeringsklasse eller eksponeringstype, må ikke ophøre med at anvende denne metode og i stedet anvende standardmetoden til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af standardmetoden ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at det er nødvendigt på grund af arten og kompleksiteten af instituttets samlede eksponeringer af denne type, og at det ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici

b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

2. Institutter, som i henhold til artikel 151, stk. 9, har fået tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, må ikke vende tilbage til at anvende LGD-værdier og konverteringsfaktorer som i artikel 151, stk. 8, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af LGD og konverteringsfaktorer som omhandlet i artikel 151, stk. 8, til en bestemt eksponeringsklasse eller eksponeringstype ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at den er nødvendig på grund af arten og kompleksiteten af instituttets samlede eksponeringer af denne type, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici

b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af opfyldelse af de af de kompetente myndigheder fastlagte betingelser for anvendelse af IRB-metoden i henhold til artikel 148 og tilladelse til delvis anvendelse på permanent basis som omhandlet i artikel 150.

Artikel 150

Betingelser for delvis anvendelse på permanent basis

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan institutter, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og de forventede tab for en eller flere eksponeringsklasser, anvende standardmetoden på følgende eksponeringer:

▼B

a) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), hvis antallet af væsentlige låntagere er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse låntagere

b) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra b), hvis antallet af væsentlige låntagere er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse låntagere

c) eksponeringer i ikkevæsentlige forretningsenheder samt eksponeringsklasser eller eksponeringstyper, der er uden større betydning i henseende til størrelse og opfattet risikoprofil

d) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker i medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder, administrative organer og enheder i den offentlige sektor, forudsat at:

i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem eksponeringer mod den pågældende centralregering og centralbank og de øvrige eksponeringer i kraft af særlige offentlige arrangementer, og

▼C2

ii) eksponeringer mod centralregeringen og centralbanken risikovægtes med 0 % i henhold til artikel 114, stk. 2 eller 4, eller artikel 495, stk. 2.

▼B

e) et instituts eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er omfattet af passende tilsynsmæssige krav, eller et selskab, med hvilket der består en forbindelse i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

f) eksponeringer mellem institutter, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7

g) aktieeksponeringer mod enheder, hvis kreditforpligtelser risikovægtes med 0 % i henhold til kapitel 2 herunder offentligt støttede enheder, der kan risikovægtes med 0 %

h) aktieeksponeringer, som indgås under lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som tilvejebringer væsentlig støtte til instituttets investeringer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i aktieinvesteringer, når sådanne eksponeringer samlet set kun kan udelukkes fra IRB-metoden op til en grænse på 10 % af kapitalgrundlaget

i) de eksponeringer, som er omhandlet i artikel 119, stk. 4, og som opfylder betingelserne heri

▼B

j) statsgarantier og statsligt genforsikrede garantier, jf. artikel 215, stk. 2.

De kompetente myndigheder giver tilladelse til at anvende standardmetoden for de i litra g) og h) i første afsnit nævnte aktieeksponeringer, for hvilke der er givet tilladelse til denne behandling i andre medlemsstater. EBA offentliggør på sit websted og ajourfører regelmæssigt en liste over de i i nævnte litra omhandlede eksponeringer, der kan behandles efter standardmetoden.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1 betragtes aktieeksponeringsklassen for et institut som væsentlig, hvis dens samlede værdi, ►C2 eksklusive aktieeksponeringer under lovgivningsprogrammer som omhandlet i stk. 1, litra h), ◄ i gennemsnit i det foregående år overstiger 10 % af instituttets kapitalgrundlag. Hvis antallet af disse aktieeksponeringer er mindre end 10 individuelle besiddelser, er denne grænse på 5 % af instituttets kapitalgrundlag.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 1, litra a), b) og c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA udsteder i 2018 retningslinjer for anvendelsen af stk. 1, litra d), hvori den anbefaler grænser i form af en procentdel af de samlede balanceførte og/eller risikovægtede aktiver, der skal beregnes efter standardmetoden.

Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb

Underafdeling 1

Behandling efter type eksponeringsklasse

Artikel 151

Behandling efter eksponeringsklasse

1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a)-e) og g), beregnes, medmindre de fratrækkes kapitalgrundlaget, i overensstemmelse med underafdeling 2, undtagen når de pågældende eksponeringer fratrækkes i egentlig kernekapital-poster, hybrid kernekapital-poster eller supplerende kapital-poster.

▼B

2. De risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer beregnes i overensstemmelse med artikel 157. Hvis et institut har fuld regresret over for sælgeren af erhvervede fordringer i tilfælde af misligholdelsesrisici eller udvandingsrisici, finder bestemmelserne i denne artikel og artikel 152 samt artikel 158, stk. 1-4, om erhvervede fordringer ikke anvendelse, og eksponeringen behandles som en eksponering med sikkerhed i fordringen.

3. Beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici og udvandingsrisici baseres på de relevante parametre, der er knyttet til den pågældende eksponering. Disse omfatter PD, LGD, løbetid (i det følgende benævnt "M") og eksponeringsværdien. PD og LGD kan tages i betragtning separat eller set under et i overensstemmelse med afdeling 4.

4. Institutter beregner risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici vedrørende alle eksponeringer, der tilhører aktieeksponeringsklassen som omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), efter bestemmelserne i artikel 155. Institutter kan anvende de metoder, der er fastsat i artikel 155, stk. 3 og 4, hvis de har fået forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 155, stk. 4, såfremt instituttet opfylder kravene i afdeling 6, underafdeling 4.

5. Risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko vedrørende specialiseret långivning kan beregnes i henhold til artikel 153, stk. 5.

6. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a)-d), skal institutter anvende deres egne PD-estimater i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

7. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra d), skal institutter anvende deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

8. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 1472, stk. 2, litra a)-c), skal institutterne anvende LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og konverteringsfaktorerne i artikel 168, stk. 8, litra a)-d), medmindre instituttet har fået tilladelse til at anvende sine egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer for disse eksponeringsklasser i overensstemmelse med stk. 9.

9. For alle eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra a)-c), skal den kompetente myndighed tillade, at institutter anvender deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.

10. De risikovægtede eksponeringsbeløb for securitiserede eksponeringer og eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra f), beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.

▼B

Artikel 152

Behandling af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Opfylder eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er kriterierne i artikel 32, stk. 3, og er instituttet bekendt med alle eller nogle af CIU'ens underliggende eksponeringer, skal instituttet betragte de underliggende eksponeringer, som om de var direkte eksponeringer i forbindelse med beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er omhandlet i dette kapitel.

Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele eller aktier i en anden CIU, skal den første CIU betragte de underliggende eksponeringer i den anden CIU, som om de var direkte eksponeringer.

2. Når instituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, for alle eller dele af de underliggende eksponeringer i CIU'en, skal de risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

a) for eksponeringer, som tilhører aktieeksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra e), skal institutter anvende den forenklede risikovægtningsmetode, som er omhandlet i artikel 155, stk. 2

b) for alle andre underliggende eksponeringer, jf. stk. 1, skal institutter anvende den i kapitel 2 fastlagte standardmetode under forudsætning af følgende:

   i) for eksponeringer, der er tildelt en specifik risikovægt for ikkeratede eksponeringer, eller som er omfattet af det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt eksponeringsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1 250 %

   ii) for alle andre eksponeringer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og være mindst 5 %.

Hvis instituttet med henblik på anvendelse af litra a) ikke kan sondre mellem private equity, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Når disse eksponeringer sammen med instituttets direkte eksponeringer i denne eksponeringsklasse ikke er væsentlige, jf. artikel 150, stk. 2, kan artikel 150, stk. 1, finde anvendelse, såfremt de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil.

►C2 3. Opfylder eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU ikke kriterierne i artikel 132, stk. 3, eller er instituttet ikke bekendt med alle CIU'ens underliggende eksponeringer eller med underliggende eksponeringer for en andel eller aktie i en CIU, der selv er en underliggende eksponering for CIU'en, ◄ skal instituttet betragte de underliggende eksponeringer, som om de var i direkte eksponeringer og beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med den forenklede risikovægtningsmetode i artikel 155, stk. 2.

▼B

Hvis instituttet ikke kan sondre mellem private equity, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Det skal fordele eksponeringer, der ikke er aktieeksponeringer, i klassen andre aktieeksponeringer.

4. Som alternativ til metoden i stk. 3 kan institutter selv beregne eller få følgende tredjeparter til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede eksponeringsbeløb baseret på CIU'ens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med de i stk. 2, litra a) og b), nævnte metoder:

a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

b) for andre CIU'ers vedkommende, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade institutter at anvende den i artikel 150, stk. 1 omhandlede standardmetode, under nærværende artikels stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 2

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisici

Artikel 153

Risikovægtede eksponeringsbeløb for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker

1. Med forbehold af den særlige fremgangsmåde i stk. 2, 3 og 4 beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker efter følgende formler:

$$\textit{Risiko – risikovægtet eksponerings beløb} = RW \cdot \textit{eksponerings ærdi}$$

hvor risikovægten RW defineres som:

i) hvis PD = 0, er RW 0

▼B

ii) hvis PD = 1, dvs. for misligholdte eksponeringer:

— hvor institutter anvender LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, er RW 0

▼C2

— hvor institutter anvender egne LGD-estimater, er RW: $RW = \max\{0; 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

▼B

hvor det forventede bedste tabsestimat (i det følgende benævnt "EL_{BE}") er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering jf. artikel 181, stk. 1, litra h)

iii) hvis 0 < PD < 1er

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

hvor

N(x) = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

G (Z) = angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x-værdi, for hvilken det gælder, at N(x) = z)

R = angiver korrelationskoefficienten, der defineres som

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = løbetidsfaktoren, der defineres som

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. For alle eksponeringer mod store enheder i den finansielle sektor ganges korrelationskoefficienten i stk. 1, nr. iii), med 1,25. ►C2 For alle eksponeringer mod uregulerede enheder i den finansielle sektor ganges korrelationskoefficienterne i henholdsvis stk. 1, litra iii,) og stk. 4 med 1,25, når det er relevant. ◄

3. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for hver eksponering, der opfylder kravene i artikel 202 og 217, kan justeres efter følgende formel:

$$Risikovægtet\ Eksp - beløb = RW \cdot Eksp.værdi \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

hvor:

PD_{pp} = PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

▼B

RW beregnes ved hjælp af den relevante risikovægtningsformel, der er anført i stk. 1, for eksponeringen, låntagers PD og LGD vedrørende en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækningen. Løbetidsfaktoren (b) beregnes ved hjælp af den mindste af enten PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller låntagers PD.

4. For eksponeringer mod virksomheder, som indgår i en koncern, hvis samlede årsomsætning er på under 50 mio. EUR, kan institutterne anvende følgende korrelationsformel, jf. stk. 1, nr. iii), til beregning af risikovægtene for erhvervseksponeringer. I denne formel angiver S den samlede årsomsætning i millioner EUR, hvor 5 mio. EUR ≤ S ≤ 50 mio. EUR. Indberettede årsomsætninger på mindre end 5 mio. EUR behandles, som om de udgør 5 mio. EUR. For erhvervede fordringer er den samlede årsomsætning det vægtede gennemsnit af de enkelte eksponeringer i puljen.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5,S\},50\} - 5}{45}\right)$$

Institutter skal lægge koncernens samlede aktiver til grund i stedet for den samlede årsomsætning, hvis den samlede årsomsætning ikke er en relevant indikator for selskabets størrelse, og de samlede aktiver udgør en mere relevant indikator end den samlede årsomsætning.

5. For specialiseret långivning, hvor et institut ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6, tildeler instituttet risikovægtene i tabel 1 for disse eksponeringer:

Tabel 1

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2½ år eller derover	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Ved tildelingen af risikovægte ved specialiseret långivning skal institutterne tage hensyn til følgende faktorer: den finansielle styrke, det politiske og lovgivningsmæssige miljø, transaktionernes og/eller aktivernes art, garantistillerens og selskabets styrke, herunder eventuelle indtægter fra offentlig-private partnerskaber og værdipapirporteføljer.

6. For erhvervede erhvervsfordringer skal institutterne overholde kravene i artikel 184. For erhvervede erhvervsfordringer, der også opfylder betingelserne i artikel 154, stk. 5, og hvor det ville være en urimelig byrde for et institut at benytte risikokvantificeringsstandarder for erhvervseksponeringer, der er fastsat i del 6 vedrørende disse fordringer, kan risikokvantificeringsstandarderne for detaileksponeringer i afdeling 6 anvendes.

▼B

7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som "first-loss"-positioner som led i IRB-securitiseringsrammerne.

8. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, og således at denne kreditbegivenhed bringer kontrakten til ophør, hvis et ECAI har foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet, anvendes de risikovægte, der er anført i kapitel 5. Hvis produktet ikke er ratet af et ECAI, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven med undtagelse af n-1-eksponeringer, hvor summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstiger den nominelle værdi af den risikoafdækning, der ydes af kreditderivatet, ganget med 12,5. De n-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen. Positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte risikovægten efter IRB-metoden, risikovægtes med 1 250 %.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutter skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler specialiseret långivning risikovægte.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 154

Risikovægtede eksponeringsbeløb for detaileksponeringer

1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for detaileksponeringer beregnes efter følgende formel:

$$\textit{Risikovægtede eksponeringsbeløb} = RW \cdot \textit{eksponeringsværti}$$

hvor risikovægten RW defineres som:

i) hvis PD = 1, dvs. at for misligholdte eksponeringer er risikovægten RW:;

$$RW = \max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

hvor EL_{BE} er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra h)

▼B

ii) hvis 0 < PD < 1

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

hvor

N(x) = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

G (Z) = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x-værdi, for hvilken det gælder, at N(x) = z).

R = korrelationskoefficienten, der defineres som

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer mod SMV'er som omhandlet i artikel 142, stk. 5, som opfylder kravene i artikel 202 og 217, kan beregnes i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3.

3. For detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom anvendes en korrelationskoefficient (R) på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.

4. For kvalificerede revolverende detaileksponeringer, jf. litra a)-e), anvendes en korrelationskoefficient (R) på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.

Eksponeringerne betragtes som kvalificerede revolverende detaileksponeringer, hvis de opfylder følgende betingelser:

a) eksponeringerne er mod privatkunder

b) eksponeringerne er revolverende og usikrede, og de kan opsiges af instituttet, såfremt de ikke udnyttes straks og uden betingelser. Revolverende eksponeringer defineres i denne forbindelse som eksponeringer, hvor tilgodehavender hos privatkunder må variere alt efter, hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat. Uudnyttede lånetilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene sætter instituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og lovgivning i tilknytning hertil

c) en eksponering mod en enkelt privatkunde i delporteføljen kan højst udgøre 100 000 EUR

▼B

d) anvendelse af korrelationskoefficienten i dette stykke er begrænset til porteføljer, hvor tabsraterne især inden for små PD-intervaller udviser lav volatilitet sammenlignet med deres gennemsnitlige tabsprocenter.

e) behandlingen som en kvalificeret revolverende detaileksponering skal være konsistent med delporteføljens underliggende risikokarakteristika.

Uanset litra b) finder kravet om, at eksponeringen skal være usikret, ikke anvendelse, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerhedsstillelsen, ikke i LGD-estimatet.

De kompetente tilsynsmyndigheder undersøger den relative volatilitet i tabsprocenterne for de kvalificerede revolverende detaildelporteføljer samt den samlede kvalificerede revolverende detailportefølje og udveksler oplysninger om typiske karakteristika for tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer med de øvrige medlemsstater.

5. Erhvervede fordringer skal for at kunne behandles som detaileksponeringer opfylde de krav, der er anført i artikel 184, samt følgende betingelser:

a) instituttet har erhvervet fordringerne af uafhængige tredjepartssælgere, og dets eksponering mod fordringens debitor indebærer ingen risici, der direkte eller indirekte udgår fra instituttet selv

b) de erhvervede fordringer opstår på uafhængig basis mellem sælgeren og debitor. Koncerninterne mellemværender og fordringer, hvor der foregår en modregning mellem selskaber, som køber og sælger til hinanden, opfylder ikke betingelserne

c) det institut, som har erhvervet fordringerne, har et krav på hele afkastet fra de erhvervede fordringer eller på en forholdsmæssig andel af afkastet og

d) porteføljen af erhvervede fordringer er tilstrækkelig diversificeret.

6. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse, udvanding eller begge dele, behandles som "first-loss"-positioner som led i IRB-securitiseringsrammerne.

7. For blandede puljer af erhvervede detailfordringer, hvor de institutter, som har erhvervet fordringerne, ikke kan adskille eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom og kvalificerede revolverende detaileksponeringer fra andre detaileksponeringer, anvendes den funktion til beregning af risikovægte for detaileksponeringer, der resulterer i det højeste kapitalkrav for sådanne eksponeringer.

▼B

Artikel 155

Risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer

1. Institutterne fastlægger deres risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer med undtagelse af dem, der fratrækkes efter bestemmelserne i anden del, eller som risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 48 i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4. Et institut kan anvende forskellige metoder på forskellige aktieporteføljer, hvis instituttet selv anvender forskellige metoder til intern risikostyring. Hvis et institut anvender forskellige metoder, skal valget af PD/LGD-metoden eller metoden med interne modeller være konsistent, også over tid og med hensyn til den metode, der anvendes til intern risikostyring af den pågældende aktieeksponering, og regelarbitrage bør ikke lægges til grund.

Institutterne kan behandle aktieeksponeringer mod accessoriske servicevirksomheder efter behandlingen af andre aktiver, som ikke er gældsforpligtelser.

2. Efter den forenklede risikovægtningsmetode beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb efter formlen

$$\textit{risikovægtet eksponeringsbeløb exposure} = RW * \textit{eksponeringens størrelse}:$$

hvor

risikovægt (RW) = 190 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkelig diversificerede porteføljer

risikovægt (RW) = 290 % for eksponeringer i børsnoterede aktier

risikovægt (RW) = 370 % for alle andre aktieeksponeringer.

Korte spotpositioner og afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen kan modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er forbeholdt risikoafdækning af specifikke aktieeksponeringer, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år mere. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt tildeles de enkelte positioners numeriske værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes samme metode som for erhvervseksponeringer som omhandlet i artikel 162, stk. 5.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel 4.

3. Efter PD/LGD-metoden skal de risikovægtede poster beregnes efter formlerne i artikel 153, stk. 1. Hvis institutterne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er fastlagt i artikel 178, tildeles risikovægtene en justeringsfaktor på 1,5.

▼B

For de enkelte eksponeringer må summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstige eksponeringens størrelse ganget med 12,5.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel 4. Det kræver, at LGD fastsættes til 90 % for eksponeringen med den part, der yder risikoafdækningen. For private equity-eksponeringer i tilstrækkelig diversificerede porteføljer kan anvendes en LGD på 65 %. I disse tilfælde sættes løbetiden M til fem år.

4. Efter metoden med interne modeller opgøres det risikovægtede eksponeringsbeløb som det potentielle tab på instituttets aktieeksponeringer, opgjort ved brug af interne value-at-risk-modeller baseret på et ensidigt 99 % konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkast og en passende risikofri rente, der er beregnet over en længere analyseperiode, ganget med 12,5. De risikovægtede eksponeringsbeløb for porteføljen af aktieeksponeringer må ikke være lavere end summen af følgende:

a) de risikovægtede eksponeringsbeløb opgjort efter PD/LGD-metoden og

b) det tilsvarende forventede tab på eksponeringsbeløbene ganget med 12,5.

Beløbene i litra a) og b) beregnes på grundlag af PD-værdierne som omhandlet i artikel 165, stk. 1, og de tilsvarende LGD-værdier som omhandlet i artikel 165, stk. 2.

Institutterne kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering.

Artikel 156

Risikovægtede eksponeringsbeløb for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

De risikovægtede eksponeringsbeløb for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, beregnes efter følgende formel:

$$\begin{matrix} \textit{risikovægtet} \\ \textit{eksponeringsbeløb} \end{matrix} = 100\ \% * \textit{eksponeringens størrelse},$$

undtagen:

a) kassebeholdning og tilsvarende poster samt guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld

b) hvis eksponeringen er en restværdi af lejede aktiver, beregnes risikovægten således:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{eksponeringens størrelse}$$

▼B

hvor t er det største af 1 og det nærmeste hele antal år af lejekontraktens restløbetid.

Underafdeling 3

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandingsrisiko vedrørende erhvervede fordringer

Artikel 157

Risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandingsrisiko vedrørende erhvervede fordringer

1. Institutterne beregner de risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandingsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer og detailfordringer efter formlen i artikel 153, stk. 1.

2. Institutterne bestemmer inputparametrene PD og LGD efter bestemmelserne i afdeling 4.

3. Institutterne beregner eksponeringsværdien efter bestemmelserne i afdeling 5.

4. Med henblik på anvendelse af denne artikel sættes løbetiden M til 1 år.

5. De kompetente myndigheder fritager et institut for beregning og anerkendelse af risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandingsrisiko for eksponeringer, der skyldes erhvervede erhvervs- eller detailfordringer, såfremt instituttet har godtgjort overfor de kompetente myndigheder, at udvandingsrisiko for dette institut er uvæsentlig for denne type eksponeringer.

Afdeling 3

Værdi af forventede tab

Artikel 158

Behandling efter eksponeringstype

1. Beregningen af værdien af de forventede tab baseres på de samme inputtal for PD, LGD og værdien af hver eksponering som dem, der benyttes til beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med artikel 151.

2. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.

3. Værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser", der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra g), er nul.

4. Værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, der er omhandlet i artikel 152, beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne artikel.

▼B

5. De forventede tab (EL) og værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker samt detaileksponeringer beregnes efter følgende formler:

$$Forventet\ tab\ (EL)\ =\ PD\ *\ LGD$$

Værdi af forventet tab = EL [multipliceret med] eksponeringens størrelse.

Ved misligholdte eksponeringer (PD = 100 %), hvor institutterne bruger deres egne estimater for LGD, er EL fastsat som EL_{BE}, som er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra h).

For eksponeringer, der behandles som anført i artikel 153, stk. 3, fastsættes EL til 0 %.

6. De forventede tab vedrørende specialiseret långivning, hvor institutterne anvender de risikovægtningsmetoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, tildeles i henhold til tabel 2.

Tabel 2

Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2½ år eller derover	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med den forenklede risikovægtningsmetode, beregnes efter følgende formel:

$$Værdi\ af\ forventet\ tab\ =\ EL\ \times\ eksponeringens\ størrelse$$

Der anvendes følgende EL-værdier:

forventet tab (EL) = 0,8 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

forventet tab (EL) = 0,8 % for børsnoterede aktieeksponeringer

forventet tab (EL) = 2,4 % for alle andre aktieeksponeringer.

8. De forventede tab og værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med PD/LGD-metoden, beregnes efter følgende formler:

$$Forventet\ tab(EL)\ =\ PD\cdot LGD$$

$$Værdi\ af\ forventet\ tab\ =\ EL\ \times\ eksponeringens\ størrelse$$

▼B

9. Værdien af de forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med metoden med interne modeller, er nul.

10. Værdien af de forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer beregnes efter følgende formel:

$$Forventet\ tab\ (EL) = PD \times LGD$$

$$Værdi\ af\ forventet\ tab = EL \times eksponeringens\ størrelse.$$

Artikel 159

Behandling af værdien af de forventede tab

Institutterne trækker værdien af de forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer og yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 110og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer. Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, jf. artikel 166, stk. 1, behandles på samme måde som specifikke kreditrisikojusteringer. Specifikke kreditrisikojusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdien af forventede tab på andre eksponeringer. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.

Afdeling 4

Sandsynlighed for misligholdelse (pd), tab givet misligholdelse (lgd) og løbetid

Underafdeling 1

Erhvervseksponeringer og eksponeringer mod, institutter, centralregeringer og centralbanker

Artikel 160

Sandsynlighed for misligholdelse (PD)

1. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for en eksponering mod et selskab eller et institut fastsættes til mindst 0,03 %.

2. For erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6, bestemmes PD for sådanne eksponeringer ved hjælp af følgende metoder:

a) For foranstillede krav vedrørende erhvervede erhvervsfordringer er PD instituttets estimat af det forventede tab (EL) divideret med tab givet misligholdelse (LGD) for disse fordringer.

▼B

b) For efterstillede krav vedrørende erhvervede erhvervsfordringer er PD instituttets estimat af EL.

c) Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende sine egne LGD-estimater for erhvervseksponeringer, jf. artikel 143, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab for erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling.

3. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for modparter der har misligholdt, er 100 %.

4. Institutterne kan tage hensyn til ufinansieret kreditrisikoafdækning i sandsynligheden for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandingsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditafdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Selskabet har en kreditvurdering fra et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.

b) Selskabet har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI og skønnes ifølge en intern rating at have en PD svarende til den, der er forbundet med kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.

5. Institutter, der benytter deres egne LGD-estimater, kan med forbehold af bestemmelserne i artikel 161, stk. 3, anerkende ufinansieret kreditafdækning ved at justere PD.

6. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede erhvervsfordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til instituttets estimat af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne LGD-estimater for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling. Institutterne kan anerkende ufinansieret kreditafdækning i PD i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandingsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditafdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis betingelserne i stk. 4 er opfyldt.

7. Uanset artikel 201, stk. 1, litra g), anerkendes de selskaber, der opfylder betingelserne i stk. 4.

▼B

Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne LGD-estimater vedrørende udvandingsrisici for erhvervede erhvervsfordringer, kan det anerkende ufinansieret kreditafdækning ved at justere PD, jf. dog artikel 161, stk. 3.

Artikel 161

Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal anvende følgende LGD-værdier:

a) privilegerede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 45 %

b) efterstillede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 75 %

c) institutterne kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditafdækning vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) i overensstemmelse med kapitel 4

d) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som er omfattet af den behandling, der er omhandlet i artikel 129, stk. 4 eller 5 kan tillægges en LGD-værdi på 11,25 %

e) for privilegerede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD), eller instituttets PD-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6: 45 %

f) for efterstillede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD), eller instituttets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6: 100 %

g) for udvandingsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer: 75 %.

2. Med hensyn til udvandings- og misligholdelsesrisici kan et institut, hvis det har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne LGD-estimater for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede erhvervsfordringer i PD og LGD, anvende LGD-estimatet for erhvervede erhvervsfordringer.

3. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne LGD-estimater for erhvervseksponeringer og eksponeringer modinstitutter, centralregeringer og centralbanker, kan ufinansieret kreditafdækning anerkendes ved at justere PD eller LGD, forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder. Instituttet må ikke for garanterede eksponeringer anvende en justeret PD eller LGD, der medfører, at den justerede risikovægt bliver lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.

▼B

4. Med henblik på de foretagender, der er omhandlet i artikel 153, stk. 3, fastsættes LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækningen til enten et tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikkeafdækket facilitet i relation til garantistilleren eller låntagers ikkeafdækkede facilitet afhængigt af, om der, såfremt både garantistilleren og låntageren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der inddrives, vil afhænge af henholdsvis garantistillerens eller låntagerens finansielle situation.

Artikel 162

Løbetid

1. Institutter, der har ikke har fået tilladelse til at benytte deres egne LGD'er og egne konverteringsfaktorer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter eller centralregeringer og centralbanker, fastsætter for eksponeringer i tilknytning til genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer en løbetid (M) på 0,5 år og for alle andre eksponeringer en løbetid på 2,5 år.

Alternativt beslutter de kompetente myndigheder som led i den tilladelse, der er omhandlet i artikel 143, om instituttet skal anvende løbetiden (M) for hver eksponering som anført i stk. 2.

2. Institutter, der har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer for eksponeringer mod selskaber, institutter eller centralregeringer og centralbanker, beregner løbetiden (M) for hver af disse eksponeringer som anført i litra a)-e) i nærværende stykke og med forbehold af bestemmelserne i stk. 3-5 i nærværende artikel. M må ikke overstige 5 år undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 384, stk. 1, hvor M som angivet deri anvendes:

a) For et instrument, hvis fremtidige betalingsstrømme er kendte, beregnes løbetiden efter følgende formel:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

hvor CF_t angiver de pengestrømme (hovedstol, renter og gebyrer), som låntager kontraktmæssigt skal betale i perioden t

b) For derivater, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra den vægtede gennemsnitlige restløbetid på eksponeringen. Løbetiden skal mindst være på 1 år, og løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver eksponering.

▼B

c) For eksponeringer, der opstår i forbindelse med transaktioner med fuldt sikrede eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter, som beskrevet i bilag II og transaktioner med fuldt eller næsten fuldt sikrede margenlån, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 10 dage.

d) For genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion.

e) For et institut, som har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte sine egne PD-estimater for erhvervede erhvervsfordringer, fastsættes en løbetid for de trukne beløb svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitlige løbetid for de erhvervede fordringer. Løbetiden skal mindst være på 90 dage. Den samme løbetid anvendes også for ikketrukne beløb, der indgår i en facilitet med købetilsagn, forudsat at denne facilitet indeholder effektive klausuler, regler om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter det købende institut mod en væsentlig forringelse af kvaliteten af de fremtidige fordringer, det har pligt til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for ikketrukne beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 90 dage.

f) For andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette stykke, eller hvis instituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale resterende periode (målt i år), som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år.

g) Såfremt institutter benytter metoden med interne modeller, der er fastsat i kapitel 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringsværdierne, beregnes løbetiden for de eksponeringer, som de anvender denne metode på, og hvor løbetiden for den længste kontrakt i nettinggruppen overstiger et år, efter følgende formel:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}} ,5 \right\}$$

hvor:

S_{t_k} = en "dummy"-variabel, hvis værdi i en fremtidig periode t_k svarer til 0, hvis $t_k > 1$ år, og til 1, hvis $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = den forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = den faktiske forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

df_{t_k} = den risikofrie diskonteringsfaktor for den fremtidige periode t_k

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) Et institut, der benytter en intern model til beregning af en ensidig kreditværdijustering (CVA), kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvende den faktiske låneperiode, der estimeres ved hjælp af en intern model som M.

Med forbehold af stk. 2 finder formlen i litra a) anvendelse på nettinggrupper, hvor den oprindelige løbetid for alle kontrakter er på under et år

i) For institutter, der benytter metoden med interne modeller, der er fastsat i kapital 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringsværdierne og har tilladelse til at benytte en intern model for specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 5, fastsættes løbetiden til 1 i formlen i artikel 153, stk. 1, forudsat at instituttet over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at dens interne model for specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner anvendt i artikel 383 tager højde for virkninger af migrering mellem ratingklasser.

j) Med henblik på artikel 153, stk. 3, er løbetiden den effektive løbetid for kreditafdækningen, dog mindst et år.

3. Såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margen og daglig værdiansættelse og indeholder bestemmelser, der giver mulighed for øjeblikkelig realisering eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margen, skal løbetiden fastsættes til mindst én dag for:

a) fuldt eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter som beskrevet i bilag II

b) fuldt eller næsten fuldt sikrede margenudlånstransaktioner

c) genkøbstransaktioner samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer.

For kvalificerede kortfristede eksponeringer, som ikke indgår i instituttets løbende finansiering af låntageren, skal løbetiden i øvrigt fastsættes til mindst én dag. Kvalificerede kortfristede eksponeringer omfatter følgende:

a) eksponeringer mod institutter, som er opstået som led i afvikling af valutaforpligtelser

▼B

b) selvlikviderende kortfristede handelsfinansieringstransaktioner i tilknytning til udveksling af varer eller tjenesteydelser med en restløbetid på op til et år som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 80)

c) eksponeringer, som er opstået som led i afvikling af køb og salg af værdipapirer inden for den sædvanlige leveringsperiode eller to arbejdsdage

d) eksponeringer, som er opstået som led i kontante afregninger ved telegrafisk overførsel og afvikling af elektroniske betalingstransaktioner og forudbetalte omkostninger, herunder overtræk, som er opstået ved mangelfulde transaktioner, der ikke overskrider et fast, aftalt og begrænset antal arbejdsdage.

4. For eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, som er beliggende i Unionen, og hvis konsoliderede omsætning og konsoliderede aktiver udgør under 500 mio. EUR, kan institutterne vælge konsistent at fastsætte løbetiden som anført i stk. 1 i stedet for at anvende stk. 2. Institutterne kan erstatte samlede aktiver til en værdi af 500 mio. EUR med samlede aktiver til en værdi af 1 000 mio. EUR for selskaber, der hovedsaglig ejer eller udlejer ikkespekulationspræget fast ejendom til beboelse.

5. Manglende løbetidsmatch behandles som anført i kapitel 4.

Underafdeling 2

Detaileksponeringer

Artikel 163

Sandsynlighed for misligholdelse (PD)

1. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) af en eksponering fastsættes til mindst 0,03 %.

2. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) for låntagere eller, hvis der tages udgangspunkt i forpligtelsen, for misligholdte eksponeringer fastsættes til 100 %.

3. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede fordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til estimaterne af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et institut er i stand til at foretage en opdeling, som de kompetente myndigheder anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes.

4. Ufinansieret kreditafdækning kan med forbehold af artikel 164, stk. 2, tages i betragtning ved justering af sandsynligheden for misligholdelse (PD). I forbindelse med udvandingsrisici kan sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, ud over de udbydere af kreditafdækning, der er omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis betingelserne i artikel 160, stk. 4, er opfyldt.

▼B

Artikel 164

Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal foretage deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 143. For udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 75 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan instituttet anvende sit eget LGD-estimat.

2. Ufinansieret kreditafdækning kan anerkendes ved justering af sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimaterne, forudsat at kravene i artikel 183, stk. 1, 2 og 3, er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, enten for at støtte en enkelt eksponering eller en pulje af eksponeringer. Et institut må ikke for garanterede eksponeringer anvende en justeret PD eller LGD, som medfører den justerede risikovægt bliver lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.

3. Med henblik på artikel 154, stk. 2, fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) for den i artikel 153, stk. 3, nævnte sammenlignelige direkte eksponering mod udbyderen af kreditafdækningen til enten et tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikkeafdækket facilitet i relation til garantistilleren eller låntagers ikkeafdækkede facilitet afhængigt af, om der, såfremt både garantistilleren og låntageren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der inddrives, vil afhænge af henholdsvis garantistillerens eller låntagerens finansielle situation.

4. De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 10 %.

De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 15 %.

5. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 101, og under hensyntagen til den fremadrettede markedsudvikling for fast ejendom og andre relevante indikatorer skal de kompetente myndigheder med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år vurdere, om LGD-mindsteværdierne i stk. 4 i nærværende artikel er passende for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom, der er beliggende inden for deres område. ►C2 De kompetente myndigheder kan om nødvendigt under hensyntagen til den finansielle stabilitet fastsætte højere mindsteværdier for eksponeringsvægtet gennemsnitlig LGD for eksponeringer sikret ved fast ejendom inden for deres område. ◄

De kompetente myndigheder underretter EBA om de ændringer, som de i overensstemmelse med første afsnit foretager i LGD-mindsteværdierne, og EBA offentliggør disse LGD-værdier.

▼B

6. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som de kompetente myndigheder skal tage højde for ved fastsættelsen af højere LGD-mindsteværdier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼C2

7. Institutterne i en medlemsstat skal anvende de højere LGD-mindsteværdier, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har fastsat for eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom beliggende i denne medlemsstat.

▼B

Underafdeling 3

Aktieeksponeringer, der behandles efter sandsynlighed for misligholdelse (pd)/tab givet misligholdelse (lgd)-metoden

Artikel 165

Aktieeksponeringer, der behandles efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden

1. Sandsynligheden for misligholdelse bestemmes efter de metoder, der gælder for erhvervseksponeringer.

Sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal mindst udgøre:

a) 0,09 % for børsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold

b) 0,09 % for ikkebørsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster

c) 0,40 % for børsnoterede aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 155, stk. 2

d) 1,25 % for alle andre aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 155, stk. 2.

2. Tab givet misligholdelse fastsættes til 65 % for private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer. For alle andre sådanne eksponeringer fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) til 90 %.

▼B

3. Løbetiden fastsættes til fem år for samtlige eksponeringer.

Afdeling 5

Værdien af eksponeringer

Artikel 166

Erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker samt detaileksponeringer

1. Medmindre andet er anført, skal værdien af eksponeringer vedrørende balanceførte poster være den regnskabsmæssige værdi uden hensyntagen til eventuelle kreditrisikojusteringer.

Denne regel gælder også for aktiver, som erhverves til en pris, der afviger fra det skyldige beløb.

For erhvervede aktiver betegnes forskellen mellem det skyldige beløb og den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer, der blev opført på instituttets balance ved erhvervelse af aktivet, som et nedslag, hvis det skyldige beløb er større, og som en præmie, hvis det er mindre.

2. Når institutterne anvender rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, beregnes eksponeringsværdien i overensstemmelse med kapitel 4 eller 6.

3. Med henblik på beregning af eksponeringsværdien af balanceført netting af udlån og indskud anvende de metoder, der er omhandlet i kapitel 4.

4. Eksponeringsværdien for leasingkontrakter svarer til de diskonterede minimumsleasingindbetalinger. Minimumsleasingindbetalinger omfatter betalinger, som leasingtageren betaler eller har pligt til at betale i løbet af leasingkontraktens løbetid, og enhver købsoption (dvs. hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker). Hvis en anden part end leasingtager kan være forpligtet til at erlægge en betaling i relation til restværdien af det leasede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 201 for udbydere af kreditafdækningsaftaler samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 213, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditafdækning i henhold til kapitel 4.

5. For alle kontrakter, der er opført i bilag II, fastsættes eksponeringsværdien efter de metoder, der er beskrevet i kapitel 6, uden hensyn til eventuelle kreditrisikojusteringer.

6. Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb vedrørende erhvervede fordringer fastsættes eksponeringsværdien til værdien i henhold til stk. 1 fratrukket kapitalgrundlagskrav vedrørende udvandingsrisici forud for kreditrisikoreduktion.

▼B

7. Når en eksponering har form af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlån- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenudlånstransaktioner, svarer eksponeringsværdien til værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i overensstemmelse med artikel 24. Anvendes den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, skal eksponeringsværdien som fastsat i den nævnte artikel forhøjes med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenudlånstransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller artikel 220, stk. 2.

8. Eksponeringsværdien vedrørende følgende poster beregnes ud fra det forpligtede, men ikketrukne beløb multipliceret med en konverteringsfaktor. Institutterne skal i overensstemmelse med artikel 146, stk. 8, anvende følgende konverteringsfaktorer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker:

a) For kredittilsagn, som kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel af instituttet, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse ved en forringelse af en låntagers kreditværdighed, anvendes en konverteringsfaktor på 0 %. Institutterne skal for at kunne anvende en konverteringsfaktor på 0 % nøje overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditværdighed. Uudnyttede kredittilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning.

b) For remburser med kort løbetid, der vedrører varebevægelser anvendes en konverteringsfaktor på 20 % for såvel udstedende som bekræftende institutter.

c) For uudnyttede købetilsagn for revolverende erhvervede fordringer, som kan opsiges uden betingelser, eller som effektivt sikrer, at instituttet automatisk kan opsige dem når som helst uden varsel, anvendes en konverteringsfaktor på 0 %. Institutterne skal for at kunne anvende en konverteringsfaktor på 0 % aktivt overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditværdighed.

d) For andre eksponeringer, "note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF) anvendes en konverteringsfaktor på 75 %.

►C2 Institutter, der opfylder kravene i afdeling 6 ◄ for brug af egne estimater af konverteringsfaktorer, kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse benytte deres egne estimater af konverteringsfaktorer for forskellige produkttyper som nævnt i litra a)-d).

▼B

9. Er en forpligtelse knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to konverteringsfaktorer, der gælder for det enkelte tilsagn.

10. For alle andre ikkebalanceførte poster end dem, der er nævnt i stk. 1-8, er eksponeringsværdien følgende procentdel af dens værdi:

a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko

b) 50 %, hvis det er en post med middelrisiko

c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko

d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

Med henblik på dette stykke henføres de ikkebalanceførte poster til risikokategorier som anført i bilag I.

Artikel 167

Aktieeksponeringer

1. Aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifik kreditrisikojustering.

2. Ikkebalanceførte aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den nominelle værdi efter reduktion af den nominelle værdi ved specifikke kreditrisikojusteringer for denne eksponering.

Artikel 168

Andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

Eksponeringsværdien af andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifik kreditrisikojustering.

Afdeling 6

Krav i forbindelse med den interne ratingbaserede metode

Underafdeling 1

Ratingsystemer

Artikel 169

Generelle principper

1. Hvis et institut anvender flere forskellige ratingsystemer, skal de grundlæggende regler om, hvordan en låntager eller en transaktion fordeles i et ratingsystem, dokumenteres og anvendes på en sådan måde, at det afspejler risikoniveauet i tilstrækkelig grad.

2. Kriterier og -procedurer skal revideres regelmæssigt for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår.

▼B

3. Hvis et institut anvender direkte estimater af risikoparametre for individuelle låntagere eller eksponeringer, kan disse betragtes som estimater fordelt på ratingklasser på en kontinuerlig ratingskala.

Artikel 170

Ratingsystemernes struktur

1. Strukturen i ratingsystemer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker skal opfylde følgende krav:

a) Ratingsystemet skal tage højde for låntagernes og transaktionernes risikokarakteristika.

b) Ratingsystemet skal omfatte en ratingskala for låntagere med det ene formål kvantitativt at afspejle risikoen for låntagers misligholdelse. Ratingskalaen for låntagere skal bestå af mindst 7 ratingklasser for låntagere, der ikke har misligholdt, og 1 ratingklasse for låntagere, der har misligholdt.

c) Instituttet skal dokumentere forholdet mellem de forskellige låntagerratingklasser med hensyn til, hvor stor misligholdelsesrisikoen er for hver ratingklasse, og hvilke kriterier der anvendes til fastlæggelse af denne misligholdelsesrisiko.

d) Institutter, der har porteføljer inden for et bestemt markedssegment og et vist interval, hvad angår misligholdelsesrisici, skal have nok låntagerratingklasser inden for dette interval til at undgå uhensigtsmæssige koncentrationer af låntagere inden for en bestemt ratingklasse. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt ratingklasse, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at låntagerratingklassen dækker et forholdsvis snævert PD-bånd, og at den misligholdelsesrisiko, der er forbundet med samtlige låntagere i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.

e) For at få tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende egne LGD-estimater til beregning af kapitalgrundlagskravet, skal ratingsystemet omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler LGD-relaterede transaktionskarakteristika. Definitionen af facilitetsratingklasser skal indeholde en beskrivelse af, hvordan eksponeringer fordeles i ratingklassen, og hvilke kriterier der anvendes til fastsættelse af risikoen for de forskellige ratingklasser.

f) Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt facilitetsratingklasse, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at tab givet misligholdelse (LGD) inden for facilitetsratingklassen dækker et forholdsvis snævert LGD-bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige eksponeringer i ratingklassen, ligger inden for dette bånd.

2. Institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, til risikovægtning af specialiseret långivning, undtages fra kravet om, at de skal fastsætte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagere kommer i misligholdelse i forbindelse med disse eksponeringer. Disse institutter skal for disse eksponeringer have mindst 4 ratingklasser for låntagere, der ikke har misligholdt, og mindst 1 ratingklasse for låntagere, der har misligholdt.

▼B

3. Strukturen i ratingsystemer for detaileksponeringer skal opfylde følgende krav:

a) Ratingsystemerne skal afspejle risici i tilknytning til såvel låntagere som transaktioner og indregne alle relevante karakteristika vedrørende låntagere og transaktioner.

b) Det skal ved sondringen mellem risici sikres, at antallet af eksponeringer i en given ratingklasse eller pulje er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en meningsfuld kvantificering og validering af tabskarakteristikaene for den pågældende ratingklasse eller pulje. Fordelingen af eksponeringer og låntagere i ratingklasser eller puljer skal tage sigte på at undgå uforholdsmæssigt store koncentrationer.

c) Den måde, hvorpå eksponeringer fordeles i ratingklasser eller puljer, skal gøre det muligt at foretage en meningsfuld differentiering af risikoen, en gruppering af eksponeringer, der er tilstrækkelig ensartede, og en nøjagtig og konsistent estimering af tabskarakteristikaene for de pågældende ratingklasser eller puljer. Grupperingen skal for erhvervede fordringer afspejle sælgerens kreditgivningspolitik og deres kunders forskellighed.

4. Institutterne skal tage hensyn til følgende risikofaktorer, når de fordeler eksponeringer i ratingklasser eller puljer:

a) låntagernes risikokarakteristika

b) transaktionernes risikokarakteristika, herunder produkttyper og/eller typer af sikkerhedsstillelse. Institutter skal tage eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere eksponeringer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse

c) overtrædelse af kontraktvilkår, medmindre et institut godtgør over for den kompetente myndighed, at overtrædelse af kontraktvilkår ikke er en væsentlig risikofaktor for eksponeringen.

Artikel 171

Fordeling i ratingklasser eller puljer

1. Instituttet skal fastsætte specifikke definitioner af og procedurer og kriterier for, hvordan eksponeringer fordeles i de ratingklasser eller puljer, der indgår i et ratingsystem, og de skal opfylde følgende krav:

a) Definitioner og kriterier vedrørende ratingklasser eller puljer skal være så detaljerede, at de ansvarlige for ratingen konsistent fordeler låntagere eller faciliteter, der indebærer samme risiko, i samme ratingklasse eller pulje. Denne konsekvens skal gøre sig gældende for alle forretningsområder, afdelinger og geografiske områder.

b) Dokumenteringen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan eksponeringer fordeles i ratingklasser eller puljer, at efterprøve denne fordeling og at bedømme, om fordelingen i ratingklasser eller puljer sker på en hensigtsmæssig måde.

▼B

c) Kriterierne skal også stemme overens med instituttets interne kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende låntagere og faciliteter.

2. Instituttet skal tage alle relevante oplysninger i betragtning ved fordelingen af låntagere og faciliteter i ratingklasser eller puljer. Oplysningerne skal være aktuelle og gøre det muligt for instituttet at forudse, om forpligtelserne i forbindelse med eksponeringen vil blive opfyldt. Jo færre oplysninger et institut har, jo mere konservativt skal dets fordeling af eksponeringer i låntager- og facilitetsratingklasser eller puljer være. Hvis instituttet primært anvender en ekstern rating til sin interne ratingfordeling, skal det sørge for også at inddrage andre relevante oplysninger.

Artikel 172

Fordeling af eksponeringer

1. Fordelingen af erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker og aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 150, stk. 3, skal opfylde følgende kriterier:

a) De enkelte låntagere fordeles i en låntagerratingklasse som led i kreditbevillingsprocessen.

b) For de eksponeringer, hvor instituttet har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne LGD-estimater og konverteringsfaktorer, skal de enkelte eksponeringer også fordeles i facilitetsratingklasser som led i kreditbevillingsprocessen.

c) Institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 153, stk. 5, til risikovægtning af specialiseret långivning, skal fordele hver af disse eksponeringer til en ratingklasse i overensstemmelse med artikel 170, stk. 2.

d) Alle juridiske enheder, som instituttet er eksponeret mod, skal rates særskilt. Instituttet skal have en passende politik for behandling af individuelle låntagerkunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder.

e) Særskilte eksponeringer mod samme låntager henføres til samme låntagerratingklasse, uanset om der er forskel på de konkrete transaktioners art. I følgende tilfælde kan særskilte eksponeringer dog resultere i forskellige ratingklasser for samme låntager:

   i) landeoverførselsrisici, afhængigt af om eksponeringerne er denomineret i lokal eller udenlandsk valuta

   ii) behandlingen af de garantier, der stilles i tilknytning til en eksponering, kan give anledning til, at eksponeringen fordeles i en anden låntagerratingklasse

▼B

iii) forbrugerbeskyttelse, bankhemmelighed eller anden lovgivning hindrer udvekslingen af kundeoplysninger.

2. De enkelte eksponeringer fordeles i forbindelse med detaileksponeringer i en ratingklasse eller en pulje som led i kreditbevillingsproceduren.

3. Institutterne skal i forbindelse med fordelinger i ratingklasser og puljer oplyse, i hvilke tilfælde man kan beslutte at tilsidesætte (override) de input eller output, der indgår i ratingprocessen, og hvilke medarbejdere der har til opgave at godkende disse tilsidesættelser. Institutterne skal dokumentere disse tilsidesættelser og notere de ansvarlige medarbejdere. Institutterne skal analysere udviklingen for de eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat. Denne analyse skal inkludere en vurdering af udviklingen i eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat af en bestemt person, idet al personale skal dækkes.

Artikel 173

Ratingprocessens integritet

1. Ratingprocessen for erhvervseksponeringer, for eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker og for aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3, skal opfylde følgende integritetskrav:

a) Ratings og regelmæssige gennemgange af ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig part, som ikke har direkte gavn af de beslutninger, der træffes om ydelse af lån.

b) Institutterne skal gennemgå deres ratings mindst én gang om året og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating. Der skal foretages hyppigere gennemgang for låntagere i højrisikogruppen og for problematiske eksponeringer. Institutter skal foretage en ny rating, hvis der fremkommer væsentlige oplysninger om låntageren eller eksponeringen.

c) Et institut skal indføre effektive metoder til tilvejebringelse og ajourføring af relevante oplysninger om låntagernes karakteristika, som indvirker på sandsynligheden for misligholdelse (PD), og om transaktionernes karakteristika, som indvirker på tab givet misligholdelse (LGD) eller konverteringsfaktorer.

2. Et institut skal i forbindelse med detaileksponeringer mindst én gang om året gennemgå ratingen af låntagere og faciliteter og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating, eller i givet fald revidere tabskarakteristika og status med hensyn til overtrædelser af kontraktvilkår for de enkelte risikopuljer. Instituttet skal også mindst én gang om året gennemgå et repræsentativt udsnit af de enkelte eksponeringer i hver pulje for at sikre sig, at eksponeringerne stadig befinder sig i den rigtige pulje, og justere ratingen, hvis resultatet af gennemgangen ikke retfærdiggør overførslen af den aktuelle rating.

▼B

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de kompetente myndigheders metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 174

Anvendelse af modeller

Institutter, der anvender statistiske modeller og andre mekaniske metoder til fordeling af eksponeringer i låntager- eller facilitetsratingklasser eller -puljer, skal opfylde følgende krav:

a) Modellen skal gøre det muligt at opstille præcise prognoser, og den må ikke fordreje kapitalkravene. Inputvariablerne skal udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl ("bias").

b) Instituttet skal iværksætte en metode til analyse af de data, der anvendes i modellen, hvilket omfatter en vurdering af, om dataene er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige.

c) De data, der indgår i modellen, skal være repræsentative for alle instituttets nuværende låntagere eller eksponeringer.

d) Instituttet skal foretage regelmæssig modelvalidering, herunder overvåge modellens funktion og stabilitet, gennemgå modelspecifikationer og sammenholde modeloutput med faktiske observationer.

e) Instituttet skal understøtte den statistiske model ved hjælp af menneskelige beslutninger og kontrolforanstaltninger med henblik på at revidere de modelbaserede ratings og sikre, at modellerne anvendes på en hensigtsmæssig måde. Gennemgangsprocedurerne skal sigte mod at afdække og begrænse fejl, der skyldes svagheder ved modellen. De menneskelige beslutninger skal træffes på grundlag af alle relevante oplysninger, der ikke er indregnet i modellen. Instituttet skal gøre rede for, hvordan menneskelige beslutninger og modelresultater skal kombineres.

Artikel 175

Dokumentering af ratingsystemer

1. Institutterne skal dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis. Denne dokumentation skal vise, at kravene i denne afdeling er opfyldt, og belyse emner som porteføljespredning, ratingkriterier, hvilke opgaver der varetages af de parter, der rater låntagere og eksponeringer, hyppighed for gennemgang af ratings og ledelsesmæssig kontrol med ratingprocessen.

▼B

2. Instituttet skal dokumentere grundlaget for dets valg af ratingkriterier og den analyse, der har motiveret dette valg. Instituttet skal dokumentere alle større ændringer i risikoratingprocessen og angive, hvilke ændringer der er foretaget i risikoratingprocessen efter de kompetente myndigheders seneste gennemgang. Tilrettelæggelsen af ratingarbejdet, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur, skal også dokumenteres.

3. Institutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og sikre, at de stemmer overens med definitionerne i denne forordning.

4. Hvis instituttet benytter statistiske modeller i ratingprocessen, skal det dokumentere sine metoder. Dette materiale skal:

a) indeholde en detaljeret beskrivelse af de teorier, antagelser og matematiske og empiriske faktorer, der ligger til grund for fordelingen af estimater på ratingklasser, individuelle låntagere, eksponeringer eller puljer, og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen

b) sigte mod at iværksætte en stringent statistisk proces, der inkluderer "out-of-time"- og "out-of-sample"-funktionstest, til validering af modellen

c) oplyse om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.

5. Instituttet skal over for den kompetente myndighed godtgøre, at kravene i denne artikel er opfyldt, hvis det har købt et ratingsystem eller en model anvendt i et ratingsystem, af en tredjepart, og nævnte sælger nægter at give instituttet adgang til eller begrænser dets adgang til oplysninger om nævnte ratingsystem eller models metodologi eller underliggende data, som anvendes til at udvikle nævnte metodologi eller model, med den begrundelse, at sådanne oplysninger er fortrolige.

Artikel 176

Datavedligeholdelse

1. Institutterne skal indsamle og opbevare data om aspekter vedrørende deres interne ratings, jf. ottende del.

2. Institutterne skal i forbindelse med erhvervseksponeringer, eksponering mod institutter samt centralregeringer og centralbanker og aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3, indsamle og opbevare:

a) detaljerede oplysninger om tidligere ratings af låntagere og anerkendte garantistillere

b) oplysninger om tidspunktet for de pågældende ratings

▼B

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratingen

d) oplysninger om den person, der har ansvaret for ratingen

e) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte eksponeringer

f) oplysninger om tidspunktet for og omstændighederne i forbindelse med sådanne misligholdelser

g) data vedrørende sandsynligheden for misligholdelse (PD) og den faktiske misligholdelse for de enkelte ratingklasser og migrering mellem ratingklasser.

3. Institutter, der ikke benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal indsamle og opbevare data vedrørende sammenligninger af de faktiske tab givet misligholdelse med værdierne i artikel 161, stk. 1, og sammenligninger af de faktiske konverteringsfaktorer med værdierne i artikel 166, stk. 8.

4. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal indsamle og opbevare:

a) fyldestgørende data vedrørende tidligere ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i forbindelse med de enkelte ratingskalaer

b) oplysninger om, hvornår de pågældende ratings og estimater blev foretaget

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer

d) oplysninger om, hvem der har ratet faciliteten, og hvem der har tilvejebragt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer

e) data vedrørende estimerede og faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i forbindelse med hver misligholdt eksponering

f) data vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) for eksponeringer før og efter vurdering af virkningerne af en garanti eller et kreditderivat, såfremt instituttet tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikobegrænsende virkninger ved beregningen af tab givet misligholdelse (LGD)

g) data vedrørende tabskomponenter for hver misligholdt eksponering.

▼B

5. Institutterne skal i forbindelse med detaileksponeringer indsamle og opbevare:

a) de data, der anvendes ved fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer

b) data vedrørende estimater af sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer for de respektive ratingklasser eller puljer af eksponeringer

c) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte eksponeringer

d) data vedrørende de ratingklasser eller puljer, som misligholdte eksponeringer blev henført til i det år, der gik forud for misligholdelsen, samt de faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer

e) data vedrørende tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer.

Artikel 177

Anvendelse af stresstest i forbindelse med vurdering af kapitalgrundlaget

1. Instituttet skal indføre velfunderet procedurer for stresstest til brug ved vurderingen af kapitalgrundlaget. Stresstest skal sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets kreditekspонering i negativ retning, og at vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

2. Instituttet skal regelmæssigt gennemføre en stresstest af kreditrisici for at vurdere, hvordan bestemte forhold vil indvirke på dets samlede kapitaldækning for kreditrisici. Den anvendte test skal udvælges af instituttet og underkastes tilsynsmæssig kontrol. Den anvendte test skal være meningsfuld og indbefatte virkningerne af alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarier. Instituttet skal vurdere migreringer i instituttets ratings under stresstestscenarier. De stresstestede porteføljer skal omfatte den altovervejende del af instituttets samlede eksponering.

3. Institutter, der anvender fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, skal som led i deres stresstestsystem undersøge virkningen af en forringelse af den kreditværdighed, der tillægges udbydere af kreditrisikoafdækning og navnlig udbydere af kreditrisikoafdækning, som ikke overholder anerkendelseskriterierne.

Underafdeling 2

Kvantificering af risici

Artikel 178

Låntageres misligholdelse

1. Det betragtes som en misligholdelse fra en bestemt låntagers side, hvis en af eller begge de følgende begivenheder har fundet sted:

▼B

a) Instituttet anser det for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, uden at instituttet griber til foranstaltninger, så som at realisere en eventuel sikkerhed.

b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kan erstatte de 90 dage med 180 dage for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme eller SMV-erhvervsejendomme i detaileksponeringsklassen samt for eksponeringer mod offentlige enheder. De 180 dage gælder ikke med henblik på artikel 127.

I forbindelse med detaileksponeringer kan institutterne anvende definitionen af misligholdelse i litra a) og b) i første afsnit på en individuel kreditfacilitet snarere end i forbindelse med en låntagers samlede forpligtelser.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), gælder følgende:

a) Med hensyn til overtræk anses låntageren for at være i restance, hvis han har overskredet den meddelte grænse, har fået meddelt en grænse, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden at have tilladelse hertil, og hvis det underliggende beløb er betydeligt.

b) I forbindelse med litra a) omfatter en meddelt grænse enhver kreditgrænse, som instituttet har fastsat, og som instituttet har gjort skyldneren bekendt med.

c) For kreditkort anses låntageren for at være i restance, når minimumsbetalingens forfaldsdato overskrides.

d) Hvor betydelig en gældsforpligtelse i restance er, vurderes i forhold til en grænse, som fastlægges af de kompetente myndigheder. Denne grænse afspejler et risikoniveau, som den kompetente myndighed anser for at være acceptabelt

e) Institutterne skal have dokumenterede metoder til tælling af restancedage, særlig i forbindelse med "re-ageing" af faciliteter og tilladelse til forlængelser, ændringer eller udskydelser, fornyelser og netting af eksisterende konti. Metoderne skal anvendes konsistent over tid og være i tråd med instituttets interne risikostyrings- og beslutningsprocesser.

3. I forbindelse med stk. 1, litra a), indikerer følgende faktorer, at låntageren ikke kan forventes at betale:

a) Instituttet sætter gældsforpligtelsen i bero.

b) Instituttet anerkender en væsentlig specifik kreditrisikojustering, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditværdigheden, efter at instituttet indgik eksponeringen.

▼B

c) Instituttet sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab.

d) Instituttet indvilliger i en krisebetinget omlægning af gældsforpligtelsen, hvilket ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller i givet fald gebyrer. I forbindelse med aktieeksponeringer, der vurderes efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden, omfatter det en krisebetinget omlægning af selve aktierne.

e) Instituttet har indgivet konkursbegæring mod låntageren eller anmodet om en lignende foranstaltning vedrørende låntagerens gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

f) Låntageren har erklæret sig konkurs eller er blevet erklæret konkurs eller har opnået en lignende beskyttelse, som betyder, at han kan undlade eller vente med at indfri en gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

4. Institutter, som anvender eksterne data, der ikke uden videre er i overensstemmelse med definitionen af misligholdelse i stk. 1, skal foretage passende justeringer for at bringe dem i generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.

5. Mener instituttet, at en eksponering, der tidligere har været misligholdt, ikke længere er forbundet med øget risiko for misligholdelse, skal det rate låntageren eller faciliteten på samme måde som en ikkemisligholdt eksponering. Hvis det på et senere tidspunkt vurderes, at definitionen af en misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag en kompetent myndighed fastsætter grænsen i stk. 2, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA udsteder retningslinjer for anvendelsen af denne artikel. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 179

Generelle krav til estimater

1. Institutterne skal opfylde følgende krav i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:

▼B

a) Instituttets egne estimater af risikoparametrene sandsynlighed for misligholdelse, tab givet misligholdelse, konverteringsfaktorer og forventet tab skal baseres på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimaterne skal foretages ved brug af såvel den historiske erfaring som empiriske data og ikke bare overlades til instituttets eget skøn. Estimaterne skal være troværdige og intuitive og baseres på de faktorer, der indvirker mest på de respektive risikoparametre. Jo færre data et institut har, jo mere konservativt er det nødt til at være i sin vurdering.

b) Instituttet skal være i stand til at udskille sin tabserfaring med hensyn til misligholdelsesrate, tab givet misligholdelse, konverteringsfaktorer eller tab, hvor der anvendes estimater af det forventede tab, i de faktorer, der efter dets opfattelse indvirker på de respektive risikoparametre. Instituttets estimater skal bygge på lang tids erfaring.

c) Der skal tages hensyn til eventuelle ændringer i udlånspraksis eller i procedurerne for inddrivelse af gæld i de observationsperioder, der er omhandlet i artikel 180, stk. 1, litra h) og stk. 2, litra e), artikel 181, stk. 1, litra j), artikel 181, stk. 2, artikel 182, stk. 2 og 3. Instituttets estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt og nye data og andre oplysninger, efterhånden som de fremkommer. Institutterne skal revidere deres estimater i lyset af nye oplysninger, dog mindst én gang om året.

d) Den gruppe af eksponeringer, der har leveret data til brug for estimater, de kreditstandarder, der blev anvendt ved genereringen af disse data, og andre relevante karakteristika skal være sammenlignelige med de tilsvarende karakteristika for instituttets eksponeringer og standarder. De økonomiske eller markedsmæssige vilkår, der ligger til grund for dataene, skal være relevante for de aktuelle og fremtidige vilkår. Antallet af eksponeringer i det pågældende udsnit og den dataperiode, der anvendes ved kvantificeringen, skal være tilstrækkelig til, at instituttet har tillid til, at dets estimater er nøjagtige og velfunderede.

e) For erhvervede fordringer skal estimaterne afspejle alle relevante oplysninger, som det købende institut er i besiddelse af, vedrørende kvaliteten af de underliggende fordringer, heriblandt data om lignende puljer tilvejebragt af sælgeren, af det købende institut eller af andre foretagender. Det købende institut skal vurdere alle data, som sælgeren lægger til grund.

f) Instituttet skal opstille en forsigtighedsmargen for sine estimater baseret på de estimeringsfejl, der må forventes. Hvis metoder og data anses for at være mindre tilfredsstillende, og der må forventes et større antal fejl, fastsættes en større forsigtighedsmargen.

Anvender institutterne forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige. Hvis institutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at der er foretaget passende justeringer af de data, der er indsamlet forud for den 1. januar 2007, med henblik på at skabe generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse i artikel 178 eller med tab, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de fastsatte datastandarder.

▼B

2. Anvender instituttet data fra en pulje, der er fælles for flere institutter, skal det opfylde følgende krav:

a) De øvrige institutter i puljen anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til dets egne.

b) Puljen er repræsentativ for den portefølje, som de fælles data anvendes på.

c) Instituttet anvender de fælles data konsistent over tid til sine løbende estimater.

d) Instituttet vil stadig være ansvarligt for sine ratingsystemers integritet.

e) Instituttet skal bevare det fornødne kendskab til sine egne ratingsystemer, herunder at det formår at sikre en effektiv overvågning og gennemgang af ratingprocessen.

Artikel 180

Særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutioner, centralregeringer og centralbanker i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer, og for aktieeksponeringer, hvis instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3:

a) Institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse for hver låntagerratingklasse på baggrund af et langsigtet gennemsnit af etårige misligholdelsesrater. Sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for højt gearede låntagere eller for låntagere, hvis aktiver hovedsagelig er handlede aktiver, skal afspejle resultaterne af de underliggende aktiver baseret på perioder med stresset volatilitet.

b) For erhvervede erhvervsfordringer kan institutterne estimere EL for hver låntagerratingklasse ud fra langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesrater.

c) Hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for erhvervede erhvervsfordringer på grundlag af et estimat af EL samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra a).

d) Institutternes teknikker til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal understøttes af analyser. Institutterne skal erkende vigtigheden af, at de bruger deres egen dømmekraft, når de skal kombinere resultaterne af disse teknikker og korrigere for de begrænsninger, der er forbundet med teknikker og oplysninger.

▼B

e) For så vidt som et institut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal estimaterne afspejle kreditgivningspolitikken og eventuelle afvigelser mellem det ratingsystem, der har genereret dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis kreditgivningspolitikken eller ratingsystemer er blevet ændret, skal instituttet fastsætte en større forsigtighedsmargen i sit estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD).

f) For så vidt som et institut relaterer eller konverterer sine interne ratings til den skala, der anvendes af et ECAI eller en lignende organisation, og derefter anvender den misligholdelsesrate, der er observeret for den eksterne organisations ratings, på instituttets ratings, skal konverteringen baseres på en sammenligning af interne ratingkriterier med de kriterier, der anvendes af den eksterne organisation, og en sammenligning af interne og eksterne ratings af eventuelle fælles låntagere. Systematiske fejl (bias) eller uoverensstemmelser i konverteringsmetoden eller i de underliggende data bør undgås. De kriterier, som den eksterne organisation har lagt til grund for de data, der anvendes til kvantificeringen, skal kun fokusere på misligholdelsesrisici og ikke afspejle transaktionskarakteristika. Instituttet skal i forbindelse med sin analyse sammenligne de definitioner af misligholdelse, der er anvendt, med forbehold af kravene i artikel 178. Instituttet skal dokumentere grundlaget for konverteringen.

g) Hvis et institut anvender statistiske modeller til forudsigelse af misligholdelser, kan det estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) som et simpelt gennemsnit af de estimater af sandsynligheden for misligholdelse, der er opstillet for de enkelte låntagere i en bestemt ratingklasse. Instituttet skal opfylde kravene i artikel 174, når det anvender modeller vedrørende sandsynligheden for misligholdelse til dette formål.

h) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Bestemmelserne i dette litra gælder også for anvendelse af sandsynlighed for misligholdelse (PD)/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden i forbindelse med aktier. Institutter, som ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) eller konverteringsfaktorer, kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

2. For detaileksponeringer skal følgende krav opfyldes:

a) Institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) for hver låntagerratingklasse eller pulje på baggrund af et langsigtet gennemsnit af etårige misligholdelsesrater.

b) PD-estimater kan også afledes af et estimat af de samlede tab og passende estimater af tab givet misligholdelse (LGD).

▼B

c) Institutterne skal betragte de interne data, der anvendes til fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, som den primære informationskilde i forbindelse med estimering af tabskarakteristika. Institutter kan anvende eksterne data (herunder fælles data) eller statistiske modeller til kvantificeringen, under forudsætning af at følgende tætte forbindelser begge eksisterer:

i) mellem instituttets metode til fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og den metode, der benyttes af den eksterne datakilde, og

ii) mellem instituttets interne risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data.

►C2 d) Hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for detaileksponeringer ◄ på grundlag af et estimat af de samlede tab samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 181, stk. 1, litra a).

e) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af tabskarakteristika, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Instituttet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til beregning af de fremtidige tabsprocenter. Institutter kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

f) Institutterne skal identificere og analysere forventede ændringer af risikoparametre i krediteksponeringers levetid (sæsoneffekter).

Institutterne kan gøre brug af både eksterne og interne referencedata vedrørende erhvervede detailfordringer. Institutterne skal foretage sammenligninger mellem alle relevante datakilder.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, litra h), og stk. 2, litra e)

b) hvilke metoder de kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere et instituts metode til estimering af sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 143.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 181

Særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer:

a) Institutterne skal estimere tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsratingklasse eller pulje på grundlag af det gennemsnitlige faktiske tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsratingklasse eller pulje på baggrund af alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (antalsvægtet gennemsnit af misligholdelser).

b) Institutterne skal anvende de tab givet misligholdelse (LGD)-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem forventes at levere konstante faktiske tab givet misligholdelse (LGD)-værdier over tid, for ratingklasser eller puljer, skal institutterne justere deres estimater af risikoparametre for ratingklasser eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk nedgangsperiode vil få på kapitalen.

c) Instituttet skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem den risiko, der er forbundet med låntageren, og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. De tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, skal behandles konservativt.

d) Manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og sikkerhedsstillelsen skal behandles konservativt i forbindelse med instituttets vurdering af tab givet misligholdelse (LGD).

e) For så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimater tager hensyn til den stillede sikkerhed, skal disse estimater ikke udelukkende baseres på sikkerhedens anslåede markedsværdi. Tab givet misligholdelse (LGD)-estimater skal tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis institutterne ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, som de har stillet, og realisere den.

f) For så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimater tager højde for sikkerhedsstillelsen, skal institutterne fastsætte interne krav for sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikostyring, som generelt er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel 4, afdeling 3.

g) I det omfang et institut anerkender sikkerhedsstillelse i forbindelse med fastsættelse af eksponeringens værdi for modpartsrisiko i overensstemmelse med kapitel 6, afdeling 5 eller 6, skal de beløb, som denne sikkerhedsstillelse ventes at indbringe, ikke medregnes i tab givet misligholdelse (LGD)-estimater.

▼B

h) Med hensyn til eksponeringer, der allerede er misligholdte, skal instituttet anvende summen af dets bedste estimat for forventede tab for hver eksponering set i forhold til de aktuelle økonomiske forhold og eksponeringens status og dets estimat for den øgede tabsrate som følge af eventuelt yderligere uventede tab i inddrivningsperioden, dvs. mellem datoen for misligholdelsen og den endelige likvidation af eksponeringen.

i) Såfremt instituttet har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af eksponeringer og tab.

j) Estimater af tab givet misligholdelse (LGD) skal i forbindelse med erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

2. I forbindelse med detaileksponeringer kan institutterne:

a) beregne tab givet misligholdelse (LGD)-estimater ud fra de faktiske tab og passende estimater af PD

b) tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres konverteringsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimater

c) i forbindelse med erhvervede detailfordringer gøre brug af både interne og eksterne referencedata til estimering af tab givet misligholdelse (LGD).

Estimater af LGD skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Institutterne har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige tabsprocenter. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1

►C2 b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed i henhold til stk. 2 kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, ◄ der dækker en periode på to år, når instituttet gennemfører IRB-metoden.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 182

Særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer

1. Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer:

a) Institutterne skal estimere konverteringsfaktorer for hver facilitetsratingklasse eller pulje på grundlag af de gennemsnitlige faktiske konverteringsfaktorer for hver facilitetsratingklasse eller pulje, hvor der anvendes et antalsvægtet gennemsnit af misligholdelser udledt på baggrund af alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne.

b) Institutterne skal anvende de estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem forventes at levere konstante faktiske konverteringsfaktorer over tid, for ratingklasser eller puljer, skal institutterne justere deres estimater af risikoparametre for ratingklasser eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk nedgangsperiode vil få på kapitalen.

c) Institutternes estimater af konverteringsfaktorer skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk på sin facilitet, både op til og efter at den begivenhed, der udløser en misligholdelse, er indtrådt. Estimatet af konverteringsfaktoren skal omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og konverteringsfaktorens størrelse.

d) Institutterne skal ved beregningen af estimater af konverteringsfaktorer inddrage de særlige politikker og strategier, der er fastlagt vedrørende kontostyring og betalingsprocedurer. Institutterne skal også tage højde for deres evne og vilje til at forhindre yderligere træk under omstændigheder, hvor der ikke er tale om manglende betaling, men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske misligholdelsesbegivenheder.

e) Institutterne skal indføre passende systemer og procedurer til overvågning af facilitetsbeløb, aktuelle tilgodehavender i forhold til bevilgede lån og ændringer i tilgodehavender hos individuelle låntagere og grupper af låntagere. Institutterne skal være i stand til at varetage den daglige overvågning af samtlige tilgodehavender.

▼B

f) Hvis institutterne benytter forskellige estimater af konverteringsfaktorer til beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige.

2. Estimater af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter samt centralregeringer og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

3. Institutterne kan i forbindelse med detaileksponeringer tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres konverteringsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimater

Estimater af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Som en undtagelse til stk. 1, litra a), har instituttet ikke pligt til at tillægge kravene om historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige træk på kreditfaciliteter. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1

b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet første gang gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 183

Krav vedrørende vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning i forbindelse med erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker, hvor egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD)-estimater anvendes, samt i forbindelse med detaileksponeringer

1. Følgende krav skal opfyldes i forbindelse med anerkendte garantistillere og garantier:

▼B

a) Institutterne skal fastsætte klare kriterier for, hvilke typer garantistillere de anerkender med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer.

b) Anerkendte garantistillere er omfattet af de samme regler som låntagere, jf. artikel 171, 172 og 173.

c) Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet (i forhold til garantibeløbet og garantiens restløbetid), og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Betingede garantier, som er omfattet af betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser, kan anerkendes efter tilladelse fra de kompetente myndigheder. I ratingkriterierne skal der tages tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger af den risikoreducerende effekt.

2. Instituttet skal fastsætte klare kriterier for justering af ratingklasser, puljer eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimater og, i forbindelse med detaileksponeringer og anerkendte erhvervede detailfordringer, for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer med henblik på at afspejle garantiers indvirkning på beregningen af risikovægtede eksponeringer. Disse kriterier skal opfylde kravene i artikel 171, 172 og 173.

Kriterierne skal være troværdige og intuitive. De skal fokusere på, hvorvidt garantistilleren kan og vil opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien er korreleret med låntagerens evne til at indfri gælden, og i hvilket omfang der fortsat vil være en restrisiko i forhold til låntageren.

3. De krav for garantier, der er beskrevet i denne artikel, gælder også for "single-name"-kreditderivater. Hvis der er manglende match mellem den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen for det pågældende kreditderivat eller den forpligtelse, der afgør, om en kreditbegivenhed er indtrådt, finder kravene i artikel 216, stk. 2, anvendelse. Med hensyn til detaileksponeringer og anerkendte erhvervede fordringer gælder bestemmelserne i dette stykke for fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.

Kriterierne skal fokusere på kreditderivatets udbetalingsstruktur og bygge på en konservativ vurdering af de konsekvenser, denne struktur har for niveauet og tidspunktet af inddrivelserne. Instituttet skal undersøge, hvilke andre former for restrisici der forekommer.

4. Kravene i stk. 1-3 finder ikke anvendelse på garantier, der stilles af institutter, centralregeringer, centralbanker og erhvervsvirksomheder, som opfylder kravene i artikel 201, stk. 1, litra g), hvis instituttet har fået tilladelse til at anvende standardmetoden i artikel 148 og 150 for eksponeringer mod sådanne enheder. I så fald anvendes kravene i kapitel 4.

▼B

5. For garantier på detaileksponeringer gælder kravene i stk. 1, 2 og 3 også for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD).

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade, at betingede garantier anerkendes.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 184

Krav til erhvervede fordringer

1. Institutterne skal sikre, at betingelserne i stk. 2-6 opfyldes i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller puljer for erhvervede fordringer.

2. Faciliteten skal struktureres på en sådan måde, at instituttet under alle tænkelige forhold bevarer den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt låntageren betaler direkte til en sælger eller et administrationsselskab, skal instituttet regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger videresendes fuldstændigt og i overensstemmelse med de kontraktmæssige vilkår. Institutterne skal indføre procedurer, som sikrer, at ejendomsretten til fordringer og modtagne midler er beskyttet mod virkningerne af en konkurs eller en retssag, der kan betyde, at långiveren i længere tid må afholde sig fra at realisere eller disponere over fordringerne eller at overtage kontrollen over de modtagne midler.

3. Instituttet skal kontrollere både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation. Følgende krav skal opfyldes:

a) Instituttet skal vurdere korrelationen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og både sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation og opstille interne politikker og procedurer, som yder tilstrækkelig beskyttelse i tilfælde af uforudsete hændelser, og herunder fastsætte interne risikoratings for hver enkelt sælger og administrationsselskab.

b) Instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for vurdering af, hvilke sælgere og administrationsselskaber der kan anerkendes. Instituttet eller dets befuldmægtigede skal regelmæssigt foretage undersøgelser af sælgere og administrationsselskaber for at kontrollere, om sælgerens eller administrationsselskabets indberetninger er nøjagtige, afsløre svig eller operationelle mangler og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og administrationsselskabets indsamlingsstrategier og procedurer. Resultaterne af denne undersøgelse tilsyn skal dokumenteres.

▼B

c) Instituttet skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk; sælgerens tidligere restancer, uerholdelige fordringer og nedskrivninger på uerholdelige fordringer; betalingsvilkår og eventuelle modkonti.

d) Instituttet skal fastsætte effektive politikker og procedurer for overordnet overvågning af koncentrationer på enkelte låntagere både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer.

e) Instituttet skal sørge for, at administrationsselskabet forsyner det med aktuelle og tilstrækkelig detaljerede oplysninger om aldersfordeling og udvanding af fordringer for at sikre overholdelsen af instituttets anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og tilvejebringe et effektivt middel til overvågning og bekræftelse af sælgerens salgsbetingelser og udvanding.

4. Instituttet skal iværksætte systemer og procedurer til tidlig afdækning af forringelser af sælgerens finansielle situation og af kvaliteten af erhvervede fordringer og til proaktiv håndtering af nyopståede problemer. Instituttet skal navnlig have klare og effektive politikker, procedurer og informationssystemer for at overvåge overtrædelser af klausuler og klare og effektive politikker og procedurer for anlæggelse af retssager og håndtering af problematiske erhvervede fordringer.

5. Instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for kontrollen med erhvervede fordringer, kreditter og likvide midler. Der skal navnlig udarbejdes skriftlige interne politikker med fokus på alle væsentlige elementer af det program, der er fastlagt for køb af fordringer, herunder udlånssatser, anerkendt sikkerhedsstillelse, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af kontantindbetalinger. Disse elementer skal fastlægges under passende hensyntagen til alle relevante og væsentlige faktorer, herunder sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation, risikokoncentrationer og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag, og interne systemer skal sikre, at der kun ydes lån, når der foreligger specificerede sikkerheder og dokumentation.

6. Instituttet skal indføre en effektiv intern metode til vurdering af, om alle dets interne politikker og procedurer overholdes. Denne metode skal omfatte regelmæssig kontrol af alle kritiske faser i instituttets program for køb af fordringer, kontrol af funktionsadskillelsen mellem for det første vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og vurderingen af låntageren og for det andet vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og den eksterne kontrol af sælgeren og administrationsselskabet samt evaluering af "backoffice"-transaktioner med særlig fokus på kvalifikationer, erfaringer, personaleantal og tilhørende automatiserede systemer.

▼B

Underafdeling 3

Validering af interne estimater

Artikel 185

Validering af interne estimater

Institutterne skal opfylde følgende krav, når de validerer deres interne estimater:

a) Institutterne skal indføre robuste systemer til validering af nøjagtigheden og konsistensen af ratingsystemer, procedurer og estimering af alle relevante risikoparametre. Den interne validering skal gøre det muligt for instituttet at foretage en konsistent og meningsfuld vurdering af resultaterne af interne ratingsystemer og risikoestimeringssystemer.

b) Institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske misligholdelsesrater med sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for hver ratingklasse, og såfremt de faktiske misligholdelsesrater ligger uden for de rammer, der er fastlagt for denne ratingklasse, skal institutterne iværksætte en nærmere undersøgelse af årsagerne til afvigelsen. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer, skal foretage en tilsvarende undersøgelse vedrørende disse estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

c) Institutterne skal også inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med relevante eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres ratingsystemers funktion skal baseres på den længst mulige periode.

d) De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsistente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.

e) Institutterne skal fastsætte velfunderede interne retningslinjer for situationer, hvor de faktiske værdier for sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), konverteringsfaktorer og samlede tab, hvor forventede tab anvendes, afviger så meget fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om gyldigheden af disse estimater. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i de faktiske misligholdelsesrater. Hvis de faktiske værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal institutterne opjustere estimaterne i lyset af deres misligholdelses- og tabserfaring.

▼B

Underafdeling 4

Krav i forbindelse med aktieeksponeringer i henhold til metoden med interne modeller

Artikel 186

Kapitalgrundlagskrav og risikokvantificering

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav skal institutterne opfylde følgende standarder:

a) Estimatet af det potentielle tab skal være robust over for negative markedsændringer, der kan påvirke den langsigtede risikoprofil for instituttets specifikke aktiebesiddelser. De data, der anvendes for at vise fordelingen af afkast, skal dække den længste analyseperiode, for hvilken der foreligger data, og være egnede til opstilling af risikoprofilen for instituttets specifikke aktieeksponeringer. De anvendte data skal være tilstrækkelige til at tilvejebringe konservative, statistisk pålidelige og robuste tabsestimater, der ikke udelukkende er baseret på subjektive eller skønsmæssige hensyn. Det pågældende chok skal resultere i et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af den relevante langsigtede markeds- eller konjunkturcyklus. Instituttet skal kombinere empiriske analyser af de foreliggende data med justeringer baseret på en række forskellige faktorer for at opnå modeloutput, der er tilstrækkelig realistiske og konservative. Institutter, der opstiller "Value at Risk"-modeller (VaR-modeller) til vurdering af potentielle kvartalstab, kan benytte kvartalsdata eller konvertere data, der dækker en kortere tidshorisont, til tilsvarende kvartalsdata ved hjælp af en analytisk hensigtsmæssig metode, der bygger på empirisk dokumentation og på en veludviklet og dokumenteret idéproces og analyse. En sådan fremgangsmåde skal anvendes konservativt og konsistent over tid. Hvis mængden af relevante data er begrænset, skal instituttet tillægge passende forsigtighedsmargener.

b) De anvendte modeller skal tage tilstrækkeligt hensyn til alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, herunder både de generelle markedsrisici og de specifikke risici, der knytter sig til instituttets aktieportefølje. De interne modeller skal på passende vis belyse historiske prisudsving, kalkulere med potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning og være robuste over for negative markedsforhold. Den population af risikoeksponeringer, som er repræsenteret i de data, der benyttes ved vurderingen, skal svare nøje til eller i det mindste være sammenlignelige med de risici, der er forbundet med instituttets aktieeksponeringer.

c) Den interne model skal være tilpasset instituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet. Når et institut besidder en større beholdning, hvis værdi er særdeles ikke-lineær, skal de interne modeller være udformet, så de tager tilstrækkelig højde for de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter.

d) Kortlægning af individuelle positioner skal indarbejdes i tilnærmede værdier, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde.

▼B

e) Institutterne skal godtgøre ved hjælp af empiriske analyser, at risikofaktorerne er hensigtsmæssige, og at de dækker såvel generelle som specifikke risici.

f) Estimater af aktieeksponeringers afkastvolatilitet skal baseres på relevante og foreliggende data, oplysninger og metoder. Der skal benyttes uafhængigt kontrollerede interne data eller data fra eksterne kilder, herunder fælles data.

g) Der skal iværksættes et stringent og omfattende stresstestprogram.

Artikel 187

Risikostyringsprocedure og kontrolmekanismer

Med hensyn til udvikling og anvendelse af interne modeller til fastlæggelse af kapitalgrundlagskrav skal institutterne iværksætte politikker, procedurer og kontrolmekanismer, som sikrer modellens og modelleringsprocessens integritet. I tilknytning til disse politikker, procedurer og kontrolmekanismer skal der træffes følgende foranstaltninger:

a) fuldstændig integrering af den interne model i instituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af den aktieporteføljе, der ikke indgår i handelsbeholdningen. De interne modeller skal integreres fuldt ud i instituttets risikostyringsinfrastruktur, især hvis de anvendes til måling og vurdering af aktieporteføljens resultater, herunder de risikojusterede resultater, overførsel af økonomisk kapital til aktieeksponeringer og vurdering af den overordnede kapitaldækning og forvaltningen af investeringer

b) fastlagte ledelsessystemer, procedurer og kontrolforanstaltninger til sikring af regelmæssig og uafhængig gennemgang af alle elementer af den interne modelleringsproces, herunder godkendelse af modelændringer, analyse af modelinput og gennemgang af modelresultater, f.eks. ved direkte kontrol af risikoopgørelser. Disse gennemgange skal sigte mod at vurdere, om modelinput og -resultater er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige, og fokusere på både at afdække og begrænse potentielle fejl, der skyldes kendte svagheder, og at finde frem til ukendte svagheder ved modellen. Gennemgangene kan iværksættes af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart

c) passende systemer og procedurer til overvågning af investeringsgrænser og risici for aktieeksponeringer

d) de enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de individuelle investeringer

e) de parter, der er ansvarlige for bestemte aspekter af modelleringsprocessen, skal have de fornødne kvalifikationer. Ledelsen skal afsætte tilstrækkeligt kvalificerede og kompetente medarbejdere til modelarbejdet.

▼B

Artikel 188

Validering og dokumentation

Institutterne skal indføre robuste systemer til validering af deres interne modellers og modelleringsprocessers nøjagtighed og konsistens. Alle væsentlige elementer af de interne modeller samt modelleringsprocessen og valideringen skal dokumenteres.

Valideringen af og dokumentationen for institutternes interne modeller og modelleringsprocesser skal opfylde følgende krav:

a) Institutterne skal anvende intern validering med henblik på at foretage en konsistent og meningsfuld vurdering af resultaterne af deres interne modeller og processer.

b) De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsistente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data, såvel datakilder som relevante perioder, skal dokumenteres.

►C2 c) Institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske aktieafkast, beregnet ud fra realiserede og urealiserede gevinster og tab, med ◄ de modelberegnede estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

d) Institutterne skal inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres modellers resultater skal baseres på den længst mulige periode.

e) Institutterne skal fastsætte velfunderede interne retningslinjer for håndtering af situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne skaber usikkerhed om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne som sådan. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle justeringer af interne modeller, der foretages som følge af modelgennemgange, skal dokumenteres og stemme overens med instituttets retningslinjer for modelgennemgange.

f) Den interne model og modelleringsprocessen skal dokumenteres, og der skal oplyses om, hvilke opgaver deltagerne i modelleringsarbejdet, modelgodkendelse og modelgennemgang varetager.

▼B

Underafdeling 5

Intern ledelse og kontrol

Artikel 189

Selskabsledelse

1. Alle væsentlige aspekter af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af instituttets ledelsesorgan eller et særligt udvalg herunder og af den øverste ledelse. Disse parter skal have en generel forståelse af instituttets ratingsystemer og et mere indgående kendskab til de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.

2. Den øverste ledelse skal opfylde følgende krav:

a) Den skal underrette ledelsesorganet eller et særligt udvalg herunder om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på instituttets ratingsystemers funktion.

b) Den skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion.

c) Den skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer korrekt.

Kreditrisikokontrolenhederne skal holde den øverste ledelse orienteret om resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

3. En intern rating-baseret analyse af instituttets kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne til disse parter. Rapporterne skal som et minimum omhandle risikoprofiler for de enkelte ratingklasser, forskydninger mellem grupper, estimering af de relevante parametre for hver ratingklasse og sammenligning af faktiske misligholdelsesrater og, i det omfang egne estimater anvendes, af faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og faktiske konverteringsfaktorer med de forventede værdier samt stresstestresultater. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, hvor vigtige de er, og hvilken status modtageren har.

Artikel 190

Kreditrisikokontrol

1. Kreditrisikokontrolenheden skal arbejde uafhængigt af personalefunktionen og ledelsesfunktionen, som har ansvaret for at initiere eller forny eksponeringer, og den skal rapportere direkte til den øverste ledelse. Enheden skal udforme eller udvælge, implementere og føre tilsyn med ratingsystemer og kontrollere deres resultater. Enheden skal regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemernes output.

▼B

2. Kreditrisikokontrolenhedens eller -enhedernes ansvarsområder er:

a) undersøgelse og overvågning af ratingklasser og puljer

b) udarbejdelse og analyse af kortfattede rapporter om instituttets ratingsystemer

c) iværksættelse af procedurer med henblik på at kontrollere, at definitioner af ratingklasser og puljer anvendes på samme måde i alle afdelinger og geografiske områder

d) gennemgang af ratingprocessen og dokumentering af eventuelle ændringer heraf, herunder årsagerne til disse ændringer

e) gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, af kriterier eller af individuelle ratingparametre skal dokumenteres og registreres

f) aktiv deltagelse i udformningen eller udvælgelsen, implementeringen og valideringen af de modeller, der anvendes i ratingprocessen

g) kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes i ratingprocessen

h) løbende gennemgang og ændring af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.

3. Institutter, der anvender fælles data i overensstemmelse med artikel 179, stk. 2, kan outsource følgende opgaver:

a) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende undersøgelse og overvågning af ratingklasser og puljer

▼C2

b) udarbejdelse af kortfattede rapporter fra instituttets ratingsystemer

▼B

c) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici

d) dokumentering af ændringer af ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre

e) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende løbende gennemgang og ændring af de modeller, der anvendes i ratingprocessen.

4. Institutter, der anvender bestemmelserne i stk. 3, skal sørge for, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger fra tredjemand, som er nødvendige for at undersøge, om kravene er opfyldt, og at de kompetente myndigheder kan foretage de samme undersøgelser på stedet, som iværksættes inden for instituttet.

▼B

Artikel 191

Intern revision

Den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans skal mindst én gang om året gennemgå instituttets ratingsystemer og anvendelse heraf, herunder anvendelse i kreditfunktionen samt estimeringen af sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), forventede tab og konverteringsfaktorer. Gennemgangen skal bl.a. afdække, om samtlige krav er opfyldt.

KAPITEL 4

Kreditrisikoreduktion

Afdeling 1

Definitioner og generelle krav

Artikel 192

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

1) "långivende institut": det institut, der har den pågældende eksponering

2) "sikret udlånstransaktion": alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det ikke bestemmes, at instituttet har ret til at modtage margenbetalinger mindst én gang daglig

3) "kapitalmarkedstransaktion": alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det bestemmes, at instituttet har ret til at modtage margenbetalinger mindst én gang daglig

4) "underliggende CIU": en CIU, i hvis aktier eller andele en anden CIU har investeret.

Artikel 193

Principper for anerkendelse af virkningen af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. En eksponering, med hensyn til hvilken et institut opnår kreditrisikoreduktion, må ikke medføre en højere risikovægtet eksponering eller et højere forventet tab end en i øvrigt identisk eksponering, med hensyn til hvilken et institut ikke har nogen kreditrisikoreduktion.

2. Hvis størrelsen af den risikovægtede eksponering allerede tager højde for kreditrisikoafdækning efter kapitel 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, tager instituttet ikke højde for denne kreditrisikoafdækning ved beregningerne efter dette kapitel.

3. Hvis bestemmelserne i afdeling 2 og 3 er opfyldt, kan institutter ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden og beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 4, 5 og 6.

▼B

4. Institutter behandler kontantbeløb, værdipapirer eller råvarer, der købes, lånes eller modtages i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer og råvarer, som sikkerhed.

5. Når et institut beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om mere end én type kreditrisikoreduktion for en enkelt eksponering, træffer det følgende to foranstaltninger:

a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige typer værktøjer til kreditrisikoreduktion

b) beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 2 og dette kapitel.

6. Når et institut beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om en enkelt eksponering med kreditrisikoafdækning fra samme udbyder, og nævnte kreditrisikoafdækning har forskellige løbetider, træffer det følgende to foranstaltninger:

a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige værktøjer til kreditrisikoreduktion

b) beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 2 og dette kapitel.

Artikel 194

Principper for anerkendelse af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. Den teknik, der anvendes til at yde kreditrisikoafdækning, samt de foranstaltninger og skridt, der tages, og de procedurer og politikker, der implementeres af det långivende institut, skal være af en sådan karakter, at de resulterer i kreditrisikoafdækningsarrangementer, der har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante retsområder.

Det långivende institut skal på den kompetente myndigheds anmodning forelægge den seneste udgave af den eller de uafhængige, skriftlige og begrundede juridiske udtalelser, som det har anvendt til at fastlægge, om dets kreditrisikoafdækningsarrangement eller -arrangementer opfylder betingelsen i første afsnit.

2. Det långivende institut tager alle nødvendige skridt til at sikre, at et kreditrisikoafdækningsarrangement er effektivt, og til at reducere de risici, der er relateret til dette arrangement.

3. Institutterne kan kun anerkende finansieret kreditrisikoafdækning i beregningen af virkningen af en kreditrisikoreduktion, hvis de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, opfylder begge følgende betingelser:.

▼B

a) De er optaget på listen over de relevante anerkendte aktiver i artikel 197-200, alt efter hvad der er relevant

b) De er tilstrækkelig likvide, og deres værdi over tid er tilstrækkelig stabil til at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, og til graden af tilladt anerkendelse.

4. Institutterne kan kun anerkende finansieret kreditrisikoafdækning i beregningen af virkningen af en kreditrisikoreduktion, hvis det långivende institut har ret til rettidigt at realisere eller beholde de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, i tilfælde af låntagerens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs eller en anden kreditbegivenhed, der er beskrevet i transaktionsdokumentationen. Graden af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der lægges til grund for risikoafdækningen, og låntagerens kreditværdighed må ikke være for stor.

5. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anerkendes udbyderen af afdækningen kun som udbyder af afdækning, hvis den pågældende er optaget på listen over anerkendte udbydere af afdækning i artikel 201 eller i givet fald 202.

6. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anerkendes afdækningsarrangement kun som afdækningsarrangement, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

a) det er optaget på listen over anerkendte afdækningsarrangementer i artikel 203 og artikel 204, stk. 1

b) det har retskraft og kan fuldbyrdes i de relevante retsområder og yder passende vished for den opnåede kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, og graden af tilladt anerkendelse

c) udbyderen af afdækningen opfylder kriterierne i stk. 5.

7. Kreditrisikoafdækning skal opfylde de respektive krav i afdeling 3.

8. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at det benytter hensigtsmæssige risikostyringsprocedurer til sikring mod risici, som instituttet kan blive eksponeret for, gennem anvendelse af metoder til kreditrisikoreduktion.

9. Uanset om der er taget højde for kreditrisikoreduktion ved beregningen af de risikovægtede eksponeringer og eventuelt forventede tab, skal institutterne fortsat foretage en fuldstændig risikovurdering af den underliggende eksponering og over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, opfyldelsen af dette krav. I forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer betragtes den underliggende eksponering med henblik på dette stykke kun som eksponeringens nettobeløb.

▼B

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere hvilke aktivposter der er tilstrækkeligt likvide, og hvornår aktivernes værdi kan anses for tilstrækkeligt stabil med henblik på stk. 3

EBA disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Anerkendte former for kreditrisikoreduktion

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 195

Balanceført netting

Et institut kan anvende balanceført netting af gensidige krav mellem instituttet og dets modpart som en anerkendt form for kreditrisikoreduktion.

Uden at dette berører artikel 196, er det kun den gensidige likviditetssaldo mellem instituttet og modparten, der kan anerkendes. Institutter kan kun ændre størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og i givet fald de forventede tab for udlån og indskud, som de selv har modtaget, og som er genstand for en aftale om balanceført netting.

Artikel 196

Rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner

Institutter, der vælger at bruge den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, kan tage højde for virkningerne af bilaterale nettingaftaler, der dækker genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner med en tredjepart. Uden at dette berører artikel 299, skal den sikkerhed, der stilles, og de værdipapirer eller råvarer, der lånes i forbindelse med sådanne aftaler eller transaktioner, overholde de krav for anerkendelse af sikkerhed, der er fastsat i artikel 197 og 198.

Artikel 197

Anerkendt sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

1. Institutterne kan anvende følgende poster som anerkendt sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder:

▼B

a) indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i det långivende institut

b) gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som er anerkendt med henblik på kapitel 2, og som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 4 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker

c) gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter

d) gældsinstrumenter, der er udstedt af andre enheder, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber

e) gældsinstrumenter, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af kortfristede eksponeringer

f) aktier eller konvertible obligationer, der indgår i et hovedindeks

g) guld

h) securitiseringspositioner, der ikke er gensecuritiseringspositioner, for hvilke der foreligger en ekstern kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 3, om risikovægtning af securitiseringseksponeringer.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), omfatter "gældsinstrumenter, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker" følgende:

a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 115, stk. 2

b) gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4

c) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2

d) gældsinstrumenter, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118.

▼B

3. Med henblik på stk. 1, litra c), omfatter "gældsinstrumenter, der er udstedt af institutter" følgende:

a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, bortset fra de i stk. 2, litra a), omhandlede gældsinstrumenter

b) gældsinstrumenter, som er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1 og 2

c) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der ikke tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2.

4. Institutterne kan anvende gældsinstrumenter, der er udstedt af andre institutter, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som anerkendt sikkerhed, hvis disse gældsinstrumenter opfylder alle følgende kriterier:

a) De er noteret på en anerkendt børs.

b) De opfylder betingelserne for ikkeefterstillet gæld.

c) Alle andre ratede værdipapirer med samme rang, som instituttet har udstedt, har en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter eller kortfristede eksponeringer.

d) Det långivende institut er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at disse gældsinstrumenter bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c).

e) Instrumentets markedslikviditet er tilstrækkelig med henblik herpå.

5. Institutterne kan anvende andele eller aktier i CIU'er som anerkendt sikkerhed, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer.

▼C2

b) CIU'erne begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til stk. 1 og 4.

▼B

c) CIU'erne opfylder betingelserne i artikel 132, stk. 3.

Hvis en CIU investerer i aktier eller andele i en anden CIU, finder betingelserne i første afsnit, litra a), b) og c), ligeledes anvendelse på sådanne eventuelle underliggende CIU'er.

Selv om en CIU anvender derivater til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne virksomhed ikke kan anerkendes som sikkerhed.

▼B

6. Hvis en CIU ("den oprindelige CIU") eller eventuelle underliggende CIU'er ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til stk. 1 og 4, kan institutterne med henblik på stk. 5 anvende andele eller aktier i denne CIU som sikkerhed med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som besiddes af CIU'en, idet det forudsættes, at denne CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

Hvis en underliggende CIU selv har underliggende CIU'er, kan institutterne anvende andele eller aktier i den oprindelige CIU som anerkendt sikkerhed, under forudsætning af at de anvender metoden i første afsnit.

I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutterne følgende to foranstaltninger:

a) De beregner den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver.

b) Hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker de den absolutte værdi af nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.

7. Hvis der i relation til stk. 1, litra b)-e), for et instrument foreligger to kreditvurderinger fra ECAI'er, skal institutterne lægge den mindst fordelagtige vurdering til grund. Hvis der for et instrument foreligger mere end to kreditvurderinger fra ECAI'er, skal institutterne lægge de to mest fordelagtige vurderinger til grund. Hvis de to mest fordelagtige kreditvurderinger er forskellige, skal institutterne lægge den mindst fordelagtige af disse to vurderinger til grund.

8. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de hovedindekser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra f), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224 stk. 1 og 4, og artikel 299, stk. 2, litra e)

b) de anerkendte børser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224, stk. 1 og 4, artikel 299, stk. 2, litra e), artikel 400, stk. 2, litra k), artikel 416, stk. 3, litra e), artikel 428, stk. 1, litra c), og i bilag III, punkt 12 i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4, stk. 1, nr. 72).

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

▼B

Artikel 198

Anden anerkendt sikkerhed i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ud over den sikkerhed, der er beskrevet i artikel 197, kan et institut, hvis det anvender den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, anvende følgende poster som anerkendt sikkerhed:

a) aktier eller konvertible obligationer, der ikke indgår i et hovedindeks, men handles på en anerkendt børs

b) andele eller aktier i en CIU, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

   i) andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer

   ii) CIU'en begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, og i de poster, der er nævnt i litra a) i dette afsnit.

Hvis en CIU investerer i andele eller aktier i en anden CIU, finder betingelserne i litra a) og b) ligeledes anvendelse på sådanne underliggende CIU'er.

Selv om en CIU anvender derivater til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne CIU ikke kan anerkendes som sikkerhed.

2. Hvis en CIU eller eventuelle underliggende CIU'er ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, eller de poster, der er omhandlet i stk. 1, litra a), kan institutterne anvende andele eller aktier i denne CIU som sikkerhed med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som befinder sig i CIU'en, idet det forudsættes, at denne CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutterne følgende to foranstaltninger:

a) de beregner den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver

b) hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker de den absolutte værdi af nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.

Artikel 199

Anden anerkendt sikkerhed efter IRB-metoden

1. Ud over den i artikel 197 og 198 omhandlede sikkerhed kan institutter, som beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, også anvende følgende former for sikkerhed:

▼B

a) sikkerhed i fast ejendom i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4

b) fordringer i overensstemmelse med stk. 5

c) anden fysisk sikkerhed i overensstemmelse med stk. 6 og 8

d) leje i overensstemmelse med stk. 7.

2. Medmindre andet følger af artikel 124, stk. 2, kan institutterne anvende fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsejendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, som anerkendt sikkerhed, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

a) Den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagerens kreditværdighed. Når institutter i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne.

b) Risikoen ved låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

3. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for så vidt angår eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for fast ejendom til beboelse i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der er ikke overskrider følgende grænser:

a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 124, stk. 2, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse inden for et givet år.

b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse inden for et givet år.

Hvis en af betingelserne i første afsnit, litra a) og b), ikke er opfyldt i et givet år, anvender institutterne ikke den behandling, der er omhandlet i nævnte afsnit, før begge betingelser igen er opfyldt i et efterfølgende år.

4. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for så vidt angår erhvervsejendomme i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der ikke overskrider følgende grænser:

▼B

a) Tab i forbindelse med lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom inden for et givet år.

b) Det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendom må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendom inden for et givet år.

Hvis en af betingelserne i første afsnit, litra a) og b), ikke er opfyldt i et givet år, anvender institutterne ikke den behandling, der er omhandlet i nævnte afsnit, før begge betingelser igen er opfyldt i et efterfølgende år.

5. Institutterne kan anvende fordringer i tilknytning til en handelstransaktion eller transaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder som anerkendt sikkerhed. Fordringer vedrørende securitiseringer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilsluttede parter, anerkendes ikke.

6. De kompetente myndigheder tillader et institut at anvende fysisk sikkerhed af en anden type end den, der er anført i stk. 2, 3 og 4, som anerkendt sikkerhed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Der findes likvide markeder, således som det fremgår af hyppige transaktioner under hensyntagen til aktivtypen, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhedsstillelse. Institutterne vurderer denne betingelse regelmæssigt, og hvis data tyder på væsentlige ændringer på markedet.

b) Der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerheden. Institutterne kan betragte markedspriserne som velfunderede, hvis de stammer fra pålidelige informationskilder, f.eks. offentlige indekser, og afspejler transaktionernes pris under normale forhold. Institutterne kan betragte markedspriserne som offentligt tilgængelige, hvis priserne offentliggøres, er let tilgængelige og foreligger regelmæssigt uden urimelige administrative eller finansielle byrder til følge.

c) Instituttet analyserer markedspriserne, den tid og de omkostninger, der er forbundet med at realisere sikkerheden, og indtægterne fra sikkerheden.

d) Instituttet påviser, at indtægterne fra sikkerhed ikke er til under 70 % af sikkerhedens værdi i mere end 10 % af alle realiseringer for en given type sikkerhed. Hvis der er væsentlig volatilitet i markedspriserne, godtgør instituttet til de kompetente myndigheders tilfredshed, at dets vurdering af sikkerheden er tilstrækkeligt konservativ.

Institutterne skal dokumentere, at betingelserne i første afsnit, litra a)-d), og betingelserne i artikel 210 er opfyldt.

▼B

7. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 230, stk. 2, kan eksponeringer i forbindelse med transaktioner, hvor et institut udlejer et formuegode til tredjemand, forudsat at kravene i artikel 211 er opfyldt, behandles på samme måde som lån med sikkerhed i den type formuegode, der udlejes.

8. EBA offentliggør en liste over de typer fysisk sikkerhed, som institutter har fået lov af deres kompetente myndighed til at bruge i overensstemmelse med stk. 6.

Artikel 200

Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

Institutterne kan anvende følgende andre former for finansieret kreditrisikoafdækning som anerkendt sikkerhed:

a) indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter, som er placeret i et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende institut

b) livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut

c) instrumenter, som er udstedt af et tredjepartsinstitut, og som på anmodning købes tilbage af dette institut.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 201

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med alle metoder

1. Institutterne kan anvende følgende parter som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning:

a) centralregeringer og centralbanker

b) regionale og lokale myndigheder

c) multilaterale udviklingsbanker

d) internationale organisationer, såfremt eksponeringer mod disse tillægges en risikovægt på 0 % efter artikel 112

e) offentlige enheder, såfremt fordringer på disse behandles efter artikel 117

f) institutter og finansieringsinstitutter, for hvilke eksponeringer mod finansieringsinstitutter behandles som eksponeringer mod institutterne i overensstemmelse med artikel 119, stk. 5

g) andre selskaber, herunder instituttets moderselskab, datterselskaber og tilknyttede selskaber, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

▼B

i) disse andre selskaber har en kreditvurdering fra et ECAI

ii) disse andre selskaber har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI og er omfattet af en intern rating udarbejdet af instituttet

h) centrale modparter.

2. Hvis institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, skal der, for at en garantistiller kan anerkendes som udbyder af ufinansieret kreditrisikoafdækning, foreligge en intern rating udarbejdet af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6.

De kompetente myndigheder offentliggør og ajourfører listen over de finansielle institutter, der er anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, jf. stk. 1, litra f), eller de vejledende kriterier for at identificere sådanne anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning sammen med en beskrivelse af de gældende tilsynsmæssige krav og deler deres liste med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 117 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 202

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med IRB-metoden med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3

Et institut kan anvende institutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber og eksportkreditagenturer, der opfylder alle følgende betingelser, som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3:

a) de har tilstrækkelig erfaring med ydelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning

b) de er omfattet af regler svarende til dem, der er fastsat i denne forordning, eller var på tidspunktet for kreditrisikoafdækningen omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af erhvervseksponeringer

c) de havde en intern rating på tidspunktet for ydelsen af kreditrisikodækningen eller i en periode derefter, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber

d) de har en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber.

▼B

Kreditrisikodækning, der ydes af eksportkreditagenturer, er med henblik på denne artikel ikke omfattet af en eksplicit regaranti fra en centralregering.

Artikel 203

Anvendelse af garantier som ufinansieret kreditrisikoafdækning

Institutterne kan anvende garantier som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning.

Underafdeling 3

Derivattyper

Artikel 204

Anerkendte typer kreditderivater

1. Institutterne kan anvende følgende typer kreditderivater og instrumenter, der består af sådanne kreditderivater eller i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, som anerkendt kreditrisikoafdækning:

a) "credit default swaps"

b) "total return swaps"

c) "credit linked notes" med det indbetalte beløb.

Hvis et institut køber kreditafdækning i form af en "total return swap" og registrerer de modtagne nettobetalinger fra dette instrument som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det aktiv, der afdækkes, enten gennem nedsættelse dagsværdien eller ved tillæg til reserver, kan nævnte kreditafdækning ikke anerkendes.

2. Hvis et institut benytter et kreditderivat til intern afdækning, skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at kreditrisikoafdækningen kan anerkendes med henblik på dette kapitel.

Hvis intern afdækning foretages i overensstemmelse med første afsnit, og kravene i dette kapitel er opfyldt, anvender institutterne reglerne i afdeling 4-6 til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning.

▼B

Afdeling 3

Krav

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 205

Krav til balanceførte nettingaftaler ud over de i artikel 206 omhandlede rammeaftaler om netting

Balanceførte nettingaftaler ud over de i artikel 206 omhandlede rammeaftaler om nettinganerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Aftalerne har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af en modparts insolvens eller konkurs.

b) Institutterne kan til enhver tid identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af aftalerne.

c) Institutterne skal løbende overvåge og begrænse de risici, der er forbundet med kreditrisikoafdækningens ophør.

d) Institutterne skal løbende overvåge og begrænse de relevante eksponeringer på nettobasis.

Artikel 206

Krav til rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner

Rammeaftaler om netting, der omfatter genkøbstransaktioner, eller indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, anerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis sikkerheden i henhold til disse aftaler opfylder alle de krav, der er fastsat i artikel 207, stk. 2-4, og alle følgende betingelser er opfyldt:

a) De har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs.

b) De giver den part, der ikke misligholder aftalen, ret til i tide at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens.

c) De giver mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes i henhold til en aftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.

▼B

Artikel 207

Krav til finansiel sikkerhed

1. Finansiel sikkerhed og guld anerkendes som sikkerhed i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder, hvis alle kravene i stk. 2-4 er opfyldt.

2. Låntagers kreditværdighed og værdien af sikkerheden må ikke have nogen væsentlig positiv korrelation. Hvis værdien af sikkerheden reduceres væsentligt, indebærer dette ikke i sig selv, at låntagerens kreditværdighed er væsentlig forringet. Hvis låntagerens kreditværdighed bliver kritisk, indebærer dette ikke i sig selv at sikkerhedens værdi er væsentlig forringet.

Værdipapirer udstedt af låntageren eller et tilknyttet selskab i koncernen anerkendes ikke som sikkerhed. Ikke desto mindre anerkendes de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som låntageren selv har udstedt, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, som sikkerhed, når de stilles som sikkerhed for en genkøbstransaktion, forudsat at de opfylder betingelsen i første afsnit.

3. Institutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til fuldbyrdelse af aftalerne om sikkerhedsstillelse i henhold til den lovgivning, der gælder for deres interesse i sikkerheden, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne fuldbyrdelse.

Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte fuldbyrdelse.

4. Institutterne skal opfylde alle følgende operationelle krav:

a) De skal dokumentere aftalerne om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig realisering af sikkerheden.

b) De skal anvende solide procedurer og processer til at begrænse risikoen ved brug af sikkerhedsstillelse, herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesricisi, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brugen af sikkerhedsstillelse, og interaktion med instituttets samlede risikoprofil.

c) De skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerhed, der accepteres.

d) De skal beregne markedsværdien af sikkerheden og foretage værdiansættelse mindst én gang hvert halve år, og hver gang de har grund til at tro, at sikkerhedens markedsværdi er faldet betragteligt.

e) Når sikkerheden opbevares af tredjemand, skal de træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand holder sikkerheden adskilt fra sine egne aktiver.

▼B

f) De skal sikre, at de afsætter tilstrækkelige ressourcer, således at margenaftaler med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringsmodparter kan fungere korrekt, som målt ved deres rettidige og nøjagtige udgående margin calls og reaktionstid for indkommende margin calls.

g) De skal have indført politikker for forvaltning af sikkerhed med henblik på at kontrollere, overvåge og indberette om følgende:

i) de risici, som margenaftaler udsætter dem for

ii) koncentrationsrisikoen i forbindelse med bestemte typer aktiver, der stilles som sikkerhed

iii) genanvendelse af sikkerhed, herunder eventuelle likviditetsmangler, som fremkommer ved genanvendelse af sikkerhed fra modparter

iv) afståelse af rettigheder til sikkerhed til modparter.

5. For at finansiel sikkerhed kan anerkendes som sikkerhed i henhold til den enkle metode for finansielle sikkerheder, skal alle kravene i stk. 2-4 være opfyldt, og kreditrisikoafdækningens restløbetid skal være mindst lige så lang som eksponeringens restløbetid.

Artikel 208

Krav til sikkerhed i form af fast ejendom

1. Fast ejendom anerkendes kun som sikkerhed, hvis alle kravene i stk. 2-5 er opfyldt.

2. Følgende krav til retssikkerheden skal være opfyldt:

a) Prioriteten eller pantet skal kunne fuldbyrdes i alle de jurisdiktioner, der er relevante på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og skal være registreret korrekt og i tide.

b) Alle juridiske krav vedrørende pantet skal være opfyldt.

c) Aftalen om kreditrisikoafdækning og den underliggende juridiske procedure skal give instituttet mulighed for at realisere værdien af afdækningen inden for en rimelig tidsramme.

3. Følgende krav til overvågning af ejendomsværdi og ejendomsvurdering skal være opfyldt:

a) Institutterne overvåger ejendommens værdi hyppigt ►C2 og mindst én gang om året, når det drejer sig om erhvervsejendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om beboelsesejendomme. ◄ Institutterne foretager en hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne.

▼B

b) Ejendomsvurderingen skal revideres af en vurderingsmand, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse og er uafhængig af kreditbevillingsprocessen, når institutterne råder over oplysninger, der tyder på, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af et instituts kapitalgrundlag, skal ejendomsvurderingen revideres af en sådan vurderingsmand mindst hvert tredje år.

▼C2

Institutterne kan anvende statistiske metoder til at overvåge den faste ejendoms værdi og til at identificere, hvilke faste ejendomme der har brug for en fornyet værdiansættelse.

4. Institutterne skal klart dokumentere, hvilke typer beboelsesejendomme og erhvervsejendomme de accepterer, samt hvad deres udlånspolitik er i den henseende.

▼B

5. Institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som kreditrisikoafdækning, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 209

Krav til fordringer

1. Fordringer anerkendes som sikkerhed, hvis alle kravene i stk. 2 og 3 er opfyldt.

2. Følgende krav til retssikkerhed skal være opfyldt:

a) Den juridiske mekanisme, som danner grundlag for sikkerheden over for et långivende institut, skal være solid og effektiv og sikre, at dette institut har entydig adkomst til sikkerheden, herunder adkomst til indtægterne fra salget af sikkerheden.

b) Institutterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende fuldbyrdelsen af interesserne i sikkerheden. Långivende institutter har et prioriteret krav i sikkerhed, selv om sådanne krav fortsat kan være omfattet af privilegerede kreditorers krav i henhold til lovgivningsmæssige bestemmelser.

c) Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder.

d) Institutterne skal dokumentere deres aftaler om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig inddrivelse af sikkerheden.

e) Institutterne skal have indført procedurer til sikring af, at alle juridiske krav vedrørende låntagers misligholdelse samt rettidig inddrivelse af sikkerheden, overholdes.

▼B

f) Hvis låntager får økonomiske problemer eller misligholder aftalen, skal institutterne have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredjemand uden låntagerens samtykke.

3. Følgende krav til risikostyringen skal være opfyldt:

a) Instituttet skal have en forsvarlig procedure med hensyn til at fastlægge kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. En sådan procedure skal omfatte analyser af låntagers forretning og branche samt de typer kunder, som den pågældende låntager foretager transaktioner med. Når instituttet benytter sine låntageres vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal instituttet gennemgå låntagers kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt den er forsvarlig og troværdig.

b) Forskellen mellem eksponeringens størrelse og fordringernes værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er pantsat af en enkelt låntager, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for instituttets samlede eksponeringer, som falder uden for den del, der styres ved hjælp af instituttets overordnede metode. Institutter skal løbende foretage overvågning, der er relevant i forhold til fordringerne. Desuden skal de regelmæssigt gennemgå overholdelsen af låneaftaler, miljørestriktioner og andre juridiske krav.

c) Fordringer, der pantsættes af en låntager, skal være diversificerede og må ikke være uretmæssigt forbundet med den pågældende låntager. Når der er tale om en konkret, positiv korrelation, skal institutterne tage hensyn til de dermed forbundne risici ved fastsættelsen af margener for den samlede pulje af fordringer under ét.

d) Institutterne anvender ikke fordringer fra enheder, der er tilknyttet låntager, herunder datterselskaber og ansatte, som anerkendt kreditrisikoafdækning.

e) Institutterne skal have en dokumenteret procedure for inddrivelse af forfaldne fordringer i nødsituationer. Institutterne skal have de krævede faciliteter til inddrivelsen, selv hvor de normalt vil overdrage inddrivelsen til låntager.

Artikel 210

Krav til andre former for fysisk sikkerhed

Andre former for fysisk sikkerhed end fast ejendom anerkendes som sikkerhed efter IRB-metoden, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Aftalen med instituttet om fysisk sikkerhedsstillelse skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder og give instituttet mulighed for at realisere sikkerhedens værdi inden for en rimelig tidsramme.

▼B

b) Med de tilladte prioriterede krav i henhold til artikel 209, stk. 2, litra b), som eneste undtagelse anerkendes kun første panteret eller behæftelser på sikkerheden som sikkerhed, og et institut skal have forrang til indtægterne fra sikkerheden frem for alle andre långivere.

c) Institutterne overvåger sikkerhedens værdi hyppigt og mindst én gang om året. Institutterne foretager en hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne.

d) Låneaftalen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerheden samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed.

e) Institutterne skal klart dokumentere i de interne kreditpolitikker og -procedurer, som er tilgængelige for undersøgelse, de typer fysisk sikkerhed, som de accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer sikkerhed i forhold til eksponeringen.

f) Institutternes kreditpolitikker med hensyn til transaktionsstrukturen skal omfatte følgende:

   i) hensigtsmæssige krav til sikkerheden i forhold til eksponeringen

   ii) mulighed for hurtigt at realisere sikkerhedsstillelsen

   iii) mulighed for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi

   iv) den hyppighed, hvormed værdien hurtigt kan fastsættes, herunder en professionel vurdering eller værdiansættelse

   v) volatiliteten eller en proxy for volatiliteten i værdien af sikkerheden

g) Ved værdiansættelse og fornyet værdiansættelse skal institutterne tage hensyn til, at sikkerheden eventuelt kan være blevet forringet eller forældet, og være særligt opmærksomme på virkninger, som kan være opstået på modebetonet eller datoafhængig sikkerhedsstillelse i tidens løb.

h) Institutterne skal have ret til at foretage fysisk inspektion af sikkerheden. De skal desuden have politikker og procedurer vedrørende udøvelsen af retten til fysisk inspektion.

i) Institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at det formuegode, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 211

Krav til behandling af lejede aktiver som sikkerhed

Institutterne anser eksponeringer, der udspringer af lejetransaktioner, for at være omfattet af sikkerhed i form af typen af det lejede formuegode, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) Betingelserne i artikel 208 eller 210, alt efter hvad der er relevant, for anerkendelsen af den pågældende type lejede formuegode som sikkerhed er opfyldt.

b) Udlejer foretager en forsvarlig risikostyring med hensyn det lejede aktivs anvendelse, placering og alder den og planlagte varighed af dets anvendelse, herunder en passende overvågning af sikkerhedens værdi.

c) Udlejer har ejendomsret til aktivet og mulighed for rettidigt at udøve sine rettigheder som ejer.

d) Såfremt det ikke allerede er konstateret ved beregningen af LGD, er forskellen mellem værdien af det uamortiserede beløb og sikkerhedens markedsværdi ikke så stor, at kreditrisikoreduktionen for de lejede aktiver overdrives.

Artikel 212

Krav til andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. For at være omfattet af metoden i henhold til artikel 232, stk. 1, skal indskud i kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos et tredjepartsinstitut opfylde alle følgende betingelser:

a) Låntagers fordring på tredjepartsinstitut pantsættes frit eller overføres til det långivende institut, og denne pantsætning eller overførsel har retskraft, kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder og er betingelsesløs og uigenkaldelig.

b) Tredjepartsinstituttet underrettes om pantet eller overførslen.

c) Som et resultat af denne underretning kan tredjepartsinstituttet udelukkende foretage betalinger til det långivende institut eller til andre parter med det långivende instituts forudgående tilsagn.

2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut anerkendes som sikkerhed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Livsforsikringspolicen pantsættes frit eller overføres til det långivende institut.

b) Det selskab, der udsteder livsforsikringen, underrettes om pantsætningen eller overførslen og kan som et resultat af denne underretning ikke udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden det långivende instituts forudgående samtykke.

c) Det långivende institut har ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side.

d) Det långivende institut underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen.

▼B

e) Kreditrisikoafdækningen er gældende i hele lånets løbetid. Såfremt dette ikke er muligt, fordi forsikringsforholdet ophører, inden låneforholdet udløber, skal instituttet sikre, at det fra forsikringsaftalen hidrørende beløb tjener som sikkerhed for instituttet indtil udløbet af kreditaftalen.

f) Pantet eller overførslen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

g) Det selskab, der udbyder livsforsikringen, har fastsat tilbagekøbsværdien af forsikringen, som ikke kan nedskrives.

h) Tilbagekøbsværdien betales af det selskab, der udbyder livsforsikringen, efter anmodning og inden for en rimelig frist.

i) Der kan ikke anmodes om udbetaling af tilbagekøbsværdien uden instituttets forudgående samtykke.

j) Det selskab, der udbyder livsforsikringen, er omfattet af direktiv 2009/138/EF eller er omfattet af tilsyn af en kompetent myndighed i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning og "credit linked notes"

Artikel 213

Fælles krav til garantier og kreditderivater

1. Med forbehold af artikel 214, stk. 1, anerkendes kreditrisikoafdækning fra en garanti eller et kreditderivat som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle følgende krav er opfyldt:

a) Kreditrisikoafdækningen er direkte.

b) Omfanget af kreditrisikoafdækningen er klart defineret og uomtvisteligt.

c) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen indeholder ikke bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for långivers direkte kontrol, og som:

   i) vil give udbyderen mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen

   ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for den afdækkede eksponering

   iii) kan forhindre, at udbyderen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, eller når lejekontrakten er udløbet i forbindelse med anerkendelse af en garanteret restværdi i henhold til artikel 134, stk. 7, og artikel 166, stk. 4

   iv) kan give udbyderen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid.

▼B

d) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante jurisdiktioner på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

2. Et institut skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det har indført systemer til styring af en potentiel koncentration af risici, der skyldes instituttets brug af garantier og kreditderivater. Et institut skal kunne godtgøre til de kompetente myndigheders tilfredshed, at dets strategi vedrørende brugen af kreditderivater og garantier hænger sammen med dets styring af den overordnede risikoprofil.

3. Et institut skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til fuldbyrdelsen af ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til den lovgivning, der gælder for dets interesse i kreditrisikoafdækningen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne fuldbyrdelse.

Et institut skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter fuldbyrdelsen af den ufinansierede kreditrisikoafdækning i alle relevante jurisdiktioner. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte fuldbyrdelse.

Artikel 214

Regarantier fra staten og andre dele af den offentlige sektor

1. Institutterne kan behandle de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 2, som værende afdækket af en garanti udstedt af de enheder, der er opført i det pågældende stykke, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Regarantien dækker alle kreditrisikoelementer i fordringen.

b) Såvel den oprindelige garanti som regarantien opfylder kravene til garantier i artikel 213 og artikel 215, stk. 1, bortset fra at regarantien ikke behøver at være direkte.

c) Dækningen er forsvarlig, og der har ikke tidligere været eksempler på, at regarantiens dækning ikke reelt har været den samme som for en direkte garanti fra den pågældende enhed.

2. Behandlingen i stk. 1 finder anvendelse på eksponeringer, der er afdækket af en garanti, som har en regaranti fra en af følgende enheder:

a) en centralregering eller centralbank

b) en regional eller lokal myndighed

c) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles som fordringer på centralregeringen efter artikel 116, stk. 4

▼B

d) en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, for hvilken der tillægges en 0 % risikovægtning i henhold til henholdsvis artikel 117, stk. 2, og artikel 118

e) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles efter artikel 116, stk. 1 og 2.

3. Institutterne anvender også behandlingen i stk. 1 for en eksponering, som ikke har en regaranti fra en enhed, der er omtalt i stk. 2, hvis eksponeringens regaranti er direkte afdækket af en af nævnte enheder, og hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Artikel 215

Supplerende krav til garantier

1. Garantier anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 213 og alle følgende krav er opfyldt:

a) Hvis modparten misligholder aftalen eller undlader at betale, har det långivende institut ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, og garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende institut først er nødt til at retsforfølge låntageren.

I tilfælde af ufinansieret kreditafdækning for realkreditlån skal kravene i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), og i første afsnit i nærværende litra blot opfyldes inden for en periode på 24 måneder

b) Garantien er en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistilleren påtager sig.

c) En af følgende betingelser er opfyldt:

i) Sikkerhedsstillelsen dækker alle de typer betalinger, som låntageren forventes at foretage i forbindelse med fordringen.

ii) Når visse typer betalinger er undtaget fra garantien, har det långivende institut tilpasset værdien af garantien, så den afspejler den begrænsede dækning.

2. For så vidt angår garantier, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller regaranteres af de enheder, der er opstillet i artikel 214, stk. 2, anses kravene i stk. 1, litra a) i nærværende artikel, for at være opfyldt, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Det långivende institut har ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, som opfylder følgende to betingelser:

▼B

i) Den beregnes som et rimeligt skøn over tabet, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, og som det långivende institut forventeligt vil blive påført.

ii) Den står i forhold til garantidækningen.

b) Det långivende institut kan til de kompetente myndigheders tilfredshed godtgøre, at virkningerne af garantien, der også omfatter tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling.

Artikel 216

Supplerende krav til kreditderivater

1. Kreditderivater anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 213 og alle følgende krav er opfyldt:

a) kreditbegivenhederne, som er angivet i kreditderivatkontrakten, omfatter:

i) manglende betaling af skyldige beløb i henhold til betingelserne for den underliggende gældsforpligtelse, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling, med en henstandsperiode, der svarer til eller er kortere end henstandsperioden for den underliggende gældsforpligtelse

ii) låntagerens konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller låntagerens manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder, eller låntagerens skriftlige indrømmelse af dette og tilsvarende begivenheder

iii) omlægning af den underliggende gældsforpligtelse, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til en kreditbegivenhed

b) ved kreditderivater med mulighed for kontante indbetalinger:

i) institutterne har indført en forsvarlig værdiansættelsesprocedure, således at der kan foretages pålidelige estimater af tabet

ii) der er tale om en klart angivet periode for værdiansættelser af den underliggende gældsforpligtelse efter kreditbegivenheden

c) hvis det kræves, at køberen af kreditrisikoafdækning har ret til og mulighed for at overføre den underliggende gældsforpligtelse til udbyderen, skal det af betingelserne for den underliggende gældsforpligtelse fremgå, at det krævede samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt

d) identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, defineres entydigt

e) fastlæggelsen af kreditbegivenheden er ikke udbyderens eneansvar

▼B

f) køberen af kreditrisikoafdækningen har ret til eller mulighed for at underrette udbyderen af kreditrisikoafdækningen om, at en kreditbegivenhed er indtruffet.

Når kreditbegivenhederne ikke omfatter omlægning af den underliggende gældsforpligtelse som beskrevet i litra a), nr. iii), kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes på betingelse af, at der foretages en nedskrivning af værdien som angivet i artikel 233, stk. 2.

2. Der tillades kun manglende match mellem den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen under kreditderivatet eller mellem den underliggende gældsforpligtelse og den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

a) referenceforpligtelsen eller den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, er sidestillet med eller underordnet den underliggende gældsforpligtelse

b) den underliggende gældsforpligtelse og referenceforpligtelsen eller den forpligtelse, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, alt efter hvad der er relevant, har samme låntager, og der forefindes retsgyldige klausuler vedrørende "cross-default" eller "cross-acceleration".

Artikel 217

Betingelserne for at anvende fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3

1. Anvendelse af fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, kræver, at den kreditrisikoafdækning, der hidrører fra en garanti eller et kreditderivat, opfylder følgende betingelser:

a) Den underliggende gældsforpligtelse er mod en af følgende eksponeringer:

   i) en erhvervseksponering som defineret i artikel 147, dog ikke med forsikrings- eller genforsikringsselskaber

   ii) en eksponering mod en regional eller lokal myndighed eller en offentlig enhed, som ikke behandles som en eksponering mod en centralregering eller en centralbank i henhold til artikel 147

   iii) en eksponering mod en SMV, der er klassificeret som en detaileksponering i overensstemmelse med artikel 147, stk. 5

b) De underliggende låntagere er ikke medlemmer af samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

c) Eksponeringen er afdækket af et af følgende instrumenter:

   i) ufinansierede "single-name"-kreditderivater eller "single-name"-garantier

   ii) "first-to-default"-kurveprodukter

   iii) "nth-to-default"-kurveprodukter

▼B

d) Kreditrisikoafdækningen opfylder de relevante krav i artikel 213, 215 og 216.

e) Den risikovægt, som eksponeringen tillægges før anvendelsen af fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, er ikke allerede indregnet i et aspekt af kreditrisikoafdækningen.

f) Et institut har ret til og kan forvente, at udbyderen af kreditrisikoafdækningen betaler, uden at det skal anlægge retssag mod modparten for at opnå betaling. Instituttet skal så vidt muligt tage skridt til at sikre sig, at udbyderen af kreditrisikoafdækning er villig til at betale med det samme, hvis en kreditbegivenhed indtræffer.

g) Den erhvervede kreditrisikoafdækning dækker alle kredittab på den afdækkede del af en eksponering, som skyldes indtræden af de kreditbegivenheder, der er specificeret i kontrakten.

h) Hvis kreditrisikoafdækningens udbetalingsstruktur åbner mulighed for fysisk overdragelse af aktiver, skal der være klare retlige rammer for overdragelsen af lån, obligationer eller eventualforpligtelser.

i) Hvis et institut har til hensigt at overdrage en anden forpligtelse end den underliggende eksponering, skal det sørge for, at den forpligtelse, der skal overdrages, er tilstrækkelig likvid, således at instituttet har mulighed for at købe den med henblik på at overdrage den i overensstemmelse med kontrakten.

j) Vilkår og betingelser i aftaler om kreditrisikoafdækning skal bekræftes retligt og skriftligt af både udbyderen af kreditrisikoafdækningen og instituttet.

k) Institutterne skal have en procedure til at identificere for høj korrelation mellem kreditværdigheden hos en udbyder af kreditrisikoafdækning og låntageren i den underliggende eksponering, som følge af at deres resultater er afhængige af fælles faktorer, der ligger ud over den systematiske risikofaktor.

l) Såfremt der er foretaget afdækning af udvandingsrisici, må sælgeren af de erhvervede fordringer ikke være medlem af den samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), nr. ii), anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponering.

3. Med henblik på stk. 1, litra c), nr. iii), falder den opnåede risikoafdækning kun inden for disse rammer, hvis der også er opnået anerkendt risikoafdækning for den (n-1)'te misligholdelse, eller (n-1) af aktiverne i kurven allerede er blevet misligholdt. Hvis det er tilfældet, anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 153, stk. 3, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponering.

▼B

Afdeling 4

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion

Underafdeling 1

Finansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 218

"Credit linked notes"

Investeringer i "credit linked notes" udstedt af det långivende institut kan behandles som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, forudsat at den "credit default swap", der er indbygget i den berørte "credit linked note", kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning. For at fastsætte, om den credit default swap, der er indbygget i den berørte credit linked note, kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan instituttet betragte betingelsen i artikel 194, stk. 6, litra c), som opfyldt.

Artikel 219

Balanceført netting

Lån til og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, skal af dette institut behandles som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning for de lån og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, der er denomineret i samme valuta.

Artikel 220

Brug af tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater for volatilitetsjusteringer i forbindelse med rammeaftaler om netting

1. Når institutterne beregner den "fuldt justerede eksponeringsværdi" (E*) for eksponeringer, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, der dækker genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, skal de beregne de volatilitetsjusteringer, som de skal anvende, enten ved brug af tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater som beskrevet i artikel 223-226 for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder.

Ved brug af metoden med egne estimater gælder de samme betingelser og krav som for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder.

2. For at kunne beregne E* skal institutter:

a) beregne nettopositionen for de enkelte grupper værdipapirer eller råvarer ved at trække beløbet i nr. ii) fra beløbet i nr. i):

▼B

i) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til rammeaftalen om netting

ii) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der lånes, købes eller modtages i henhold til rammeaftalen om netting

b) beregne nettopositionen for de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for rammeaftalen om netting ved at trække beløbet i nr. ii) fra beløbet i nr. i):

i) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til rammeaftalen om netting, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som udlånes eller overføres i henhold til denne aftale

ii) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som lånes, købes eller modtages i henhold til rammeaftalen om netting, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller modtages i henhold til denne aftale

c) anvende den volatilitetsjustering, der er korrekt for en given gruppe værdipapirer eller for en kontantposition, på den absolutte værdi af den positive eller negative nettoposition for værdipapirer i den pågældende gruppe

d) anvende volatilitetsjusteringen for valutakursrisici (fx) på den positive eller negative nettoposition i de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for den gældende rammeaftale om netting.

3. Institutterne beregner E* efter følgende formel:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

hvor:

E_i = eksponeringsværdien for de enkelte eksponeringer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, eller når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

C_i = værdien af værdipapirer i de enkelte grupper eller råvarer af samme type, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hver enkelt eksponering i

E_j^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given gruppe værdipapirer j

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta k bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet under stk. 2, litra b)

▼B

H_j^{sec} = den korrekte volatilitetsjustering for en bestemt gruppe værdipapirer j

H_k^{fx} = volatilitetsjusteringen for valutakursrisici for valuta k.

4. Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, der er omfattet af rammeaftaler om netting, anvender institutterne E* som beregnet i henhold til stk. 3 som eksponeringsværdien af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting med henblik på artikel 113 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.

5. I forbindelse med stk. 2 og 3 betegner "gruppe af værdipapirer" værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato og samme løbetid, er omfattet af de samme betingelser og bestemmelser og er omfattet af de samme likvidationsperioder som angivet i artikel 224 og 225, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 221

Brug af metoden med interne modeller i forbindelse med rammeaftaler om netting

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutterne som et alternativ til tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater til beregning af den fuldt justerede eksponeringsværdi (E*), som er resultatet af anvendelsen af en anerkendt rammeaftale om netting, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner bortset fra transaktioner i derivater, benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting, samt de pågældende instrumenters likviditet.

2. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutterne også anvende deres interne modeller i forbindelse med margenlån, hvis disse transaktioner er omfattet af en bilateral rammeaftale om netting, der opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7.

3. Et institut kan vælge at benytte en metode med interne modeller uafhængigt af, om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer. Hvis et institut ønsker at benytte en metode med interne modeller, skal det dog gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte enten tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i artikel 220.

Institutter, som har fået tilladelse til at anvende en intern risikostyringsmodel i henhold til afsnit IV, kapitel 5, kan benytte metoden med interne modeller. Institutter, som ikke har fået en sådan tilladelse, kan dog ansøge de kompetente myndigheder om tilladelse til at benytte en metode med interne modeller med henblik på denne artikel.

▼B

4. De kompetente myndigheder giver kun et institut tilladelse til at benytte en metode med interne modeller, hvis de anser det for godtgjort, at instituttets system til styring af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af rammeaftalen om netting, er konceptuelt forsvarligt og implementeres med integritet, og at følgende kvalitative standarder er opfyldt:

a) Den interne risikomålingsmodel, der anvendes til beregning af den potentielle prisvolatilitet for transaktionerne, udgør en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og udgør grundlaget for rapportering om risikoeksponering til instituttets øverste ledelse.

b) Instituttet skal have en risikokontrolenhed, der opfylder følgende krav:

   i) Den er uafhængig af handelsafdelingerne og rapporterer direkte til den øverste ledelse.

   ii) Den har ansvaret for at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem.

   iii) Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende afgrænsning af positioner.

c) De daglige rapporter fra risikokontrolenheden gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering.

d) Instituttet råder over et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der har erfaring i brugen af de avancerede modeller i risikokontrolenheden.

e) Instituttet har indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt interne politikker og kontroller vedrørende den overordnede brug af risikomålingssystemet.

f) Instituttets modeller har vist sig at være rimeligt nøjagtige til måling af risici, hvilket kan påvises ved kontrol af resultaterne ved hjælp af oplysninger for mindst ét år.

g) Instituttet gennemfører regelmæssigt et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test gennemgås af den øverste ledelse og afspejles i de politikker og grænser, som denne fastsætter.

h) Instituttet foretager som led i sin interne revisionsprocedure en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter.

▼B

i) Instituttet foretager mindst én gang årligt en gennemgang af sit risikostyringssystem.

j) Den interne model opfylder de krav, der er fastsat i artikel 292, stk. 8 og 9, og i artikel 294.

5. Instituttets interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.

Instituttet må benytte empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets system til måling af korrelationer er forsvarligt og implementeres med integritet.

6. Institutter, der anvender metoden med interne modeller, beregner E* ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + potential\ change\ in\ value\right\}$$

hvor:

E_i = eksponeringsværdien for de enkelte eksponeringer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, eller når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

C_i = værdien af værdipapirer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne eksponeringer i.

Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer ved hjælp af interne modeller skal institutterne benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

7. Beregningen af de potentielle ændringer i den værdi, der er omhandlet i stk. 6, skal udføres i henhold til følgende standarder:

a) Den foretages mindst én gang om dagen.

b) Den baseres på et 99-percentil ensidigt konfidensinterval.

c) Den baseres på en likvidationsperiode på femdages ækvivalent, undtagen ved andre transaktioner end genkøbstransaktioner i værdipapirer eller ind- eller udlånstransaktioner i værdipapirer, hvor der benyttes en likvidationsperiode på tidages ækvivalent.

d) Den baseres på en effektiv historisk observationsperiode på mindst ét år, undtagen når en kortere observationsperiode kan begrundes med en betydelig stigning i prisvolatiliteten.

e) De data, der anvendes ved beregningen, opdateres hver tredje måned.

▼B

Hvis et institut har en genkøbstransaktion, en transaktion vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer og et margenlån eller en lignende transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 285, stk. 3 og 4, skal den mindste ihændehaverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i nævnte stykker, i kombination med artikel 285, stk. 5.

8. Ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner, der er omfattet af rammeaftaler om netting, anvender institutterne E* som beregnet i henhold til stk. 6 som eksponeringsværdien af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er omfattet af den pågældende rammeaftale om netting med henblik på artikel 113 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

a) hvad der udgør en immateriel portefølje med henblik på stk. 3

b) kriterierne for fastlæggelse af, om en intern model er pålidelig og gennemført med integritet med henblik på stk. 4 og 5 og rammeaftaler om netting.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 222

Den enkle metode for finansielle sikkerheder

1. Institutterne kan kun anvende den enkle metode for finansielle sikkerheder, når de beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden. Et institut kan ikke både anvende den enkle og den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, medmindre det sker med henblik på artikel 148, stk. 1, og artikel 150, stk. 1. Institutterne anvender ikke denne undtagelse selektivt med henblik på at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav eller med henblik på regelarbitrage.

2. I henhold til den enkle metode for finansielle sikkerheder tildeler institutterne den anerkendte finansielle sikkerhed en værdi svarende til dens markedsværdi som fastlagt i henhold til artikel 207, stk. 4, litra d).

3. Institutterne tillægger de dele af værdien af eksponeringen, hvor sikkerheden er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerheds, den risikovægtning, som de ville tillægge i henhold til kapitel 2, hvis det långivende institut var direkte eksponeret mod det instrument, der anvendes som sikkerhed. I denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi og ikke til den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 1.

▼B

Risikovægten af den del, der er omfattet af sikkerheden, skal være på mindst 20 %, bortset fra de i stk. 4-6 omtalte tilfælde. Institutterne anvender på den resterende del af eksponeringsværdien en risikovægt svarende til den, som de ville tillægge for en ikkesikret eksponering mod modparten i henhold til kapitel 2.

4. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % på den sikrede del af eksponeringen, der vedrører genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer, som opfylder kriterierne i artikel 227. Hvis modparten i transaktionen ikke er en central markedsaktør, tillægger institutterne en risikovægt på 10 %.

5. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % for den sikrede dels vedkommende på værdien af eksponeringen som fastlagt i henhold til kapitel 6 for de i bilag II omtalte derivatinstrumenter, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi, og som er sikret med kontanter eller kontantlignende instrumenter, når der ikke er tale om manglende valutamatch.

Institutterne tillægger en risikovægt på 10 % på den sikrede del af eksponeringen ved transaktioner, der er sikret med gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, som er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2.

6. I forbindelse med andre transaktioner end dem, der er omhandlet i stk. 4 og 5, kan institutterne tillægge en risikovægt på 0 %, når eksponeringen og sikkerheden er denomineret i samme valuta, og en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Sikkerheden er deponerede kontanter eller et kontantlignende instrument.

b) Sikkerheden har form af gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der er tillagt en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 114, og hvor markedsværdien nedsættes med 20 %.

7. Med henblik på stk. 5 og 6 omfatter betegnelsen gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker følgende:

a) gældsinstrumenter, som er udstedt af regionale eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 115

b) gældsinstrumenter, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 117, stk. 2

▼B

c) gældsinstrumenter, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 118

d) gældsinstrumenter, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer mod centralregeringen i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4.

Artikel 223

Den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ved vurderingen af den finansielle sikkerhed i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder anvender institutterne volatilitetsjusteringer på sikkerhedens markedsværdi i henhold til artikel 224-227med henblik på at tage hensyn til prisvolatiliteten.

Hvis sikkerheden er denomineret i en anden valuta end den underliggende eksponering, skal institutterne anvende en supplerende justering, der afspejler kursvolatiliteten, ud over den relevante volatilitetsjustering for sikkerheden i henhold til artikel 224-227.

Ved transaktioner i OTC-derivater, der er omfattet af nettingaftaler, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til kapitel 6, skal institutterne foretage en volatilitetsjustering, der afspejler valutavolatiliteten, når der foreligger manglende match mellem den valuta, som sikkerheden er denomineret i, og afregningsvalutaen. Selv i de tilfælde, hvor der anvendes flere valutaer til de transaktioner, der er omfattet af nettingaftalen, anvender institutterne en enkelt volatilitetsjustering.

2. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af sikkerheden (C_{VA}) som følger:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

hvor:

C = værdien af sikkerheden

H_C = den relevante volatilitetsjustering for sikkerheden som beregnet i henhold til artikel 224 og 227

H_{fx} = den relevante volatilitetsjustering for den manglende valutamatch som beregnet i henhold til artikel 224 og 227.

Institutterne anvender formlen i dette stykke ved beregning af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerheden for alle transaktioner undtagen transaktioner, der er omfattet af anerkendte rammeaftaler om netting, for hvilke bestemmelserne i artikel 220 og 221 finder anvendelse.

3. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af eksponeringen (E_{VA}) som følger:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

hvor:

E = eksponeringsværdien i henhold til henholdsvis kapitel 2 eller kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

H_E = den relevante volatilitetsjustering for eksponeringen som beregnet i henhold til artikel 224 og 227.

For transaktioner i OTC-derivater beregner institutterne E_{VA} som følger:.

$$E_{VA} = E.$$

4. Med henblik på beregningen af E i stk. 3 gælder følgende:

a) For institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til standardmetoden, fastsættes eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster opført i bilag I til 100 % af nævnte posters værdi frem for den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 1.

b) For institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til IRB-metoden, beregner de eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

5. Institutterne beregner den fuldt justerede eksponeringsværdi (E*) under hensyntagen til såvel volatiliteten som de risikobegrænsende virkninger af sikkerheden som følger:

$$E^* = max\ \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

hvor:

E_{VA} = den volatilitetsjusterede værdi af eksponeringen som beregnet i stk. 3

C_{VAM} = C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch i henhold til bestemmelserne i afdeling 5.

6. Institutterne kan beregne volatilitetsjusteringer enten ved brug af tilsynsmetoden, der er omhandlet i artikel 224, eller metoden med egne estimater, der er omhandlet i artikel 225.

Et institut kan vælge at benytte tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, uanset om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden til beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer.

▼B

Men hvis et institut anvender metoden med egne estimater, skal det gøre det for hele rækken af instrumenttyper, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer.

7. Når sikkerheden består af en række anerkendte elementer, beregner institutterne volatilitetsjusteringen (H) som følger:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

hvor:

a_i = værdien af et anerkendt element i forhold til sikkerhedens samlede værdi

H_i = den gældende volatilitetsjustering for det anerkendte element i.

Artikel 224

Tilsynsbaseret volatilitetsjustering i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. De volatilitetsjusteringer, som institutterne skal anvende efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer under forudsætning af daglige værdiansættelser, er angivet i tabel 1-4 i dette stykke.

VOLATILITETSJUSTERINGER

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af gældsinstrumentet er henført til	Restløbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)		
		20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	≤ 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	>1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	> 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR

▼B

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af et gældinstrument med kort løbetid er henført til	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)		
	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Andre typer sikkerheder eller eksponeringer

	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	21,213	15	10,607
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 4

Volatilitetsjustering for manglende valutamatch

20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

2. Ved beregningen af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med stk. 1 gælder følgende betingelser:

a) For sikrede udlånstransaktioner er likvidationsperioden 20 arbejdsdage.

b) For genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer er likvidationsperioden 5 arbejdsdage.

c) For andre kapitalmarkedstransaktioner er likvidationsperioden 10 arbejdsdage,

Hvis et institut har en transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 285, stk. 2, 3 og 4, skal den mindste ihændehaverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i disse stykker.

▼B

3. I tabel 1-4 i stk. 1 og i stk. 4-6 er det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsinstrumentet er henført til, det kreditkvalitetstrin, som EBA i henhold til kapitel 2 henfører kreditvurderingen til,

Ved fastsættelse af det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsinstrumentet henføres til, jf. første afsnit, finder artikel 197, stk. 7, også anvendelse,

4. For ikkeanerkendte værdipapirer eller råvarer, der udlånes eller sælges i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer eller råvarer, er volatilitetsjusteringen den samme som for værdipapirer uden for hovedindekserne, der er noteret på en anerkendt børs,

5. For anerkendte enheder i CIU'er er volatilitetsjusteringen det vægtede gennemsnit af de volatilitetsjusteringer, der under hensyntagen til likvidationsperioden for transaktionen i henhold til stk. 2 ville være gældende for de aktiver, som fonden har investeret i,

Hvis de aktiver, fonden har investeret i, ikke er instituttet bekendt, er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der ville være gældende for ethvert aktiv, som fonden har ret til at investere i.

6. For ikkeratede gældsinstrumenter udstedt af institutioner, som opfylder anerkendelseskriterierne i artikel 197, stk. 4, er volatilitetsjusteringerne de samme som for værdipapirer udstedt af institutioner eller selskaber med en ekstern kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2 eller 3,

Artikel 225

Egne estimater af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. De kompetente myndigheder tillader, at institutter, der opfylder kravene i stk. 2 og 3, benytter deres egne estimater af volatiliteten til at beregne de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes på sikkerheder og eksponeringer, Institutter, der har fået tilladelse til at anvende deres egne estimater af volatiliteten, må ikke på ny anvende andre metoder, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders tilladelse,

For gældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et ECAI svarende til "investment grade" eller bedre, kan institutter beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af instrument

For gældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et ECAI svarende til under "investment grade", samt for andre anerkendte sikkerheder beregner institutter volatilitetsjusteringer for de enkelte papirer.

Institutter, der benytter metoden med egne estimater, vurderer volatiliteten for sikkerheden eller som følge af manglende valutamatch uden hensyntagen til eventuelle sammenhænge mellem den usikrede eksponering, sikkerheden eller valutakurser,

▼B

Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal institutterne tage hensyn til typen af udsteder af instrumenterne, den eksterne kreditvurdering af instrumenterne, restløbetiden og deres modificerede varighed, Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de instrumenter, som et institut har medtaget inden for den pågældende kategori,

2. Beregningen af volatilitetsjusteringerne skal opfylde følgende kriterier:

a) Institutterne baserer beregningen på et 99-percentil, ensidigt konfidensinterval.

b) Institutterne baserer beregningen på følgende likvidationsperioder:

i) 20 arbejdsdage for sikrede udlånstransaktioner

ii) 5 arbejdsdage for genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer

iii) 10 arbejdsdage for andre kapitalmarkedstransaktioner

c) Institutterne kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der beregnes i henhold til kortere eller længere likvidationsperioder, og som skaleres op eller ned til den likvidationsperiode, der er angivet i litra b) for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af kvadratroden på tiden:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

hvor:

T_M = den relevante likvidationsperiode

H_M = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_M

H_N = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_N

d) Institutterne skal tage højde for manglende likviditet for aktiver af lavere kvalitet. De regulerer likvidationsperioden i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedens likviditet. De skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet. Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af et stressscenario.

e) Den historiske observationsperiode, som institutterne anvender til beregning af volatilitetsjusteringer, skal mindst være på ét år, For institutter, der bruger en vægtningsmetode eller andre metoder på den historiske observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst ét år, De kompetente myndigheder kan også kræve, at et institut beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode, hvis de kompetente myndigheder skønner, at dette kan begrundes med en kraftig stigning i prisvolatiliteten.

▼B

f) Instituttерne skal ajourføre deres data og beregne volatilitetsjusteringer mindst én gang hver tredje måned, De skal også foretage en fornyet vurdering af deres datasæt, når der forekommer betydelige ændringer i markedspriserne.

3. Estimater af volatilitetsjusteringer skal opfylde alle følgende kvalitative kriterier:

a) Instituttet skal bruge volatilitetsestimaterne i den daglige risikostyring, herunder i forhold til sin interne grænse for eksponeringer.

b) Hvis likvidationsperioden, som et institut bruger i sin daglige risikostyring, er længere end angivet i denne afdeling for den pågældende transaktionstype, skal instituttet skalere sine volatilitetsjusteringer op ved hjælp af formlen med kvadratroden på tiden som beskrevet i stk. 2, litra c).

c) Instituttet skal have indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt politikker og kontroller til brug i sit system til estimater af volatilitetsjusteringer samt for integration af sådanne estimater i sin risikostyringsproces.

d) Der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af instituttets system for estimering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Der skal foretages en revision af det samlede system for estimering af volatilitetsjusteringer og integration af disse justeringer i instituttets risikostyringsproces mindst én gang om året. Undersøgelsen skal mindst omfatte følgende:

   i) integration af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring

   ii) validering af eventuelle væsentlige ændringer i proceduren for estimering af volatilitetsjusteringer

   iii) kontrol af konsekvensen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed

   iv) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten.

Artikel 226

Opskalering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

De volatilitetsjusteringer, der beskrives i artikel 224, er de volatilitetsjusteringer, et institut skal bruge, når der anvendes daglige værdiansættelser. Når et institut anvender sine egne estimater af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 225, skal disse i første omgang beregnes på grundlag af den daglige værdiansættelse. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end daglig, skal institutterne anvende større volatilitetsjusteringer. Institutterne beregner dem ved at opskalere den daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for kvadratroden af tiden:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor:

H = den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M = volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R = det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne

T_M = likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.

Artikel 227

Betingelser for anvendelse af en volatilitetsjustering på 0 % i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Når et institut i forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer anvender tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer i artikel 224 eller metoden med egne estimater i artikel 225, og hvis betingelserne i stk. 2, litra a)-h), er opfyldt, kan instituttet i stedet for at benytte de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til artikel 224, 225 og 226, anvende en volatilitetsjustering på 0 %. Institutter, som anvender i artikel 221 omhandlede metode med interne modeller, anvender ikke den behandling, der er beskrevet i denne artikel.

2. Institutter kan anvende en volatilitetsjustering på 0 %, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Såvel eksponeringen som sikkerheden er kontanter eller gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker i den i artikel 197, stk. 1, litra b), anvendte betydning og anerkendt til en risikovægtning på 0 % i henhold til kapitel 2.

b) Eksponeringen og sikkerheden er i samme valuta.

c) Enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller også er både eksponeringen og sikkerheden genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi eller daglig fastsættelse af margen.

d) Tidsrummet mellem den seneste værdiansættelse til markedsværdi før modpartens manglende fastsættelse af margen og realiseringen af sikkerheden er højst fire arbejdsdage.

e) Transaktionen afregnes i et anerkendt afregningssystem for den pågældende transaktionstype.

f) Dokumentationen for aftalen eller transaktionen er en standardmarkedsdokumentation for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer for de pågældende værdipapirer.

▼B

g) Transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at aflevere kontanter eller værdipapirer eller til at fastsætte margenen eller på anden måde misligholder aftalen, kan transaktionen afsluttes med øjeblikkelig virkning.

h) Modparten betragtes som en central markedsaktør af de kompetente myndigheder.

3. De centrale markedsaktører, der er omhandlet i stk. 2, litra h), omfatter følgende enheder:

a) de i artikel 197, stk. 1, litra b), nævnte enheder, mod hvilke eksponeringer tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2

b) institutter

c) andre finansielle virksomheder som omhandlet i artikel 13, nr. 25), litra b) og d) i direktiv 2009/138/EF, mod hvilke eksponeringer tillægges en risikovægt på 20 % i henhold til standardmetoden, eller som, når der er tale om institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, ikke har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, og som vurderes internt af instituttet

d) regulerede CIU'er, der er underlagt kapitalkrav eller gearingskrav

e) regulerede pensionsfonde

f) anerkendte clearingorganisationer.

Artikel 228

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

1. Ved standardmetoden anvender institutterne E* som beregnet i henhold til artikel 223, stk. 5, som eksponeringsværdien med henblik på artikel 113. I forbindelse med ikkebalanceførte poster opført i bilag I anvender institutterne E* som den værdi, de i artikel 111, stk. 1, anførte procentsatser anvendes på, for at nå frem til eksponeringsværdien.

2. Ved IRB-metoden anvender institutterne det faktiske LGD (LGD*) som LGD med henblik på kapitel 3. Institutterne beregner LGD* som følger:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

hvor:

LGD = tabet givet misligholdelse, der ville finde anvendelse på en eksponering i henhold til kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

▼B

E = eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 223, stk. 3

E* = den fuldt justerede eksponeringsværdi i overensstemmelse med artikel 223, stk. 5.

Artikel 229

Værdiansættelsesprincipper for andre anerkendte sikkerheder efter IRB-metoden

1. For så vidt angår sikkerhed i form af fast ejendom skal sikkerheden være vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutterne kræver, at den uafhængige vurderingsmand dokumenterer markedsværdien på en gennemsigtig og klar måde.

►C2 I de medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan den faste ejendom i stedet være vurderet ◄ til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutterne stiller krav om, at den uafhængige vurderingsmand ved vurderingen af belåningsværdien ikke må tage hensyn til spekulative elementer og skal dokumentere nævnte værdi på en gennemsigtig og klar måde.

Værdien af sikkerheden er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning for at afspejle ►C2 resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til artikel 208, stk. 3, samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på den faste ejendom. ◄

2. For så vidt angår fordringer er værdien af fordringer værdien af det udestående beløb.

3. Institutterne vurderer anden fysisk sikkerhed end fast ejendom til markedsværdien. Med henblik på denne artikel er markedsværdien det skønnede beløb, som formuegodet kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.

Artikel 230

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for andre anerkendte sikkerheder efter IRB-metoden

1. Institutterne anvender LGD* beregnet i overensstemmelse med dette stykke og stk. 2 som LGD med henblik på kapitel 3.

Når forholdet mellem sikkerhedens værdi (C) og eksponeringens værdi (E) ligger under det krævede minimumsniveau for sikkerheden for eksponeringen (C*) som angivet i tabel 5, er LGD* lig med LGD som fastsat i kapitel 3 for usikrede eksponeringer med modparten. I denne forbindelse beregner institutterne eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

▼B

Når forholdet mellem sikkerhedens værdi og eksponeringens værdi overstiger et andet og højere tærskelniveau på C** som angivet i tabel 5, er LGD* det i tabel 5 fastsatte.

Når det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** ikke er nået for eksponeringen som helhed, skal institutterne betragte eksponeringen som to eksponeringer – en, der svarer til den del, for hvilken det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** er nået, og en, der svarer til resten.

2. Det relevante LGD* samt de krævede sikkerhedsstillelsesniveauer for den sikrede del af eksponeringerne er angivet i tabel 5 nedenfor.

Tabel 5

Minimums-LGD for de sikrede dele af eksponeringerne

	LGD* for privilegerede eksponeringer	LGD* for efterstillede eksponeringer	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C*)	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C**)
Fordringer	35 %	65 %	0 %	125 %
►C2 beboelsesejendomme/ erhvervsejendomme ◄	35 %	65 %	30 %	140 %
Anden sikkerhed	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Som et alternativ til behandlingen i henhold til stk. 1 og 2 og med forbehold af artikel 124, stk. 2, kan institutterne anvende en risikovægtning på 50 % på den del af eksponeringen, der inden for de i henholdsvis artikel 125, stk. 2, litra d), og artikel 126, stk. 2, litra d), fastsatte grænser ►C2 er sikret fuldt ud med pant i beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, der er beliggende på en medlemsstats område, hvis alle betingelserne i artikel 199, stk. 3 eller 4, er opfyldt. ◄

Artikel 231

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab ved blandede puljer af sikkerhed

1. Institutterne beregner værdien af LGD*, som de skal anvende som LGD med henblik på kapitel 3, i overensstemmelse med stk. 2 og 3, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

a) Institutterne anvender IRB-metoden til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab.

b) Eksponeringen sikres med både finansiel sikkerhed og andre anerkendte former for sikkerhed.

2. Det kræves, at institutterne opdeler eksponeringens volatilitetsjusterede værdi, der er opnået efter anvendelse af volatilitetsjusteringen som angivet i artikel 223, stk. 5, på eksponeringens værdi, i forskellige dele, for at komme frem til en del, der dækkes af en anerkendt finansiel sikkerhed, en del, der dækkes af fordringer, en del, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervsejendom eller fast ejendom til beboelse, en del, der dækkes af andre typer af anerkendt sikkerhed, samt en usikret del, alt efter hvad der er relevant.

▼B

3. Institutterne beregner LGD* for hver del af eksponeringen i stk. 2 separat i henhold til de relevante bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 232

Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 1, er opfyldt, kan indskud hos tredjepartsinstitutter behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.

2. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 2, er opfyldt, skal institutterne behandle den del af eksponeringen, der er sikret ved den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut, på følgende måde:

a) Hvis eksponeringen er omfattet af standardmetoden, skal den risikovægtes ved brug af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 3.

b) Hvis eksponeringen er omfattet af IRB-metoden, men ikke af instituttets egne LDG-estimater, skal der fastsættes et LGD på 40 %.

I tilfælde af manglende valutamatch nedsætter institutterne den aktuelle tilbagekøbsværdi i henhold til artikel 233, stk. 3, så værdien af kreditrisikoafdækningen er den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicen.

3. Med henblik på stk. 2, litra a), tillægger institutterne følgende risikovægtninger på grundlag af den risikovægt, der tillægges privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen:

a) en risikovægtning på 20 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 20 %

b) en risikovægtning på 35 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 50 %

c) en risikovægtning på 70 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 100 %

d) en risikovægtning på 150 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 150 %.

4. Institutterne kan behandle instrumenter genkøbt på anmodning, der er anerkendt i henhold til artikel 200, litra c), som en garanti stillet af det udstedende institut. Værdien af den anerkendte kreditrisikoafdækning fastsættes som følger:

a) Når instrumentet bliver genkøbt til nominel værdi, er værdien af dækningen dette beløb.

▼B

b) Når instrumentet bliver genkøbt til markedsprisen, er værdien af dækningen instrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 197, stk. 4.

Underafdeling 2

Ufinansieret kreditrisikoafdækning

Artikel 233

Værdiansættelse

1. Ved beregning af virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, er værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning (G) det beløb, som udbyderen har garanteret at ville udbetale, hvis låntager misligholder aftalen eller ikke betaler, eller hvis andre, nærmere bestemte kreditbegivenheder indtræffer.

2. Ved kreditderivater, der ikke som kreditbegivenhed har medtaget en omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udskydelse af tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, der fører til en kreditbegivenhed, gælder følgende:

a) Hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, ikke er højere end eksponeringens værdi, skal institutter reducere værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til stk. 1 med 40 %.

b) Hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, er højere end eksponeringens værdi, skal værdien af kreditrisikoafdækningen ikke være højere end 60 % af eksponeringens værdi.

3. Når den ufinansierede kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end den valuta, hvori eksponeringen er denomineret, reducerer institutterne værdien af kreditrisikoafdækningen gennem anvendelse af en volatilitetsjustering som følger:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

hvor:

G* = værdien af kreditrisikoafdækningen reguleret for kursrisiko

G = den nominelle værdi af kreditrisikoafdækningen

H_{fx} = volatilitetsjusteringen, når der foreligger manglende valutamatch mellem kreditrisikoafdækningen og den underliggende fordring fastsat i overensstemmelse med stk. 4.

Når der ikke foreligger manglende valutamatch, er H_{fx} lig med nul.

4. Institutterne baserer de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af manglende valutamatch, på en likvidationsperiode svarende til 10 arbejdsdage, under forudsætning af daglige værdiansættelser, og kan beregne dem efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i henholdsvis artikel 224 og 225. Institutterne skal opskalere volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 226.

▼B

Artikel 234

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i tilfælde af delvis risikoafdækning og tranching

Når et institut overfører en del af risikoen ved et lån i en eller flere trancher, finder bestemmelserne i kapitel 5 anvendelse, Institutterne kan anse tærskelværdier for betalinger, under hvilke der ikke foretages nogen udbetaling i tilfælde af tab, for at svare til de ikkeafhændede "first loss"-positioner og indebære en trancheinddelt risikooverførsel.

Artikel 235

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden

1. I forbindelse med artikel 113, stk. 3, beregner institutterne de enkelte eksponeringers risikovægtede værdi efter følgende formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = eksponeringens værdi i henhold til artikel 111; i denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi frem for den værdi af eksponeringen, der fremgår af artikel 111, stk. 1

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, (G*) og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5

R = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 2

G = risikovægten for eksponeringer mod udbyderen som angivet i kapitel 2.

2. Når det afdækkede beløb (G_A) er lavere end eksponeringens værdi (E), må institutterne kun anvende den formel, der er omhandlet i stk. 1, hvis de afdækkede og ikkeafdækkede dele har samme prioritet.

3. Institutterne kan udvide behandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 5, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, når sikkerheden er denomineret i låntagerens nationale valuta, og eksponeringen finansieres i samme valuta.

Artikel 236

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

1. For den afdækkede del af eksponeringens værdi (E), baseret på den justerede værdi af kreditrisikoafdækningen G_A, kan PD i forbindelse med kapitel 3, afdeling 4, være PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller en PD, der ligger mellem låntagerens og garantistillerens, hvis det ikke skønnes nødvendigt med fuld substitution. Ved efterstillede tilgodehavender og ikkeefterstillet ufinansieret risikoafdækning kan det LGD, som institutter skal anvende i forbindelse med kapitel 3, afdeling 4, være det samme som det, der benyttes for privilegerede fordringer.

▼B

2. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal PD være låntagers PD, mens LGD er LGD for den underliggende eksponering.

3. I denne artikel er G_A værdien af G* som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5. E er eksponeringens værdi i henhold til kapitel 3, afdeling 5. I denne forbindelse beregner institutterne eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 166, stk. 8, 9 og 10, ved at anvende en konverteringsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de konverteringsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

Afdeling 5

Manglende løbetidsmatch

Artikel 237

Manglende løbetidsmatch

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringer forekommer der manglende løbetidsmatch, når restløbetiden for kreditrisikoafdækningen er kortere end restløbetiden for den afdækkede eksponering. Hvis risikoafdækningen har mindre en tre måneders restløbetid, og risikoafdækningens løbetid er kortere end løbetiden for den underliggende eksponering, er denne risikoafdækning ikke anerkendt risikoafdækning.

2. Når der forekommer manglende løbetidsmatch, er kreditrisikoafdækningen ikke anerkendt kreditrisikoafdækning, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Den oprindelige løbetid for risikoafdækningen er under 1 år.

b) Eksponeringen er en kortfristet eksponering, som ifølge de kompetente myndigheder er omfattet af en bundværdi på en dag snarere end på et år med hensyn til løbetiden (M) i henhold til artikel 162, stk. 3.

Artikel 238

Kreditrisikoafdækningens løbetid

1. Inden for en periode på højst fem år er den effektive løbetid for den underliggende eksponering den længst mulige resterende tid, før låntageren efter planen skal opfylde sine forpligtelser. Med forbehold af stk. 2 er kreditrisikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor risikoafdækningen kan afsluttes.

2. Når sælgeren af risikoafdækningen har mulighed for at vælge at afslutte risikoafdækningen, anser institutterne risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes. Når køberen af risikoafdækningen har mulighed for at afslutte risikoafdækningen, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for risikoafdækningen, indeholder et positivt incitament til, at instituttet kan afslutte transaktionen før den kontraktbestemte forfaldsdato, anser instituttet risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan anvendes; ellers kan instituttet anse en sådan mulighed ikke for at påvirke risikoafdækningens løbetid.

▼B

3. Når der ikke er noget til hinder for, at et kreditderivat forfalder forud for en eventuel henstandsperiode i tilfælde af misligholdelse af den underliggende fordring, der træder i kraft ved manglende betaling, reducerer institutterne risikoafdækningens løbetid med samme tidsrum som henstandsperioden.

Artikel 239

Værdiansættelse af risikoafdækningen

1. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den enkle metode for finansielle sikkerheder er sikkerhed ikke anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning, når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og afdækningens løbetid.

2. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den udbyggede metode for finansielle sikkerheder skal institutterne sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerheden i henhold til følgende formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor:

C_{VA} = den volatilitetskorrigerede værdi af sikkerheden som angivet i artikel 223, stk. 2, eller eksponeringens størrelse, idet den laveste af de to anvendes

T = det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller værdien af T, idet den laveste af de to anvendes

T = det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller fem år, idet den laveste af de to anvendes

t* = 0,25.

Institutterne anvender C_{VAM} som C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch i formlen til beregning af den fuldt justerede værdi af eksponeringen (E*) som angivet i artikel 223, stk. 5.

3. I forbindelse med transaktioner omfattet af ufinansieret kreditrisikoafdækning skal institutterne sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerheden i henhold til følgende formel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor:

G_A = G* justeret for eventuelt manglende løbetidsmatch

G* = risikoafdækningens størrelse justeret for eventuelt manglende valutamatch

▼B

T = det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller værdien af T, idet den laveste af de to anvendes

T = det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 238 eller fem år, idet den laveste af de to anvendes

t* = 0,25.

Institutterne anvender G_A som værdien af risikoafdækningen i henhold til artikel 233-236.

Afdeling 6

Kurve af crm-teknikker

Artikel 240

"First-to-default"-kreditderivater

Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør, kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre den laveste risikovægtede værdi af eksponeringen i overensstemmelse med dette kapitel:

a) For institutter, der anvender standardmetoden, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen være den, der beregnes efter standardmetoden.

b) For institutter, der anvender IRB-metoden, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen være summen af den risikovægtede eksponering beregnet efter IRB-metoden og 12,5 gange det forventede tab.

Den behandling, der er beskrevet i denne artikel, gælder kun, når værdien af eksponeringen er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

Artikel 241

"Nth-to-default"-kreditderivater

Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må det institut, der erhverver risikoafdækningen, kun anerkende risikoafdækningen til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og eventuelt størrelsen af de forventede tab, hvis der også har været risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1-misligholdelser. I sådanne tilfælde kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af den risikovægtede eksponering og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre den n-laveste risikovægtede værdi af eksponeringen i overensstemmelse med dette kapitel. Institutter skal beregne det n-laveste beløb som beskrevet i artikel 240, litra a) og b).

▼B

Den behandling, der er beskrevet i denne artikel, gælder kun, når værdien af eksponeringen er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

Alle eksponeringer i kurven skal opfylde kravene i artikel 204, stk. 2, og artikel 216, stk. 1, litra d).

KAPITEL 5

Securitisering

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 242

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

1) "mer-spread": opkrævede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede eksponeringer fratrukket omkostninger og udgifter

2) "clean-up call option": en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at genkøbe eller annullere securitiseringspositionerne, før alle de underliggende eksponeringer er tilbagebetalt, når de udestående eksponeringer når under et bestemt niveau

3) "likviditetsfacilitet": en securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige pengestrømme til investorer

4) "KIRB": 8 % af de risikovægtede eksponeringer som beregnet i henhold til kapitel 3 for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, plus de forventede tab i forbindelse med de pågældende eksponeringer beregnet i henhold til nævnte kapitel

5) "den ratingbaserede metode": en metode til opgørelse af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 261

6) "tilsynsformelmetoden": en metode til opgørelse af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 261

7) "ikkeratet position": en securitiseringsposition, som ikke har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4

8) "ratet position": en securitiseringsposition, som har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4

▼B

9) "ABCP"-program" (asset-backed commercial paper programme): et securitiseringsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med en løbetid på et år eller derunder

10) "traditionel securitisering": en securitisering, der indebærer, at de eksponeringer, som securitiseres, overføres økonomisk (til en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE)); dette sker ved overførsel af ejerskabet af securitiserede eksponeringer fra det eksponeringsleverende institut til en SSPE eller gennem en SSPE's indirekte deltagelse; de udstedte værdipapirer må ikke medføre betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende instituts balance

11) "syntetisk securitisering": en securitisering, hvor opdelingen i tranche sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og hvor securitiserede eksponeringer ikke fjernes fra det eksponeringsleverende instituts balance

12) "revolverende eksponering": en eksponering, hvorved tilgodehavender hos privatkunder kan variere, alt efter hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat

13) "revolverende securitisering": en securitisering, hvor selve securitiseringens struktur revolverer ved at der tilføjes eller fjernes eksponeringer i puljen af eksponeringer, uanset om de underliggende eksponeringer revolverer eller ej

14) "førtidsindfrielsesbestemmelse": en kontraktbestemmelse i forbindelse med securitisering af revolverende eksponeringer eller en revolverende securitisering, hvorved der stilles krav om, at investorers positioner, i tilfælde af at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for de udstedte værdipapirer

15) "first loss tranche": den mest efterstillede tranche i en securitisering, som er den første tranche, der påføres tab på securitiserede eksponeringer og derved beskytter second loss-trancher og i givet fald højere rangerende trancher.

Afdeling 2

Anerkendelse af væsentlig risikooverførsel

Artikel 243

Traditionel securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke securitiserede eksponeringer fra beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) En væsentlig del af kreditrisikoen i forbindelse med de securitiserede eksponeringer anses for at være overført til tredjeparter.

b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

▼B

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:

a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.

b) Hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1 250 %.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, og som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen, og som er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten:

a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller

b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.

b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:

▼B

a) Dokumentationen vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.

b) De securitiserede eksponeringer bringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dettes kreditorers rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver.

c) De udstedte værdipapirer repræsenterer ikke det eksponeringsleverende instituts betalingsforpligtelser.

d) Det eksponeringsleverende institut bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte eksponeringer. Et eksponeringsleverende institut anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte eksponeringer, hvis det har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis det er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende eksponeringerne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over eksponeringerne.

e) Dokumentationen for securitiseringen opfylder samtlige følgende betingelser:

   i) Den indeholder ikke bestemmelser, som, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser, stiller krav om, at positioner i securitiseringen skal forbedres af det eksponeringsleverende institut, herunder, men ikke begrænset til ændringer af de underliggende krediteksponeringer eller forøgelse af udbytte, som skal udbetales til investorer i tilfælde af en forringelse af de securitiserede eksponeringers kreditkvalitet.

   ii) Den indeholder ikke bestemmelser, som øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner inden for securitiseringen på grund af en forringelse af puljen af underliggende aktivers kreditkvalitet.

   iii) Den gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser er exceptionelt og kun kan foretages på uafhængig basis.

f) Når der er tale om en "clean-up call option", skal nævnte "option" også opfylde følgende betingelser:

   i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.

   ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet.

   iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.

▼B

6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA gennemgår medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer og rådgiver inden den 31. december 2017 Kommissionen om, hvorvidt der er behov for en bindende teknisk standard.

Artikel 244

Syntetisk securitisering

1. Et eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne størrelsen af risikovægtede eksponeringer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 244, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning.

b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.

b) Hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i den egentlige kernekapital eller have en risikovægtning på 1 250 %.

►C2 Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ◄ som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan den kompetente myndighed fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

▼B

3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning på mindre end 1 250 %, og som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen og er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten

a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller

b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er omfattet af underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.

b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal overførslen opfylde følgende betingelser:

a) Dokumentationen vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans.

b) Kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 247, stk. 2.

c) Instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:

   i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer

   ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet

   iii) kræver, at positionerne inden for securitiseringen forbedres af det eksponeringsleverende institut, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser

   iv) øger instituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen inden for securitiseringen som følge af en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet.

▼C2

d) Der indhentes en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.

▼B

e) Dokumentationen vedrørende securitiseringen gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser kun kan foretages på uafhængig basis.

f) Når der er tale om en clean-up call option, skal nævnte option opfylde samtlige følgende betingelser:

i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.

ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet.

iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.

6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA gennemgår medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer og rådgiver senest den 31. december 2017 Kommissionen om, hvorvidt der er behov for en bindende teknisk standard.

Afdeling 3

Beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

Underafdeling 1

Principper

Artikel 245

Beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Hvis et eksponeringsleverende institut har overført betydelige kreditrisici i tilknytning til securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med betingelserne i afdeling 2, må dette institut:

a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de eksponeringer, det har securitiseret, fra dets beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab

b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 249 og 250.

▼B

2. Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, der er fastsat i dette kapitel, vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.

Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført betydelige kreditrisici eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af eksponeringer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende securitisering, men inkluderer fortsat de securitiserede eksponeringer i beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer, som om de ikke var securitiseret.

3. Foreligger der en eksponering i forhold til forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen i forhold til hver enkelt tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning i forhold til securitiseringspositioner skal anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner skal omfatte eksponeringer i forhold til en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter.

4. Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), skal den risikovægtede værdi af eksponeringen inkluderes i instituttets sum af risikovægtede værdier af eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3.

5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer i en securitiseringsposition beregnes ved at anvende den samlede relevante risikovægtning på eksponeringens værdi inden for positionen som beregnet i artikel 246.

6. Den samlede risikovægtning beregnes som summen af risikovægtningen i dette kapitel og eventuelt supplerende risikovægtning i overensstemmelse med artikel 407.

Artikel 246

Værdien af eksponeringer

1. Værdien af eksponeringer beregnes som følger:

a) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer for specifik kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110.

b) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi uden eventuelle justeringer for specifik kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110.

c) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en ikke-balanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, fratrukket eventuel specifik kreditrisikojustering for nævnte securitiseringspositions, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.

▼B

d) Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en ikke-balanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.

e) Eksponeringsværdien for en modpartskreditrisiko, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som angives i bilag II, skal fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.

2. Når et institut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisering, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer kun medtage den position eller del af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af eksponeringen. Instituttet kan også anerkende en sådan overlapning mellem specifikke kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af, at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner. Med henblik på dette stykke betegner "overlappende", at positionerne helt eller delvis repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

3. Når artikel 268, litra c), vedrører positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af den risikovægtede eksponering for ABCP'en, hvis 100 % af ABCP'en udstedt af programmet er dækket af den eller andre likviditetsfaciliteter, og alle nævnte likviditetsfaciliteter er sidestillet med ABCP'en, så de udgør overlappende positioner.

Instituttet skal underrette den kompetente myndighed om dets brug af denne behandling.

Artikel 247

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner

1. Institutterne kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner i overensstemmelse med kapitel 4 og betinget af, at kravene i dette kapitel og i kapitel 4 overholdes.

Anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning er begrænset til finansielle sikkerheder, der anerkendes til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen i henhold til kapitel 2 som angivet i kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

2. Anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret risikoafdækning er begrænset til dem, der anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

▼B

3. Uanset stk. 2 skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning i artikel 201, stk. 1, litra a)-h), med undtagelse af kvalificerende centrale modparter, være omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som er henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til artikel 136, og som på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, var henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover. Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering i forhold til udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første punktum på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 136.

4. Uanset stk. 2 er SSPE'er anerkendte udbydere, hvis deres egne aktiver er anerkendte finansielle sikkerheder uden rettigheder eller eventualrettigheder, som har forrang for eller rangerer på lige fod med eventualrettighederne i det institut, som modtager ufinansieret kreditrisikobeskyttelse, og alle kravene til anerkendelse af finansielle sikkerheder i kapitel 4 er opfyldt. I sådanne tilfælde begrænses GA (afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med kapitel 4) til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og g (risikovægten for eksponeringer i forhold til udbyderen som angivet i standardmetoden) fastsættes som den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansielle sikkerheder i henhold til standardmetoden.

Artikel 248

Implicit støtte

1. Et organiserende institut, eller et eksponeringsleverende institut, der med hensyn til en securitisering har anvendt artikel 240, stk. 1 og 2, til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringer, eller har solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning med det resultat, at det ikke længere er forpligtet til at være i besiddelse af et kapitalgrundlag i relation til den risiko, der knytter sig til disse instrumenter, må ikke med henblik på at reducere investorernes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser. En transaktion anses ikke for at yde støtte, hvis den gennemføres på uafhængig basis og indgår i vurderingen af væsentlig risikooverførsel. Sådanne transaktioner skal, uanset om de yder støtte, indberettes til de kompetente myndigheder og gøres til genstand for instituttets kreditrevisions- og godkendelsesprocedurer. Instituttet skal, når det vurderer, om transaktionen ikke er struktureret til at yde støtte, i det mindste i passende omfang tage højde for følgende:

a) genkøbsprisen

b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb

c) resultatet af de securitiserede eksponeringer

d) resultatet af de securitiserede positioner

e) virkningen af støtte på det eksponeringsleverende instituts forventede tab i forhold til investorer.

▼B

2. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der svarer til uafhængig basis, og hvornår en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.

3. Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 for så vidt angår en securitisering, skal instituttet mindst besidde et kapitalgrundlag i forhold til alle de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede.

Underafdeling 2

Det eksponeringsleverende instituts beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, der er securitiseret i en syntetisk securitisering

Artikel 249

Generel behandling

Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for de securitiserede eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering, når betingelserne i artikel 244 er opfyldt og med forbehold af artikel 250, anvende de relevante beregningsmetoder, som beskrives i denne afdeling, og ikke de i kapitel 2 beskrevne. For institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab i henhold til kapitel 3, skal det forventede tab på sådanne eksponeringer være nul.

De krav, der er omhandlet i første afsnit, henviser til hele puljen af eksponeringer, der omfattes af securitiseringen. Med forbehold af artikel 250 beregner det eksponeringsleverende institut størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling, herunder dem, for hvilke instituttet anerkender kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 247, hvor den risikovægt, der i så fald skal anvendes på nævnte position, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4, jf. dog kravene i dette kapitel.

Artikel 250

Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitiseringer

I forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 249 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem kreditrisikoafdækningen, der udgør en tranche, og med hvilken risikooverførslen foretages, og de securitiserede eksponeringer som følger:

a) Som løbetid for de securitiserede eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4.

▼B

b) Et eksponeringsleverende institut skal ved beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for trancher, der som led i denne afdeling tillægges en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^{*}}{T - t^{*}} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^{*}}$$

hvor:

RW* = størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a)

RW_{Ass} = størrelsen af den risikovægtede eksponering for eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet pro rata

RW_{SP} = størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til artikel 249, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T = løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år

T = løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år

t* = 0,25.

Underafdeling 3

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden

Artikel 251

Risikovægte

Med forbehold af artikel 252 beregner instituttet størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ratet securitiseringsposition eller gensecuritiseringsposition ved at gange eksponeringens værdi med den relevante risikovægt.

Den relevante risikovægtning er den risikovægt, der er anført i tabel 1, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4 (kreditvurderinger, undtagen kortfristede kreditvurderinger)	Alle andre kreditkvalitetstrin
Securitiseringspositioner	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Gensecuritiseringspositioner	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

Med forbehold af artikel 252-255 skal størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikkeratet securitiseringsposition beregnes ved at anvende en risikovægt på 1 250 %.

Artikel 252

Organiserende og eksponeringsleverende institutter

For et eksponeringsleverende eller et organiserende institut kan størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering begrænses til størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, som ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, under hensyn til den forudsatte anvendelse af risikovægten på 150 % for følgende:

a) alle misligholdte poster

b) alle i henhold til artikel 128 særligt risikobetonede poster blandt de securitiserede eksponeringer.

Artikel 253

Behandling af ikkeratede positioner

1. Til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikkeratet securitiseringsposition kan et institut anvende den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, som ville skulle anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, der ligger inde med eksponeringerne, ganget med den koncentrationsfaktor, der er omhandlet i stk. 2. Derfor skal instituttet til enhver tid have kendskab til sammensætningen af den pulje af eksponeringer, der er securitiseret.

2. Denne koncentrationsfaktor er lig med summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af trancherne, som er efterstillet eller sidestillet med tranchen, i hvilken positionen indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1 250 % eller lavere end en anden risikovægt, der finder anvendelse på en mere privilegeret tranche med rating. Når instituttet ikke er i stand til at bestemme de risikovægte, der skal anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2, skal det anvende en risikovægt på 1 250 % for den pågældende position.

Artikel 254

Behandling af securitiseringspositioner i en second loss-tranche eller bedre inden for et ABCP-program

Med forbehold for muligheden for en mere fordelagtig behandling for ikkeratede likviditetsfaciliteter i henhold til bestemmelserne i artikel 255 kan et institut ved securitiseringspositioner, der opfylder følgende betingelser, anvende den højeste værdi af henholdsvis 100 % eller den højeste risikovægt, der ville skulle anvendes på en af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut med de pågældende eksponeringer:

▼B

a) Securitiseringspositionen skal være i en tranche, der økonomisk er placeret i en "second loss"-position eller bedre inden for securitiseringen, og "first loss"-tranchen skal udgøre en relevant forbedring af kreditkvaliteten i forhold til "second loss"-tranchen.

b) Securitiseringspositionen skal være af en kreditkvalitet svarende til kreditkvalitetstrin 3 efter standardmetoden eller bedre.

c) Securitiseringspositionen skal være ejet af et institut, der ikke ligger inde med en position i "first loss"-tranchen.

Artikel 255

Behandling af ikkeratede likviditetsfaciliteter

1. Institutterne kan anvende en konverteringsfaktor på 50 % på en ikkeratet likviditetsfacilitets nominelle beløb til at bestemme eksponeringens værdi, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.

b) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes, og navnlig ikke ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte eksponeringer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi.

c) Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitiseringen.

d) Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer, bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse.

e) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt.

f) Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte eksponeringer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af kapitel 3, eller hvor puljen af de securitiserede eksponeringer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under "investment grade".

Den anvendte risikovægt skal være den højeste risikovægt, der ville blive anvendt på en hvilken som helst af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, som ligger inde med eksponeringerne.

2. Med henblik på at bestemme eksponeringens værdi for faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på pengestrømme fra de securitiserede eksponeringer.

▼B

Artikel 256

Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

1. Foreligger der en securitisering af revolverende eksponeringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal det eksponeringsleverende institut i overensstemmelse med denne artikel beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne for den risiko, at de kreditrisikoniveauer, den eksponeres over for, kan stige som følge af virkningen af førtidsindfrielsesbestemmelsen.

2. Instituttet skal beregne eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til summen af eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investors interesser.

Ved securitiseringsstrukturer, hvor de securitiserede eksponeringer omfatter revolverende og ikkerevolverende eksponeringer, skal et eksponeringsleverende institut anvende den behandling, der beskrives i stk. 3-6, på den del af den underliggende pulje af eksponeringer, der omfatter revolverende eksponeringer.

Eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den fiktive del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af pengestrømmene, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen. Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser. Eksponeringsværdien af investors kapitalinteresser betegner eksponeringsværdien af den resterende fiktive del af de samlede udnyttede beløb.

Eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser beregnes som for en pro rata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede.

3. Eksponeringsleverende institutter, der leverer eksponeringer til følgende typer af securitisering, er fritaget for at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringen, jf. stk. 1:

a) securitiseringer af revolverende eksponeringer, hvor investorerne er fuldt eksponeret for alle fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende faciliteter ikke vender tilbage til det eksponeringsleverende institut, heller ikke efter førtidsindfrielse

b) securitiseringer, hvor en eventuel førtidsindfrielsesbestemmelse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede aktiver eller det eksponeringsleverende institut klarer sig, såsom drastiske ændringer i skattelovgivning eller -regler.

▼B

4. For et eksponeringsleverende institut, der er omfattet af kravet i stk. 1 om at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne, må den samlede risikovægtede værdi af eksponeringen for så vidt angår dets positioner i investors kapitalinteresser og størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til stk. 1 ikke være større end den højeste af følgende værdier:

a) størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i investorernes kapitalinteresser

b) størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som ville blive beregnet af et institut, der lå inde med eksponeringerne, for så vidt angår de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorernes kapitalinteresser.

Fratrækning af eventuelle nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter som krævet i artikel 32, stk. 1, skal behandles uden for det maksimumsbeløb, der angives i det foregående afsnit.

5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som skal beregnes i overensstemmelse med stk. 1, bestemmes ved at gange eksponeringsværdien af investorernes kapitalinteresser med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som er angivet i stk. 6-9, og den vægtede, gennemsnitlige risikovægtning, der ville finde anvendelse på de securitiserede eksponeringer, hvis disse ikke var securitiserede.

En førtidsindfrielsesbestemmelse betragtes som værende kontrolleret, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Det eksponeringsleverende institut har udarbejdet en hensigtsmæssig kapitalgrundlags/likviditetsplan for at sikre, at det råder over et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelig likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse.

b) I hele transaktionens varighed forekommer der pro rata-deling mellem det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser hvad angår betaling af renter og hovedstol, udgifter, tab og inddrivelser baseret på balancen på et eller flere referencetidspunkter i hver måned for udestående fordringer.

c) Tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig for 90 % af den samlede udestående gæld (det eksponeringsleverende instituts og investorers kapitalinteresser) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse, der skal tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt.

d) Tempoet for tilbagebetalingen er ikke højere end for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i betingelsen i litra c).

6. Ved securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detaileksponeringer, der er uforpligtede og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal institutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at mer-spreadet falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne mer-spreadet for en periode på tre måneder med det niveau for mer-spread, hvor det kræves, at mer-spreadet registreres.

Hvor securitiseringen ikke kræver, at mer-spreadet registreres, anses registreringspunktet for at ligge 4,5 procentpoint højere end niveauet for et mer-spread, hvor der udløses en førtidsindfrielse.

▼B

Den anvendte konverteringsfaktor bestemmes af niveauet for et 3-måneders gennemsnit af det faktiske mer-spread i overensstemmelse med tabel 2.

Tabel 2

	Securitiseringer omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse	Securitiseringer omfattet af en ikkekontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse
Tre måneders gennemsnitligt mer-spread	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Over niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	10 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

Hvor:

a) "Niveau A" betegner niveauer for et mer-spread, der er lavere end 133,33 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 100 % af dette "trapping level"

b) "Niveau B" betegner niveauer for et mer-spread på under 100 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 75 % af dette "trapping level"

c) "Niveau C" betegner niveauer for et mer-spread på under 75 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 50 % af dette "trapping level"

d) "Niveau D" betegner niveauer for et mer-spread på under 50 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 25 % af dette "trapping level"

e) "Niveau E" betegner niveauer for et mer-spread på under 25 % af "trapping level" for et mer-spread.

7. Når der er tale om securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse i detaileksponeringer, som er uforpligtede og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige mer-spread, kan institutterne med de kompetente myndigheders tilladelse benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i stk. 6, til bestemmelse af den indikerede konverteringsfaktor. Den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Behandlingen er mere passende, fordi instituttet kan fastsætte et kvantitativt mål, der i forhold til den kvantitative værdi, som udløser førtidsindfrielse, svarer til "trapping level" for et mer-spread.

b) Behandlingen resulterer i et mål for den risiko, at den kreditrisiko, instituttet eksponeres for som følge af førtidsindfrielsesbestemmelsens anvendelse, øges, der er ligeså forsigtigt som det, der beregnes i henhold til stk. 6.

8. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 90 %.

▼B

9. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en ikkekontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 100 %.

Artikel 257

Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter standardmetoden

Når der opnås kreditrisikoafdækning på en securitiseringsposition, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 258

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

I forbindelse med en securitiseringsposition, hvor der tillægges en risikovægt på 1 250 %, kan institutterne i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratrække eksponeringens værdi i positionen fra deres egentlige kernekapital. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringens værdi afspejle en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning på en måde, der er forenelig med artikel 257.

Når et eksponeringsleverende institut benytter sig af dette alternativ, kan det fratrække 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), fra det beløb, der er specificeret i artikel 252 som den risikovægtede værdi af eksponeringer, som i øjeblikket ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede.

Underafdeling 4

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter irb-metoden

Artikel 259

Hierarki af metoder

1. Institutterne anvender metoderne i overensstemmelse med følgende hierarki:

a) For en ratet position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating, skal den ratingbaserede metode, som beskrives i artikel 261, anvendes til at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen.

b) For en ikkeratet position kan instituttet anvende tilsynsformelmetoden i artikel 262, hvis det kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdien og LGD som input til tilsynsformelmetoden i overensstemmelse med kravene til estimering af disse parametre efter den interne ratingbaserede metode, jf. afdeling 3. Andre institutter end det eksponeringsleverende institut kan kun benytte tilsynsformelmetoden med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse, idet denne kun gives, når instituttet opfylder betingelsen i første punktum i nærværende.

▼B

c) Som et alternativ til litra b) og kun for ikkeratede positioner i ABCP-programmer kan instituttet anvende den interne vurdering, jf. stk. 4, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil.

d) I alle andre tilfælde skal der tillægges en risikovægt på 1 250 % på ikkeratede securitiseringspositioner.

e) Et institut kan uanset litra d) og med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse beregne risikovægten for en ikkeratet position inden for et ABCP-program i henhold til artikel 253 eller 254, hvis den ikkeratede position ikke er et gældsbrev og henhører under anvendelsesområdet for den interne vurderingsmetode, som der søges om tilladelse til. De aggregerede eksponeringsværdier, der behandles efter denne undtagelse, må ikke være væsentlige og under ingen omstændigheder mindre end 10 % af de aggregerede eksponeringsværdier, der behandles af instituttet efter den interne vurderingsmetode. Instituttet ophører med at anvende denne, når tilladelsen til den relevante interne vurderingsmetode er blevet nægtet.

2. Med henblik på brug af afledte ratings skal et institut ved en ikkeratet position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede referencepositioner, som er de højest privilegerede positioner, der i alle henseender er efterstillet den pågældende ikkeratede securitiseringsposition og opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Referencepositionerne skal i alle henseender være efterstillet den ikkeratede securitiseringsposition.

b) Referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikkeratede position.

c) Alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen for de securitiseringspositioner, der benyttes som reference.

3. De kompetente myndigheder giver institutterne tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode, som er omhandlet i stk. 4, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Positioner i gældsbrevet, der udstedes under ABCP-programmet, skal være ratede positioner.

b) Den interne vurdering af positionens kreditkvalitet skal afspejle den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere ECAI'er i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i eksponeringer af den type, der securitiseres.

c) De ECAI'er, hvis metode skal afspejles som krævet i litra b), skal omfatte de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsbrev, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet. De kvantitative faktorer, såsom stressfaktorer, som anvendes ved vurderingen af positionen for en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så konservative som dem, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode for de pågældende ECAI'er.

▼B

d) Ved udviklingen af sin interne vurderingsmetode skal instituttet tage hensyn til relevante offentliggjorte ratingmetoder anvendt af ECAI'er, som vurderer ABCP-programmets gældsbrev. Instituttet skal dokumentere denne hensyntagen, og den skal ajourføres regelmæssigt som beskrevet i litra g).

e) Instituttets interne vurderingsmetode skal omfatte ratingklasser. Der skal være sammenhæng mellem sådanne ratingklasser og ECAI'ers kreditvurderinger. Denne sammenhæng skal dokumenteres udtrykkeligt.

f) Den interne vurderingsmetode skal anvendes i instituttets interne risikostyringsprocedurer, herunder procedurer for beslutningstagning, information af ledelsen samt intern kapitalfordeling.

g) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring skal regelmæssigt gennemgå den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af den kreditkvalitet, der tillægges instituttets eksponeringer i et ABCP-program. Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager gennemgangen, skal disse afdelinger være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kunderelationer.

h) Instituttet skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og skal foretage eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for eksponeringerne rutinemæssigt adskiller sig fra de beregnede i henhold til de interne ratings.

i) ABCP-programmet skal omfatte emissionsstandarder i form af kredit- og investeringsretningslinjer. Når der skal træffes beslutning om anskaffelse af et aktiv, skal ABCP-programadministratoren overveje, hvilken type aktiv der skal anskaffes, eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og forbedringen af kreditkvalitet, fordelingen af tab samt den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en kreditanalyse af risikoprofilen for sælgeren af aktivet, og denne skal omfatte analyser af hidtidige og forventede økonomiske resultater, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, forhold mellem gæld og kapitalgrundlag, pengestrømme, rentedækning og risikorating. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers emissionsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.

j) ABCP-programmets emissionsstandarder skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:

   i) udelukker anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt

   ii) begrænser den uforholdsmæssige koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder

   iii) begrænser restløbetiden af de aktiver, der kan anskaffes

▼B

k) ABCP-programmet skal omfatte inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle muligheder og kreditværdighed. ABCP-programmet skal begrænse risikoen i forbindelse med sælgers og administrationsselskabets resultater med forskellige metoder såsom udløsende værdier baseret på den aktuelle kreditkvalitet, som skal udelukke sammenblanding af midler.

l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal der tages hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandingsrisikoen. Hvis omfanget af den forbedring af kreditkvaliteten, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandingsrisikoen, hvis udvandingsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af eksponeringer. Ved udmålingen af det krævede niveau for forbedring af kreditkvaliteten skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, forfaldne beløb, udvandinger samt omsætningstakten for fordringerne.

m) ABCP-programmet skal omfatte strukturelle elementer, f.eks. udløsende værdier for nedtrapning, ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje.

4. Efter den interne vurderingsmetode skal instituttet placere den ikkeratede position i en af de ratingklasser, der beskrives i stk. 3, litra e). Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i stk. 3, litra e). Når denne afledte rating ved udformningen af securitiseringen er på "investment grade" eller bedre, anses den for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et ECAI i forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer.

5. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende metoden med intern vurdering, må ikke vende tilbage til at benytte andre metoder, medmindre samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttet har god grund til at gøre det.

b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 260

Den maksimale risikovægtede værdi af eksponeringen

Et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller andre institutter, som kan beregne K_{IRB}, kan begrænse størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i en securitisering til den værdi, der vil medføre et kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 3, svarende til et beløb på 8 % af størrelsen af den risikovægtede værdi af eksponeringen, som ville blive resultatet, hvis de securitiserede aktiver ikke var securitiserede og var placeret på instituttets balance plus de forventede tab på de pågældende eksponeringer.

▼B

Artikel 261

Den ratingbaserede metode

1. I henhold til den ratingbaserede metode beregner instituttet den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ratet securitiserings- eller gensecuritiseringsposition ved at anvende den relevante risikovægtning på eksponeringens værdi og multiplicere resultatet med 1,06.

Den relevante risikovægtning er den risikovægt, der er anført i tabel 4, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin		Securitiseringspositioner			Gensecuritiseringspositioner	
Kredit-vurderinger undtagen kortfristede	Kortfristede kreditvurderinger	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alle andre og ikkeratede		1 250 %				

Risikovægtene i kolonne C i tabel 4 anvendes, når securitiseringspositionen ikke er en gensecuritiseringsposition, og hvor det faktiske antal securitiserede eksponeringer er lavere end seks.

For de resterende securitiseringspositioner, som ikke er gensecuritiseringspositioner, anvendes vægtene i kolonne B, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisering; i så fald anvendes kolonne A.

For gensecuritiseringspositionerne anvendes vægtene i kolonne E, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af gensecuritiseringen og ingen af de underliggende eksponeringer selv er gensecuritiseringseksponeringer; i så fald anvendes kolonne D.

▼B

For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.

Ved beregning af det faktiske antal securitiserede eksponeringer skal flere eksponeringer med samme låntager behandles som en enkelt eksponering. Det faktiske antal eksponeringer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af eksponeringernes værdi for alle eksponeringer med den iende låntager. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet den største eksponering, C_1, er tilgængelig, kan instituttet beregne N som $1/C_1$.

2. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 264, stk. 1 og 4, når betingelserne i artikel 247 er opfyldt.

Artikel 262

Tilsynsformelmetoden

1. Efter tilsynsformelmetoden beregnes risikovægten for en securitiseringsposition som beskrevet i det følgende; den må dog ikke være lavere end 20 % for gensecuritiseringspositioner og 7 % for alle andre securitiseringspositioner:

$$12.5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

hvor:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{når } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{når } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[K_{IRBR}; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot \left((1 - Beta[x; a, b]) \cdot x + Beta[x; a + 1, b] \cdot c \right)$$

τ = 1 000

ω = 20

Beta [x; a, b] = den kumulative betafordeling med parametrene a og b sat til x

T = tykkelsen af den tranche, hvor positionen ligger, målt som forholdet mellem a) tranchens nominelle værdi og b) summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Ved derivatinstrumenter, der er opført i bilag II, anvendes summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og den potentielle, fremtidige krediteksponering beregnet i overensstemmelse med kapitel 6 i stedet for den nominelle værdi

K_{IRBR} = forholdet mellem a) K_{IRB} og b) summen af eksponeringernes værdi for de eksponeringer, der er securitiseret, og udtrykkes som et decimaltal

L = forbedringen af kreditkvaliteten, målt som forholdet mellem den nominelle værdi for alle trancher, der er underordnet den tranche, hvor positionen ligger, og summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Kapitaliserede fremtidige indtægter medtages ikke i det målte L. Skyldige beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag II nævnte derivatinstrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesudgift (uden de potentielle fremtidige krediteksponeringer) ved beregning af forbedringen af kreditkvaliteten

N = det faktiske antal eksponeringer, som beregnes i henhold til artikel 261. Er der tale om gensecuritiseringer, skal instituttet tage hensyn til antallet af securitiseringseksponeringer i puljen og ikke antallet af underliggende eksponeringer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitiseringseksponeringer stammer

ELGD = det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse beregnes som følger:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

hvor:

LGD_i = den gennemsnitlige LGD vedrørende alle eksponeringer med den iende låntager, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med kapitel 3. I forbindelse med gensecuritisering anvendes en LGD på 100 % på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisering, udformes LGD_i -inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 75 % LGD for udvandingsrisikoen. Vægtene skal være de separate kapitalgrundlagskrav i relation til henholdsvis kreditrisikoen og udvandingsrisikoen.

2. Hvis eksponeringens nominelle værdi for den største securitiserede eksponering, C_1, ikke er større end 3 % af eksponeringernes samlede nominelle værdi inden for de securitiserede eksponeringer, kan instituttet i forbindelse med tilsynsformelmetoden, når der er tale om securitiseringer, der ikke er gensecuritiseringer, sætte LGD= 50 % og N lig med en af følgende:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

hvor:

C_m = forholdet mellem summen af eksponeringernes nominelle værdi for de største "m" eksponeringer og summen af eksponeringernes nominelle værdi for de securitiserede eksponeringer. Niveauet for "m" kan fastsættes af instituttet.

For securitiseringer, hvor alle securitiserede eksponeringer i det væsentligste er detaileksponeringer, kan institutter, hvis den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, benytte tilsynsformelmetoden med følgende forenklinger: h=0 og v=0, forudsat at det faktiske antal eksponeringer ikke er lavt, og at eksponeringerne ikke er stærkt koncentreret.

3. De kompetente myndigheder holder EBA underrettet om instituttternes brug af stk. 2. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 264, stk. 2, 3 og 4, når betingelserne i artikel 247 er opfyldt.

Artikel 263

Likviditetsfaciliteter

1. Ved fastsættelse af eksponeringens værdi for en ikkeratet securitiseringsposition i form af faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 2.

▼B

2. Når det ikke er muligt for instituttet at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen for de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, kan et institut undtagelsesvis og med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse midlertidigt anvende metoden i stk. 3 til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ikkeratet securitiseringsposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 1. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om den brug, de gør af første punktum, sammen med deres begrundelse og den forventede anvendelsesperiode.

Beregningen af risikovægtede værdier af eksponeringer skal generelt anses for ikke at være mulig, hvis instituttet ikke kan anvende en afledt rating, den interne vurderingsmetode og tilsynsformelmetoden.

3. Den højeste risikovægt, der i henhold til kapitel 2 ville kunne anvendes på en hvilken som helst af de securitiserede eksponeringer, hvis ikke de var securitiserede, kan anvendes på den securitiseringsposition, som en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 1, repræsenterer. For at bestemme eksponeringens værdi inden for positionen anvendes der en konverteringsfaktor på 100 %.

Artikel 264

Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter IRB-metoden

1. Når størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan eksponeringens værdi eller risikovægten for en securitiseringsposition, som danner grundlag for kreditrisikoafdækningen, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet de finder anvendelse på beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2.

2. Ved fuld kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:

a) Instituttet bestemmer den "faktiske risikovægt" for positionen. Dette sker ved at dividere størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i positionen med eksponeringens værdi i positionen og gange resultatet med 100.

b) Ved finansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i securitiseringspositionen ved at gange værdien af den finansierede, risikoafdækningsjusterede eksponering i positionen (E*) som beregnet i henhold til kapitel 4 for beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet beløbet på securitiseringspositionen sættes til E med den effektive risikovægtning.

c) Ved ufinansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer vedrørende securitiseringspositionen ved at gange størrelsen af risikoafdækningen justeret for eventuelt manglende valutamatch og løbetidsmatch (GA) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4 med risikovægten for udbyderen; hertil lægges det beløb, der opnås ved at gange beløbet på securitiseringspositionen minus GA med den effektive risikovægt.

▼B

3. Ved delvis kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:

a) Hvis kreditrisikoreduktionen omfatter "first loss" eller forholdsmæssigt fordelte tab på securitiseringspositionen, kan instituttet anvende stk. 2.

b) I øvrige tilfælde skal instituttet behandle securitiseringspositionen som to eller flere positioner, idet den ikkedækkede del betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for denne position finder bestemmelserne i artikel 262 anvendelse med forbehold af følgende tilpasning af T til e*, når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, og til T-g, når der er tale om ufinansieret risikoafdækning, hvor e* betegner forholdet mellem E* og den samlede fiktive værdi i den underliggende pulje, hvor E* er den regulerede størrelse af eksponeringen i securitiseringspositionen beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet disse finder anvendelse ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet størrelsen af securitiseringspositionen sættes til E; og g er forholdet mellem den nominelle værdi af kreditrisikoafdækningen, justeret for manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, og summen af eksponeringernes størrelse i de securitiserede eksponeringer. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anvendes udbyderens risikovægtning på den del af positionen, der ikke falder inden for den regulerede værdi for T.

4. I de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder i forbindelse med ufinansieret kreditrisikoafdækning har givet instituttet tilladelse til at beregne risikovægtede værdier af tilsvarende direkte eksponeringer i forhold til udbyderen i overensstemmelse med kapitel 3, fastsættes risikovægten g for eksponeringer i forhold til udbyderen i henhold til artikel 235 som omhandlet i kapitel 3.

Artikel 265

Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

1. Ud over størrelsen af de risikovægtede eksponeringer som beregnet for securitiseringspositionerne skal det eksponeringsleverende institut beregne størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til metoden i artikel 256, når det sælger revolverende eksponeringer i en securitisering, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.

2. Uanset artikel 256 er eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser summen af følgende:

a) eksponeringsværdien af den fiktive del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af pengestrømme, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen

▼B

b) eksponeringsværdien af den uudnyttede del af puljen af kreditlinjer, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, hvis andel i forhold til den samlede værdi af sådanne uudnyttede beløb er den samme som forholdet mellem eksponeringsværdien, som beskrives i litra a), og eksponeringsværdien af puljen af udnyttede beløb, der er solgt til securitiseringen.

Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser.

Eksponeringsværdien af investorernes kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den fiktive del af puljen af udnyttede beløb, der ikke falder ind under litra a), plus eksponeringsværdien af den del af puljen af uudnyttede beløb fra kreditlinjerne, hvorfra de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, som ikke falder ind under litra b).

3. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser i henhold til stk. 2, litra a), beregnes som for en pro rata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, og en pro rata-eksponering i de uudnyttede beløb af kreditlinjerne, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen.

Artikel 266

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition, for hvilken der tillægges en risikovægtning på 1 250 %, kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer behandlet i overensstemmelse med artikel 110, som instituttet har foretaget med hensyn til de securitiserede eksponeringer. I den udstrækning der tages højde for specifikke kreditrisikoreguleringer i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen i henhold til artikel 159.

2. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer behandlet i overensstemmelse med artikel 110, som instituttet har foretaget med hensyn til positionen.

3. I henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), kan institutterne ved en securitiseringsposition, for hvilken der gælder en risikovægt på 1 250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratrække eksponeringens værdi i positionen fra deres kapitalgrundlag på følgende betingelser:

a) Eksponeringens værdi vedrørende positionen kan afledes af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer under hensyntagen til eventuelle reduktioner, som er foretaget i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

b) Beregningen af eksponeringens værdi kan afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med metoden som beskrevet i artikel 247 og 264.

▼B

c) Når tilsynsformelmetoden benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer samt $L < K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$, kan positionen behandles som to positioner, hvor L er lig med K_{IRBR} for den mest privilegerede af positionerne.

4. Når et institut benytter sig af muligheden i stk. 3, kan det fratrække 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til nævnte stykke, fra det beløb, der er specificeret i artikel 260 som det beløb, som størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering kan begrænses til.

Afdeling 4

Eksterne kreditvurderinger

Artikel 267

Anvendelse af kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutterne kan kun benytte kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition, hvis kreditvurderingen er udstedt eller er godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 268

Krav, som skal opfyldes ved kreditvurderinger foretaget af ECAI'er

Institutterne anvender kun en kreditvurdering foretaget af et ECAI til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition.

b) Tabs- og likviditetsanalyser samt vurderingers følsomhed over for ændringer i underliggende vurderingsforudsætninger, herunder puljeaktivers ydeevne, offentliggøres af ECAI sammen med kreditvurderingerne, procedurerne, metoderne, hypoteserne og de centrale elementer, der ligger til grund for vurderingerne i henhold til forordning (EU) nr. 1060/2009. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentliggjort. Kreditvurderingerne skal medtages i ECAI'ets transitionsmatrice.

c) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. I sådanne tilfælde skal instituttet betragte den relevante position til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for denne position i henhold til afdeling 3, som om den ikke var ratet.

ECAI'et er forpligtet til at offentliggøre redegørelser for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på denne kreditvurdering.

▼B

Artikel 269

Brug af kreditvurderinger

1. Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af størrelsen af dets risikovægtede eksponeringer i henhold til dette kapitel (et "udpeget ECAI").

2. Et institut benytter kreditvurderinger konsistent og ikke selektivt i forbindelse med sine securitiseringspositioner i overensstemmelse med følgende principper:

a) Et institut kan ikke benytte et ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om den er blevet ratet af det førstenævnte ECAI eller ej.

b) Hvis en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering

c) Hvis en position har mere end to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.

d) Et institut må ikke aktivt anmode om tilbagetrækning af mindre fordelagtige vurderinger.

3. Når den anerkendte kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4 ydes direkte til SSPE, og denne risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en position foretaget af et udpeget ECAI, kan risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering benyttes. Hvis risikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke. Når kreditrisikoafdækningen ikke gælder SSPE'en, men direkte vedrører en securitiseringsposition, anerkendes kreditvurderingen ikke.

Artikel 270

Konvertering

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med. Afgørelserne skal være objektive og konsistente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

a) EBA skal sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.

▼B

b) EBA skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.

c) EBA skal overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første eurotab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.

d) EBA skal forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 6

Modpartskreditrisiko

Afdeling 1

Definitioner

Artikel 271

Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne skal beregne eksponeringsværdien af derivatinstrumenterne i bilag II i overensstemmelse med dette kapitel.

2. Institutterne kan beregne eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån i overensstemmelse med dette kapitel i stedet for at bruge kapitel 4.

Artikel 272

Definitioner

I dette kapitel og afsnit VI i nærværende del forstås ved:

Generelle begreber

1) "modpartsrisiko" eller "CCR": risikoen for, at modparten i forbindelse med en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens pengestrømme er endeligt afviklet

▼B

Transaktionstyper

2) "terminsforretninger": transaktioner, hvor en modpart forpligter sig til at levere et værdipapir, en råvare eller et beløb i udenlandsk valuta til gengæld for kontanter, andre finansielle instrumenter eller råvarer - eller omvendt - på et afviklings- eller leveringstidspunkt, der ved aftale er fastsat til mere end den korteste af markedsnormen for den pågældende transaktion eller fem arbejdsdage efter den dag, hvor instituttet har indgået transaktionen

3) "margenlån": transaktioner, hvori et institut yder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer. Margenlån omfatter ikke andre lån, som er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer

Nettinggruppe, risikoafdækningsgrupper og begreber i tilknytning hertil

4) "nettinggruppe": en gruppe transaktioner mellem et institut og en enkelt modpart, som er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, for hvilket netting er anerkendt i henhold til afdeling 7 og kapitel 4.

Enhver transaktion, som ikke er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, som er anerkendt i henhold til afdeling 7, behandles i forbindelse med dette kapitel som sin egen nettinggruppe.

I henhold til metoden med interne modeller, der er fastsat i afdeling 6, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negativt simulerede markedsværdier er sat til 0 i estimeringen af den forventede eksponering (Expected Exposure, "EE")

5) "risikoposition": et risikotal, som efter standardmetoden i afdeling 5 tildeles en transaktion ved hjælp af en forudbestemt algoritme

6) "risikoafdækningsgruppe": en gruppe risikopositioner, som stammer fra transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe, og hvor det kun er saldoen for nævnte risikopositioner, der anvendes til fastsættelsen af eksponeringens værdi efter standardmetoden i afdeling 5

7) "margenaftale": en aftale eller bestemmelser i en aftale, hvorefter en modpart skal stille sikkerhed over for en anden modpart, når den anden modparts eksponering mod den førstnævnte modpart når over et bestemt niveau

8) "margentærskelværdi": det beløb, som en stadig udestående eksponering højst må andrage, før en part har ret til at kræve sikkerhedsstillelse

▼B

9) "margenrisikoperiode": tidsrummet fra den seneste udveksling af sikkerhedsstillelse for en nettinggruppe af transaktioner med en misligholdende modpart, indtil transaktionerne er afviklet, og den deraf følgende markedsrisiko igen er afdækket

▼C2

10) "den faktiske løbetid" efter metoden med interne modeller for en nettinggruppe med en løbetid på over et år: forholdet mellem summen af den forventede eksponering i nettinggruppens transaktioners levetid diskonteret med den risikofrie rente, divideret med summen af den forventede eksponering i løbet af et år i nettinggruppen diskonteret med den risikofrie rente.

▼B

Den faktiske løbetid kan korrigeres, så den afspejler "rollover"-risikoen ved at erstatte den forventede eksponering med den faktisk forventede eksponering for prognosehorisonter på mindre end et år

11) "netting på tværs af produkter": samling af transaktioner vedrørende forskellige produktkategorier i samme nettinggruppe i overensstemmelse med de regler om netting på tværs af produkter, der er beskrevet i dette kapitel

12) "aktuel markedsværdi" (Current Market Value, "CMV"): som defineret i afdeling 5 nettomarkedsværdien af porteføljen af transaktioner i den nettinggruppe, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier

Fordelinger

13) "markedsværdiernes fordeling": prognose over sandsynlighedsfordelingen for nettoværdierne af transaktioner i en nettinggruppe på et tidspunkt i fremtiden (prognosehorisonten) baseret på disse transaktioners faktiske markedsværdi på prognosedatoen

14) "eksponeringernes fordeling": prognose over sandsynlighedsfordelingen for markedsværdier, hvor forudsagte forekomster af negative nettomarkedsværdier sættes til nul

15) "risikoneutral fordeling": fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af værdier, der kan udledes af markedet, såsom implicitte volatiliteter

16) "reel fordeling": fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af historiske eller faktiske værdier såsom volatilitet, som fastsættes ud fra tidligere pris- eller kursændringer

Eksponeringens omfang og justeringer

17) "aktuel eksponering": nul eller, hvis denne værdi er højere, markedsværdien af en transaktion eller portefølje af transaktioner i en nettinggruppe med en modpart, hvor værdien af disse transaktioner tabes i tilfælde af modpartens misligholdelse, idet det forudsættes, at det ikke er muligt at inddrive beløbet i forbindelse med insolvens eller likvidation

▼B

18) "maksimal eksponering": en høj percentil af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den længste transaktion i nettinggruppen forfalder

19) "forventet eksponering" (Expected Exposure, "EE"): gennemsnittet af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den transaktion i nettinggruppen, der har den længste løbetid, forfalder

20) "faktisk forventet eksponering (Effective Expected Exposure, "Effective EE") på en given dato": den maksimale forventede eksponering, der foreligger på denne eller en tidligere dato. Alternativt kan den for en given dato fastsættes til den største værdi af enten den forventede eksponering på denne dato eller den faktisk forventede eksponering på en hvilken som helst tidligere dato

21) "forventet positiv eksponering" (Expected Positive Exposure — "EPE"): det vægtede gennemsnit over tid af forventede eksponeringer, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør.

Ved beregningen af kapitalgrundlagskravet fastsætter institutter gennemsnittet for det første år eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, inden for hvilken den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, udløber

22) "faktisk forventet positiv eksponering" (Effective Expected Positive Exposure – "faktisk EPE"): det vægtede gennemsnit af den faktisk forventede eksponering for det første år i nettinggruppen eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør

Modpartsrisikorelaterede risici

23) "rollover"-risiko": det beløb, hvormed værdien af EPE undervurderes, når der forventes en løbende strøm af transaktioner med en modpart

Den yderligere eksponering, som disse fremtidige transaktioner resulterer i, indgår ikke i beregningen af EPE

24) "modpart": i forbindelse med afdeling 7: enhver juridisk eller fysisk person, der indgår en aftale om netting og lovligt kan gøre det

25) "aftale om netting på tværs af produkter": en bilateral aftale mellem et institut og en modpart, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, som dækker alle involverede, bilaterale masteraftaler og transaktioner inden for forskellige produktkategorier, der er omfattet af aftalen.

▼B

I forbindelse med denne definition forstås ved "forskellige produktkategorier"

a) genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer

b) margenlån

c) de kontrakter, der er nævnt i bilag II

26) "betalingselement": den betaling, der er aftalt i forbindelse med en transaktion i et OTC-derivat med en lineær risikoprofil, hvor det er bestemt, at et finansielt instrument skal udveksles mod betaling

I tilfælde af transaktioner, hvor det er bestemt, at en betaling skal udveksles mod en betaling, består de to betalingselementer af kontraktmæssigt fastsatte bruttobetalinger, herunder transaktionens fiktive værdi.

Afdeling 2

Metoder til beregning af eksponeringsværdien

Artikel 273

Metoder til beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af de kontrakter, der er opført i bilag II på baggrund af en af de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6 i overensstemmelse med denne artikel.

Institutter, der ikke har tilladelse til behandlingen i henhold til artikel 94, må ikke anvende metoden i afdeling 4. Institutterne må ikke anvende metoden i afdeling 4 til at ansætte eksponeringsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag II, punkt 3. Institutterne må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6, sideløbende inden for en koncern. Et enkeltstående institut må ikke permanent anvende metoderne i afdeling 3-6 sideløbende, men gives tilladelse til at anvende metoderne i afdeling 3 og 5 sideløbende, når en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 282, stk. 6.

2. Et institut kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse i overensstemmelse med artikel 283, stk. 1 og 2, ansætte eksponeringsværdien for følgende ved brug af metoden med interne modeller, der er beskrevet i afdeling 6:

a) de kontrakter, der er nævnt i bilag II

b) genkøbstransaktioner

c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer

d) margenlån

e) terminsforretninger.

▼B

3. Når et institut køber et kreditderivat til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalgrundlagskrav for den afdækkede eksponering i overensstemmelse med enten:

a) artikel 233-236 eller

b) artikel 153, stk. 3, eller artikel 183, hvis der er givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 143.

Eksponeringsværdien for CCR for disse kreditderivater sættes til nul, medmindre et institut anvender metode ii) i artikel 299, stk. 2, litra h).

4. Uanset stk. 3 kan et institut imidlertid vælge konsistent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartskreditrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskravene til modpartsrisikoen, hvor kreditrisikoafdækning anerkendes i denne forordning.

5. Hvis "credit default"-swap solgt af et institut behandles af et institut som kreditrisikoafdækning, der ydes af instituttet, og er omfattet af et kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko for det underliggende for den fulde fiktive værdi, ansættes eksponeringsværdien vedrørende modpartsrisiko uden for handelsbeholdningen til nul.

6. Eksponeringsværdien for en given modpart i alle metoderne i afdeling 3-6 svarer til summen af eksponeringsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

For en given modpart vil eksponeringsværdien for en given nettinggruppe af OTC-derivatinstrumenter i bilag II beregnet i overensstemmelse med dette kapitel svare til den største af nul og differencen mellem summen af eksponeringsværdier for alle nettinggrupper med modparten og summen af CVA for den pågældende modpart, som instituttet har indregnet som en nedskrivning. Kreditværdijusteringerne beregnes uden en eventuel modsvarende debetværdijustering, der kan henføres til firmaets egen kreditrisiko, og som allerede er udeladt af kapitalgrundlaget i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c).

7. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien for eksponeringer, der skyldes terminsforretninger, ved at bruge metoderne i afdeling 3-6, uanset hvilken metode, instituttet har valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån. Ved beregning af kapitalgrundlagskrav for terminsforretninger kan et institut, der anvender den metode, som er beskrevet i kapitel 3, anvende risikovægtene i henhold til den metode, der er beskrevet i kapitel 2, permanent og uanset positionernes væsentlighed.

▼B

8. For så vidt angår metoderne i afdeling 3 og 4 indfører instituttet en konsistent metodologi til fastsættelse af den fiktive værdi for forskellige produktkategorier og sikrer, at den fiktive værdi, der skal tages højde for, er et korrekt udtryk for den indbyggede risiko i kontrakten. Hvis der i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af pengestrømme, skal den fiktive værdi justeres af et institut for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

For så vidt angår metoderne i afdeling 3-6 behandler institutterne transaktioner, hvor specifikke "wrong way"-risici er identificeret i henhold til artikel 291, stk. 2, 4, 5 og 6, som korrekte.

Afdeling 3

Markedsværdimetoden

Artikel 274

Markedsværdimetoden

1. For at bestemme de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi opgør institutterne kontrakter til aktuel markedsværdi.

2. For at bestemme den potentielle fremtidige kreditеksponering skal institutterne multiplicere de fiktive værdier eller underliggende værdier med procenterne i tabel 1 i overensstemmelse med følgende principper:

a) Kontrakter, som ikke falder ind under en af de fem kategorier i tabel 1, behandles som kontrakter vedrørende råvarer eksklusive ædelmetaller.

b) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.

c) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

Tabel 1

Restløbetid	Rente-kontrakter	Valutakurs-kontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetal-ler)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. I forbindelse med kontrakter vedrørende råvarer eksklusive guld i henhold til punkt 3 i bilag II kan et institut anvende procentsatserne i tabel 2 i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at nævnte institut anvender den udvidede løbetidsmetode i artikel 361 for nævnte kontrakter.

Tabel 2

Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugsprodukter	Andre, inklusive energiprodukter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Summen af de aktuelle genanskaffelsespriser og de potentielle fremtidige kreditrisici udgør eksponeringsværdien.

Afdeling 4

Den oprindelige eksponeringsmetode

Artikel 275

Den oprindelige eksponeringsmetode

1. Eksponeringsværdien er hvert instruments fiktive værdi multipliceret med de i tabel 3 omhandlede procentsatser.

Tabel 3

Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

2. Til beregning af rentekontrakters eksponeringsværdi kan et institut vælge enten at bruge den oprindelige løbetid eller restløbetiden.

Afdeling 5

Standardmetoden

Artikel 276

Standardmetoden

1. Institutterne kan kun benytte standardmetoden (i det følgende benævnt "SM") til beregning af eksponeringsværdien for OTC-derivater og terminsforretninger.

▼B

2. Når institutterne anvender SM, beregnes eksponeringens værdi særskilt for hver nettinggruppe, eksklusive sikkerhedsstillelse, på følgende måde:

$$Eksponerings\ værdi = \beta \cdot \max\left\{CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

hvor:

CMV = den aktuelle markedsværdi af porteføljen af transaktioner i nettinggruppen med en modpart uden hensyn til sikkerhedsstillelse, dvs. hvor

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

hvor:

CMV_i= den aktuelle markedsværdi af transaktion *i*

CMC = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen, der er stillet i nettinggruppen, dvs. hvor

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

hvor:

CMC_l= den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen l

I = indeks, der angiver transaktionen

L = indeks, der angiver transaktionen

J = indeks, der angiver risikoafdækningsgruppen.

Risikoafdækningsgrupperne til dette formål svarer til risikofaktorer, for hvilke risikopositioner med modsat fortegn kan modregnes, så der fremkommer en nettorisikoposition, som eksponeringens værdi herefter beregnes ud fra.

RPT_{ij} = risikoposition vedrørende transaktionen i med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

RPC_{lj} = risikoposition vedrørende sikkerhedsstillelsen l med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

$CCRM_j$ = CCR-multiplikator, der er fastsat i tabel 5 for risikoafdækningsgruppen j

β = 1,4.

3. For så vidt angår den beregning, der er omhandlet i stk. 2, gælder følgende:

a) Godkendt sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, har positivt fortegn; sikkerhedsstillelse stillet til en modpart har negativt fortegn.

▼B

b) Der anvendes kun sikkerhedsstillelse, som er godkendt i henhold til artikel 197, artikel 198 og artikel 299, stk. 2, litra d), i forbindelse med SM.

c) Et institut kan undlade at tage højde for renterisikoen i betalingselementer, der har en restløbetid på under et år.

d) Et institut kan behandle transaktioner, der består af to betalingselementer, som denomineret i samme valuta, som en samlet transaktion. Behandlingen af betalingselementer gælder for hele transaktionen.

Artikel 277

Transaktioner med en lineær risikoprofil

1. Institutterne skal tildele transaktioner, som har en lineær risikoprofil, risikopositioner i overensstemmelse med følgende regler:

a) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende udgøres af aktier (inklusive aktieindeks), guld, andre ædelmetaller eller andre råvarer, tildeles en risikoposition for den respektive aktie (eller aktieindeks) eller råvare og en renterisikoposition for betalingselementet.

b) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument, tildeles en renterisikoposition for gældsinstrumentet og en anden renterisikoposition for betalingselementet.

c) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor en betaling skal udveksles mod en betaling (dette omfatter valutaterminsforretninger), tildeles en renterisikoposition for hvert betalingselement.

Hvis et betalingselement eller det underliggende gældsinstrument i forbindelse med en transaktion, der er omhandlet i litra a), b) eller c), er denomineret i en udenlandsk valuta, tildeles nævnte betalingselement eller gældsinstrument også en risikoposition i nævnte valuta.

2. For så vidt angår stk. 1 svarer størrelsen af en risikoposition vedrørende en transaktion, der har en lineær risikoprofil, til den faktiske fiktive værdi (markedsprisen gange mængden) af de underliggende finansielle instrumenter eller råvarer omregnet til instituttets indenlandske valuta ved at multiplicere med den relevante valutakurs, medmindre der er tale om gældsinstrumenter.

3. For gældsinstrumenter og betalingselementer svarer størrelsen af risikopositionen til den faktiske fiktive værdi af de udestående bruttobetalinger (inklusive det fiktive beløb) omregnet til valutaen i hjemlandet og multipliceret med den modificerede varighed af gældsinstrumentet eller betalingselementet.

▼B

4. Størrelsen af en risikoposition i forbindelse med en "credit default"-swap svarer til referencegældsinstrumentets fiktive værdi multipliceret med den pågældende "credit default"-swaps restløbetid.

Artikel 278

Transaktioner med en ikkelineær risikoprofil

1. Institutterne bestemmer størrelsen af risikopositionerne for transaktioner med en ikkelineær risikoprofil i overensstemmelse med følgende stykker.

2. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikkelineær risikoprofil, inklusive optioner og swaptioner, hvor det underliggende instrument ikke er et gældsinstrument eller et betalingselement, svarer til deltaækvivalenten af den faktiske fiktive værdi af det finansielle instrument, der ligger til grund for transaktionen, jf. artikel 280, stk. 1.

3. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikkelineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument eller et betalingselement, svarer til deltaækvivalenten af det pågældende finansielle instruments eller betalingselements faktiske fiktive værdi multipliceret med gældsinstrumentets eller betalingselementets modificerede varighed.

Artikel 279

Behandling af sikkerhedsstillelse

Ved beregning af risikopositioner behandler institutterne sikkerhedsstillelse som følger:

▼C2

a) Sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, behandles som en forpligtelse til modparten i en derivatkontrakt (kort position), som forfalder den dag, hvor beregningen foretages.

b) Sikkerhed, som det har stillet til modparten, behandles som en fordring på modparten (lang position), som forfalder den dag, hvor beregningen foretages.

▼B

Artikel 280

Beregning af risikopositioner

1. Et institut fastsætter størrelsen og fortegnet på en risikoposition som følger:

a) for alle instrumenter undtagen gældsinstrumenter:

i) som den faktiske fiktive værdi i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil

ii) som deltaækvivalentens fiktive værdi, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, i forbindelse med en transaktion med en ikkelineær risikoprofil,

▼B

hvor:

P_{ref} = prisen på det underliggende instrument angivet i referencevalutaen

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien

P = prisen på det underliggende instrument angivet i den samme valuta som V

b) for gældsinstrumenter og betalingselementet af alle transaktioner:

i) som den faktiske fiktive værdi multipliceret med den modificerede varighed i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil

ii) som deltaækvivalentens fiktive værdi multipliceret med den modificerede varighed, $\frac{\partial V}{\partial r}$, i forbindelse med en transaktion med en ikkelineær risikoprofil,

hvor:

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien

R = renteniveau.

Hvis V angives i en anden valuta end referencevalutaen, skal derivatet omregnes til referencevalutaen ved at multiplicere med den relevante valutakurs.

2. Institutterne grupperer risikopositioner i risikoafdækningsgrupper. Nettorisikopositionen, dvs. den absolutte værdi af summen af de risikopositioner, der indgår i risikoafdækningsgruppen, beregnes for hver gruppe. Nettorisikopositionen er resultatet af nævnte beregning og beregnes med henblik på artikel 276, stk. 2, som følger:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikel 281

Renterisikopositioner

1. Institutterne anvender følgende bestemmelser ved beregning af en renterisikoposition:

2. Renterisikopositioner vedrørende følgende:

a) pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse

b) betalingselementer

c) underliggende gældsinstrumenter,

▼B

som ifølge tabel 1 i artikel 336 i hvert enkelt tilfælde er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder, henfører institutterne til en af de seks risikoafdækningsgrupper for hver valuta i tabel 4.

Tabel 4

	Statslige referencerenter	Ikkestatslige referencerenter
Løbetid	< 1 år	> 1 ≤ 5 år
	> 5 år	< 1 år
	> 1 ≤ 5 år	> 5 år

3. For renterisikopositioner vedrørende underliggende gældsinstrumenter eller betalingselementer, hvor rentesatsen er knyttet til en referencerente, der afspejler den generelle markedsrente, svarer restløbetiden til tidsrummet op til den næste justering af rentesatsen. I alle andre tilfælde lægges det underliggende gældsinstruments restlevetid eller for et betalingselement transaktionens restlevetid til grund.

Artikel 282

Risikoafdækningsgrupper

1. Institutterne etablerer risikoafdækningsgrupper i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en credit default swap.

"Nth to default"-basket credit default swaps behandles således:

a) Størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en "nth to default"-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af "nth to default"-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning.

b) Der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given "nth to default"-credit default swap. Risikopositioner fra forskellige "nth to default"-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe.

c) Den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et "nth to default"-derivat, er som følger:

▼B

i) 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1, 2 og 3

ii) 0,6 % for andre gældsinstrumenter.

3. I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende

a) pengeindskud stillet som sikkerhed til en modpart, når denne modpart ikke har udestående gældsforpligtelser med lav specifik risiko

b) underliggende gældsinstrumenter, som ifølge tabel 1 i artikel 336 er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %,

fastsættes der en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder.

Når et betalingselement emulerer et sådant gældsinstrument, fastsættes der også en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af referencegældsinstrumentet.

Institutterne kan vælge at samle risikopositioner, der er knyttet til en bestemt udsteders gældsinstrumenter eller til samme udsteders referencegældsinstrumenter, i samme risikoafdækningsgruppe, hvis de er emuleret af betalingselementer eller underlagt en credit default swap.

4. Underliggende finansielle instrumenter, som ikke er gældsinstrumenter, henføres kun til de samme respektive risikoafdækningsgrupper, hvis der er tale om identiske eller lignende instrumenter. I alle andre tilfælde henføres de til særskilte risikoafdækningsgrupper.

Med henblik på dette stykke bestemmer institutterne i overensstemmelse med følgende principper, om underliggende instrumenter er lignende instrumenter:

a) For aktier er det underliggende lignende, hvis det hidrører fra samme udsteder. Et aktieindeks behandles som en særskilt udsteder.

b) For ædelmetaller er det underliggende lignende, hvis det er det samme metal. Et ædelmetalindeks behandles som et særskilt ædelmetal.

c) For elektricitet er det underliggende lignende, hvis leveringsrettighederne og -forpligtelserne vedrører det samme ladningstidsinterval inden for og uden for spidsbelastningen inden for et interval på 24 timer.

d) For råvarer er det underliggende lignende, hvis det er den samme råvare. Et råvareindeks behandles som et særskilt indeks.

5. Modpartsrisiko (CCR)-multiplikatorerne ("CCRM") for de forskellige kategorier af risikoafdækningsgrupper er fastsat som anført i følgende tabel.

▼B

Tabel 5

	Kategorier af risikoafdækningsgrupper	Modparts-risiko (CCR)-multipli-kator (CCRM)
1.	Renter	0,2 %
2.	Renter på risikopositioner vedrørende et referencegælds-instrument, som ligger til grund for en credit default swap, og som ifølge afsnit IV, kapitel 2, tabel 1, er under-lagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder	0,3 %
3.	Renter på risikopositioner vedrørende et gældsinstrument eller referencegældsinstrument, som ifølge afsnit IV, kapitel 2, tabel 1, er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %	0,6 %
4.	Valutakurser	2,5 %
5.	Elektricitet	4 %
6.	Guld	5 %
7.	Aktier	7 %
8.	Ædelmetaller (bortset fra guld)	8,5 %
9.	Andre råvarer (eksklusive ædelmetaller og elektricitet)	10 %
10.	Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, der ikke er omfattet af ovenstående kategorier	10 %

Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, jf. tabel 5, punkt 10, henføres til særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper for hver kategori af underliggende instrumenter.

6. For transaktioner, som har en ikkelineær risikoprofil, eller for betalingselementer og transaktioner med gældsinstrumenter som underliggende instrumenter, for hvilke instituttet ikke vil være i stand til at bestemme, alt efter omstændighederne, deltaværdien eller den modificerede varighed ved hjælp af en instrumentmodel, som de kompetente myndigheder har godkendt med henblik på at fastsætte kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisikoen, bestemmer de kompetente myndigheder enten risikopositionernes og de relevante modpartsrisikomultiplikatorers (CCRM'ers) størrelse ud fra en forsigtig vurdering eller anmoder instituttet om at anvende metoden i afdeling 3. Netting anerkendes ikke, dvs. eksponeringsværdien fastsættes som om, der var en nettinggruppe, der kun indeholder den enkelte transaktion.

7. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

8. Et institut, der gør brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

▼B

Afdeling 6

Metoden med interne modeller

Artikel 283

Tilladelse til at anvende metoden med interne modeller

1. Hvis de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at instituttet opfylder kravet i stk. 2, kan de give nævnte institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for følgende transaktioner:

a) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra a)

b) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra b), c) og d)

c) transaktioner i artikel 273, stk. 2, litra a)-d).

Hvis et institut har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for de transaktioner, der er omhandlet i litra a), b) og c) i første afsnit, kan det også anvende metoden med interne modeller i forbindelse med transaktionerne i artikel 273, stk. 2, litra e).

Uanset artikel 273, stk. 1, tredje afsnit, kan et institut vælge ikke at anvende denne metode på eksponeringer, som er uden betydning med hensyn til størrelse og risiko. I så fald anvender et institut en af de metoder, der er omhandlet i afdeling 3, 4 og 5, på disse eksponeringer, når de relevante krav for hver fremgangsmåde er opfyldt.

2. De kompetente myndigheder giver kun institutter tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til de beregninger, der er omhandlet i stk. 1, hvis instituttet har godtgjort, at det opfylder kravene i denne afdeling, og de kompetente myndigheder har efterprøvet, om instituttets modpartsrisikostyringssystemer er forsvarlige og korrekt gennemført.

3. De kompetente myndigheder kan give institutter tilladelse til i et begrænset tidsrum at lade anvendelsen af metoden med interne modeller ske i faser på tværs af forskellige transaktionstyper. I den periode, hvor anvendelsen sker i faser, kan institutter anvende metoderne i afdeling 3 eller 5, i forbindelse med transaktionstyper, hvor de ikke anvender metoden med interne modeller.

4. For alle transaktioner med OTC-derivater og terminsforretninger, som et institut ikke har modtaget tilladelse i henhold til stk. 1 til at anvende metoden med interne modeller på, anvender instituttet metoderne i afdeling 3 eller 5.

Nævnte metoder kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern. Inden for et institut kan nævnte metoder kun anvendes sideløbende, hvis en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 282, stk. 6.

▼B

5. Et institut, som i overensstemmelse med stk. 1 har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, skal ikke på ny anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3 eller 5, medmindre den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil. Den kompetente myndighed giver en sådan tilladelse, hvis instituttet viser, at det er hensigtsmæssigt.

6. Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i denne afdeling, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:

a) forelægger den kompetente myndighed en plan for rettidig fornyet overholdelse

b) godtgør over for den kompetente myndighed, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 284

Eksponeringens værdi

1. Hvis et institut i overensstemmelse med artikel 283, stk. 1, har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for nogle eller alle de transaktioner, der er omhandlet i nævnte stykke, beregnes eksponeringens værdi for disse transaktioner ud fra nettinggruppen.

Den model, som instituttet anvender til nævnte formål, skal:

a) angive den sandsynlige fordeling af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, som kan tilskrives fælles ændringer i relevante markedsvariabler som renter, valutakurser osv.

b) beregne eksponeringsværdien for nettinggruppen på alle de fremtidige datoer under hensyntagen til fælles ændringer i markedsvariablerne.

2. Hvis modellen skal indregne virkningerne af margenberegningen, skal modellen af sikkerhedsstillelsens værdi opfylde de kvantitative, kvalitative og datamæssige krav for metoden med interne modeller i overensstemmelse med denne afdeling, og instituttet kan kun tage hensyn til anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 197 og 198 samt artikel 299, stk. 2, litra c) og d), i deres sandsynlige fordelinger af ændringer i nettinggruppens markedsværdi.

3. Kapitalgrundlagskravet for modpartskreditrisiko i forbindelse med de modpartsrisikoeksponeringer, som et institut anvender metoder med interne modeller på, skal være det største af følgende:

a) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af aktuelle markedsdata

b) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af en enkelt konsistent kalibrering i stresssituationer for alle modpartsrisikoeksponeringer, som de anvender metoden med interne modeller på.

▼B

4. Med undtagelse af modparter identificeret som havende specifikke "wrong-way"-risici, der er omfattet af artikel 291, stk. 4 og 5, beregner institutterne eksponeringens værdi som produktet af alpha og den faktisk forventede positive eksponering som følger:

$$Eksponeringsværdi = \alpha \cdot Effective\ EPE$$

hvor:

α = 1,4, medmindre de kompetente myndigheder kræver, at α tildeles en højere værdi, eller tillader institutterne at anvende deres egne estimater i overensstemmelse med stk. 9.

Den faktiske EPE beregnes ved estimering af den forventede eksponering (EE_t) ud fra den gennemsnitlige eksponering på en senere dato, hvor gennemsnittet fastsættes på grundlag af relevante markedsrisikofaktorers mulige fremtidige værdier.

Modellen estimerer EE på en række fremtidige datoer t_1, t_2, t_3 osv.

5. Den faktiske EE beregnes rekursivt som:

$$Effective\ EE_{tk} = max\ \{Effective\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

hvor:

den aktuelle dato benævnes t_0.

Den faktiske EE_{t0} svarer til den aktuelle eksponering.

6. Den faktiske EPE svarer til den gennemsnitlige faktiske EE i det første år af en fremtidig eksponering. Hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, svarer EPE til gennemsnittet af EE, indtil samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber. Den faktiske EPE beregnes ud fra det vægtede gennemsnit af den faktiske EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ year,\ maturity\}} Effective\ EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

hvor vægtene $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tager højde for, at den fremtidige eksponering kan være beregnet på datoer, der ikke er jævnt fordelt over det pågældende tidsinterval.

7. Institutterne beregner den forventede eller maksimale eksponering på grundlag af en fordeling af eksponeringer, der tager hensyn til, at eksponeringerne ikke nødvendigvis er normalfordelt.

►C2 8. Et institut kan benytte en værdi for fordelingen som beregnet ved metoden med interne modeller, der er mere forsigtig ◄ end α ganget med den faktiske EPE som beregnet i henhold til ligningen i stk. 4 for hver modpart.

9. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i stk. 4 tillade institutter at anvende deres egne estimater af alpha, hvor:

▼B

a) alpha svarer til forholdet mellem den interne kapital baseret på en fuldstændig simulering af eksponeringer med modparter (tæller) og den interne kapital baseret på EPE (nævner)

b) EPE i nævneren anvendes, som om der var tale om et fast udestående lånebeløb.

Ved estimering i overensstemmelse med dette stykke er alpha ikke lavere end 1,2.

10. Ved en estimering af alpha i henhold til stk. 9 skal et institut sikre, at tælleren og nævneren beregnes på en måde, der stemmer overens med hensyn til modelleringsmetoder, parameterspecifikationer og porteføljesammensætning. Den metode, der anvendes til at estimere α, skal baseres på instituttets metode for den interne kapital, være veldokumenteret og underkastes en uafhængig validering. Et institut skal desuden revidere sine estimater af alpha mindst fire gange om året eller hyppigere, hvis porteføljens sammensætning varierer over tid. Et institut skal også vurdere modelrisikoen.

11. Et institut skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at dets interne estimater af alpha i tælleren afspejler væsentlige kilder til afhængighed, i fordelingen af markedsværdierne af de pågældende transaktioner eller af porteføljer af transaktioner fordelt på tværs af de forskellige modparter. Interne estimater af alpha skal tage hensyn til porteføljernes granulering.

12. Ved tilsyn med brugen af estimater i henhold til stk. 9 tager de kompetente myndigheder højde for den væsentlige variation i estimater af alpha, som skyldes muligheden for fejlspecifikation i de modeller, der anvendes for tælleren, navnlig i tilfælde af konveksitet.

13. Volatiliteten og korrelationen af de faktorer for markedsrisici, der anvendes i den samlede simulering af markeds- og kreditrisiko, skal i givet fald baseres på kreditrisikofaktoren for at afspejle mulige stigninger i volatiliteten eller korrelation under økonomisk nedgang.

Artikel 285

Eksponeringsværdien for nettinggrupper omfattet af en margenaftale

▼C2

1. Hvis nettinggruppen er omfattet af en margenaftale og en daglig værdiansættelse til markedsværdi, skal instituttet beregne den faktiske EPE som anført i dette stykke. Hvis modellen afspejler margenberegningens virkninger ved estimeringen af EE, kan instituttet med forbehold af den kompetente myndigheds tilladelse anvende modellens EE-værdi direkte i ligningen i artikel 284, stk. 5. De kompetente myndigheder giver kun en sådan tilladelse, hvis de efterprøver, at modellen afspejler margenberegningens virkninger ved estimering af EE. Et institut, der ikke har modtaget en sådan tilladelse, skal anvende en af følgende faktiske EPE-værdier:

a) den faktiske EPE, beregnet uden hensyntagen til eventuel sikkerhed, modtaget eller stillet ved en margen plus eventuel sikkerhedsstillelse over for modparten, der er uafhængig af den daglige værdiansættelse og fastsættelse af margen eller den aktuelle eksponering

▼C2

b) den faktiske EPE, beregnet som den potentielle forøgelse af eksponeringen i løbet af den risikoperiode, margenaftalen dækker, plus, afhængigt af hvad der er størst:

i) den aktuelle eksponering, herunder modtaget eller stillet sikkerhed, dog ikke "called" eller omtvistet sikkerhedsstillelse

ii) den største nettoeksponering, herunder sikkerhedsstillelse i henhold til margenaftalen, som ikke udløser "collateral call". Beløbet afspejler alle gældende tærskler, minimumsoverførsler, uafhængige beløb og initialmargener i henhold til margenaftalen.

▼B

For så vidt angår litra b) beregner institutterne tillægget som den forventede positive ændring af transaktionernes markedsværdi i den risikoperiode, margenaftalen dækker. Ændringer i sikkerhedsstillelsens værdi afspejles ►C2 ved brug af de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med kapitel 4, afdeling 4, eller ◄ egne estimater af volatilitetsjusteringer efter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, men der påtages ikke sikkerhedsstillelse i margenrisikoperioden. Den risikoperiode, margenaftalen dækker, er underlagt de minimumsperioder, der er omhandlet i stk. 2 - 5.

2. For transaktioner, som er omfattet af daglig margenberegning og værdiansættelse, skal margenrisikoperioden, som anvendes til modellering af eksponeringsværdien med margenaftaler, mindst svare til:

a) fem arbejdsdage for nettinggrupper, der kun består af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån

b) ti arbejdsdage for alle andre nettinggrupper.

3. For litra a) og b) i stk. 2, gælder følgende undtagelser:

a) For alle nettinggrupper, hvor antallet af handler overstiger 5 000 på et givet tidspunkt i løbet af et kvartal, skal margenrisikoperioden i det efterfølgende kvartal mindst svare til 20 arbejdsdage. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på institutternes handelseksponeringer.

b) For nettinggrupper med en eller flere handler, som enten omfatter illikvid sikkerhedsstillelse eller et OTC-derivat, der ikke let kan erstattes, skal margenrisikoperioden mindst svare til 20 arbejdsdage.

▼B

Et institut bestemmer, om sikkerhedsstillelse er illikvid, eller om OTC-derivater ikke let kan erstattes i stresssituationer kendetegnet ved mangel på fortsat aktive markeder, hvor en modpart i løbet af to dage eller mindre ville kunne opnå adskillige prisnoteringer, som ikke ville bevæge markedet eller svare til en pris, som afspejler en nedsættelse (i tilfælde af sikkerhedsstillelse) eller en præmie (i tilfælde af et OTC-derivat) af markedsværdien.

Et institut skal overveje, om de handler eller værdipapirer, det har som sikkerhedsstillelse, er koncentreret omkring en bestemt modpart, og om instituttet ville kunne erstatte nævnte handler eller værdipapirer, hvis modparten forlod markedet i hast.

4. Hvis et institut har været involveret i mere end to "margin call"-tvister i forbindelse med en bestemt nettinggruppe i de to umiddelbart foregående kvartaler, der har varet længere end den i henhold til stk. 2 og 3 gældende risikoperiode, som marginaftalen omfatter, anvender instituttet en margenrisikoperiode, som er mindst dobbelt så lang som perioden i stk. 2 og 3, for nævnte nettinggruppe i de to efterfølgende kvartaler.

5. Ved margenberegning med et tidsinterval på N dage skal margenrisikoperioden mindst svare til perioden i stk. 2 og 3, F, plus N dage minus én dag. Dvs.:

$$margenrisikoperiode = F + N - 1.$$

6. Hvis den interne model indregner virkningen af margenberegning på ændringer i nettinggruppens markedsværdi, skal instituttet beregne anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen sammen med eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner.

7. Hvis et institut ikke kan beregne sikkerhedsstillelse sammen med eksponeringen, medtager det ikke virkningen af anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner, medmindre det enten bruger volatilitetsjusteringer, som er i overensstemmelse med standarderne i den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse med egne volatilitetsjusteringsestimater eller de tilsynsbaserede standardvolatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4.

8. Institutter, som anvender metoden med interne modeller, ser i deres modeller bort fra virkningen af en reduktion af eksponeringsværdien, som skyldes bestemmelser i en aftale om sikkerhedsstillelse med krav om sikkerhedsstillelse, hvis modpartens kreditkvalitet forringes.

Artikel 286

Modpartsrisikostyring – politikker, processer og systemer

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over et modpartsrisikostyringssystem, som består af:

▼B

a) politikker, processer og systemer, der sikrer identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko

b) procedurer, der sikrer, at nævnte politikker, processer og systemer overholdes.

Nævnte politikker, procedurer og systemer skal være konceptuelt forsvarlige, implementeret med integritet og veldokumenterede. Dokumentationen skal omfatte en redegørelse for de empiriske teknikker, der benyttes til måling af modpartsrisiko.

2. Det modpartsrisikostyringssystem, som der stilles krav om i stk. 1, skal tage hensyn til markeds- og likviditetsrisici og til retlige og operationelle risici, der er relateret til modpartsrisikoen. Systemet skal navnlig sikre, at instituttet overholder følgende principper:

a) Det må ikke drive forretninger med en modpart uden at bedømme dennes kreditværdighed.

b) Det skal tage fornødent hensyn til den kreditrisiko, der forekommer i forbindelse med afviklingen og forud for denne.

c) Det skal i den udstrækning, det er praktisk muligt, håndtere sådanne risici på modpartsniveau ved at aggregere eksponeringer med modparter med andre krediteksponeringer og på firmaniveau.

3. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, godtgør over for den kompetente myndighed, at modpartsrisikostyringssystemet tager højde for de likviditetsrisici, der er forbundet med følgende:

a) eventuelle indkommende "margin calls" i forbindelse med udskiftning af variationsmargen eller andre margentyper, f.eks. initialmargen eller uafhængig margen, ved negative markedspåvirkninger

b) eventuelle indkommende "calls" om returnering af overskydende sikkerhedsstillelse fra modparter

c) "calls", som skyldes en eventuel nedgradering af dets egen eksterne kreditkvalitetsvurdering.

Et institut skal sikre, at karakteren og tidshorisonten ved sikkerhedsgenanvendelse er i overensstemmelse med likviditetsbehovene og ikke skader dets evne til at stille eller returnere sikkerhed rettidigt.

4. Et instituts ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i, og sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til modpartsrisikostyring. Den øverste ledelse skal gennem en formel proces være opmærksom på de begrænsninger og antagelser, der knytter sig til den anvendte model, og på de konsekvenser, disse begrænsninger og antagelser kan få for resultaternes pålidelighed. Den øverste ledelse skal også være opmærksom på de usikkerheder, der kendetegner markedsforholdene og de operationelle forhold, og vide, hvordan disse afspejles i modellen.

▼B

5. De daglige rapporter udarbejdet i overensstemmelse med artikel 287, stk. 2, litra b), vedrørende et instituts modpartsrisikoeksponeringer, gennemgås med henblik på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle kreditchefer eller handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede modpartsrisikoeksponering.

6. Et instituts modpartsrisikostyringssystem, som er oprettet i overensstemmelse med stk. 1, skal anvendes i kombination med interne kredit- og handelsbegrænsninger. Kredit- og handelsbegrænsningerne skal relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsistent over tid, og som er velkendt af kreditchefer, handlere og den øverste ledelse. Et institut skal have en formel proces til indberetning af overtrædelser af risikobegrænsninger til det korrekte ledelsesniveau.

7. Instituttet skal i forbindelse med sin opgørelse af modpartsrisiko også måle anvendelsen af kreditlinjer fra dag til dag og inden for samme dag. Instituttet skal måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstillelse. På porteføljе- og modpartsniveau skal instituttet beregne og overvåge den maksimale eksponering eller den potentielle fremtidige eksponering med det konfidensinterval, instituttet har valgt. Instituttet skal tage hensyn til store eller koncentrerede positioner, bl.a. i forhold til grupper af indbyrdes relaterede modparter, brancher og markeder.

8. Instituttet skal oprette og til enhver tid råde over et systematisk og grundigt program med stresstest. Resultaterne af disse stresstest gennemgås regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet af den øverste ledelse og afspejles i de modpartsrisikopolitikker og grænser, som ledelsesorganet eller den øverste ledelse fastsætter. Hvis stresstest afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal instituttet øjeblikkeligt sikre, at disse risici håndteres.

Artikel 287

Organisationsstrukturer for modpartsrisikostyring

1. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, skal oprette og til enhver tid råde over:

a) en risikokontrolenhed, som er i overensstemmelse med stk. 2

b) en sikkerhedsstyringsenhed, som er i overensstemmelse med stk. 3.

2. Risikokontrolenheden står for udformningen og iværksættelsen af modpartsrisikostyringen og skal foretage den indledende og løbende validering af modellen, varetage følgende funktioner og opfylde følgende krav:

a) Den skal stå for udformningen og iværksættelsen af instituttets modpartsrisikostyringssystem.

b) Den skal udarbejde daglige rapporter om og analysere resultaterne af instituttets risikomålingsmodel. Nævnte analyse skal omfatte en evaluering af forholdet mellem modpartsrisikoeksponeringsværdier og handelsbegrænsninger.

▼B

c) Den skal kontrollere inputdataenes integritet og udarbejde og analysere rapporter om resultaterne af instituttets risikomålingsmodel samt evaluere forholdet mellem risikoeksponeringsværdier og kredit- og handelsbegrænsninger.

d) Den skal drives uafhængigt af erhvervskredit- og handelsafdelingerne og må ikke være under upassende indflydelse.

e) Den skal have det fornødne personale.

f) Den skal rapportere direkte til instituttets øverste ledelse.

g) Dens arbejde skal integreres tæt med instituttets daglige kreditrisikostyring.

h) Dens resultater skal udgøre en integreret del af proceduren for planlægning, overvågning og styring af instituttets kreditrisikoprofil og overordnede risikoprofil.

3. Risikostyringsenheden varetager følgende opgaver og funktioner:

a) beregner og foretager "margin calls", styrer "margin call"-tvister og foretager daglig en nøjagtig indberetning af uafhængige beløbsniveauer, initialmargener og variationsmargener

b) kontrollerer integriteten af de data, der anvendes til at foretage "margin calls", og sikrer, at de er konsistente og regelmæssigt sammenholdes med alle relevante datakilder i instituttet

c) registrerer omfanget af sikkerhedsgenanvendelse og eventuelle ændringer af instituttets rettigheder til eller i forbindelse med den sikkerhed, som det stiller

d) indberetter til det korrekte ledelsesniveau, hvilke typer sikkerhedsaktiver, som genanvendes, og betingelserne for en sådan genanvendelse, herunder instrumentet, kreditkvaliteten og løbetiden

e) registrerer koncentration til de enkelte typer sikkerhedsaktiver, som instituttet accepterer

f) indberetter regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet oplysninger om sikkerhedsstyring til den øverste ledelse, herunder informationer om, hvilken type sikkerhed der er modtaget og stillet, størrelsen, aldersfordeling og grunden til "margin call"-tvister. Den interne rapportering skal også afspejle udviklingen i disse tal.

▼B

4. Den øverste ledelse skal afsætte tilstrækkelige ressourcer til risikostyringsenheden, jf. stk. 1, litra b), med henblik på at sikre, at systemerne opnår driftsresultater på et passende niveau, som målt ved instituttets rettidige og nøjagtige "margin calls" og instituttets rettidige reaktion på modparternes "margin calls". Den øverste ledelse skal sikre, at enheden har det fornødne personale til at behandle "calls" og tvister rettidigt selv under en alvorlig krise på markedet og til at sætte instituttet i stand til at begrænse antallet af omfattende tvister forårsaget af handelsvolumen.

Artikel 288

Gennemgang af modpartsrisikostyringssystemet

Et institut skal regelmæssigt foretage en uafhængig gennemgang af modpartsrisikostyringssystemet ved hjælp af sin egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang skal både omfatte aktiviteterne i kontrolenheden og i sikkerhedsstyringsenheden som krævet i artikel 287, hvor der som et minimum ses på:

a) dokumentationen vedrørende modpartsrisikostyringssystemet og -proceduren, og hvorvidt denne er fyldestgørende, som krævet i artikel 286

b) modpartsrisikokontrolenhedens organisering som krævet i artikel 287, stk. 1, litra a)

c) sikkerhedsstyringsenhedens organisering som krævet i artikel 287, stk. 1, litra b)

d) integreringen af modpartsrisikomålinger i den daglige risikostyring

e) proceduren for godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handels- og administrationsafdelingerne

f) valideringen af eventuelle større ændringer i modpartsrisikomålingsproceduren

g) de modpartskreditrisici, der tages højde for i risikomålingsmodellen

h) ledelsesinformationssystemets integritet

i) modpartsrisikodataenes nøjagtighed og fuldstændighed

j) nøjagtig afspejling af betingelser i aftaler om sikkerhedsstillelse og netting i målinger af eksponeringsværdien

k) kontrollen af, om de datakilder, der anvendes i forbindelse med modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, herunder om sådanne datakilder er uafhængige

l) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten og korrelationen

▼B

m) nøjagtigheden af vurderingen og beregningen af risikotransformering

n) kontrol af modellens nøjagtighed ved hjælp af hyppig efterprøvning ("backtesting") som omhandlet i artikel 293, stk. 1, litra b)-e)

o) modpartsrisikokontrolenhedens og sikkerhedsstyringsenhedens opfyldelse af de relevante tilsynsmæssige krav.

Artikel 289

Brugstest

1. Institutterne skal sikre, at den fordeling af eksponeringer, som genereres ved hjælp af den model, der anvendes til beregning af den faktiske EPE, integreres i instituttets daglige modpartsrisikostyringsprocedure, og at der tages højde for resultatet af modellen i forbindelse med kreditbevillingen, styringen af modpartsrisikoen, den interne kapitalallokering og selskabsledelsen.

2. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det i mindst ét år forud for de kompetente myndigheders tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 283, har anvendt en model til beregning af fordelingen af eksponeringer, som beregningen af EPE baseres på, og som i det store og hele opfylder kravene, der er fastsat i denne afdeling.

3. Den model, der anvendes til beregning af fordelingen af eksponeringer med modparter, skal indgå i en struktur til styring af modpartsrisiko som krævet i artikel 286. Denne struktur skal indbefatte måling af anvendelsen af kreditlinjer, aggregering af eksponeringer mod modparter med andre krediteksponeringer og allokeringen af den interne kapital.

4. Ud over EPE skal instituttet måle og kontrollere sine aktuelle eksponeringer. Instituttet skal om nødvendigt måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstillelse. Brugstesten kræver, at instituttet måler modpartsrisikoen på andre måder, f.eks. i form af den maksimale eksponering, baseret på den fordeling af eksponeringer, der genereres med den samme model, som anvendes til beregning af EPE.

5. Instituttet skal være i stand til at estimere EE hver dag, medmindre det godtgør over for de kompetente myndigheder, at dets modpartsrisikoeksponeringer gør det berettiget at foretage mindre hyppige beregninger. Det skal også estimere EE efter en bestemt tidsprofil for prognosehorisonter, der på dækkende vis afspejler tidsstrukturen for fremtidige pengestrømme og kontrakternes løbetid og på en måde, der stemmer overens med eksponeringens betydning og sammensætning.

6. Eksponeringen skal måles i hele den periode, som de enkelte kontrakter i nettinggruppen dækker, og ikke kun det første år, og den skal overvåges og kontrolleres. Instituttet skal indføre procedurer, der gør det muligt at påvise og kontrollere risici vedrørende modparter, hvor eksponeringen strækker sig over mere end ét år. Anslåede forøgelser af eksponeringen skal desuden indarbejdes i den interne model, som instituttet anvender i forbindelse med den interne kapital.

▼B

Artikel 290

Stresstest

1. Instituttet skal have et omfattende stresstestprogram for modpartsrisiko, herunder til brug ved vurderingen af kapitalgrundlagskravene i forbindelse med modpartsrisiko, som opfylder kravene i stk. 2-10.

2. Det skal afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets kreditekspONering i negativ retning, og vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

3. Programmets stressværdier skal sammenholdes med risikogrænser, og instituttet skal betragte dem som en del af proceduren, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU.

4. Programmet skal overordnet registrere handelseksponeringer og aggregerede eksponeringer på tværs af alle former for modpartsrisici i forbindelse med specifikke modparter inden for en tidsramme, der er tilstrækkelig til at foretage regelmæssige stresstest.

5. Det skal mindst sørge for månedlige eksponeringsrelaterede stresstest af vigtige markedsrisikofaktorer som f.eks. renter, fx, aktier, kreditspreads og råvarepriser for alle instituttets modparter for at identificere og om nødvendigt sætte instituttet i stand til at reducere for store koncentrationer i specifikke retningsbestemte risici. Eksponeringsrelaterede stresstest – herunder enkeltfaktor-, multifaktor- og væsentlige ikkeretningsbestemte risici – og fælles stresstest af eksponering og kreditværdighed foretages for de enkelte modparter, for modpartskoncerner og for institutters aggregerede CCR.

6. Det anvender mindst én gang i kvartalet multifaktorstresstestscenarier og vurderer væsentlige ikkeretningsbestemte risici, herunder rentekurveeksponering og basisrisici. Multifaktorstresstest skal som et minimum tage højde for nedenstående scenarier, hvor følgende gør sig gældende:

a) alvorlige økonomiske begivenheder eller alvorlige begivenheder på markedet

b) væsentligt generelt fald i markedslikviditeten

c) et stort finansielt mellemled realiserer positioner.

7. Omfanget af de underliggende risikofaktorers chok skal være i overensstemmelse med stresstestens formål. Ved vurdering af solvens i stresssituationer skal de underliggende risikofaktorers chok være tilstrækkeligt omfattende til at tage højde for ekstreme historiske markedsforhold og ekstreme, men troværdige, markedsbetingelser i stresssituationer. Stresstest har til formål at vurdere virkningen af sådanne chok på kapitalgrundlag, kapitalgrundlagskrav og indtjening. Med henblik på den daglige porteføljeovervågning, risikoafdækning og styring af koncentrationer skal testprogrammet også tage højde for mindre alvorlige og mere sandsynlige scenarier.

▼B

8. Programmet skal, hvis det er passende, indeholde bestemmelser om omvendte stresstest for at identificere ekstreme, men troværdige scenarier, som kunne medføre væsentlige negative resultater. Omvendte stresstest skal tage højde for virkningerne af væsentlig ikkelinearitet i porteføljen.

9. Resultaterne af programmets stresstest rapporteres regelmæssigt, og mindst én gang i kvartalet, til den øverste ledelse. Rapporterne og analysen af resultaterne skal omfatte de mest omfattende virkninger på modpartsniveau på tværs af porteføljen, væsentlige koncentrationer inden for porteføljesegmenter (inden for den samme erhvervsgren eller region) og relevante portefølje- og modpartsspecifikke udviklingstendenser.

10. Den øverste ledelse skal spille en afgørende rolle med hensyn til at integrere stresstest i instituttets risikostyringsramme og risikokultur og sikre, at resultaterne får betydning og anvendes til at styre modpartsrisiko. Resultaterne af stresstest for væsentlige eksponeringer vurderes i forhold til retningslinjer, som viser instituttets risikovillighed, og forelægges for den øverste ledelse til drøftelse og handling, når der identificeres overdrevne eller koncentrerede risici.

Artikel 291

"Wrong way"-risiko

1. I denne artikel gælder følgende:

a) Generel "wrong way"-risiko opstår, når sandsynligheden for, at modparterne misligholder deres forpligtelser, er positivt korreleret med generelle markedsrisikofaktorer.

b) Specifik "wrong way"-risiko opstår, når den fremtidige eksponering mod en bestemt modpart er positivt korreleret med modpartens sandsynlighed for misligholdelse som følge af arten af transaktionerne med modparten. Et institut anses for at være eksponeret for specifik "wrong way"-risiko, hvis den fremtidige eksponering mod en bestemt modpart forventes at være høj, når der er høj sandsynlighed for, at modparten misligholder sine forpligtelser.

2. Institutterne skal tage tilstrækkeligt hensyn til eksponeringer, der giver anledning til en væsentlig specifik og generel "wrong way"-risiko.

3. Med henblik på at identificere generelle "wrong way"-risici udformer institutterne stresstest og scenarioanalyser, der har til formål at stresse risikofaktorer, som er negativt relateret til modpartens kreditværdighed. Sådanne test skal tage højde for de alvorlige chok, der kan opstå, når forholdet mellem risikofaktorer er ændret. Institutterne skal overvåge generelle "wrong way"-risici for produkter, for regioner, for erhvervsgrene og for andre kategorier, som er relevante for deres forretninger.

4. Institutterne skal indføre procedurer, der gør det muligt at identificere, overvåge og kontrollere situationer, hvor der opstår specifik "wrong way"-risiko for de enkelte retlige enheder, begyndende med transaktionens indgåelse og videre gennem hele dens løbetid.

▼B

5. Institutterne beregner kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisiko (CCR) ved transaktioner, hvor der er identificeret specifik "wrong way"-risiko, og hvor der eksisterer en juridisk forbindelse mellem modparten og udstederen af OTC-derivatets underliggende aktiv eller det underliggende aktiv vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i artikel 273, stk. 2, litra b), c) og d), i overensstemmelse med følgende principper:

a) Instrumenter med specifik "wrong-way"-risiko indgår ikke i den samme nettinggruppe som andre transaktioner med modparten, og behandles hver især som en separat nettinggruppe.

b) Inden for en sådan separat nettinggruppe svarer eksponeringsværdien af "single-name"-"credit default swaps" til det fulde forventede tab i forbindelse med de underliggende instrumenters resterende dagsværdi ("fair value") ud fra den antagelse, at den underliggende udsteder er trådt i likvidation.

c) Tab givet misligholdelse (LGD) for et institut, som anvender metoden i kapitel 3, er 100 % for sådanne "swap"-transaktioner.

d) Den gældende risikovægt for et institut, som anvender metoden i kapitel 2, svarer til vægten for en usikret transaktion.

e) For så vidt angår alle andre transaktioner vedrørende et "single name" i en sådan separat nettinggruppe skal beregningen af eksponeringsværdien være i overensstemmelse med antagelsen om risiko ved pludselig misligholdelse af disse underliggende forpligtelser, når udstederen er juridisk forbundet med modparten. For så vidt angår transaktioner vedrørende en kurv af navne eller indeks anvendes risiko ved pludselig misligholdelse af de respektive underliggende forpligtelser, når udstederen er juridisk forbundet med modparten, hvis risikoen er væsentlig.

f) I det omfang der gøres brug af eksisterende markedsrisikoberegninger for kapitalgrundlagskrav i forbindelse med forøget misligholdelses- og migreringsrisiko, jf. afsnit IV, kapitel 5, afdeling 4, som allerede indeholder en LGD-antagelse, er LGD i den anvendte formel 100 %.

6. Institutterne sørger for regelmæssig rapportering til den øverste ledelse og ledelsesorganets relevante udvalg både om specifikke og generelle "wrong way"-risici og om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at styre nævnte risici.

Artikel 292

Modelleringsprocessens integritet

1. Institutterne skal sikre modelleringsprocessens integritet, jf. artikel 284, ved som et minimum at træffe følgende foranstaltninger:

a) Modellen skal afspejle de vilkår og specifikationer, transaktionen er underlagt, på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde.

b) Nævnte vilkår omhandler bl.a. fiktive kontraktbeløb, løbetid, referenceaktiver, aftaler vedrørende margenberegning og nettingsystemer.

▼B

c) Nævnte vilkår og specifikationer skal opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision.

d) En procedure for godkendelse af nettingsystemer forudsætter en udtalelse fra juridisk personale for at kontrollere retskraften af netting under nævnte systemer.

e) Kontrollen i litra d) skal indlæses i databasen i litra c) af en uafhængig enhed.

f) Overførslen af data vedrørende transaktionsvilkår og -specifikationer til EPE-modellen skal underkastes intern revision.

g) Der skal findes processer til formel afstemning mellem modellen og kildedatasystemer med henblik på løbende at kontrollere, at transaktionsvilkår og -specifikationer afspejles på korrekt eller i hvert fald konservativ vis i EPE.

2. Der benyttes aktuelle markedsdata til beregning af aktuelle eksponeringer. Institutterne kan kalibrere EPE-modellen ved at anvende enten historiske markedsdata eller markedsudledte data til at opstille parametre for de underliggende stokastiske processer, f.eks. drift, volatilitet og korrelation. Hvis et institut anvender historiske data, skal det inddrage sådanne data for en periode på mindst tre år. Dataene skal ajourføres mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det er nødvendigt for at afspejle markedsforholdene.

Til beregning af den faktiske EPE ved hjælp af stresskalibrering kalibrerer instituttet den faktiske EPE enten ved brug af data for en periode på tre år, som omfatter en periode, hvor modparternes "credit default spreads" sættes under pres, eller markedsudledte data fra en sådan kriseperiode.

Instituttet tager i den forbindelse højde for kravene i stk. 3, 4 og 5.

3. Instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, mindst én gang i kvartalet, at den kriseperiode, der anvendes til beregningen i dette stykke, svarer til en periode med øget "credit default swap" eller andre kreditspredninger (f.eks. lån eller erhvervsobligationer) for et repræsentativt udvalg af modparter med handlede kreditspredninger. Hvis instituttet ikke har tilstrækkelige kreditspredningsdata for en modpart, konverteres nævnte modpart til specifikke kreditspredningsdata baseret på region, intern rating og forretningstyper.

4. EPE-modellen for alle modparter anvender data, enten historiske eller udledte, som omfatter data fra perioden med kreditkrise, og anvender sådanne data på en måde, som er i overensstemmelse med den metode, der anvendes til kalibrering af EPE-modellen til aktuelle data.

▼B

5. Til at evaluere, hvor effektiv stresskalibreringen af EEPE er, opretter instituttet en række benchmarkporteføljer, som er sårbare i forhold til de vigtigste risikofaktorer, som instituttet eksponeres for. Eksponeringen i forhold til disse benchmarkporteføljer beregnes ved anvendelse af a) en stressmetode, der er baseret på aktuelle markedsværdier og modelparametre, som er kalibreret til markedsforholdene i krisesituationer, og b) den eksponering, der opstår i kriseperioden, men ved anvendelse af den metode, der er omhandlet i denne afdeling (markedsværdien ved kriseperiodens udgang, volatilitet og korrelationer fra den treårige kriseperiode).

De kompetente myndigheder kræver, at instituttet tilpasser stresskalibreringen, hvis eksponeringen i forhold til nævnte benchmarkporteføljer afviger væsentligt fra hinanden.

6. Et institut skal underkaste modellen en valideringsprocedure, som er nærmere defineret i instituttets politikker og procedurer. Nævnte valideringsprocedure skal:

a) præcisere, hvilke undersøgelser der kræves for at sikre modellens integritet, og identificere forhold, som bevirker, at de forudsætninger, der ligger til grund for modellen, ikke er passende, hvilket derfor kan resultere i, at EPE vurderes for lavt

b) omfatte en undersøgelse af, hvor omfattende EPE-modellen er.

7. Et institut skal overvåge relevante risici og indføre procedurer med henblik på at justere sin estimering af EEPE, når disse risici antager et vist omfang. For at overholde dette stykke skal instituttet:

a) identificere og forvalte sine eksponeringer over for specifikke "wrong way"-risici, der opstår som omhandlet i artikel 291, stk. 1, litra b), og eksponeringer over for generelle "wrong way"-risici, der opstår som omhandlet i artikel 291, stk. 1, litra a)

b) hvis eksponeringernes risikoprofil efter et år er stigende, regelmæssigt sammenligne estimatet af en relevant eksponeringsværdi for et år med den samme eksponeringsværdi for hele eksponeringens levetid

c) i forbindelse med eksponeringer med kort løbetid (under et år) regelmæssigt sammenligne genanskaffelsesomkostningerne (den aktuelle eksponering) med den faktiske eksponeringsprofil og opbevare data, der gør det muligt at foretage en sådan sammenligning.

8. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

9. Et institut, der bruger sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

▼B

10. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for denne artikels anvendelse.

Artikel 293

Krav til risikostyringssystemet

1. Et institut skal opfylde følgende krav:

a) Det skal opfylde de kvalitetskrav, der er anført i tredje del, afsnit IV, kapitel 5.

b) Det skal regelmæssigt gennemføre et "backtesting"-program og sammenligne de risikoforanstaltninger, som modellen genererer, med realiserede risikoforanstaltninger og hypotetiske ændringer baseret på statiske positioner med realiserede foranstaltninger.

c) Det skal foretage en indledende validering og en løbende periodisk gennemgang af CCR-eksponeringsmodellen og de risikoforanstaltninger, den genererer. Valideringen og gennemgangen skal være uafhængige af modellens udvikling.

d) Ledelsesorganet og den øverste ledelse skal være involveret i risikostyringsprocessen og sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til kreditrisiko- og CCR-styring. I den forbindelse skal de daglige rapporter, som den uafhængige risikokontrolenhed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 287, stk. 1, litra a), udarbejder, gennemgås på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede risikoeksponering.

e) Den interne risikomålingsmodel skal integreres med instituttets daglige risikostyring.

f) Risikomålingssystemet skal anvendes sammen med interne handels- og eksponeringsbegrænsninger. I den forbindelse skal eksponeringsbegrænsninger relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsistent over tid, og som er velkendt af handlere, kreditchefer og den øverste ledelse.

g) Et institut skal sikre, at dets risikostyringssystem er veldokumenteret. Det skal navnlig til enhver tid råde over et dokumenteret sæt af interne politikker, kontroller og procedurer vedrørende brugen af risikomålingssystemet og foranstaltninger til sikring af, at nævnte politikker overholdes.

h) Der foretages regelmæssigt en uafhængig gennemgang af instituttets risikostyringssystem i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter. Der skal med regelmæssige mellemrum (og mindst én gang om året) foretages en revision af den samlede risikostyringsprocedure, hvor der som et minimum ses på alle de forhold, der er omhandlet i artikel 288.

▼B

i) Den løbende validering af CCR-modeller, herunder "backtesting", gennemgås regelmæssigt på et ledelsesniveau med beføjelser til at beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at afhjælpe svagheder ved modellerne.

2. De kompetente myndigheder tager hensyn til, i hvilket omfang institutterne opfylder kravene i stk. 1, når de fastsætter niveauet for alpha, jf. artikel 284, stk. 4. Kun for de institutter, som opfylder nævnte krav fuldt ud, kan anvendelse af den minimale multiplikationsfaktor komme på tale.

3. Institutterne skal dokumentere den proces, der ligger til grund for indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen, og beregningen af de risikoforanstaltninger, som genereres ved hjælp af modellerne, tilstrækkeligt detaljeret til, at tredjeparter kan genskabe henholdsvis analysen og risikoforanstaltningerne. Nævnte dokumentation skal indeholde oplysninger om, hvor hyppigt "backtesting" og eventuelt anden løbende validering skal foretages, hvordan valideringen skal foregå i forhold til datastrømme og porteføljer, og de analyser, der anvendes.

4. Institutterne skal definere kriterier, som kan anvendes til at vurdere CCR-eksponeringsmodellerne og de modeller, som giver input til eksponeringsberegningen, og til enhver tid råde over en skriftlig strategi, som beskriver den proces, hvorved uacceptable resultater identificeres og afhjælpes.

5. Institutterne skal definere, hvordan repræsentative modpartsporteføljer opbygges med henblik på validering af en CCR-eksponeringsmodel og dens risikoforanstaltninger.

6. Ved validering af CCR-eksponeringsmodeller og deres risikoforanstaltninger, som genererer forventede fordelinger, tages der hensyn til mere end en enkelt statistik over den forventede fordeling.

Artikel 294

Valideringskrav

1. Institutterne skal som led i den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen og risikoforanstaltningerne sikre, at følgende krav opfyldes:

a) Instituttet foretager "backtesting" ved brug af historiske data om bevægelser i markedsrisikofaktorer forud for de kompetente myndigheders tilladelse, jf. artikel 283, stk. 1. Nævnte "backtesting" skal tage højde for en række specifikke tidshorisonter for prognoser på op til mindst et år, med en række forskellige indledningsdatoer og en lang række markedsforhold.

b) Institutter, som anvender metoden i artikel 285, stk. 1, litra b), skal regelmæssigt validere modellen for at kontrollere, om faktiske aktuelle eksponeringer er i overensstemmelse med prognoser for alle margenperioder inden for ét år. Hvis nogle af handlerne i nettinggruppen har en løbetid på under ét år, og nettinggruppen har større risikofaktorfølsomheder uden disse handler, tages der hensyn hertil ved valideringen.

▼B

c) Instituttet foretager "backtesting" af CCR-eksponeringsmodellens resultater og modellens relevante risikoforanstaltninger samt prognoserne for markedsrisikofaktorer. I forbindelse med sikrede handler skal de pågældende tidshorisonter for prognoser omfatte dem, der afspejler typiske risikoperioder for margenaftaler anvendt ved sikrede handler eller margenhandler.

d) Hvis modelvalideringen viser, at den faktiske EPE undervurderes, træffer instituttet de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe modellens unøjagtighed.

e) Instituttet skal afprøve de beregningsmodeller, der anvendes til bestemmelse af CCR-eksponeringer for et givet scenario af fremtidige påvirkninger af markedsrisikofaktorer som led i den indledende og løbende modelvalideringsprocedure. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for, at optionernes værdi med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikkelineær karakter.

f) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at aggregere de eksponeringer, der indgår i nettinggruppen. Instituttet skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen.

g) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at indregne virkningerne af margenberegningen. Den skal tage hensyn både til det nuværende margenbeløb og til den margen, der på et senere tidspunkt måtte blive overført mellem modparterne. Der skal i en sådan model tages højde for de margenaftaler, der er en- eller tosidige, frekvensen af "margin calls", den risiko, der er tale om i margenperioden, den nedre tærskel for usikrede eksponeringer, som instituttet er villig til at acceptere, og det mindste overførselsbeløb. Modellen skal enten estimere ændringer i markedsværdien af den stillede sikkerhed eller følge reglerne i kapitel 4.

h) Der skal som led i modelvalideringsproceduren foretages statisk historisk "backtesting" af repræsentative modpartsporteføljer. Instituttet skal med regelmæssige intervaller foretage en sådan "backtesting" af en række repræsentative modpartsporteføljer, som er faktiske eller hypotetiske. Nævnte repræsentative porteføljer udvælges ud fra deres følsomhed over for vigtige risikofaktorer og kombinationer af risikofaktorer, som instituttet er udsat for.

i) Instituttet foretager "backtesting", som er udformet med henblik på at afprøve CCR-eksponeringsmodellens centrale forudsætninger og de relevante risikoforanstaltninger, herunder det modelberegnede forhold mellem den samme risikofaktors restløbetider og de modelberegnede forhold mellem risikofaktorer.

j) Resultaterne af CCR-eksponeringsmodeller og risikoforanstaltningerne gøres til genstand for passende "backtesting". "Backtesting"-programmet skal kunne identificere utilstrækkelige resultater i en EPE-models risikoforanstaltninger.

▼B

k) Instituttet validerer sine CCR-eksponeringsmodeller og alle risikoforanstaltninger indtil tidshorisonter, som svarer til løbetiden for handler, for hvilke eksponeringer beregnes efter metoden med interne modeller, jf. artikel 283.

l) Instituttet kontrollerer regelmæssigt de modeller, der anvendes til at beregne modpartsrisikoeksponering i forhold til passende uafhængige benchmarks som led i den løbende modelvalideringsproces.

m) Den løbende validering af instituttets CCR-eksponeringsmodel og de relevante risikoforanstaltninger skal omfatte en vurdering af, om de seneste resultater er passende.

n) Instituttet vurderer som led i den indledende og løbende valideringsproces den hyppighed, hvormed CCR-eksponeringsmodellers parametre opdateres.

o) Ved den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodeller vurderes det, hvorvidt modpartsniveauets og nettinggruppens eksponeringsberegninger er passende.

2. I stedet for alpha ganget med den faktiske EPE kan der med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse benyttes en værdi, der er mere forsigtig end den, som benyttes til at beregne den reguleringsmæssige eksponeringsværdi for hver modpart. Den relative forsigtighedsgrad vurderes efter de kompetente myndigheders indledende godkendelse og i forbindelse med den regelmæssige tilsynskontrol med EPE-modellerne. Instituttet validerer forsigtighedsaspektet regelmæssigt. Den løbende vurdering af modellernes resultater skal omfatte alle modparter, som modellerne anvendes på.

3. Hvis "backtesting" viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, annullerer de kompetente myndigheder tilladelsen for modellen eller pålægger passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres.

Afdeling 7

Aftaler om netting

►C2 *Artikel 295*

Anerkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

Institutterne kan i overensstemmelse med artikel 298 kun behandle følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende, hvis aftalen om netting er anerkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 296 ◄, og hvis instituttet opfylder kravene i artikel 297:

▼B

a) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et institut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en enkelt ny kontrakt, som erstatter alle tidligere kontrakter og alle forpligtelser mellem parterne i henhold til nævnte kontrakter og er juridisk bindende for parterne

b) andre bilaterale aftaler mellem et institut og dets modpart

c) aftaler om netting på tværs af produkter for institutter, der har fået tilladelse til at anvende den metode, der er fastlagt i afdeling 6, i forbindelse med transaktioner, der falder ind under denne metode. De kompetente myndigheder forelægger EBA en liste over godkendte aftaler om netting på tværs af produkter.

Netting på tværs af transaktioner, der foretages af forskellige retlige enheder, der tilhører samme koncern, anerkendes ikke i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskrav.

▼C2

Artikel 296

Anerkendelse af aftaler om netting

1. De kompetente myndigheder anerkender kun en aftale om netting, hvis betingelserne i stk. 2 og, hvis det er relevant, stk. 3 er opfyldt.

▼B

2. Alle aftaler om netting, som et givet institut anvender med henblik på at beregne eksponeringsværdien i denne del, skal opfylde følgende betingelser:

a) Instituttet har med sin modpart indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at det, i tilfælde af at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.

b) Instituttet har stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at instituttets krav og forpligtelser i tilfælde af søgsmål vedrørende aftalen om netting ikke vil overstige dem, som beskrevet i litra a). Den juridiske udtalelse henviser til den gældende lovgivning

   i) i det land, hvor modparten er registreret som selskab

   ii) hvis en afdeling af en virksomhed, som er beliggende i et andet land end det, hvor virksomheden er registreret som selskab, er involveret, i det land, hvor afdelingen er beliggende

   iii) i det land, hvis lovgivning regulerer de pågældende individuelle transaktioner i aftalen om netting

▼B

iv) i det land, hvis lovgivning regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.

c) Kreditrisikoen i forbindelse med de enkelte modparter aggregeres for at opnå en samlet juridisk eksponering på tværs af transaktioner med de enkelte modparter. Denne aggregering indregnes i sammenhæng med kreditgrænser og intern kapital.

d) Kontrakten indeholder ikke bestemmelser, hvorefter det i tilfælde af en modparts misligholdelse er tilladt en ikkemisligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor (dvs. "walk away"-klausul).

Hvis en af de kompetente myndigheder ikke finder det godtgjort, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig og kan håndhæves efter loven i hvert enkelt af de lande, der er omhandlet i litra b), ►C2 kan aftalen om netting ikke anerkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne. ◄ De kompetente myndigheder underretter hinanden i overensstemmelse hermed.

3. De juridiske udtalelser, som er omhandlet i litra b), kan udfærdiges med henvisning til forskellige typer aftaler om netting. Aftaler om netting på tværs af produkter skal også opfylde følgende betingelser:

a) Nettosummen som omhandlet i stk. 2, litra a), er nettosummen af positive og negative slutafregningsværdier af samtlige involverede individuelle bilaterale masteraftaler og positive og negative løbende afregningsværdier af individuelle transaktioner ("Cross-Product Net Amount").

b) De juridiske udtalelser som omhandlet stk. 2, litra b), vedrører gyldigheden og retskraften af hele aftalen om netting på tværs af produkter og nettingsystemets indvirkning på væsentlige bestemmelser i en eventuel individuel bilateral masteraftale indgået i tilknytning hertil.

Artikel 297

Institutternes forpligtelser

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting og mulighederne for håndhævelse løbende undersøges i lyset af eventuelle lovgivningsændringer i de relevante lande, der er omhandlet i artikel 296, stk. 2, litra b).

2. Instituttet opbevarer den krævede dokumentation vedrørende aftalen om netting i sine arkiver.

3. Instituttet indregner virkningerne af netting i sin måling af de enkelte modparters aggregerede kreditrisikoeksponering, og instituttet skal kontrollere sin modpartsrisiko på grundlag af virkningerne af nævnte måling.

▼B

4. I forbindelse med de aftaler om netting på tværs af produkter, der er omhandlet i artikel 295, skal instituttet til enhver tid råde over procedurer i henhold til artikel 296, stk. 2, litra c), der sikrer, at samtlige transaktioner, der skal være omfattet af et nettingsystem, er dækket af en juridisk udtalelse, jf. artikel 296, stk. 2, litra b).

Under hensyntagen til aftaler om netting på tværs af produkter skal instituttet fortsat opfylde betingelserne for anerkendelse af bilateral netting og kravene i kapitel 4 for anerkendelse af risikoreduktion, for så vidt angår hver enkelt involveret individuel bilateral masteraftale og transaktion.

Artikel 298

▼C2

Virkninger af anerkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

▼B

1. Følgende behandling finder anvendelse på aftaler om netting:

a) For så vidt angår afdeling 5 og 6 anerkendes netting som fastlagt heri.

b) I forbindelse med kontrakter om nyordning kan de enkelte nettobeløb, der fastsættes ved sådanne kontrakter, vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb.

Ved anvendelse af afdeling 3 kan institutterne tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af:

i) den aktuelle genanskaffelsespris som omhandlet i artikel 274, stk. 1

ii) kontrakternes fiktive hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole som omhandlet i artikel 274, stk. 2.

Ved anvendelse af afdeling 4 kan institutterne tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af den hovedstol, der er omhandlet i artikel 275, stk. 1, i forbindelse med beregningen af hovedstolen. I sådanne tilfælde anvender institutterne procentsatserne i tabel 3.

c) I forbindelse med andre aftaler om netting anvender institutterne afdeling 3 som følger:

i) De aktuelle genanskaffelsesomkostninger, der er omhandlet i artikel 274, stk. 2, for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det institut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til "0".

ii) Tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko, der er omhandlet i artikel 274, stk. 2, for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

hvor:

PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting

PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres fiktive hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats

NGR = netto/brutto-forholdet beregnet som kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner).

2. Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede formel kan institutterne behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som om de var en enkelt kontrakt med en fiktiv hovedstol svarende til nettoindtægterne.

Ved anvendelse af artikel 275, stk. 1, kan institutterne behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som om de var en enkelt kontrakt med en fiktiv hovedstol svarende til nettoindtægterne, og størrelsen af de fiktive hovedstole multipliceres med de i tabel 3 anførte procentsatser.

I dette stykke anses som perfekt matchende kontrakter valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den fiktive hovedstol svarer til pengestrømme, og hvor disse pengestrømme forfalder til betaling på den samme valørdato og fuldt ud i samme valuta.

3. For så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 6.

Tabel 6

Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

▼B

4. I forbindelse med rentekontrakter kan institutterne med samtykke fra de kompetente myndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

Afdeling 8

Positioner i handelsbeholdningen

Artikel 299

Positioner i handelsbeholdningen

1. For så vidt angår denne artikel indeholder bilag II en henvisning til derivater til kreditrisikooverførsel, jf. afsnit C, punkt 8, i bilag I til direktiv 2004/39/EF.

2. Ved beregning af den risikovægtede værdi af CCR-eksponeringer i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen overholder institutterne følgende principper:

a) Med henblik på at beregne den potentielle fremtidige kreditrisiko efter metoden i afdeling 3 ved "total return swap"-kreditderivater og "credit default swap"-kreditderivater multipliceres instrumentets nominelle værdi med følgende procentsatser:

   i) 5 %, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2

   ii) 10 %, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og ikke være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2.

   Hvis der er tale om et institut, som på grund en "credit default swap" påtager sig en langsigtet eksponering i det underliggende værdipapir, kan satsen for den potentielle fremtidige krediteksponering være 0 %, medmindre denne "credit default swap" er omfattet af slutafregning i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis eksponering som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt.

   Hvis kreditderivatet yder afdækning af typen "nth to default" blandt en række underliggende forpligtelser, bestemmer instituttet, hvilken af de i stk. 1 fastsatte procentsatser der skal anvendes, med henvisning til forpligtelsen med den nth laveste kreditkvalitet, som bestemmes af, hvorvidt en sådan post er omfattet af tredje del, afsnit IV, kapitel 2, såfremt instituttet har påtaget sig denne.

b) Institutterne anvender ikke den enkle metode til beregning af finansiel sikkerhedsstillelse, som forklares i artikel 222, til anerkendelse af virkningerne af finansiel sikkerhedsstillelse.

▼B

c) Ved genkøbstransaktioner og låne- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutterne anerkende alle finansielle instrumenter og råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.

d) Ved en eksponering, der skyldes OTC-derivater, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutterne anerkende råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.

e) Ved beregning af volatilitetsjusteringer, når sådanne finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, udlånes, sælges eller leveres eller lånes, købes eller modtages eller lignende som led i en sådan transaktion, skal institutterne behandle sådanne instrumenter og råvarer på samme måde som aktier uden for hovedindekset på en anerkendt fondsbørs, hvis instituttet anvender tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3.

f) Hvis et institut anvender metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3, på finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, skal det beregne volatilitetsjusteringer for hver enkelt post. Hvis et institut har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller som defineret i kapitel 4, kan det også anvende denne metode på handelsbeholdningen.

►C2 g) I forbindelse med anerkendelse af masternettingaftaler, der dækker tilbagekøbstransaktioner ◄, transaktioner med lån eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner anerkender institutterne kun netting på tværs af positionerne inden for eller uden for handelsbeholdningen, når de nettede transaktioner opfylder følgende betingelser:

i) Samtlige transaktioner værdiansættes daglig.

ii) Alle poster, som lånes, købes eller modtages som led i disse transaktioner, kan anerkendes som gyldig finansiel sikkerhed efter kapitel 4, uden at litra c)-f) finder anvendelse.

h) Hvis et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, udgør en del af en intern afdækning, og kreditrisikoafdækningen er anerkendt i henhold til denne forordning, jf. artikel 204, anvender institutterne en af følgende metoder:

i) behandle det, som om der ikke foreligger en modpartsrisiko på grund af positionen i kreditderivatet

ii) ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisici konsistent indregne alle kreditderivater i handelsbeholdningen, som er del af den interne kreditrisikoafdækning, eller erhvervet for at afdække en modpartsrisikoeksponering, hvis kreditrisikoafdækningen er anerkendt i henhold til kapitel 4.

▼B

Afdeling 9

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod en central modpart

Artikel 300

Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

1) "konkursbeskyttet" (i forhold til kundeaktiver): effektive foranstaltninger sikrer, at disse aktiver ikke er til rådighed for en CCP's eller et clearingmedlems kreditorer i tilfælde af henholdsvis CCP'ens eller clearingmedlemmets insolvens, eller at aktiverne ikke er til rådighed for clearingmedlemmet til at dække tab, der er opstået som følge af en anden kundes eller andre kunders misligholdelse end dem, der stillede disse aktiver

2) "CCP-relateret transaktion": en kontrakt eller en transaktion opført i artikel 301, stk. 1, mellem en kunde og et clearingmedlem, som er direkte relateret til en kontrakt eller transaktion opført i nævnte stykke, mellem nævnte clearingmedlem og en CCP

3) "clearingmedlem": clearingmedlem som defineret i artikel 2, nr. 14), i forordning (EU) nr. 648/2012

4) "kunde": kunde som defineret i artikel 2, nr. 15), i forordning (EU) nr. 648/2012 eller en virksomhed, der har indgået indirekte clearingordninger med et clearingmedlem i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 301

Anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende kontrakter og transaktioner, forudsat at de er udestående eksponeringer med en CCP:

a) de kontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater

b) genkøbstransaktioner

c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer

d) terminsforretninger

e) margenlån.

2. Institutterne kan vælge, om de vil anvende en af følgende to behandlinger i forbindelse med kontrakter og transaktioner, som er udestående eksponeringer med en kvalificerende Q_{CCP} og opført i stk. 1:

a) behandlingen for handelseksponeringer og eksponeringer mod bidrag til misligholdelsesfonde specificeret i henholdsvis artikel 306 med undtagelse af den i stk. 1, litra b) i nævnte artikel omhandlede behandling, og artikel 307

▼B

b) behandlingen specificeret i artikel 310.

3. Institutterne anvender behandlingen specificeret i artikel 306 med undtagelse af den stk. 1, litra a), i nævnte artikel omhandlede behandling og i artikel 309, alt efter hvad der er relevant, i forbindelse med kontrakter og transaktioner, som er udestående eksponeringer med en ikkekvalificerende CCP og opført i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 302

Overvågning af eksponeringer mod CCP'er

1. Institutterne overvåger alle deres eksponeringer mod CCP'er og fastlægger procedurer for aflæggelse af regelmæssig rapport om nævnte eksponeringer til den øverste ledelse og relevante udvalg under ledelsesorganet.

2. Institutterne vurderer gennem passende scenarieanalyser og stresstest, om kapitalgrundlaget sammenholdt med eksponeringer mod en CCP, herunder potentiel fremtidig kreditekspONering eller eksponeringer fra misligholdelsesfonde, hvor instituttet handler som clearingmedlem, eksponeringer, der følger af kontrakter som fastsat i artikel 304, på passende vis vedrører de risici, der er forbundet med disse eksponeringer.

Artikel 303

Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod CCP'er og kunders transaktioner

1. Hvis institutterne fungerer som clearingmedlem, enten til egne formål eller som finansielt mellemled mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringerne over for en CCP i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2 og 3.

▼C2

_____

▼B

Artikel 304

Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod kunder

1. Hvis institutterne fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansielt mellemled mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med kunden ►C2 i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel og med afsnit VI i tredje del, hvis det er relevant. ◄

2. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår i et ved aftale indgået arrangement med et andet clearingmedlems kunde, som i overensstemmelse med artikel 48, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 648/2012 letter overførslen af positioner og sikkerhedsstillelse, som er omhandlet i artikel 305, stk. 2, litra b) i nærværende forordning for den kunde, og den kontraktmæssige aftale giver anledning til en eventualforpligtelse for dette institut, kan nævnte institut tildele eventualforpligtelsen en eksponeringsværdi på nul.

▼B

►C2 3. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan anvende en kortere margenrisikoperiode, når ◄ det beregner kapitalgrundlagskrav for sine eksponeringer mod en kunde i overensstemmelse med metoden med interne modeller. Den risikoperiode dækket af margenaftalen, som instituttet anvender må ikke være mindre end fem dage.

►C2 4. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan mangedoble sin eksponering ved misligholdelse med en skala, når ◄ det beregner sit kapitalgrundlagskrav for sine eksponeringer mod en kunde i overensstemmelse med markedsværdimetoden, standardmetoden eller den oprindelige eksponeringsmetode. De skalaer, som institutterne kan anvende, er følgende:

a) 0,71 for en margenrisikoperiode på fem dage

b) 0,77 for en margenrisikoperiode på seks dage

c) 0,84 for en margenrisikoperiode på syv dage

d) 0,89 for en margenrisikoperiode på otte dage

e) 0,95 for en margenrisikoperiode på ni dage

f) 1 for en margenrisikoperiode på ti dage eller mere.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de margenrisikoperioder, som institutterne kan anvende i forbindelse med stk. 3 og 4.

Når EBA udarbejder disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, anvender den følgende principper:

a) Den skal definere margenrisikoperioden for hver type kontrakter og transaktioner, der er opført i artikel 301, stk. 1.

b) De margenrisikoperioder, der skal defineres i litra a), skal afspejle afviklingsperioden for kontrakter og transaktioner, der er omhandlet i nævnte litra.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 305

Behandling af kunders eksponeringer

1. Hvis institutterne er kunde, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel og med afsnit VI i tredje del, hvis det er relevant.

▼B

2. Uden at det berører metoden i stk. 1, kan institutter, som er kunde, beregne kapitalgrundlagskravene for deres handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

►C2 a) De positioner og aktiver i nævnte institutter, som er relateret til nævnte transaktioner, bestemmes og adskilles, hos både clearingmedlemmet og CCP'en, fra clearingmedlemmets og nævnte clearingmedlems andre kunders positioner og aktiver, og som ◄ følge af nævnte skelnen og adskillelse er nævnte positioner og aktiver konkursbeskyttede i tilfælde af misligholdelse eller insolvens hos clearingmedlemmet eller en eller flere af dets andre kunder.

b) De love, administrative bestemmelser og ved aftale indgåede arrangementer, som finder anvendelse på eller er bindende for nævnte institut eller CCP'en, letter overførslen af kundens positioner vedrørende nævnte kontrakter og transaktioner og den tilsvarende sikkerhedsstillelse til et andet clearingmedlem inden for den gældende margenrisikoperiode i tilfælde af det oprindelige clearingmedlems misligholdelse eller insolvens. Under sådanne omstændigheder overføres kundens positioner og sikkerhedsstillelse til markedsværdi, medmindre kunden ønsker at afvikle positionen til markedsværdi.

c) Instituttet har rådighed over en uafhængig, skriftlig og begrundet juridisk udtalelse, der konkluderer, at de relevante retter og administrative myndigheder i tilfælde af en retssag vil mene, at kunden ikke skal have tab på grund af dens clearingmedlems insolvens eller nogle af dens clearingmedlemmers kunder i henhold til lovgivningen i instituttets retskreds, dens clearingmedlem og CCP'en, lovgivningen vedrørende de transaktioner og kontrakter, instituttet clearer gennem CCP'en, lovgivningen vedrørende sikkerhedsstillelsen og lovgivningen vedrørende enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at opfylde betingelsen i litra b).

d) CCP'en er en Q_{CCP}.

3. Uden at det berører betingelserne i stk. 2, kan et institut, der er kunde, hvis det ikke er beskyttet mod tab i det tilfælde, at clearingmedlemmet og en anden af clearingmedlemmets kunder i fællesskab misligholder, men alle de andre betingelser i stk. 2 er opfyldt, beregne kapitalgrundlagskravene for sine handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306 med forbehold af erstatning af 2 % risikovægt i stk. 1, litra a), i nævnte artikel med en risikovægt på 4 %.

►C2 4. Når et institut, der er kunde, får adgang til en CCP's tjenesteydelser ◄ gennem indirekte clearingordninger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan instituttet kun anvende behandlingen i stk. 2 eller 3, når betingelserne i hvert stykke er opfyldt på hvert niveau i kæden af formidlere.

▼B

Artikel 306

Kapitalgrundlagskrav vedrørende handelseksponeringer

1. Et institut anvender følgende behandling på sine handelseksponeringer med CCP'er:

▼C2

a) det anvender en risikovægt på 2 % på alle sine handelseksponeringer med QCCP'er

▼B

b) det anvender den risikovægt, der anvendes i standardmetoden for kreditrisiko som fastsat i artikel 107, stk.2, litra b), på alle sine handelseksponeringer med ikkekvalificerende CCP'er

c) når et institut fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet ikke er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser. Transaktionens eksponeringsværdi med CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion er lig med nul.

2. Uanset stk. 1 kan instituttet, når aktiver posteret som sikkerhedsstillelse til en CCP eller et clearingmedlem er konkursbeskyttede i tilfælde af, at CCP'en, clearingmedlemmet eller et eller flere af clearingmedlemmets andre kunder bliver insolvente, tildele modpartskreditrisikoeksponeringer for nævnte aktiver en eksponeringsværdi på nul.

3. Instituttet beregner værdien af handelseksponeringer med en CCP i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, hvis det er relevant.

4. Instituttet skal med henblik på artikel 92, stk. 3, beregne de risikovægtede værdier for handelseksponeringerne med CCP'er som summen af værdierne af handelseksponeringerne med CCP'er, beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i nærværende artikel, ganget med den risikovægt, der er bestemt i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 307

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP

Et institut, der fungerer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på de eksponeringer, som opstår i forbindelse med dets bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP.

a) Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 308.

b) Det beregner kapitalgrundlagskravene for sine indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 309.

▼B

Artikel 308

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond

1. Eksponeringsværdien for et instituts indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond (DFi) er det beløb, der betales i eller markedsværdien af aktiver leveret af det institut nedsat med ethvert beløb fra det bidrag, som QCCP'en allerede har brugt til at dække tab, der følger af et af dets clearingmedlemmers misligholdelse.

2. Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet (K_i) til dækning af den eksponering, der opstår i forbindelse med det indbetalte bidrag (DF_i), som følger:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

hvor:

β = den koncentrationsfaktor, som CCP'en har meddelt instituttet

N = det antal clearingmedlemmer, som CCP'en har meddelt instituttet

DF_{CM} = summen af de indbetalte bidrag fra alle CCP'ens clearingmedlemmer $(\sum_i DF_i)$, som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CM} = summen af kapitalgrundlagskravene for alle CCP'ens clearingmedlemmer beregnet i overensstemmelse med den gældende formel i stk. 3 $(\sum_i K_i)$.

3. Instituttet beregner K_{CM} som følger:

a) hvor $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM}$$

b) hvor $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP})$$

c) hvor $DF^* < K_{CCP}$, anvender instituttet følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

hvor:

DF_{CCP} = CCP'ens indbetalte finansielle ressourcer, som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CCP} = CCP'ens hypotetiske kapital, som CCP'en har meddelt instituttet

DF* = $DF_{CCP} + DF^{*}_{CM}$

DF^{*}_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$ = det gennemsnitlige indbetalte bidrag, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, som CCP'en har meddelt instituttet

c_1 = en kapitalfaktor svarende til max $\left\{ \frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^{*}}{K_{CCP}} \right)^{0.3}}, 0.16\% \right\}$

c_2 = en kapitalfaktor svarende til 100 %

μ = 1,2.

4. Et instituttet beregner med henblik på artikel 92, stk. 3, de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag, som kapitalgrundlagskravet (K_i) fastsat i overensstemmelse med stk. 2 ganget med 12,5.

5. Hvis K_{CCP} er lig med nul, anvender instituttet en værdi på 0,16 % for c_1 til beregningen i stk. 3.

▼C2

Artikel 309

Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond og for ikke-indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP

1. Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet (K i) for de eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond (DF i) og fra ikke-indbetalte bidrag (UC i) til en sådan CCP:

▼B

$$K_i = c2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

hvor c_2 og μ er defineret i artikel 308, stk. 3.

▼B

►C2 2. Med henblik på stk. 1 er ikke-indbetalte bidrag bidrag, som ◄ et institut, der fungerer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpligtet sig til at yde til en CCP, efter at CCP'en har opbrugt misligholdelsesfonden til at dække tab, der er opstået som følge af en eller flere af dens clearingmedlemmers misligholdelse.

3. Instituttet beregner med henblik på artikel 92, stk. 3, risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag, som kapitalgrundlagskravet (K_i) fastsat i overensstemmelse med stk. 1 ganget med 12,5.

Artikel 310

Alternativ beregning af kapitalgrundlagskravet for eksponeringer mod en Q_{CCP}

Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet (K_i) for eksponeringer, der hidrører fra dets handelseksponeringer og dets kundes handelseksponeringer (TE_i) og indbetalte bidrag (DF_i) til en QCCP's misligholdelsesfond:

$$K_i = 8\% \cdot min\left[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i\right]$$

Artikel 311

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er, der ophører med at opfylde visse betingelser

1. Et institut anvender behandlingen i denne artikel, når en af eller begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet har fra CCP'en modtaget underretning, jf. artikel 50b, litra j), nr. ii), i forordning (EU) 648/2012, om, at CCP'en er ophørt med at beregne K_{CCP}.

►C2 b) Instituttet er — efter en offentlig meddelelse eller underretning fra den kompetente myndighed for en CCP, som instituttet anvender, eller fra CCP'en selv — blevet bekendt med, at ◄ CCP'en ikke længere vil opfylde betingelserne for tilladelse eller anerkendelse, alt efter tilfældet.

2. Når kun betingelsen i stk. 1, litra a), er opfyldt, kontrollerer instituttets kompetente myndighed grundene til, at CCP'en er ophørt med at beregne K_{ccp}.

Når den kompetente myndighed mener, at grundene i første afsnit er gyldige, kan den tillade institutterne i sin medlemsstat at anvende behandlingen i artikel 310 på deres handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til den pågældende CCP. Når den giver en sådan tilladelse, giver den oplysning om grundene til sin afgørelse.

▼B

Når den kompetente myndighed mener, at grundene, der er nævnt i første afsnit, ikke er gyldige, skal alle institutter i dens medlemsstat, uanset hvilken behandling de valgte i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2, anvende behandlingen i stk. 3, litra a)-d) i nærværende artikel.

3. Når betingelsen i stk. 1, litra b), er opfyldt, skal et institut, uanset om betingelsen i stk. 1, litra a), er opfyldt, senest tre måneder efter en hændelse som beskrevet i stk. 1, litra b), eller før, hvis instituttets kompetente myndighed kræver det, gøre følgende med hensyn til sine eksponeringer mod den pågældende CCP:

a) ophøre med at anvende den behandling, som det valgte i overensstemmelse med artikel 301, stk. 2

b) anvende behandlingen i artikel 306, stk. 1, litra b), på sine handelseksponeringer mod CCP'en

▼C2

c) anvende behandlingen i artikel 309 på dets indbetalte bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond og på dets ikke-indbetalte bidrag til CCP'en

▼B

d) behandle andre eksponeringer end dem i litra b) og c) mod CCP'en som eksponeringer mod en virksomhed i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko, jf. kapitel 2.

AFSNIT III

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL OPERATIONEL RISIKO

KAPITEL 1

Generelle principper for anvendelsen af de forskellige metoder

Artikel 312

Tilladelse og underretning

1. For at kunne benytte standardmetoden skal institutterne opfylde kriterierne i artikel 320 ud over de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 74 og 85 i direktiv 2013/36/EU. Institutterne skal underrette de kompetente myndigheder, før de anvender standardmetoden.

▼B

De kompetente myndigheder tillader institutterne at anvende en alternativ relevant indikator for forretningsområderne "detailbankydelser" og "forretningsbankydelser", hvis betingelserne i artikel 319, stk. 2, og artikel 320 er opfyldt.

2. De kompetente myndigheder tillader institutterne at anvende avancerede målemetoder baseret på deres egne målingssystemer for operationel risiko, hvis alle de kvalitative og kvantitative standarder, der er omhandlet i henholdsvis artikel 321 og 322 er opfyldt, og hvis institutterne opfylder de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 74 og 85 i direktiv 2013/36/EU og afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, i nævnte direktiv.

Institutterne skal også anmode om tilladelse fra deres kompetente myndigheder, hvis de ønsker at gennemføre væsentlige udvidelser og ændringer af disse avancerede målemetoder. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse, hvis institutterne fortsat opfylder de standarder, der er nævnt i første afsnit, når de væsentlige udvidelser og ændringer er foretaget.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i deres modeller for avancerede målemetoder.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutterne gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder

b) de kriterier, der anvendes til vurdering af, om udvidelserne af og ændringerne til de avancerede målemetoder er væsentlige

c) de nærmere bestemmelser for den i stk. 3 nævnte underretning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 313

Fornyet anvendelse af mindre avancerede metoder

1. Institutter, der anvender standardmetoden, må ikke gå tilbage til at anvende basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

▼B

2. Institutter, der anvender avancerede målemetoder, må ikke gå tilbage til at anvende standardmetoden eller basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

3. Institutterne må kun gå tilbage til at anvende en mindre avanceret metode i forbindelse med operationel risiko, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af en mindre avanceret metode ikke foreslås for at begrænse instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, at den er nødvendig på grund af instituttets art og kompleksitet, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at håndtere operationel risiko.

b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 314

Kombineret anvendelse af forskellige metoder

1. Institutterne kan anvende en kombination af metoder, hvis de kompetente myndigheder giver dem tilladelse hertil. De kompetente myndigheder giver en sådan tilladelse, hvis de krav, der er fastsat i henholdsvis stk. 2, 3 og 4, er opfyldt.

2. Et institut kan anvende en avanceret målemetode kombineret med basisindikatormetoden eller standardmetoden, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Den kombination af metoder, der anvendes af instituttet, tager højde for alle dets operationelle risici, og de kompetente myndigheder anerkender den metode, der anvendes af instituttet til at dække de forskellige aktiviteter, geografiske placeringer, juridiske strukturer eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt.

b) Kriterierne i artikel 320 og de i artikel 321 og 322 omhandlede standarder er opfyldt for den del af aktiviteterne, der er omfattet af henholdsvis standardmetoden og de avancerede målemetoder.

3. For institutter, som ønsker at benytte en avanceret målemetode kombineret med enten basisindikatormetoden eller standardmetoden, pålægger de kompetente myndigheder følgende supplerende betingelser for at give tilladelse:

a) På datoen for implementeringen af en avanceret målemetode skal en væsentlig del af instituttets operationelle risici opgøres ved hjælp af den avancerede målemetode.

▼B

b) Instituttet skal forpligte sig til at anvende den avancerede målemetode på en væsentlig del af sine transaktioner inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af dets kompetente myndigheder.

4. Et institut kan anmode om tilladelse fra den kompetente myndighed til kun at anvende en kombination af basisindikatormetoden og standardmetoden i ekstraordinære situationer, såsom nylige tilkøb af nye forretningsaktiviteter, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode ved implementeringen af standardmetoden.

Den kompetente myndighed giver kun en sådan tilladelse, hvis instituttet har forpligtet sig til at anvende standardmetoden inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved vurdering af den metode, der er omhandlet i stk. 2, litra a)

b) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved afgørelsen af, om de skal pålægge de yderligere betingelser, der er nævnt i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 2

Basisindikatormetoden

Artikel 315

Kapitalgrundlagskrav

1. I henhold til basisindikatormetoden er kapitalgrundlagskravet for operationel risiko lig med 15 % af gennemsnittet over tre år af den relevante indikator som fastsat i artikel 305.

Institutterne skal beregne gennemsnittet over tre år af den relevante indikator på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

▼B

2. Hvis et institut har været i drift i mindre end tre år, kan det anvende sine egne fremadrettede estimater, når det beregner den relevante indikator, forudsat at det begynder at inddrage historiske data, så snart de foreligger.

3. Hvis et institut over for sin kompetente myndighed kan bevise, at anvendelse af et gennemsnit over tre år til at beregne den relevante indikator, på grund af en fusion, en erhvervelse eller afhændelse af enheder eller aktiviteter, vil medføre en fejlagtig vurdering af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, kan den kompetente myndighed tillade instituttet at ændre beregningen på en måde, der tager højde for sådanne begivenheder, og underretter behørigt EBA herom. Under disse omstændigheder kan den kompetente myndighed på eget initiativ også kræve, at et institut ændrer beregningen.

4. Hvis den relevante indikator for en given observation er negativ eller lig med nul, tager institutterne ikke hensyn til dette tal ved beregning af gennemsnittet over tre år. Institutterne beregner gennemsnittet over tre år som summen af positive tal divideret med antallet af positive tal.

Artikel 316

Den relevante indikator

1. For institutter, der anvender de regnskabsstandarder, der er fastsat i direktiv 86/635/EØF, er den relevante indikator summen af elementerne i tabel 1; disse er baseret på posterne i institutternes resultatopgørelse i henhold til artikel 27 i nævnte direktiv. Institutterne skal medregne de enkelte elementer i summen med positivt eller negativt fortegn.

Tabel 1

1 Renteindtægter og lignende indtægter

2 Renteudgifter og lignende udgifter

3 Indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast

4 Gebyrer og provisionsindtægter

5 Gebyrer og provisionsudgifter

6 Resultat af finansielle transaktioner

7 Andre driftsindtægter

Institutterne skal justere disse elementer for at afspejle følgende forbehold:

a) Institutterne skal beregne den relevante indikator før fradrag af nedskrivninger og driftsudgifter. Institutter skal i driftsudgifter indregne gebyrer for outsourcing af tjenester, der ydes af tredjeparter, som ikke er instituttets moder- eller datterselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som også er instituttets moderselskab. Institutterne kan fradrage udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, i den relevante indikator, hvis disse udgifter påføres af en virksomhed, der er underlagt bestemmelser i henhold til eller svarende til i denne forordning.

▼B

b) Institutterne må ikke anvende følgende elementer ved beregningen af den relevante indikator:

i) realiseret fortjeneste/tab ved salg af poster, der ikke indgår i handelsbeholdningen

ii) engangsindtægter og andre ekstraordinære indtægter

iii) indtægter fra forsikring.

c) Når en fornyet værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen er en del af resultatopgørelsen, kan institutterne medtage denne fornyede værdiansættelse. Institutter, der anvender artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal indregne den fornyede værdiansættelse, der er bogført på resultatopgørelsen.

2. Institutterne, der anvender andre regnskabsstandarder end dem, der er indført ved direktiv 86/635/EØF, skal beregne den relevante indikator på grundlag af data, der mest hensigtsmæssigt afspejler definitionen i denne artikel.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at beregne den relevante indikator som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 3

Standardmetoden

Artikel 317

Kapitalgrundlagskrav

1. Efter standardmetoden skal institutterne opdele deres virksomhed i en række forretningsområder som fastsat i tabel 2 i stk. 4 og i overensstemmelse med principperne i artikel 318.

2. Institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravet for operationel risiko som et treårigt gennemsnit af summen af de årlige kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder opført i tabel 2 i stk. 4. Det årlige kapitalgrundlagskrav for hvert enkelt forretningsområde er lig med produktet af den tilsvarende betafaktor, der er nævnt i tabellen, og den del af den relevante indikator, der klassificeres i det pågældende forretningsområde.

▼B

3. I et hvilket som helst år kan institutterne ubegrænset modregne negative kapitalgrundlagskrav som følge af en negativ del af den relevante indikator inden for et forretningsområde med positive kapitalgrundlagskrav inden for andre forretningsområder. Hvis det samlede kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder i et givet år er negativt, sætter institutterne dog tælleren for det pågældende år til nul.

4. Institutterne beregner det treårige gennemsnit af den i stk. 2 omhandlede sum på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

Hvis et institut over for sin kompetente myndighed kan bevise, at anvendelse af et gennemsnit over tre år til at beregne den relevante indikator – på grund af en fusion, en erhvervelse eller afhændelse af enheder eller aktiviteter – vil medføre en fejlagtig vurdering af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, kan den kompetente myndighed tillade instituttet at ændre beregningen på en måde, der tager højde for sådanne begivenheder, og underretter behørigt EBA herom. Under disse omstændigheder kan den kompetente myndighed på eget initiativ også kræve, at et institut ændrer beregningen.

Hvis et institut har været i drift i mindre end tre år, kan det anvende sine egne fremadrettede estimater, når det beregner den relevante indikator, forudsat at det begynder at inddrage historiske data, så snart de foreligger.

Tabel 2

Forretningsområde	Aktiviteter	(betafaktor)
Virksomhedsfinansiering	Afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse Tjenesteydelser i forbindelse med garantistillelse Investeringsrådgivning Rådgivning af virksomheder om kapitalstruktur, branchestrategi og relaterede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende virksomhedsfusioner og -opkøb Analysearbejde samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter	18 %
Handel og salg	Transaktioner for egen regning Mæglervirksomhed vedrørende penge Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse Drift af multilaterale handelsfaciliteter	18 %

▼B

Forretningsområde	Aktiviteter	(betafaktor)
Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet (Aktiviteter med fysiske personer eller med SMV'er, der opfylder kriterierne i artikel 123 vedrørende detaileksponeringsklassen)	Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse	12 %
Forretningsbankydelser	Modtagelse af indskud og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	15 %
Detailbankydelser (Aktiviteter med fysiske personer eller med SMV'er, der opfylder kriterierne i artikel 123 vedrørende detaileksponeringsklassen)	Modtagelse af indskud og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	12 %
Betaling og afvikling	Tjenesteydelser vedrørende pengeoverførsler Emission og administration af betalingsmidler	18 %
Tjenesteydelser i afdelinger	Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse	15 %
Porteføljeadministration	Porteføljeadministration Forvaltning af investeringsinstitutter (UCITS) Andre former for porteføljeadministration	12 %

Artikel 318

Principper for klassificering efter forretningsområde

1. Institutterne skal udforme og dokumentere specifikke politikker og kriterier for fordeling af den relevante indikator for forretningsområder og aktiviteter på standardrammerne i artikel 317. De skal revidere og justere disse politikker og kriterier, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici.

2. Institutterne skal anvende følgende principper for indplacering under forretningsområder:

a) Institutterne skal indplacere alle aktiviteter under forretningsområder, således at de ikke overlapper hinanden, og således at de tilsammen dækker hele området.

▼B

b) Institutterne skal henregne alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan indplaceres under standardforretningsområderne, men som udgør en støttefunktion for en aktivitet inden for disse områder, til det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Hvis støttefunktionen vedrører mere end et forretningsområde, skal institutterne anvende objektive kriterier for indplaceringen.

c) Hvis en aktivitet ikke kan indplaceres under et bestemt forretningsområde, skal institutterne anvende forretningsområdet med den højeste procent. Det samme forretningsområde gælder ligeledes for støttefunktioner, der er tilknyttet den pågældende aktivitet.

d) Institutterne kan anvende interne prissætningsmetoder til at fordele den relevante indikator mellem forretningsområder. Omkostninger, der genereres inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, som de vedrører.

e) Indplacering af aktiviteter under forretningsområder i relation til kapital til dækning af operationel risiko skal ske i overensstemmelse med de kategorier, som institutterne anvender til kredit- og markedsrisici.

f) Den øverste ledelse har ansvaret for indplaceringspolitikken under tilsyn af instituttets styrende organer.

g) Institutterne skal underkaste indplaceringen efter forretningsområder uafhængig kontrol.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af principperne for fordeling på forretningsområder som omhandlet i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 319

Den alternative standardmetode

1. Efter den alternative standardmetode anvender institutterne for forretningsområderne "detailbankydelser" og "forretningsbankydelser" følgende:

a) den relevante indikator er en standardiseret indtægtsindikator svarende til den nominelle værdi af lån og forskud ganget med 0,035

b) lån og forskud udgøres af de samlede udnyttede beløb inden for de pågældende kreditporteføljer. Hvad angår forretningsbankydelser medtager institutterne også værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen, i den nominelle værdi af lån og forskud.

▼B

2. For at få tilladelse til at anvende den alternative standardmetode skal instituttet opfylde samtlige følgende betingelser:

a) Dets aktiviteter inden for detailbankydelser eller forretningsbankydelser skal udgøre mindst 90 % af dets indtægter.

b) En væsentlig del af dets aktiviteter inden for detailbankydelser eller forretningsbankydelser skal omfatte lån med en stor sandsynlighed for misligholdelse.

c) Den alternative standardmetode skal give et hensigtsmæssigt grundlag for at beregne dets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko.

Artikel 320

Kriterier for standardmetoden

De i artikel 312, stk. 1, første afsnit, omhandlede kriterier er følgende:

a) Et institut skal råde over et veldokumenteret vurderings- og styringssystem vedrørende operationel risiko, og der skal for systemet være en entydig ansvarsfordeling. Det skal identificere deres eksponering mod operationel risiko og registrere relevante oplysninger vedrørende operationel risiko, herunder oplysninger om væsentlige tab. Dette system underkastes regelmæssig uafhængig gennemgang, der udføres af en intern eller ekstern part, som er i besiddelse af den nødvendige viden til at foretage en sådan gennemgang.

b) Et instituts vurderingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med instituttets risikostyringsprocedurer. Systemets output skal udgøre en integreret del af proceduren for overvågning og styring af instituttets profil med hensyn til operationel risiko.

c) Et institut skal indføre et system for rapportering til den øverste ledelse, der sikrer rapportering vedrørende operationel risiko til de relevante funktioner inden for instituttet. Et institut skal have procedurer, der giver mulighed for hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til ledelsen.

KAPITEL 4

Avancerede målemetoder

Artikel 321

Kvalitative standarder

De kvalitative standarder, der er omhandlet i artikel 312, stk. 2, er følgende:

a) Et instituts interne målingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med dets daglige risikostyring.

b) Et institut skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationel risiko.

▼B

c) Et institut skal sørge for regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationel risiko og have forretningsgange for passende foranstaltninger som opfølgning på disse erfaringer.

d) Et instituts risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Instituttet skal have rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse.

e) Et institut skal underkaste deres styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko regelmæssig gennemgang udført ved intern eller ekstern revision.

f) Et instituts interne valideringsprocedurer skal fungere pålideligt og effektivt.

g) Datastrømme og processer vedrørende et instituts risikomålingssystem skal være klare og tilgængelige.

Artikel 322

Kvantitative standarder

1. De i artikel 312, stk. 2, nævnte kvantitative standarder, omfatter standarderne vedrørende procedurer, interne data, eksterne data, scenarioanalyse, forretningspraksis og interne kontrolfaktorer som fastsat i stk. 2-6.

2. Standarderne vedrørende procedurer er følgende:

a) Et institut skal beregne dets kapitalgrundlagskrav ved at indregne både forventede og uforventede tab, medmindre forventede tab opfanges på tilfredsstillende vis i dets interne forretningsgange. Målet for operationel risiko skal tage højde for hændelser i fordelingens hale med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en pålidelighedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 % konfidensinterval over en etårig periode.

b) Et instituts målingssystem for operationel risiko skal omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyser og faktorer, der afspejler forretningspraksis, samt interne kontrolsystemer som beskrevet i stk. 3-6. Et institut skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationel risiko.

c) Et instituts risikomålingssystem skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen på fordelingen af tabsestimater.

d) Et institut kan kun tage hensyn til korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimater af operationel risiko, hvis dets systemer til måling af korrelationer er pålidelige, anvendes forsvarligt og tager hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med alle sådanne korrelationsestimater, navnlig i stresssituationer. Et institut skal validere dets korrelationsestimater ved hjælp af passende kvantitative og kvalitative teknikker.

▼B

e) Et instituts risikomålingssystem skal være konsistent internt, og det skal sikres, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der anerkendes på andre områder i denne forordning, ikke medregnes flere gange.

3. Standarderne vedrørende interne data er følgende:

a) Et institut skal basere deres internt udviklede mål for operationel risiko på en historisk observationsperiode på mindst fem år. Når et institut første gang går over til at anvende en avanceret målemetode, kan det anvende en treårig historisk observationsperiode.

b) Et institut skal kunne opdele dets historiske data for interne tab til de forretningsområder, der er fastlagt i artikel 317, og de typer af hændelser, der er fastlagt i artikel 324, og kunne fremlægge disse data på de kompetente myndigheders anmodning. Under ekstraordinære omstændigheder kan et institut henføre tabshændelser, som påvirker hele instituttet, til et yderligere forretningsområde med benævnelsen "virksomhedsposter". Et institut skal have dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne forretningsområder og typer af hændelser. Et institut skal registrere tab på operationel risiko, som er knyttet til kreditrisikoen, og som det historisk har medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, i databaserne over operationel risiko og identificere dem særskilt. Sådanne tab indgår ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, forudsat at instituttet fortsat skal behandle dem som kreditrisici i forbindelse med beregning af kapitalgrundlagskravene. Et institut skal medtage tab på operationel risiko, der vedrører markedsrisici, i kapitalgrundlagskravet for operationel risiko.

c) Et instituts data vedrørende interne tab skal være dækkende, idet alle væsentlige aktiviteter og eksponeringer fra alle relevante delsystemer og geografiske placeringer skal registreres. Et institut skal kunne godtgøre, at eventuelle udelukkede aktiviteter eller eksponeringer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på de overordnede risikoestimater. Et institut skal fastsætte passende minimumstærskler for registrering af data vedrørende interne tab.

d) Ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal et institut indsamle oplysninger om datoen for tabshændelsen, eventuel inddrivelse af bruttotab samt beskrivende oplysninger om drivkræfterne bag eller årsagerne til tabshændelsen.

e) Et institut skal have specifikke kriterier for fordeling af tab, der skyldes et tab i en centraliseret funktion eller vedrører en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde, og for fordeling af tab, der skyldes relaterede tabshændelser i en periode.

f) Et institut skal have dokumenterede procedurer for vurdering af den løbende relevans af historiske tabsdata, herunder situationer, hvor man kan foretage skønsmæssige tilsidesættelser, anvende skalering eller andre reguleringer, i hvilken udstrækning disse kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe beslutninger herom.

▼B

4. De kvalificerende standarder vedrørende eksterne data er følgende:

a) Et instituts målesystem vedrørende operationel risiko skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en formodning om, at instituttet er eksponeret for sjældne, men dog potentielt alvorlige tab. Et institut skal have en systematisk procedure til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at inddrage oplysningerne i målesystemet.

b) Et institut skal regelmæssigt tage betingelserne og praksis vedrørende eksterne data op til revision og skal dokumentere dem og underkaste dem periodisk uafhængig gennemgang.

5. Et institut skal benytte scenarioanalyser i form af ekspertvurderinger kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering mod meget alvorlige hændelser. Over tid skal instituttet validere og revurdere sådanne vurderinger gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.

6. De kvalificerende standarder vedrørende forretningspraksis og interne kontrolfaktorer er følgende:

a) Et instituts risikovurderingsmetode, der gælder for hele virksomheden, skal tage højde for centrale faktorer med hensyn til forretningspraksis og intern kontrol, der kan ændre dets profil med hensyn til operationel risiko.

b) Et institut skal begrunde valget af de enkelte faktorer i, at de er en betydende drivkraft for risikoen baseret på erfaring og med inddragelse af en ekspertbedømmelse af de berørte forretningsområder.

c) Et institut skal over for de kompetente myndigheder kunne begrunde risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer. Ud over at tage højde for ændringer i risiciene på grund af forbedringer i risikostyringen skal et instituts risikomålingssystem også tage højde for potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteternes øgede kompleksitet eller øget forretningsomfang.

d) Et institut skal dokumentere sit risikomålingssystem og underkaste det uafhængig gennemgang inden for instituttet og af de kompetente myndigheder. Over tid skal et institut validere og revurdere processen og resultaterne gennem en sammenligning med de faktiske interne tabserfaringer samt relevante eksterne data.

Artikel 323

Betydningen af forsikring og andre risikooverførselsmekanismer

1. De kompetente myndigheder tillader institutterne at anerkende betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i stk. 2-5 og andre risikooverførselsmekanismer, hvis instituttet kan godtgøre, at der er opnået en mærkbar risikoreducerende virkning.

▼B

2. Forsikringsgiveren skal have tilladelse til at udbyde forsikring eller genforsikring og skal have en minimumsrating fra et ECAI for sin evne til erstatningsbetaling, der af EBA er anerkendt som værende henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover efter bestemmelserne i afsnit II, kapitel 2, om risikovægtning af institutters eksponeringer.

3. Forsikringen og institutternes håndtering heraf skal opfylde samtlige følgende betingelser:

a) Forsikringspolicen skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal institutterne foretage passende reduktioner, der afspejler policens faldende restløbetid, op til en reduktion på 100 % for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder.

b) Opsigelsesfristen for forsikringspolicen skal være mindst 90 dage.

c) Tilsynsmæssige tiltag må ikke føre til undtagelser eller begrænsninger i forsikringsdækningen eller, i tilfælde af et instituts insolvensbehandling, betalingsstandsning eller konkurs, undtagelser eller begrænsninger, der forhindrer instituttets kurator eller likvidator i at få erstatning for tab eller udgifter, som er påført instituttet, medmindre der er tale om hændelser, der opstår efter indsættelsen af kurator eller iværksættelsen af likvidationsproceduren over for instituttet. Forsikringspolicen kan dog undtage dækning af tab i form af bøder, bod eller lignende, som pålægges af de kompetente myndigheder.

d) Risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er klar for så vidt angår forholdet til og er konsistent med den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den overordnede fastsættelse af kapitalen til dækning af operationel risiko.

e) Forsikringen skal leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem kontrollerede og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, der opfylder kriterierne i stk. 2.

f) Rammerne for indregning af forsikring skal være velbegrundede og dokumenterede.

4. Metoden for indregning af forsikring skal omfatte samtlige følgende elementer gennem reduktioner eller "haircuts" vedrørende det indregnede forsikringsbeløb:

a) forsikringspolicens restløbetid, hvis den er under et år

b) policens opsigelsesvilkår, hvis opsigelsesfristen er under et år

c) betalingsusikkerhed samt begrænsninger med hensyn til forsikringspolicers dækning.

5. Begrænsningen af kapitalgrundlagskravet som følge af indregning af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer må ikke overstige 20 % af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, før der tages højde for risikoreduktionsteknikker.

▼B

Artikel 324

Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder

De i artikel 322, stk. 3, litra b), omhandlede typer af tabshændelser er følgende:

Tabel 3

Kategori af hændelsestype	Definition
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivningen eller virksomhedens politik, undtagen hændelser vedrørende diskrimination, der involverer mindst en intern part
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning eller -aftaler, udbetaling af erstatninger som følge af personskade eller hændelser vedrørende diskrimination
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tillids- og egnethedskrav), eller som følge af produktets art eller udformning
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre hændelser
Forretningsforstyrrelser og systemfejl	Tab som følge af forretningsforstyrrelser eller systemfejl
Ordreafvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere

AFSNIT IV

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL MARKEDSRISICI

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 325

Beregning af konsoliderede kapitalkrav

1. Kun med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i henhold til dette afsnit på konsolideret niveau kan institutterne anvende positioner i et institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed, jf. dog stk. 2.

▼B

2. Institutterne kan kun anvende stk. 1, hvis de har fået tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som giver tilladelsen, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Der skal være en tilfredsstillende fordeling af kapitalgrundlaget inden for koncernen.

b) De forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, skal sikre gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

3. Hvis der er virksomheder hjemmehørende i tredjelande, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt ud over betingelserne i stk. 2:

a) Sådanne virksomheder skal være godkendt af myndighederne i et tredjeland og enten opfylde definitionen af et kreditinstitut eller være anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande.

b) Sådanne virksomheder skal på individuel basis opfylde kapitalgrundlagskrav svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.

c) Der findes ikke i de pågældende tredjelande bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

KAPITEL 2

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser og særlige instrumenter

Artikel 326

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

Instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici er summen af kapitalgrundlagskravene vedrørende de generelle og specifikke risici ved dets positioner i gælds- og aktieinstrumenter. Securitiseringspositioner i handelsbeholdningen behandles som gældsinstrumenter.

Artikel 327

Netting

1. Den absolutte værdi af overskuddet af et instituts lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen behandles positioner i derivater som angivet i artikel 328, 329 og 330. Institutters beholdninger af egne gældsinstrumenter indgår ikke i beregningen af kapitalkravet for specifik risiko i henhold til artikel 336.

▼B

2. Der kan ikke foretages netting mellem et konvertibelt værdipapir og en modsvarende position i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller fastsætter et kapitalgrundlagskrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen. Sådanne fremgangsmåder eller kapitalgrundlagskrav skal meddeles til EBA. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, daglig til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden deres sammenlægning.

Artikel 328

Rentefutures og terminsforretninger

1. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefutureposition behandles således som en kombination af et indskud, der forfalder på leveringstidspunktet for futurekontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende fiktive position bag den pågældende futurekontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indskuds- som aktivbeholdningen skal opføres i den første kategori i tabel 1 artikel 336 med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravet for den specifikke risiko vedrørende rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument behandles som en kombination af et indskud, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældsinstrumentet. Indskuddet medregnes i den første kategori i tabel 1 i artikel 336 med henblik på beregning af specifik risiko, og gældsinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel.

2. I denne artikel forstås ved en "lang position" en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved en "kort position" en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden.

Artikel 329

Optioner og warrants

1. Optioner og warrants baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindeks, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette kapitel, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, ganget med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det delta, der anvendes, skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil.

▼B

Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

2. Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, jf. stk. 2, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Indtil ikrafttrædelsen af de i stk. 3 omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

Artikel 330

Swaps

Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swappen selv.

Artikel 331

Renterisici i forbindelse med derivater

1. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de derivater, der er omhandlet i artikel 328, 329 og 330, på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, anvende følsomhedsmodeller til at beregne de i de nævnte artikler omhandlede positioner og kan anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Tilladelsen gives, hvis disse modeller resulterer i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i artikel 339 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til generel risiko vedrørende gældsinstrumenter.

▼B

2. Institutter, som ikke anvender modellerne i stk. 1, kan i stedet behandle positioner i de i artikel 328, 329 og 330 omhandlede derivater som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:

a) Positionerne skal have samme værdi og være angivet i samme valuta.

b) Referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller kuponrente (for positioner med fast rente) skal svare nøje til hinanden.

c) Den førstkommende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden skal være underkastet følgende begrænsninger:

i) mindre end en måned fremme: samme dag

ii) mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage

iii) mere end et år fremme: inden for tredive dage.

Artikel 332

Kreditderivater

1. Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for de generelle og specifikke risici for den part, som påtager sig kreditrisikoen ("afdækningssælger"), anvendes kreditderivatkontraktens fiktive værdi, medmindre andet er anført. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den fiktive værdi med den fiktive værdi plus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Ved beregning af den specifikke risikovægtning vedrørende andet end "total return swaps" anvendes kreditderivatkontraktens løbetid i stedet for forpligtelsens løbetid. Positionerne bestemmes som følger:

a) En "total return swap" medfører en lang position i referenceforpligtelsens generelle risiko og en kort position i den generelle risiko for en statsobligation med en løbetid svarende til perioden indtil næste rentefastsættelse, og som tildeles en risikovægtning på 0 % i henhold til afsnit II, kapitel 2. Den medfører også en lang position i referenceforpligtelsens specifikke risiko.

b) En "credit default swap" medfører ikke nogen position i den generelle risiko. Hvad angår den specifikke risiko skal instituttet registrere en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse, medmindre derivatet er vurderet eksternt og opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost. I så fald registreres der en lang position i derivatet. Hvis der skal betales præmier eller renter af produktet, skal disse pengestrømme betragtes som en fiktiv position i statsobligationer.

▼B

c) En "single name credit linked note" medfører en lang position i dette derivats generelle risiko som et renteprodukt. Hvad den specifikke risiko angår opstår der en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse. Endvidere opstår der en yderligere lang position i udstederen af derivatet. Hvis en "credit linked note" har en ekstern rating og i øvrigt opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost, er det kun nødvendigt at registrere en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko.

d) Ud over en lang position i den specifikke risiko vedrørende udstederen af "noten" medfører en "multiple name credit linked note" med proportional beskyttelse en position i hver referenceenhed, og det samlede fiktive kontraktbeløb fordeles på de forskellige positioner, afhængigt af hvor stor en del af det samlede fiktive beløb hver eksponering mod referenceenheden udgør. Hvis der kan vælges mere end én forpligtelse i en referenceenhed, bestemmes den specifikke risiko af, hvilken forpligtelse der har den højeste risikovægtning.

e) Et "first-asset-to-default"-kreditderivat medfører en position for den fiktive værdi i hver referenceenheds forpligtelse. Hvis den maksimale kreditbegivenhedsbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum, kan det maksimale betalingsbeløb udgøre kapitalgrundlagskravet ved den specifikke risiko.

Et "nth-asset-to-default"-kreditderivat medfører en position for den fiktive værdi i forpligtelsen for hver referenceenhed minus n-1-referenceenhederne med det laveste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko. Hvis den maksimale kredithændelsesbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum i dette litra, kan dette beløb udgøre kapitalgrundlagskravet for specifik risiko.

Når et "nth-to-default"-kreditderivat har en ekstern rating, beregner afdækningssælgeren kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko på grundlag af derivatets rating og anvender i relevant omfang securitiseringernes respektive risikovægtning.

2. Hvad angår den part, som overfører kreditrisikoen ("afdækningskøberen"), opgøres positionerne som de omvendte af afdækningssælgerens, undtagen hvad angår en "credit linked note" (som ikke medfører nogen kort position i udstederen). Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for afdækningskøberen anvendes kreditderivatkontraktens fiktive værdi. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den fiktive værdi med den fiktive værdi plus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Hvis der på et givet tidspunkt foreligger en call option sammen med en "step-up", betragtes dette tidspunkt som afdækningens udløbstidspunkt.

▼B

3. Kreditderivater i henhold til artikel 338, stk. 1 eller 3, medtages kun ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i henhold til artikel 338, stk. 4.

Artikel 333

Værdipapirer, der sælges under en genkøbsaftale, eller som er udlånt

Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal medtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i medfør af dette kapitel, hvis disse værdipapirer er handelsbeholdningspositioner.

Afdeling 2

Gældsinstrumenter

Artikel 334

Nettopositioner i gældsinstrumenter

Nettopositioner klassificeres efter den valuta, de er denomineret i, og kapitalgrundlagskravet for den specifikke og generelle risiko beregnes for hver enkelt valuta separat.

Underafdeling 1

Specifik risiko

Artikel 335

Loft over kapitalgrundlagskravet for en nettoposition

Instituttet kan begrænse kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke risiko ved en nettoposition i et gældsinstrument til det højest mulige tab forbundet med misligholdelsesrisikoen. For en kort risikoposition kan dette loft beregnes som en værdiændring som følge af, at instrumentet eller, hvis det er relevant, de underliggende navne omgående er blevet risikofri.

Artikel 336

Kapitalgrundlagskrav i relation til gældsinstrumenter, som ikke er securitiseringsinstrumenter

1. Instituttet fordeler sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som ikke er securitiseringspositioner, som beregnet i henhold til artikel 327 på de relevante kategorier i tabel 1 på grundlag af udsteder eller låntager, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid og ganger dem med de i tabellen anførte vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af denne artikel, uanset om de er lange eller korte, for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.

▼B

Tabel 1

Kategori	Kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 0 % efter standardmetoden for kreditrisiko	0 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 20 eller 50 % efter standardmetoden for kreditrisiko og andre kvalificerede poster som defineret i stk. 4	0,25 % (restløbetid højst seks måneder) 1,00 % (restløbetid fra over seks måneder til og med 24 måneder) 1,60 % (restløbetid over 24 måneder)
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 100 % efter standardmetoden for kreditrisiko	8,00 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 150 % efter standardmetoden for kreditrisiko	12,00 %

2. I forbindelse med institutter, der anvender IRB-metoden vedrørende den eksponeringsklasse, som udstederen af gældsinstrumentet tilhører, skal den låntager, eksponeringen vedrører, for at kunne tildeles en risikovægt efter standardmetoden for kreditrisiko, jf. stk. 1, have en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin efter standardmetoden.

3. Institutterne kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende obligationer, der er berettiget til en risikovægt på 10 % i henhold til behandlingen i artikel 129, stk. 4, 5 og 6, som halvdelen af det gældende kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende kategori 2 i tabel 1.

4. Andre kvalificerede poster er:

a) lange og korte positioner i aktiver, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, og som opfylder samtlige følgende betingelser:

   i) De betragtes af det pågældende institut som tilstrækkelig likvide.

   ii) Deres investeringskvalitet svarer efter instituttets eget skøn som minimum til de aktiver, der er nævnt i tabel 1, anden række.

   iii) De handles på mindst ét reguleret marked i en medlemsstat eller på en fondsbørs i et tredjeland, såfremt denne børs anerkendes af den relevante medlemsstats kompetente myndigheder

▼B

b) lange og korte positioner i aktiver, der udstedes af institutter, som er omfattet af kapitalgrundlagskravene i denne forordning, der af det pågældende institut betragtes som tilstrækkeligt likvide, og hvis investeringskvalitet efter instituttets eget skøn som minimum svarer til de aktiver, der er nævnt i tabel 1, anden række

c) værdipapirer udstedt af institutter, hvis kreditkvalitet skønnes mindst at svare til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 2 i henhold til standardmetoden for kreditrisici ved eksponeringer mod institutter, og som er underlagt ordninger for regulering og tilsyn, der svarer til dem, der er fastsat i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU.

Institutter, der gør brug af litra a) eller b), skal have en dokumenteret metode til at vurdere, om aktiver opfylder kravene i de nævnte litraer og oplyse de kompetente myndigheder om denne metode.

Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

1. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner som beregnet i overensstemmelse med artikel 327, stk. 1, ved hjælp af følgende:

a) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af standardmetoden for kreditrisiko vedrørende samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter standardmetoden, jf. afsnit II, kapitel 5, afdeling 3

b) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af IRB-metoden for samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter IRB-metoden, jf. afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.

2. Tilsynsmetoden i artikel 262 kan anvendes, hvis instituttet kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdi og LGD som input til tilsynsmetoden i overensstemmelse med kravene for estimering af disse parametre efter IRB-metoden, jf. afdeling II, kapitel 3.

Et andet institut end et eksponeringsleverende institut, som ville kunne anvende metoden til samme securitiseringsposition uden for sin handelsbeholdning, må kun anvende den, hvis der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, idet denne gives, hvis instituttet opfylder betingelsen i første afsnit.

▼B

Estimater af PD og LGD som input til tilsynsmetoden kan alternativt også udarbejdes på basis af estimater, der fremkommer ved anvendelse af metoden vedrørende forøget misligholdelses- og migreringsrisiko i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model i forbindelse med gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimater opfylder de kvantitative krav for IRB-metoden, der er fastsat i afdeling II, kapitel 3.

I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brugen af estimater for PD og LGD som input, når disse estimater er baseret på IRB-metoden.

3. For securitiseringspositioner, som ville få tildelt en supplerende risikovægt i henhold til artikel 407, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.

Bortset fra securitiseringspositioner behandlet i henhold til artikel 338, stk. 4, adderer instituttet sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende artikel (uanset om de er lange eller korte), for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.

4. Som en undtagelse fra stk. 4, andet afsnit, adderer instituttet i en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2014, sine vægtede lange nettopositioner og sine vægtede korte nettopositioner særskilt. Den største af disse summer udgør kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko. Dog indberetter instituttet til den kompetente myndighed i hjemlandet kvartalsvis den samlede sum af sine vægtede lange nettopositioner og af sine vægtede korte nettopositioner fordelt på typer af underliggende aktiver.

5. Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en traditionel securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 243, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet i henhold til nærværende artikel medtage de securitiserede eksponeringer i stedet for sine securitiseringspositioner fra denne securitisering.

Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en syntetisk securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 449, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet i henhold til nærværende artikel medtage de securitiserede eksponeringer fra denne securitisering, men ikke enhver kreditrisikoafdækning opnået for den securitiserede portefølje.

Artikel 338

Kapitalgrundlagskrav for korrelationshandelsporteføljen

1. Korrelationshandelsporteføljen består af securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater, der opfylder samtlige følgende kriterier:

a) Positionerne er hverken resecuritiseringspositioner eller optioner på en securitiseringstranche eller noget andet derivat af securitiseringseksponeringer, der ikke giver en pro rata-andel af udbetalingen af en securitiseringstranche.

▼B

b) Alle referenceinstrumenterne henhører under en af følgende kategorier:

i) "single-name"-instrumenter, herunder "single-name"-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg

ii) almindeligt handlede indeks, som er baseret på disse referenceenheder.

Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme.

2. Positioner, der henviser til et af følgende, kan ikke indgå i korrelationshandelsporteføljen:

a) et underliggende instrument, der kan henføres til eksponeringsklassen "detaileksponeringer" eller til eksponeringsklassen "eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom" i henhold til standardmetoden for kreditrisici uden for et instituts handelsbeholdning

b) en fordring på en SPE med direkte eller indirekte sikkerhed i en position, der ikke i selv opfylder betingelserne for indregning i korrelationshandelsporteføljen i henhold til stk. 1 og nærværende stykke.

3. Et institut kan i korrelationshandelsporteføljen medtage positioner, der hverken er securitiseringspositioner eller "nth to default"-kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i stk. 1, sidste afsnit, for det pågældende instrument eller de underliggende instrumenter.

4. Et institut kan fastsætte kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljen som det højeste af følgende beløb:

a) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene

b) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene.

▼B

Underafdeling 2

Generel risiko

Artikel 339

Beregning af den generelle risiko på grundlag af løbetid

1. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko skal alle positioner vægtes efter løbetid som beskrevet i stk. 2 for at bestemme kapitalgrundlagskravet i forhold til dem. Kapitalkravet nedsættes, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet nedsættes også, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under.

2. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2 i stk. 4. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil næste rentefastsættelse for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med en kuponrente på 3 % og derover og gældsinstrumenter med en kuponrente på under 3 % og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter ganges hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.

3. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af de førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatchede position i samme løbetidsbånd. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.

4. Instituttet beregner summen af de vægtede umatchede lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatchede lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatchede korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatchede korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchede lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatchede korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchede position i den pågældende zone.

▼B

Tabel 2

Zone	Løbetidsbånd		Vægt (%)	Forudsat renteændring (%)
	Kuponrente på 3 % og derover	Kuponrente på under 3 %		
1	0 ≤ 1 måned	0 ≤ 1 måned	0,00	—
	> 1 ≤ 3 måneder	> 1 ≤ 3 måneder	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 måneder	> 3 ≤ 6 måneder	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 måneder	> 6 ≤ 12 måneder	0,70	1,00
2	> 1 ≤ 2 år	> 1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 år	> 1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 år	> 2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
3	> 4 ≤ 5 år	> 3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 år	> 4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 år	> 5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 år	> 7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 år	> 9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	> 10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

5. Størrelsen af den vægtede umatchede lange eller korte position i zone 1, der matches af den vægtede umatchede korte eller lange position i zone 2, er derefter den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.

6. Instituttet kan vende rækkefølgen i stk. 5 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før beregningen af positionen mellem zone 1 og 2.

7. Resten af den vægtede umatchede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.

8. Efter de tre separate matchingberegninger i stk. 5, 6 og 7 adderes eventuelle restpositioner.

9. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:

a) 10 % af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd

▼B

b) 40 % af den vægtede matchede position i zone 1

c) 30 % af den vægtede matchede position i zone 2

d) 30 % af den vægtede matchede position i zone 3

e) 40 % af de vægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3

f) 150 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3

g) 100 % af de resterende vægtede umatchede positioner.

Artikel 340

Beregning af den generelle risiko på grundlag af varighed

1. Institutterne kan anvende en metode til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko ved gældsinstrumenter, der afspejler varigheden, i stedet for den metode, der er beskrevet i artikel 339, hvis de gør det konsistent.

2. Efter den i stk. 1 omhandlede varighedsbaserede metode beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsinstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicitte diskonteringssats. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under antagelse af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan fastlægges næste gang.

3. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel:

$$modificeret\ varighed = \frac{D}{1 + R}$$

hvor:

D = varighed beregnet efter følgende formel:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^{t}}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1 + R)^{t}}}$$

hvor:

R = effektiv rente

C_t = afdrag og renter på tidspunkt t

M = samlet løbetid.

Der skal foretages justering af beregningen af den modificerede varighed for gældsinstrumenter, som er underlagt risiko for førtidig indfrielse. EBA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvordan sådanne justeringer anvendes.

▼B

4. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Dette gøres på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

Zone	Modificeret varighed (år)	Forudsat rente (ændring i %)
1	> 0 ≤ 1,0	1,0
2	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
3	3,6	0,7

5. Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede position for hvert instrument ved at gange markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).

6. Instituttet skal beregne sine varighedsvægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varighedsvægtede matchede position i den pågældende zone.

Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede umatchede position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatchede positioner i artikel 339, stk. 5-8.

7. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:

a) 2 % af summen af den varighedsvægtede matchede position i hver zone

b) 40 % af de varighedsvægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3

c) 150 % af den varighedsvægtede matchede position mellem zone 1 og 3

d) 100 % af de resterende varighedsvægtede umatchede positioner.

Afdeling 3

Aktier

Artikel 341

Nettopositioner i aktieinstrumenter

1. Instituttet adderer særskilt alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til artikel 327. Summen af den absolutte værdi af de to tal er dets samlede bruttoposition.

▼B

2. Instituttet beregner særskilt for hvert marked forskellen mellem summen af de lange og de korte nettopositioner. Summen af den absolutte værdi af disse forskelle er dets samlede nettoposition.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet "marked" som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 342

Specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter

Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko som 8 % af sin samlede bruttoposition.

Artikel 343

Generel risiko vedrørende aktieinstrumenter

Kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko er 8 % af instituttets samlede nettoposition.

Artikel 344

Aktieindeks

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de aktieindeks, for hvilke fremgangsmåderne i stk. 4, andet punktum, kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

►C2 2. Indtil ikrafttrædelsen af de i stk. 1 omhandlede tekniske standarder kan institutterne vedblive med at anvende den i stk. 4, andet punktum, omhandlede fremgangsmåde, ◄ hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2014.

3. Aktieindeksfutures, deltaækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures, og aktieindeks, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indeksene består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier og kan modregnes i positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv. Institutterne skal underrette den kompetente myndighed om deres brug af denne fremgangsmåde.

▼B

4. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko vedrørende den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og repræsenterer et relevant tilstrækkeligt diversificeret indeks.

Afdeling 4

Emissionsgaranti

Artikel 345

Reduktion af nettopositioner

1. For så vidt angår emissionsgaranti for gælds- og aktieinstrumenter, kan et institut anvende følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalgrundlagskrav. Instituttet beregner først nettopositionerne ved fradrag af garanterede positioner, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale. Instituttet nedsætter derefter nettopositionerne med de i tabel 4 angivne reduktionsfaktorer og beregner sine kapitalgrundlagskrav under anvendelse af de nedsatte garanterede positioner.

Tabel 4

0. arbejdsdag	100 %
1. arbejdsdag	90 %
2. til 3. arbejdsdag	75 %
4. arbejdsdag	50 %
5. arbejdsdag	25 %
Efter 5. arbejdsdag	0 %

"0. arbejdsdag" er den arbejdsdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

2. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om deres brug af stk. 1.

Afdeling 5

Kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende positioner, der afdækkes med kreditderivater

Artikel 346

Udligning af afdækning med kreditderivater

1. Der kan foretages udligning af afdækning med kreditderivater i overensstemmelse med principperne i stk. 2-6.

2. Institutterne skal behandle positionen i kreditderivatet som det ene element og den afdækkede position, der har den samme nominelle eller i givet fald fiktive værdi, som det andet element.

▼B

3. Der foretages fuld indregning, når værdien af de to elementer altid bevæger sig i modsat retning og stort set i samme omfang. Dette vil være tilfældet i følgende situationer:

a) De to elementer består af fuldstændig identiske instrumenter.

b) En lang kontantposition afdækkes med en "total rate of return swap" (eller omvendt), og der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering (dvs. kontantpositionen). Swappens løbetid kan være forskellig fra den underliggende eksponering.

I sådanne tilfælde pålægges der ikke kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko på nogen side af positionen.

4. Der foretages en 80 % udligning, når værdien af de to elementer altid bevæger sig i modsat retning, og når der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen, referenceforpligtelsens og kreditderivatets løbetid og den anvendte valuta for den underliggende eksponering. Derudover må kreditderivatkontraktens hovedegenskaber ikke medføre, at kursudviklingen på kreditderivatet adskiller sig væsentligt fra kontantpositionens kursudvikling. I det omfang der ved transaktionen overføres risiko, modregnes 80 % af den specifikke risiko til den side af transaktionen med det højeste kapitalkrav, mens kravet i relation til den specifikke risiko for den anden side bliver nul.

5. Der foretages delvis udligning, jf. dog stk. 3 og 4, i følgende situationer:

a) Positionen er omfattet af stk. 3, litra b), men der er manglende match i aktiverne mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering. Positionerne opfylder imidlertid følgende betingelser:

   i) Referenceforpligtelsen er sidestillet med eller underordnet den underliggende forpligtelse.

   ii) Den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen har samme låntager og har "cross default"- eller "cross acceleration"-klausuler, der kan retshåndhæves.

b) Positionen er omfattet af stk. 3, litra a), eller stk. 4, men der er manglende match i valutaerne eller løbetiden mellem kreditrisikoafdækningen og det underliggende aktiv. En sådan manglende match i valutaerne indgår i kapitalgrundlagskravet i relation til valutarisici.

c) Positionen er omfattet af stk. 4, men der er manglende match i aktiverne mellem kontantpositionen og kreditderivatet. Det underliggende aktiv indgår imidlertid i de forpligtelser (der skal leveres) i kreditderivatdokumentationen.

I stedet for at addere kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko for hver side af transaktionen anvendes kun det højeste af de to kapitalgrundlagskrav ved delvis udligning.

▼B

6. I alle situationer, der ikke er omfattet af stk. 3, 4 og 5, beregnes der et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko for begge sider af positionerne separat.

Artikel 347

Udligning af afdækning med "first to default"- og "nth to default"-kreditderivater

I forbindelse med "first to default"- og "nth to default"-kreditderivater anvendes følgende fremgangsmåde for udligning i henhold til artikel 346:

a) Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række reference-enheder, som ligger under et kreditderivat, på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kredithændelse medfører kontraktens ophør, kan kreditinstituttet modregne den specifikke risiko for referenceenheden med den laveste specifikke risikovægtning blandt de underliggende reference-enheder i overensstemmelse med tabel 1 i artikel 336.

b) Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må afdækningskøberen kun modregne den specifikke risiko, hvis der også er risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1-misligholdelser. I sådanne tilfælde skal metoden svare til den i litra a) angivne for "first to default"-kreditderivater med de nødvendige ændringer for "nth to default"-produkter.

Afdeling 6

Kapitalgrundlagskrav i relation til ciu'er

Artikel 348

Kapitalgrundlagskrav i relation til CIU'er

1. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afdeling pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både specifik og generel risiko på 32 %. Med forbehold af artikel 353 sammenholdt med den modificerede behandling som guld i artikel 352, stk. 4, og artikel 367, stk. 2, litra b), pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både specifik og generel risiko samt valutakursrisiko på 40 %.

2. Medmindre andet fremgår af artikel 350, tillades der ikke netting mellem en CIU's underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner.

▼B

Artikel 349

Generelle kriterier for CIU'er

For CIU'er kan fremgangsmåden i artikel 350 anvendes, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) CIU'ens prospekt eller tilsvarende dokument indeholder samtlige følgende oplysninger:

   i) de aktivkategorier, som CIU'en må investere i

   ii) hvis der gælder investeringsgrænser: relative grænser og metoder til at beregne disse

   iii) hvis der tillades gearing: det højeste gearingsniveau

   iv) hvis der tillades transaktioner med finansielle OTC- derivater eller genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende udlån eller indskud i værdipapirer: en politik til begrænsning af modpartsrisikoen ved disse transaktioner.

b) Der aflægges beretning om CIU'ens virksomhed i halvårsrapporter og årsrapporter, således at det bliver muligt at vurdere aktiver og passiver, indtægter og drift i rapporteringsperioden.

c) CIU'ens certifikater eller aktier kan hver dag på indehaverens forlangende indfris kontant af selskabets aktiver.

d) Investeringer i CIU'en holdes adskilt fra CIU-administratorens aktiver.

e) Det investerende institut foretager en fyldestgørende risikovurdering af CIU'en.

f) CIU'er skal ledes af personer, der er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2009/65/EF eller tilsvarende lovgivning.

Artikel 350

Særlige metoder for CIU'er

1. Hvis instituttet til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet anvende disse underliggende investeringer med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko. Efter denne metode behandles positioner i CIU'er som positioner i CIU'ens underliggende investeringer. Netting tillades mellem positioner i CIU'ens underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner, såfremt instituttet har en tilstrækkelig mængde aktier eller certifikater, således at der kan ske indfrielse/oprettelse ved ombytning med de underliggende investeringer.

▼B

2. Institutterne kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, for positioner i CIU'er ved at formode positioner, der svarer til de positioner, som kræves for at gengive sammensætning og resultater af det eksternt genererede indeks eller den faste kurv af aktier eller gældsbeviser, jf. litra a), på følgende betingelser:

a) Formålet med CIU'ens mandat er at gengive sammensætningen og resultaterne af et eksternt genereret indeks eller en fast kurv af aktier eller gældsbeviser.

b) I en periode på mindst seks måneder kan der klart fastsættes en mindstekorrelationkoefficient mellem daglige resultater af CIU'en og det indeks eller den kurv af aktier eller gældsbeviser, som den følger på 0,9 korrelationen.

3. Hvis instituttet ikke til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, på følgende betingelser:

a) Det antages, at CIU'en i videst muligt omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, først investerer i de aktivklasser, der medfører det højeste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat og derefter foretager investeringer i faldende orden, indtil den højeste samlede investeringsgrænse er nået. Positionen i CIU'en vil blive behandlet som en direkte post i den formodede position.

b) Institutterne tager højde for den maksimale eksponering, som de kan få ved at indtage gearede positioner gennem CIU'en, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat; dette gøres ved forholdsmæssigt at øge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering mod de underliggende investeringselementer, som følger af mandatet.

c) Hvis kapitalgrundlagskravet i relation til specifik og generel risiko tilsammen i overensstemmelse med nærværende stykke overstiger det, som er fastsat i artikel 348, stk. 1, fastsættes loftet for kapitalgrundlagskravet på dette niveau.

4. Institutterne kan lade følgende tredjeparter beregne og indberette kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisikoen for de positioner i CIU'er, som er omfattet af stk. 1-4, i overensstemmelse med metoderne i dette kapitel:

a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar

b) for andre CIU'er, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

▼B

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

KAPITEL 3

Kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko

Artikel 351

Bagatelgrænse og vægtning for valutakursrisiko

Hvis summen af et instituts samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition beregnet efter proceduren i artikel 352, herunder valuta- og guldpositioner, for hvilke der beregnes kapitalgrundlagskrav efter en intern model, overstiger 2 % af dets samlede kapitalgrundlag, skal instituttet beregne et kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko. Kapitalgrundlagskravet i relation til valutakursrisiko er 8 % af summen af dets samlede nettovalutapositioner og dets nettoguldpositioner i indberetningsvalutaen.

Artikel 352

Beregning af den samlede nettovalutakursposition

1. Instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen) og i guld beregnes som summen af følgende elementer (positive eller negative):

a) nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta eller, for gulds vedkommende, nettospotpositionen i guld)

b) nettoterminspositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valuta- og guldfutures og den for valuta- og guldswaps underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)

c) de uigenkaldelige garantier og lignende instrumenter, der med sikkerhed vil blive effektive og kan forventes at være uerholdelige

d) nettodeltaækvivalenten eller den deltabaserede ækvivalent af den samlede mængde af valuta- og guldoptioner

e) markedsværdien af andre optioner.

Det delta, der anvendes i forbindelse med litra d), skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

▼B

Instituttet kan medtage fremtidige nettoindtægter/udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men allerede fuldt afdækket, hvis det gør det konsistent.

Instituttet kan opdele nettopositioner i sammensatte valutaer i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

2. De positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sine kapitalprocent jf. artikel 92, stk. 1, mod den negative virkning af valutakursændringer, kan med de kompetente myndigheders tilladelse udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner skal være af ikkehandelsmæssig eller strukturel karakter, og enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes særskilt af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af kapitalgrundlaget.

3. Et institut kan anvende nettonutidsværdien ved beregning af den åbne nettoposition i hver valuta og i guld, hvis det anvender denne fremgangsmåde konsistent.

4. Korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, og korte eller lange nettopositioner i guld omregnes til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.

5. Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i første afsnit omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

▼B

Artikel 353

Valutakursrisiko for CIU'er

1. Ved anvendelsen af artikel 352 skal der for CIU'er tages hensyn til CIU'ens faktiske valutapositioner.

2. Institutterne kan anvende følgende tredjeparters indberetning om valutapositionerne i CIU'en:

a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar

b) for andre CIU'er, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

3. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, formodes det, at CIU'en har investeret op til det maksimum, der er tilladt i CIU'ens mandat, i fremmed valuta, og i deres handelsbeholdningspositioner skal institutterne tage hensyn til den højeste indirekte eksponering, som de kan få, ved at CIU'en foretager gearede investeringer, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisikoen. Dette gøres ved forholdsmæssigt at forøge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering, denne kan have i de underliggende investeringsaktiver på grundlag af sit investeringsmandatet. CIU'ens formodede valutaposition behandles som en særskilt valuta i henhold til behandlingen af investeringer i guld, dog således, at den samlede lange position lægges til den samlede lange åbne valutaposition, og den samlede korte position kan lægges til den samlede korte åbne valutaposition, hvis det vides om CIU'ens investeringer er lange eller korte. Der kan ikke foretages netting mellem sådanne positioner før beregningen.

Artikel 354

Snævert forbundne valutaer

1. Institutterne kan opfylde lavere kapitalgrundlagskrav i relation til positioner i relevante snævert forbundne valutaer. To valutaer anses for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis – på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år – sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som er højst 4 % af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), er mindst 99 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, og 95 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalgrundlagskravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4 % af værdien af den matchede position.

▼B

2. Ved beregningen af krav i dette kapitel kan institutterne se bort fra positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer omfattet af samme aftale. Institutter skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalgrundlagskrav, som ikke er lavere end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, for hvilke fremgangsmåden i stk. 1 kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Kapitalgrundlagskravet for matchede positioner i valutaerne for de medlemsstater, der deltager i anden fase af Den Økonomiske Monetære Union, kan beregnes som 1,6 % af værdien af de matchede positioner.

5. Kun de umatchede positioner i valutaer som omhandlet i denne artikel indgår i den samlede nettovalutaposition., jf. artikel 352, stk. 4.

6. Instituttet kan efter udtrykkelig tilladelse fra sin kompetente myndighed anvende et kapitalgrundlag på 0 % indtil udgangen af 2017, hvis to valutaers daglige kurs i de foregående tre eller fem år på grundlag af lige store positioner med modsat fortegn i ti på hinanden følgende arbejdsdage viser, at de to valutaer er fuldstændig positivt korreleret, og at instituttet altid kan opnå et kursspænd på nul i de pågældende handler.

KAPITEL 4

Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko

Artikel 355

Valg af metode i forbindelse med råvarerisiko

Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko ved hjælp af en af de metoder, der er fastsat i artikel 356, 357 eller 358, jf. dog artikel 359, 360 eller 361.

▼B

Artikel 356

accesorisk virksomhed inden for råvarer

1. Institutter med accessorisk virksomhed inden for landbrugsråvarer kan fastsætte kapitalgrundlagskravet for deres fysiske lager af råvarer ved udgangen af hvert år for det følgende år, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) De har på ethvert tidspunkt af året et kapitalgrundlag i relation til denne risiko, som ikke er mindre end det gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til risikoen beregnet på et konservativt grundlag for det kommende år.

b) De beregner på et konservativt grundlag den forventede volatilitet for det tal, der er beregnet i henhold til litra a).

c) Deres gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til denne risiko overstiger ikke 5 % af deres kapitalgrundlag eller 1 mio. EUR, og, under hensyn til den i henhold til litra b) beregnede volatilitet, det forventede maksimale kapitalgrundlagskrav overstiger ikke 6,5 % af deres kapitalgrundlag.

d) Institutterne overvåger løbende, om de i henhold til litra a) og b) gennemførte beregninger stadig afspejler de faktiske forhold.

2. Institutterne skal underrette de kompetente myndigheder om deres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed.

Artikel 357

Positioner i råvarer

1. Alle positioner i råvarer eller råvarederivater anføres i standardmåleenheden. Spotprisen for de enkelte råvarer udtrykkes i indberetningsvalutaen.

2. Positioner i guld eller guldderivater betragtes som værende underlagt valutakursrisiko og behandles i henhold til henholdsvis kapitel 3 eller 5 med hensyn til beregningen af råvarerisikoen.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 360, stk. 1, er overskuddet af instituttets lange positioner i forhold til dets korte positioner eller omvendt i samme råvarer og identiske råvarefutures, optioner og warrants dets nettoposition i hver af de enkelte råvarer. Derivater behandles som positioner i den underliggende råvare, jf. artikel 358.

4. Ved beregning af en position i en råvare behandles følgende positioner som positioner i den samme råvare:

▼B

a) positioner i forskellige underkategorier af råvarer i tilfælde, hvor underkategorierne kan erstatte hinanden indbyrdes

b) positioner i lignende råvarer, hvis de er næsten indbyrdes substituerbare, og hvis der helt klart kan konstateres en korrelation på mindst 0,9 mellem prisbevægelserne over en minimumsperiode på et år.

Artikel 358

Særlige instrumenter

1. Råvarefutures og terminsforpligtelser til køb eller salg af individuelle råvarer inkorporeres i målingssystemet som fiktive værdier på grundlag af standardmåleenheden og tildeles en løbetid på grundlag af udløbsdatoen.

2. Råvareswaps, hvor en fast pris udgør det ene element i transaktionen og den aktuelle markedspris det andet, behandles som en serie positioner, der svarer til kontraktens fiktive beløb, hvor, hvis det er relevant, en enkelt position svarer til hver betaling på swappen og indpasses i løbetidsbåndet i artikel 359, stk. 1. Positioner er lange, hvis instituttet betaler en fast pris og får en variabel pris, og korte, hvis instituttet får en fast pris og betaler en variabel pris. Råvareswaps, hvis transaktionselementer er forskellige råvarer, indplaceres i de relevante kategorier i løbetidsmetoden.

3. Optioner og warrants baseret på råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, ganget med optionens delta ved anvendelsen af dette kapitel. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende råvare eller råvarederivat. Det delta, der anvendes, skal være det, der gælder for den pågældende børs. For OTC-optioner, eller når delta ikke findes fra den pågældende børs, kan instituttet selv beregne delta under anvendelse af en passende model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

Institutterne skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i første afsnit omhandlede tekniske standarder kan de kompetente myndigheder vedblive med at anvende de nuværende nationale fremgangsmåder, hvis de kompetente myndigheder har anvendt disse fremgangsmåder før den 31. december 2013.

5. Institutter, der er et af følgende, medtager de pågældende råvarer i beregningen af deres kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko:

a) overdrageren af råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve råvarer under en genkøbsaftale

b) udlåneren af råvarer i en råvareudlånsaftale.

Artikel 359

Løbetidsmetoden

1. Instituttet anvender en separat løbetidsmetode i overensstemmelse med tabel 1 for hver råvare. Alle positioner i den pågældende råvare opføres i de relevante løbetidsbånd. Fysiske lagre opføres i første løbetidsbånd mellem 0 og til og med 1 måned.

Tabel 1

Løbetidsbånd (1)	Spreadsats (%) (2)
0 ≤ 1 måned	1,50
> 1 ≤ 3 måneder	1,50
> 3 ≤ 6 måneder	1,50
> 6 ≤ 12 måneder	1,50
>1 ≤ 2 år	1,50
>2 ≤ 3 år	1,50
> 3 år	1,50

2. Positioner i samme råvare kan modregnes og opføres i de relevante løbetidsbånd på nettobasis, hvis:

a) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber på den samme dato

b) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber inden for ti dage efter hinanden, og hvis kontrakterne handles på markeder med daglige leveringstidspunkter.

▼B

3. Derefter beregner instituttet summen af de vægtede lange positioner og summen af de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er de matchede positioner i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den umatchede position i samme løbetidsbånd.

4. Den del af den umatchede lange position i et givet løbetidsbånd, der matches af en umatchet kort position, eller omvendt, i et løbetidsbånd længere ude, er den matchede position mellem de to løbetidsbånd. Den del af den umatchede lange eller korte position, der ikke kan matches på denne måde, er den umatchede position.

5. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver enkelt råvare beregnes på grundlag af den relevante løbetidsmetode som summen af følgende:

a) summen af de matchede lange og korte positioner, ganget med den relevante spreadsats som anført i kolonne 2 i tabel 1 for hvert løbetidsbånd og med råvarens spotpris

b) den matchede position mellem to løbetidsbånd for hvert løbetidsbånd, hvortil en umatchet position overføres, ganget med 0,6 %, hvilket er overførselssatsen ("carry rate"), og med råvarens spotpris

c) de resterende umatchede positioner, ganget med 15 %, hvilket er outrightsatsen, og med råvarens spotpris.

6. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 5.

Artikel 360

Forenklet metode

1. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver råvare beregnes som summen af:

a) 15 % af nettopositionen, lang eller kort, ganget med råvarens spotpris

b) 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med råvarens spotpris.

2. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 1.

▼B

Artikel 361

Udvidet løbetidsmetode

Institutterne kan anvende de spread-, carry- og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel 2, i stedet for de satser, der er fastsat i artikel 359, forudsat at de:

a) i betydeligt omfang handler med råvarer

b) har en tilstrækkeligt diversificeret råvareportefølje

c) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

Tabel 2

	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugsprodukter	Andre, inklusive energiprodukter
Spreadsats (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Carrysats (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outrightsats (%)	8	10	12	15

Institutterne skal underrette deres kompetente myndigheder om deres brug af denne artikel samt forelægge dokumentation for deres bestræbelser på at indføre en intern model til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

KAPITEL 5

Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav

Afdeling 1

Tilladelse og kapitalgrundlagskrav

Artikel 362

Specifikke og generelle risici

Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller et handlet aktieinstrument eller et derivat deraf kan opdeles i to komponenter ved anvendelsen af dette kapitel. Den ene komponent er dens specifikke risikokomponent og skal omfatte risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller, for afledte instrumenter, emittenten af det underliggende instrument. Den generelle risikokomponent omfatter risikoen for en kursændring for instrumentet, der for handlede gældsinstrumenter eller derivater heraf skyldes en ændring i rentesatserne eller for aktier eller aktiederivater større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

▼B

Artikel 363

Tilladelse til at anvende interne modeller

1. Efter at have kontrolleret et instituts overholdelse af kravene i henholdsvis afdeling 2, 3 og 4 giver de kompetente myndigheder institutter tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav i relation til en eller flere af følgende risikokategorier under anvendelse af deres interne modeller i stedet for eller i kombination med metoderne i kapitel 2, 3 og 4:

a) generel risiko vedrørende aktieinstrumenter

b) specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter

c) generel risiko vedrørende gældsinstrumenter

d) specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter

e) valutarisiko

f) råvarerisiko.

2. For risikokategorier, for hvilke instituttet ikke har fået den i stk. 1 omhandlede tilladelse til at anvende sine interne modeller, beregner instituttet fortsat sine kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med henholdsvis kapitel 2, 3 og 4. De kompetente myndigheders tilladelse til at anvende interne modeller kræves for hver risikokategori og gives kun, hvis den interne model omfatter en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori.

3. Væsentlige ændringer i anvendelsen af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, udvidet anvendelse af interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, særlig til at omfatte yderligere risikokategorier, og den første beregning af value-at-risk i stresssituationer i henhold til artikel 365, stk. 2, kræver særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed.

Instituttet skal underrette de kompetente myndigheder om alle andre udvidelser og ændringer af anvendelsen af de interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betingelserne for at vurdere, i hvor høj grad der er tale om væsentlige udvidelser eller ændringer af anvendelsen af interne modeller

b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende interne modeller

c) betingelserne for, at den andel af positioner, der er omfattet af den interne model inden for en risikokategori, skal anses for at være "betydelig" som omhandlet i stk. 2.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 364

Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af interne modeller

1. Institutter, der anvender en intern model, skal ud over kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til kapitel 2, 3 og 4 for de risikokategorier, for hvilke der ikke er givet tilladelse til at anvende en intern model, opfylde et kapitalgrundlagskrav udtrykt som summen af litra a) og b):

a) den højeste af følgende værdier:

i) den foregående dags value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 365, stk. 1 (VaR_{t-1})

ii) et gennemsnit af de daglige value-at-risk-værdier beregnet efter artikel 365, stk. 1, for hver af de foregående 60 arbejdsdage (VaR_{avg}) ganget med multiplikationsfaktoren (m_c) i henhold til artikel 366

b) den højeste af følgende værdier:

i) den seneste tilgængelige value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 365, stk. 2 ($sVaR_{t-1}$) og

ii) et gennemsnit af value-at-risk-værdier i stresssituationer beregnet på den måde og med den hyppighed, som er angivet i artikel 365, stk. 2, for de foregående 60 arbejdsdage ($sVaR_{avg}$) ganget med multiplikationsfaktoren (m_s) i henhold til artikel 366.

2. Institutter, der anvender en intern model til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, skal opfylde et krav til supplerende kapitalgrundlag udtrykt som summen af litra a) og b):

a) kapitalgrundlagskravet beregnet i henhold til artikel 337 og 338 for specifik risiko i forbindelse med securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater i handelsbeholdningen med undtagelse af sådanne, der indgår i et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i henhold til afdeling 5, og i givet fald kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i overensstemmelse med kapitel 2, afdeling 6, for sådanne positioner i CIU'er, for hvilke hverken betingelserne i artikel 350, stk. 1 eller 2, er opfyldt

▼B

b) den højeste værdi af:

i) det seneste tal for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 3

ii) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger.

3. Institutter, der har en korrelationshandelsportefølje, som opfylder kravene i artikel 338, stk. 1, 2 og 3, må opfylde et kapitalgrundlagskrav på grundlag af artikel 377 i stedet for artikel 338, stk. 4, beregnet som den højeste værdi af følgende:

a) det seneste tal for korrelationshandelsporteføljerisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 5

b) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger

c) 8 % af det kapitalgrundlagskrav, der på tidspunktet for beregningen af det seneste risikotal som omhandlet i litra a) ville blive beregnet i henhold til artikel 338, stk. 4, for alle de positioner, der indgår i den interne model for korrelationshandelsporteføljen.

Afdeling 2

Generelle krav

Artikel 365

Value-at-risk og beregning af value-at-risk i stresssituationer

1. Beregningen af den i artikel 364 omhandlede value-at-risk-værdi skal foretages under iagttagelse af følgende krav:

a) daglig beregning af value-at-risk-værdien

b) et ensidigt 99 % konfidensinterval

c) en ihændehaverperiode på ti dage

d) en effektiv observationsperiode på mindst et år, bortset fra tilfælde, hvor en kortere observationsperiode er berettiget som følge af en væsentlig forøgelse af kursvolatiliteten

e) månedlig ajourføring af datasættene.

Instituttet kan anvende value-at-risk-værdier beregnet efter kortere ihændehaverperioder end ti dage, som skaleres op til ti dage ved hjælp af en egnet metode, der periodisk tages op til revision.

▼B

2. Desuden skal instituttet mindst en gang om ugen beregne en value-at-risk-værdi i stresssituationer for den eksisterende portefølje i overensstemmelse med kravene i stk. 1, hvor input i value-at-risk-modellen kalibreres efter historiske data fra en sammenhængende 12-måneders-periode med signifikant finansiel stress, som er relevant for instituttets portefølje. Valget af sådanne historiske data skal hvert år tages op til revision af instituttet, der skal underrette de kompetente myndigheder om resultatet heraf. EBA overvåger de forskellige former for praksis til beregning af value-at-risk-værdier i stresssituationer og fastsætter retningslinjer for disse former for praksis i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 366

Obligatorisk backtesting og multiplikationsfaktorer

1. Resultaterne af de i artikel 365 omhandlede beregninger skaleres op med multiplikationsfaktorerne m_c og m_s.

2. Hver af multiplikationsfaktorerne m_c og m_s skal være summen af mindst 3 og en plusfaktor mellem 0 og 1, jf. tabel 1. Plusfaktoren afhænger af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets backtesting af value-at-risk-værdien som omhandlet i artikel 365, stk. 1.

Tabel 1

Antal overskridelser	Plusfaktor
Under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller flere	1,00

3. Institutterne skal daglig beregne overskridelser ved backtesting på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige value-at-risk-værdi, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte plusfaktoren fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal, og det er det største antal overskridelser, der er beregnet på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien, som skal benyttes til at fastsætte plusfaktoren.

Backtesting på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag.

Backtesting på grundlag af faktiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer, provisioner og nettorenteindtægt.

▼B

4. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde nedsætte plusfaktoren til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under faktiske overskridelser ikke skyldes svagheder ved den interne model.

5. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder løbende at kontrollere, at multiplikationsfaktorerne er passende, underretter institutterne snarest og senest inden for en frist på fem arbejdsdage de kompetente myndigheder om de overskridelser, der er konstateret i deres backtestingprogram.

Artikel 367

Krav til risikomåling

1. Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko samt interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde samtlige følgende krav:

a) Modellen skal præcist tage højde for alle væsentlige prisrisici.

b) Modellen skal tage højde for et tilstrækkelig stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Indgår der en risikofaktor i instituttets prisfastsættelsesmodel, men ikke i risikomålingsmodellen, skal instituttet kunne begrunde dette over for den kompetente myndighed. Risikomålingsmodellen skal tage højde for optioners og andre produkters ikkelineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes tilnærmede værdier for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt indehaves.

2. En intern model til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal opfylde samtlige følgende krav:

a) Modellen skal indregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balanceførte eller ikkebalanceførte positioner i. Instituttet skal estimere afkastkurverne under anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder. For væsentlige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at opfange forskelle i volatilitet langs rentekurven. Modellen skal desuden opfange risikoen for, at korrelationen imellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig.

▼B

b) Modellen skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er angivet i. For CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner. Institutter kan anvende tredjemandsindberetninger om CIU'ens valutaposition, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, behandles denne position separat i overensstemmelse med artikel 353, stk. 3.

c) Modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner.

d) Modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner. Modellen skal også tage højde for risikoen ved ikkefuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke er sammenfaldende. Den skal også tage højde for markedskarakteristika, herunder især leveringstidspunkter og handlernes mulighed for at lukke positioner.

e) Instituttets interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

3. Instituttet må i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, kun anvende empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets metode til måling af korrelationer er pålidelig og anvendes forsvarligt.

Artikel 368

Kvalitative krav

1. Interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelige og anvendes forsvarligt, og særlig skal samtlige følgende kvalitetskrav opfyldes:

a) Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal udgøre en integreret del af kreditinstituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse.

b) Instituttet skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel. Risikokontrolfunktionen skal foretage den indledende og løbende validering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, idet den bærer ansvaret for det overordnede risikostyringssystem. Risikokontrolfunktionen skal daglig udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko og råvarerisiko og om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

▼B

c) Instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som til at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.

d) Instituttet skal råde over et tilstrækkelig stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel, inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.

e) Instituttet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne modeller efterleves, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel.

f) Interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal have vist sig at være rimelig nøjagtige til risikomåling.

g) Instituttet skal hyppigt gennemføre et omfattende stresstestprogram, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse og afspejles i de retningslinjer og rammer, som den øverste ledelse fastsætter. Denne procedure skal navnlig rettes mod markedernes likviditetsproblemer i stresssituationer, koncentrationsrisici, markeder, hvor der ikke kan handles ("one way"-markeder), risici for uforudsete hændelser, risikoen ved pludselig misligholdelse, ikkelineære produkter, "deep out of the money"-positioner, positioner, der udsættes for pludselige prisudsving, og andre risici, som de interne modeller måske ikke tager tilstrækkelig højde for. De stød, som modellerne udsættes for, skal afspejle porteføljernes art og den tid, som det kan tage at afdække eller styre risici under vanskelige markedsforhold.

h) Instituttet skal som led i sin regelmæssige interne revision foretage en uafhængig gennemgang af sine interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel.

2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktions aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:

a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende

b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende

c) den proces, som instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner

▼B

d) de risici, der tages højde for i risikoberegningsmodellen, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsmetoderne

e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelationsskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, og hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig

f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne model, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige

g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af backtesting, som foretages med henblik på at vurdere modellernes nøjagtighed.

3. I takt med udviklingen af teknikker og bedste praksis skal institutterne anvende disse i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel.

Artikel 369

Intern validering

1. Institutterne skal indføre procedurer, der sikrer, at alle de af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter med passende kvalifikationer, som ikke deltager i udviklingen af modellerne, for at sikre, at de er velfungerende og tager tilstrækkelig højde for alle væsentlige risici. Denne validering skal foretages i forbindelse med den interne models udvikling, og når der foretages væsentlige ændringer heraf. Valideringen skal foretages med regelmæssige mellemrum, og navnlig i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne model ikke længere er hensigtsmæssig. I takt med den løbende udvikling af teknikker og bedste praksis for intern validering skal institutterne anvende disse. Valideringen af den interne model må ikke begrænses til backtesting, men skal som et minimum omfatte følgende:

a) test, der viser, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes

b) institutterne skal ud over de obligatoriske backtestingprogrammer også iværksætte egne modelvalideringstest, herunder backtesting, af de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer

c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne model kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici.

▼B

2. Instituttet skal foretage backtesting på grundlag af både faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien.

Afdeling 3

Særlige krav vedrørende modeller for specifik risiko

Artikel 370

Krav vedrørende modeller for specifik risiko

Interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko og interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde følgende yderligere krav:

a) De skal forklare porteføljens historiske prisudvikling.

b) De skal tage højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen.

c) De skal være robuste over for ugunstige ændringer i forudsætninger.

d) De skal valideres gennem backtesting, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis instituttet gennemfører en sådan backtesting på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsistent vis.

e) De skal tage højde for navnerelateret basisrisiko og skal særlig være følsomme over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner.

f) De skal tage højde for risikoen for uforudsete begivenheder.

Artikel 371

Undtagelser fra modeller for specifik risiko

1. Et institut kan vælge fra beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko ved en intern model at undtage de positioner, for hvilke det opfylder et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i henhold til artikel 332, stk. 1, litra e), eller artikel 337, bortset fra de positioner, der er omfattet af metoden i artikel 377.

2. Et institut kan vælge ikke at tage højde for misligholdelses- og migreringsrisici for handlede gældsinstrumenter i sin interne model, når det indregner disse risici gennem de krav, der er fastsat i afdeling 4.

▼B

Afdeling 4

Intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Artikel 372

Krav om en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Et institut, der anvender en intern model til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter, skal også have en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko for at tage højde for misligholdelses- og migreringsrisiko vedrørende dets handelsbeholdningspositioner, som er forøget i forhold til de risici, der er indregnet i value-at-risk-værdien som anført i artikel 365, stk. 1. Instituttet skal dokumentere, at dets interne model opfylder følgende standarder under antagelse af et konstant risikoniveau, og at den om nødvendigt bliver tilpasset for at tage højde for virkningerne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer:

a) Den interne model gør det muligt at foretage en relevant sondring mellem risici og nøjagtige og konsistente estimater af forøget misligholdelses- og migreringsrisiko.

b) Den interne models estimater af potentielle tab spiller en væsentlig rolle i instituttets risikostyring.

c) De markedsdata og den opgørelse af positioner, der anvendes i den interne model, er ajourført og underkastes en passende kvalitetsvurdering.

d) Kravene i artikel 367, stk. 3, artikel 368, artikel 369, stk. 1, og artikel 370, litra b), c), e) og f), er opfyldt.

EBA udsteder retningslinjer om kravene i artikel 373-376.

Artikel 373

Område for den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

Den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal omfatte alle positioner, der er omfattet af et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik renterisiko, herunder positioner, der er omfattet af et kapitalkrav i relation til specifik risiko på 0 % i henhold til artikel 336, men ikke securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater.

Instituttet kan med de kompetente myndigheders tilladelse vælge konsistent at indregne alle positioner i noterede aktier og positioner i derivater baseret på noterede aktier. Tilladelsen gives, hvis dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå instituttet internt måler og styrer risici.

▼B

Artikel 374

Parametre for den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Institutterne skal anvende den interne model til at beregne en værdi, som måler de tab, der opstår som følge af misligholdelse og migrering mellem interne eller eksterne ratings med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år. Institutterne skal beregne denne værdi mindst en gang om ugen.

2. Korrelationsestimater skal understøttes af en analyse af objektive data med pålidelige standarder. Den interne model skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationer. Koncentrationer, som kan opstå inden for og på tværs af produktklasser i stresssituationer, skal også afspejles.

3. Den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal tage højde for virkningen af korrelationen mellem misligholdelses- og migreringshændelser. Virkningen af diversificeringen mellem på den ene side misligholdelses- og migreringshændelser og på den anden side andre risikofaktorer skal ikke afspejles.

4. Den interne model baseres på forudsætningen om et konstant risikoniveau over etårsperioden, hvilket indebærer, at bestemte individuelle positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen, som i løbet af likviditetshorisonten har været udsat for misligholdelser eller migreringer, ved likviditetshorisontens udløb føres tilbage til det oprindelige risikoniveau. Alternativt kan et institut vælge, at en position forudsættes konstant for en etårig periode.

5. Likviditetshorisonter fastsættes efter den tid, der medgår til salg af positionen eller afdækning af alle væsentlige prisrisici i stresssituationer, idet der tages særlig hensyn til positionens størrelse. Likviditetshorisonter skal afspejle faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systematiske og idiosynkratiske stresssituationer. Likviditetshorisonter skal måles på grundlag af konservative skøn og være tilstrækkeligt lange, således at salget eller afdækningen i sig selv ikke væsentligt kan påvirke den pris, hvortil salget eller afdækningen foretages.

6. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorisont for en position eller gruppe af positioner gælder en minimumsgrænse på tre måneder.

7. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorisont for en position eller gruppe af positioner tages der højde for et instituts interne praksis vedrørende værdiansættelsesjusteringer og behandlingen af statiske positioner. Når et institut fastsætter likviditetshorisonter for grupper af positioner frem for individuelle positioner, skal kriterierne for grupper af positioner defineres på en måde, der meningsfuldt afspejler likviditetsforskellene. Likviditetshorisonterne for koncentrerede positioner skal være længere, eftersom det kræver længere tid at afvikle sådanne positioner. Likviditetshorisonten for et "securitisation warehouse" skal afspejle den tid, der medgår til at opbygge, sælge og securitisere aktiverne eller afdække væsentlige risikofaktorer i stresssituationer.

▼B

Artikel 375

Indregning af afdækning i den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Risikoafdækning kan indgå i et instituts interne model til indregning af forøgede misligholdelses- og migreringsrisici. Positioner kan modregnes, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument. Afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme låntager samt lange og korte positioner med forskellige udstedere kan i nogle tilfælde kun indregnes ved at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter. Institutterne skal tage højde for virkningen af væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og likviditetshorisonten, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem instrumenterne. Et institut skal kun tage højde for en afdækning, hvis den kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

2. For positioner, som afdækkes via dynamiske afdækningsstrategier, kan tilbagejustering af afdækningen inden for den afdækkede positions likviditetshorisont indregnes, forudsat at instituttet:

a) vælger at modelberegne tilbagejusteringen af afdækningen ensartet for den relevante gruppe positioner i handelsbeholdningen

b) påviser, at indregningen af de tilbagejusterede tal forbedrer risikomålingen

c) påviser, at markederne for de instrumenter, der anvendes til afdækning, er tilstrækkeligt likvide til at sikre, at denne tilbagejustering også kan foretages i stresssituationer. Eventuelle restrisici, der følger af de dynamiske afdækningsstrategier, skal indregnes i kapitalgrundlagskravet.

Artikel 376

Særlige krav til den interne model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko

1. Den interne model til indregning af forøget misligholdelses- og migreringsrisiko skal tage højde for den ikkelineære effekt af optioner, strukturerede kreditderivater og andre positioner med væsentlig ikkelineær udvikling hvad angår prisudsving. Instituttet skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med sådanne produkter.

2. Den interne model skal være baseret på objektive og ajourførte data.

▼B

3. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, herunder med henblik på risikomålingssystemet, skal institutterne navnlig træffe samtlige følgende foranstaltninger:

a) sikre, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af deres systematiske risikofaktorer

b) gennemføre en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarioanalyser, til vurdering af den interne models kvalitative og kvantitative egenskaber især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test må ikke være begrænset af historiske erfaringer

c) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.

4. Den interne model skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.

5. Institutterne skal dokumentere deres interne modeller, således at deres korrelations- og andre modelantagelser er klare for de kompetente myndigheder.

6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de tilgængelige data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Afdeling 5

Intern model for korrelationshandel

Artikel 377

Krav til en intern model for korrelationshandel

1. De kompetente myndigheder giver de institutter, der må anvende en intern model for den specifikke risiko vedrørende gældsinstrumenter, og som opfylder kravene i stk. 2-6 i nærværende artikel og i artikel 367, stk. 1 og 3, artikel 368, artikel 369, stk. 1, og artikel 370, litra a), b), c), e) og f), tilladelse til at anvende en intern model vedrørende kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen i stedet for kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 338.

▼B

2. Institutterne anvender denne interne model til at beregne en værdi, som i tilstrækkelig grad indregner alle prisrisici med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år baseret på et konstant risikoniveau og efter behov justeret for at tage højde for betydningen af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer. Institutterne skal beregne denne værdi mindst en gang om ugen.

3. Den i stk. 1 omhandlede model skal i tilstrækkelig grad tage højde for følgende risici:

a) den kumulerede risiko som følge af flere misligholdelser, herunder rangordningen af misligholdelser i trancheopdelte produkter

b) kreditspændsrisiko, herunder gamma- og cross-gamma-effekter

c) volatiliteten i implicitte korrelationer, herunder den indbyrdes påvirkning mellem spænd og korrelationer

d) basisrisiko, herunder begge af følgende:

   i) basisrisikoen mellem spænd på et indeks og de enkeltpapirer, som det består af

   ii) basisrisikoen mellem den implicitte korrelation i et indeks og skræddersyede porteføljer

e) inddrivelsesratens volatilitet, da den vedrører inddrivelsesraternes tendens til at påvirke trancheprisерne

f) risikoen for skred i risikoafdækning og potentielle omkostninger ved rebalancering af sådanne risikoafdækninger, i det omfang risikomålingen omfatter effekter fra dynamisk risikoafdækning

g) andre væsentlige prisrisici vedrørende positioner i korrelationshandelsporteføljen.

4. Et institut skal anvende tilstrækkelige markedsdata i den i stk. 1 omhandlede model til at sikre, at den fuldt ud tager højde for de fremtrædende risici, der er forbundet med disse eksponeringer, i sin interne metode i overensstemmelse med kravene i denne artikel. Det skal over for den kompetente myndighed gennem backtesting eller ved andre egnede metoder kunne dokumentere, at dets model i tilstrækkelig grad kan forklare de historiske prisudsving for disse produkter.

Instituttet skal have egnede politikker og procedurer til at adskille de positioner, for hvilke det har tilladelse til at indregne dem i kapitalgrundlagskravet i henhold til denne artikel, fra andre positioner, for hvilke det ikke har en sådan tilladelse.

▼B

5. For så vidt angår porteføljen af alle positioner, der er omfattet af den i stk. 1 omhandlede model, skal instituttet jævnligt anvende et sæt på forhånd fastsatte stressscenarier. Disse stressscenarier skal undersøge, hvorledes stress påvirker misligholdelsesraterne, inddrivelsessatserne, kreditspænd, basisrisiko, korrelationerne og andre relevante risikofaktorer vedrørende korrelationshandelsporteføljen. Instituttet skal mindst en gang om ugen afvikle stressscenarier og mindst en gang i kvartalet aflægge rapport til de kompetente myndigheder om resultaterne, herunder sammenligninger med instituttets kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med denne artikel. I alle tilfælde, hvor stresstestresultaterne i væsentlig grad overstiger kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen, skal dette hurtigst muligt indberettes til de kompetente myndigheder. EBA udsteder retningslinjer for afviklingen af stressscenarier i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen.

6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de tilgængelige data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

AFSNIT V

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL AFVIKLINGSRISIKO

Artikel 378

Afviklings-/leveringsrisiko

For transaktioner, hvor gældsinstrumenter, aktier, udenlandsk valuta og råvarer, eksklusive genkøbstransaktioner og samt udlån og indskud af værdipapirer eller råvarer, stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal et institut beregne prisforskellen.

Prisforskellen beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument, den pågældende aktie, udenlandske valuta eller råvare og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab.

Instituttet skal gange prisforskellen med den relevante faktor i højre kolonne i tabel 1, hvorved instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko fremkommer.

Tabel 1

Antal arbejdsdage efter afviklingsdatoen	(%)
5-15	8
16-30	50
31-45	75
46 eller flere	100

▼B

Artikel 379

Leveringsrisiko (free deliveries)

1. Et institut skal have et kapitalgrundlag som fastsat i tabel 2, hvis

a) det har betalt for værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer før levering, eller hvis det har leveret værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer, før det har modtaget betaling herfor

b) der ved grænseoverskridende transaktioner er forløbet én dag eller mere, siden betalingen eller leveringen er foretaget.

Tabel 2

Kapitalbehandling i forbindelse med leveringsrisiko (free deliveries)

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4
Transaktions-type	Indtil første aftalte betaling/ del-levering	Fra første aftalte betaling/dellevering indtil fire dage efter den anden aftalte betaling/ dellevering	Fra fem arbejdsdage efter den anden aftalte betaling/delle-vering indtil trans-aktionens endelige afslutning
Leverings-risiko (free delivery)	Intet kapital-krav	Behandles som eksponering	Behandles som en eksponeringsrisiko vægtet med 1 250 %

2. Med henblik på risikovægtning i forbindelse med leveringsrisiko (free delivery), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, kan et institut, der benytter IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 3, fastsætte sandsynligheden for misligholdelse (PD) for modparter, mod hvem det ikke har andre eksponeringer uden for handelsbeholdningen, på grundlag af modpartens eksterne rating. Institutter, der anvender egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD), kan anvende LGD som fastsat i artikel 161, stk. 1, på leveringsrisiko (free delivery), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, forudsat at de anvender det på alle sådanne eksponeringer. Alternativt kan et institut, der anvender IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 2, anvende risikovægtene for standardmetoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, forudsat at det anvender dem på alle sådanne eksponeringer, eller kan anvende en 100 % risikovægt på alle sådanne eksponeringer.

Hvis beløbet fra en positiv eksponering, der stammer fra en transaktion med leveringsrisiko (free delivery), ikke er væsentligt, kan institutterne anvende en risikovægt på 100 % på disse eksponeringer, undtagen hvis der kræves en risikovægt på 1 250 % i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1.

3. Som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1 250 % på leveringsrisiko (free delivery) i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1, kan institutterne fradrage den overførte værdi plus den aktuelle positive værdi af disse eksponeringer fra egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

▼B

Artikel 380

Dispensation

Hvis der sker et omfattende svigt i et afviklingssystem, et clearingsystem eller en CCP, kan de kompetente myndigheder dispensere fra kapitalgrundlagskravene, der er beregnet som beskrevet i artikel 379 og 379, indtil fejlen er udbedret. Undlader en modpart i denne situation at afvikle en handel, anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen.

AFSNIT VI

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL KREDITVÆRDIJUSTERINGSRISIKO

Artikel 381

Definition af kreditværdijustering

I dette afsnit og i afsnit II, kapitel 6, forstås ved "kreditværdijustering" eller "CVA" en justering i forhold til værdiansættelsen på midtmarkedet af porteføljen af transaktioner med en modpart. Justeringen afspejler den aktuelle markedsværdi af modpartens kreditrisiko for instituttet, men afspejler ikke den aktuelle markedsværdi af instituttets kreditrisiko for modparten.

Artikel 382

Anvendelsesområde

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med dette afsnit for alle OTC-derivater inden for alle sine forretningsområder, undtagen kreditderivater, der begrænser de risikovægtede poster for kreditrisiko.

2. Et institut skal indregne værdipapirfinansieringstransaktioner ved beregningen af kapitalgrundlagskravene som omhandlet i stk. 1, hvis den kompetente myndighed finder, at instituttets kreditværdijusteringsrisiko som følge af disse transaktioner er væsentlig.

3. Transaktioner med en kvalificerende central modpart og en kundes transaktioner med et clearingmedlem, når clearingmedlemmet fungerer som formidler mellem kunden og en kvalificerende central modpart, og transaktionerne indebærer en handelseksponering af clearingmedlemmet over for den kvalificerende centrale modpart, er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

4. Følgende transaktioner er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko:

▼B

a) transaktioner med ikkefinansielle modparter som defineret i artikel 2, nr. 9, i forordning (EU) nr. 648/2012 eller med ikkefinansielle modparter, der er etableret i et tredjeland, når disse transaktioner ikke overstiger clearinggrænseværdien som fastsat i artikel 10, stk. 3 og 4, i nævnte forordning.

b) koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, medmindre medlemsstaterne vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, i hvilket tilfælde de kompetente myndigheder kan kræve, at disse koncerninterne transaktioner mellem de strukturelt adskilte institutter medtages i kapitalgrundlagskravene

c) transaktioner med modparter som omhandlet i artikel 2, nr. 10, i forordning (EU) nr. 648/2012 og omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 89, stk. 2, i nævnte forordning, indtil disse overgangsbestemmelser ophører med at være gældende

▼C2

d) transaktioner med modparter som omhandlet i artikel 1, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 648/2012 og transaktioner med modparter, for hvilke artikel 114, stk. 4, og artikel 115, stk. 2, i nærværende forordning fastsætter en risikovægt på 0 % for eksponeringer mod disse modparter.

▼B

Fritagelsen fra kreditværdijusteringskravet for de transaktioner, der er omhandlet i litra c) i nærværende artikel, som indgås i overgangsperioden fastsat i artikel 89, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, gælder for løbetiden af den pågældende transaktions kontrakt.

▼C2

Ophører et institut for så vidt angår litra a) med at være fritaget på grund af overskridelse af grænseværdien for fritagelsen eller på grund af en ændring af grænseværdien for fritagelsen, forbliver udestående kontrakter fritaget indtil deres forfaldstidspunkt.

▼B

5. EBA foretager senest den 1. januar 2015 og derefter hvert andet år en gennemgang på baggrund af den internationale reguleringsmæssige udvikling og herunder om mulige metoder til kalibrering af og tærskelværdier for anvendelse af kreditværdijusteringsændringer på ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland.

EBA udarbejder i samarbejde med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne for udelukkelse af transaktioner med ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder inden for seks måneder efter datoen for den i første afsnit omhandlede gennemgang.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010

▼B

Artikel 383

Avanceret metode

1. Et institut, der har tilladelse til at anvende en intern model vedrørende den specifikke risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, jf. artikel 363, stk. 1, litra d), skal for alle transaktioner, for hvilke det har tilladelse til at anvende metoden med en intern model til bestemmelse af eksponeringsværdien for den tilknyttede modpartsrisiko i henhold til artikel 283, bestemme kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved at modelberegne virkningen af ændringer i modparternes kreditspænd på kreditværdijusteringerne for alle modparterne i disse transaktioner, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indgå i henhold til artikel 386.

Et institut skal anvende sin interne model til bestemmelse af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner og anvende et 99 % konfidensinterval og en tidagesækvivalent ihændehaverperiode. Den interne model skal anvendes på en sådan måde, at den simulerer ændringer i modparters kreditspænd, men ikke modelberegner følsomheden af kreditværdijusteringer for ændringer i andre markedsfaktorer, herunder ændringer i værdien af referenceaktivet, råvaren, valutaen eller derivatets rentesats.

Kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart beregnes efter følgende formel:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max\left\{0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

hvor:

t_i = tidspunktet for den i'te værdiansættelse begyndende fra $t_0 = 0$

t_T = den længste kontraktfastsatte forfaldstid på tværs af nettinggrupperne med modparten

s_i = modpartens kreditspænd ved restløbetiden t_i, der anvendes til at beregne modpartens kreditværdijustering. Hvis der foreligger oplysninger om modpartens "credit default swap spread", skal instituttet anvende dette spænd. Hvis der ikke foreligger oplysninger om "credit default swap spread", skal et institut anvende et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region

LGD_{MKT} = tab givet modpartens misligholdelse baseret på spænd for et markedsinstrument tilhørende modparten, hvis der findes et modpartsinstrument. Hvis der ikke findes et modpartsinstrument, skal det baseres på et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region.

▼B

Den første faktor i summen er en tilnærmet værdi for den markedsudledte implicitte sandsynlighed for misligholdelse mellem tidspunkterne t_{i-1} og t_i

EE_i = den forventede eksponering mod modparten på værdiansættelsestidspunktet t_i, idet eksponeringer vedrørende forskellige nettinggrupper for en sådan modpart adderes, og idet den længste løbetid for hver nettinggruppe fastlægges på grundlag af den længste kontraktfastsatte løbetid inden for nettinggruppen. Et institut skal anvende den i stk. 3 beskrevne metode i tilfælde af marginhandel, hvis instituttet anvender EPE-værdien som omhandlet i artikel 285, stk. 1, litra a) eller b), i forbindelse med denne form for handel

D_i = den misligholdelsesrisikofrie diskonteringsfaktor på tidspunktet t_i, hvor $D_0 = 1$.

2. Ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for en modpart baserer et institut alt input til sin interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter på en af følgende formler, alt efter det enkelte tilfælde:

a) Hvis modellen er baseret på fuld revurdering, anvendes formlen i stk. 1 direkte.

b) Hvis modellen er baseret på kreditspændsfølsomheder for specifikke restløbetider, baserer et institut hver kreditspændsfølsomhed ("Regulatory CS01") på følgende formel:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

For det sidste tidsinterval i = T er formlen følgende:

$$Regulatory\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) Hvis modellen anvender kreditspændsfølsomheder over for parallelle ændringer i kreditspænd, anvender et institut følgende formel:

$$Regulatory\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) Hvis modellen anvender sekundære følsomheder for ændringer i kreditspænd (spread gamma), beregnes de pågældende gamma efter formlen i stk. 1.

3. Et institut, der anvender EPE-værdien for OTC-derivater med sikkerhedsstillelse, jf. artikel 285, stk. 1, litra a) eller b), skal ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 både

a) antage en konstant EE-profil og

b) sætte EE til den faktiske forventede eksponering som beregnet i henhold til artikel 285, stk. 1, litra b), for en løbetid på eller over:

i) halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen

ii) den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.

4. Et institut, der af den kompetente myndighed i henhold til artikel 283 har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til at beregne eksponeringsværdier for størstedelen af sine aktiviteter, men som anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, for mindre porteføljer, og som har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller for markedsrisiko i forbindelse med specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter i henhold til artikel 363, stk. 1, litra d), kan med de kompetente myndigheders tilladelse beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 for de nettinggrupper, der ikke er omfattet af metoden med interne modeller. De kompetente myndigheder giver kun denne tilladelse, hvis instituttet anvender den i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, omhandlede metode på et begrænset antal mindre porteføljer.

Ved en beregning i henhold til foregående afsnit, og hvis metoden med interne modeller ikke giver en forventet eksponeringsprofil, skal et institut både:

a) antage en konstant EE-profil og

b) sætte EE til eksponeringsværdien som beregnet efter metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, eller metoden med interne modeller for en løbetid på eller over:

i) halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen

ii) den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.

▼B

5. Et institut fastlægger i henhold til artikel 364, stk. 1, og artikel 365 og 367 kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko som summen af value-at-risk uden for og i stresssituationer; denne beregnes som følger:

a) For value-at-risk uden for stresssituationer anvendes de aktuelle parameterkalibreringer for den forventede eksponering, jf. artikel 292, stk. 2, første afsnit.

b) For value-at-risk i stresssituationer anvendes EE-profiler for den fremtidige modpart i forbindelse med kalibrering i stresssituationer, jf. artikel 292, stk. 2, andet afsnit. Stressperioden for kreditspændsparametrene skal være den alvorligste etårige stressperiode i den treårs stressperiode, der anvendes til eksponeringsparametrene.

▼C2

c) Den multiplikationsfaktor på 3, som benyttes i beregningen af value-at-risk for obligationer og value-at-risk i stresssituationer i overensstemmelse med Artikel 364, stk. 1, skal anvendes ved disse beregninger. EBA kontroller konsekvensen i forbindelse med eventuelle tilsynsmæssige beslutninger om at anvende en højere multiplikationsfaktor end 3 ved beregningen af value-at-risk og value-at-risk i stresssituationer i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Kompetente myndigheder, som anvender en højere multiplikationsfaktor end 3, begrunder dette skriftligt over for EBA.

▼B

d) Beregningen foretages mindst en gang om måneden, og den EE, der anvendes, beregnes med samme hyppighed. Hvis den anvendte hyppighed er mindre end daglig, beregner instituttet med henblik på den beregning, der er anført i artikel 364, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), gennemsnittet for tre måneder.

6. For eksponeringer mod modparter, for hvilke instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter ikke giver et tilnærmet spænd, der er hensigtsmæssigt under hensyn til kriterierne om modpartens rating, branche og region, skal instituttet anvende den i artikel 384 omhandlede metode til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvordan et tilnærmet spænd skal fastlægges i instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter med henblik på at identificere si og LGDMKT som omhandlet i stk. 1

b) antallet og størrelsen af porteføljer, der opfylder kriteriet vedrørende et begrænset antal mindre porteføljer, jf. stk. 4.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 384

Standardmetoden

1. Et institut, der ikke beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for sine modparter i henhold til artikel 383, skal beregne et porteføljerelateret kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart efter følgende formel, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indregnes i henhold til artikel 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

hvor:

h = den etårige risikohorisont (i enheder på et år); h = 1

w_i = den vægt, der gælder for modparten "i".

Modpart "i" tildeles en af de seks w_i-vægte på grundlag af en ekstern kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, jf. tabel 1. For en modpart, for hvilken der ikke foreligger en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, gælder følgende:

a) Et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 3, skal tildele modpartens interne rating en rating efter den eksterne kreditvurdering.

b) Et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 2, skal tildele denne modpart w_i = 1,0 %. Hvis et institut imidlertid anvender artikel 128 til at risikovægte modpartskreditrisikoeksponeringer mod denne modpart, tildeles w_i = 3,0 %

EAD_i^{total} = den samlede værdi af modpart "i"s modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko for den pågældende modpart. Et institut, der anvender en af metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3 og 4, kan som EAD_i^{total} anvende den fuldt justerede eksponeringsværdi i overensstemmelse med artikel 223, stk. 5.

▼B

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, diskonteres eksponeringen ved anvendelse af følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = den fiktive værdi af erhvervede afdækninger i form af "single name credit default swaps" (sammenlagt i tilfælde af mere end en position), der vedrører modpart "i", og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det fiktive beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = den fulde fiktive værdi af en eller flere "index credit default swaps", der er erhvervet som beskyttelse, og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det fiktive beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = vægten for indeksafdækninger.

Et institut bestemmer W_{ind} ved at beregne et vægtet gennemsnit af w_i, der finder anvendelse på de enkelte dele af indekset

M_i = den faktiske løbetid for transaktionerne med modpart "i".

For et institut, der anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, beregnes M_i i overensstemmelse artikel 162, stk. 2, litra g). I denne forbindelse er M_i imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen.

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, er M_i den gennemsnitlige fiktive vægtede løbetid som omhandlet i artikel 162, stk. 2, litra b). I denne forbindelse er M_i imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen

M_i^{hedge} = løbetiden for afdækningsinstrumentet med den fiktive værdi B_i (mængderne M_i^{hedge} B_i lægges sammen, hvis disse udgøres af flere positioner)

▼B

M_{ind} = løbetiden for indeksafdækningen $_{ind}$.

Hvis der er tale om mere end én indeksafdækningsposition, er M_{ind} den fiktivt vægtede løbetid.

2. Hvis en modpart indgår i et indeks, som en "credit default swap", der anvendes til afdækning af modpartsrisiko, er baseret på, kan instituttet trække det fiktive beløb, som vedrører denne modpart i overensstemmelse med dens referenceenhedsvægt, fra det fiktive beløb for "index credit default swaps", og behandle det som en "single name"-afdækning (B_i) for den enkelte modpart, idet løbetiden baseres på indeksets løbetid.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	Vægt w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Artikel 385

Alternativ til anvendelse af kreditværdijusteringsmetoderne til beregning af kapitalgrundlagskravene

Som alternativ til artikel 384 kan institutter, der anvender den oprindelige eksponeringsmetode, jf. artikel 275, for så vidt angår de instrumenter, der er nævnt i artikel 382, stk. 1, og med forbehold af forudgående samtykke fra den kompetente myndighed, anvende en multiplikationsfaktor på 10 på de fremkomne af risikovægtede eksponeringer, når det gælder modpartskreditrisikoen ved disse eksponeringer, i stedet for at beregne kapitalgrundlagskravene for kreditværdijusteringsrisikoen.

Artikel 386

Afdækning, der kan indregnes

1. Afdækning kan kun indgå i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til artikel 383 og 384, hvis den anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisikoen og forvaltes som sådan og er et af følgende:

a) "single name credit default swaps" eller andre tilsvarende afdækningsinstrumenter, som direkte vedrører modparten

▼C2

b) "index credit default swaps", forudsat at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning efter den kompetente myndigheds vurdering afspejles i tilfredsstillende grad i value-at-risk og i value-at-risk i stresssituationer.

▼B

►C2 Det i litra b) omhandlede krav om, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning skal afspejles i value-at-risk og i value-at-risk i stresssituationer, gælder også ◄ i tilfælde, hvor der anvendes en tilnærmet værdi for en modparts spread.

For alle modparter, for hvilke der anvendes en tilnærmet værdi, skal et institut anvende en hensigtsmæssig basistidsrække ud af en repræsentativ gruppe af tilsvarende navne, for hvilke der findes et spread.

Hvis den kompetente myndighed finder, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning ikke afspejles i tilfredsstillende grad, ►C2 skal et institut kun afspejle 50 % af det fiktive beløb for indeksafdækninger i value-at-risk og i value-at-risk i stresssituationer. ◄

Overafdækning af eksponeringerne med "single name credit default swaps" efter metoden i artikel 383 er ikke tilladt.

2. Et institut afspejler ikke andre former for afdækninger af modpartsrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Navnlig kan hverken trancheopdelte eller "nth to default""credit default swaps" eller "credit linked notes" indgå som afdækning ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

3. Afdækning, der indgår i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, indgår ikke i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko som omhandlet i afsnit IV og behandles ikke som kreditrisikoreducerende, bortset fra modpartskreditrisikoen vedrørende samme transaktionsportefølje.

FJERDE DEL

STORE EKSPONERINGER

Artikel 387

Formål

Institutterne overvåger og fører kontrol med deres store eksponeringer i overensstemmelse med denne del.

Artikel 388

Områder, der ikke er omfattet

Denne del finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, som opfylder kriterierne i artikel 95, stk. 1, eller artikel 96, stk. 1.

Denne del finder ikke anvendelse på en koncern på grundlag af dens konsoliderede situation, hvis denne koncern kun omfatter investeringsselskaber som omhandlet i artikel 95, stk. 1, eller artikel 96, stk. 1, samt accessoriske virksomheder og ikke omfatter kreditinstitutter.

▼B

Artikel 389

Definition

I denne del forstås ved "eksponeringer": enhver af de i tredje del, afsnit II, kapitel 2, omhandlede aktivposter og ikkebalanceførte poster, uden anvendelse af risikovægte eller risikograder.

Artikel 390

Beregning af eksponeringers størrelse

1. Eksponeringer, der hidrører fra de i bilag II omhandlede poster, beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6.

2. Institutter, der har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 283, kan anvende denne til beregning af eksponeringers størrelse for genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, margenlån og transaktioner med lang afviklingstid.

3. De institutter, der beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 2, artikel 299 og tredje del, afsnit V, og, alt efter det enkelte tilfælde, i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 5, beregner de handelsbeholdningsrelaterede eksponeringer med de enkelte kunder ved at addere følgende poster:

a) den positive forskel mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde, idet nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i tredje del, afsnit IV, kapitel 2

b) nettoeksponeringen i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- eller aktieinstrumenter

c) eksponeringer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i artikel 299 og 378-380 med den pågældende kunde, idet sådanne eksponeringer beregnes på den måde, der er fastsat i nævnte artikler, hvad angår størrelsen af eksponeringerne.

Med henblik på litra b) beregnes nettoeksponeringen ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale, nedsat med de faktorer, der er omhandlet i artikel 345.

Med henblik på litra b) skal institutterne indføre systemer til overvågning og kontrol af deres emissionsengagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til den næste arbejdsdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder.

Med henblik på litra c) er tredje del, afsnit II, kapitel 3, ikke omfattet af henvisningen i artikel 299.

▼B

4. De samlede eksponeringer med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede eksponeringer og de ikkehandelsbeholdningsrelaterede eksponeringer.

5. Eksponeringerne mod grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere eksponeringerne mod de enkelte kunder i en gruppe.

6. Eksponeringerne omfatter ikke:

a) ved valutatransaktioner: eksponeringer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted

b) ved køb eller salg af værdipapirer: eksponeringer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først

c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre eksponeringer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag

d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradageksponeringer mod institutter, der yder disse tjenester

e) eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget i henhold til artikel 36, 56 og 66.

7. For at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med kunder, som instituttet har eksponeringer med gennem de i artikel 112, litra m) og o), nævnte transaktioner eller gennem andre transaktioner, når der er en eksponering mod underliggende aktiver, skal et institut vurdere de underliggende eksponeringer under hensyntagen til den økonomiske substans i transaktionsstrukturen og de risici, der er forbundet med selve transaktionsstrukturen, for at fastslå, om den udgør en yderligere eksponering.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betingelserne for og metoderne til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de typer eksponeringer, der er nævnt i stk. 7.

b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 391

Definition af institut i forbindelse med store eksponeringer

Med henblik på beregning af størrelsen af eksponeringer i henhold til denne del forstås ved "institut" også enhver offentlig eller privat virksomhed, herunder også en sådan virksomheds filialer, der, hvis den var etableret i Unionen, ville opfylde definitionen på et "institut" og er meddelt tilladelse i et tredjeland, som foreskriver tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.

Artikel 392

Definition af en stor eksponering

En instituts eksponering mod en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Artikel 393

Evne til at identificere og forvalte store eksponeringer

Et institut skal have pålidelige administrative og regnskabsmæssige procedurer og egnede interne kontrolordninger til at identificere, forvalte, overvåge, indberette og registrere alle store eksponeringer og senere ændringer af dem i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 394

Indberetningskrav

1. Et institut indberetter følgende oplysninger om alle store eksponeringer til de kompetente myndigheder, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1.

▼B

Er et institut omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, skal dets 20 største eksponeringer på konsolideret niveau, eksklusive de eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Et institut skal, ud over den i stk. 1 nævnte indberetning oplyse den kompetente myndighed om følgende i forbindelse med sine 10 største eksponeringer på konsolideret niveau mod institutter ►C2 samt sine 10 største eksponeringer på konsolideret niveau mod ureguleredе enheder i den finansielle sektor, som ◄ defineret i artikel 142, stk. 1, nr. 6), inklusive store eksponeringer, som ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1.

a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

b) eksponeringens størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

d) eksponeringens størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1

e) den forventede afvikling af eksponeringen udtrykt som det beløb, der udløber inden for en måned samlet i op til et år, inden for kvartalet samlet i op til tre år, og derefter årligt.

3. Indberetning skal foretages mindst to gange om året.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de ensartede formater for den i stk. 3 omhandlede indberetning, som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, samt vejledning i anvendelsen af disse formater

b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 3 omhandlede indberetning

c) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede indberetning.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

Artikel 395

Begrænsninger for store eksponeringer

1. Et institut må ikke, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, påtage sig en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis størrelse overstiger 25 % af dets justerede kapitalgrundlag. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af eksponeringernes størrelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, må størrelsen af eksponeringen, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets justerede kapitalgrundlag. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU omhandlede politikker og procedurer for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

2. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og under hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktionen i henhold til artikel 399-403 samt resultaterne af udviklingen inden for den grå banksektor og store eksponeringer på EU-plan og på internationalt plan udsteder EBA senest den 31. december 2014 retningslinjer, der fastsætter passende begrænsninger for sådanne eksponeringer sammenlagt eller strengere individuelle begrænsninger for eksponeringer med enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer.

EBA overvejer i sin udarbejdelse af disse retningslinjer, om indførelse af yderligere begrænsninger vil have en væsentlig negativ virkning på risikoprofilen hos institutter, der er etableret i Unionen, på ydelse af kredit til realøkonomien eller på finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion.

Senest den 31. december 2015 vurderer Kommissionen relevansen og virkningen af at fastsætte begrænsninger for eksponeringer med enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer, under hensyntagen til den europæiske og internationale udvikling inden for den grå banksektor og store eksponeringer samt kreditrisikoreduktion i henhold til artikel 399-403. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet rapporten, hvor det er relevant, sammen med et lovgivningsforslag om begrænsninger for eksponeringer mod enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer.

▼B

3. Et institut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1, jf. dog artikel 396.

4. Aktiver, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande, kan behandles som fastsat i stk. 1.

5. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for eksponeringer i instituttets handelsbeholdning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) ikkehandelsbeholdningsrelaterede eksponeringer mod den pågældende kunder eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænse beregnes med reference til det justerede kapitalgrundlag, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et krav om supplerende kapitalgrundlag for overskridelsen af den i stk. 1 fastsatte grænse, der beregnes i henhold til artikel 397 og 398

c) handelsbeholdningseksponeringen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen

d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

I de tilfælde, hvor grænsen er overskredet, skal instituttet straks indberette overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde, og hvor det er relevant, navnet på gruppen af indbyrdes forbundne kunder.

6. I dette stykke alene forstås ved "strukturforanstaltninger": foranstaltninger, der vedtages af en medlemsstat og gennemføres af de relevante kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, indtil ikrafttrædelsen af et lovgivningsforslag, der udtrykkeligt harmoniserer foranstaltninger, der kræver, at kreditinstitutter, som har tilladelse i den pågældende medlemsstat, reducerer deres eksponeringer mod forskellige juridiske enheder, der er afhængige af deres aktiviteter, uanset hvor disse aktiviteter udføres, med henblik på at beskytte indskydere og bevare den finansielle stabilitet.

Uanset nærværende artikels stk. 1, og artikel 400, stk. 1, litra f), kan de kompetente myndigheder, såfremt medlemsstater vedtager national lovgivning, der kræver, at der vedtages strukturforanstaltninger inden for en bankkoncern, kræve, at de institutter i bankkoncernen, hvis indskud er omfattet af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ([1]) eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, ►C1 anvender en grænse for store eksponeringer på under 25 %, men mindst end 15 %, mellem den 28. juni 2013 og den 30. juni 2015, ◄ og 10 % fra den 1. juli 2015, på delkonsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5 om koncerninterne eksponeringer, hvor disse eksponeringer består af eksponeringer mod en enhed, som ikke hører under den samme koncerndel for så vidt angår strukturforanstaltningerne.

([1]) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

▼B

Med henblik på dette stykke skal følgende betingelser være opfyldt:

a) alle enheder, der hører under den samme koncerndel for så vidt angår strukturforanstaltningerne, betragtes som én kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder

b) de kompetente myndigheder anvender en ensartet begrænsning for de eksponeringer, der er omhandlet i første afsnit.

Denne fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed eller udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion.

►C2 7. Før de specifikke strukturforanstaltninger som omhandlet i stk. 6 om store eksponeringer ◄ fastlægges, underretter de kompetente myndigheder Rådet, Kommissionen, de berørte kompetente myndigheder og EBA, mindst to måneder før afgørelsen om at vedtage strukturforanstaltninger offentliggøres, og forelægger relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation om samtlige følgende punkter:

a) anvendelsesområdet for de aktiviteter, der er omfattet af strukturforanstaltningerne

b) en forklaring på, hvorfor sådanne udkast til foranstaltninger anses for at være hensigtsmæssige, effektive og rimelige til at beskytte indskydere

c) en vurdering af foranstaltningernes sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed.

8. Beføjelsen til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at acceptere eller afvise de i stk. 7 nævnte foreslåede nationale foranstaltninger tildeles Kommissionen, der træffer afgørelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 464, stk. 2.

Inden en måned efter at have modtaget underretningen jf. stk. 7 afgiver EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er omhandlet i nævnte stykke. De berørte kompetente myndigheder kan også afgive udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er omhandlet i nævnte stykke.

Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser og hvis der er solid og stærk dokumentation for, at foranstaltningerne vil få negative virkninger på det indre marked, der vejer tungere end fordelene for den finansielle stabilitet, afviser Kommissionen inden to måneder efter at have modtaget underretningen de foreslåede nationale foranstaltninger. Ellers accepterer Kommissionen de foreslåede nationale foranstaltninger for en indledende periode på to år, og foranstaltningerne kan ændres, hvis det er relevant.

Kommissionen afviser kun de foreslåede nationale foranstaltninger, hvis den vurderer, at de foreslåede nationale foranstaltninger får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion eller den fri bevægelighed for kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF.

▼B

Kommissionens vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra EBA og den dokumentation, som er forelagt i overensstemmelse med stk. 7.

Inden udløbet af foranstaltningerne kan de kompetente myndigheder foreslå nye foranstaltninger til forlængelse af anvendelsesperioden med en yderligere periode på to år ad gangen. I så fald underretter de Kommissionen, Rådet, de berørte kompetente myndigheder og EBA. Godkendelse af de nye foranstaltninger er omfattet af proceduren i nærværende artikel. Nærværende artikelberører ikke artikel 458.

Artikel 396

Overholdelse af krav vedrørende store eksponeringer

1. Hvis eksponeringerne i undtagelsestilfælde overstiger den i artikel 395, stk. 1, fastsatte grænse, skal instituttet straks indberette eksponeringens størrelse til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme instituttet en begrænset tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 395, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af instituttets justerede kapitalgrundlag overskrides.

2. Hvis et institut efter artikel 7, stk. 1, på individuelt eller delkonsolideret niveau er fritaget for at opfylde de forpligtelser, der pålægges i denne del, eller bestemmelserne i artikel 9 anvendes, når der er tale om moderinstitutter i en medlemsstat, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af risiciene inden for koncernen.

Artikel 397

Beregning af krav om supplerende kapitalgrundlag vedrørende store eksponeringer i handelsbeholdningen

1. Den i artikel 395, stk. 5, litra b), omhandlede overskridelse beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningseksponering mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som medfører de største krav i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V, og som tilsammen svarer til størrelsen af den i artikel 395, stk. 5, litra a), omhandlede overskridelse.

2. Hvis overskridelsen ikke har varet mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af kravene som omhandlet i stk. 1 for disse dele.

3. Ti dage efter overskridelsen skal dens dele, udvalgt i overensstemmelse med stk. 1, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabel 1 i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V. Kravet om supplerende kapitalgrundlag svarer til summen af kravene i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 299 og tredje del, afsnit V, for disse dele ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2 i tabel 1.

▼B

Tabel 1

Kolonne 1: Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af det justerede kapitalgrundlag)	Kolonne 2: Faktorer
Op til 40 %	200 %
Mellem 40 og 60 %	300 %
Mellem 60 og 80 %	400 %
Mellem 80 og 100 %	500 %
Mellem 100 og 250 %	600 %
Over 250 %	900 %

Artikel 398

Procedurer til at forhindre institutterne i at omgå kravet om supplerende kapitalgrundlag

Institutterne må ikke bevidst omgå kravene om supplerende kapitalgrundlag i artikel 397, som de ellers skulle opfylde for eksponeringer, der overstiger grænserne i artikel 395, stk. 1, når disse eksponeringer har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende eksponeringer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve eksponeringen i tidagesperioden og skabe en ny eksponering.

Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med den virkning, der er nævnt i første afsnit, straks indberettes til de kompetente myndigheder.

Artikel 399

Anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Med henblik på artikel 400-403omfatter "garanti" kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra "credit linked notes".

2. Hvis anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning tillades i henhold til artikel 400-403, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre krav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4, overholdes, jf. dog stk. 3.

3. Benytter et institut sig af artikel 401, stk. 2, er anerkendelsen af finansieret kreditrisikoafdækning underlagt de relevante krav i tredje del, afsnit II, kapitel 3. Med henblik på denne del tager et institut ikke hensyn til den i artikel 199, stk. 5-7, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 402.

4. Institutterne skal så vidt muligt analysere deres eksponeringer med udstedere af en sikkerhedsstillelse, udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 390, stk. 7, for at fastslå eventuelle koncentrerede eksponeringer og, hvis det er relevant, træffe foranstaltninger og indberette eventuelle markante resultater af analysen til den kompetente myndighed.

▼B

Artikel 400

Undtagelser

1. Følgende eksponeringer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 395, stk. 1:

a) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer, centralbanker eller offentlige enheder, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) aktivposter, der udgør fordringer på internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

c) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, og hvor usikrede fordringer på det garantistillende organ ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

d) andre eksponeringer med eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, hvor usikrede fordringer på den enhed, som eksponeringen er mod, eller af hvilken den er garanteret, ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

e) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

f) eksponeringer mod de i artikel 113, stk. 6, eller stk. 7, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2. Eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart

g) aktivposter og andre eksponeringer, som er sikret ved indskud i kontanter i det långivende institut eller i et institut, der er det långivende instituts moder- eller datterselskab

h) aktivposter og andre eksponeringer, som er sikret ved indskudsbeviser, der er udstedt af det långivende institut eller af et institut, som er det långivende instituts moderselskab eller datterselskab, og som er deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket

▼B

i) eksponeringer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, og som klassificeres som ikkebalanceførte poster med lav risiko i bilag I, forudsat at der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 395, stk. 1, fastsatte grænse overskrides

j) handelseksponeringer mod centrale modparter og bidrag til misligholdelsesfonde til centrale modparter

k) eksponeringer i tilknytning til indskudsgarantiordninger i henhold til direktiv 94/19/EF, som opstår ved finansieringen af disse ordninger, hvis de institutter, der er medlemmer af en ordning, har en retlig eller kontraktmæssig forpligtelse til at finansiere ordningen.

Kontanter, der modtages under en "credit linked note" udstedt af instituttet, og en modparts udlån til og indskud i instituttet, der er underlagt en balanceført aftale om netting, der er anerkendt efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, anses for at falde ind under litra g).

2. De kompetente myndigheder kan helt eller delvis fritage følgende eksponeringer:

a) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som defineret i artikel 129, stk. 1, 3og 6

b) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

c) eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har mod sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland; eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart

d) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket

▼B

e) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer mod kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, hvoraf det ene opererer på et ikkekonkurrencemæssigt grundlag og yder eller garanterer lån i henhold til lovgivningsprogrammer eller i henhold til sine vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende eksponeringer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via kreditinstitutter, eller fra garantierne for disse lån

f) aktivposter, der består i fordringer på og andre eksponeringer mod institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta

g) aktivposter, der udgør fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er denomineret i deres nationale valutaer

h) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er denomineret og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er "investment grade"

i) 50 % af ikkebalanceførte remburser med mellemliggende/lav risiko og ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag I, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer

j) garantier, som der foreligger et lovbestemt krav om, og som anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede eksponeringsværdier

k) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer mod anerkendte børser.

3. De kompetente myndigheder kan kun benytte den fritagelse, der er omhandlet i stk. 2, når følgende betingelser er opfyldt:

a) eksponeringets særlige karakter, modparten eller forbindelsen mellem instituttet og modparten fjerner eller reducerer risikoen ved eksponeringen, og

b) en resterende koncentrationsrisiko kan imødegås med andre lige så effektive midler såsom de ordninger, processer og mekanismer, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU

▼B

De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvorvidt de agter at benytte en af de fritagelser, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med litra a) og b) i nærværende stykke og hører EBA om dette valg.

Artikel 401

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Til beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, kan et institut benytte den fuldt justerede størrelse af eksponeringen som beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).

2. Et institut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af LGD og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, kan med de kompetente myndigheders tilladelse indregne virkningerne af finansiel sikkerhedsstillelse ved beregning af eksponeringers størrelse med henblik på artikel 395, stk. 1.

De kompetente myndigheder giver kun den i foregående afsnit omhandlede tilladelse, hvis instituttet kan foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres eksponeringer adskilt fra andre LGD-relevante aspekter.

Estimater foretaget af instituttet skal være tilstrækkeligt egnede til at nedsætte størrelsen af eksponeringerne med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 395.

Har et institut fået tilladelse til at benytte egne estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse, skal det gøre dette på konsistent vis efter den fremgangsmåde, der er blevet anvendt ved beregningen af kapitalkrav i overensstemmelse med denne forordning.

Institutter, der har tilladelse til at anvende egne estimater af LGD og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, og som ikke beregner størrelsen af deres eksponeringer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan anvende den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 403, stk. 1, litra b), til beregning af størrelsen af eksponeringer.

3. Et institut, som anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller har tilladelse til at anvende den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.

Disse regelmæssige stresstest, som er omhandlet i første afsnit skal afdække risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

▼B

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af sådanne risici.

Viser en regelmæssig stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan indregnes ved beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, reduceres tilsvarende.

Institutter som omhandlet i første afsnit skal inkludere følgende i deres strategier for reduktion af koncentrationsrisici:

a) politikker og procedurer for reduktion af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem eksponeringer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne eksponeringer

b) politikker og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2

c) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig store indirekte krediteksponeringer, f.eks. mod en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

Artikel 402

Eksponeringer i forbindelse med realkredit

1. Til brug for beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395 kan et institut nedsætte størrelsen af en eksponering eller dele af en eksponering, der er fuldt sikret i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende faste ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

▼C2

a) Medlemsstatens kompetente myndigheder har fastsat en risikovægt på højst 35 % for eksponeringer eller dele af eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendomme i henhold til artikel 124, stk. 2.

▼B

b) Eksponeringet eller dele af eksponeringet er fuldt sikret

   i) ved pant i fast ejendom til beboelse eller

   ii) en udlejet bolig i en lejetransaktion, hvor udlejer har fuld ejendomsret til beboelsesejendommen, og lejeren endnu ikke har benyttet sin købsoption.

c) Kravene i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

▼B

2. Til brug for beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395 kan et institut nedsætte størrelsen af en eksponering eller dele af et eksponering, der er fuldt sikret i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende faste ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Medlemsstatens kompetente myndigheder har fastsat en risikovægt på højst 50 % for eksponeringer eller dele af eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2.

b) Eksponeringen er fuldt sikret

   i) ved pant i kontor- eller forretningsejendomme eller

   ii) i kontor- eller forretningsejendomme, og eksponeringen vedrører ejendomslejetransaktioner.

c) Kravene i artikel 126, stk. 2, litra a), artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

d) Erhvervsejendommen er fuldt opført.

3. Et institut kan behandle en eksponering mod en modpart som følge af en omvendt genkøbsaftale, hvor instituttet af modparten har erhvervet ikkeaccessoriske uafhængige panterettigheder i tredjeparters faste ejendom, som en række enkelteksponeringer mod hver af disse tredjeparter, forudsat at samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Modparten er et institut.

b) Eksponeringen er fuldt sikret ved de panterettigheder i tredjeparternes faste ejendom, som instituttet har erhvervet, og instituttet er i stand til at udøve disse panterettigheder.

c) Instituttet har sikret sig, at kravene i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

d) Instituttet bliver berettiget til de fordringer, som modparten har på tredjeparterne i tilfælde af modpartens misligholdelse, insolvens eller likvidation.

e) Instituttet indberetter den samlede størrelse af eksponeringerne mod hvert af de andre institutter, der behandles i henhold til dette stykke, til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 394.

▼B

Med henblik herpå antager instituttet, at det mod hver af de pågældende tredjeparter har en eksponering, der svarer til størrelsen af den fordring, som modparten har på tredjeparten, i stedet for eksponeringens tilsvarende størrelse mod modparten. Den eventuelt resterende del af eksponeringen mod modparten behandles fortsat som en eksponering mod modparten.

Artikel 403

Substitutionsmetoden

1. Er der af tredjemand stillet sikkerhed for en eksponering med en kunde, eller er en sådan eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et institut:

a) behandle den del af eksponeringen, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået med garantistilleren frem for med kunden, forudsat at den usikrede eksponering mod garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) behandle den del af eksponeringen, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået med tredjeparten frem for med kunden, hvis eksponeringen garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af eksponeringet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Et institut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne del kan et institut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i litra b), første afsnit, men kun når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 92.

2. Hvis et institut gør brug af stk. 1, litra a),

a) og hvis garantien er denomineret i en anden valuta end den, som eksponeringen er denomineret i, skal størrelsen af den eksponering, der anses for dækket, beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af valutamismatch med henblik på ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4

b) skal et mismatch mellem eksponeringens løbetid og risikoafdækningens løbetid behandles i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i tredje del, afsnit II, kapitel 4

c) kan delvis dækning indregnes i overensstemmelse med behandlingen i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

▼B

FEMTE DEL

EKSPONERINGER MOD OVERFØRT KREDITRISIKO

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER FOR DENNE DEL

Artikel 404

Anvendelsesområde

Afsnit II og III finder anvendelse på nye securitiseringer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Afsnit II og III finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitiseringer, hvis nye underliggende eksponeringer er tilføjet eller erstattet efter denne dato.

AFSNIT II

KRAV VEDRØRENDE INVESTORINSTITUTTER

Artikel 405

Tilbageholdelse af udstederens interesse

1. Et institut, der ikke handler som eksponeringsleverende eller organiserende institut eller oprindelig långiver, må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver over for instituttet udtrykkeligt har givet tilsagn om, at det løbende vil tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

Der anses kun at være tale om tilbageholdelse af en væsentlig nettoøkonomisk interesse på mindst 5 % i følgende tilfælde:

a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne

b) i tilfælde af securitiseringer i forbindelse med revolverende eksponeringer, tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts andel på mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi

c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi, når sådanne eksponeringer ellers ville være blevet securitiseret i securitiseringen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede eksponeringer er på mindst 100 ved eksponeringens indgåelse

d) tilbageholdelse af "first loss"-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi

▼B

e) tilbageholdelse af en "first loss"-eksponering på mindst 5 % af hver securitiseret eksponering i securitiseringen.

Den nettoøkonomiske interesse måles ved eksponeringens indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den nettoøkonomiske interesse, inklusive tilbageholdte positioner, kapitalandele eller eksponeringer, må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning og må ikke sælges. Den nettoøkonomiske interesse bestemmes af de ikkebalanceførte posters fiktive værdi.

Kravene om tilbageholdelse må ikke bringes i anvendelse flere gange for samme securitisering.

2. Hvis et moderkreditinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab i Unionen, et blandet finansielt holdingselskab i Unionen eller et af dets datterselskaber som eksponeringsleverende eller organiserende institut securitiserer eksponeringer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation for det tilknyttede moderkreditinstitut i Unionen, det finansielle holdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle holdingselskab i Unionen.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede eksponeringer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i artikel 408 og rettidigt meddeler det eksponeringsleverende eller organiserende institut og moderkreditinstituttet i Unionen eller det finansielle holdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt holdingselskab i Unionen de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 409.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede eksponeringer er eksponeringer mod eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af følgende enheder:

a) centralregeringer eller centralbanker

b) regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder i medlemsstaterne

c) institutter, der er tillagt en risikovægt på 50 % eller derunder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2

d) multilaterale udviklingsbanker.

4. Stk. 1 gælder ikke for transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitiseringspositioner.

▼B

Artikel 406

Rettidig omhu

1. Inden institutterne bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitisering og derefter efter behov, skal de for hver af deres individuelle securitiseringspositioner kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:

a) oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 405, stk. 1, af eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller oprindelige långivere for at angive den nettoøkonomiske interesse, de opretholder på løbende basis i securitiseringen

b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition

c) risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitiseringspositionen

d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitiseringer hos eksponeringsleverende eller organiserende institutter i de relevante underliggende eksponeringsklasser i securitiseringspositionen

e) de eksponeringsleverende eller organiserende institutters eller deres agenters eller rådgiveres erklæringer og afgivelse af oplysninger om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede eksponeringer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer

f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer er baseret på, og de politikker, som det eksponeringsleverende eller organiserende institut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed

g) alle de strukturelle karakteristika ved securitiseringen, som væsentligt vil kunne påvirke udviklingen i instituttets securitiseringsposition, såsom det aftalemæssige "vandfald" og udløsningstærskler i relation til "vandfald", kreditværdighedsforbedringer, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifikke definitioner af misligholdelse.

Institutterne gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitiseringspositioner. Med henblik herpå kan institutterne basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af et ECAI, forudsat at institutterne på anmodning kan godtgøre, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og strukturering af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

2. Institutterne skal, undtagen når de fungerer som eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller oprindelige långivere, indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for

▼B

handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge udviklingen i de underliggende eksponeringer i deres securitiseringspositioner. Hvis det er relevant, skal dette omfatte eksponeringstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsestype og ejer- eller lejerforhold i forbindelse med fast ejendom, frekvensfordelingen af kreditvurderinger eller andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende eksponeringer selv af securitiseringspositioner, skal institutterne ikke kun have de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitiseringstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og udviklingen i de puljer, der ligger til grund for disse securitiseringstrancher.

Institutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitiseringsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal indgå i eller holdes uden for deres handelsbeholdning.

Artikel 407

Supplerende risikovægt

Opfylder et institut ikke i det væsentlige kravene i artikel 405, 406 eller 409 på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på mindst 250 % (og højst 1 250 %) af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til artikel 245, stk. 6, eller artikel 337, stk. 3. Risikovægten forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om rettidig omhu.

De kompetente myndigheder tager hensyn til de i artikel 405, stk. 3, omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, de ellers ville pålægge i henhold til denne artikel hvad angår securitiseringer, for hvilke artikel 405, stk. 3, finder anvendelse.

AFSNIT III

KRAV VEDRØRENDE ORGANISERENDE OG EKSPONERINGSLEVERENDE INSTITUTTER

Artikel 408

Kriterier for långivning

Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal anvende de samme velfunderede og veldefinerede kriterier for långivning i overensstemmelse med kravene i artikel 79 i direktiv 2013/36/EU på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på eksponeringer, der skal indgå i deres egen handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvis det er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de eksponeringsleverende og organiserende institutter.

▼B

I tilfælde, hvor kravene i stk. 1 i denne artikel ikke er opfyldt, kan artikel 245, stk. 1, ikke anvendes af et eksponeringsleverende institut, og dette eksponeringsleverende institut har ikke ret til at udelukke de securitiserede eksponeringer ved beregningen af sine kapitalkrav i henhold til denne forordning.

Artikel 409

Oplysninger til investorer

Institutter, der fungerer som eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter eller oprindelige långivere, skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til artikel 405 om at bibeholde en nettoøkonomiske interesse i securitiseringen. Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og udviklingen i de enkelte underliggende eksponeringer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for en securitiseringseksponering samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende eksponeringer. Med henblik herpå defineres "væsentlige og relevante data" ved securitiseringeksponeringens indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitiseringens karakter.

Artikel 410

Ensartede betingelser for anvendelsen

1. EBA aflægger årligt rapport til Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder har truffet for at sikre, at institutterne overholder kravene i afsnit II og III.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) kravene i artikel 405 og 406, som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition

b) tilbageholdelseskravet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomiske interesse i overensstemmelse med artikel 394 og tilbageholdelsesniveauet

c) kravene om rettidig omhu i artikel 405 for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og

d) kravene i artikel 408 og 409, som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at lette konvergensen af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af artikel 407, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

SJETTE DEL

LIKVIDITET

AFSNIT I

DEFINITIONER OG KRAV VEDRØRENDE LIKVIDITETSDÆKNING

Artikel 411

Definitioner

I denne del forstås ved:

1) "finansiel kunde": en kunde, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:

   a) et kreditinstitut

   b) et investeringsselskab

   c) et SSPE

   d) en CIU

   e) en investeringsordning af den ikkeåbne type

   f) et forsikringsselskab

   g) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

2) "detailindskud": en forpligtelse over for en fysisk person eller en SMV, hvis den fysiske person eller virksomheden hører til detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, og hvis de samlede indskud over for alle sådanne virksomheder på koncernbasis ikke overstiger 1 mio. EUR.

▼B

Artikel 412

Likviditetsdækningskrav

1. Institutterne skal besidde likvide aktiver, hvis samlede størrelse dækker udgående pengestrømme minus indgående pengestrømme i stresssituationer, således at det sikres, at institutterne opretholder likviditetsbuffere, der er tilstrækkelige til at dække eventuelle ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i alvorlige stresssituationer over en periode på 30 dage. I stresssituationer kan institutterne anvende deres likvide aktiver til at dække deres udgående nettopengestrømme.

2. Institutterne må ikke foretage dobbelttælling af indgående pengestrømme og likvide aktiver.

3. Institutterne kan anvende de i stk. 1 omhandlede likvide aktiver til at opfylde deres forpligtelser i stresssituationer, jf. artikel 414.

4. Bestemmelserne i afsnit II finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415.

5. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for likviditetskrav, før de bindende minimumsstandarder for krav til likviditetsdækning er præciseret og indført fuldt ud i Unionen, jf. artikel 460. Medlemsstaterne kan kræve, at indenlandsk godkendte institutter eller en del af disse institutter opretholder et krav til højere likviditetsdækning på op til 100 %, indtil den bindende mimimumsstandard er indført fuldt ud med en sats på 100 %, jf. artikel 460.

Artikel 413

Stabil finansiering

1. Institutterne sikrer, at langsigtede forpligtelser er tilstrækkeligt dækket med forskellige instrumenter til stabil finansiering under både normale omstændigheder og i stresssituationer.

2. Bestemmelserne i afsnit III finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415.

3. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for krav vedrørende stabil finansiering, før de bindende minimumsstandarder for krav vedrørende stabil nettofinansiering er præciseret og indført i Unionen, jf. artikel 510.

Artikel 414

Opfyldelse af likviditetskrav

Hvis et institut ikke opfylder eller ikke forventer at opfylde kravet i artikel 412, stk. 1, eller den generelle forpligtelse i artikel 413, stk. 1, herunder i stressede perioder, skal det straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til den kompetente

▼B

myndighed for snarlig tilbagevenden til overholdelse af artikel 412 eller artikel 413, stk. 1. Indtil instituttet igen opfylder kravet, skal det foretage daglig indberetning af de i afsnit II eller i givet fald afsnit III omhandlede poster ved hver arbejdsdags afslutning, medmindre de kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere indberetningsfrist. De kompetente myndigheder giver kun sådanne tilladelser på grundlag af et instituts individuelle situation og under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De skal overvåge gennemførelsen af planen og om nødvendigt kræve, at gennemførelsen finder sted hurtigere.

AFSNIT II

INDBERETNING AF OPLYSNINGER OM LIKVIDITET

Artikel 415

Indberetningspligt og indberetningsformat

1. Institutterne skal i en enkelt valuta, uanset deres faktiske denomination, til de kompetente myndigheder indberette de poster, der er omhandlet i afsnit II og III, samt deres komponenter, herunder sammensætningen af deres likvide aktiver i henhold til artikel 416. Indtil likviditetskravet i sjette del er fuldt præciseret og gennemført som minimumsstandard i henhold til artikel 460, indberetter institutterne de i afsnit II og bilag III fastsatte poster. Institutterne indberetter de i afsnit III fastsatte poster. Indberetning skal finde sted mindst en gang månedligt for posterne i afsnit II og bilag III og mindst kvartalsvis for posterne i afsnit III.

Indberetningsformaterne skal indeholde alle de nødvendige oplysninger og give EBA mulighed for at vurdere, hvorvidt sikrede udlånstransaktioner og "swap"-transaktioner, der er sikkerhedsstillelse for, når de likvide aktiver, der er nævnt i artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), er opnået ved sikkerhedsstillelse, som ikke opfylder kravene i artikel 416, stk. 1, litra a)-c), er blevet afviklet korrekt.

2. Et institut indberetter separat til de kompetente myndigheder i hjemlandet de i stk. 1 omhandlede poster i nedenstående valuta, når det har:

a) samlede forpligtelser i en anden valuta end den i stk. 1 fastsatte indberetningsvaluta, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, eller

b) en væsentlig filial, jf. artikel 512 i direktiv 2013/36/EU, i et værtsland, der anvender en anden valuta end den i stk. 1 fastsatte indberetningsvaluta.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer. Indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2

▼B

b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

▼C1

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 28. juli 2013, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

▼B

Indtil de bindende likviditetskrav er indført fuldt ud, kan de kompetente myndigheder fortsat tilvejebringe oplysninger via overvågningsredskaber med henblik på at overvåge overholdelsen af eksisterende nationale likviditetsstandarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet giver på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i værtslandet samt EBA de enkelte indberetninger i overensstemmelse med denne artikel.

►C2 5. Kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, giver ◄ på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej følgende myndigheder alle oplysninger, som instituttet har indberettet i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der er omhandlet i stk. 3:

a) de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i de værtslande, hvor der er væsentlige filialer i overensstemmelse med artikel 52 i direktiv 2013/36/EU af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab

b) de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til datterselskaber af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab, samt centralbanken i den samme medlemsstat

c) EBA

d) ECB.

6. De kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et institut, der er et datterselskab af et moderinstitut eller finansielt moderholdingselskab, skal på anmodning rettidigt og ad elektronisk vej give de kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralbanken i den medlemsstat, hvor instituttet er blevet meddelt tilladelse, og EBA alle oplysninger, som instituttet har indberettet i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der er omhandlet i stk. 3.

▼B

Artikel 416

Indberetning af oplysninger om likvide aktiver

1. Institutterne skal indberette oplysninger om følgende som likvide aktiver, medmindre andet fremgår af stk. 2, og kun, hvis de likvide aktiver opfylder betingelserne i stk. 3:

a) kontanter og eksponeringer mod centralbanker, i det omfang disse eksponeringer til enhver tid kan hæves i stresssituationer. For så vidt angår indskud i centralbanker stræber den kompetente myndighed og centralbanken efter at nå til fælles forståelse om, i hvilket omfang disse minimumsreserver kan hæves i stresssituationer

b) andre overdragelige aktiver, der har særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet

c) overdragelige aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af:

   i) en medlemsstats centralregering, en region med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter eller et tredjeland i centralregeringens eller den regionale myndigheds nationale valuta, hvis instituttet har en likviditetsrisiko i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, som det dækker ved at besidde de pågældende likvide aktiver

   ii) centralbanker og offentlige enheder, der ikke tilhører centralregeringen, i centralbankens og den offentlige enheds nationale valuta

   iii) Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Kommissionen og multilaterale udviklingsbanker

   iv) Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme

d) overdragelige aktiver, der har stor likviditet og høj kreditkvalitet

e) standbykreditfaciliteter udbudt af centralbanker i pengepolitisk øjemed, forudsat at disse faciliteter ikke er sikret ved likvide aktiver med undtagelse af likviditetsstøtte i en krisesituation

f) hvis kreditinstituttet tilhører et netværk i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser, lovfastsatte eller vedtægtsmæssige minimumsindskud hos det centrale kreditinstitut og anden vedtægtsmæssig eller kontraktfastsat tilgængelig likvid finansiering fra det centrale kreditinstitut eller institutter, som er medlemmer af det netværk, der er omhandlet i artikel 113, stk. 7, eller som er fritaget i henhold til artikel 10, for så vidt denne finansiering ikke er sikret ved likvide aktiver.

▼B

I afventning af specifikation af en ensartet definition i overensstemmelse med artikel 460 af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet skal institutterne selv i en given valuta identificere overdragelige aktiver med henholdsvis stor og særdeles stor likviditet og af høj og særdeles høj kreditkvalitet. I afventning af specifikation af en ensartet definition kan de kompetente myndigheder under hensyn til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5, udstikke generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af aktiver med stor og særdeles stor likviditet og af høj og særdeles høj kreditkvalitet. Foreligger der ikke sådanne retningslinjer, anvender institutterne gennemsigtige og objektive kriterier til dette formål, herunder nogle af eller samtlige de kriterier, der er nævnt i artikel 509, stk. 3, 4 og 5.

2. Følgende anses ikke for at være likvide aktiver:

a) aktiver, der er udstedt af et kreditinstitut, medmindre de opfylder en af følgende betingelser:

   i) der er tale om obligationer, der kan behandles som fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5, eller instrumenter med sikkerhed i specificerede aktiver, hvis højeste kreditkvalitet er blevet påvist som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5

   ii) der er tale om obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, som ikke er omhandlet i nr. i) i nærværende litra

   iii) kreditinstituttet er blevet oprettet af centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat, og denne regering eller myndighed er forpligtet til at afdække instituttets økonomiske grundlag og opretholde dets levedygtighed i hele dets levetid, eller aktivet garanteres udtrykkeligt af denne regering eller myndighed, eller mindst 90 % af de lån, der ydes af instituttet, direkte eller indirekte garanteres af denne forvaltning, og aktivet anvendes fortrinsvis til at finansiere støttelån, der ydes på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme denne regerings eller myndigheds almene samfundsmæssige målsætninger

b) aktiver, der er stillet som sikkerhed til instituttet ved omvendte genkøbstransaktioner og værdipapirfinansieringstransaktioner, og som kun besiddes af instituttet til afbødning af kreditrisikoen, og som ikke ved lov og kontrakt er tilgængelige for instituttet

c) aktiver udstedt af en af følgende:

   i) et investeringsselskab

   ii) et forsikringsselskab

   iii) et finansielt holdingselskab

   iv) et blandet finansielt holdingselskab

   v) en anden enhed, der udøver en eller flere af de i bilag I til direktiv 2013/36/EU nævnte aktiviteter som hovedaktivitet.

▼B

3. I henhold til stk. 1, skal institutterne indberette aktiver, der opfylder følgende betingelser som likvide aktiver:

a) de er ubehæftede eller står til rådighed i sikkerhedspuljer, der kan anvendes til at skaffe yderligere finansiering under ved aftale bekræftede, men endnu ikke finansierede kreditlinjer, der er til rådighed for instituttet

b) de er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab

c) deres pris er generelt fastsat af markedsdeltagerne og kan let følges på markedet, eller deres pris kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængeligt input, og den afhænger ikke af stærke antagelser, som det typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter

d) de er anerkendt sikkerhedsstillelse for standardlikviditetsoperationer for en centralbank i en medlemsstat eller, hvis de likvide aktiver indehaves for at opfylde udgående pengestrømme i et tredjelands valuta, for centralbanken i det pågældende tredjeland

e) de er noteret på en anerkendt børs, eller de er omsættelige gennem direkte aftaler om salg eller gennem simple genkøbsaftaler på godkendte genkøbsmarkeder. Disse kriterier vurderes separat for hvert marked.

▼C2

De i litra c), d) og e) i første afsnit omhandlede betingelser finder ikke anvendelse på de i stk. 1, litra a), e) og f), omhandlede aktiver.

▼B

Den i litra d) i første afsnit omhandlede betingelse finder ikke anvendelse på likvide aktiver, der besiddes med henblik på at opfylde udgående pengestrømme i en valuta, for hvilken centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse er defineret særdeles snævert. Hvis der er tale om likvide aktiver, der er denomineret i tredjelandsvalutaer, finder denne undtagelse kun anvendelse, hvis tredjelandets kompetente myndigheder anvender den samme eller en tilsvarende undtagelse.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 1, 2 og 3, og indtil der foreligger en præcisering af det bindende likviditetskrav, jf. artikel 460 og stk. 1, andet afsnit i nærværende artikel, indberetter institutterne:

a) andre omsættelige aktiver, der ikke kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom aktier og guld, ud fra gennemsigtige og objektive kriterier, herunder nogle af eller alle kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5

b) andre omsættelige aktiver, der kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom instrumenter med sikkerhed i specificerede aktiver med højeste kreditkvalitet som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5

▼B

c) andre ikkeomsættelige aktiver, der kan godkendes som sikkerhedsstillelse af centralbankerne, såsom gældsfordringer som fastsat af EBA i henhold til kriterierne i artikel 509, stk. 3, 4 og 5.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder de i stk. 3, andet afsnit, nævnte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i tredje afsnit omhandlede tekniske standarder kan institutterne vedblive med at anvende den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2014.

6. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 500 mio. EUR i hvert instituts portefølje af likvide aktiver, forudsat at kravene i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, og at CIU'en, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kredit- eller valutarisikoen, kun investerer i likvide aktiver som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

En CIU's anvendelse (eller potentielle anvendelse) af derivater til afdækning af risici ved godkendte investeringer forhindrer ikke den pågældende CIU i at opnå godkendelse. Hvor værdien af CIU'ens aktier eller andele ikke regelmæssigt opgøres til markedsværdi af de i artikel 418, stk. 4, litra a) og b), omhandlede tredjeparter, og den kompetente myndighed ikke finder, at et institut har udviklet robuste metoder og processer til en sådan opgørelse som omhandlet i artikel 418, stk. 4, første afsnit, betragtes aktier eller andele i den pågældende CIU ikke som likvide aktiver.

7. Er et likvidt aktivt ikke længere omfattet af beholdningen af likvide aktiver, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage. Ophører et likvidt aktiv i en CIU med at være omfattet af behandlingen i stk. 6, kan aktierne eller andelene dog vedblive med at anses for et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage, forudsat at de pågældende aktiver ikke udgør mere end 10 % af CIU'ens samlede aktiver.

Artikel 417

Operationelle krav vedrørende beholdninger af likvide aktiver

Institutterne indberetter som likvide aktiver kun beholdninger af likvide aktiver, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) de er tilstrækkelig diversificerede. Diversificering er ikke et krav med hensyn til aktiver, der svarer til artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c)

▼B

b) det er retligt og i praksis umiddelbart muligt til enhver tid inden for de næste 30 dage at realisere dem ved en aftale om direkte salg eller gennem en simpel genkøbsaftale på godkendte genkøbsmarkeder for at opfylde forfaldne forpligtelser. Likvide aktiver omhandlet i artikel 416, stk. 1, litra c), som besiddes i tredjelande, hvor der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikkekonvertible valutaer, anses kun for at kunne realiseres, hvis de svarer til udgående pengestrømme i det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta, medmindre instituttet kan påvise over for de kompetente myndigheder, at det i tilstrækkeligt omfang har afdækket den hermed forbundne valutarisiko

c) de likvide aktiver kontrolleres af en likviditetsstyringsfunktion

►C2 d) en del af de likvide aktiver undtagen dem, der er omhandlet i artikel 416, stk. 1, litra a), c), e) og f), realiseres jævnligt ◄ og mindst en gang om året ved aftaler om direkte salg eller gennem simpelt genkøb på et godkendt genkøbsmarked med følgende formål:

i) at teste adgangen til markedet for disse aktiver

ii) at teste effektiviteten af procedurerne for realisering af aktiver

iii) at teste anvendeligheden af aktiverne

iv) at mindske risikoen for negativ signalvirkning i stresssituationer

e) prisrisikoen i tilknytning til aktiverne kan afdækkes, men de likvide aktiver skal være omfattet af egnede interne ordninger, der sikrer, at de er let tilgængelige til likviditetsformål, når det er nødvendigt, og navnlig at de ikke anvendes i andre løbende transaktioner, herunder:

i) afdækning eller andre handelsstrategier

ii) kreditforbedringer i strukturerede transaktioner

iii) dækning af driftsomkostninger

f) denomineringen af de likvide aktiver stemmer overens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fradrag af indgående pengestrømme.

Artikel 418

Værdiansættelse af likvide aktiver

1. Likvide aktiver indberettes til markedsværdien, idet der foretages passende "haircuts", der som minimum afspejler varigheden, kredit- og likviditetsrisikoen og typiske "repo haircuts" i perioder, hvor markedet befinder sig i en generel stresssituation. Haircuts må ikke være mindre end 15 % for de i artikel 416, stk. 1, litra d), nævnte aktiver. Hvis instituttet afdækker prisrisikoen i tilknytning til et aktiv, skal det tage hensyn til den likviditetsstrøm, der er resultatet af den potentielle afvikling af afdækningen.

▼B

2. I forbindelse med aktier eller andele i CIU'er, jf. artikel 416, stk. 4, foretages haircuts, idet der tages udgangspunkt i de underliggende aktiver som følger:

a) 0 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra a)

b) 5 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra b) og c)

c) 20 % for aktiverne i artikel 416, stk. 1, litra d).

3. Den i stk. 2 omhandlede metode anvendes som følger:

a) har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan CIU'en anvende disse underliggende eksponeringer ved kategoriseringen i henhold til artikel 416, stk. 1, litra a)-d)

b) har instituttet ikke kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, antages det, at CIU'en i det videst mulige omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, investerer i aftagende orden i de aktivtyper, der er nævnt i artikel 416, stk. 1, litra a)-d), indtil det samlede investeringsloft er nået.

4. Institutterne udvikler robuste metoder og processer til beregning og indberetning af markedsværdi og haircuts for aktier eller andele i CIU'er. Kun hvor det over for den kompetente myndighed kan godtgøres, at væsentligheden af eksponeringen ikke berettiger udvikling af deres egne metoder, kan institutterne støtte sig til følgende tredjeparter ved beregning og indberetning af haircuts for aktier eller andele i CIU'er i henhold til metoderne i stk. 3, litra a) og b):

a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar

b) for andre CIU'ers vedkommende, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af de beregninger, der er foretaget af depositaren eller CIU-administrationsselskabet, skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 419

Valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang

1. EBA bedømmer disponibiliteten for institutterne af de i artikel 416, stk. 1, litra b), omhandlede likvide aktiver i de valutaer, der er relevante for institutter, der er etablerede i Unionen.

▼B

2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 412 overstiger de disponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

a) uanset artikel 417, litra f), kan denomineringen af de likvide aktiver stemme uoverens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratrækning af indgående pengestrømme

b) for valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra centralbanken i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet gør det samme, og at den pågældende medlemsstat eller tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav.

3. De i henhold til stk. 2 anvendte undtagelser skal være omvendt proportionale med disponibiliteten af de relevante aktiver. Institutternes dokumenterede behov skal vurderes under hensyntagen til deres evne til ved fornuftig likviditetsstyring at begrænse behovet for disse likvide aktiver og andre markedsdeltageres beholdninger af disse aktiver.

4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 420

Udgående pengestrømme

1. Indtil der foreligger en præcisering af det bindende likviditetskrav, jf. artikel 460, omfatter indberetninger af udgående pengestrømme:

a) det aktuelle beløb til dækning af detailindskud, jf. artikel 421

▼B

b) de aktuelle beløb til dækning af andre forfaldne forpligtelser, som kan kræves udbetalt af de udstedende institutter eller finansieringsgiveren, eller til hvilke der er knyttet en implicit forventning fra finansieringsgiverens side om, at instituttet vil indfri forpligtelsen inden for de næste 30 dage, jf. artikel 422

c) de supplerende udgående pengestrømme som omhandlet i artikel 423

d) det beløb, der inden for de næste 30 dage maksimalt kan trækkes på uudnyttede bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, jf. artikel 424

e) de supplerende udgående pengestrømme, der er konstateret i henhold til stk. 2.

2. Institutterne vurderer regelmæssigt sandsynligheden for og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage for så vidt angår produkter eller tjenester, der ikke falder ind under artikel 422, 423 og -424, og som de leverer eller stiller garanti for eller som potentielle købere ville anse for at være knyttet til dem, herunder bl.a., men ikke kun udgående pengestrømme fra kontrakter som f.eks. andre ikkebalanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser, herunder bl.a., men ikke kun forpligtede finansieringsfaciliteter, uudnyttede lån og forskud til engrosmodparter, bevilgede, men endnu ikke udnyttede realkreditlån, kreditkort, overtræk, planlagte udgående pengestrømme i forbindelse med fornyelse eller forlængelse af nye detail- eller engroslån samt forventede derivatgæld og produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 429 og bilag I. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

Med henblik på denne vurdering tager institutterne særlig hensyn til væsentlige omdømmemæssige skader, der kan opstå, hvis der ikke ydes likviditetsstøtte til sådanne produkter eller tjenester. Institutterne indberetter mindst en gang om året de produkter og tjenester til de kompetente myndigheder, for hvilke sandsynligheden og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme som omhandlet i første afsnit er væsentlig, og de kompetente myndigheder bestemmer, hvilke udgående pengestrømme der skal anses for at være knyttet hertil. De kompetente myndigheder kan anvende en udgående pengestrømssats på op til 5 % på produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 429 og bilag I.

De kompetente myndigheder indberetter mindst en gang om året til EBA de typer produkter eller tjenester, for hvilke de har fastsat udgående pengestrømme på grundlag af indberetningerne fra institutterne. De gør ved denne indberetning også rede for den metode, der er anvendt ved bestemmelsen af de udgående pengestrømme.

Artikel 421

Udgående pengestrømme i forbindelse med detailindskud

1. Institutterne indberetter separat detailindskud, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, og multiplicerer den med mindst 5 %, hvis indskuddet er enten

a) en del af en etableret forbindelse, der gør det særdeles usandsynligt, at indskuddet hæves, eller

▼B

b) indsat på en anfordringskonto, herunder konti, hvorpå der jævnligt indsættes løn.

2. Institutterne multiplicerer andre detailindskud, der ikke er nævnt i stk. 1, med mindst 10 %.

3. Under hensyntagen til lokale indskyderes adfærd, som anbefalet af nationale kompetente myndigheder, udsteder EBA senest den 1. januar 2014 retningslinjer med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af stk. 1 og 2 i tilknytning til identificering af detailindskud, der indebærer forskellige udgående pengestrømme og definitionerne af disse produkter med henblik på anvendelsen af dette afsnit. Der tages i disse retningslinjer højde for sandsynligheden for, at disse indskud giver anledning til udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

4. Uanset stk. 1 og 2, mulitiplicerer institutterne deres detailindskud i tredjelande med en højere procentsats end den i stk. 1 og 2 omhandlede, hvis en sådan procentsats fremgår af sammenlignelige indberetningskrav i de pågældende tredjelande.

5. Institutterne kan fra beregningen af udgående pengestrømme kan udelukke bestemte klart definerede kategorier af detailindskud, hvis instituttet i hvert enkelt tilfælde stringent anvender følgende på hele den pågældende indskudskategori, medmindre der foreligger en begrundet undtagelsessituation for indskyderen:

a) indskyderen må ikke hæve indskuddet inden 30 dage, eller

b) hæves indskuddet inden 30 dage, skal indskyderen betale en dekort, der omfatter rentetabet mellem hævningstidspunktet og det kontraktlige forfaldstidspunkt, samt en væsentlig dekort, der ikke behøver at overstige de renter, der er påløbet for perioden mellem indskudstidspunktet og hævningstidspunktet.

Artikel 422

Udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser

1. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med instituttets egne driftsomkostninger med 0 %.

2. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, som defineret i artikel 192, nr. 3), med:

a) 0 % op til værdien af de likvide aktiver i henhold til artikel 418, hvis de er sikret ved aktiver, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416

b) 100 % over værdien af de likvide aktiver i henhold til artikel 418, hvis de er sikret ved aktiver, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416

▼B

c) 100 % hvis de er sikret ved aktiver, der ikke betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416 med undtagelse af transaktioner omfattet af litra d) og e) i nærværende stykke

d) 25 %, hvis de er sikret ved aktiver, der ikke betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, og långiveren er centralregeringen, en offentlig enhed i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet har fået meddelt tilladelse eller har etableret en filial, eller en multilateral udviklingsbank. Offentlige enheder, der modtager denne behandling, er begrænset til dem, der har en risikovægt på 20 % eller derunder i henhold til kapitel 2, afsnit II, tredje del

e) 0 %, hvis långiveren er en centralbank.

3. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med indskud, som skal opretholdes

a) af indskyderen med henblik på at få adgang til clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende fra instituttet

b) som led i opgavefordeling inden for en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller som et lovbestemt eller vedtægtsmæssigt minimumsindskud foretaget af en anden enhed, der er medlem af samme institutsikringsordning

c) af indskyderen som led i en anden etableret operationel forbindelse end den, der er nævnt i litra a)

d) af indskyderen for at opnå likviditetsudligning og tjenesteydelser fra det centrale kreditinstitut, og hvis kreditinstituttet tilhører et netværk i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser

med 5 % i forbindelse med litra a), i det omfang de er dækket af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, og ellers med 25 %.

Kreditinstitutters indskud i centrale kreditinstitutter, der betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, stk. 1, litra f), ganges 100 % med den udgående pengestrømssats.

4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende som omhandlet i litra a) og d) i stk. 3, omfatter kun sådanne tjenester i det omfang, de leveres som led i en etableret forbindelse, som indskyderen i væsentlig grad er afhængig af. De må ikke blot bestå i korrespondentbank- eller mæglertjenester, og instituttet skal have dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

▼B

I afventning af en ensartet definition af en etableret operationel forbindelse som omhandlet i stk. 3, litra c), udarbejder institutterne selv kriterier med henblik på at identificere en etableret operationel forbindelse, hvor de har dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften, og indberetter disse kriterier til de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan i mangel af en ensartet definition opstille generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af indskud, der opretholdes af indskyderen som led i en etableret operationel forbindelse.

5. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med indskud fra kunder, der ikke er finansielle kunder, i det omfang de ikke er omfattet af stk. 3 og 4, med 40 % og ganger disse forpligtelser, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, med 20 %.

6. Institutterne indregner de ind- og udgående pengestrømme, der forventes inden for perioden på 30 dage i forbindelse med kontrakter opført i bilag II, med alle modparter på nettobasis og ganger dem med 100 %, hvis der er tale om en udgående nettopengestrøm. Nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, ikke indregnes.

7. Institutterne indberetter separat andre forpligtelser, som ikke er omfattet af stk. 1-5.

8. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående procentsats på de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 7, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) indskyderen er:

   i) moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab

   ii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

   iii) et institut omfattet af samme institutsikringsordning, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller

   iv) det centrale institut eller medlem af et netværk, der opfylder kravene i artikel 400, stk. 2, litra d)

b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario

c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af indskyderen uanset artikel 425

d) instituttet og indskyderen er etableret i samme medlemsstat.

▼B

9. De kompetente myndigheder kan fravige betingelserne i stk. 8, litra d), hvis artikel 20, stk. 1, litra b), anvendes. I så fald skal yderligere objektive kriterier som fastsat i den i artikel 460 omhandlede delegerede retsakt opfyldes. Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne lavere udgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b). Opfyldelsen af betingelserne for sådanne lavere udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de yderligere objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 9.

EBA forelægger disse reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen seneste den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 423

Supplerende udgående pengestrømme

1. Sikkerhed, som ikke er i form af aktiver omfattet af artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), og som stilles af instituttet for kontrakter nævnt i bilag II, og kreditderivater tillægges supplerende udgående pengestrømme på 20 %.

2. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle de kontrakter, der er indgået, og hvis kontraktlige betingelser inden for 30 dage efter en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet har ført til udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Hvis de kompetente myndigheder finder sådanne kontrakter væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, svarende til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet, f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre hak. Instituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der måtte opstå som følge af virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets derivattransaktioner, finansieringstransaktioner og andre kontrakter, hvis de er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelser for anvendelsen i tilknytning til begrebet "væsentlige" og metoder til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til markedsværdien af værdipapirer eller andre aktiver, der shortsælges, og som skal leveres inden for perioden på 30 dage, medmindre instituttet ejer de værdipapirer, der skal leveres, eller har lånt dem på betingelser, i henhold til hvilke de først skal leveres tilbage efter de 30 dage, og værdipapirerne ikke udgør en del af instituttets likvide aktiver.

5. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til:

a) den overskydende sikkerhed, instituttet har, som kan opsiges når som helst af modparten

b) den overskydende sikkerhed, der skal tilbageleveres til modparten

c) sikkerhed, der svarer til aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416, som kan erstattes af aktiver, der svarer til aktiver, der ikke kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416 uden kreditinstituttets samtykke.

6. Indskud modtaget som sikkerhed betragtes ikke som forpligtelser med henblik på anvendelsen af stk. 422, men er omfattet af bestemmelserne i denne artikel, hvis det er relevant.

Artikel 424

Udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter

1. Institutterne indberetter udgående pengestrømme i forbindelse med bevilgede kreditfaciliteter og bevilgede likviditetsfaciliteter, som fastlægges som en procentdel af det maksimumsbeløb, der kan udnyttes inden for de næste 30 dage. Dette maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kan vurderes eksklusive eventuelle likviditetskrav i medfør af artikel 420, stk. 2, til ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter, og eksklusive værdien i henhold til artikel 418 af sikkerhed, der skal stilles, hvis instituttet kan genanvende sikkerheden, og hvis sikkerheden er i form af likvide aktiver i henhold til artikel 416. Den sikkerhed, der skal stilles, må ikke være aktiver, der er udstedt af modparten til faciliteten eller en af dens tilknyttede enheder. Hvis instituttet har den nødvendige information til rådighed, bestemmes det maksimumsbeløb, der kan udnyttes for så vidt angår kredit- og likviditetsfaciliteter, som det maksimumsbeløb, der vil kunne udnyttes under hensyntagen til modpartens egne forpligtelser eller den foruddefinerede kontraktbestemte plan for kreditudnyttelse, der forfalder inden for de næste 30 dage.

2. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage, ganges med 5 %, hvis de betragtes som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko.

▼B

3. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage, ganges med 10 %, hvis de opfylder følgende betingelser:

a) de betragtes ikke som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko

b) de er ydet til kunder, der ikke er finansielle kunder

c) de er ikke ydet med henblik på at genfinansiere kunden i situationer, hvor denne ikke kan få opfyldt sine finansieringsbehov på de finansielle markeder.

4. Den bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for en sådan SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, ganges med 10 % i det omfang den overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver.

5. Institutterne indberetter det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 dage. Dette gælder navnlig følgende:

a) andre likviditetsfaciliteter, som instituttet har ydet SSPE'er, end de der er omhandlet i stk. 3, litra b)

b) ordninger, i henhold til hvilke instituttet skal købe eller swappe aktiver fra en SSPE

c) faciliteter, der er udvidet til kreditinstitutter

d) faciliteter, der er udvidet til finansieringsinstitutter og investeringsselskaber.

6. Uanset stk. 5, kan institutter, der er oprettet og støttes af mindst en medlemsstats centralregering eller regionale myndighed, også anvende behandlingen i stk. 2 og 3 på kredit- og likviditetsfaciliteter, der ydes institutter med det ene formål direkte eller indirekte at finansiere støttelån, der kan kvalificeres i de eksponeringsklasser, der er omhandlet i de nævnte stykker. Hvis disse støttelån forlænges gennem et andet institut, der fungerer som mellemled (pass through-lån), ►C2 kan institutterne, uanset artikel 425, stk. 2, litra g), anvende symmetriske ind- og udgående pengestrømme. ◄ Sådanne støttelån må kun kunne ydes til personer, der ikke er finansielle kunder, og på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme almene samfundsmæssige målsætninger fastsat af Unionen og/eller medlemsstatens centralregering eller regionale myndighed. Det må kun være muligt at udnytte sådanne faciliteter efter en med rimelighed forventet ansøgning om et støttelån og ikke ud over det beløb, der er ansøgt om, i forbindelse med en efterfølgende indberetning af anvendelsen af udbetalte midler.

▼B

Artikel 425

Indgående pengestrømme

1. Institutterne indberetter deres indgående pengestrømme. Disse indgående pengestrømme er de indgående pengestrømme reduceret til 75 % af de udgående pengestrømme. Institutterne kan fra denne grænse undtage indgående pengestrømme fra indskud, der er foretaget i andre institutter, og som er omfattet af artikel 113, stk. 6 eller 7. Institutterne kan fra denne grænse undtage indgående pengestrømme fra skyldige beløb fra låntagere og obligationsinvestorer i forbindelse med realkreditlån finansieret med obligationer, som er berettigede til den i artikel 129, stk. 4, 5 eller 6, omhandlede behandling, eller med obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra støttelån, som instituttet har givet. Med forbehold af forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn på et individuelt grundlag, kan instituttet helt eller delvis fritage indgående pengestrømme, hvis yderen er moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

2. De indgående pengestrømme måles over de næste 30 dage. De omfatter kun aftalemæssigt indgående pengestrømme fra eksponeringer, der ikke er i restance, og for hvilke instituttet ikke har grund til at forvente misligholdelse inden for perioden på 30 dage. Indgående pengestrømme indberettes fuldt ud, idet følgende indgående pengestrømme indberettes separat:

a) skyldige beløb fra kunder, der ikke er finansielle kunder, nedsættes med henblik på betaling af afdrag med 50 % af deres værdi eller med de kontraktlige forpligtelser over for disse kunder til at udvide deres finansieringsmuligheder, alt efter hvilket beløb der er størst. Dette finder ikke anvendelse på skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3), som er sikret ved aktiver, der kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 416 som omhandlet i litra d) i nærværende stykke.

   Uanset første afsnit i nærværende litra kan institutter, der har modtaget en af de i artikel 424, stk. 6, omhandlede forpligtelser med henblik på udbetaling af et støttelån til en endelig modtager, indregne en indgående pengestrøm op til værdien af den udgående pengestrøm, de anvender på den tilsvarende forpligtelse, til forlængelse af disse støttelån

b) skyldige beløb fra handelsfinansieringstransaktioner som omhandlet i artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), med en restløbetid på op til 30 dage indregnes fuldt ud som indgående pengestrømme

c) aktiver uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver banken mulighed for at opsige denne og kræve betaling inden 30 dage

▼B

d) skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3), hvis de er sikret ved likvide aktiver som defineret i artikel 416, stk. 1, indregnes ikke op til værdien af de likvide aktiver eksklusive haircuts og indregnes fuldt og helt for de resterende skyldige beløb

e) skyldige beløb, som det institut, der skylder beløbene, behandler efter artikel 422, stk. 3 og 4, ganges med tilsvarende symmetriske indgående pengestrømme

f) skyldige beløb fra positioner i hovedindeksaktier, forudsat at der ikke er nogen dobbelttælling med likvide aktiver

g) eventuelle uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter samt andre modtagne forpligtelser indregnes ikke.

3. Udgående og indgående pengestrømme, der forventes inden for perioden på 30 dage i forbindelse med kontrakter opført i bilag II, indregnes på nettobasis med alle modparter og ganges med 100 % i tilfælde af en indgående nettopengestrøm. Nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som betragtes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, ikke indregnes.

4. Uanset stk. 2, litra g), kan de kompetente myndigheder give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende større indgående pengestrømme, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) der er grunde til at forvente en større indgående pengestrøm, selv når yderen befinder sig i en situation med kombineret markedsstress og idiosynkratisk stress

b) modparten er moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF eller er medlem af den samme institutsikringsordning som omhandlet i nærværende forordnings artikel 113, stk. 7 eller er det centrale institut eller medlem af et netværk, som er omfattet af undtagelsen i nærværende forordnings artikel 10

c) tilsvarende symmetriske eller mere konservative udgående pengestrømme anvendes af modparten uanset artikel 422, 423 og 424

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

5. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i stk. 4, litra d), hvis artikel 20, stk. 1, litra b), anvendes. I så fald skal yderligere objektive kriterier som fastsat i den i artikel 460 omhandlede delegerede retsakt opfyldes. Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne større indgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b). Opfyldelsen af betingelserne for sådanne større udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

▼B

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Institutterne indberetter ikke indgående pengestrømme fra de likvide aktiver, der indberettes i henhold til artikel 416, bortset fra skyldige betalinger i forbindelse med de aktiver, der ikke afspejles i aktivets markedsværdi.

8. Institutterne indberetter ikke indgående pengestrømme fra nyindgåede forpligtelser.

9. Institutterne indregner kun indgående pengestrømme, som skal modtages i tredjelande, hvis der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikkekonvertible valutaer, i det omfang de svarer til udgående pengestrømme i henholdsvis det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta.

Artikel 426

Ajourføring af fremtidige likviditetskrav

Efter Kommissionens vedtagelse af en delegerede retsakt til præcisering af likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 460 kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder ►C2 for at præcisere betingelserne i artikel 421, stk. 1, artikel 422, med undtagelse af stk. 8, 9 og 10 i nævnte artikel, og artikel 424 for at tage ◄ hensyn til internationalt godkendte standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

INDBERETNING VEDRØRENDE STABIL FINANSIERING

Artikel 427

Poster, der giver stabil finansiering

1. Institutterne indberetter til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningskravene i artikel 415, stk. 1, og de ensartede indberetningsformater som omhandlet i artikel 415, stk. 3, følgende poster og deres komponenter med henblik på at muliggøre en vurdering af, i hvilket omfang der er stabile finansieringskilder til rådighed:

▼B

a) følgende kapitalgrundlag efter anvendelse af fradrag, når det er relevant:

i) kernekapitalinstrumenter

ii) supplerende kapitalinstrumenter

iii) andre præferenceaktier og -instrumenter ud over maksimumsbeløbet for supplerende kapital med en restløbetid på et år eller derover

b) følgende forpligtelser, der ikke henhører under litra a):

i) detailindskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 421, stk. 1

ii) detailindskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 421, stk. 2

iii) indskud, der kvalificerer til behandlingen i artikel 422, stk.3 og 4

iv) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF ►C2 eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, jf. artikel 421, stk. 1 ◄

v) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af artikel 422, stk. 3, litra b)

vi) den del af de i nr. iii) omhandlede indskud, der er omfattet af artikel 422, stk. 3, litra d)

vii) indskudte beløb, der ikke er omfattet af nr. i), ii) eller iii), hvis de ikke er indskudt af finansielle kunder

viii) al finansiering fra finansielle kunder

ix) separat for beløb omfattet af hhv. nr. vii) og viii): finansiering fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 192, nr. 3):

— for hvilke der er sikkerhed i aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 416

— for hvilke der er sikkerhed i andre aktiver

x) forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, der kan behandles efter artikel 129, stk. 4 eller 5, eller som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF

▼B

xi) følgende andre forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, som ikke er omfattet af litra a):

— forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser med en restløbetid på et år eller derover

— forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser med en restløbetid på under et år

xii) andre forpligtelser.

2. I givet fald opstilles alle poster i følgende fem kategorier efter den nærmeste forfaldsdato og efter, hvornår de tidligst kontraktmæssigt kan opsiges:

a) inden tre måneder

b) mellem tre og seks måneder

c) mellem seks og ni måneder

d) mellem ni og 12 måneder

e) efter 12 måneder.

Artikel 428

Poster, der kræver stabil finansiering

1. Medmindre følgende poster er fratrukket kapitalgrundlaget, indberettes de separat til de kompetente myndigheder med henblik på vurdering af behovet for stabile finansieringskilder:

a) aktiver, der kan kvalificeres som likvide aktiver i henhold til artikel 416 opdelt efter aktivtype

b) følgende værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der ikke er omfattet af litra a)

i) aktiver, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 1, jf. artikel 122

ii) aktiver, der kvalificerer til kreditkvalitetstrin 2, jf. artikel 122

iii) øvrige aktiver

c) aktier i ikkefinansielle enheder, der indgår i et hovedindeks på en anerkendt børs

d) andre aktier

e) guld

f) andre ædelmetaller

▼B

g) ikkeforlængelige lån og fordringer, idet ikkeforlængelige lån og fordringer vedrørende følgende låntagere opføres separat:

i) fysiske personer bortset fra enkeltmandsvirksomheder og partnerskaber

ii) SMV'er, der kvalificerer som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko, eller et selskab, der kan godkendes til den behandling, der er omhandlet i artikel 153, stk. 4, og hvor de samlede indskud fra denne kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er under 1 mio. EUR

iii) stater, centralbanker og offentlige enheder

iv) kunder, der ikke er omfattet af nr. i) og ii), bortset fra finansielle kunder

v) kunder, der ikke er omfattet af nr. i), ii) og iii), og som er finansielle kunder, idet kreditinstitutter og andre finansielle kunder opføres separat

h) ikkeforlængelige lån og fordringer som omhandlet i litra g), idet følgende ikkeforlængelige lån og fordringer opføres separat:

i) ikke-forlængelige lån og fordringer der har sikkerhed i form af erhvervsejendom

▼C2

ii) ikke-forlængelige lån og fordringer der har sikkerhed i form af beboelsesejendomme

▼B

iii) ikke-forlængelige lån og fordringer der er matchfinansieret (pass through) via obligationer, som kan godkendes til den behandling, der er fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5, eller via obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF

i) derivatfordringer

j) andre aktiver

k) uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter, der betragtes som "mellemliggende risiko" eller "mellemliggende/lav risiko" i henhold til bilag I.

2. I givet fald opstilles alle poster i de fem kategorier, der er beskrevet i artikel 427, stk. 2.

SYVENDE DEL

GEARING

Artikel 429

Beregning af gearingsgraden

1. Institutterne beregner deres gearingsgrad efter den metode, der er fastsat i stk. 2-11.

▼B

2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

Institutterne beregner gearingsgraden som det simple aritmetiske gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 er kapitalmålet kernekapitalen.

4. Den samlede eksponering er summen af eksponeringsværdien af alle aktiver og ikkebalanceførte poster, der ikke er fratrukket ved beregningen af kapitalmålet som omhandlet i stk. 3.

Når institutterne medtager en finansiel sektorenhed, hvor de har væsentlige investeringer i, i overensstemmelse med artikel 43 i deres konsolidering i henhold til de gældende regnskabsregler, men ikke i henhold til konsolideringsreglerne, jf. første del, afsnit II, kapitel 2, bestemmer de eksponeringsværdien for de væsentlige investeringer, ikke i henhold til stk. 5, litra a), men som det beløb, der fås ved at gange det beløb, der er defineret i nærværende afsnits litra a), med den faktor, der er defineret i nærværende afsnits litra b):

a) summen af eksponeringsværdien af alle eksponeringer i den finansielle sektorenhed, hvor de har væsentlige investeringer

b) for alle instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i den finansielle sektorenhed, den samlede værdi af sådanne poster, der ikke er fratrukket i medfør af artikel 47 og artikel 48, stk.1, litra b), divideret med det samlede beløb af sådanne poster.

5. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien af aktiver efter følgende principper:

a) ved eksponeringsværdien af aktiver undtagen kontrakter opført i bilag II og kreditderivater forstås eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, første punktum

b) fysisk eller finansiel sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er erhvervet, kan ikke anvendes til at begrænse eksponeringsværdien af aktiver

c) lån må ikke nettes med indskud.

6. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater, herunder dem, der ikke er balanceført, efter den i stk. 274 omhandlede metode.

Ved bestemmelsen af eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater skal institutterne tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning ("novation") og andre aftaler om netting, undtagen aftaler om netting på tværs af produkter, jf. artikel 295.

▼B

7. Som en undtagelse fra stk. 6 må institutterne kun anvende den metode, der er fastsat i artikel 275, til at bestemme eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II, punkt 1 og 2, hvis de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92.

8. Når den potentielle fremtidige krediteksponering af kreditderivater bestemmes, skal institutterne anvende principperne i artikel 299, stk. 2 på alle deres kreditderivater og ikke kun på dem, der er opført i handelsbeholdningen.

9. Institutter bestemmelser eksponeringsværdien af aktiver, der indgår i genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceførte, i overensstemmelse med artikel 220, stk. 1, 2 og 3 og artikel 222 og tager hensyn til virkningerne af en rammeaftale om netting, med undtagelse af godkendte aftaler om netting på tværs af produkter i overensstemmelse med artikel 206.

10. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, undtagen de i stk. 6 og 9 i nærværende artikel nævnte poster, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, dog med følgende ændringer i de konverteringsfaktorer, der er anført i nævnte artikel:

a) den konverteringsfaktor, der skal anvendes på den nominelle værdi i forbindelse med uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel, jf. bilag I, punkt 4, litra a) og b), er 10 %.

b) den konverteringsfaktor for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter med mellemliggende/lav risiko, der er omhandlet i bilag 1, punkt 3, litra a), og offentligt støttede eksportkreditrelaterede ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i bilag I, punkt 3, litra b), nr. i), er 20 %

c) den konverteringsfaktor for ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter med mellemliggende risiko, der er omhandlet i bilag 1, punkt 2, litra a), og punkt 2, litra b), nr. i), og offentligt støttede eksportkreditrelaterede ikkebalanceførte poster, der er omhandlet i bilag I, punkt 2, litra b), nr. ii), er 50 %.

d) konverteringsfaktoren for alle andre ikkebalanceførte poster opført i bilag I er 100 %.

11. I de tilfælde, hvor de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper anerkender omsætningsaktiver på balancen i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 86/635/EØF, kan disse aktiver udelades fra den samlede eksponering i tilknytning til gearingsgraden, såfremt de opfylder kriterierne om ophør af anerkendelse i international regnskabsstandard (IAS) 39, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002 og, hvis det er relevant, kriterierne om ikkekonsolidering i International Financial Reporting Standard (IFRS) 10, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002.

▼B

Artikel 430

Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter alle nødvendige oplysninger vedrørende gearingsgraden og dens komponenter i overensstemmelse med artikel 429 til de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder tager hensyn til disse oplysninger, når de foretager den tilsynskontrol, der er omhandlet i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU.

Institutterne indberetter også de nødvendige oplysninger med henblik på forberedelsen af de i artikel 511 nævnte rapporter til de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder fremsender de oplysninger, de modtager fra institutterne, til EBA på dennes anmodning med henblik på at lette den i artikel 511 omhandlede gennemgang.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i stk. 1.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

OTTENDE DEL

INSTITUTTERNES OPLYSNINGSPLIGT

AFSNIT I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 431

Omfang af oplysningspligten

1. Institutterne skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i afsnit II, jf. dog bestemmelserne i artikel 432.

2. De kompetente myndigheders tilladelse i henhold til tredje del til anvendelse af de instrumenter og metoder, der er omhandlet i afsnit III, er betinget af, at institutterne offentliggør de oplysninger, der er omhandlet deri.

3. Institutterne skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i denne del omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol af oplysningerne og offentliggørelseshyppigheden. Institutterne skal også have politikker for vurdering af, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil.

▼B

Hvis disse oplysninger ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af risikoprofilen, skal institutterne offentliggøre de oplysninger, der er nødvendige ud over de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1. De skal dog kun offentliggøre oplysninger, der er væsentlige, og som ikke er institutternes ejendom eller fortrolige i henhold til artikel 432.

4. Institutterne skal på anmodning skriftligt underrette SMV'er og andre virksomheder, der ansøger om lån, om baggrunden for deres ratingafgørelser. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 432

Uvæsentlige eller fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom

1. Institutterne kan undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II, hvis den information, der formidles ved sådan offentliggørelse, ikke kan betragtes som væsentlig, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 435, stk. 2, litra c), artikel 437 og artikel 450.

Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke en brugers vurdering eller beslutninger, når vedkommende baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal anvende væsentlighedsprincippet i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II.

2. Institutterne kan også udelade en eller flere af de oplysninger, der er omfattet af oplysningspligten, og som er anført i afsnit II og III, hvis disse oplysninger anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige i henhold til andet og tredje afsnit, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 437 og 450.

Oplysninger betragtes som et instituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil medføre uforholdsmæssig stor skade på instituttets konkurrenceevne. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre instituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

Oplysninger betragtes som fortrolige, hvis der foreligger forpligtelser over for kunder eller andre modparter, der indebærer et fortrolighedskrav for instituttet.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer for, hvordan institutterne skal behandle fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom, i forhold til offentliggørelseskravene i afsnit II og III.

▼B

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende institut i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten, medmindre oplysningerne må betragtes som instituttets ejendom eller som fortrolige.

4. Stk. 1, 2 og 3, berører ikke anvendelsesområdet for erstatningsansvar for manglende offentliggørelse af væsentlige oplysninger.

Artikel 433

Offentliggørelseshyppighed

Institutterne foretager den offentliggørelse, der kræves i henhold til denne del, mindst en gang om året.

Den årlige offentliggørelse finder sted på samme dag som offentliggørelsen af årsregnskabet.

Institutterne vurderer behovet for at offentliggøre alle oplysninger eller en del af disse hyppigere end en gang om året i lyset af de relevante kendetegn ved deres aktiviteter, såsom transaktionernes omfang, bredden i aktiviteterne, tilstedeværelse i forskellige lande, involvering i forskellige finanssektorer samt deltagelse på internationale finansmarkeder samt i betalings-, afregnings- og clearingsystemer. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på det mulige behov for en hyppigere offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 437 og artikel 438, litra c)-f), samt oplysninger om risikoeksponering og andre faktorer, der hurtigt kan ændre sig.

EBA skal i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den 31. december 2014 udstede retningslinjer om, at institutterne skal vurdere hyppigere offentliggørelse af afsnit II og III.

Artikel 434

Medier til offentliggørelse

1. Institutterne vælger selv, i hvilket medie og hvilket sted de vil opfylde de offentliggørelseskrav, der er fastlagt i denne del, og med hvilke midler den krævede kontrol skal finde sted. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie eller på ét sted. Hvis samme oplysninger offentliggøres via to eller flere medier, skal der i hvert enkelt medie indsættes en henvisning til de samme oplysninger i de andre medier.

2. Tilsvarende offentliggørelser af oplysninger fra institutternes side til opfyldelse af regnskabs- eller børsnoteringskrav eller andre krav kan anses for at udgøre overholdelse af denne del. Hvis oplysninger ikke er indeholdt i regnskaberne, skal institutterne utvetydigt angive i regnskaberne, hvor de kan findes.

▼B

AFSNIT II

TEKNISKE KRITERIER VEDRØRENDE GENNEMSIGTIGHED OG OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 435

Risikostyringsmålsætninger og -politik

1. Institutterne skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger og -politik for hver enkelt risikokategori, herunder de risici, der er omhandlet i dette afsnit. Offentliggørelsen skal omfatte:

a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risici

b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion, herunder oplysninger om dens kompetence og status, eller andre relevante ordninger

c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling

d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet

e) en erklæring godkendt af ledelsesorganet om, hvorvidt instituttets risikostyringsordninger er tilstrækkelige, og som giver sikkerhed for, at de indførte risikostyringssystemer er tilstrækkelige i forhold til instituttets profil og strategi

f) en koncis risikoerklæring godkendt af ledelsesorganet med en kortfattet beskrivelse af instituttets overordnede risikoprofil i tilknytning til dets forretningsstrategi. Erklæringen skal indeholde nøgletal, der giver eksterne aktører et fuldstændigt billede af instituttets risikoforvaltning, herunder af, hvordan instituttets risikoprofil og den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, påvirker hinanden.

2. Institutterne offentliggør følgende oplysninger, herunder regelmæssige ajourføringer mindst en gang om året, vedrørende ledelsessystemer:

a) antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmer af ledelsesorganet

b) ansættelsespolitikken for medlemmer af ledelsesorganet og deres viden, faglige kompetence og ekspertise

c) politikken for menneskelig mangfoldighed hvad angår udvælgelsen af medlemmer af ledelsesorganet samt dens målsætninger og oplysninger om, i hvilket omfang disse målsætninger er blevet opfyldt

▼B

d) hvorvidt instituttet har nedsat et selvstændigt risikoudvalg, og det antal gange der har været møde i risikoudvalget

e) beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til ledelsesorganet.

Artikel 436

Anvendelsesområde

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende anvendelsesområdet for kravene i denne forordning i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU:

a) navnet på det institut, på hvilket kravene i denne forordning finder anvendelse

b) en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget i regnskabsmæssig og tilsynsmæssig henseende med en kortfattet beskrivelse af enhederne deri og en redegørelse for, om de er:

i) fuldt konsoliderede

ii) proportionalt konsoliderede

iii) fratrukket kapitalgrundlaget

iv) hverken konsoliderede eller fratrukket

c) alle nuværende eller forudsete konkrete, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber

d) det samlede beløb, som det faktiske kapitalgrundlag er mindre end krævet i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på sådanne datterselskaber

e) i givet fald de omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7 og 9.

Artikel 437

Kapitalgrundlag

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres kapitalgrundlag:

a) en fuldstændig afstemning mellem egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter, supplerende kapitalposter samt filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 32-35, 36, 56, 66 og 79 på instituttets kapitalgrundlag og balancen i instituttets reviderede regnskaber

▼B

b) en beskrivelse af hovedtrækkene ved de egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet

c) de komplette vilkår og betingelser for alle egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter

d) særskilt offentliggørelse af arten og størrelsen af følgende:

i) hvert filter, der anvendes i henhold til artikel 32-35

ii) hvert fradrag, der foretages i henhold til artikel 36, 56 og 66

iii) poster, der ikke er fratrukket i henhold til artikel 47, 48, 56, 66 og 79

e) en beskrivelse af alle begrænsninger, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til denne forordning, og de instrumenter, filtre og fradrag, som disse begrænsninger finder anvendelse på

f) hvis institutterne offentliggør kapitalprocenter, der er beregnet ved anvendelse af kapitalgrundlagselementer fastsat på et andet grundlag end det, der er fastsat i denne forordning: en fyldestgørende redegørelse for det grundlag, som disse kapitalprocenter er beregnet på.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede modeller for offentliggørelse af oplysninger i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og e).

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 438

Kapitalkrav

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets overholdelse af kravene i denne forordnings artikel 92 og artikel 73 i direktiv 2013/36/EU:

a) en oversigt over instituttets metode til vurdering af, hvorvidt dets interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter

▼B

b) efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed resultatet af instituttets proces til vurdering af den interne kapital, herunder sammensætningen af de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er baseret på tilsynskontrolprocessen som omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU

c) for institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 112

d) for institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 147. For så vidt angår detaileksponeringer finder dette krav anvendelse på alle de kategorier af eksponeringer, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til. For aktieeksponeringsklassen finder kravet anvendelse på:

   i) hver af de metoder, der er angivet i artikel 155

   ii) positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer

   iii) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalgrundlagskrav

   iv) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår kapitalgrundlagskrav

e) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, litra b) og c)

f) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til tredje del, afsnit III, kapitel 2, 3 og 4, og offentliggjort særskilt.

Institutterne, der beregner de risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 153, stk. 5, eller artikel 155, stk. 2, skal oplyse, hvilke eksponeringer der er henført til de enkelte kategorier i tabel 1 i artikel 153, stk. 5, eller til de enkelte risikovægte, som nævnes i artikel 155, stk. 2.

Artikel 439

Eksponering mod modpartsrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om instituttets eksponering mod modpartskreditrisiko som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6:

a) redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer

b) redegørelse for de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver

▼B

c) redegørelse for de politikker, der gælder for "wrong-way"-risikoeksponeringer

d) redegørelse for virkningen af den sikkerhedsstillelse, instituttet skal tilvejebringe, såfremt en kreditrating nedjusteres

e) den positive bruttodagsværdi af kontrakter, nettingfortjenester, nettet aktuel krediteksponering, sikkerhedsstillelse og nettokrediteksponering. En nettokrediteksponering er en krediteksponering vedrørende transaktioner i derivater inklusive den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves, og aftaler om sikkerhedsstillelse

f) målingerne for eksponeringsværdi efter den relevante metode i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6

g) den fiktive værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og den aktuelle krediteksponering fordelt på de forskellige typer krediteksponeringer

h) den fiktive værdi af transaktioner i kreditderivater opdelt efter anvendelse i instituttets egen kreditportefølje og i dets formidlingsvirksomhed, herunder fordelingen af de anvendte kreditderivatprodukter, yderligere fordelt på købt og solgt risikoafdækning inden for de enkelte produktgrupper

i) estimering af alfa, såfremt instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at estimere alfa.

Artikel 440

Kapitalbuffere

1. Et institut offentliggør følgende oplysninger om sin overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer som omhandlet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU:

a) den geografiske fordeling af dets krediteksponeringer, der er relevante for beregningen af dets kontracykliske kapitalbuffer

b) størrelsen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de offentliggørelseskrav, der er omhandlet i stk. 1.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 441

Indikatorer for global systemisk betydning

1. Institutter, der er identificeret som globale, systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, offentliggør på årsbasis værdierne af de indikatorer, som anvendes til at beregne institutternes tal i overensstemmelse med den metode til identifikation, der er omhandlet i den pågældende artikel.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de ensartede formater og datoen for den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse. EBA tager hensyn til internationale standarder i sin udarbejdelse af disse tekniske standarder.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 442

Kreditrisikojusteringer

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets eksponering mod kreditrisiko og udvandingsrisiko:

a) de regnskabsmæssige definitioner af "misligholdte" og "værdiforringede" fordringer

b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af justeringer af specifik og generel kreditrisiko

c) de samlede eksponeringer efter værdijusteringer og nedskrivninger og før hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion samt eksponeringernes gennemsnitlige størrelse i løbet af perioden opdelt efter de forskellige typer eksponeringsklasser

d) den geografiske fordeling af eksponeringerne opdelt i betydende områder efter væsentlige eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret

e) eksponeringernes fordeling på brancher eller typer modparter opdelt efter eksponeringsklasser, herunder en præcisering af eksponering mod SMV'er, eventuelt mere detaljeret

f) en fordeling af alle eksponeringer i henhold til restløbetid, opdelt efter eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret

▼B

g) for hver betydende branche eller type modpart, størrelsen af:

i) misligholdte og værdiforringede fordringer, angivet separat

ii) justeringer af specifik og generel kreditrisiko

iii) de udgiftsførte beløb vedrørende justeringer af specifik og generel kreditrisiko i løbet af rapporteringsperioden

h) størrelsen af misligholdte og værdiforringede fordringer angivet separat og opdelt efter betydende geografiske områder, herunder størrelsen af justeringer af specifik og generel kreditrisiko for de enkelte geografiske områder, hvis det er praktisk gennemførligt

i) afstemning af ændringer i justeringer af specifik og generel kreditrisiko vedrørende værdiforringede fordringer opført separat. Oplysningerne skal omfatte:

i) en beskrivelse af arten af justeringer af specifik og generel kreditrisiko

ii) åbningsbalancerne

iii) beløb afsat til kreditrisikojusteringer i løbet af rapporteringsperioden

iv) beløb hensat eller tilbageført vedrørende estimerede sandsynlige tab på eksponeringer i løbet af rapporteringsperioden og eventuelle andre justeringer, herunder justeringer som følge af manglende valutamatch, forretningskombinationer, opkøb og frasalg af datterselskaber samt overførsler mellem kreditrisikojusteringer

v) lukkesaldi.

Justeringer af specifik kreditrisiko og inddrevne beløb, der registreres direkte på driftsregnskabet, oplyses særskilt.

Artikel 443

Ubehæftede aktiver

EBA udsteder senest den 30. juni 2014 retningslinjer for offentliggørelsen af ubehæftede aktiver under hensyntagen til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2012/2 af 20. december 2012 om finansiering af kreditinstitutter ([1]) og særlig henstilling D om markedsgennemsigtighed i forbindelse med aktivbehæftelser. Retningslinjerne vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere offentliggørelsen af den regnskabsmæssige værdi efter eksponeringsklasse og aktivernes kvalitet og af den samlede regnskabsmæssige værdi, der er ubehæftet, under hensyntagen til henstilling ESRB/2012/2 og på betingelse af, at EBA i sin rapport vurderer, at en sådan yderligere offentliggørelse giver pålidelige og relevante oplysninger.

([1]) EUT C 119 af 25.4.2013, s. 1.

▼B

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 444

Anvendelse af ECAI'er

For institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, skal følgende oplysninger offentliggøres for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 112:

a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer

b) eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til

c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger til poster uden for handelsbeholdningen

d) sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og kreditkvalitetstrinnene i tredje del, afsnit II, kapitel 2, under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis instituttet overholder den standardhenførsel, som EBA har offentliggjort

e) eksponeringernes værdi og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i tredje del, afsnit II, kapitel 2, samt eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget.

Artikel 445

Eksponering mod markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 3, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser. Desuden skal kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke renterisiko i forbindelse med securitiseringsposter offentliggøres særskilt.

Artikel 446

Operationel risiko

Institutterne offentliggør de metoder til vurdering af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, som finder anvendelse for instituttet; en beskrivelse af metoden i artikel 312, stk. 2, hvis denne anvendes af instituttet, herunder en redegørelse for relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i instituttets målemetode, og i tilfælde af delvis anvendelse omfanget og dækningen af de forskellige anvendte metoder.

▼B

Artikel 447

Eksponeringer mod aktier mv. der ikke indgår i handelsbeholdningen

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende eksponeringer mod aktier mv., der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) fordelingen af eksponeringer efter deres formål, herunder afkastformål og strategiske formål, og en oversigt over anvendte bogføringsteknikker og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt eventuelle væsentlige ændringer i denne praksis

b) den regnskabsmæssige værdi, dagsværdien og for børshandlede papirer en sammenligning med markedsprisen, når denne i væsentlig grad adskiller sig fra dagsværdien

c) typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer

d) de samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden og

▼C2

e) de samlede urealiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab ved fornyet værdiansættelse samt disse beløbs eventuelle medtagelse i den egentlige kernekapital.

▼B

Artikel 448

Eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger (herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indskud med ubestemt løbetid) samt hyppigheden af opgørelsen af renterisikoen

b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som ledelsen anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok i henhold til ledelsens metode, opdelt efter valuta.

Artikel 449

Eksponering mod securitiseringspositioner

Institutterne, der beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 337 eller 338, offentliggør, i givet fald separat for poster, der henholdsvis indgår eller ikke indgår i handelsbeholdningen, følgende oplysninger:

▼B

a) en beskrivelse af instituttets målsætninger vedrørende securitiseringsaktiviteter

b) arten af andre risici, herunder likviditetsrisiko i tilknytning til securitiserede aktiver

c) arten af risici, der er forbundet med de underliggende securitiseringspositioners rangorden og med de aktiver, der ligger til grund for disse securitiseringspositioner, som erhverves og beholdes i forbindelse med resecuritiseringer

d) instituttets forskellige roller i securitiseringsprocessen

e) en angivelse af graden af instituttets involvering i hver af de i litra d) nævnte roller

f) en beskrivelse af instituttets procedurer til overvågning af ændringer i de kredit- og markedsrisici, der er forbundet med securitiseringseksponeringer, herunder en beskrivelse af, hvordan udviklingen i de underliggende aktiver påvirker securitiseringseksponeringerne, og en beskrivelse af, hvordan disse procedurer adskiller sig fra resecuritiseringseksponeringerne

g) en beskrivelse af instituttets politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikkeafhændede securitiserings- og resecuritiseringseksponeringer, herunder angivelse af vigtigste afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart

h) metoderne til beregning af de risikovægtede eksponeringer, som instituttet anvender i forbindelse med sine securitiseringsaktiviteter, herunder de typer securitiseringseksponeringer, hvortil de enkelte metoder anvendes

i) de typer SSPE'er, som instituttet i egenskab af organiserende institut anvender til securitisering af eksponeringer mod tredjeparter, herunder hvorvidt og i hvilken form og i hvilket omfang instituttet har eksponeringer mod disse SSPE'er, henholdsvis for balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer, samt en liste over de enheder, som instituttet forvalter eller rådgiver, og som investerer i enten securitiseringspositioner, som instituttet har securitiseret, eller i SSPE'er, som instituttet er organiserende institut for

j) en oversigt over instituttets regnskabsprincipper vedrørende securitiseringsaktiviteter, herunder:

   i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering

   ii) registrering af gevinster ved salg

   iii) metoder og centrale forudsætninger og datainput samt ændringer i forhold til den foregående periode til værdiansættelse af securitiseringspositioner

   iv) behandlingen af syntetiske securitiseringer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker

▼B

v) hvordan aktiver, der afventer securitisering, værdiansættes, og hvorvidt de bogføres i eller uden for instituttets handelsbeholdning

vi) praksis ved registrering af passiver på balancen for arrangementer, som kan nødvendiggøre, at instituttet yder finansiel støtte til securitiserede aktiver

k) navnene på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitiseringer, og de typer af eksponeringer, som de enkelte institutter benyttes til

l) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 5, afdeling 3, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og ekstern rating, anvendelse af intern vurdering til andre formål end til beregning af kapitalgrundlaget, kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure; eksponeringstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes, og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten, opdelt efter eksponeringstype

m) en forklaring af væsentlige ændringer i de kvantitative oplysninger i litra n)-q) siden sidste rapporteringsperiode

n) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger opdelt efter eksponeringstype:

i) de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af instituttet, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og securitiseringer, for hvilke instituttet kun fungerer som organiserende institut

ii) det samlede beløb for balanceførte ikkeafhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og ikkebalanceførte securitiseringseksponeringer

iii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisering

iv) for securitiseringsfaciliteter med førtidsindfrielsesmulighed: summen af udnyttede eksponeringer for henholdsvis det eksponeringsleverende instituts og investorernes kapitalinteresser, instituttets samlede kapitalkrav i relation til det eksponeringsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og instituttets samlede kapitalkrav i relation til investorens andele af de udnyttede saldi og uudnyttede kreditlinjer

v) størrelsen af securitiseringspositioner, som fratrækkes kapitalgrundlaget eller tillægges en risikovægt på 1 250 %

vi) en oversigt over indeværende periodes securitiseringsaktiviteter, herunder størrelsen af securitiserede eksponeringer og registrerede gevinster eller tab ved salg

▼B

o) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:

i) det samlede beløb for ikkeafhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og de tilhørende kapitalkrav, opdelt i securitiseringseksponeringer og resecuritiseringseksponeringer og yderligere opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtningsgrupper eller kapitalkravsgrupper for hver af de anvendte kapitalkravsmetoder

ii) det samlede beløb for ikkeafhændede eller erhvervede resecuritiseringseksponeringer opdelt efter eksponeringen før og efter risikoafdækning/forsikring og eksponeringen over for garantistillere opdelt efter den kreditværdighedskategori, garantistilleren tilhører, eller garantistillerens navn

p) for eksponeringer uden for handelsbeholdningen og for eksponeringer, der er securitiseret af instituttet: beløbet for nedskrevne og forfaldne securitiserede fordringer samt instituttets registrerede tab i løbet af den aktuelle periode begge opdelt efter eksponeringstype

q) for eksponeringer i handelsbeholdningen: de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af instituttet, og som er omfattet af et kapitalkrav i relation til markedsrisikoen, opdelt efter traditionelle og syntetiske securitiseringer og efter eksponeringstype

r) i givet fald om instituttet har ydet støtte i henhold til artikel 248, stk. 1, og virkningen på kapitalgrundlaget.

Artikel 450

Aflønningspolitik

1. Institutterne offentliggør mindst følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil:

a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parters rolle

b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater

c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier

▼B

d) forholdene mellem fast og variabel aflønning fastsat i henhold til artikel 94, stk. 1, litra g), i direktiv36/2013.

e) oplysninger om, hvilke resultatkriterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter

f) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikkepekuniære fordele

g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområde

h) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter ledelsen og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, med angivelse af følgende:

   i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere

   ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter eller andet

   iii) størrelsen af den udestående udskudte aflønning, fordelt på optjente og ikkeoptjente andele

   iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer

   v) nye nyansættelses- og fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, og antallet af modtagere af sådanne udbetalinger

   vi) størrelsen af de fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person

i) antal personer, der aflønnes med 1 mio. EUR eller derover per regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500 000 EUR ved lønninger på mellem 1 mio. og 5 mio. EUR og opdelt i lønintervaller på 1 mio. EUR ved lønninger på 5 mio. EUR og derover

j) efter anmodning fra medlemsstaten eller den kompetente myndighed den samlede aflønning af hvert medlem af ledelsesorganet eller den øverste ledelse.

2. For institutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, stilles de kvantitative oplysninger som omtalt i denne artikel også til rådighed for offentligheden, når det gælder medlemmer af instituttets ledelsesorgan,.

▼B

Institutterne skal overholde kravene i denne artikel på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører direktiv 95/46/EF.

Artikel 451

Gearing

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres gearingsgrad som beregnet i overensstemmelse med i artikel 429 og deres styring af risikoen for overdreven gearing:

a) gearingsgraden og oplysninger om, hvordan instituttet har anvendt artikel 499, stk. 2 og 3

▼C2

b) en opdeling af den samlede eksponering samt en afstemning af det samlede eksponeringsmål med de relevante oplysninger, der er oplyst i offentliggjorte årsregnskaber

▼B

c) hvis det er relevant, omsætningsposter, der ikke længere indregnes, jf. artikel 429, stk. 11

d) en beskrivelse af proceduren for styring af risikoen for overdreven gearing

e) en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden i den periode, som den offentliggjorte gearingsgrad vedrører.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og en vejledning i, hvordan denne model anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

KVALIFICERENDE KRAV FOR ANVENDELSE AF SÆRLIGE INSTRUMENTER ELLER METODER

Artikel 452

Anvendelse af IRB-metoden i forbindelse med kreditrisiko

Institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter IRB-metoden, offentliggør følgende oplysninger:

a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller godkendte overgangsbestemmelser

▼B

b) en forklaring på og en gennemgang af:

i) strukturen i systemet med interne ratings og forholdet mellem interne og eksterne ratings

ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3

iii) proceduren for forvaltning og indregning af kreditrisikoreduktion

iv) kontrolmekanismerne for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet

c) en beskrivelse af den interne ratingproces, angivet separat for følgende eksponeringsklasser:

i) centralregeringer og centralbanker

ii) institutter

iii) virksomheder, herunder SMV'er, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder

iv) detailmarkedet for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til

v) aktier

d) eksponeringernes værdi for hver af eksponeringsklasserne i artikel 147. Eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, institutter og erhvervseksponeringer, hvor institutterne anvender egne estimater af LGD eller konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer, skal offentliggøres særskilt fra eksponeringer, for hvilke institutterne ikke udarbejder sådanne estimater

e) for hver af eksponeringsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutter, virksomheder og aktier og på tværs af et tilstrækkeligt antal låntagerrisikogrupper (herunder gruppen "i restance"), for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen, skal institutterne angive:

i) de samlede eksponeringer, herunder for eksponeringsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutter og virksomheder, summen af udestående lån og størrelsen af eksponeringer for uudnyttede forpligtelser i og for aktiekapital det udestående beløb

ii) den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt

▼B

iii) for institutter, der anvender egne estimater af konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer: størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige størrelser af eksponeringer for de enkelte eksponeringsklasser

f) for eksponeringsklassen detaileksponeringer og for hver af kategorierne i litra c), nr. iv): enten de offentliggjorte oplysninger under litra e) (eventuelt i puljeform) eller en analyse af eksponeringerne (udestående lån og eksponeringernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-grades for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform)

g) de faktiske justeringer for specifik kreditrisiko i den foregående periode for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer, for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer

h) en beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har instituttet f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet, eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet)

i) instituttets estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)) over en periode, der er tilstrækkeligt lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af kategorierne i litra c), nr. iv)). Når det er relevant, skal institutterne opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for institutter, der anvender egne estimater af LGD og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimater, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger fastsat i denne artikel

j) for alle de i artikel 147 nævnte eksponeringsklasser og for hver af de eksponeringskategorier, som de forskellige korrelationer i artikel 154, stk. 1-4, svarer til:

i) for institutter, der anvender egne LGD-estimater til beregning af de risikovægtede eksponeringer: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD og PD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne

ii) for institutter. der ikke anvender egne LGD-estimater: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne.

▼B

Med henblik på litra c) skal beskrivelsen omfatte de typer eksponeringer, der er medtaget i eksponeringsklassen, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variabler, samt beskrivelser af væsentlige afvigelser fra definitionen af misligholdelse i artikel 178, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

Med henblik på litra j) forstås ved den relevante geografiske beliggenhed af krediteksponeringerne eksponeringer i de medlemsstater, i hvilke instituttet er meddelt tilladelse, og medlemsstater eller tredjelande, i hvilke institutter udøver aktiviteter gennem en filial eller et datterselskab.

Artikel 453

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker

Institutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, offentliggør følgende oplysninger:

a) politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning enheden benytter sig af balanceført netting og netting under stregen

b) politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse

c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som instituttet modtager

d) hovedtyperne af garantistillere og kreditderivatmodparter samt disses kreditværdighed

e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion

f) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller IRB-metoden, men som ikke foretager egne estimater af LGD eller konverteringsfaktorer i forbindelse med eksponeringsklassen: særskilt for hver eksponeringsklasse den samlede værdi af eksponeringerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), som er dækket — efter anvendelse af volatilitetsjusteringer — af anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse

g) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller IRB-metoden: særskilt for hver eksponeringsklasse de samlede eksponeringer (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), som er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktieeksponeringsklassen finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i artikel 155.

▼B

Artikel 454

Anvendelse af den avancerede målemetode i forbindelse med operationel risiko

Institutter, der anvender de i artikel 321-324 beskrevne avancerede metoder til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, offentliggør en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere risikoen.

Artikel 455

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 363, offentliggør følgende oplysninger:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

   i) kendetegn for de anvendte modeller

   ii) i givet fald for de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for korrelationshandel: de anvendte metoder og de målte risici ved hjælp af en intern model, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, instituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisonter, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen

   iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen

   iv) en beskrivelse af de anvendte metoder til backtesting og validering af nøjagtigheden og pålideligheden af de interne modeller og modelleringsprocesser

b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse

c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i artikel 104 og 105

d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:

   i) de daglige value-at-risk-værdier i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning

   ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning

   iii) risikotallene for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for den specifikke risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning

▼B

e) elementerne i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 364

f) den vægtede gennemsnitlige likviditetshorisont for hver delportefølje, der er omfattet af de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migreringsrisici og for korrelationshandel

g) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende arbejdsdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i den periode, der aflægges rapport for.

NIENDE DEL

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Artikel 456

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 vedrørende følgende aspekter:

a) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne forordning

b) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411med henblik på ved anvendelsen af denne forordning at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

c) ændring af listen over eksponeringsklasser i artikel 112 og 147 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

d) det i artikel 123, litra c), artikel 147, stk. 5, litra a), artikel 153, stk. 4, og artikel 162, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen

e) listen over og klassificeringen af de ikkebalanceførte poster i bilag I og II for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

f) tilpasning af kategorierne af investeringsselskaber i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

g) præcisering af det krav, der er fastsat i artikel 97, for at sikre ensartet anvendelse af denne forordning

h Ændringer af kapitalgrundlagskravene i artikel 301-311 i nærværende forordning og artikel 50a-50d i forordning (EU) nr. 648/2012, for at tage højde for udviklingen i eller ændringer af de internationale standarder for eksponeringer mod en central modpart.

▼B

i) præcisering af de vilkår, der er omhandlet i undtagelserne i artikel 400

j) ændring af kapitalmålet og det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, jf. artikel 429, stk. 2, med henblik på at rette eventuelle fejl, der er opdaget på grundlag af den indberetning, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1, før gearingsgraden skal offentliggøres af institutter som fastsat i artikel 451, stk. 1, litra a).

2. EBA overvåger kapitalgrundlagskravene for kreditværdijusteringsrisiko og aflægger senest den 1. januar 2015 rapport til Kommissionen. Rapporten skal navnlig vurdere:

a) behandlingen af kreditværdijusteringsrisiko som en separat udgift i forhold til en integreret komponent i markedsrisikorammen

b) kreditværdijusteringsrisikoens omfang, herunder undtagelsen i artikel 482

c) afdækning, der kan indregnes

d) beregning af kapitalkrav i forbindelse med kreditværdijusteringsrisiko.

På grundlag af denne rapport og hvor resultaterne påviser et behov herfor, tillægges Kommissionen endvidere beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre bestemmelserne om disse spørgsmål i artikel 381, Artikel 382, stk. 1-3, og artikel 383-386.

Artikel 457

Tekniske justeringer og korrektioner

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at foretage tekniske justeringer og korrektioner af ikkeværsentlige elementer i følgende bestemmelser for at tage højde for udvikling inden for nye finansielle produkter eller aktiviteter og for at foretage justeringer i overensstemmelse med udviklingen efter vedtagelsen af denne forordning i andre af Unionens lovgivningsmæssige retsakter om finansielle tjenesteydelser og regnskaber, herunder regnskabsstandarder baseret på forordning (EF) nr. 1606/2002:

a) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 111-134 og artikel 143-191

b) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 193-241

c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 243-266

▼B

d) kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko, jf. artikel 272-311

e) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 315-324

f) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325-377

g) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 378 og 379

h) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 383, 384 og 385

i) anden del og artikel 99 kun som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen.

Artikel 458

Makroprudentiel eller systemisk risiko identificeret på medlemsstatsniveau

1. Medlemsstaten udpeger den myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne artikel. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

2. Hvis den myndighed, der er fastlagt i henhold til stk. 1, identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat, og som denne myndighed mener bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, ESRB og EBA herom og forelægger relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation om samtlige følgende punkter:

a) ændringerne i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko

b) grundene til, at sådanne ændringer vil kunne udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet på nationalt plan

c) en begrundelse for, at artikel 124 og 164 i denne forordning og artikel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet

d) udkast til nationale foranstaltninger for indenlandsk godkendte institutter eller en del af disse institutter med henblik på at begrænse ændringerne i risikointensiteten og vedrørende:

   i) kapitalgrundlagskravet i artikel 92

   ii) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403

▼C2

iii) offentliggørelseskravene i artikel 431-455

▼B

iv) kapitalbevaringsbufferens størrelse, jf. artikel 129 i direktiv 2013/36/EU

v) likviditetskrav, jf. sjette del

vi) risikovægte til håndtering af aktivbobler inden for beboelses- og erhvervsejendomssektoren

vii) eksponeringer inden for den finansielle sektor

e) en forklaring på, hvorfor den i stk. 1 fastlagde myndighed anser dette udkast til foranstaltninger for at være hensigtsmæssige, effektive og rimelige til at imødegå situationen, og

f) en vurdering af udkastets sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af oplysninger, som den pågældende medlemsstat har til rådighed.

3. Når de i stk. 1 fastlagte myndigheder har tilladelse til at anvende nationale foranstaltninger i henhold til denne artikel, giver de de relevante kompetente myndigheder eller udpegede myndigheder i andre lande alle relevante oplysninger.

4. Beføjelserne til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at afvise de i stk. 2, litra d), nævnte udkast til nationale foranstaltninger tildeles Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Inden en måned efter at have modtaget underretningen jf. stk. 2, afgiver ESRB og EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er nævnt i dette stykke.

Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser og hvis der er solid, stærk og detaljeret dokumentation for, at foranstaltningen vil få negative virkninger på det indre marked, der opvejer fordelene ved den deraf følgende finansielle stabilitet for en reduktion af de makroprudentielle eller systemiske risici, kan Kommissionen inden for en måned foreslå Rådet en gennemførelsesretsakt til at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

Hvis der ikke foreligger et kommissionsforslag inden for en måned, kan den pågældende medlemsstat omgående vedtage udkastet til de nationale foranstaltninger for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.

Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag inden for en måned efter modtagelsen af forslaget og angiver begrundelsen for at afvise eller ikke at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

▼B

Rådet skal kun afvise udkastet til de nationale foranstaltninger, hvis det mener, at en eller flere af følgende betingelser ikke er opfyldt:

a) at ændringerne i den makroprudentielle eller systemiske risikos intensitet er af en sådan art, at de udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan

b) at artikel 124 og 164 i denne forordning og artikel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet

c) at udkastet til de nationale foranstaltninger er bedre egnet til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko og ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf det i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion

d) at problemet kun vedrører én medlemsstat, og

e) at risiciene ikke allerede er imødegået gennem andre foranstaltninger i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

Rådets vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra ESRB og EBA og være baseret på den dokumentation, som den i stk. 1 fastlagte myndighed har forelagt i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der ikke foreligger en gennemførelsesretsakt vedtaget af Rådet om at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger inden for en måned efter modtagelsen af Kommissionens forslag, kan medlemsstaten vedtage foranstaltningerne og anvende dem i en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.

5. Andre medlemsstater kan anerkende de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, og anvende dem på indenlandsk godkendte filialer beliggende i den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne.

6. Hvis medlemsstater anerkender de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, underretter de Rådet, Kommissionen, EBA, ESRB og den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne.

7. Når en medlemsstat skal afgøre, om den kan anerkende de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, tager den hensyn til kriterierne i stk. 4.

8. Den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne, kan anmode ESRB om at rette henstilling, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, som ikke anerkender foranstaltningerne.

▼B

9. Inden udløbet af den tilladelse, der er givet i henhold til stk. 4, tager medlemsstaten i samråd med ESRB og EBA situationen op til revision og kan efter proceduren i stk. 4 vedtage en ny afgørelse om forlængelse af anvendelsesperioden for nationale foranstaltninger med yderligere et år ad gangen. Efter den første forlængelse tager Kommissionen i samråd med ESRB og EBA mindst en gang om året situationen op til revision.

10. Uanset proceduren i stk. 3-9 kan medlemsstaterne øge de risikovægte, der er fastsat i denne forordning, med op til 25 % for de eksponeringer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra d), nr. vi) og vii), og reducere grænsen for store eksponeringer i artikel 395 med op til 15 % for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt.

Artikel 459

Tilsynsmæssige krav

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på for en periode på et år at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, hvis dette er nødvendigt for at tage højde for ændringer i intensiteten af mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen i eller uden for Unionen med indvirkning på alle medlemsstaterne, og hvis instrumenterne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU ikke er tilstrækkelige til at imødegå disse risici, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB eller EBA, om

a) kapitalgrundlagskravet i artikel 92

b) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403

c) offentliggørelseskravene i artikel 431-455.

Kommissionen, der bistås af ESRB, forelægger mindst en gang om året en rapport for Europa-parlamentet og Rådet om udviklinger på markedet, der kan kræve anvendelse af denne artikel.

Artikel 460

Likviditet

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. De delegerede retsakter, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge kreditinstitutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i stk. 2 skal respekteres.

▼C2

2. Kravene vedrørende likviditetsdækning som omhandlet i artikel 412 indføres i overensstemmelse med følgende indfasning:

▼B

a) 60 % af likviditetsdækningskravet i 2015

b) 70 % fra den 1. januar 2016

c) 80 % fra den 1.januar 2017

d) 100 % fra den 1. januar 2018.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 509, stk. 1, 2 og 3, og de internationale standarder, som internationale fora har udviklet, og de særlige forhold i Unionen.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1, senest den 30. juni 2014. Den træder i kraft senest den 31. december 2014, men finder ikke anvendelse før den 1. januar 2015.

Artikel 461

Indfasningen af likviditetsdækningskravene

1. EBA skal efter høring af ESRB senest den 30. juni 2016 rapportere til Kommissionen om, hvorvidt indfasningen af likviditetsdækningskravene i artikel 460 stk. 2, bør ændres. En sådan analyse skal tage behørigt hensyn til markederne og den internationale reguleringsmæssige udvikling samt de særlige forhold i Unionen.

EBA vurderer i sin rapport særlig en udskudt indførelse af en bindende minimumsstandard på 100 % indtil den 1. januar 2019. Rapporten skal tage højde for de i artikel 509, stk. 1, nævnte årsrapporter, relevante markedsdata og henstillingerne fra de kompetente myndigheder.

2. For at tage højde for markedsudviklingen og andre udviklinger tillægges Kommissionen om nødvendigt beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre indfasningen i artikel 460 og udskyde indførelsen indtil 2019 af en bindende minimumstandard på 100 % for likviditetsdækningskravene i artikel 412, stk. 1, og anvende en bindende minimumstandard på 90 % for likviditetsdækningskravet i 2018.

Kommissionen tager, når den vurderer behovet for udskydelse, hensyn til rapporten og vurderingen i stk. 1.

En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel finder først anvendelse fra den 1. januar 2018 og træder i kraft senest den 30. juni 2017.

▼B

Artikel 462

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

▼C1

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 456-460, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra 28. juni 2013.

▼B

3. Den i artikel 456-460 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 456-460 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 463

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

Vedtager Kommissionen i henhold til denne forordning en reguleringsmæssig teknisk standard, der er den samme som det udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som EBA har forelagt, kan Europa-Parlamentet og Rådet gøre indsigelse mod denne reguleringsmæssige tekniske standard i en måned efter meddelelsesdatoen. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet. Uanset artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan den frist, inden for hvilken Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard, hvor det er hensigtsmæssigt, forlænges med yderligere en måned.

Artikel 464

Det Europæiske Bankudvalg

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF [1]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

[1] EUT L 3 af 7.1.2004, s. 36.

▼B

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

TIENDE DEL

OVERGANGSBESTEMMELSER, RAPPORTER, REVISION OG ÆNDRINGER

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER

KAPITEL 1

Kapitalgrundlagskrav, urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi samt fradrag

Afdeling 1

Kapitalgrundlagskrav

Artikel 465

Kapitalgrundlagskrav

1. Uanset artikel 92, stk. 1, litra a) og b), finder følgende kapitalgrundlagskrav anvendelse i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

a) en egentlig kernekapitalprocent inden for et interval på 4 til 4,5 %

b) en kernekapitalprocent inden for et interval på 5,5 til 6 %.

2. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør niveauer for den egentlige kernekapitalprocent og kernekapitalprocenten inden for de i stk. 1 omhandlede intervaller, som institutterne mindst skal opfylde.

Artikel 466

Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards

Uanset artikel 24, stk. 2, yder de kompetente myndigheder institutter, der skal foretage værdiansættelsen af aktiver og ikkebalanceførte poster og fastlæggelsen af kapitalgrundlag i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, for første gang en frist på 24 måneder til gennemførelsen af de nødvendige interne processer og tekniske krav.

▼B

Afdeling 2

Urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi

Artikel 467

Urealiserede tab opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 35 indregner institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 ved beregningen af deres egentlige kernekapitalposter kun den relevante procentdel af urealiserede tab, som vedrører aktiver eller passiver, opgjort til dagsværdi og opført på balancen, undtagen de i artikel 33 nævnte tab og alle andre urealiserede tab, som er opført i resultatopgørelsen.

2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 20 til 100 % i perioden fra den 1 January 2014 til den 31. december 2014

b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og

d) 80 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i tilfælde, hvor en sådan fremgangsmåde blev fulgt inden 1 januar 2014, tillade institutter ikke at medtage urealiserede gevinster eller tab på aktiver på eksponeringer mod centralregeringer klassificeret i "besiddet med henblik på salg"-kategorien af EU-godkendte IAS 39 i noget element af kapitalgrundlaget.

Fremgangsmåden i andet afsnit anvendes, indtil Kommissionen har vedtaget en forordning på grundlag af forordning (EF) nr. 1606/2002, der godkender, at International Financial Reporting Standards træder i stedet for IAS 39.

3. De kompetente myndighederfastsætter og offentliggør den relevante procentdel inden for de i stk. 2, litra a)-d), omhandlede intervaller.

Artikel 468

Urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 35 fjerner institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 fra deres egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel af urealiserede gevinster, som vedrører aktiver eller passiver, opgjort til dagsværdi og opført på balancen, undtagen de i artikel 33 nævnte gevinster og alle andre urealiserede gevinster med undtagelse af dem, der vedrører investering i fast ejendom, som er opført i resultatopgørelsen. Det restbeløb, der fremkommer, fjernes ikke fra de egentlige kernekapitalposter.

▼B

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er den relevante procentdel 100 % i perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2014, og den skal efter denne dato ligge inden for følgende intervaller:

a) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

c) 20 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

Fra den 1. januar 2015 gælder det, at de kompetente myndigheder, når de i henhold til artikel 467 kræver, at institutterne ved beregningen af den egentlige kernekapital indregner 100 % af deres urealiserede tab opgjort til dagsværdi, desuden kan tillade, at institutterne i samme beregning indregner 100 % af deres urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi.

Fra den 1. januar 2015 gælder det, at de kompetente myndigheder, når de i henhold til artikel 467 kræver, at institutterne ved beregningen af den egentlige kernekapital indregner en procentdel af deres urealiserede tab opgjort til dagsværdi, ►C2 ikke må fastsætte en relevant procentdel af urealiserede gevinster i henhold til nærværende artikels stk. 2, der resulterer i en procentdel af urealiserede gevinster, der er indregnet i beregningen af den egentlige kernekapital, der overstiger den relevante procentdel af urealiserede tab, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 467. ◄

▼C2

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante procentdel af urealiserede gevinster inden for de i stk. 2, litra a)-c), omhandlede intervaller, der er fjernet fra den egentlige kernekapital.

4. Uanset artikel 33, stk. 1, litra c), må institutterne i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 i deres kapitalgrundlag ikke indregne den relevante procentdel som omhandlet i artikel 478 af gevinster og tab værdiansat til dagsværdi fra afledte finansielle forpligtelser, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation. Den procentdel, der anvendes på tab værdiansat til dagsværdi, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation, må ikke overstige den procentdel, der anvendes på gevinster værdiansat til dagsværdi, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation.

▼B

Afdeling 3

Fradrag

Underafdeling 1

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 469

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

1. Uanset artikel 36, stk. 1, gælder følgende i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017:

▼B

a) institutter fratrækker i de egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle

b) institutter anvender de relevante bestemmelser i artikel 472 på restbeløbet for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

c) institutter fratrækker i de egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af det samlede beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 470

d) institutter anvender kravene i artikel 472, stk. 5 eller 11, alt efter det enkelte tilfælde, på det samlede restbeløb for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 470.

2. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 472, stk. 5, ved at dividere det i nærværende stykkes litra a) omhandlede beløb med det i nærværende stykkes litra b) omhandlede beløb:

a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle, jf. artikel 470, stk. 2, litra a)

b) summen af de i artikel 470, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.

3. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 471, stk. 11, ved at dividere det i nærværende stykkes litra a) omhandlede beløb med det i nærværende stykkes litra b) omhandlede beløb:

a) direkte og indirekte besiddelser af de i artikel 470, stk. 2, litra b), omhandlede egentlige kernekapitalinstrumenter

b) summen af de i artikel 470, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.

Artikel 470

Undtagelser fra fradrag i egentlig kernekapital

1. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter relevante egentlige kernekapitalposter instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af artikel 32-35 og efter fradragene i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle.

▼B

2. Uanset artikel 48, stk. 1, fratrækker institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 ikke de i nærværende stykkes litra a) og b) omhandlede poster, som tilsammen er lig med eller mindre end 15 % af instituttets relevante egentlige kernekapitalposter:

a) udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle og tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af instituttets relevante egentlige kernekapitalposter

b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i en enhed i den finansielle sektor: instituttets direkte og indirekte besiddelser af den pågældende enheds egentlige kernekapitalinstrumenter, der tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af de relevante egentlige kernekapitalposter.

3. Uanset artikel 48, stk. 4, risikovægtes poster, der i henhold til nærværende artikels stk. 2 ikke fratrækkes, med 250 %. De i nærværende artikels stk. 2, litra b), omhandlede poster er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Artikel 471

Undtagelser fra fradrag af aktiebeholdninger i forsikringsselskaber fra egentlige kernekapitalposter

1. Uanset artikel 49, stk. 1, kan kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2022 tillade institutter ikke at fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra a), c) og e)

b) de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at niveauet for risikokontrol og de finansielle analyseprocedurer, som instituttet specifikt har indført for at overvåge investeringen i enheden eller holdingselskabet, er fyldestgørende

c) instituttets aktiebeholdning i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet overstiger ikke 15 % af egentlig kernekapital, som forsikringsenheden har udstedt pr. 31. december 2012 og i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2022

d) det beløb af aktiebeholdningen, som ikke fradrages, overstiger ikke det beløb, der besiddes i den egentlige kernekapital i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet pr. 31. december 2012.

▼B

2. De aktiebeholdninger, der ikke fradrages i henhold til stk. 1, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes med 370 %.

Artikel 472

Poster, der ikke fratrækkes i den egentlige kernekapital

1. Uanset artikel 33, stk. 1, litra c), og artikel 36, stk. 1, litra a)-i), anvender institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 nærværende artikel på de i artikel 468, stk. 4, og artikel 469, stk. 1, litra b) og d), nævnte restbeløb, alt efter hvad der er relevant.

2. Restbeløbet fra værdiansættelsesjusteringer af afledte finansielle forpligtelser, som skyldes et instituts egen kreditrisiko, fratrækkes ikke.

3. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for tab i det løbende regnskabsår, jf. artikel 36, stk. 1, litra a)

a) væsentlige tab fratrækkes i kernekapitalposterne

b) ikkevæsentlige tab fratrækkes ikke.

4. Institutter fratrækker restbeløbet for immaterielle aktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra b), i kernekapitalposterne.

5. Restbeløbet for udskudte skatteaktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra c), fratrækkes ikke og risikovægtes med 0 %.

6. Restbeløbet for de poster, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter.

7. Restbeløbet for aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, jf. artikel 36, stk. 1, litra e), fratrækkes ikke i noget kapitalgrundlagselement og indgår i de egentlige kernekapitalposter i det omfang, det pågældende beløb kunne indregnes som kernekapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra a)-ca), i direktiv 2006/48/EF.

8. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af egne egentlige kernekapitalinstrumenter, jf. artikel 36, stk. 1, litra f):

a) direkte besiddelser fratrækkes i kernekapitalposterne

▼B

b) indirekte og syntetiske besiddelser, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

9. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvis instituttet har besiddelser i krydsejerskab med den pågældende enhed, jf. artikel 36, stk. 1, litra g):

a) hvis et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i den pågældende i den finansielle sektor, behandles dets besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 36, stk. 1, litra h)

b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i den pågældende i den finansielle sektor, behandles dets besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 36, stk. 1, litra i).

10. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra h):

a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter

b) de beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

11. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra i):

a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter

b) de beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

▼B

Artikel 473

Indførelse af ændringer til IAS 19

1. Uanset artikel 481 kan kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2018 tillade institutter, der udarbejder deres regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002, at tilføje til deres egentlige kernekapital det relevante beløb i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller i givet fald 3, ganget med en faktor i henhold til stk. 4.

2. Det relevante beløb beregnes ved fra beløbet i henhold til litra a) at fratrække beløbet i henhold til litra b):

a) Institutter fastsætter værdierne af aktiverne i deres ydelsesbaserede pensionskasse eller -ordning i henhold til forordning (EF) nr. 1126/2008 ([1]), som ændret ved forordning (EU) nr. 1205/2011 ([2]). Institutterne skal derpå i værdierne af disse aktiver fratrække værdien af forpligtelserne under samme kasser eller ordninger, der er fastlagt efter samme regnskabsregler.

b) Institutter fastsætter værdien af aktiverne i deres ydelsesbaserede pensionskasse eller -ordning efter reglerne i forordning (EF) nr. 1126/2008. Institutterne skal derpå i værdierne af disse aktiver fratrække værdien af forpligtelserne under samme kasser eller ordninger, der er fastlagt efter samme regnskabsregler.

3. Det i henhold til stk. 2 fastlagte beløb begrænses til det beløb, der ikke kræves fratrukket i egenkapitalen inden den 1 januar 2014 i medfør af nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF, for så vidt som disse nationale gennemførelsesforanstaltninger falder ind under proceduren i denne forordnings artikel 481 i den berørte medlemsstat.

4. Følgende krav skal opfyldes:

a) 1 i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 0,8 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 0,6 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2011 af 22. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår International Financial Reporting Standard (IFRS) 7 (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 16).

▼B

d) 0,4 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017

e) 0,2 i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018.

5. Institutter skal oplyse om værdien af aktiver og passiver i overensstemmelse med stk. 3 i deres offentliggjorte årsregnskab.

Underafdeling 2

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Artikel 474

Fradrag i hybride kernekapitalposter

Uanset artikel 53 gælder følgende i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017:

a) institutterne fratrækker i de hybride kernekapitalposter den relevante procentdel som anført i artikel 478 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 56

b) institutterne anvender de i artikel 475 fastsatte krav på restbeløbene for de poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 56.

Artikel 475

Poster, der ikke fratrækkes i hybrid kernekapital

1. Uanset artikel 56 finder kravene i denne artikel i perioden den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 474, litra b), omhandlede restbeløb.

2. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra a):

a) direkte besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter fratrækkes til den bogførte værdi i kernekapitalposterne

b) indirekte og syntetiske besiddelser af egne hybride kernekapitalinstrumenter, herunder egne hybride kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

▼B

3. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra b):

a) hvis et institut ikke har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse hybride kernekapitalinstrumenter i den pågældende enhed efter artikel 56, litra c)

b) hvis instituttet har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af disse hybride kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 56, litra d).

4. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 56, litra c) og d):

a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 56, litra c) og d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter

b) det beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 56, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Underafdeling 3

Fradrag i supplerende kapitalposter

Artikel 476

Fradrag i supplerende kapitalposter

1. Uanset artikel 66 gælder følgende i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017:

a) institutterne fratrækker den i artikel 478 fastsatte relevante procentdel i de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 66

b) institutterne anvender de i artikel 477 fastsatte krav på de restbeløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 66.

▼B

Artikel 477

Fradrag i supplerende kapitalposter

1. Uanset artikel 63 finder kravene i denne artikel i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 476, litra b), omhandlede restbeløb.

2. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra a):

a) direkte besiddelser af egne supplerende kernekapitalinstrumenter fratrækkes til den bogførte værdi i de supplerende kapitalposter

b) indirekte og syntetiske besiddelser af egne supplerende kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

3. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra b):

a) hvis et institut ikke har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i den pågældende enhed efter artikel 66, litra c)

b) hvis instituttet har en væsentlig investering i en enhed i den finansielle sektor, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af supplerende kapitalinstrumenter i den pågældende enhed i den finansielle sektor efter artikel 66, litra d).

4. Institutterne anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 66, litra c) og d):

a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 66, litra c) og d), fratrækkes for den ene halvdels vedkommende i kernekapitalposterne og for den anden halvdels vedkommende i de supplerende kapitalposter

b) det beløb, der vedrører indirekte og syntetiske besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 66, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

▼B

Underafdeling 4

Fradragsprocenter

Artikel 478

Procenter for fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af artikel 468, stk. 4, artikel 469, stk. 1, litra a) og c), artikel 474, litra a), og artikel 476, litra a), skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 20 til 100 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

d) 80 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

▼C1

2. Uanset stk. 1 skal den relevante procentdel for så vidt angår de i artikel 36, stk.1, litra c), omhandlede poster, der fandtes før den 1. januar 2014, med henblik på anvendelsen af artikel 469, stk. 1, litra c), ligge inden for følgende intervaller:

a) 0 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014

b) 10 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 20 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

d) 30 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017

e) 40 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018

f) 50 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019

g) 60 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020

h) 70 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021

▼C1

i) 80 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022

j) 90 til 100 % i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023.

▼B

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør en relevant procentdel inden for de i stk. 1 og 2 omhandlede intervaller for hvert af følgende fradrag:

a) de individuelle fradrag, der kræves i medfør af artikel 36, stk. 1), litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle

b) det samlede beløb for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle, samt de i artikel 36, stk. 1, litra i), nævnte poster, som skal fratrækkes i medfør af artikel 48

c) alle fradrag, der kræves i medfør af artikel 56, litra b)-d)

d) alle fradrag, der kræves i medfør af artikel 66, litra b)-d).

Afdeling 4

Minoritetsinteresser og hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber

Artikel 479

Indregning af instrumenter og poster, der ikke kvalificerer som minoritetsinteresser, i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. Uanset anden del, afsnit II, fastlægges indregning i det konsoliderede kapitalgrundlag af poster, der ville kvalificere som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, men som af en eller flere af nedennævnte årsager ikke kvalificerer som konsolideret egentlig kernekapital, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3:

a) instrumentet kvalificerer ikke som et egentligt kernekapitalinstrument, og overført resultat og overkurs ved emission i forbindelse hermed kvalificerer følgelig ikke som konsoliderede egentlige kernekapitalposter

b) posterne kvalificerer ikke som følge af anvendelsen af artikel 76, stk. 2

▼B

c) posterne kvalificerer ikke fordi datterselskabet er ikke et institut eller en enhed, der af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

d) posterne kvalificerer ikke fordi datterselskabet indgår ikke fuldt ud i konsolideringen, jf. første del, afsnit II, kapitel 2.

2. Den relevante procentdel af de i stk. 1 omhandlede poster, der ville være kvalificeret som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som konsolideret egentlig kernekapital.

3. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 2 skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 0 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 0 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

d) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

4. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante procentdel inden for de i stk. 3 omhandlede intervaller.

Artikel 480

Indregning af minoritetsinteresser og kvalificeret hybrid kernekapital og supplerende kapital i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. Uanset artikel 84, stk. 1, litra b), artikel 85, stk. 1, litra b), og artikel 87, stk. 1, litra b), ganges de i de nævnte artikler omhandlede procentdele i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 med en relevant faktor.

2. Den relevante faktor med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 0,2-1 i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 0,4-1 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 0,6-1 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og

d) 0,8-1 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

▼B

3. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør den relevante faktor inden for de i stk. 2 omhandlede intervaller.

Afdeling 5

Supplerende filtre og fradrag

Artikel 481

Supplerende filtre og fradrag

1. Uanset artikel 32-36, 56 og 66 foretager institutterne i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 justeringer med henblik på i de egentlige kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlagsposterne at indregne eller fratrække den relevante procentdel af filtre eller fradrag, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, 61, 63, 63a, 64 og 66 i direktiv 2006/48/EF og artikel 13 og 16 i direktiv 2006/49/EF, og som ikke kræves i henhold til anden del i denne forordning.

►C2 2. Uanset artikel 36, stk. 1, litra i), og artikel 49, stk. 1, kan de kompetente myndigheder i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014 stille krav om eller tillade, at institutterne anvender de metoder, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, når kravene i artikel 49, stk. 1, litra b), ikke er opfyldt, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 36, stk. 1. ◄ I sådanne tilfælde fastsættes den andel af besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor, hvori moderselskabet har en væsentlig investering, som ikke skal fratrækkes i henhold til artikel 49, stk. 1, af den relevante procentdel, jf. nærværende artikels stk. 4. Det beløb, der ikke fratrækkes, er omfattet af kravene i artikel 49, stk. 4, alt efter tilfældet.

3. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 0 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 0 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

d) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

4. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 2 skal ligge mellem 0 og 50 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014.

▼B

5. For hvert filter eller fradrag som omhandlet i stk. 1 og 2 skal de kompetente myndighedfastsætte og offentliggøre de relevante procentdele inden for de i stk. 2 og 3 omhandlede intervaller.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, under hvilke de kompetente myndigheder bestemmer, hvorvidt justeringer i kapitalgrundlaget eller dele deraf i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF eller 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del i denne forordning, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal foretages i de egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 482

Anvendelsesområde for derivattransaktioner med pensionsfonde

For så vidt angår de transaktioner, der er omhandlet i artikel 89 i forordning (EU) 648/2012, og som er indgået som led i en pensionsordning som defineret i artikel 2 i nævnte forordning, skal institutterne ikke beregne kapitalgrundlagskrav til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 382, stk. 4, litra c), i nærværende forordning.

KAPITEL 2

Overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter

Afdeling 1

Instrumenter, der udgør statsstøtte

Artikel 483

Overgangsbestemmelser vedrørende statsstøtteinstrumenter

1. Uanset artikel 26-29, 51, 52, 62 og 63 finder denne artikel i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 anvendelse på kapitalinstrumenter og poster, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instrumenterne er udstedt før den 1 januar 2014

b) instrumenterne er udstedt i forbindelse med rekapitaliseringsforanstaltninger i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Hvis en del af instrumenterne er tegnet privat, skal de udstedes inden den 30. juni 2012 og sammen med de dele, som medlemsstaten har tegnet

▼B

►C2 c) instrumenterne er af Kommissionen anset for at være forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107 i TEUF.

Hvis instrumenterne er tegnet af både medlemsstaten og private investorer, og der sker en delvis indfrielse af de instrumenter, som ◄ medlemsstaten har tegnet, skal der anvendes overgangsbestemmelser for en tilsvarende del af den privat tegnede del af instrumenterne i henhold til artikel 484. Når alle de instrumenter, som medlemsstaten har tegnet, er indfriet, skal der anvendes overgangsbestemmelser for resten af instrumenterne, som private investorer har tegnet, i henhold til artikel 484.

2. Instrumenter, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, uanset om et af følgende forhold gør sig gældende:

a) betingelserne i artikel 28 i denne forordning er ikke opfyldt

b) instrumenterne er udstedt af en virksomhed som omhandlet i artikel 27 i denne forordning, og betingelserne i artikel 28 i denne forordning eller i givet fald artikel 29 i denne forordning er ikke opfyldt.

3. De i nærværende artikels stk. 1, litra c), omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, uanset at kravene i stk. 2, litra a) eller b), ikke er opfyldt, hvis kravene i nærværende artikels stk. 8 er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som egentlig kernekapital i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i henhold til stk. 5 eller 7.

4. Instrumenter, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52, stk. 1, ikke er opfyldt.

5. De i nærværende artikels stk. 1, litra c), omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52, stk. 1, ikke er opfyldt, hvis kravene i nærværende artikels stk. 8 er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som egentlige kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i henhold til stk. 3 eller 7.

▼B

6. Poster, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra f), g) eller h), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt.

7. De i stk. 1, litra c) i nærværende artikel, omhandlede instrumenter, der ikke opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra f), g) eller h), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt, hvis betingelserne i stk. 8 i nærværende artikel er opfyldt.

Instrumenter, der kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter i henhold til første afsnit, kan ikke kvalificere som egentlige kernekapitalinstrumenter eller hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til stk. 3 eller 5.

8. De i stk. 3, 5 og 7 omhandlede instrumenter kan kun kvalificere som kapitalgrundlagsinstrumenter i henhold til disse stykker, hvis betingelsen i stk. 1, litra a) er opfyldt, og de er udstedt af institutter beliggende i en medlemsstat, som er omfattet af et økonomisk tilpasningsprogram, og hvis udstedelsen af de pågældende instrumenter er vedtaget eller berettiget inden for rammerne af dette program.

Afdeling 2

Instrumenter, der ikke udgør statsstøtte

Underafdeling 1

Betingelser og grænser for anvendelse af overgangsbestemmelser

Artikel 484

Betingelser for anvendelse af overgangsbestemmelser vedrørende kapitalposter, der kvalificerer betragtet som kapitalgrundlag i henhold til nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF

▼C2

1. Denne artikel finder kun anvendelse på instrumenter og poster, der er udstedt senest den 31. december 2011, og som kvalificerede til at kunne medregnes i kapitalgrundlaget den 31. december 2011, og som ikke er omhandlet i artikel 483, stk. 1.

▼B

2. Uanset artikel 26-29, 51, 52, 62 og 63finder denne artikel anvendelse i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021.

3. Inden for den i denne forordnings artikel 485 og artikel 486, stk. 2, fastsatte grænse betragtes kapital som defineret i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der blev kvalificerede som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, som egentlige kernekapitalposter, uanset at kapitalen ikke opfylder betingelserne i artikel 28 eller i givet fald artikel 29.

▼B

4. Inden for den i denne forordnings artikel 464, stk. 3, fastsatte grænse betragtes instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der kvalificerede som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra ca), og artikel 154, stk. 8 og 9, i direktiv 2006/48/EF, som hybride kernekapitalposter, uanset at betingelserne i denne forordnings artikel 52 ikke er opfyldt.

5. Inden for de i denne forordnings artikel 486, stk. 4, fastsatte grænser betragtes poster og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der opfylder kravene i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra e), f), g) eller h), i direktiv 2006/48/EF, som supplerende kapitalposter, uanset at de ikke er nævnt i denne forordnings artikel 62, eller at betingelserne i denne forordnings artikel 63 ikke er opfyldt.

Artikel 485

Betingelser for indregning i den egentlige kernekapital af overkurs ved emission vedrørende kapitalposter, der kvalificerede som kapitalgrundlag i henhold til nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF

1. Denne artikel finder kun anvendelse på instrumenter, der er udstedt før den 31. december 2010, og som ikke er omhandlet i artikel 483, stk. 1.

2. Overkurs ved emission i forbindelse med kapital som omhandlet i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, der blev betragtet som kernekapitalgrundlag i henhold til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, betragtes som egentlige kernekapitalposter, hvis betingelserne i denne forordnings artikel 28, litra i) og j), er opfyldt.

Artikel 486

Grænser for kapitalposter, der i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. I perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 kvalificerer instrumenter og poster, der er omhandlet i artikel 484, kun som kapitalgrundlag i det omfang, det er beskrevet i denne artikel.

2. Værdien af de i artikel 484, stk. 3, omhandlede kapitalposter, der kvalificerer som egentlige kernekapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel af summen af de beløb, der er fastsat i dette stykkes litra a) og b):

a) den nominelle værdi af den kapital, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som var udstedt den 31. december 2012

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte kapitalposter.

▼B

3. Værdien af de i artikel 484, stk. 4, omhandlede kapitalposter, der betragtes som hybride kernekapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel ganget med den difference, der fås ved at trække summen af de værdier, der er fastsat i dettes stykkes litra c)-f), fra summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra a) og b):

a) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter

c) værdien af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som den 31. december 2012 oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a), og artikel 66, stk. 1a, i direktiv 2006/48/EF

d) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra c) nævnte instrumenter

e) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter i henhold til artikel 489, stk. 4

f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter.

4. Værdien af de i artikel 484, stk. 5, omhandlede kapitalposter, der kvalificerer som supplerende kapitalposter, er begrænset til den relevante procentdel af den difference, der fås ved at trække summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra e)-h), fra summen af de værdier, der er fastsat i dette stykkes litra a)-d):

a) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012

b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter

►C2 c) den nominelle værdi af ansvarlig lånekapital, der var udstedt den 31. december 2012, nedsat med ◄ det beløb, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 64, stk. 3, litra c), i direktiv 2006/48/EF

►C2 d) den nominelle værdi af de kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, undtagen instrumenter og ansvarlig lånekapital som omhandlet ◄ i litra a) og c), der var udstedt den 31. december 2012

e) den nominelle værdi af instrumenter og kapitalposter som omhandlet i artikel 484, stk. 5, der var udstedt den 31. december 2012, og som oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/48/EF

f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter

▼B

g) den nominelle værdi af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke kvalificerer som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 490, stk. 4

h) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra g) nævnte instrumenter

5. Den relevante procentdel, jf. stk. 2-4, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal ligge inden for følgende intervaller:

a) 60 til 80 % i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2014

b) 40 til 70 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

c) 20 til 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016

d) 0 til 50 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017

e) 0 til 40 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018

f) 0 til 30 % i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019

g) 0 til 20 % i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020

h) 0 til 10 % i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021.

6. De kompetente myndigheder fastsætter og offentliggør de relevante procentdele inden for de i stk. 5 omhandlede intervaller.

Artikel 487

Indregning af kapitalposter, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter

1. Uanset artikel 51, 52, 62 og 63 kan institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 behandle kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som ikke indregnes i egentlige kernekapitalposter, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 464, stk. 2, som kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, i det omfang indregningen af denne kapital og overkursen ved emission i forbindelse hermed ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3.

▼B

2. Uanset artikel 48-60 kan institutter i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 behandle følgende som kapitalposter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 5, i det omfang indregningen heraf ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 486, stk. 4:

a) kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 3, og som ikke kan indregnes som egentlige kernekapitalposter, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 486, stk. 2

b) instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og som overstiger den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 486, stk. 3.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for at lade kapitalgrundlagsinstrumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 488

Amortisering af kapitalposter, der i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som supplerende kapitalposter

De i artikel 484, stk. 5, omhandlede kapitalposter, der betragtes som i artikel 484, stk. 5, eller artikel 486, stk. 4, omhandlede supplerende kapitalposter, er omfattet af kravene i artikel 64.

Underafdeling 2

Indregning i hybride kernekapital- og supplerende kapitalposter af instrumenter med førtidsindfrielsesmulighed og incitamenter til indfrielse

Artikel 489

Hybride instrumenter med førtidsindfrielsesmulighed og incitamenter til indfrielse

1. Uanset artikel 51 og 52 er instrumenter, der er omhandlet i artikel 484, stk. 4, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 ►C2 omfattet af kravene i nærværende artikel. ◄

▼B

2. Instrumenterne kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse før den 1. januar 2013

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden

c) betingelserne i artikel 52 er opfyldt fra den 1. januar 2013.

3. Instrumenterne kvalificerer som hybride kernekapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, indtil deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter som hybride kernekapitalposter uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 52 er opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

4. Instrumenterne betragtes ikke som hybride kernekapitalinstrumenter og er ikke omfattet af artikel 484, stk. 4, fra den 1 januar 2014, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 52 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

5. Instrumenterne betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter ikke som hybride kernekapitalposter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼C2

a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter

▼B

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 52 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

▼B

6. Instrumenterne betragtes som hybride kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 4, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse til og med den 31. december 2011

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 52 var ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

Artikel 490

Supplerende kapitalposter med incitamenter til indfrielse

1. Uanset artikel 62 og 63 er kapitalposter omhandlet i artikel 484, stk. 5, som opfyldte kravene i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra f) eller h), i direktiv 2006/48/EF, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 ►C2 omfattet af kravene i nærværende artikel. ◄

2. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse før den 1. januar 2013

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden

c) betingelserne i artikel 63 er opfyldt fra den 1. januar 2013.

3. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter som supplerende kapitalposter uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 63 er opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

▼C2

4. Kapitalposterne betragtes ikke som supplerende kapitalposter fra den 1. januar 2014, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

5. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter med reduceret anerkendelse i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, indtil deres faktiske forfaldsdato og betragtes derefter ikke som supplerende kapitalposter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼C2

a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter

▼B

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

6. Kapitalposterne betragtes som supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 484, stk. 5, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse til og med den 31. december 2011

b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalposternes faktiske forfaldsdato

c) betingelserne i artikel 63 er ikke opfyldt fra kapitalposternes faktiske forfaldsdato.

Artikel 491

Faktisk forfaldsdato

Med henblik på anvendelsen af artikel 489 og 490 bestemmes den faktiske forfaldsdato som følger:

a) for de i stk. 3 og 5 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted den 1. januar 2013 eller derefter

b) for de i stk. 4 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted mellem den 31. december 2011 og den 1. januar 2013

▼B

c) for de i stk. 6 i de nævnte artikler omhandlede kapitalposter: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted før den 31. december 2011.

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

Artikel 492

Offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

1. Institutter anvender denne artikel i perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2021.

2. I perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2015 offentliggør institutter oplysninger om, i hvilket omfang niveauet for egentlig kernekapital og kernekapital overstiger de krav, der er fastsat i artikel 4658.

3. I perioden fra 1 januar 2014 til den 31. december 2017 offentliggør institutter følgende supplerende oplysninger om deres kapitalgrundlag:

a) arten af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 467-470, 474, 476 og 476, samt virkningen heraf på den egentlige kernekapital, den hybride kernekapital, den supplerende kapital og kapitalgrundlaget

b) minoritetsinteresser og hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter samt overført resultat og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er udstedt af datterselskaber, og som er indregnet i konsolideret egentlig kernekapital, hybrid kernekapital, supplerende kapital og kapitalgrundlag i henhold til kapitel 1, afdeling 4

c) virkningen på den egentlige kernekapital, den hybride kernekapital, den supplerende kapital og kapitalgrundlaget af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 481

d) arten og omfanget af de kapitalposter, der betragtes som egentlige kernekapitalposter, kernekapitalposter og supplerende kapitalposter i kraft af de i kapitel 2, afdeling 2, nævnte undtagelser.

4. I perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2021 offentliggør institutter oplysninger om omfanget af instrumenter, der betragtes som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i medfør af artikel 484.

▼B

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede modeller for offentliggørelse foretaget i henhold til denne artikel. Modellerne omfatter de poster, der er opført i artikel 437, stk. 1, litra a), b), d) og e), som ændret ved nærværende afsnit, kapitel 1 og 2.

▼C1

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 4

Store eksponeringer, kapitalgrundlagskrav, gearing og Basel I-minimumsgrænse

Artikel 493

Overgangsbestemmelser for store eksponeringer

1. Bestemmelserne om store eksponeringer i artikel 387-403 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ([1]) som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006. Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2017 eller den dato, hvor eventuelle ændringer i henhold til nærværende artikels stk. 2 træder i kraft, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om:

a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de råvarederivater eller derivataftaler, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF

b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning.

På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

([1]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

▼B

3. Uanset artikel 400, stk. 2 og 3, ►C1 kan medlemsstaterne for en overgangsperiode indtil ikrafttrædelsen af en retsakt, der vedtages i forlængelse af undersøgelsen i henhold til artikel 507, dog ikke efter den 31. december 2028, helt eller delvis undtage følgende eksponeringer ◄ fra artikel 395, stk. 1:

a) særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer som defineret i artikel 129, stk. 1, 3, og 6

b) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre eksponeringer med eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2

c) eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har indgået med sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland. Eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra denne forordnings artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart

d) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, mod regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser tilhører i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket

e) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, hvoraf det ene opererer på et ikkekonkurrencemæssigt grundlag og yder eller garanterer lån i henhold til lovgivningsprogrammer eller i henhold til sine vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende eksponeringer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via kreditinstitutter, eller fra garantierne for disse lån

f) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med institutter, forudsat at disse eksponeringer ikke udgør sådanne institutters kapitalgrundlag og ikke har længere varighed end til den følgende arbejdsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta

g) aktivposter, der udgør fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er denomineret i deres nationale valutaer

▼B

h) aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er denomineret og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er "investment grade"

i) 50 % af ikkebalanceførte remburser med mellemliggende/lav risiko og ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag I, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer

j) garantier, som der foreligger et lovbestemt krav om, og som anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede eksponeringsbeløb

k) aktivposter, der udgør fordringer på og andre eksponeringer med anerkendte børser.

Artikel 494

Overgangsbestemmelser for justeret kapitalgrundlag

▼C2

Uanset artikel 4, stk. 1, nr. 71), litra a), nr. ii), og nr. 71), litra b), nr. ii), kan justeret kapitalgrundlag omfatte supplerende kapital op til følgende beløb:

▼B

a) 100 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014.

b) 75 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015.

c) 50 % af kernekapitalen i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016.

Artikel 495

Behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

1. Uanset tredje del, kapitel 3, kan den kompetente myndighed indtil den 31. december 2017 undtage visse kategorier af aktieeksponeringer, der besiddes af institutter og datterselskaber i Unionen af institutter i en medlemsstat pr. 31. december 2007, fra behandling efter IRB-metoden. Den kompetente myndighed offentliggør de kategorier af aktieeksponeringer, der er omfattet af denne behandling, jf. artikel 143 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

Den undtagne position måles ved antallet af aktier pr. 31. december 2007 og eventuelle yderligere aktier, der er et direkte resultat af denne aktiebesiddelse, forudsat at den ikke forøger den proportionale andel af ejerskabet i et porteføljeselskab.

Forøger en erhvervelse den proportionale andel af ejerskabet i en specifik aktiebesiddelse, er den del andel af aktiebesiddelsen, der udgør et overskud, ikke omfattet af undtagelsen. Undtagelsen gælder heller ikke for aktiebesiddelser, som oprindeligt var omfattet af undtagelsen, men som er blevet afhændet og derefter genkøbt.

Aktieeksponeringer, der er omfattet af denne bestemmelse, er underlagt kapitalkravene som beregnet i overensstemmelse med standardmetoden i tredje del, afsnit II, kapitel 2, og kravene i tredje del, afsnit IV, alt efter tilfældet.

De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om anvendelsen af dette stykke.

►C2 2. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringer med henblik på artikel 114, stk. 4, indtil den 31. december 2017 skal samme risikovægtning ◄ tillægges eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, der er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som eksponeringer, der er denomineret og finansieret i den nationale valuta.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder giver den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 496

Kapitalgrundlagskrav vedrørende særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. Indtil den 31. december 2017 kan de kompetente myndigheder helt eller delvis undlade at anvende 10 %-grænsen for de privilegerede andele, der er udstedt af franske "fonds communs de créances" eller af securitiseringsenheder, ►C2 der svarer til franske "fonds communs de créances", jf. artikel 129, stk. 1, litra d) og f), forudsat ◄ at begge følgende betingelser er opfyldt:

►C2 a) de securitiserede eksponeringer i beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme hidrører fra ◄ et medlem af den samme koncern, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er medlem af, eller fra en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er tilsluttet, idet det fælles koncernmedlemskab eller den fælles tilslutning fastsættes samtidig med, at de privilegerede andele stilles som sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og

▼B

b) et medlem af den samme koncern, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er medlem af, eller en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer er tilsluttet, beholder hele den "first loss"-tranche, der omfatter disse privilegerede andele.

2. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, ►C2 som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før den 28. juni 2013, med henblik på ◄ anvendelsen af artikel 129, stk. 1, litra c), for at kunne henføres til kreditkvalitetstrin 1.

3. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, ►C2 som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før den 28. juni 2013, med henblik på ◄ anvendelsen af artikel 129, stk. 5, for at kunne tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 497

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er

▼C2

1. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller indtil der i henhold til artikel 14 i nævnte forordning er truffet en afgørelse om tilladelse til CCP'en, alt efter hvilken dato der indtræffer først, kan instituttet anse CCP'en for en QCCP, forudsat at CCP'en i den medlemsstat, hvor den er etableret, havde tilladelse til at levere clearingydelser i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, inden alle de i nævnte forordnings artikel 5, 8- 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget.

2. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de ti reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller indtil der i henhold til artikel 25 i nævnte forordning er truffet en afgørelse om anerkendelse af CCP'en, der er etableret i et tredjeland, alt efter hvilken dato der indtræffer først, kan instituttet anse CCP'en for en QCCP.

▼B

3. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 for at forlænge overgangsbestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 med yderligere seks måneder i undtagelsestilfælde, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at undgå forstyrrelser på de internationale finansmarkeder.

4. Indtil de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2, og forlænget i henhold til stk. 3, alt efter hvad der er relevant, erstatter institutter, hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, den korrekte formel til beregning af kapitalgrundlagskravet (K_i) i artikel 308, stk. 2, med følgende:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

hvorIM_i = den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

IM = den samlede initialmargen, som CCP'en har meddelt instituttet.

Artikel 498

Undtagelser for råvarehandlere

1. Bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav i denne forordning finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006.

Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2017 eller den dato, hvor eventuelle ændringer i henhold til stk. 2 og 3 træder i kraft, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om:

a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de råvarederivater eller derivataftaler, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF

b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning, herunder elektricitet, kul, gas og olie.

3. På grundlag af den i stk. 2 omhandlede rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

Artikel 499

Gearing

1. Uanset artikel 429 og 430 beregner og indberetter institutter i perioden mellem den 1 januar 2014 og den 31. december 2021 gearingsgraden under anvendelse af begge følgende størrelser som kapitalmål:

a) kernekapital

b) kernekapital med de undtagelser, der er fastlagt i kapitel 1 og 2.

▼B

2. Uanset artikel 451, stk. 1, kan institutter vælge, hvorvidt de offentliggør oplysninger om gearingsgraden på grundlag af kun en af eller begge de kapitalmålsdefinitioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b). Hvis institutter ændrer deres beslutning om, hvilken gearingsgrad de offentliggør, skal den første offentliggørelse efter en sådan ændring indeholde en afstemning af oplysningerne om alle de gearingsgrader, der er offentliggjort indtil tidspunktet for ændringen.

3. Uanset artikel 429, stk. 2, kan de kompetente myndigheder i perioden fra den 1 januar 2014 til den 31. december 2017 tillade institutter at beregne gearingsgraden ved kvartalets udgang, hvis de finder, at institutterne muligvis ikke har data af tilstrækkeligt god kvalitet til at beregne en gearingsgrad, der er et aritmetisk gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

Artikel 500

Overgangsbestemmelser – Basel I-minimumsgrænse

1. Indtil den 31. december 2017 skal institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, og institutter, der anvender avancerede målemetoder, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, opfylde begge følgende krav:

a) de skal have et kapitalgrundlag som krævet i artikel 92

b) de skal have et kapitalgrundlag, der til enhver tid er større end eller lig med 80 % af det samlede minimumskapitalgrundlag, som instituttet skulle have i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([1]) var udformet før den 1. januar 2007.

2. Med forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse kan det i stk. 1, litra b), nævnte beløb erstattes med et krav om et kapitalgrundlag, der til enhver tid er større end eller lig med 80 % af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have i henhold til artikel 92, idet risikovægtede værdier af eksponeringer beregnes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, og tredje del, afsnit III, kapitel 2 eller 3, i stedet for i overensstemmelse med henholdsvis tredje del, afsnit II, kapitel 3, eller tredje del, afsnit III, kapitel 4.

3. Et institut må kun anvende stk. 2, hvis det har erklæret at have beregnet sine kapitalkrav fra og med den 1. januar 2010 efter IRB-metoden eller den avancerede målemetode.

([1]) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

▼B

4. Opfyldelsen af kravene i stk. 1, litra b), skal ske på grundlag af et kapitalgrundlag, der er fuldt ud justeret med henblik på at afspejle de forskelle i beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til direktiv 93/6/EØF og direktiv 2000/12/EF, som disse direktiver var udformet inden den 1. januar 2007, og i beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til nærværende forordning, der følger af den særskilte behandling af de forventede og de ikke forventede tab i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i denne forordning.

5. De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA undlade at anvende stk. 1, litra b), på institutter, forudsat at alle kravene vedrørende IRB-metoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, eller i givet fald kriterierne for anvendelse af den avancerede målemetode, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, er opfyldt.

6. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 2017 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at anvende Basel I-minimumsgrænsen efter den 31. december 2017 for at sikre, at der er en bagstopperordning for interne modeller, under hensyn til den internationale udvikling og internationalt aftalte standarder. Rapporten skal i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 501

Kapitalkravsfradrag for kreditrisikoeksponeringer mod SMV'er

1. Kapitalkrav for kreditrisikoeksponeringer mod små og mellemstore virksomheder ganges med en faktor på 0,7619.

2. Ved anvendelsen af denne artikel:

a) medregnes eksponeringen enten i detail- eller i virksomhedsklassen eller i klassen sikret ved pant i fast ejendom. Eksponeringer ved misligholdelse udelukkes

b) en SMV er defineret i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ([1]). Blandt de kriterier, der er opstillet i artikel 2 i bilaget til nævnte henstilling, tages der kun hensyn til den årlige omsætning

c) det samlede beløb, modparten eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter skylder instituttet og moderselskaber og dettes datterselskaber, herunder eksponeringer ved misligholdelse, dog med undtagelse af fordringer eller eventualfordringer sikret ved pant i beboelsesejendomme, må ikke, så vidt det er instituttet bekendt, overstige 1,5 mio. EUR. Instituttet tager rimelige skridt til at erhverve denne viden.

3. Institutter oplyser hver tredje måned de kompetente myndigheder om den samlede eksponering mod SMV'er udregnet i overensstemmelse med stk. 2.

([1]) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

▼B

►C1 4. Kommissionen udarbejder senest den 28. juni 2016 en rapport om virkningen af de i denne forordning fastsatte kapitalgrundlagskrav på udlån til SMV'er og fysiske personer ◄ og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

5. Ved anvendelse af stk. 4 aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

a) en analyse af udviklingen i udlånstendenser og -betingelser for SMV'er over den i stk. 4 omhandlede periode

b) en analyse af effektiv risiko ved SMV'er i Unionen i løbet af en fuldstændig økonomisk cyklus

c) overensstemmelse mellem de kapitalgrundlagskrav, der er fastlagt i denne forordning, for kreditrisikoeksponeringer mod SMV'er og resultatet af analyserne i litra a) og b).

AFSNIT II

RAPPORTER OG REVISION AF BESTEMMELSER

Artikel 502

Kapitalkravenes indflydelse på konjunkturudviklingen

Kommissionen overvåger i samarbejde med EBA, ESRB og medlemsstaterne og under hensyntagen til ECB's udtalelse regelmæssigt, om denne forordning set under ét sammen med direktiv 2013/36/EU har væsentlig indflydelse på konjunkturudviklingen, og overvejer i lyset af denne undersøgelse, om der er behov for korrigerende foranstaltninger. Senest den 31. december 2013 aflægger EBA rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan metodologien for institutter, der anvender IRB-metoden, bør samordnes med henblik på mere sammenlignelige kapitalkrav, samtidig med at risikoen for en procyklisk udvikling mindskes.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til ECB's udtalelse udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der passende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere.

Senest den 31. december 2014 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af artikel 33, stk. 1, litra c), og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet rapporten, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

For så vidt angår spørgsmålet om en eventuel ophævelse af artikel 33, stk. 1, litra c), og en eventuel anvendelse heraf på EU-plan skal gennemgangen især sikre, at der er truffet tilstrækkelige forholdsregler for at garantere den finansielle stabilitet i alle medlemsstater.

▼B

Artikel 503

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

1. Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt risikovægtene i artikel 129 og kapitalgrundlagskravene vedrørende specifik risiko i artikel 336, stk. 3, er tilstrækkelige for alle de instrumenter, der er omfattet af denne behandling, og hvorvidt kriterierne i artikel 129 er hensigtsmæssige, og forelægger sammen med rapporten eventuelle passende forslag herom.

2. Den rapport og de forslag, der er omhandlet i stk. 1, skal vedrøre

a) i hvilket omfang der med de nuværende lovpligtige kapitalkrav, der gælder for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, sondres mellem afvigelser i kreditkvaliteten af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og den sikkerhed, som er stillet for dem, herunder omfanget af afvigelser fra medlemsstat til medlemsstat

b) gennemsigtigheden på markedet for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og i hvilket omfang denne bidrager til, at investorer kan foretage omfattende interne undersøgelser af kreditrisikoen ved særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, og den sikkerhed, som er stillet for dem, og adskillelsen af aktivet i tilfælde af udstederens insolvens, herunder de begrænsende virkninger af den underliggende strenge nationale lovgivningsramme i henhold til artikel 129 i denne forordning og artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF vedrørende en særligt dækket obligations og en særligt dækket realkreditobligation samlede kreditkvalitet og dens indvirkninger på den gennemsigtighed, som investorerne har brug for

c) i hvilket omfang et kreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer indvirker på den kreditrisiko, som det udstedende instituts andre kreditorer er eksponeret mod.

3. Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt lån med sikkerhed i luftfartøjer (panterettigheder i luftfartøjer) og boliglån, der er sikret ved garantistillelse, men som ikke er sikret ved et registreret realkreditlån, på visse betingelser bør anses for at være aktiver i henhold til artikel 129.

4. Kommissionen vurderer senest den 1. januar 2016, om den i artikel 496 fastsatte undtagelse er hensigtsmæssig, og, hvor det er relevant, om det vil være hensigtsmæssigt at give en eventuel anden type særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer tilsvarende behandling. I lyset af denne vurdering kan Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at gøre denne undtagelse permanent eller fremsætte lovgivningsforslag for at udvide den til også at omfatte andre typer særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

▼B

Artikel 504

Kapitalinstrumenter, som offentlige myndigheder har tegnet i nødsituationer

Kommissionen aflægger efter at have hørt EBA senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag om, hvorvidt behandlingen i artikel 31 skal ændres eller fjernes.

Artikel 505

Tilsyn med langsigtet finansiering

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt kravene i denne forordning er hensigtsmæssige i lyset af behovet for at sikre passende finansieringsniveauer for alle former for langsigtet finansiering for økonomien, herunder kritiske infrastrukturprojekter på transport-, energi- og kommunikationsområdet inden for EU, og forelægger sammen med rapporten eventuelle passende forslag herom.

Artikel 506

Kreditrisiko - definition af misligholdelse

Senest den 31. december 2017 rapporter EBA til Kommissionen, hvordan det at erstatte 90 restancedage med 180 restancedage i henhold til artikel 178, stk. 1, litra b), har indflydelse på de risikovægtede eksponeringer og det hensigtsmæssige i den fortsatte anvendelse af denne bestemmelse efter den 31. december 2019.

På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 507

Store eksponeringer

Senest den 31. december 2015 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af artikel 400, stk. 1, litra j), og artikel 400, stk. 2, herunder om undtagelserne i artikel 400, stk. 2, skal være omfattet af skønsbeføjelser, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Hvad angår den eventuelle ophævelse af den nationale skønsbeføjelse i henhold til artikel 400, stk. 2, litra c), og dens mulige anvendelse på EU-plan tages der ved gennemgangen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

▼B

Artikel 508

Anvendelsesomfang

1. Senest den 31. december 2014 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af første del, afsnit II, og artikel 113, stk. 6 og 7, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

2. Senest den 31. december 2015 aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt og hvordan likviditetsdækningskravet i sjette del skal finde anvendelse for investeringsselskaber, og forelægger efter høring af EBA Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

3. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen efter høring af EBA og ESMA og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber og med de i artikel 4, stk. 1, nr. 2), litra b) og c), omhandlede investeringsselskaber. Om nødvendigt efterfølges rapporten af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt.

Artikel 509

Likviditetskrav

1. EBA overvåger og evaluerer de rapporter, der udarbejdes i henhold til artikel 415, stk. 1, under hensyn til de forskellige valutaer og forretningsmodeller. EBA aflægger årligt og første gang den 31. december 2013 efter høring af ESRB, ikkefinansielle slutbrugere, banksektoren, de kompetente myndigheder og de ESCB centralbankerne rapport til Kommissionen om, hvorvidt en præcisering af det generelle likviditetsdækningskrav i sjette del baseret på de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II, og bilag III, enkeltvis eller samlet, kan forventes at have en væsentlig negativ virkning på institutter etableret i Unionens forretning og risikoprofil eller på finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion eller på økonomien og stabiliteten i bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til SMV'er og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal tage fornødent hensyn til markederne og den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan samt dette likviditetsdækningskravs interaktion med andre tilsynskrav i henhold til denne forordning såsom de risikobaserede kapitalprocenter i artikel 92 og gearingsgrader.

Europa-Parlamentet og Rådet skal have mulighed for at udtale sig om den i første afsnit omhandlede rapport.

2. EBA vurderer i den i stk. 1 omhandlede rapport særligt følgende:

▼B

a) leveringen af mekanismer til begrænsning af værdien af indgående pengestrømme og navnlig med henblik på at fastlægge et passende loft for den indgående pengestrøm og vilkårene for dets anvendelse, under hensyn til forskellige forretningsmodeller, bl.a. pass-through-finansiering, factoring, easing, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, panterettigheder, udstedelser af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, og i hvilket omfang dette loft bør ændres eller fjernes for at tage hensyn til særlige karakteristika eller specialiseret finansiering

b) kalibreringen af de indgående og udgående pengestrømme, der er omhandlet i sjette del, afsnit II, navnlig i henhold til artikel 422, stk. 7, og artikel 425, stk. 2

c) leveringen af mekanismer til begrænsning af likviditetsdækningskravene inden for visse kategorier af likvide aktiver; navnlig når den passende minimumsprocent for likvide aktiver, jf. artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), vurderes i forhold til de samlede likvide aktiver, når en tærskel på 60 % testes og der tages hensyn til den lovgivningsmæssige udvikling på internationalt plan. Aktiver, der er omfattet af gældsforpligtelser, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, indregnes ikke i den fastsatte grænse, medmindre aktiverne er anskaffet mod sikkerhedsstillelse, der også opfylder kravene i artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c)

d) tilvejebringelse af specifikke lavere udgående pengestrømme og/eller højere indgående pengestrømme for så vidt angår koncerninterne strømme med angivelse af, under hvilke betingelser sådanne specifikke ind- eller udgående pengestrømme vil være berettigede ud fra en tilsynsmæssig synsvinkel, og skitsererende overordnet en metode, der benytter objektive kriterier og parametre med henblik på at fastsætte specifikke niveauer af ind- og udgående pengestrømme mellem instituttet og modparten, når disse ikke er etableret i samme medlemsstat

e) kalibreringen af kreditfacilitetssatser, der finder anvendelse på uudnyttede bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, der falder under artikel 424, stk. 3 og 5. EBA tester navnlig en kreditfacilitetssats på 100 %

f) definitionen af detailindskud i artikel 411, nr. 2), navnlig det hensigtsmæssige i at indføre en tærskel på fysiske personers indskud

g) behovet for at indføre en ny detailindskudskategori med en lavere udgående pengestrøm i lyset af de særlige karakteristika ved sådanne indlån, der kunne berettige en lavere udgående pengestrømssats og tage hensyn til den internationale udvikling

h) undtagelser fra kravene til sammensætningen af de likvide aktiver, som institutter skal have, hvis et instituts samlede dokumenterede behov for likvide aktiver i en given valuta overskrider tilgængeligheden af disse likvide aktiver, og de betingelser, sådanne undtagelser er underlagt

▼B

i) definitionen af finansielle produkter, der er i overensstemmelse med sharialovgivningen som et alternativ til aktiver, der kan betegnes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, til brug i banker, der følger sharialovgivningen.

j) definitionen af stresssituationer, herunder principper for anvendelse af beholdningen af likvide aktiver og de nødvendige tilsynsmæssige reaktioner, som gør det muligt for institutter at anvende deres likvide aktiver for at opfylde de udgående pengestrømme, og håndtering af manglende overholdelse

k) definitionen af en etableret operationel forbindelse til ikkefinansielle kunder som anført i artikel 422, stk. 3, litra c)

l) kalibreringen af den udgående pengestrømssats, der finder anvendelse på korrespondentbank- eller mæglertjenester som anført i artikel 422, stk. 4, første afsnit

m) mekanismer for anvendelse indtil mindst december 2023 af overgangsbestemmelser for statsgaranterede obligationer, der er udstedt til kreditinstitutter som led i statslige støtteforanstaltninger med EU-statsstøttegodkendelse, som f.eks. obligationer udstedt af National Asset Management Agency (NAMA) i Irland og af det spanske porteføljemanagementselskab udformet med henblik på at fjerne problematiske aktiver fra kreditinstitutternes balance som aktiver med særdeles stor likviditet og af særdeles høj kreditkvalitet.

▼C2

3. Efter at have hørt ESMA og ECB aflægger EBA senest den 31. december 2013 rapport til Kommissionen om hensigtsmæssige ensartede definitioner af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet vedrørende overdragelige aktiver med henblik på artikel 416 og passende "haircuts" for aktiver, der kan betegnes som likvide aktiver i henhold til artikel 416, med undtagelse af de i artikel 416, stk. 1, litra a), b) og c), omtalte aktiver.

▼B

Europa-Parlamentet og Rådet skal have mulighed for at udtale sig om rapporten.

I den i første afsnit omhandlede rapport skal der også tages hensyn til

a) andre kategorier af aktiver, navnlig værdipapirer, for hvilke der er stillet sikkerhed ved hjælp af boliglån, af høj likviditets- og kreditkvalitet,

b) andre kategorier af værdipapirer eller lån, der kan belånes i centralbankerne, f.eks. obligationer udstedt af lokalforvaltninger, og gældsbreve og

c) andre aktiver, der ikke kan belånes i centralbankerne, men er omsættelige, f.eks. værdipapirer, der er noteret på en anerkendt børs, og guld, kernekapitalinstrumenter knyttet til et hovedindeks, garanterede obligationer, særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, virksomhedsobligationer og midler, der bygger på disse aktiver.

▼B

4. Den i stk. 3 omhandlede rapport skal indeholde en undersøgelse af, hvorvidt og i givet fald, i hvilket omfang standbykreditfaciliteterne i artikel 416, stk. 1, litra e), skal medtages som likvide aktiver i lyset af den internationale udvikling og under hensyntagen til de særlige europæiske forhold, herunder hvordan pengepolitikken føres i Unionen.

EBA undersøger særlig, om følgende kriterier er hensigtsmæssige, og hvilke niveauer der er passende i forbindelse med sådanne definitioner:

a) aktivernes minimumshandelsvolumen

b) minimumsmængden af udestående aktiver

c) transparente prisfastsættelses- og efterhandelsoplysninger

d) kreditkvalitetstrin, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2

e) dokumenteret prisstabilitet

f) gennemsnitlig handelsvolumen og gennemsnitlig handelspoststørrelse

g) det maksimale kursspænd

h) restløbetid

i) minimumsomsætningshastighed.

5. Senest den 31. januar 2014 aflægger EBA desuden rapport om følgende:

a) ensartede definitioner af stor og særdeles stor likviditet og kreditkvalitet

b) de eventuelle utilsigtede følger af definitionen af likvide aktiver for gennemførelsen af pengepolitiske tiltag og i hvilket omfang

   i) en liste over likvide aktiver, som er adskilt fra listen over aktiver, der kan belånes i centralbanker, kan være et incitament for institutterne til at anvende belånbare aktiver, som ikke indgår i definitionen af likvide aktiver, til refinansieringstransaktioner

   ii) regulering af likviditet kan mindske institutternes incitament til at yde eller optage lån på det usikrede pengemarked og medføre, at der stilles spørgsmålstegn ved metoden med at bruge EONIA som mål for pengepolitiske foranstaltninger

   iii) indførelsen af likviditetsdækningskrav kan gøre det vanskeligere for centralbankerne at sikre prisstabilitet ved hjælp af de eksisterende pengepolitiske rammer og instrumenter

▼B

c) de operationelle krav for kapitalandele af likvide aktiver som anført i artikel 417, litra b)-f), i overensstemmelse med den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan.

Artikel 510

Krav vedrørende net stable funding

1. Senest den 31. december 2015 aflægger EBA, på grundlag af de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit III, rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan det bør sikres, at institutter anvender stabile finansieringskilder, herunder en vurdering af virkningen på institutter etableret i Unionens forretning og risikoprofil eller på finansmarkederne eller økonomien og bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til SMV'er og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger og pass-through-finansieringsmodeller, herunder matchfinansierede realkreditlån. EBA analyserer især virkningen af stabile finansieringskilder på refinansieringsstrukturerne i forskellige bankdriftsmodeller i Unionen.

2. Inden den 31. december 2015 aflægger EBA også rapport til Kommissionen på grundlag af de poster, som skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit III, og i overensstemmelse med de ensartede indberetningsformater, der henvises til i artikel 415, stk. 3, litra a), og efter høring af ESRB, om metoder til fastlæggelse af størrelsen af den stabile finansiering, som institutterne har adgang til og behov for, og om hensigtsmæssige ensartede definitioner til beregning af et sådant krav vedrørende net stable funding, og undersøger navnlig følgende:

a) de kategorier og den vægtning, der anvendes på stabile finansieringskilder, jf. artikel 427, stk. 1

b) de kategorier og den vægtning, der anvendes til fastlæggelse af kravet til stabil finansiering i artikel 428, stk. 1

c) metoderne skal give de relevante positive eller negative incitamenter med henblik på at fremme en mere stabil langsigtet finansiering af aktiver, forretningsaktiviteter, investeringer og finansiering af institutter

d) behovet for at udarbejde forskellige metoder til forskellige typer institutter.

3. Senest den 31. december 2016 forelægger Kommissionen om nødvendigt under hensyn til de rapporter, der henvises til i stk. 1 og 2, og under hensyn til mangfoldigheden i banksektoren i Unionen et lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan det kan sikres, at institutterne anvender stabile finansieringskilder.

▼B

Artikel 511

Gearing

1. På grundlag af resultaterne af den i stk. 3 omhandlede rapport forelægger Kommissionen senest den 31. december 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen og effektiviteten af gearingsgraden.

2. Om nødvendigt ledsages rapporten af et lovgivningsforslag om indførelse af et passende antal niveauer af gearingsgraden, som det kræves, at institutter med forskellige forretningsmodeller overholder, hvori der stilles forslag om en egnet kalibrering af disse niveauer og hensigtsmæssige justeringer af kapitalen og den samlede eksponering som omhandlet i artikel 429, foruden om nødvendigt eventuelle fleksibilitetsforanstaltninger i forbindelse hermed, herunder passende ændringer af artikel 458 for at indføre gearingsgraden i de i nævnte artikel omhandlede foranstaltninger.

3. Med henblik på stk. 1 aflægger EBA senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:

a) hvorvidt bestemmelserne om den gearingsgrad, der er fastsat i denne forordning og i artikel 87 og 98 i direktiv 2013/36/EU er det rette redskab til at fjerne risikoen for overdreven gearing fra institutternes side på en tilfredsstillende og fyldestgørende måde

b) om afgrænsning af forretningsmodeller, der afspejler de generelle risikoprofiler for institutterne, og om indførsel af forskellige niveauer af gearingsgrad for disse forretningsmodeller

c) hvorvidt de krav, der er fastsat i artikel 76 og 87 i direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med artikel 73 og 97 i direktiv 2013/36/EU med henblik på håndtering af risikoen for overdreven gearing, er tilstrækkelige til at sikre en forsvarlig styring af denne risiko fra institutternes side, og hvis ikke, hvilke yderligere forbedringer der er brug for, så disse målsætninger opfyldes

d) hvorvidt det er nødvendigt med ændringer af beregningsmetoden i artikel 429 – og i bekræftende fald hvilke – for at sikre, at gearingsgraden kan anvendes som en egnet indikator for et instituts risiko for overdreven gearing

e) hvorvidt – ved beregningen af den samlede eksponering i tilknytning til gearingsgraden – værdien af eksponeringer vedrørende kontrakter i bilag II fastsat ved anvendelse af den oprindelige eksponerings metode afviger væsentligt fra eksponeringsværdien fastsat ved anvendelse af markedsværdimetoden

f) hvorvidt anvendelse af enten kapitalgrundlaget eller den egentlige kernekapital som kapitalmål ved beregning af gearingsgraden er mere hensigtsmæssig til at fastslå en risiko for overdreven gearing, og hvilken kalibrering der i bekræftende fald skal foretages af gearingsgraden

▼B

g) hvorvidt den i artikel 429, stk. 10, litra a), nævnte konverteringsfaktor for uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel, er tilstrækkeligt konservativt baseret på de indhøstede erfaringer i observationsperioden

h) hvorvidt hyppigheden af og formatet for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i artikel 451 er passende

i) hvilket niveau der vil være passende for gearingsgraden for hver af de forretningsmodeller, der er udpeget i henhold til litra b)

j) hvorvidt der bør defineres et interval for hvert gearingsgradsniveau

k) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav til institutterne vil nødvendiggøre ændringer af de bestemmelser om gearingsgraden, der er fastsat i denne forordning, og i bekræftende fald hvilke

l) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav til institutterne effektivt vil begrænse risikoen for overdreven gearing fra disse institutters side, og, i bekræftende fald, hvorvidt niveauet for gearingsgraden bør være det samme for alle institutter eller bør bestemmes efter risikoprofilen og forretningsmodellen samt efter instituttets størrelse, og, i sidstnævnte tilfælde hvilke yderligere kalibreringer eller overgangsperiode, der vil være nødvendige.

4. Den i stk. 3 nævnte rapport skal som minimum omfatte perioden fra dem 1. januar 2014 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:

a) virkningen af at indføre den gearingsgrad, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 429 som et krav, som institutterne skal opfylde, på:

   i) finansmarkederne generelt og specielt markederne for genkøbstransaktioner, derivater og særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

   ii) institutternes soliditet

   iii) institutternes forretningsmodeller og balancestruktur; navnlig hvad angår forretningsområder med lav risiko som f.eks. støttelån ydet af offentlige udviklingsbanker, kommunale lån, finansiering af beboelsesejendomme og andre lavrisikoområder, som er reguleret i national ret

   iv) migrering af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn

   v) finansiel innovation, særlig udviklingen af instrumenter med indbygget gearing

▼B

vi) institutters risikoadfærd

vii) clearing-, afviklings- og deponeringsaktiviteter og anvendelsen af en central modpart

viii) cyklikaliteten af kapitalmålet og den samlede eksponering ved beregning af gearingsgraden

ix) bankernes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til SMV'er, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder samt på handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger

b) den gensidige påvirkning mellem gearingsgraden og de risikobaserede kapitalgrundlagskrav og likviditetskravene som fastsat i denne forordning

c) virkningen af forskellene i regnskabsmæssig praksis mellem de regnskabsstandarder, der anvendes i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, de regnskabsstandarder, der anvendes i henhold til direktiv 86/635/EØF, og andre gældende regnskabsregler og andre relevante regnskabsregler på sammenligneligheden af gearingsgraden.

Artikel 512

Eksponeringer mod overført kreditrisiko

Senest den 31. december 2014 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af bestemmelserne i femte del set i lyset af den internationale markedsudvikling.

Artikel 513

1. Senest den 30 juni 2014 foretager Kommissionen efter høring af ESRB og EBA en vurdering af, hvorvidt den makroprudentielle regulering i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelig til at reducere den systemiske risiko i sektorer, regioner og medlemsstaterne, herunder en vurdering af:

a) hvorvidt de nuværende makroprudentielle instrumenter i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er virkningsfulde, effektive og gennemsigtige

b) hvorvidt dækningen og de mulige grader af overlapning mellem forskellige makroprudentielle instrumenter til håndtering af lignende risici i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelige, og foreslår om nødvendigt ny makroprudentiel regulering

c) hvilket samspil der er mellem internationalt aftalte standarder for systemiske institutter og bestemmelserne i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, og foreslår om nødvendigt ny regler under hensyntagen til disse internationalt aftalte standarder.

▼B

2. Senest den 31. december 2014 aflægger Kommissionen på grundlag af høringen af ESRB og EBA rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om den i stk. 1 omhandlede vurdering og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

Artikel 514

Modpartsrisiko og den oprindelige eksponeringsmetode

Senest den 31. december 2016 undersøger Kommissionen og udarbejder en rapport om anvendelsen af artikel 275 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsforslag.

Artikel 515

Overvågning og evaluering

►C1 1. EBA rapporterer senest den 28. juni 2014 sammen med ESMA en rapport om, hvorvidt forordningen og de beslægtede forpligtelser under forordning (EU) nr. 648/2012 ◄ fungerer tilfredsstillende, navnlig med hensyn til institutter, der anvender en central modpart, for at undgå overlapninger af krav til derivattransaktioner og dermed undgå en øget reguleringsmæssig risiko og øgede omkostninger til de kompetente myndigheders overvågning.

2. EBA overvåger og evaluerer brugen af bestemmelserne vedrørende kapitalgrundlagskravene for eksponeringer mod en central modpart i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 9. Senest den 1. januar 2015 aflægger EBA rapport til Kommissionen om sådanne bestemmelsers virkning og effektivitet.

3. Senest den 31. december 2016 undersøger og aflægger Kommissionen rapport om denne forordnings afstemning med de beslægtede forpligtelser i forordning (EU) nr. 648/2012, kapitalgrundlagskravene i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 9, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsæssigt forslag.

Artikel 516

Langsigtet finansiering

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2015 rapport om konsekvensen af denne forordning for så vidt angår fremme af langsigtede investeringer i vækstfremmende infrastruktur.

Artikel 517

Definition af justeret kapitalgrundlag

Senest den 31. december 2014 undersøger og aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt definitionen af justeret kapitalgrundlag, der anvendes med henblik på anden del, afsnit III, og fjerde del, er hensigtsmæssig, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og om nødvendigt et lovgivningsæssigt forslag.

▼B

Artikel 518

Undersøgelse af kapitalinstrumenter, som kan nedskrives eller konverteres på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt

Senest den 31. december 2015 undersøger og aflægger Kommissionen rapport om, hvorvidt denne forordning bør indeholde krav om, at hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter skal nedskrives, såfremt det fastslås, at instituttet ikke længere er levedygtigt. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 519

Fradrag af aktiver i definerede ydelsesbaserede pensionskasser i egentlige kernekapitalposter

EBA udarbejder senest den 30. juni 2014 en rapport om, hvorvidt reviderede IAS 19 i forbindelse med fradraget i nettopensionsaktiver, jf. artikel 36, stk. 1, litra e), og ændringer i nettopensionsforpligtelser resulterer i upassende volatilitet i institutternes kapitalgrundlag.

Kommissionen udarbejder under hensyntagen til EBA-rapporten senest den 31. december 2014 en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om det i stk. 1 omhandlede emne, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, om at indføre en behandling, der justerer aktiver eller forpligtelser i forbindelse med ydelsesbaserede pensionskasser til udregning af kapitalgrundlaget.

AFSNIT III

ÆNDRINGER

Artikel 520

Ændring til forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 ændres som følger:

1) Følgende kapitel tilføjes i afsnit IV:

"KAPITEL 4

Beregning og indberetning med henblik på forordning (EU) nr.575/2013

Artikel 50a

Beregningen af K_{CCP}

1. For så vidt angår artikel 308 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.575/2013 af 26 juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (*)►C2 , skal CCP'en udregne K_{CCP} som anført i nærværende artikels stk. 2 for alle de kontrakter og transaktioner, den afregner for alle de af sine clearingmedlemmer, der er dækket af en given misligholdelsesfond. ◄

▼B

2. En CCP beregner den hypotetiske kapital (K_{CCP}) på følgende måde:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot ratio\ de\ fonds\ propres$$

hvor

$EBRM_i$ = eksponeringens værdi inden risikoreduktion svarende til CCP'ens eksponeringsværdi i forhold til clearingmedlem i, som opstår i forbindelse med alle de kontrakter og transaktioner med det pågældende clearingmedlem, som er beregnet uden at tage hensyn til nævnte clearingmedlems sikkerhedsstillelse

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

DF_i = det indbetalte bidrag fra clearingmedlem i

RW = en risikovægt på 20 %

kapitalprocent = 8 %.

▼C2

Alle værdier i formlen i første afsnit vedrører værdiansættelsen ved afslutningen af dagen før udvekslingen af margin called on final margin call den pågældende dag.

▼B

3. En CCP foretager beregningen i stk. 2 mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for clearingmedlemmer, som er institutter.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge følgende i forbindelse med stk. 3:

a) hyppigheden af og datoerne for de i stk. 2 fastlagte beregninger

b) de situationer, hvor den kompetente myndighed for et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan kræve hyppigere beregninger og indberetninger end dem, der er beskrevet i litra a).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

▼B

Artikel 50b

Generelle regler for beregningen af K_{CCP}

For beregningen i henhold til artikel 50a, stk. 2, gælder følgende:

a) en CCP beregner værdien af eksponeringer mod sine clearingmedlemmer som følger:

▼C2

i) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra a) og d) i forordning (EU) nr.575/2013, udregnes den i overensstemmelse med markedsværdimetoden i nævnte forordnings artikel 274

▼B

ii) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra b), c) og e), i forordning (EU) nr.575/2013, udregnes den i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 223 i nævnte forordning med tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer som omhandlet i artikel 223 og 224 i nævnte forordning. Undtagelsen fastlagt i artikel 285, stk. 3, litra a), i nævnte forordning, finder ikke anvendelse

iii) for eksponeringer, der opstår som følge af transaktioner, der ikke er opført i artikel 301, stk. 1, i forordning (EU) nr.575/2013, og som alene indebærer afviklingsrisiko, udregnes den i overensstemmelse med tredje del, afsnit V, i nævnte forordning

b) for institutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr.575/2013, er nettinggrupperne de samme som dem, der er defineret i tredje del, afsnit II, i nævnte forordning

c) Ved beregningen af de i litra a) nævnte værdier trækker CCP'en clearingmedlemmernes sikkerhedsstillelse, der er behørigt reduceret med de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse i artikel 224 i forordning (EU) nr.575/2013, fra sine eksponeringer

▼C2

_____

▼B

e) hvis en CCP har eksponeringer i forhold til en eller flere CCP'er, skal den behandle sådanne eksponeringer, som om de var eksponeringer i forhold til clearingmedlemmer, og medtage eventuelle margener eller indbetalte bidrag fra nævnte CCP'er i beregningen af K_{CCP}

f) hvis en CCP har et bindende ved aftale indgået arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, anser CCP'en nævnte initialmargen for at være indbetalte bidrag i forbindelse med beregningen i stk. 1 og ikke som initialmargen

▼C2

_____

▼B

h) når markedsværdimetoden anvendes som fastlagt i artikel 274 i forordning (EU) nr.575/2013, erstatter en CCP formlen i artikel 398, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning [indsættes af Publikationskontoret] med følgende formel:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

hvor NGR-tælleren udregnes i overensstemmelse med artikel 274, stk. 1, i nævnte forordning og lige inden variationsmarginerne faktisk byttes ud i slutningen af afregningsperioden, og nævneren er bruttogenanskaffelsesomkostningerne

i) hvis en CCP ikke kan beregne værdien af NGR som fastsat i artikel 298, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr.575/2013, træffer den følgende foranstaltninger:

i) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om sin manglende evne til at beregne NGR og grundene til, at den ikke er i stand til at foretage den beregning

▼C2

ii) i en periode på tre måneder kan den anvende en NGR-værdi på 0,3 til at foretage beretningen af PCE_{red} i nærværende artikels litra h)

▼B

j) hvis CCP'en ved udgangen af den periode, der er omhandlet i litra i), nr. ii), stadig ikke er i stand til at beregne værdien af NGR, træffer den følgende foranstaltninger:

i) ophører med at beregne K_{CCP}

ii) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om, at den er ophørt med at beregne K_{CCP}

k) ved beregningen af den potentielle fremtidige eksponering i forhold til optioner og swaptioner i overensstemmelse med markedsværdimetoden i artikel 274 i forordning (EU) nr.575/2013, ganger en CCP kontraktens fiktive værdi med optionens absolutte deltaværdi ($\delta V / \delta p$) som omhandlet i artikel 280, stk.1, litra a), i nævnte forordning

▼B

l) hvis en CCP i har mere end én misligholdelsesfond, udfører den beregningen i artikel 50a, stk. 2, for hver misligholdelsesfond separat.

Artikel 50c

Indberetning af data

1. For så vidt angår artikel 308 i forordning (EU) nr.575/2013 skal en CCP oplyse de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om følgende:

a) den hypotetiske kapital (K_{CCP})

b) summen af de indbetalte bidrag (DF_{CM})

c) de indbetalte finansielle ressourcer, som den – ved lov eller på grundlag af kontraktmæssig aftale med clearingmedlemmerne – er forpligtet til at anvende til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, inden den anvender de resterende clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden (DF_{CCP})

d) det samlede antal clearingmedlemmer (N)

e) koncentrationsfaktoren (β), som omhandlet i artikel 50d.

▼C2

_____

▼B

Hvis CCP'en har mere end én misligholdelsesfond, indberetter den de data, der anføres i første afsnit, for hver misligholdelsesfond separat.

2. CCP'en underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for nævnte clearingmedlemmer.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) den ensartede model med henblik på den i stk. 1 omhandlede indberetning

b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 2 omhandlede indberetning

c) de situationer, hvor den kompetente myndighed for et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan kræve en hyppigere indberetninger end de i litra b) nævnte.

▼B

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 50d

Beregning af specifikke poster, som CCP'en indberetter Med henblik på artikel 50c gælder følgende:

a) hvis en CCP i henhold til bestemmelserne skal anvende en del af eller alle sine finansielle ressourcer parallelt med dens clearingmedlemmers indbetalte bidrag på en måde, som gør disse ressourcer lig med et clearingmedlems indbetalte bidrag for så vidt angår, hvordan de dækker de tab, der er påført af CCP'en som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse eller insolvens, lægger CCP'en et beløb svarende til nævnte ressourcer til de samlede indbetalte bidrag (DF_{CM})

b) hvis en CCP i henhold til bestemmelserne skal anvende en del af eller alle sine finansielle ressourcer til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, når den har opbrugt misligholdelsesfonden, men inden den indkalder ved kontrakt forpligtede bidrag fra clearingmedlemmerne, skal CCP'en lægge de tilsvarende yderligere finansielle ressourcer (DF^{a}_{CCP}) til de samlede indbetalte bidrag (DF) som følger:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) en CCP skal beregne koncentrationsfaktoren (β) efter følgende formel:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

hvor

$PCE_{red,i}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig kreditekspone-ring for alle en CCP's kontrakter and transaktioner med clearingmedlem *i*;

$PCE_{red,1}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig kreditekspone-ring for alle en CCP's kontrakter og transaktioner med det clearingmedlem, der har den største PCE_{red} -værdi.

▼B

$PCE_{red,2}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig kreditekspone-ring for alle en CCP's kontrakter og transaktioner med det clearingmedlem, der har den næststørste PCE_{red}-værdi

(*) EUT L 176, 27.6.2013, p. 1."

2) Artikel 11, stk. 15, litra b) udgår

3) I artikel 89 indsættes følgende stykke:

▼C2

"5a. Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49, eller indtil der i henhold til artikel 14 er truffet en afgørelse om tilladelse til en CCP, alt efter hvilken dato der indtræffer først, anvender den pågældende CCP den behandling, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit.

Indtil 15 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49, eller indtil der i henhold til artikel 25 er truffet en afgørelse om anerkendelse af en CCP, alt efter hvilken dato der indtræffer først, anvender den pågældende CCP den behandling, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit.

Indtil fristerne fastlagt i nærværende stykkes første og andet afsnit, og med forbehold af nærværende stykkes fjerde afsnit, hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, inkluderer de data, som den skal indberette i overensstemmelse med artikel 50c, stk. 1, det totale beløb af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne.

Fristerne i nærværende stykkes første og andet afsnit kan forlænges med seks måneder i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 497, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013."

▼B

ELLEVTE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 521

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2014, med undtagelse af:

▼B

a) artikel 8, stk. 3, artikel 21 og artikel 451, stk. 1, som finder anvendelse fra den 1. januar 2015

b) artikel 413, stk. 1, som finder anvendelse fra den 1. januar 2016

▼C1

c) de bestemmelser i denne forordning, der pålægger ESA'erne at forelægge Kommissionen udkast til tekniske standarder, og de bestemmelser i denne forordning, der tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, som finder anvendelse fra den 28. juni 2013.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Klassificering af ikkebalanceførte poster

1. Fuld risiko:

   a) Garantier i form af kreditsubstitutter (f.eks. garantier for god betaling af kreditfaciliteter)

   b) Kreditderivater

   c) Accepter

   d) Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet institut

   e) Transaktioner med regresret (f.eks. factoring, faciliteter vedrørende fakturarabat)

   f) Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter

   g) Aktiver købt i henhold til konstant terminskontrakt

   h) "Forward deposits"

   i) Ikkebetalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer

   j) Salgs- og genkøbsaftaler som omhandlet i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF

   k) Andre poster med fuld risiko.

2. Mellemliggende risiko:

   a) Ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter:remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)

   b) Andre ikkebalanceførte poster

      i. Rederigarantier, told- og afgiftsgarantier

      ii. Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år

      iii. "Note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF)

      iv. Andre poster med mellemliggende risiko og som meddelt EBA.

3. Mellemliggende/lav risiko:

   a) Ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter:

      i. Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner

▼B

ii. Garantier (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier, tilknyttet forskudsbetaling og tilbageholdelsesgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter

iii. Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter

b) Andre ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter

i) Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, med en oprindelig løbetid på ikke over et år, som ikke uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som ikke effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed

ii) Andre poster med mellemliggende/lav risiko og som meddelt EBA.

4. Lav risiko:

a) Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Detaileksponeringer kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

b) Uudnyttede kreditfaciliteter for licitations- og fuldførelsesgarantier, som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt muliggør en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed, og

c) Andre poster med lav risiko og som meddelt EBA.

▼B

BILAG II

Derivattyper

1. Rentekontrakter:

   a) renteswaps i en enkelt valuta

   b) basisswaps

   c) fremtidige renteaftaler (FRA)

   d) rentefutures

   e) erhvervede renteoptioner

   f) andre kontrakter af samme art.

2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld:

   a) valutaswaps

   b) valutaterminsforretninger

   c) valutafutures

   d) erhvervede valutaoptioner

   e) andre kontrakter af samme art

   f) kontrakter af samme art som a)-e) vedrørende guld.

3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i nærværende bilags punkt 1, litra a)-e), og i punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indekser. Disse omfatter som minimum alle instrumenter som omhandlet i afsnit C, punkt 4-7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, der ikke på anden måde er medtaget i nærværende bilags punkt 1 og 2.

▼B

BILAG III

Poster, der er omfattet af krav om supplerende indberetning af likvide aktiver

1. kontanter

2. centralbankeksponeringer, i det omfang der kan trækkes på disse eksponeringer i stresssituationer

3. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, ikkecentralregeringer, offentlige enheder, regioner med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter og lokale myndigheder, Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Den Europæiske Union, den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet, den europæiske stabilitetsmekanisme eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:

   a) de er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2

   b) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller en af dets tilknyttede enheder.

4. værdipapirer, undtagen de i punkt 3 omhandlede, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater eller centralbanker, udstedt i nationale valutaer af staten eller centralbanken i den valuta og det land, hvor likviditetsrisikoen findes, eller udstedt i fremmede valutaer, i det omfang besiddelsen af sådan gæld matcher likviditetsbehovet i forbindelse med bankens transaktioner i det pågældende tredjeland.

5. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, ikkecentralregeringer, offentlige enheder, regioner med selvstændig beføjelse til at fastsætte og opkræve skatter og lokale myndigheder eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:

   a) de er tillagt en risikovægt på 20 % i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2

   b) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller en af dets tilknyttede enheder.

6. værdipapirer, undtagen de i punkt 3, 4 og 5 omhandlede, der kan tillægges en risikovægt på 20 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet, og opfylder en af følgende betingelser:

   a) de udgør ikke en fordring på en SSPE, et institut eller en af dets tilknyttede enheder

   b) der er tale om obligationer, der kan behandles som fastsat i artikel 129, stk. 4 eller 5

   c) der er tale om obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, som ikke er omhandlet i nærværende punkts litra b).

7. Værdipapirer, undtagen dem, der er omhandlet i punkt 3-6, der kan tillægges en risikovægt på 50 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet og ikke udgør en fordring på en SSPE, et institut eller en af dets tilknyttede enheder.

▼B

8. værdipapirer, undtagen de i punkt 3-7 omhandlede, der er sikret med aktiver, der kan tillægges en risikovægt på 35 % eller bedre i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller som internt vurderes til at have en tilsvarende kreditkvalitet, og som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 125.

9. standbykreditfaciliteter udbudt af centralbanker i pengepolitisk øjemed, forudsat at disse faciliteter ikke er sikret ved likvide aktiver med undtagelse af likviditetsstøtte i en krisesituation.

10. lovbestemte eller vedtægtsmæssige minimumsindskud hos det centrale kreditinstitut og anden vedtægtsmæssig eller kontraktfastsat tilgængelig likvid finansiering fra det centrale kreditinstitut eller -institutter, som er medlemmer af det netværk, der er omhandlet i artikel 113, stk. 7, eller som er fritaget i henhold til artikel 10, for så vidt denne finansiering ikke er sikret med likvide aktiver, hvis kreditinstituttet tilhører et netværk i henhold til lovbestemte eller vedtægtsmæssige bestemmelser.

11. børsnoterede, centralt clearede egentlige kernekapitalaktier, der er en del af et større aktieindeks denomineret i medlemsstatens nationale valuta, og som ikke er udstedt af et institut eller nogen af dets tilknyttede selskaber.

12. guld, der er noteret på en anerkendt børs, og som opbevares hos tredjemand.

Alle poster, bortset fra de i punkt 1, 2 og 9 omhandlede, skal opfylde følgende betingelser:

a) de handles på simple genkøbsaftale- eller spotmarkeder, der er karakteriseret ved en lav koncentrationsgrad

b) de har vist sig at være en pålidelig likviditetskilde enten ved genkøbsaftaler eller salg, også i stresssituationer

c) de er ubehæftede.

▼B

BILAG IV

Sammenligningstabel

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 1		
Artikel 2		
Artikel 3		
Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	Artikel 4, stk. 1	
Artikel 4, stk. 1, nr. 2)		Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, nr. 3)		Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 4, stk. 1, nr. 4)		Artikel 3, stk. 1, litra p)
Artikel 4, stk. 1, nr. 5)-7)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	Artikel 4, nr.18	
Artikel 4, stk. 1, nr. 9)-12)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 13)	Artikel 4, nr. 41	
Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	Artikel 4, nr. 42	
Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	Artikel 4, nr. 12	
Artikel 4, stk. 1, nr. 16)	Artikel 4, nr. 13	
Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	Artikel 4, nr. 3	
Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	Artikel 4, nr. 21	
Artikel 4, stk. 1, nr. 19)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	Artikel 4, nr. 19	
Artikel 4, stk. 1, nr. 21)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	Artikel 4, nr. 20	
Artikel 4, stk. 1, nr. 23)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 24)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 25)		Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	Artikel 4, nr. 5	
Artikel 4, stk. 1, nr. 27)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	Artikel 4, nr. 14	
Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	Artikel 4, nr. 16	
Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	Artikel 4, nr. 15	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	Artikel 4, nr. 17	
Artikel 4, stk. 1, nr. 32)-34)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 35)	Artikel 4, nr. 10	
Artikel 4, stk. 1, nr. 36)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 37)	Artikel 4, nr. 9	
Artikel 4, stk. 1, nr. 38)	Artikel 4, nr. 46	
Artikel 4, stk. 1, nr. 39)	Artikel 4, nr. 45	
Artikel 4, stk. 1, nr. 40)	Artikel 4, nr. 4	
Artikel 4, stk. 1, nr. 41)	Artikel 4, nr. 48	
Artikel 4, stk. 1, nr. 42)	Artikel 4, nr. 2	
Artikel 4, stk. 1, nr. 43)	Artikel 4, nr. 7	
Artikel 4, stk. 1, nr. 44)	Artikel 4, nr. 8	
Artikel 4, stk. 1, nr. 45)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 46)	Artikel 4, nr. 23	
Artikel 4, stk. 1, nr. 47)-49)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 50)		Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 4, stk. 1, nr. 51)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 52	Artikel 4, nr. 22	
Artikel 4, stk. 1, nr. 53)	Artikel 4, nr. 24	
Artikel 4, stk. 1, nr. 54)	Artikel 4, nr. 25	
Artikel 4, stk. 1, nr. 55)	Artikel 4, nr. 27	
Artikel 4, stk. 1, nr. 56)	Artikel 4, nr. 28	
Artikel 4, stk. 1, nr. 57)	Artikel 4, nr. 30	
Artikel 4, stk. 1, nr. 58)	Artikel 4, nr. 31	
Artikel 4, stk. 1, nr. 59)	Artikel 4, nr. 32	
Artikel 4, stk. 1, nr. 60)	Artikel 4, nr. 35	
Artikel 4, stk. 1, nr. 61)	Artikel 4, nr. 36	
Artikel 4, stk. 1, nr. 62)	Artikel 4, nr. 40	
Artikel 4, stk. 1, nr. 63)	Artikel 4, nr. 40a	
Artikel 4, stk. 1, nr. 64)	Artikel 4, nr. 40b	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 4, stk. 1, nr. 65)	Artikel 4, nr. 43	
Artikel 4, stk. 1, nr. 66)	Artikel 4, nr. 44	
Artikel 4, stk. 1, nr. 67)	Artikel 4, nr. 39	
Artikel 4, stk. 1, nr. 68)-71)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 72)	Artikel 4, nr. 47	
Artikel 4, stk. 1, nr. 73)	Artikel 4, nr. 49	
Artikel 4, stk. 1, nr. 74)-81)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 82)		Artikel 3, stk. 1, litra m)
Artikel 4, stk. 1, nr. 83)	Artikel 4, nr. 33	
Artikel 4, stk. 1, nr. 84)-91)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 92)		Artikel 3, stk. 1, litra i)
Artikel 4, stk. 1, nr. 93)-117)		
Artikel 4, stk. 1, nr. 118)		Artikel 3, stk. 1, litra r)
Artikel 4, stk. 1, nr. 119)-128)		
Artikel 4, stk.2		
Artikel 4, stk. 3		
Artikel 6, stk. 1	Artikel 68, stk. 1	
Artikel 6, stk. 2	Artikel 68, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	Artikel 68, stk. 3	
Artikel 6, stk. 4		
Artikel 6, stk. 5		
Artikel 7, stk. 1	Artikel 69, stk. 1	
Artikel 7, stk. 2	Artikel 69, stk. 2	
Artikel 7, stk. 3	Artikel 69, stk. 3	
Artikel 8, stk. 1		
Artikel 8, stk. 2		
Artikel 8, stk. 3		
Artikel 9, stk. 1	Artikel 70, stk. 1	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 9, stk. 2	Artikel 70, stk. 2	
Artikel 9, stk. 3	Artikel 70, stk. 3	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 3, stk. 1	
Artikel 10, stk. 2		
Artikel 11, stk. 1	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 11, stk. 2	Artikel 71, stk. 2	
Artikel 11, stk. 3		
Artikel 11, stk. 4	Artikel 3, stk. 2	
Artikel 11, stk. 5		
Artikel 12		
Artikel 13, stk. 1	Artikel 72, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 72, stk. 2	
Artikel 13, stk. 3	Artikel 72, stk. 3	
Artikel 13, stk. 4		
Artikel 14, stk. 1	Artikel 73, stk. 3	
Artikel 14, stk. 2		
Artikel 14, stk. 3		
Artikel 15		Artikel 22
Artikel 16		
Artikel 17, stk. 1		Artikel 23
Artikel 17, stk. 2		
Artikel 17, stk. 3		
Artikel 18, stk. 1	Artikel 133, stk. 1, første afsnit	
Artikel 18, stk. 2	Artikel 133, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 18, stk. 3	Artikel 133, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 18, stk. 4	Artikel 133, stk. 2	
Artikel 18, stk. 5	Artikel 133, stk. 3	
Artikel 18, stk. 6	Artikel 134, stk. 1	
Artikel 18, stk. 7		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 18, stk. 8	Artikel 134, stk. 2	
Artikel 19, stk. 1	Artikel 73, stk. 1, litra b)	
Artikel 19, stk. 2	Artikel 73, stk. 1	
Artikel 19, stk. 3	Artikel 73, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 20, stk. 1	Artikel 105, stk. 3, artikel 129, stk. 2, og bilag X, del 3, nr. 30) og 31)	
Artikel 20, stk. 2	Artikel 129, stk. 2, tredje afsnit	
Artikel 20, stk. 3	Artikel 129, stk. 2, fjerde afsnit	
Artikel 20, stk. 4	Artikel 129, stk. 2, femte afsnit	
Artikel 20, stk. 5		
Artikel 20, stk. 6	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 20, stk. 7	Artikel 129, stk. 2, sjette afsnit	
Artikel 20, stk. 8	Artikel 129, stk. 2, syvende og ottende afsnit	
Artikel 21, stk. 1		
Artikel 21, stk. 2		
Artikel 21, stk. 3		
Artikel 21, stk. 4		
Artikel 22	Artikel 73, stk. 2	
Artikel 23		Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
Artikel 24	Artikel 74, stk. 1	
Artikel 25		
Artikel 26, stk. 1	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra a)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 26, stk. 1, litra c)	Artikel 57, litra b)	
Artikel 26, stk. 1, litra d)		
Artikel 26, stk. 1, litra e)	Artikel 57, litra b)	
Artikel 26, stk. 1, litra f)	Artikel 57, litra c)	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 26, stk. 1, første afsnit	Artikel 61, andet afsnit	
Artikel 26, stk. 2, litra a)	Artikel 57, andet, tredje og fjerde afsnit	
Artikel 26, stk. 2, litra b)	Artikel 57, andet, tredje og fjerde afsnit	
Artikel 26, stk. 3		
Artikel 26, stk. 4		
Artikel 27		
Artikel 28, stk. 1, litra a)		
Artikel 28, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra c)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra d)		
Artikel 28, stk. 1, litra e)		
Artikel 28, stk. 1, litra f)		
Artikel 28, stk. 1, litra g)		
Artikel 28, stk. 1, litra h)		
Artikel 28, stk. 1, litra i)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra j)	Artikel 57, litra a)	
Artikel 28, stk. 1, litra k)		
Artikel 28, stk. 1, litra l)		
Artikel 28, stk. 1, litra m)		
Artikel 28, stk. 2		
Artikel 28, stk. 3		
Artikel 28, stk. 4		
Artikel 28, stk. 5		
Artikel 29		
Artikel 30		
Artikel 31		
Artikel 32, stk. 1, litra a)		
Artikel 32, stk. 1, litra b)	Artikel 57, fjerde afsnit	
Artikel 32, stk. 2		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 33, stk. 1, litra a)	Artikel 64, stk. 4	
Artikel 33, stk. 1, litra b)	Artikel 64, stk. 4	
Artikel 33, stk. 1, litra c)		
Artikel 33, stk. 2		
Artikel 33, stk. 3, litra a)		
Artikel 33, stk. 3, litra b)		
Artikel 33, stk. 3, litra c)		
Artikel 33, stk. 3, litra d)		
Artikel 33, stk. 4		
Artikel 34	Artikel 64, stk. 5	
Artikel 35		
Artikel 36, stk. 1, litra a)	Artikel 57, litra k)	
Artikel 36, stk. 1, litra b)	Artikel 57, litra j)	
Artikel 36, stk. 1, litra c)		
Artikel 36, stk. 1, litra d)	Artikel 57, litra q)	
Artikel 36, stk. 1, litra e)		
Artikel 36, stk. 1, litra f)	Artikel 57, litra i)	
Artikel 36, stk. 1, litra g)		
Artikel 36, stk. 1, litra h)	Artikel 57, litra n)	
Artikel 36, stk. 1, litra i)	Artikel 57, litra m)	
Artikel 36, stk. 1, litra j)	Artikel 66, stk. 2	
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. i)		
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. ii)	Artikel 57, litra r)	
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. iii)		
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. iv)		
Artikel 36, stk. 1, litra k), nr. v)		
Artikel 36, stk. 1, litra l)	Artikel 61, andet afsnit	
Artikel 36, stk. 2		
Artikel 36, stk. 3		
Artikel 37		
Artikel 38		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 39		
Artikel 40		
Artikel 41		
Artikel 42		
Artikel 43		
Artikel 44		
Artikel 45		
Artikel 46		
Artikel 47		
Artikel 48		
Artikel 49, stk. 1	Artikel 59	
Artikel 49, stk. 2	Artikel 60	
Artikel 49, stk. 3		
Artikel 49, stk. 4		
Artikel 49, stk. 5		
Artikel 49, stk. 6		
Artikel 50	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a	
Artikel 51	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a	
Artikel 52	Artikel 63a	
Artikel 53		
Artikel 54		
Artikel 55		
Artikel 56		
Artikel 57		
Artikel 58		
Artikel 59		
Artikel 60		
Artikel 61	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a	
Artikel 62, litra a)	Artikel 64, stk. 3	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 62, litra b)		
Artikel 62, litra c)		
Artikel 62, litra d)	Artikel 63, stk. 3	
Artikel 63	Artikel 63, stk. 1 og 2, og artikel 64, stk. 3-	
Artikel 64	Artikel 64, stk. 3, litra c)	
Artikel 65		
Artikel 66	Artikel 57, artikel 66, stk. 2	
Artikel 67	Artikel 57, artikel 66, stk. 2	
Artikel 68		
Artikel 69	Artikel 57, artikel 66, stk. 2	
Artikel 70	Artikel 57, artikel 66, stk. 2	
Artikel 71	Artikel 66, artikel 57, litra ca), artikel 63a	
Artikel 72	Artikel 57, artikel 66	
Artikel 73		
Artikel 74		
Artikel 75		
Artikel 76		
Artikel 77	Artikel 63a, stk. 2	
Artikel 78, stk. 1	Artikel 63a, stk. 2	
Artikel 78, stk. 2		
Artikel 78, stk. 3		
Artikel 78, stk. 4	Artikel 63a, stk. 2, fjerde afsnit	
Artikel 78, stk. 5		
Artikel 79	Artikel 58	
Artikel 80		
Artikel 81	Artikel 65	
Artikel 82	Artikel 65	
Artikel 83		
Artikel 84	Artikel 65	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 85	Artikel 65	
Artikel 86	Artikel 65	
Artikel 87	Artikel 65	
Artikel 88	Artikel 65	
Artikel 89	Artikel 120	
Artikel 90	Artikel 122	
Artikel 91	Artikel 121	
Artikel 92	Artikel 66, artikel 75	
Artikel 93, stk. 1-4	Artikel 10, stk. 1-4	
Artikel 93, stk. 5		
Artikel 94		Artikel 18, stk. 2-4
Artikel 95		
Artikel 96		
Artikel 97		
Artikel 98		Artikel 24
Artikel 99, stk. 1	Artikel 74, stk. 2	
Artikel 99, stk. 2		
Artikel 100		
Artikel 101, stk. 1		
Artikel 101, stk. 2		
Artikel 101, stk. 3		
Artikel 102, stk. 1		Artikel 11, stk. 1
Artikel 102, stk. 2		Artikel 11, stk. 3
Artikel 102, stk. 3		Artikel 11, stk. 4
Artikel 102, stk. 4		Bilag VII, del C, pkt. 1
Artikel 103		Bilag VII, del A, pkt. 1
Artikel 104, stk. 1		Bilag VII, del D, pkt. 1
Artikel 104, stk. 2		Bilag VII, del D, pkt. 2
Artikel 105, stk. 1		Artikel 33, stk. 1
Artikel 105, stk. 2-10		Bilag VII, del B, pkt. 1-9

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 105, stk. 11-13		Bilag VII, del B, pkt. 11-13
Artikel 106		Bilag VII, del C, pkt. 1-3
Artikel 107	Artikel 76, artikel 78, stk. 4 og bilag III, del 2, pkt. 6	
Artikel 108, stk. 1	Artikel 91	
Artikel 108, stk. 2		
Artikel 109	Artikel 94	
Artikel 110		
Artikel 111	Artikel 78, stk. 1-3	
Artikel 112	Artikel 79, stk. 1	
Artikel 113, stk. 1	Artikel 80, stk. 1	
Artikel 113, stk. 2	Artikel 80, stk. 2	
Artikel 113, stk. 3	Artikel 80, stk. 4	
Artikel 113, stk. 4	Artikel 80, stk. 5	
Artikel 113, stk. 5	Artikel 80, stk. 6	
Artikel 113, stk. 6	Artikel 80, stk. 7	
Artikel 113, stk. 7	Artikel 80, stk. 8	
Artikel 114	Bilag VI, del I, pkt. 1-5	
Artikel 115, stk. 1 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 8-11	
Artikel 115, stk. 5		
Artikel 116, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 14	
Artikel 116, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 14	
Artikel 116, stk. 3		
Artikel 116, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 15	
Artikel 116, stk. 5	Bilag VI, del I, pkt. 17	
Artikel 116, stk. 6	Bilag VI, del I, pkt. 17	
Artikel 117, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 18 og 19	
Artikel 117, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 20	
Artikel 117, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 21	
Artikel 118	Bilag VI, del I, pkt. 22	
Artikel 119, stk. 1		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 119, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 37 og 38	
Artikel 119, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 40	
Artikel 119, stk. 4		
Artikel 119, stk. 5		
Artikel 120, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 29	
Artikel 120, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 31	
Artikel 120, stk. 3	Bilag VI, Part I, pkt. 33-36	
Artikel 121, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 26	
Artikel 121, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 25	
Artikel 121, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 27	
Artikel 122	Bilag VI, del I, pkt. 41 og 42	
Artikel 123	Artikel 79, stk. 2 og 3 og bilag VI, del I, pkt. 43	
Artikel 124, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 44	
Artikel 124, stk. 2		
Artikel 124, stk. 3		
Artikel 125, stk. 1-3	Bilag VI, del I, pkt. 45-49	
Artikel 125, stk. 4		
Artikel 126, stk. 1 og 2	Bilag VI, del I, pkt. 51-55	
Artikel 126, stk. 3 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 58 og 59	
Artikel 127, stk. 1 og 2	Bilag VI, del I, pkt. 61 og 62	
Artikel 127, stk. 3 og 4	Bilag VI, del I, pkt. 64 og 65	
Artikel 128, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 66 og 76	
Artikel 128, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 66	
Artikel 128, stk. 3		
Artikel 129, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 68, afsnit 1 og 2	
Artikel 129, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 69	
Artikel 129, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 71	
Artikel 129, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 70	
Artikel 129, stk. 5		
Artikel 130	Bilag VI, del I, pkt. 72	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 131	Bilag VI, del I, pkt. 73	
Artikel 132, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 74	
Artikel 132, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 75	
Artikel 132, stk. 3	Bilag VI, del I, pkt. 77 og 78	
Artikel 132, stk. 4	Bilag VI, del I, pkt. 79	
Artikel 132, stk. 5	Bilag VI, del I, pkt. 80 og 81	
Artikel 133, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 86	
Artikel 133, stk. 2		
Artikel 133, stk. 3		
Artikel 134, stk. 1-3	Bilag VI, del I, pkt. 82-84	
Artikel 134, stk. 4-7	Bilag VI, del I, pkt. 87-90	
Artikel 135	Artikel 81, stk. 1, 2 og 4	
Artikel 136, stk. 1	Artikel 82, stk. 1	
Artikel 136, stk. 2	Bilag VI, del 2, pkt. 12-16	
Artikel 136, stk. 3	Artikel 150, stk. 3	
Artikel 137, stk. 1	Bilag VI, del I, pkt. 6	
Artikel 137, stk. 2	Bilag VI, del I, pkt. 7	
Artikel 137, stk. 3		
Artikel 138	Bilag VI, del III, pkt. 1-7	
Artikel 139	Bilag VI, del III, pkt. 8-17	
Artikel 140, stk. 1		
Artikel 140, stk. 2		
Artikel 141		
Artikel 142, stk. 1		
Artikel 142, stk. 2		
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 1 og bilag VII, del 4, point 1	
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 3	
Artikel 143, stk. 1	Artikel 84, stk. 4	
Artikel 143, stk. 1		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 144		
Artikel 145		
Artikel 146		
Artikel 147, stk. 1	Artikel 86, stk. 9	
Artikel 147, stk. 2-9	Artikel 86, stk. 1-8	
Artikel 148, stk. 1	Artikel 85, stk. 1	
Artikel 148, stk. 2	Artikel 85, stk. 2	
Artikel 148, stk. 3		
Artikel 148, stk. 4	Artikel 85, stk. 3	
Artikel 148, stk. 5		
Artikel 148, stk. 1		
Artikel 149	Artikel 85, stk. 4 og 5	
Artikel 150, stk. 1	Artikel 89, stk. 1	
Artikel 150, stk. 2	Artikel 89, stk. 2	
Artikel 150, stk. 3		
Artikel 150, stk. 4		
Artikel 151	Artikel 87, stk. 1-10	
Artikel 152, stk. 1 og 2	Artikel 87, stk. 11	
Artikel 152, stk. 3 og 4	Artikel 87, stk. 12	
Artikel 152, stk. 5		
Artikel 153, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 3	
Artikel 153, stk. 2		
Artikel 153, stk. 3-8	Bilag VII, del I, pkt. 4-9	
Artikel 153, stk. 9		
Artikel 154	Bilag VII, del I, pkt. 10-16	
Artikel 155, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 17 og 18	
Artikel 155, stk. 2	Bilag VII, del I, pkt. 19-21	
Artikel 155, stk. 3	Bilag VII, del I, pkt. 22-24	
Artikel 155, stk. 4	Bilag VII, del I, pkt. 25-26	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 156		
Artikel 156	Bilag VII, del I, pkt. 27	
Artikel 157, stk. 1	Bilag VII, del I, pkt. 28	
Artikel 157, stk. 2-5		
Artikel 158, stk. 1	Artikel 88, stk. 2	
Artikel 158, stk. 2	Artikel 88, stk. 3	
Artikel 158, stk. 3	Artikel 88, stk. 4	
Artikel 158, stk. 4	Artikel 88, stk. 6	
Artikel 158, stk. 5	Bilag VII, del I, pkt. 30	
Artikel 158, stk. 6	Bilag VII, del I, pkt. 31	
Artikel 158, stk. 7	Bilag VII, del I, pkt. 32	
Artikel 158, stk. 8	Bilag VII, del I, pkt. 33	
Artikel 158, stk. 9	Bilag VII, del I, pkt. 34	
Artikel 158, stk. 10	Bilag VII, del I, pkt. 35	
Artikel 158, stk. 11		
Artikel 159	Bilag VII, del I, pkt. 36	
Artikel 160, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 2	
Artikel 160, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 3	
Artikel 160, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 4	
Artikel 160, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 5	
Artikel 160, stk. 5	Bilag VII, del II, pkt. 6	
Artikel 160, stk. 6	Bilag VII, del II, pkt. 7	
Artikel 160, stk. 7	Bilag VII, del II, pkt. 7	
Artikel 161, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 8	
Artikel 161, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 9	
Artikel 161, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 10	
Artikel 161, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 11	
Artikel 162, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 12	
Artikel 162, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 13	
Artikel 162, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 14	
Artikel 162, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 15	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 162, stk. 5	Bilag VII, del II, pkt. 16	
Artikel 163, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 17	
Artikel 163, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 18	
Artikel 163, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 19	
Artikel 163, stk. 4	Bilag VII, del II, pkt. 20	
Artikel 164, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 21	
Artikel 164, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 22	
Artikel 164, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 23	
Artikel 164, stk. 4		
Artikel 165, stk. 1	Bilag VII, del II, pkt. 24	
Artikel 165, stk. 2	Bilag VII, del II, pkt. 25 og 26	
Artikel 165, stk. 3	Bilag VII, del II, pkt. 27	
Artikel 166, stk. 1	Bilag VII, del III, pkt. 1	
Artikel 166, stk. 2	Bilag VII, del III, pkt. 2	
Artikel 166, stk. 3	Bilag VII, del III, pkt. 3	
Artikel 166, stk. 4	Bilag VII, del III, pkt. 4	
Artikel 166, stk. 5	Bilag VII, del III, pkt. 5	
Artikel 166, stk. 6	Bilag VII, del III, pkt. 6	
Artikel 166, stk. 7	Bilag VII, del III, pkt. 7	
Artikel 166, stk. 8	Bilag VII, del III, pkt. 9	
Artikel 166, stk. 9	Bilag VII, del III, pkt. 10	
Artikel 166, stk. 10	Bilag VII, del III, pkt. 11	
Artikel 167, stk. 1	Bilag VII, del III, pkt. 12	
Artikel 167, stk. 2		
Artikel 168	Bilag VII, del III, pkt. 13	
Artikel 169, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 2	
Artikel 169, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 3	
Artikel 169, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 4	
Artikel 170, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 5-11	
Artikel 170, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 12	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 170, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 13-15	
Artikel 170, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 16	
Artikel 171, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 17	
Artikel 171, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 18	
Artikel 172, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 19-23	
Artikel 172, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 24	
Artikel 172, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 25	
Artikel 173, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 26-28	
Artikel 173, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 29	
Artikel 173, stk. 3		
Artikel 174	Bilag VII, del IV, pkt. 30	
Artikel 175, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 31	
Artikel 175, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 32	
Artikel 175, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 33	
Artikel 175, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 34	
Artikel 175, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 35	
Artikel 176, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 36	
Artikel 176, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 37, første afsnit	
Artikel 176, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 37, andet afsnit	
Artikel 176, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 38	
Artikel 176, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 39	
Artikel 177, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 40	
Artikel 177, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 41	
Artikel 177, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 42	
Artikel 178, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 44	
Artikel 178, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 44	
Artikel 178, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 45	
Artikel 178, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 46	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 178, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 47	
Artikel 178, stk. 6		
Artikel 178, stk. 7		
Artikel 179, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 43 og 49-56	
Artikel 179, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 57	
Artikel 180, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 59-66	
Artikel 180, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 67-72	
Artikel 180, stk. 3		
Artikel 181, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 73-81	
Artikel 181, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 82	
Artikel 181, stk. 3		
Artikel 182, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 87-92	
Artikel 182, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 93	
Artikel 182, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 94 og 95	
Artikel 182, stk. 4		
Artikel 183, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 98-100	
Artikel 183, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 101 og 102	
Artikel 183, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 103 og pkt. 104	
Artikel 183, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 96	
Artikel 183, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 97	
Artikel 183, stk. 6		
Artikel 184, stk. 1		
Artikel 184, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 105	
Artikel 184, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 106	
Artikel 184, stk. 4	Bilag VII, del IV, pkt. 107	
Artikel 184, stk. 5	Bilag VII, del IV, pkt. 108	
Artikel 184, stk. 6	Bilag VII, del IV, pkt. 109	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 185	Bilag VII, del IV, pkt. 110-114	
Artikel 186	Bilag VII, del IV, pkt. 115	
Artikel 187	Bilag VII, del IV, pkt. 116	
Artikel 188	Bilag VII, del IV, pkt. 117-123	
Artikel 189, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 124	
Artikel 189, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 125 og 126	
Artikel 189, stk. 3	Bilag VII, del IV, pkt. 127	
Artikel 190, stk. 1	Bilag VII, del IV, pkt. 128	
Artikel 190, stk. 2	Bilag VII, del IV, pkt. 129	
Artikel 190, stk. 3 og 4	Bilag VII, del IV, pkt. 130	
Artikel 191	Bilag VII, del IV, pkt. 131	
Artikel 192	Artikel 90 og bilag VIII, del 1, pkt. 2	
Artikel 193, stk. 1	Artikel 93, stk. 2	
Artikel 193, stk. 2	Artikel 93, stk. 3	
Artikel 193, stk. 3	Artikel 93, stk. 1, og bilag VIII, del 3, pkt. 1	
Artikel 193, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 2	
Artikel 193, stk. 5	Bilag VIII, del 5, pkt. 1	
Artikel 193, stk. 6	Bilag VIII, del 5, pkt. 2	
Artikel 194, stk. 1	Artikel 92, stk. 1	
Artikel 194, stk. 2	Artikel 92, stk. 2	
Artikel 194, stk. 3	Artikel 92, stk. 3	
Artikel 194, stk. 4	Artikel 92, stk. 4	
Artikel 194, stk. 5	Artikel 92, stk. 5	
Artikel 194, stk. 6	Artikel 92, stk. 5	
Artikel 194, stk. 7	Artikel 92, stk. 6	
Artikel 194, stk. 8	Bilag VIII, del 2, pkt. 1	
Artikel 194, stk. 9	Bilag VIII, del 2, pkt. 2	
Artikel 194, stk. 10		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 195	Bilag VIII, del 1, pkt. 3 og 4	
Artikel 196	Bilag VIII, del 1, pkt. 5	
Artikel 197, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 7	
Artikel 197, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 7	
Artikel 197, stk. 3	Bilag VIII, del 1, pkt. 7	
Artikel 197, stk. 4	Bilag VIII, del 1, pkt. 8	
Artikel 197, stk. 5	Bilag VIII, del 1, pkt. 9	
Artikel 197, stk. 6	Bilag VIII, del 1, pkt. 9	
Artikel 197, stk. 7	Bilag VIII, del 1, pkt. 10	
Artikel 197, stk. 8		
Artikel 198, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 11	
Artikel 198, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 11	
Artikel 199, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 12	
Artikel 199, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 13	
Artikel 199, stk. 3	Bilag VIII, del 1, pkt. 16	
Artikel 199, stk. 4	Bilag VIII, del 1, pkt. 17 og 18	
Artikel 199, stk. 5	Bilag VIII, del 1, pkt. 20	
Artikel 199, stk. 6	Bilag VIII, del 1, pkt. 21	
Artikel 199, stk. 7	Bilag VIII, del 1, pkt. 22	
Artikel 199, stk. 8		
Artikel 200	Bilag VIII, del 1, pkt. 23-25	
Artikel 201, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 26 og 28	
Artikel 201, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 27	
Artikel 202	Bilag VIII, del 1, pkt. 29	
Artikel 203		
Artikel 204, stk. 1	Bilag VIII, del 1, pkt. 30 og 31	
Artikel 204, stk. 2	Bilag VIII, del 1, pkt. 32	
Artikel 205	Bilag VIII, del 2, pkt. 3	
Artikel 206	Bilag VIII, del 2, pkt. 4 to 5	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 207, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 6	
Artikel 207, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra a)	
Artikel 207, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra b)	
Artikel 207, stk. 4	Bilag VIII, del 2, pkt. 6, litra c)	
Artikel 207, stk. 5	Bilag VIII, del 2, pkt. 7	
Artikel 208, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 8	
Artikel 208, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra a)	
Artikel 208, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra b)	
Artikel 208, stk. 4	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra c)	
Artikel 208, stk. 5	Bilag VIII, del 2, pkt. 8, litra d)	
Artikel 209, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 9	
Artikel 209, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 9, litra a)	
Artikel 209, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 9, litra b)	
Artikel 210	Bilag VIII, del 2, pkt. 10	
Artikel 211	Bilag VIII, del 2, pkt. 11	
Artikel 212, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 12	
Artikel 212, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 13	
Artikel 213, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 14	
Artikel 213, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 15	
Artikel 213, stk. 3		
Artikel 214, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 16, litra a)-c)	
Artikel 214, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 16	
Artikel 214, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 17	
Artikel 215, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 18	
Artikel 215, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 19	
Artikel 216, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 20	
Artikel 216, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 21	
Artikel 217, stk. 1	Bilag VIII, del 2, pkt. 22	
Artikel 217, stk. 2	Bilag VIII, del 2, pkt. 22, litra c)	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 217, stk. 3	Bilag VIII, del 2, pkt. 22, litra c)	
Artikel 218	Bilag VIII, del 3, pkt. 3	
Artikel 219	Bilag VIII, del 3, pkt. 4	
Artikel 220, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 5	
Artikel 220, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 6, 8-10	
Artikel 220, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 11	
Artikel 220, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 22 og 23	
Artikel 220, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 9	
Artikel 221, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 12	
Artikel 221, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 12	
Artikel 221, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 13-15	
Artikel 221, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt.16	
Artikel 221, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 18 og 19	
Artikel 221, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 20 og 21	
Artikel 221, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 17	
Artikel 221, stk. 8	Bilag VIII, del 3, pkt. 22 og 23	
Artikel 221, stk. 9		
Artikel 222, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 24	
Artikel 222, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 25	
Artikel 222, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 26	
Artikel 222, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 27	
Artikel 222, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 28	
Artikel 222, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 29	
Artikel 222, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 28 og 29	
Artikel 223, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 30-32	
Artikel 223, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 33	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 223, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 33	
Artikel 223, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 33	
Artikel 223, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 33	
Artikel 223, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 34 og 35	
Artikel 223, stk. 7	Bilag VIII, del 3, pkt. 35	
Artikel 224, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 36	
Artikel 224, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 37	
Artikel 224, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 38	
Artikel 224, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 39	
Artikel 224, stk. 5	Bilag VIII, del 3, pkt. 40	
Artikel 224, stk. 6	Bilag VIII, del 3, pkt. 41	
Artikel 225, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 42-46	
Artikel 225, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 47-52	
Artikel 225, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 53-56	
Artikel 226	Bilag VIII, del 3, pkt. 57	
Artikel 227, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 58	
Artikel 227, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 58, litra a)-h)	
Artikel 227, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 58, litra h)	
Artikel 228, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 60	
Artikel 228, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 61	
Artikel 229, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 62-65	
Artikel 229, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 66	
Artikel 229, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 63 og 67	
Artikel 230, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 68-71	
Artikel 230, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 72	
Artikel 230, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 73 og 74	
Artikel 231, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 76	
Artikel 231, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 77	
Artikel 231, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 78	
Artikel 231, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 79	
Artikel 231, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 80	
Artikel 231, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 80a	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 231, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 81-82	
Artikel 232, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 83	
Artikel 232, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 83	
Artikel 232, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 84	
Artikel 232, stk. 4	Bilag VIII, del 3, pkt. 85	
Artikel 234	Bilag VIII, del 3, pkt. 86	
Artikel 235, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 87	
Artikel 235, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 88	
Artikel 235, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 89	
Artikel 236, stk. 1	Bilag VIII, del 3, pkt. 90	
Artikel 236, stk. 2	Bilag VIII, del 3, pkt. 91	
Artikel 236, stk. 3	Bilag VIII, del 3, pkt. 92	
Artikel 237, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 1	
Artikel 237, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 2	
Artikel 238, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 3	
Artikel 238, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 4	
Artikel 238, stk. 3	Bilag VIII, del 4, pkt. 5	
Artikel 239, stk. 1	Bilag VIII, del 4, pkt. 6	
Artikel 239, stk. 2	Bilag VIII, del 4, pkt. 7	
Artikel 239, stk. 3	Bilag VIII, del 4, pkt. 8	
Artikel 240	Bilag VIII, del VI, pkt. 1	
Artikel 241	Bilag VIII, del VI, pkt. 2	
Artikel 242, stk. 1-9	Bilag IX, del I, pkt. 1	
Artikel 242, stk. 10	Artikel 4, pkt. 37	
Artikel 242, stk. 11	Artikel 4, pkt. 38	
Artikel 242, stk. 12		
Artikel 242, stk. 13		
Artikel 242, stk. 14		
Artikel 242, stk. 15		
Artikel 243, stk. 1	Bilag IX, del II, pkt. 1	
Artikel 243, stk. 2	Bilag IX, del II, pkt. 1a	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 243, stk. 3	Bilag IX, del II, pkt. 1b	
Artikel 243, stk. 4	Bilag IX, del II, pkt. 1c	
Artikel 243, stk. 5	Bilag IX, del II, pkt. 1d	
Artikel 243, stk. 6		
Artikel 244, stk. 1	Bilag IX, del II, pkt. 2	
Artikel 244, stk. 2	Bilag IX, del II, pkt. 2a	
Artikel 244, stk. 3	Bilag IX, del II, pkt. 2b	
Artikel 244, stk. 4	Bilag IX, del II, pkt. 2c	
Artikel 244, stk. 5	Bilag IX, del II, pkt. 2d	
Artikel 244, stk. 6		
Artikel 245, stk. 1	Artikel 95, stk. 1	
Artikel 245, stk. 2	Artikel 95, stk. 2	
Artikel 245, stk. 3	Artikel 96, stk. 2	
Artikel 245, stk. 4	Artikel 96, stk. 4	
Artikel 245, stk. 5		
Artikel 245, stk. 6		
Artikel 246, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 2 og 3	
Artikel 246, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 5	
Artikel 246, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 5	
Artikel 247, stk. 1	Artikel 96, stk. 3, bilag IX, del IV, pkt. 60	
Artikel 247, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 61	
Artikel 247, stk. 3		
Artikel 247, stk. 4		
Artikel 248, stk. 1	Artikel 101, stk. 1	
Artikel 248, stk. 2		
Artikel 248, stk. 3	Artikel 101, stk. 2	
Artikel 249	Bilag IX, del II, pkt. 3 og 4	
Artikel 250	Bilag IX, del II, pkt. 5-7	
Artikel 251	Bilag IX, del IV, pkt. 6-7	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 252	Bilag IX, del IV, pkt. 8	
Artikel 253, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 9	
Artikel 253, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 10	
Artikel 254	Bilag IX, del IV, pkt. 11-12	
Artikel 255, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 13	
Artikel 255, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 15	
Artikel 256, stk. 1	Artikel 100, stk. 1	
Artikel 256, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 17-20	
Artikel 256, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 21	
Artikel 256, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 22-23	
Artikel 256, stk. 5	Bilag IX, del IV, pkt. 24-25	
Artikel 256, stk. 6	Bilag IX, del IV, pkt. 26-29	
Artikel 256, stk. 7	Bilag IX, del IV, pkt. 30	
Artikel 256, stk. 8	Bilag IX, del IV, pkt. 32	
Artikel 256, stk. 9	Bilag IX, del IV, pkt. 33	
Artikel 257	Bilag IX, del IV, pkt. 34	
Artikel 258	Bilag IX, del IV, pkt. 35-36	
Artikel 259, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 38-41	
Artikel 259, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 42	
Artikel 259, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 43	
Artikel 259, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 44	
Artikel 259, stk. 5		
Artikel 260	Bilag IX, del IV, pkt. 45	
Artikel 261, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 46-47, 49	
Artikel 261, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 51	
Artikel 262, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 52 og 53	
Artikel 262, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 53	
Artikel 262, stk. 3		
Artikel 262, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 54	
Artikel 263, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 57	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 263, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 58	
Artikel 263, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 59	
Artikel 264, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 62	
Artikel 264, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 63-65	
Artikel 264, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 66 og 67	
Artikel 264, stk. 4		
Artikel 265, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 68	
Artikel 265, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 70	
Artikel 265, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 71	
Artikel 266, stk. 1	Bilag IX, del IV, pkt. 72	
Artikel 266, stk. 2	Bilag IX, del IV, pkt. 73	
Artikel 266, stk. 3	Bilag IX, del IV, pkt. 74-75	
Artikel 266, stk. 4	Bilag IX, del IV, pkt. 76	
Artikel 267, stk. 1	Artikel 97, stk. 1	
Artikel 267, stk. 3	Artikel 97, stk. 3	
Artikel 268	Bilag IX, del III, pkt. 1	
Artikel 269	Bilag IX, del III, pkt. 2-7	
Artikel 270	Artikel 98, stk. 1, og bilag IX, del III, pkt. 8 og 9	
Artikel 271, stk. 1	Bilag III, del II, pkt. 1 Bilag VII, del III, pkt. 5	
Artikel 271, stk. 2	Bilag VII, del III, pkt. 7	
Artikel 272, stk. 1	Bilag III, del I, pkt. 1	
Artikel 272, stk. 2	Bilag III, del I, pkt. 3	
Artikel 272, stk. 3	Bilag III, del I, pkt. 4	
Artikel 272, stk. 4	Bilag III, del I, pkt. 5	
Artikel 272, stk. 5	Bilag III, del I, pkt. 6	
Artikel 272, stk. 6	Bilag III, del I, pkt. 7	
Artikel 272, stk. 7	Bilag III, del I, pkt. 8	
Artikel 272, stk. 8	Bilag III, del I, pkt. 9	
Artikel 272, stk. 9	Bilag III, del I, pkt. 10	
Artikel 272, stk. 10	Bilag III, del I, pkt. 11	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 272, stk. 11	Bilag III, del I, pkt. 12	
Artikel 272, stk. 12	Bilag III, del I, pkt. 13	
Artikel 272, stk. 13	Bilag III, del I, pkt. 14	
Artikel 272, stk. 14	Bilag III, del I, pkt. 15	
Artikel 272, stk. 15	Bilag III, del I, pkt. 16	
Artikel 272, stk. 16	Bilag III, del I, pkt. 17	
Artikel 272, stk. 17	Bilag III, del I, pkt. 18	
Artikel 272, stk. 18	Bilag III, del I, pkt. 19	
Artikel 272, stk. 19	Bilag III, del I, pkt. 20	
Artikel 272, stk. 20	Bilag III, del I, pkt. 21	
Artikel 272, stk. 21	Bilag III, del I, pkt. 22	
Artikel 272, stk. 22	Bilag III, del I, pkt. 23	
Artikel 272, stk. 23	Bilag III, del I, pkt. 26	
Artikel 272, stk. 24	Bilag III, del VII, litra a)	
Artikel 272, stk. 25	Bilag III, del VII, litra a)	
Artikel 272, stk. 26	Bilag III, del V, pkt. 2	
Artikel 273, stk. 1	Bilag III, del II, pkt. 1	
Artikel 273, stk. 2	Bilag III, del II, pkt. 2	
Artikel 273, stk. 3	Bilag III, del II, pkt. 3, første og andet afsnit	
Artikel 273, stk. 4	Bilag III, del II, pkt. 3, tredje afsnit	
Artikel 273, stk. 5	Bilag III, del II, pkt. 4	
Artikel 273, stk. 6	Bilag III, del II, pkt. 5	
Artikel 273, stk. 7	Bilag III, del II, pkt. 7	
Artikel 273, stk. 8	Bilag III, del II, pkt. 8	
Artikel 274, stk. 1	Bilag III, del III	
Artikel 274, stk. 2	Bilag III, del III	
Artikel 274, stk. 3	Bilag III, del III	
Artikel 274, stk. 4	Bilag III, del III	
Artikel 275, stk. 1	Bilag III, del IV	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 275, stk. 2	Bilag III, del IV	
Artikel 276, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 1	
Artikel 276, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 1	
Artikel 276, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 1-2	
Artikel 277, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 3-4	
Artikel 277, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 5	
Artikel 277, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 6	
Artikel 277, stk. 4	Bilag III, del V, pkt. 7	
Artikel 278, stk. 1		
Artikel 278, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 8	
Artikel 278, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 9	
Artikel 279	Bilag III, del V, pkt. 10	
Artikel 280, stk. 1	Bilag III, del V, pkt. 11	
Artikel 280, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 12	
Artikel 281, stk. 1		
Artikel 281, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 13	
Artikel 281, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 14	
Artikel 282, stk. 1		
Artikel 282, stk. 2	Bilag III, del V, pkt. 15	
Artikel 282, stk. 3	Bilag III, del V, pkt. 16	
Artikel 282, stk. 4	Bilag III, del V, pkt. 17	
Artikel 282, stk. 5	Bilag III, del V, pkt. 18	
Artikel 282, stk. 6	Bilag III, del V, pkt. 19	
Artikel 282, stk. 7	Bilag III, del V, pkt. 20	
Artikel 282, stk. 8	Bilag III, del V, pkt. 21	
Artikel 283, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 1	
Artikel 283, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 2	
Artikel 283, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 2	
Artikel 283, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 3	
Artikel 283, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 4	
Artikel 283, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 4	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 284, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 5	
Artikel 284, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 6	
Artikel 284, stk. 3		
Artikel 284, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 7	
Artikel 284, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 8	
Artikel 284, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 9	
Artikel 284, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 10	
Artikel 284, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 11	
Artikel 284, stk. 9	Bilag III, del VI, pkt. 12	
Artikel 284, stk. 10	Bilag III, del VI, pkt. 13	
Artikel 284, stk. 11	Bilag III, del VI, pkt. 9	
Artikel 284, stk. 12		
Artikel 284, stk. 13	Bilag III, del VI, pkt. 14	
Artikel 285, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 15	
Artikel 285, stk. 2-8		
Artikel 286, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 18 og 25	
Artikel 286, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 19	
Artikel 286, stk. 3		
Artikel 286, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 20	
Artikel 286, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 21	
Artikel 286, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 22	
Artikel 286, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 23	
Artikel 286, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 24	
Artikel 287, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 17	
Artikel 287, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 17	
Artikel 287, stk. 3		
Artikel 287, stk. 4		
Artikel 288	Bilag III, del VI, pkt. 26	
Artikel 289, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 27	
Artikel 289, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 28	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 289, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 29	
Artikel 289, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 29	
Artikel 289, stk. 5	Bilag III, del VI, pkt. 30	
Artikel 289, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 31	
Artikel 290, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 32	
Artikel 290, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 32	
Artikel 290, stk. 3-10		
Artikel 291, stk. 1	Bilag I, del I, pkt. 27-28	
Artikel 291, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 34	
Artikel 291, stk. 3		
Artikel 291, stk. 4	Bilag III, del VI, pkt. 35	
Artikel 291, stk. 5		
Artikel 291, stk. 6		
Artikel 292, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 36	
Artikel 292, stk. 2	Bilag III, del VI, pkt. 37	
Artikel 292, stk. 3		
Artikel 292, stk. 4		
Artikel 292, stk. 5		
Artikel 292, stk. 6	Bilag III, del VI, pkt. 38	
Artikel 292, stk. 7	Bilag III, del VI, pkt. 39	
Artikel 292, stk. 8	Bilag III, del VI, pkt. 40	
Artikel 292, stk. 9	Bilag III, del VI, pkt. 41	
Artikel 292, stk. 10		
Artikel 293, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 293, stk. 2-6		
Artikel 294, stk. 1	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 294, stk. 2		
Artikel 294, stk. 3	Bilag III, del VI, pkt. 42	
Artikel 295	Bilag III, del VII, litra a)	
Artikel 296, stk. 1	Bilag III, del VII, litra b)	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 296, stk. 2	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 296, stk. 3	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 1	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 2	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 3	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 297, stk. 4	Bilag III, del VII, litra b)	
Artikel 298, stk. 1	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 2	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 3	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 298, stk. 4	Bilag III, del VII, litra c)	
Artikel 299, stk. 1		Bilag II, pkt. 7
Artikel 299, stk. 2		Bilag II, pkt. 7-11
Artikel 300		
Artikel 301	Bilag III, del 2, pkt. 6	
Artikel 302		
Artikel 303		
Artikel 304		
Artikel 305		
Artikel 306		
Artikel 307		
Artikel 308		
Artikel 309		
Artikel 310		
Artikel 311		
Artikel 312, stk. 1	Artikel 104, stk. 3 og 6, og bilag X, del 2, pkt. 2, 5 og 8	
Artikel 312, stk. 2	Artikel 105, stk. 1 og 2 og bilag X, del 3, pkt. 1	
Artikel 312, stk. 3		
Artikel 312, stk. 4	Artikel 105, stk. 1	
Artikel 313, stk. 1	Artikel 102, stk. 2	
Artikel 313, stk. 2	Artikel 102, stk. 3	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 313, stk. 3		
Artikel 314, stk. 1	Artikel 102, stk. 4	
Artikel 314, stk. 2	Bilag X, del 4, pkt. 1	
Artikel 314, stk. 3	Bilag X, del 4, pkt. 2	
Artikel 314, stk. 4	Bilag X, del 4, pkt. 3 og 4	
Artikel 314, stk. 5		
Artikel 315, stk. 1	Artikel 103 og bilag X, del 1, pkt. 1-3	
Artikel 315, stk. 2		
Artikel 315, stk. 3		
Artikel 315, stk. 4	Bilag X, del 1, pkt. 4	
Artikel 316, stk. 1	Bilag X, del 1, pkt. 5-8	
Artikel 316, stk. 2	Bilag X, del 1, pkt. 9	
Artikel 316, stk. 3		
Artikel 317, stk. 1	Artikel 104, stk. 1	
Artikel 317, stk. 2	Artikel 104, stk. 2 og 4, og bilag X, del 2, pkt. 1	
Artikel 317, stk. 3	Bilag X, del 2, pkt. 1	
Artikel 317, stk. 4	Bilag X, del 2, pkt. 2	
Artikel 318, stk. 1	Bilag X, del 2, pkt. 4	
Artikel 318, stk. 2	Bilag X, del 2, pkt. 4	
Artikel 318, stk. 3		
Artikel 319, stk. 1	Bilag X, del 2, pkt. 6-7	
Artikel 319, stk. 2	Bilag X, del 2, pkt. 10 og 11	
Artikel 320	Bilag X, del 2, pkt. 9 og 12	
Artikel 321	Bilag X, del 3, pkt. 2-7	
Artikel 322, stk. 1		
Artikel 322, stk. 2	Bilag X, del 3, pkt. 8-12	
Artikel 322, stk. 3	Bilag X, del 3, pkt. 13-18	
Artikel 322, stk. 4	Bilag X, del 3, pkt. 19	
Artikel 322, stk. 5	Bilag X, del 3, pkt. 20	
Artikel 322, stk. 6	Bilag X, del 3, pkt. 21-24	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 323, stk. 1	Bilag X, del 3, pkt. 25	
Artikel 323, stk. 2	Bilag X, del 3, pkt. 26	
Artikel 323, stk. 3	Bilag X, del 3, pkt. 27	
Artikel 323, stk. 4	Bilag X, del 3, pkt. 28	
Artikel 323, stk. 5	Bilag X, del 3, pkt. 29	
Artikel 324	Bilag X, del 5	
Artikel 325, stk. 1		Artikel 26
Artikel 325, stk. 2		Artikel 26
Artikel 325, stk. 3		
Artikel 326		
Artikel 327, stk. 1		Bilag I, pkt. 1
Artikel 327, stk. 2		Bilag I, pkt. 2
Artikel 327, stk. 3		Bilag I, pkt. 3
Artikel 328, stk. 1		Bilag I, pkt. 4
Artikel 328, stk. 2		
Artikel 329, stk. 1		Bilag I, pkt. 5
Artikel 329, stk. 2		
Artikel 330		Bilag I, pkt. 7
Artikel 331, stk. 1		Bilag I, pkt. 9
Artikel 331, stk. 2		Bilag I, pkt. 10
Artikel 332, stk. 1		Bilag I, pkt. 8
Artikel 332, stk. 2		Bilag I, pkt. 8
Artikel 333		Bilag I, pkt. 11
Artikel 334		Bilag I, pkt. 13
Artikel 335		Bilag I, pkt. 14
Artikel 336, stk. 1		Bilag I, pkt. 14
Artikel 336, stk. 2		Bilag I, pkt. 14
Artikel 336, stk. 3		Bilag I, pkt. 14
Artikel 336, stk. 4		Artikel 19, stk. 1
Artikel 337, stk. 1		Bilag I, pkt. 16a

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 337, stk. 2		Bilag I, pkt. 16a
Artikel 337, stk. 3		Bilag I, pkt. 16a
Artikel 337, stk. 4		Bilag I, pkt. 16a
Artikel 337, stk. 4		Bilag I, pkt. 16a
Artikel 338, stk. 1		Bilag I, pkt. 14a
Artikel 338, stk. 2		Bilag I, pkt. 14b
Artikel 338, stk. 3		Bilag I, pkt. 14c
Artikel 338, stk. 4		Bilag I, pkt. 14a
Artikel 339, stk. 1		Bilag I, pkt. 17
Artikel 339, stk. 2		Bilag I, pkt. 18
Artikel 339, stk. 3		Bilag I, pkt. 19
Artikel 339, stk. 4		Bilag I, pkt. 20
Artikel 339, stk. 5		Bilag I, pkt. 21
Artikel 339, stk. 6		Bilag I, pkt. 22
Artikel 339, stk. 7		Bilag I, pkt. 23
Artikel 339, stk. 8		Bilag I, pkt. 24
Artikel 339, stk. 9		Bilag I, pkt. 25
Artikel 340, stk. 1		Bilag I, pkt. 26
Artikel 340, stk. 2		Bilag I, pkt. 27
Artikel 340, stk. 3		Bilag I, pkt. 28
Artikel 340, stk. 4		Bilag I, pkt. 29
Artikel 340, stk. 5		Bilag I, pkt. 30
Artikel 340, stk. 6		Bilag I, pkt. 31
Artikel 340, stk. 7		Bilag I, pkt. 32
Artikel 341, stk. 1		Bilag I, pkt. 33
Artikel 341, stk. 2		Bilag I, pkt. 33
Artikel 341, stk. 3		
Artikel 342		Bilag I, pkt. 34
Artikel 343		Bilag I, pkt. 36
Artikel 344, stk. 1		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 344, stk. 2		Bilag I, pkt. 37
Artikel 344, stk. 3		Bilag I, pkt. 38
Artikel 345, stk. 1		Bilag I, pkt. 41
Artikel 345, stk. 2		Bilag I, pkt. 41
Artikel 346, stk. 1		Bilag I, pkt. 42
Artikel 346, stk. 2		
Artikel 346, stk. 3		Bilag I, pkt. 43
Artikel 346, stk. 4		Bilag I, pkt. 44
Artikel 346, stk. 5		Bilag I, pkt. 45
Artikel 346, stk. 6		Bilag I, pkt. 46
Artikel 347		Bilag I, pkt. 8
Artikel 348, stk. 1		Bilag I, pkt. 48-49
Artikel 348, stk. 2		Bilag I, pkt. 50
Artikel 349		Bilag I, pkt. 51
Artikel 350, stk. 1		Bilag I, pkt. 53
Artikel 350, stk. 2		Bilag I, pkt. 54
Artikel 350, stk. 3		Bilag I, pkt. 55
Artikel 350, stk. 4		Bilag I, pkt. 56
Artikel 351		Bilag III, pkt. 1
Artikel 352, stk. 1		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 352, stk. 2		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 352, stk. 3		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 352, stk. 4		Bilag III, pkt. 2, stk. 2
Artikel 352, stk. 5		
Artikel 353, stk. 1		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 353, stk. 2		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 353, stk. 3		Bilag III, pkt. 2, stk. 1
Artikel 354, stk. 1		Bilag III, pkt. 3, stk. 1
Artikel 354, stk. 2		Bilag III, pkt. 3, stk. 2

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 354, stk. 3		Bilag III, pkt. 3, stk. 2
Artikel 354, stk. 4		
Artikel 355		
Artikel 356		
Artikel 357, stk. 1		Bilag IV, pkt. 1
Artikel 357, stk. 2		Bilag IV, pkt. 2
Artikel 357, stk. 3		Bilag IV, pkt. 3
Artikel 357, stk. 4		Bilag IV, pkt. 4
Artikel 357, stk. 5		Bilag IV, pkt. 6
Artikel 358, stk. 1		Bilag IV, pkt. 8
Artikel 358, stk. 2		Bilag IV, pkt. 9
Artikel 358, stk. 3		Bilag IV, pkt. 10
Artikel 358, stk. 4		Bilag IV, pkt. 12
Artikel 359, stk. 1		Bilag IV, pkt. 13
Artikel 359, stk. 2		Bilag IV, pkt. 14
Artikel 359, stk. 3		Bilag IV, pkt. 15
Artikel 359, stk. 4		Bilag IV, pkt. 16
Artikel 359, stk. 5		Bilag IV, pkt. 17
Artikel 359, stk. 6		Bilag IV, pkt. 18
Artikel 360, stk. 1		Bilag IV, pkt. 19
Artikel 360, stk. 2		Bilag IV, pkt. 20
Artikel 361		Bilag IV, pkt. 21
Artikel 362		
Artikel 363, stk. 1		Bilag V, pkt. 1
Artikel 363, stk. 2		
Artikel 363, stk. 3		
Artikel 364, stk. 1		Bilag V, pkt. 10b
Artikel 364, stk. 2		
Artikel 364, stk. 3		
Artikel 365, stk. 1		Bilag V, pkt. 10
Artikel 365, stk. 2		Bilag V, pkt. 10a

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 366, stk. 1		Bilag V, pkt. 7
Artikel 366, stk. 2		Bilag V, pkt. 8
Artikel 366, stk. 3		Bilag V, pkt. 9
Artikel 366, stk. 4		Bilag V, pkt. 10
Artikel 366, stk. 5		Bilag V, pkt. 8
Artikel 367, stk. 1		Bilag V, pkt. 11
Artikel 367, stk. 2		Bilag V, pkt. 12
Artikel 367, stk. 3		Bilag V, pkt. 12
Artikel 368, stk. 1		Bilag V, pkt. 2
Artikel 368, stk. 2		Bilag V, pkt. 2
Artikel 368, stk. 3		Bilag V, pkt. 5
Artikel 368, stk. 4		
Artikel 369, stk. 1		Bilag V, pkt. 3
Artikel 369, stk. 2		
Artikel 370, stk. 1		Bilag V, pkt. 5
Artikel 371, stk. 1		Bilag V, pkt. 5
Artikel 371, stk. 2		
Artikel 372		Bilag V, pkt. 5a
Artikel 373		Bilag V, pkt. 5b
Artikel 374, stk. 1		Bilag V, pkt. 5c
Artikel 374, stk. 2		Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 3		Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 4		Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 5		Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 6		Bilag V, pkt. 5d
Artikel 374, stk. 7		
Artikel 375, stk. 1		Bilag V, pkt. 5a
Artikel 375, stk. 2		Bilag V, pkt. 5e
Artikel 376, stk. 1		Bilag V, pkt. 5f
Artikel 376, stk. 2		Bilag V, pkt. 5g

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 376, stk. 3		Bilag V, pkt. 5h
Artikel 376, stk. 4		Bilag V, pkt. 5h
Artikel 376, stk. 5		Bilag V, pkt. 5i
Artikel 376, stk. 6		Bilag V, pkt. 5
Artikel 377		Bilag V, pkt. 5l
Artikel 378		Bilag II, pkt. 1
Artikel 379, stk. 1		Bilag II, pkt. 2
Artikel 379, stk. 2		Bilag II, pkt. 3
Artikel 379, stk. 3		Bilag II, pkt. 2
Artikel 380		Bilag II, pkt. 4
Artikel 381		
Artikel 382		
Artikel 383		
Artikel 384		
Artikel 385		
Artikel 386		
Artikel 387		Artikel 28, stk. 1
Artikel 388		
Artikel 389	Artikel 106, stk. 1, første afsnit	
Artikel 390, stk. 1	Artikel 106, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 390, stk. 2		
Artikel 390, stk. 3		Artikel 29, stk. 1
Artikel 390, stk. 4		Artikel 30, stk. 1
Artikel 390, stk. 5		Artikel 29, stk. 2
Artikel 390, stk. 6	Artikel 106, stk. 2, første afsnit	
Artikel 390, stk. 7	Artikel 106, stk. 3	
Artikel 390, stk. 8	Artikel 106, stk. 2, andet og tredje afsnit	
Artikel 391	Artikel 107	
Artikel 392	Artikel 108	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 393	Artikel 109	
Artikel 394, stk. 1	Artikel 110, stk. 1	
Artikel 394, stk. 2	Artikel 110, stk. 1	
Artikel 394, stk. 3 og 4	Artikel 110, stk. 2	
Artikel 394, stk. 4	Artikel 110, stk. 2	
Artikel 395, stk. 1	Artikel 111, stk. 1	
Artikel 395, stk. 2		
Artikel 395, stk. 3	Artikel 111, stk. 4, første afsnit	
Artikel 395, stk. 4		Artikel 30, stk. 4
Artikel 395, stk. 5		Artikel 31
Artikel 395, stk. 6		
Artikel 395, stk. 7		
Artikel 395, stk. 8		
Artikel 396, stk. 1	Artikel 111, stk. 4, første og andet afsnit	
Artikel 396, stk. 2		
Artikel 396		
Artikel 397, stk. 1		Bilag VI, pkt. 1
Artikel 397, stk. 2		Bilag VI, pkt. 2
Artikel 397, stk. 3		Bilag VI, pkt. 3
Artikel 398		Artikel 32, stk. 1
Artikel 399, stk. 1	Artikel 112, stk. 1	
Artikel 399, stk. 2	Artikel 112, stk. 2	
Artikel 399, stk. 3	Artikel 112, stk. 3	
Artikel 399, stk. 4	Artikel 110, stk. 3	
Artikel 400, stk. 1	Artikel 113, stk. 3	
Artikel 400, stk. 2	Artikel 113, stk. 4	
Artikel 400, stk. 3		
Artikel 401, stk. 1	Artikel 114, stk. 1	
Artikel 401, stk. 2	Artikel 114, stk. 2	
Artikel 401, stk. 3	Artikel 114, stk. 3	
Artikel 402, stk. 1	Artikel 115, stk. 1	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 402, stk. 2	Artikel 115, stk. 2	
Artikel 402, stk. 3		
Artikel 403, stk. 1	Artikel 117, stk. 1	
Artikel 403, stk. 2	Artikel 117, stk. 2	
Artikel 404	Artikel 122a, stk. 8	
Artikel 405, stk. 1	Artikel 122a, stk. 1	
Artikel 405, stk. 2	Artikel 122a, stk. 2	
Artikel 405, stk. 3	Artikel 122a, stk. 3, første afsnit	
Artikel 405, stk. 4	Artikel 122a, stk. 3, første afsnit	
Artikel 406, stk. 1	Artikel 122a, stk. 4, og artikel 122a, stk. 5, andet afsnit	
Artikel 406, stk. 2	Artikel 122a, stk. 5, første afsnit, og artikel 122a, stk. 6, første afsnit	
Artikel 407	Artikel 122a, stk. 5, tredje afsnit	
Artikel 408	Artikel 122a, stk. 6, første og andet afsnit	
Artikel 409	Artikel 122a, stk. 7	
Artikel 410	Artikel 122a, stk. 10	
Artikel 411		
Artikel 412		
Artikel 413		
Artikel 414		
Artikel 415		
Artikel 416		
Artikel 417		
Artikel 418		
Artikel 419		
Artikel 420		
Artikel 421		
Artikel 422		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 423		
Artikel 424		
Artikel 425		
Artikel 426		
Artikel 427		
Artikel 428		
Artikel 429		
Artikel 430		
Artikel 431, stk. 1	Artikel 145, stk. 1	
Artikel 431, stk. 2	Artikel 145, stk. 2	
Artikel 431, stk. 3	Artikel 145, stk. 3	
Artikel 431, stk. 4	Artikel 145, stk. 4	
Artikel 432, stk. 1	Bilag XII, del I, pkt. 1, og artikel 146, stk. 1	
Artikel 432, stk. 2	Artikel 146, stk. 2, og bilag XII, del I, pkt. 2 og 3	
Artikel 432, stk. 3	Artikel 146, stk. 3	
Artikel 433	Artikel 147 og bilag XII, del I, pkt. 4	
Artikel 434, stk. 1	Artikel 148	
Artikel 434, stk. 2		
Artikel 435, stk. 1	Bilag XII, del II, pkt. 1	
Artikel 435, stk. 2		
Artikel 436	Bilag XII, del II, pkt. 2	
Artikel 437		
Artikel 438	Bilag XII, del II, pkt. 4 og 8	
Artikel 439	Bilag XII, del II, pkt. 5	
Artikel 440		
Artikel 441		
Artikel 442	Bilag XII, del II, pkt. 6	
Artikel 443		
Artikel 444	Bilag XII, del II, pkt. 7	

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 445	Bilag XII, del II, pkt. 9	
Artikel 446	Bilag XII, del II, pkt. 11	
Artikel 447	Bilag XII, del II, pkt. 12	
Artikel 448	Bilag XII, del II, pkt. 13	
Artikel 449	Bilag XII, del II, pkt. 14	
Artikel 450	Bilag XII, del II, pkt. 15	
Artikel 451		
Artikel 452	Bilag XII, del III, pkt. 1	
Artikel 453	Bilag XII, del III, pkt. 2	
Artikel 454	Bilag XII, del III, pkt. 3	
Artikel 455		
Artikel 456, afsnit 1	Artikel 150, stk. 1	Artikel 41
Artikel 456, afsnit 2		
Artikel 457		
Artikel 458		
Artikel 459		
Artikel 460		
Artikel 461		
Artikel 462, stk. 1	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 2	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 3	Artikel 151a	
Artikel 462, stk. 4		
Artikel 462, stk. 5		
Artikel 463		
Artikel 464		
Artikel 465		
Artikel 466		
Artikel 467		
Artikel 468		
Artikel 469		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 470		
Artikel 471		
Artikel 472		
Artikel 473		
Artikel 474		
Artikel 475		
Artikel 476		
Artikel 477		
Artikel 478		
Artikel 479		
Artikel 480		
Artikel 481		
Artikel 482		
Artikel 483		
Artikel 484		
Artikel 485		
Artikel 486		
Artikel 487		
Artikel 488		
Artikel 489		
Artikel 490		
Artikel 491		
Artikel 492		
Artikel 493, stk. 1		
Artikel 493, stk. 2		
Artikel 494		
Artikel 495		
Artikel 496		
Artikel 497		
Artikel 498		

▼B

Nærværende forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 499		
Artikel 500		
Artikel 501		
Artikel 502		
Artikel 503		
Artikel 504		
Artikel 505		
Artikel 506		
Artikel 507		
Artikel 508		
Artikel 509		
Artikel 510		
Artikel 511		
Artikel 512		
Artikel 513		
Artikel 514		
Artikel 515		
Artikel 516		
Artikel 517		
Artikel 518		
Artikel 519		
Artikel 520		
Artikel 521		
Bilag I	Bilag II	
Bilag II	Bilag IV	
Bilag III		